

THE RIGHT HONOURABLE
 GEORGE FRANCIS ROBERT, LORD HARRIS,
 GOVERNOR OF MADRAS,
 FIRST CHANCELLOR OF THE
 Madras University

MY LORD.

I have sought permission to inscribe to you this work, prepared at the request of the Director of Public Instruction, chiefly for the use of the students in the University over which your Lordship presides, because I believe you share in the conviction that to the majority of those who shall be trained there, the *accurate and scientific study of their own language*,—a language hardly inferior to any in sweetness, flexibility, copiousness and force,—is calculated to be as useful as any other secular study, while its tendency to train the mind to habits of patient research and close analysis must render it as beneficial a discipline to the young as the study even of the mathematics themselves.

That your Lordship may be permitted to see the increasing prosperity of the University of which you are the founder, as well as of the other many undertakings by which you are seeking to promote the good of those under your controul, is the fervent wish and prayer of,

My Lord,

Your Lordship's

Faithful and obedient servant,

G. U. POPE

(1859)

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

PART I. CATECHISM

இலக்கண நூல்.

முதலாம் பங்கு.

இலக்கண வினா விடை.

இலேಖ

ஜி. பூ. பேரப்பையரால்

செய்யப்பட்டது.

“வினாநல், வினாபனை வினாநல், என்னைவ
சடனாக கொண்டு மடக்கி இகழ்நம்,” [கன. 41.]

MADRAS :
PRINTED AND PUBLISHED BY P. R. HUNT,
AT THE AMERICAN MISSION PRESS, 167 FOPHAM'S BROADWAY.
1859.

Advertisement.

THIS work is designed to be a complete Grammar of the Tamil language in both its dialects. It is hoped that nothing of importance has been omitted.

It is divided into two parts, the first being a full exposition, in question and answer, of the Grammar of the language, with copious examples so arranged as to form a series of reading lessons. The second part consists of the Native authorities, to which appeal is commonly made in doubtful cases.

A Grammatical Vocabulary has been added. The work is intended for private Students, Indian and European, as well as for the highest Classes in Colleges and Schools.

TANJORE, *February*, 1857.

TO THE SECOND EDITION.

The whole has been thoroughly revised, the commentary to the Nannûl greatly enlarged, and numerous additional references inserted. It will be observed that in many cases *transmutations* required by rule have not been attended to. The second edition of the Tamil Poetical Anthology is intended to be the companion to this Grammar, and contains references to it throughout.

OOTAKAMUND, *June*, 1858.

மு க வு ரை.

காப்பு.

இலங்கு புகழ் சேர்பல இலக்கணம் உடையோன்,
சொல்லரும் முதலவன், சொற்குக் காரணன்
அலரடி இறைஞ்சி அறைகுவன் நற்றமிழ்
இலக்கண வினா விடை இளையோர் பொருட்டே.

க. தமிழ்ப்பாஷை ஆவது எது?

தட்சணத்தில் வழங்கும் திரவிட பாஷைகளில் ஒன்று. அது கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் முதலியவைகளுக்கு இனமானது.

உ. தமிழ்ப்பாஷையானது எவ்விடங்களில் வழங்குகின்றது?

பெரும்பான்மையாய்த் திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், வட ஆறுகாடு, தென் ஆறுகாடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, சென்னப்பட்டணம் என்னுஞ் சில லாக்களிலும் இலங்கைத்தீவின் வடபுறத்திலும் வழங்குகின்றது.

“குண கடல் ஈழநீ ருடகம் வேங்கடம்
என நாள கெல்லென இருந்தமிழ்க் கடல்.” [பன்னால்.]

ஈ. அந்தப்பாஷை எத்தனைவகை ஆம்?

செந்தமிழ் என்றும், கொடுந்தமிழ் என்றும் இருவகை ஆம். செந்தமிழ் என்பது செய்யுள்தமிழ். கொடுந்தமிழ் என்பது வழக்கமான வாசகத்தமிழ்.

சு. தமிழ்தூல்கள் எத்தனைவகை ஆம்?

இலக்கியம், இலக்கணம் என இருவகை ஆம். இலக்கியம் என்பது வழுவின்றி இயற்றப்பட்ட பலவகைப் பிரபந்தங்கள் ஆம். இலக்கணம் என்பது இலக்கியத்துக்குரிய விதிகளை உணர்த்துவதாம்.

“இலக்கியம் என்பதிலக்கணச்சான்றாய்
வழங்கி அவ்விவகளை மன்கிபதாமே”

“இலக்கணம் என்பதிலக்கிய முறை உற
வைததென்று வழங்கப்படுமே.” [பேர் அகத்.]

ரு. அவ்விவகையங்களிற் பிரதானமானவைகள் எவை?

திருவள்ளுவர் குறள், நாலடி நானூறு, சீவகசிந்தாமணி, சிலப் பதிகாரம், அவ்வைசெய்தபாடல், கம்பன் இராமாயணம், அதி

வீரராமன் பாடிய நடைதம் முதலியவைகளே. இவைதவிர இத் தேசத்தாரும் பிறதேசத்தாருஞ்செய்த வாசகநூல்கள் பலஉண்டு.

கூ. இலக்கணநூல்களின் பிரதானமானவைகள் எவை?

பேர் அகத்தியம், தொல்காப்பியம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக்கொத்து, தொன்னூல்விளக்கம், காரிகை, தண்டியலங்காரம் முதலியவைகளே.

எ. தமிழ்ப்பாஷையின் கலந்துவரும் மொழிகள் எவை?

மற்றைய திரவிடபாஷைகளின் மொழிகளும், துருக்கபாஷையின் மொழிகளும், இங்கிலீஷ்பாஷையின் மொழிகளுங் கலந்துவருவதன்றியும், முக்கியமாய்ச் சம்ஸ்கிருத பாஷையின் மொழிகள் அநேகம்வரும்.

அ. தமிழ்ப்பாஷையைப் பேசுவோரும் எழுதுவோரும் அதைப் பிரயோகப்படுத்துவதின் கவனிக்கத்தக்க முக்கியமான விதிகள் எவை?

[க.] தாங் கருதிய பொருளை யாவரும் ஐயமின்றி எளிதில் அறியும்பொருட்டுத் தெளிவாய்ப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[உ.] தமிழ்ப்பாஷையின் நடைப்படிக்கு இலக்கிய உதாரணங்களுக்கு இசைவாய் இன்பந்தோன்றப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[ஈ.] இயன்றமாதிரம் அந்நியபாஷையின் மொழிகளை நீக்கி இயற்றமிழ்ச் சொற்களைத்தெரிந்து பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[ச.] பயன்படாத சந்திவிகாரங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். பின் வரும் வினாவிடையில் விளக்கிய விகாரங்கள் செய்யுளில் வழங்கி இருப்பதால் அவற்றை அறியவேண்டும்; ஆகிலும், எழுதுவதில் பெரும்பான்மையாய் அவ்விதிகளைக் கவனித்தல் வேண்டாம்.

கூ. இந்நூலில் தமிழ் ஆசிரியர்கள் உணர்த்தாத பலவற்றை விதிப்பதற் குக் காரணம் என்ன?

நன்னூலின் கடைசிச் சூத்திரத்தில்,

“பழைய தமிழிலும், புதியன புதுதலும்,
வழுஅல கால வகையினுளே,”—

என்றபடி இக்காலத்தில் வழங்காதவற்றை ஒழிப்பதும், நூதன கல்வி களை ஆராய்கிறவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கூட்டுவதும் நூலோர் கடமை.

முகவுரை முற்றிற்று.

இலக்கண விஞ்ஞானம்.^(A)

I. ORTHOGRAPHY.

முதலாவது: எழுத்ததிகாரம்.^(B)

[கவனிப்பு.—அதிக முக்கியமாயிராத சில குறிப்புகள் அடியிற சிறு எழுத்தார் காட்டப்பட்டன என்றற்க.]

(I.) LETTERS.

(I.) எழுத்தியல்.

1. CLASSES OF LETTERS.

க.—தமிழ்ப் பாஷையின் எழுத்துகள் எத்தனை வகைப்படும்?

உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து, ஆய்த எழுத்து, உயிர்மெய் எழுத்து என நான்கு வகைப்படும்.

[நன்னூல் 59. 63. 90.]

GRAMMAR IN GENERAL.

(A) இலக்கணம் ஆவதென்ன?

இலக்கியத்தின் அமைதி ஆம்.

“இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே

எள்ளின்றி இலக்கணம் இன்றே;

எள்ளின் றெண்ணெய் எடுப்பதுபோல

இலக்கியத்தினின்றெடுபெடும் இலக்கணம்.” [பேர் அகத்.]

இலக்கண நூல் என்பதென்ன?

இலக்கணத்தின்படி பிழை இன்றிப் பாஷையின் நடையை விளக்குவதாம்.

இலக்கணம் என்பது எத்தனை பங்குள்ளது?

எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், யாப்பதிகாரம், பொருளதிகாரம், அணி அதிகாரம் என ஐந்து பங்குள்ளதென்று கூறுவார்கள்; இவற்றெடு சொற்றொடர் அதிகாரம் என்பதைக் கூட்டினால் ஆறுபங்காகும்.

ORTHOGRAPHY.

(B) எழுத்ததிகாரம் எத்தனை இயலால் அறியப்படும்?

எழுத்தியல், எழுத்துப்புணரியல் என இரண்டியலால் அறியப்படும்.

DEF. OF LETTER.

எழுத்து ஆவதென்ன?

மொழிக்கு முதற்காரணம் ஆகிய ஒசை எழுத்தாம். அது ஒலிவடிவும் வரிவடிவும் ஆகிய இரு வகை ஆம். உச்சரிக்கப்படுவது ஒலிவடிவு. எழுதப்படுவது வரிவடிவு.

[செவீப்புலனால் உணரப்படுவது ஒலிவடிவு. கட்டபுலனால் உணரப்படுவது வரிவடிவு.]

[நன்னூல், 58.]

2. VOWELS.

உ.—உயிர் எழுத்தெவை?

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ இப்பன்னிரண்டும் உயிர் எழுத்துகள் ஆம்.

[ஆ வி எனவும் அச்சு எனவுமபெம்.]

3. SHORT VOWELS.

ஈ.—இவற்றுள், குற்றெழுத்தெவை?

அ, இ, உ, எ, ஒ, குற்றெழுத்துகள் ஐந்தே.

[குறில் எனவுமபெம்.]

[நன்னூல் 64.]

4. LONG LETTERS.

ஈ.—நெட்டெழுத்தெவை?

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ நெட்டெழுத்துகள் ஏழே.^(c)

[நெடில் எனவுமபெம்.]

ஔ [இவற்றுள், ஐ, ஓ, ஔ இரண்டும் இணை உயிர்கள் எனவுமபெம். எப்படி எனில், அகரமும் இகரமும் சேர்ந்து ஐகரம் ஆம். அகரமும் உகரமும் சேர்ந்து ஓகரம் ஆம்]

[நன்னூல் 65.]

5. DEMONSTRATIVE LETTERS.

ஈ.—சுட்டெழுத்தெவை?

சொல்லுக்கு முதலிற், பொருள்களைக் குறித்துக் காட்டும் அர்த்தத்திலே, தனித்து நிற்கும் அ, இ, உ சுட்டெழுத்து என்றும் பெயர் பெறும்.

அகரந் தூரத்தில் இருக்கிற பொருளையும், இகரந் சமீபத்தில் இருக்கிற பொருளையுந், செய்யுளிலே வழங்கிய உகரம் எதிர்முகம் நின்றி பின்நிற்கும் பொருளையும் இடையில் இருக்கும் பொருளையுங் காட்டும்.^(v)

[நன்னூல் 66.]

(உதாரணம்.) அ வ ன், இ து, உ வ ன்; மொழிக்கு உறுப்பாய் வந்தன: அகச்சுட்டு.

அ ம் ம னி த ன், இ வ் வீ ட ம், உ வ் வீ ட ம்; மொழியைச் சார்ந்து வந்தன: புறச்சுட்டு.

ஔ (க.) அம்மனிதன், இம்மனிதன், என்பவை அந்த மனிதன், இந்த மனிதன், என விரியும்.

(உ.) இன்னன், இன்னாள், இன்னது, இன்ன,

அன்னன், அன்னாள், அன்னது, அன்ன, முதலியவைகள் இச்சுட்டினால் உண்டாகிய மொழிகள்.

(உ-ம்.) “மனத்தான் ஆமாதர்க்குணர்க்கி; [வி. 59. 87.]

இனத்தான் ஆம் இன்னான் எனப்படுஞ் சொல்.” [வி. 124.]

DIPHTHONGS.

(c) கொடியுநெடுமையுந் தீர்க்கமு நெடிந்பெயர். [பேர் அகத்தியம்.]

ஔ (உ-ம்.) “மனத்தான் ஆமாதர்க்குணர்க்கி; [வி. 59. 87.]

6. INTERROGATIVE LETTERS.

கா.—வினா எழுத்தெவை?

ஆ, எ, ஏ, ஒ எனவும், யா என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தும், வினா எழுத்து என்றும் பெயர்பெற்றும்.

இவற்றுள் எ, யா மொழிமுதலிலும்; ஆ, ஒ மொழி இறுதியிலும்; ஏ இரண்டிடத்திலும் வரும்.

[நன்னூல் 67.]

(உ-ம்.) அவனா, எவன், ஏதா, இவனே, மரமே, யாவை. (உ)

(உ.) என்மனின் எ-றா, எந்தமனின் என விரியும்.

(உ.) யாரா எ-து வினாவிற்குறிப்பு முற்ற; அது ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாம். (நன்னூல் 349.) எவன் எ-றும் அதுவே. (நன்னூல் 350.)]

அப்பியாசம். (6.)

“எவர் எவர் எத்திறத்தர் அத்திறத்த ராய் நின் [வி. 93.]

றவர் அவர்க் காவன கூறி, எவர் எவர்க்கும் [வி. 95. 152. 86.]

உப்பராய் நிற்ப மற் றெம்முடையார், தம்முடையான [வி. 86. உ. 116.]

எப்பாளு நிற்ப தென்?”

N. B. These exercises should be carefully analyzed, and paraphrased with the help of the references and the Vocabulary at the end.

7. CONSONANTS.

எ.—மெய்யெழுத்தெவை?

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் இப்பதினாட்டும் மெய்யெழுத்துகள் ஆம்.

[ஒற்றா, உடல், உடம்பு, அல் எனவும் பபிம்.]

[நன்னூல் 63.]

8. HARD LETTERS.

அ.—இவற்றுள், வல்லெழுத்தெத்தனை?

க, ச, ட, த, ப, ற என வல்லெழுத்துகள் ஆறாம்.

[வன் கணம் எனவும், வன்மை எனவும், வல்வினம் எனவுமபபிம்.]

[நன்னூல் 68.]

*SPECIAL RULE REGARDING யா.

(உ) யாவென் வினவே அகற்றினைப் பன்னம்;

வினா பெறற் கால் ஐம் பாலினும் வினா வாம். [பேர்அகத்தியம்.]

(உ-ம்.) யா ஞாயி? யாவன்? யாவன்? யாவர்? யாது? யாவை?

“யா காவார் ஆயினும் கா காக்க.” [வி. 89. 142. 152. 85. 140.]

9. SOFT LETTERS.

கூ.—மெல்லெழுத்தெத்தனை?

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என மெல்லெழுத்துகள் ஆறாம்.

[மென்கணம் எனவும், மென்மை எனவும், மெல்லினம் எனவும்கொண்டும்.]

[நன்னூல் 69.]

10. MEDIAL LETTERS.

கூ.—இடைஎழுத்தெத்தனை?

ய, ர, ல, வ, ழ, ள என இடைஎழுத்துகள் ஆறாம்.

[இடைக்கணம் எனவும், இடைமை எனவும், இடையினம் எனவும்கொண்டும்.]

[நன்னூல் 70.]

11. PRIMARY AND SECONDARY LETTERS.

கக.—அவ்வெழுத்துகளுக்கு வேறே பெயரும் உண்டோ?

தலையான எழுத்தாகும் உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பதும் முதல்எழுத்தென்றும் பெயர் பெறும். மற்றைய எல்லா எழுத்துகளுஞ் சார்பெழுத்தென்னப்படும்.(F)

[நன்னூல் 58, 59, 60, 63.]

[PAIRS OF LETTERS.

இனத்தைக்குறித்தச் சொல்லியது.

(F) மேற்சொல்லிய எழுத்துகளுள் இனஎழுத்துகள் எவை? ஒன்றுக்கொன்று இனமாய் இருக்கிற எழுத்துகள் இனவெழுத்துகள் எனப்படும்.

[நன்னூல் 71, 72.]

(க.) உயிர்எழுத்துகளில் கொட்டெழுத்துக்கு அதனதன் குற்றெழுத்தே இனம்கூறும்.

(உ-ம்.) அகரத்திற்கு ஆ
இ ஈ, ஐ
உ ஊ, ஓ, ஔ
எ ஏ
ஒ ஓ

(உ.) வல்லினஎழுத்துக்கு அதற்கு அடுத்த மெல்லினஎழுத்து இனம்கூறும்.

(உ-ம்.) க க்
ச ச்
ட ட்
த த்
ப ப்
ந் ன்

(க.) இடையினஎழுத்துக்கு இனம் இல்லை.

12. THE GUTTURAL.

கஉ.—ஆய்தம் ஆவது என்ன?

சில விடத்தில் உயிர்போலவுஞ், சில விடத்தில் மெய்போலவும் ஒலித்து, உயிரும் ஆகாமல் மெய்யும் ஆகாமல், தனி நிலையாய் வருகிற ஓர் எழுத்தாம்.

இது குற்றெழுத்துக்கும் வல்லெழுத்துக்கும் நடுவே வரும்.^(G)

இதற்கு வடிவு ஓ அல்லது கூ.

[நன்னூல் 90.]

(உ-ம்.) இஃத, அஃநீண.

[உயிரோடும் மெய்யோடும் கூடியும் கூடாதும் தனி நிறைவால் தனி நிலை எனவும்படும்.]

13. VOWEL-CONSONANTS.

கங.—உயிர்மெய்யெழுத்தெவை?

பதினெட்டு மெய்மேலும் பன்னிரண்டு உயிருந் தனித்தனி ஏறி வருவதால் தோன்றிய இருதூற்றுப்பதினும் உயிர்மெய் எழுத்துகள் ஆம்.^(H)

[நன்னூல் 89.]

(உ-ம்.)	க கர மெய்யாகிய	க்	என்பதன் மேல்
	அகரம் ஏற	க	எனவும்,
	ஆகாரம் ஏற	கா	எனவும்,
	இகரம் ஏற	கி	எனவும், வரும்.

முற்றையவும் இவ்வாறே.

(G) ஆய்தம் குறில் வலிக் கா[ு] நடுவே;

அஃதீற்று ல எத் திரிதழி அஃகும். [தொன்னூல்.]

[நன். 97.]

(H) உயிரே மெய் யனைத் துயிர்மெய் ஆகும்;

அவை இரு தூற்றெரு பத்தாற்றென்ப. [தொன்னூல்.]

இவ்வுயிர்மெய்யழுத்துகளின் அட்டவணை ஆவது:

அ	இ	உ	எ	ஓ	ஆ	ஈ	ஊ	ஏ	ஐ	ஒ	ஔ
புள்ளி சிறுதுவது	மேல் விலங்கு.	தீர்விலம் இதற்கு முன் சேர்த்து கேள்வது	முன் சேர்த்து கேள்வது	முன் சேர்த்து கேள்வது	பின் சேர்த்து கேள்வது	பின் சேர்த்து கேள்வது	பின் சேர்த்து கேள்வது	பின் சேர்த்து கேள்வது	பின் சேர்த்து கேள்வது	பின் சேர்த்து கேள்வது	பின் சேர்த்து கேள்வது
க	கி	கு	கெ	கொ	கா	கீ	கூ	கே	கை	கோ	கொ
ச	சி	சு	செ	சொ	சா	சீ	சூ	சே	சை	சோ	சொ
ட	டி	டு	டெ	டொ	டா	டீ	டூ	டே	டை	டோ	டொ
த	தி	து	தெ	தொ	தா	தீ	தூ	தே	தை	தோ	தொ
ப	பி	பு	பெ	பொ	பா	பீ	பூ	பே	பை	போ	பொ
ற	றி	று	றெ	றொ	றா	றீ	றூ	றே	றை	றோ	றொ
ங	ஙி	ஙு	ஙெ	ஙொ	ஙா	ஙீ	ஙூ	ஙே	ஙை	ஙோ	ஙொ
ஞ	ஞி	ஞு	ஞெ	ஞொ	ஞா	ஞீ	ஞூ	ஞே	ஞை	ஞோ	ஞொ
ண	ணி	ணு	ணெ	ணொ	ணா	ணீ	ணூ	ணே	ணை	ணோ	ணொ
ந	நி	நு	நெ	நொ	நா	நீ	நூ	நே	நை	நோ	நொ
ம	மி	மு	மெ	மொ	மா	மீ	மூ	மே	மை	மோ	மொ
ம்	மி	மு	மெ	மொ	மா	மீ	மூ	மே	மை	மோ	மொ
ன்	னி	னு	னெ	னொ	னா	னீ	னூ	னே	னை	னோ	னொ
ய	யி	யு	யெ	யொ	யா	யீ	யூ	யே	யை	யோ	யொ
ர	ரி	ரு	ரெ	ரொ	ரா	ரீ	ரூ	ரே	ரை	ரோ	ரொ
ல	லி	லு	லெ	லொ	லா	லீ	லூ	லே	லை	லோ	லொ
வ	வி	வு	வெ	வொ	வா	வீ	வூ	வே	வை	வோ	வொ
ழ	ழி	ழு	ழெ	ழொ	ழா	ழீ	ழூ	ழே	ழை	ழோ	ழொ
ள்	ளி	ளு	ளெ	ளொ	ளா	ளீ	ளூ	ளே	ளை	ளோ	ளொ

ஆச: குற்றய்மெய், 5 X 18 = 90.

ஆச: செட்டய்மெய், 7 X 18 = 126.

14. PROLONGATION OF SOUND.

கசு.—அளபெடை என்பதியாது?

செய்யுளில் ஓசை குறைந்தவிடத்து எழுத்தை நீட்டிச் சொல் புதே அளபெடை என்றும்.

இது உயிரளபெடை என்றும், ஒற்றளபெடை என்றும், இருவகை ஆம்.
[நன்னூல் 91, 92.]

(உ-ம்.) ஒதல் எ-நற்கு ஒதல் என டெட்டெழுத்தோடே அதன்மொழி குறையுந்து வந்ததும்; எடுப்பதம் எ-நற்கு எடுப்பதம் எனக் குறிலே நெடியாகிப் பின்னர் அளபெடை தரும்; சங்கு எ-நற்கு சங்கு என ஒற்றையுந்து அளபெடைத்தரும் காண்க.

ஐதே செய்யுளிலே ஒருவுதல் எ-கு ஓரா ஆல் எனவும் இதுபோல் மற்றையதும் வரும். இது செயற்கை அளபெடை எனப்படும்.

“இலாஅர்க் கில்லை நமர்.” [வி. 125.]

ஐதே [புறந்தம் எனவும் படும்]

15. ABBREVIATED உ.

கடு.—குற்றியல் உகரம் என்பதியாது?

தனிக்குறியில் ஒழிய மற்றைய எழுத்தின் கடைசியிற் கு, சு, டு, து, பு, று வரில், இவ்வல்லெழுத்தின்மேல் இருக்கும் உகரங் குற்றியல் உகரம் எனப்படும்.

[நன்னூல் 94.]

(உ-ம்.)	நாகு,	காசு, மாடு,	எ-ன	நெடிற்றெடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	எகிது,	ககிசு,	எ-ன	ஆய்த்தெடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	வாகு,	பவாசு,	எ-ன	உயிற்றெடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	எழுத்கு,	காற்று,	எ-ன	வன்றெடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	குரங்கு,	பண்பு,	எ-ன	மென்றெடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	சாவுபு,	வெய்து,	எ-ன	இடைத்தெடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம். (1)

ஐதே [மற்றைய உகரம் முற்றுகரம் எனப்படும்.]

16. QUANTITY.

கசு.—மாத்திரை ஆவதென்ன?

கண்ணிமைப் பொழுதும், கைந்நொடிப் பொழுதும் மாத்திரை என்னப்படும்.

[நன்னூல் 99, 100.]

ஐதே [ஒற்றக்கும், குற்றியல்களத்திற்கும், குற்றியல்களத்திற்கும், ஆய்த்தத்திற்கும் அரைமத்தினாயும்; குறிலுக்கு ஒரு மத்தினாயும்; நெடியுக்கு இரு மத்தினாயும்; உயிர் அளபெடைக்கு மூன்று மத்தினாயும் அளவாம்.]

¶ SHORTENED ஐ.

(1) ஐகாரக்குறுக்கம் ஆவது என்ன?

மொழிக்கு முதலிலும், இடையிலும், கடையிலும் குறைந்தாயிடு

ஐகாரம் ஐகாரக் குறுக்கம் எனப்படும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம்.) ஐயன், இடையன், பனை.

¶ SHORTENED ஓன், ம், கி.

ஓகாரக்குறுக்கம் ஆவது என்ன?

மொழி முதலிலே ஓன் குறும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம்.) மெளவல்.

ஐதே [மகரக் குறுக்கத்தையும், ஆய்தக் குறுக்கத்தையும் குறித்து நன்னூல் 96, 97 காண்க.]

17. INTERCHANGE.

கௌ.—போலி என்பதென்ன?

ஒளகாரத்திற்கு அங் என்றும்,
ஐகாரத்திற்கு அய் என்றும்,
நகரத்திற்கு ஞ் என்றும்,
லகரத்திற்கு ள் என்றும்,
மொழியீற்றுமகாரத்திற்கு ன் என்றும்,
குற்றியலுகரத்திற்கு அர் என்றும்,
அகரத்திற்கு ஐ என்றும் வந்து, ஒத்து நடப்பது போலி என்றும்.

[நன்னூல் 122-125.]

(உ-ம்.) ஒளவீயம் = அவ்வீயம்; லையம் = வாய்; நண்டு = ஞ்ண்டு; கலம் = கலன்; மயல் = மையல்; குடல் = குடர்; அரும்பு = அரும்பர்; இன்பம் = இன்பு.

அப்பியாசம். (17.)

“சேர்க்கை மான் ஒழியச் சேன்றகு புட்போல.” [வி. 40. 34. 109.]

[மான் = மரம்.]

“தன்னரும் பரச தாங்கிப் பட்டகம்.” [வி. 153. 121. 87.]

[பாரம்.]

“நனிக் கொம்பர் ஏறினர் அலிதிறக டுக்கின் [வி. 95. 86.]

உலிர்க்கிறி ஆடி விடும்.” [வி. 120.]

[கொம்பர் = கொம்பு.]

இது மேற்காட்டிய உதாரணங்களில் பதங்களைப் பகுக்க.

இதில் குற்றியலுகரம் உண்டோ?

முறையாக உண்டோ? எது? ஏன்?

“கெவ்கனலால் அண்டகடமுஞ் சாம்பிராய் ஒழிபும்.” [வி. 121. 120.]

[சாம்பர் = சாம்பல்.]

18. SANSKRIT LETTERS.

கஉ.—தமிழிலே வழங்கி வரும் வட எழுத்துகள் எவை?

கூ, டூ, ஸ, ஜ, ஹ முதலியவாம். இவை சிலவிடத்து வரும்.

[நன்னூல் 146, 147.]

(உ-ம்.) பகூம்—இது தமிழிலே பட் கூம் எனவும் பக்கம் எனவும் வழங்கும்.

பாடை பாடை.

புத்தகம் புத்தகம்.

கஜம் கசம், கயம்.

மோஹம் மோகம்.

ஹாவி ஆனி. (1)

¶ PRODUCTION OF LETTER SOUNDS.

(1) எழுத்தின் பிறப்பிடம் எவை?

கழுத்து, தலை, முக்கு, நாப்பு என நான்காம்.

[நன்னூல் 74.]

இவற்றுள் எந்த எந்த எழுத்துகள் எந்த எந்த இடத்திற் பிறக்கும்? [கன்னால் 75.]
 உயிரும் இடையும் கழுத்திற் பிறக்கும்.
 வல்லெழுத்துகள் மாப்பில் பிறக்கும்.
 மெல்லெழுத்துகள் மூக்குற் பிறக்கும்.
 ஆய்தைத் தலையிற் பிறக்கும்.

[கன்னால் 87.]

ORGANS OF SPEECH.

எழுத்துகள் எவற்றின தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்?
 உதவி, காக்கு, பல், அண்ணம் ஆகிய நான்கின தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்.

[கன்னால் 74.]

ஐஓ [இன்னம் எழுத்தின் பிறப்பைக்குறித்து கன்னாலில் 74-88. காண்க.]

PECULIARITIES OF PRONUNCIATION. [கன்னால் 88.]

இவ்வெழுத்துகளில் சில உச்சரிப்பிலே வேறுபடுமா?
 சில வேறுபடும்.

- (க.) அ இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.
 அரவு எ-ல் இயல்பான ஒசையைப்பெறும்.
 அவன் என்பதின் சுற்றசைவிற் குறையும்.
- (உ.) சில உயிர்கள் ட, எ, மு, ந முன தமதியல்பான ஒசையில் வேறுபடும்.
 (உ-ம்) இடம், வீதி, வேளை, கீழ், பிறன், பேறு.
- (ஈ.) க, த, ப என்பவை இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.
 மொழிமுதலிலும், உயிரற்றவிடத்தும், இரட்டிக்கிறபொழுதும் கடுத்த ஒசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) கண், புத் - ல்.
 தோன்றல், அடித்தான்.
 பாணை, அப்பம்.
 மற்ற இடங்களில் மகத ஒசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) மகன். அது. அன்பு.
- (ஏ.) ச இரட்டிக்கிறபொழுதும், ட, ந என்னும் ஒற்றுகளின் பின்னுல் கடுத்த ஒசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) அச்சம். ஆட்சி. முயற்சி.

INITIAL LETTERS.

சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?
 பன்னிரண்டு உயிரும், உயிர் ஊர்ந்த க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஐ, ஓ என்னும் மெய்களுக்கு
 சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும்.

[கன்னால் 102.]

FINAL LETTERS.

சொற்களுக்கு இறுதியில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?
 உயிர்களும், ஓ, ண, ஈ, ம, ன, ய, ர, ல, வ, மு, ள என்னும் மெய்களும்,
 வகரமுஞ் சொற்களுக்கு இறுதியில் வரும்.

[கன்னால் 107. 109.]

LETTERS WHICH COMBINE IN WORDS.

சொற்களுக்கு இடையிலே நின்று மயங்கிவரும் எழுத்துகள் எவை?
 இடையிலே க, ச, த, ப தம்முடனே தாம் சேர்ந்து மயங்கிவரும்.
 ச, மு, பிற மெய்களோடு சேர்ந்து மயங்கிவரும்.
 மற்ற மெய்கள் தம்முடனும் பிறவுடனும் மயங்கிவரும்.

[கன்னால். 110.]

ஐஓ [எழுத்தின் முதலிலே, கடைநிலே, இடைநிலே ஆகிய மூவகை நிலையைக்
 கன்னால் 102-121. காண்க.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

(II.) COMBINATIONS OF LETTERS.

(II.) எழுத்துப்புணரியல். [நன்னூல் 151.]

19. CHANGE OF LETTERS.

கக. —விகாரம் என்பதென்ன?

மொழியோடு மொழி, வேற்றுமை வழியிலாவது, அவ்வழி யிலாவது, பொருந்தும்பொழுது, நிலை மொழியின் ஈற்றெழுத்தா கிலும், வருமொழியின் முதலெழுத்தாகிலும், அவ்விரண்டெழுத் துகளுமாகிலும், திரிவதுங் கெடுவதும் வேறே எழுத்துத் தோன் றுவதுமே விகாரம் என்னப்படும்.

விகாரம் ஒன்றும் பலவும் வரப்புணர்வது விகாரப்புணர்ச்சி ஆம். விகா ரம் இன்றிப் புணர்வது இயல்புப்புணர்ச்சி ஆம்.

[நன்னூல் 153-157.]

இதே இவைகளை அறியவேண்டுவதெனவெனில்:

“மலர்க்கணை தொடுத்தான்” என விகாரம் உண்டான வழியில், மலராகிய கணையைத் தொடுத்தான், என்று பொருள் கொள்ளும்; [வி. 30.] “மலர்க்கணை தொடுத்தான்” என இயல்பாக வந்த வழியில் மலரையும் கணையையும் தொடுத்தான், என்று பொருள் கொள்ளும். இவ்வாறு விகாரத்தினைப் பொருள் வேறுபடுத்திக் காண்க.

20. CHANGES.

உக. —அவ்விகாரம் எத்தனை வகை ஆம்?

தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகை ஆம்.

[நன்னூல் 154.]

(க.) இல்லாத விடத்து எழுத்து உண்டாகுவது தோன்றல்.

(உ-ம்.) என இடத்தில் = எனவிடத்தில், என்பதில்-ன் தோன்றியது தோன்றல் விகாரம்.

(உ.) ஒரெழுத்து மற்றொரெழுத்தாக மாறுவது திரிதல்.

(உ-ம்.) பால் + குடம் = பற்றுகுடம், என்பதில் பகர்ந்தகரமாக மாறியது திரிதல் விகாரம்

(க.) இருக்கிற விடத்து ஒரெழுத்து மறைவது கெடுதல்.

(உ-ம்.) மரம் + வீடு = மரவீடு, என்பதில் மகரம் மறைந்தது கெடுதல் விகாரம்

21. INFLECTED COMBINATION.

உக. வேற்றுமைச்சந்தி ஆவதென்ன?

நிலை மொழியின் இறுதியிலே ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

[பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

என்னும் உருபுகள் தொக்கும் விரிந்தும் வரப் புணர்வது வேற்றுமைச்சந்தி ஆம். (K)

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) மாந்தை வெட்டினான், மாம் வெட்டினான் என்பதில் ஐ என்னும் வேற்றுமை உருபு வெளிப்பட்டும் வெளிப்படாமல் மறைந்தும் வரப் பொருந்தியது.

கல் வெறிந்தான், கல்லா வெறிந்தான், (ஹாரும்). கொற்றன் மகன், (நாங்காம்.). மலைவீழ் அருவி, (ஐந்தாம்.). சாத்தான் கை, (ஆறாம்.). மலை நெல், (ஐதாம்.).

22. UNINFLECTED COMBINATION.

உஉ.—அல்வழிச்சந்தி ஆவதென்ன?

வேற்றுமை அல்லாத வழியில் நிலைமொழியும் வருமொழியும் புணர்வது அல்வழிச்சந்தி ஆம்.

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) வந்த மனிதன்.

ஐ க. உயிரீற்றுப் புணரியல். [நன்னூல் 162-203.]

23. VOWEL BEFORE VOWEL.

உஈ.—உயிருக்குப் பின் உயிர் வந்தால் ஏவ்வாரும்?

(க.) இ, ஈ, ஐ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் இடையிலே யகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

[நன்னூல் 162.]

(உ-ம்.) மணி + அழகு = மணியழகு.
நீ + எரியும் = நீயெரியும்.
மலை + அருவி = மலையருவி.

(உ.) ஏ என்னும் எழுத்துக்குப்பின் உயிர்வந்தால் யகர ஒற்று, வகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) நானே + அரசன் = நானேயரசன்.
சே + ஏறி = சேவேறி.

(ஈ.) மற்ற உயிராகிய அ, ஆ, உ, ஊ, எ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் வகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மக + அரிது = மகவரிது.
பலா + அருமை = பலாவருமை.
நிரு + உளம் = நிருவுளம்.
ஓ + அனை = ஓவனை.
எ + அன் = எவன்.
கொ + அதிகம் = கொவதிகம்.
கோ + அழகு = கோவழகு.
கெள + அழகு = கெளவழகு.

(ஐ) ஐம்முதல் ஆறாம் தழுவு தொடர் வேற்றுமை

செவ்வீதி¹ விழும்; எழுவாய், வீதி, முற்ற

நீடை, உரி, எச்சம், அகெரு²வரை, உம்மை³

தழுவு தொடர் அல்வழிச் சந்தி என்ப.—[இலக். வீசக்.]

இ. (க.) இடையிலே வரும் யகரமும் வகரமும் உடம்படுமெய்கள் என்னப்படும், மற்றைய பாஷைகளிலே இவ்வீரண்டும் உயிர்களுக்கு இனமான அரை உயிர்கள் என்னவும் படும்,
(உ.) உலகவழக்கில் உடம்படுமெய் இன்றியும் வழங்கும்.

அப்பிசாயம். (24.)

“வினை வலியுக், தன் வலியு” மாற்றான் வலியுக், [வி. 152.]
துணை வலியுக் துக்கிச் செயல்.” [வி. 85.]

“மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந் தந் [வி. 96. 95. 74.]
தகுதியான் வென்று விடல்.” [வி. 39. 85.]
[இவற்றில் இருக்கிற சந்திகள் எவை?]

பின்வரும் வசனங்களில் உடம்படுமெய்களோடு எழுத:
“பச்சோலைக்கு இல்லை ஒலி.” “வற்றிய ஒலை ஈலகலககும்.” “நீந் குமிழி இனமை.”
[வி. 121.] [வி. 155.]

பின்வரும் பாட்டில் உடம்படுமெய்களை நீக்கிப், பதங்களைப் பிரித்து, நிறுத்தங்களோடு எழுத:
“நீரிடை புறங்குஞ் சங்கமழவிடை புறங்குஞ் - - - 9. 63. 33.]
தாரிடை புறங்கும் வண்டு தாமரை புறங்குஞ் செய்பா [வி. 152. 37.]
நேரிடை புறங்குமாமை துறையிடை புறங்குமிப்பி
பேரிடை புறங்குமன்னம் பொழியிடை புறங்குந்தோகை.”
[வி. 165.]

24. உ. BEFORE A VOWEL, OR ய.

உசு.—தனிக்குறில் அணையாத உகரத்துக்குப் பின் உயிர் ஆவது யகரம் ஆவது வரில் எவ்வாறாம்?

உயிர் வந்தால் உகரங் கேடும். யகரம்வந்தால் உகரங்கேட இகரந் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றிய இகரங் குற்றியலிகரம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 93. 164.]

(உ-ம்.) ஆடு + அரித = ஆடரித.
அரித + இல்லை = அரிதில்லை.
வரகு + அரித = வரகரித.
கொக்கு + ஒடிற்று = கொக்கோடிற்று.
குரக்கு + ஏறிற்று = குரக்கேறிற்று.
என்பது + யாது = என்பதியாது.

இஃ செய்வது அரித, என விகரமின்றி எழுதுவதம் உண்டு.

25. ANY LETTER AFTER A DEMONSTRATIVE OR INTERROGATIVE LETTER.

உரு.—சுட்டெழுத்துக்குப் பின்னும், கரவிலாவெழுத்துக்குப் பின்னும், மெய்யெழுத்து வந்தால் எவ்வாறாம்? உயிர்எழுத்து வந்தால் எவ்வாறாம்?

மெய் எழுத்து இரட்டிக்கும்; யகரம்வரில் வகரந் தோன்றும்; உயிர் வந்தால் வகரந் தோன்றும்.

[நன்னூல் 163.]

1. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்பணியில்.

(உ-ம்.)	அ + மனிதன்	=	அம்மனிதன்.
	இ + பொழுது	=	இப்பொழுது.
	எ + வகை	=	எவ்வகை.
	அ + யானை	=	அவ்யானை.
	அ + உயிர்	=	அவ்வுயிர்.

அப்பியாசம். (25.)

“எவ்வதூறையதூறலகம் உலகத்தோ [வி. 24. 95.]

உவ்வதூறைய தறிவு.”

[எ + அது = எவ்வது. அ + அது = அவ்வது.]

“காதலென்ற எவறு கடலுளாந்தனன்.” [வி. 24. 153. 63. 79.]

[பதம் பிரிக்க.]

“வணிக மாக்களை பொத்தவ்வாரியே.” [வி. 33. 69. 79.]

“கெருகளுளொருவனின்நிலை யென்னும் [வி. 125.]

பெருமையுடைத்திவ்வுலகு.”

[பதம் பிரித்து, இன்றியமையாத விசாரம் இது எனப்பார்த்து, மற்றதை நீக்கி, நிறுத்தக்களோடு எழுத.]

“எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் [வி. 93.]

மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.”

26. WORD IN டி AND று MAKE ட்டி AND ற்று.

உகா.—தனிக் குறில் அணையாத டி, று, கு, து, பு நிலைமொழியின் சுற்றில் வரும்பொழுது எவ்வாறாம்?

(க.) வேற்றுமை வழியில் பெரும்பாலும் ட்ட், ற், இரட்டிக்கும்

[கன்னடம் 183.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் : ஆட்டிக்கால். [வேற்றுமை.]

ஆறு + மீன் ஆற்றமீன்.

வயிறு + வலி வயிற்றுவலி.

(உ.) அல்வழியில் சிலவிடத்து இரட்டிக்கும்.

குருடு + கண் = குருட்டுக்கண். [அல்வழி.]

மலடு + பசு = மலட்டுப்பசு.

(க.) அன்றியும், எருது + தோல் = எருத்துத்தோல்,

வெருகு + கண் = வெருக்குக்கண்,

என சிலவிடத்து த், க், இரட்டித்து வரும்.

(ச.) அன்றியும், மருத்து + பை = மருத்துப்பை,

கரும்பு + வில் = கரும்புவில்,

கன்று + ஆ = கன்றூ,

என சிலவிடத்து வேற்றுமை வழியில் மெல்லினம் வல்லினம் ஆகும்.

[கன்னடம் 184]

(இ.) அன்றியும், அன்பு + தலை = அற்புத்தலை,

சூங்கு + மனம் = சூக்கு மனம்,

என சிலவிடத்து, அல்வழியிலும், மெல்லினம் வல்லினம் ஆகும்.

அன்றியும், பண்டு + கால் = பண்டைகால்,

இன்று + கால் = இன்றைகால்,

என சிலவிடத்து ஐக்கரச்சாரியை பெற்று வரும். [கன்னடம் 185.]

அப்பியாசம். (26.)

“வேந்தவை இருந்த சீர்.” (வேந்த + அவை.) [வி. 152.]

“பளிக்கு மேனிலம்.” (பளிக்கு.) [வி. 39.]

“கைவளர் மருத்துவர் அன்றிக் காய்ந்த ரோய் [வி. 153. 96. 93.]
மெய்வளர் பிணிபுனர் அறிதல் வேண்டிலர்.” [வி. 152. 153. 125. 89.]

“விருப்பிலார் இல்லத்த வேற்குத்துண்ணும் [வி. 17. 125. 66. 152.]

வெருக்குக் கண் வெங்கருளை வேம்பாம்.” [வி. 121.]

“வேப்பங்காய்.” [வேம்பு + அம் + சாய். வி. 161. சாணக.]

“கன்னலின் கருப்புச்சிலை.” [வி. 65.]

“நட்பு நாள் அற்றை, நல்லாரும் அஃகென, [வி. 95. 82. 93.]
அற்புத்தையும் அவித்தன.”

27. க, ச, த, ப DOUBLED.

உஎ.—உயிருக்குப் பின் க, ச, த, ப வரில் எவ்வாரும்?

உயிருக்குப் பின் வரும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும் இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 165.]

(உ-ம்.) மற்ற, காரியம் மற்றக் காரியம்.
இசை, சத்தம் இத்தச் சத்தம்.
வாங்கி, தருவேன் வாங்கித் தருவேன்.
சாணா, பாம்பு சாணாப் பாம்பு.

ஆகிலும், வினாப்பெயருக்கும்; விளிப்பெயருக்கும்; அஃறிணைப்பெயருக்கும்; வினைமுற்றுக்கும்; பெயர்எச்சத்துக்கும்; வினைத்தொகைக்கும்; அது, இது, இவை, அவை, பல, சில, நீ, ஒரு, சிறு, அறு, எழு என்பவைகளுக்கும்; மூன்றாம், ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுக்கும்; உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயருக்கும்; பொதுப்பெயருக்கும் முன் வரும் க, ச, த, ப இயல்பாம்.

[நன்னூல் 160. 161. 159. 167—203.] (I.)

(உ-ம்.) அவன கொடுத்தான்; அண்ண கொடும்; செய்தை தம்பி; ஓடின குதிரை; குவிர் காற்று; அது பெரிது; சாத்தனோடு கொண்டான்; என்ன தலை; தம்பி கை; நம்பி தந்தான்.

இஃ பெரும்பாலும் வடமொழிகள் தொடர்ந்துவருவதில் மேற்சொல்லிய எழுத்துக்கள் மிகா.

(உ-ம்.) ஆதி + பகவன் = ஆதிபகவன். சபா + சனம் = சபாசனம்.

(I.) “எழுவாய்ச் சந்தியின் இசை வலி இயல்பே.” [அகத்.]

“வியங்கோள் விருதி முன் வலி இயல் பாகும்.” [அகத்.]

(உ-ம்.) “சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க [வி. 85. 86. 93. 92.]
சொல்லிற் பயனிலாச்சொல்.” [வி. 91.]

“இரண்டன் விபுத்தி எஞ்சில் வலி இயல்பாம்.” [அகத்.]

(உ-ம்.) “குன்றிய சிரியர் ஆயினஞ் சீர்பெறுவர், [வி. 87. 93. 142.]

குன்றன்னார் கேண்மை கொளின்.” [வி. 109. 93. 152. 86.]

“முன்றன் உருபினும், ஆறன் உருபினும்,
வல் வெழுத்து மிகுதல் இல் வென மொழிப.” [இலக். வி.]

I. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்

அப்பியாசம். (27.)

“கங்கைதீம் புனாடன்.” [வி. 154. 121. 39. 93.]

“உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி.” [வி. 86. 111.]
[என் க இரட்டிக்கவில்லை?]

“நில்லாது செல்வம்.” [வி. 89.]

“அறு சுவை யுண்டி.” [வி. 159. 96.]

“சோம்பித் திரியேல்.” [வி. 86. 92.]

“அலை கடல்.” “விரி கதிர்த் திங்கள் ஒத்தான்.” [வி. 153. 152.]

“பின் முகக் கனி யான பன் மாக்களோ [வி. 153. 36. 69.]

டனி வருத் தென வீர்த்திரைத் தார்த்தலின் [வி. 114. 61.]

மணி யுடைக் கொடி தோன்ற வந்துள்ளலாற் [வி. 62. 140.]
புணரி மேற் பொரப் போவது போன்றதே.” [வி. 63.]

“.....அணியாளோ [வி. 89. 112.]
கண்ணவாத் தக்க க ி?” [வி. 29. 152. 125.]

“..ஐய, கேள்! [வி. 64.]
எய்திய செல்வத்தன் ஆயினான் திழ்க்கைச் [வி. 93.]
செய் தொழிலாற் காணப்படும்.”

“நீயவை நீய பயத்தலாற் நீயவை!
நீயினும் அஞ்சப் படும்.” [வி. 93.]

“சுடச் சுடரும் பொன் போல் ஒளி விசெ் துன்பஞ்
சுடச் சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.”

28. NEUTER PLURALS IN அ TAKE THE INCREMENT அற்று OR அத்து.(M)

உஅ.—அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்முன், வேற்றிறுமை வழியில், மெய்வரில் எவ்வாறாம்?

இடையில் அற்றுச் சாரியைதோன்றும்.

(உ-ம்.) பல, ஐ பலவற்றை.
சில, கு சிலவற்றக்கு.

§ 2. மெய்யீற்றுப் புணரியல்.

29. THE FINAL CONSONANT IN A SHORT SYLLABLE DOUBLED BEFORE A VOWEL.

உக.—தனிக்குறில் அணைந்த ஒற்றின்பின் உயிர்வந்தால் எவ்வாறாம்?
அவ்வொற்றெழுத்து இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல். 205.]

(உ-ம்.) மண் + அழகு = மண்ணழகு.

(M) “பல்லவைய நதவிய அகர விற் பெயர்
அற்றொடு சிவணல் எச்சம் இன்றே.” [இலக்கண விளக்கம்.]

அப்பியாசம். (29.)

“பொன்னியும் வேந்தர்.” [வி. 152. 149.]

“சன்னுடையர் என்பவர் கற்றேர்; முகத்திரண்டு [வி. 93. 95. 66.]

புன்னுடையர் கல்லா தவர்.” [வி. 91. 95.]

[கண் + உடையவர். புண் + உடையவர்.]

30. LETTERS DOUBLED AFTER ய், ர், ழ்.

ஈ0.—ய், ர், ழ் என்னும் எழுத்தின் பின் எவ்வெழுத்துகள் மிகும்?

(க.) அடை மொழிகளின் ஈற்றில் இருக்கும் ய், ர், ழ் என்னும் ஒற்றின்பின் வல்லினம் மிகும்.

[நன்னூல் 224.]

(உ-ம்.) பொய் + செல்வம் = பொய்ச்செல்வம்.

பாழ் + கொல்லை = பாழ்க்கொல்லை.

கார் + பருவம் = கார்ப்பருவம்.

(உ.) வேற்றுமைவழியில் அவற்றின்பின், வல்லினம் பெரும் பாலும் மிகும்.

(உ-ம்.) நாய் + கால் = நாய்க்கால்.

பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.

கீர் + குமிழி = கீர்க்குமிழி.

(ஈ.) போய், ஆய் என்னும் வினைஎச்சங்களுக்குப் பின் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) போய், சொன்னான் போய்ச்சொன்னான்.

ஆய், போயிற்று ஆய்ப்போயிற்று.

அப்பியாசம். (30.)

“தளிக்கை.” [வி. 155.]

“செவிகைப்பச் சொற் பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் [வி. 86. (உ.) 87. 62 152.]
கவிகைக் கீழ்த தங்கும் உலகு.” [வி. 63.]

“.....அஞ்சவ

தஞ்சல் அறிவார் தொழில்.” [வி. 95.]

“இன்னுயிர்த்தனை இவன்.”

[வேற்றுமைத் தொகைத்தொடரில் ரகரத்தின்பின் தகரம் இரட்டித்தது.]

“ஆன்படு கொய் பெய் கலனுள்.” [வி. 153. 63.]

“தந்தைதாய்ப்பேன்.” [வி. 156.]

“உருள் ஆயம் ஓவாது கூற்றி [வி. 153. 90. 86. (உ.)]
பொருள் ஆயம் போளுய்ப் புறமே படும.”

1. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

31. ஞ, ம, ந, DOUBLED.

நக. — ஞ, ம, ந எப்பொழுது இரட்டிக்கும்?

குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த யகரத்தின் முன்னுந் தனி ஐகாரத்
தின் முன்னும் ஞ, ம, ந இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 158.]

(உ-ம்.) மெய் + ஞானம் = மெய்ஞ்ஞானம்.

கை + மாறு = கைம்மாறு.

செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி.

அப்பியாசம். (31.)

“பொருள் கெடுத்துப், பொய்ம மெற்கொளீஇ, [வி. 86. (க.)]

அருள் கெடுத்தல்லல் உழப்பிக்குஞ் குது” [வி. 103.]

எழுவாய்—குது.

“கைம்மாறு நினக்காற்றல் அரிது.” [வி. 73.]

“மைந்நின்ற ஒண்கண்.” [வி. 36.]

“மெய்ஞ்ஞானம் ஆதி, மிளிர்வின்ற மெய்க்கடரே!” [வி. 64.]

32. CHANGES OF FINAL ம் INTO ன், ஞ், AND ந்.(N)

நக. — மொழியீற்று மகரம் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று மகரமானது ககர சகரங்கள் வரில் முறையே
ககரமாகவும், ஞகரமாகவும்; தகர நகரங்கள் வரில் நகரமாகவுந்
திரியும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்.) மனம் + களித்தது = மனக் களித்தது.

மரம் + சாய்ந்தது = மரஞ் சாய்ந்தது.

பாவம் + தீயது = பாவத் தீயது.

செய் + செல் = செய் செல்.

அப்பியாசம். (32.)

“நஞ்சடைமை தான் அறிந்து, நாகக் காந்துறையும்.”

“நன்னூலார் வின்மை வறமை; அகிதடைமை
பண்ணப் பணத்த பெருஞ் செல்வம்.” [வி. 121.]

“இனத் தீ தெனினும் இயல்புடைபாச் கேண்மை [வி. 93. 142.]

மனத் தீதாம் பக்கம் அரிது.” [வி. 87.]

(N) “வலி வரின் மகிகான் வருக்கம் ஆகும்,
நல் வரின் நனிக்குறிந் மங்வு நல்வாம்;
வங்வுழி இன்றி மகரம் கெடுமே.” [தொன்னூல்.]

“சந்தன மென் குறெ தான் நேய்த்த காலத்தம் [வி. 66. 152. = காலத்திலும்.]

கந்தம் குறைபடா தாதலாற் றந்தம் [வி. 74.]

தனஞ் சிறியர் ஆயினுச், தாச் வேந்தர் கேட்டான், [வி. 93.]

மனஞ் சிறியர் ஆவரோ, மற்று?” [வி. 112. 116.]

“செந் செல்லால் ஆய செழு முனை.” [வி. 87.]

“எந்நெறி யானும் இறைவன் றன் மக்களைச் [வி. 59. 113. 38. 69.]

செந் நெறி மேனிப்பச் செயல் வேண்டும்.” [வி. 63. 39. 94.]

33. FINAL ம்.

நாந.—மொழியீற்று மகரங் கெடுவதும் உண்டோ?

மகரத்தின் முன்னும், நகரத்தின் முன்னுந், தொடர் மொழி (வி. 150.) யின் முதலுறுப்பாக வருகிற பொழுதுங், குறிலனை யாத மொழியீற்று மகரங் கெடும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்.) காலம் + கெடிது = காலகெடிது.
மரம் + மெல்லியது = மரமெல்லியது.

அப்பியாசம். (33.)

“ஆலயத் தொழுவது சாலவு” நன்ற.” [வி. 152. 95. 120. 93.]

“அறவாழி யந்தனை.” [அறம் + ஆழி.]

“கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்த, பிற் சும்பாது, [வி. 119.]
வேட்டதே வேட்டதர்” நட்பாட்சி; தோட்ட [வேள்வி. 95.]
சுயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்த, பிற்கும்பு வானா
சுயப்பாரு” நட்பாரும் இல்.”

[சுயம் + பூ = சுயப்பூ.]

34. “CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

நாச.—மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும், வேற்றுமை வழியில், ககர சகர பகரங்கள் வரில் டகரம் ஆம்.

[நன்னூல் 209. 227.]

(உ-ம்.) மண் + குடம் = மட்குடம்.
மண் + சாடி = மட்சாடி.
மண் + பாளை = மட்பாளை
முள் + கூர்மை = முட்கூர்மை.
சுள் + சொரிந்தான் = சுட்சொரிந்தான்.
முள் + புறம் = முட்புறம்.

1. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

அப்பியாசம். (34.)

“நட் சிலம்பி அலர்த்தன நுண்டெயில்.” [வி. 37.]

“கண் கால் கொன்றிட வீழும், அடுத்தன்று” [வி. 152. 124. 140.]
நல்லாள் இல்லாத குடி.” [எழுவாய்: குடி.]

“பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை காதன்மை [வி. 63. 95.]
கையல் லதன்கட் செயல்.” [வி. 125. 63.]

“கட் புலம்.”

“ஒவ்வ தறிவ தறித்தன்கட் டங்கிச் [வி. 95. 63. 37.],
செல்வார்க்குச் செல்வாத தில்.” [வி. 95. 125.]

“செல்வத்துட் செல்வஞ் செவீச்செல்வம்.” [வி. 63. 131.]

“.....கண்பவோ [வி. 81. 112.]
கன ருத்திற்பென்று தன் கை.” [வி. 79. 114. 74.]

“என் பொருட் ...கச் செலச் செல்லித், தான் பிறர் வாய் [வி. 93.]
நான் பொருள் காண்ப தறிவு.”
[எழுவாய்: காண்பது. பயனிலை: அறிவு.]

“நல்லார்கட் பட்ட வறமையின் இன்னுதே [வி. 93. 63. 61.]
கல்லார்கட் பட்ட திரு.” [வி. 95.]
[நல்லார்கண், கல்லார்கண்]

“.....வாழ் நாட்கள் [வி. 153.]
சென்றன! செய்வதனை.” [வி. 79. 95. 84.]
[இயல்பாதலுக்குக் காரணம்?]

35. CHANGES OF FINAL ன் AND ல் INTO ற்.

௩௩.—மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் பெரும்பான்மையாய் வேற்றுமை வழியிலுஞ், சிறுபான்மையாய் அல்வழியிலுங், ககர சகர பகரங்கள் வரில் நகரம் ஆம்.

[நன்னூல் 209. 227.]

(உ-ம்.) பொன் + குடம் = பொற்குடம்.
பொன் + சாடி = பொற்சாடி.
பொன் + பாணை = பொற்பாணை.
கல் + கடம் = கற்கடம்.
வீரல் + சிறித = வீற்சிறித.
வீரல் + புறம் = வீற்புறம்.

அப்பியாசம். (35.)

“கைத்துடையான் காற்கீழ் ஒதுங்கும் கடன் ஞாலம்.” [வி. 36. 93. 63. 157.]

“கல்லாதவரு’ நனி கல்லக் கற்றார் முந் [வி. 95. 120. 63.]

சொல்லா திருக்கப் பெறின்.” [வி. 90. 86.]

“.....கெடுங் காமம் [வி. 121.]
முற்பயக்குஞ் சின்னீர் இன்பத்தின், முற்றியாய், [வி. 87. 121. 93. 157.]
பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது.”

“செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம் [வி. 94. 93. 95. 152.]

உயற்பால தன்றிக் கெடும்.” [வி. 93. 81.]
[எழு: செல்வம், பயனிலை: கெடும்,]

“குன்று போற் குணத்தான்.”

“தன்னைத் தான் காக்கிற் சினங் காக்க.” [வி. 85.]

“நிற்கரிய தோன்றில்லை.” [வி. 73. 93.]

“அறிவினான் ஆருவ துண்டோ, பிறிது கோய்
தக் கோய் போற் போற்றுக் கடை.” [வி. 59. 95. 91.]

36. CHANGES OF FINAL ல் AND ள் INTO ன் AND ண்.

நகரீ.—மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் எவ்வாறும்?
மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் முறையே
னகரமும், ணகரமும் ஆம்.

[நன்னூல் 227.]

(உ-ம்.) கல் + மலை = கன்மலை.
முள் + முடி = முண்முடி.
கால் + மலர் = காண்மலர்.

சூரத்தக்கு முன்னும் லகர எகரங்கள் முறையே னகர ணகரங்களாம்.

(உ-ம்.) “கைத்துடையான் காந்தீழ் ஒதுங்குங் கடன் ஞாலம்.” [வி. 63. 157.]

அப்பியாசம். (36.)

“நல்லார் ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரம்
கன்மேல் எழுந்துப்போற் காணுமே.”

இல் உள்ள விகாரங்கள் எவை ?]

“..... கெட்டாலும்
மேன்மக்கண் மேன்மக்களே.”

[இதை விரித்துக்காட்ட.]

37. CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

நகரீ.—ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம் வரில் எவ்வாறும்?
(க.) ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம் வரில் வேற்
றுமைவழியில் பெரும்பாலும் இரண்டும் டகரம் ஆகும்.

[நன்னூல் 209. 227. 229. 237.]

I. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

(உ-ம்.) மண் + தீமை = மட்டமை.
முள் + தீது = முட்டது.

(உ.) சிலவிடத்து இருவழியிலுந் தகரம் டகரம் ஆம்.

(உ-ம்.) கண் + திறந்தான் = கண்டிறந்தான்.

(ஈ.) ஒரு டகரங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) நாள் + தோறும் = நாடோறும்.
தங்கள் + தலைமை = தங்கடலைமை.

(சு.) தனிக்குறிலின் பின் நின்ற ளகரம் ஆய்தமாகத் திரிதலும் பொருந்தும்.

(உ-ம்.) முள் + தீது = முலீது.

[நன்னூல் 228.]

~~~~~
அப்பியாசம். (37.)

“தகடர் பெருஞ் செல்வம்.....” [வி. 53. 121.]

[துகள், தீர்.]

“தென் டுரைப் பரவை.” [வி. 121. 157.]

“மண்டோய் தயர் கீத் தளித்தோய் கீ!” [வி. 95. 153. 152.]

“தன் டுரைப் புரை நோக்கு.” [வி. 121. 152. 157. 87.]

“விண் டலம் சலக்கிலங்கு திங்கள்.” [வி. 152. 3.]

[விண் + தலம்.]

38. CHANGES OF FINAL ல் AND ன் INTO ற்.

ஈழி.—னகரத்திற்கு முன்னும், லகரத்திற்கு முன்னுந், தகரம் வரில் எவ்வாறும்?

(க.) னகரத்தின் முன்னும் லகரத்தின் முன்னுந் தகரம் வரில் வேற்றுமைவழியில் இரண்டும் நகரம் ஆகும்

[நன்னூல் 209. 229.]

(உ-ம்.) பொன் + தீமை = பொன்றமை.
கடல் + திரை = கடற்

ஊ [நல் + தாள் = நற்றூள்

எ-தில் அல் வழியிலும் இரண்டும் நகரம் ஆயின.]

[நல் + தாமரை = நற்றாமரை.]

(உ.) அல்வழியில் சிலவிடத்து தகரம் நகரம் ஆம்.

(உ-ம்.) பொன் + தீது = பொன்றது.

ஊ “தனக்குவமை இல்லாதான் ருள் சேந்தார்.” [வி. 95. (சு) 152.]

எ-தில் வேற்றுமை வழியிலுந் தகரம் நகரம் ஆயிற்ற.

(ஈ.) ஓர் றகரங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) பால் + தீது = பாதீது.

(சு.) தனிக் குறிலின் பின் நின்ற லகரம் ஆய்தமாகத் திரிதலும் பொருந்தும்.

(உ-ம்.) கல் + தீது = கலீதீது.

[நன்னூல் 228.]

அப்பியாசம். (38.)

.....தீதுன் [வி. 154.]

பிளந்திவ தல்லாற் பெரும் பாரத் தாக்கிற்
றள்கது வளையுமோ தான?" [வி. 124. 121. 86.]

“பிறர்க்கினனா முந் பகற செய்யிற் நமக்கினனா
பிற் பகற ருமே வரும்.” [வி. 86.]

“சோழநீக கூற்றம்.” [வி. 153. 27.]
[கோடு + இல் + தி + கூற்றம்.]

39. CHANGES OF ல் AND ற் INTO ன்ன், AND OF ள் AND ற் INTO ன்ண்.

ஈகூ.—லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும், நகரம் வரில் எவ்வாறும்?

லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும், நகரம் வரில் முறையே, இரண்டும் னகரமும், ணகரமும் ஆம்.

[நன்னூல் 229.]

(உ-ம்.) நல + நெறி = நன்னெறி.
தெள் + நீர் = தெண்ணீர்.

ஓர் னகரமும், ணகரமுங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) வானத்தில் + நிறை = வானத்தினிறை.
அருள் + நலம் = அருணலம்.

அப்பியாசம். (39.)

“புளனுனி மேனீர் போனிலையாமை எனநெண்ணி [வி. 63 ஆகிய, ஆகும்.]
இனனினியே செய்க அறவீனா! .....” [வி. 111. 85. 33.]

“வேனெடுக்கண்ணாய்!” [வி. 155. 121. 93.]
வேல் + நெடும் = வேனெடும்.

.ஒன்றுணர்ந்து

நிற் பாரே நீனெறிச்சென்றார்.” [வி. 95. 152.]
[நீர் + நெறி = நீனெறி.]

“இருனீங்கி இன்பம் பயக்கும் [வி. 137.]
மருனீங்கி மனது காட்சியவர்க்கு.” [வி. 153. 93.]

40. CHANGE OF ன் INTO ன் AND ன் AFTER THOSE LETTERS.

சு0.—ணகரத்திற்கும் னகரத்திற்கும் முன் மொழிமுதல் நகரம் எவ்வாரும்?

(க.) தனிக்குறில் அணைந்த னகரத்தின் முன்னும், னகரத்தின் முன்னும் நகரம் முறையே னகரமாகவும், னகரமாகவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 237.]

(உ-ம்.) கண் + நீர் = கண்ணீர்.

தன் + நலம் = தன்னலம்.

(உ.) தனிக்குறில் அணையாத னகரத்திற்கும், னகரத்திற்கும் முன் நகரங்கெடும்.

[நன்னூல் 210.]

(உ-ம்.) கவண் + கெடிது = கவனெடிது.

கலன் + கெடிது = கலனெடிது.

அப்பியாசம். (40.)

“ஐயத்தி னீங்கித் தெனிக்தார்க்கு [வி. 61. 95.]

வையத்தின் வான்'நனிய துடைத்து.” [வி. 93.]

“தன்னெஞ் சிறிவது பொய்யற்க! பொய்த்தபின் [வி. 92. 95.]

தன்னெஞ்சே தன்னைச் சமம்.”

பிரதான விகாரங்களின் சுருக்கமான அட்டவணை.

(க.)	இ	யகரத்தின் முன்தோன்றும்.	...	...	...	...	...	வினா.
(உ.)	உ	குறியல் உகரம் உயிர் முன்கெடும்.	...	...	...	...	...	24.
(க.)	ங், ய்,	கில உயிர் முன்தோன்றும்.	...	...	...	...	...	24.
(ச.)	க், ச், } த், ப், }	உயிருக்குப்பின் இரட்டிக்கும்.	...	...	...	...	...	23.
(இ.)	ம்.	கெடும்; ங், ஞ், ஞ் ஆகத் திரியும்; இரட்டிக்கும்.	...	...	...	...	...	27.
(ஈ.)	ஞ், ஞ், ஞ்	இரட்டிக்கும்.	...	...	...	...	...	32. 33. 31.
(எ.)	ட், த்,	மொழி அகத்து இரட்டிக்கும்.	...	...	...	...	...	31.
(அ.)	.....	மெய்கள் சுட்டிப்பின்னும், வினாவின்பின்னும் இரட்டிக்கும்.	...	...	...	...	...	26.
(க.)	ண்	ட் ஆகத் திரியும்.	...	...	...	...	...	25.
(க0.)	ண்	ட் ஆகத் திரியும்.	[ண், ண் + க், ச், ப் = ட்க், ட்ச், ட்ப்.]	...	...	...	...	34.
(கக.)	ண்	ண் ஆகத் திரியும்.	[ண் + ம் = ணம்.]	...	...	...	...	34.
(கஉ.)	ண்	ற் ஆகத் திரியும்.	[ண், ண் + க், ச், ப் = ந்க், ந்ச், ந்ப்.]	...	...	...	...	36.
(கஈ.)	ண்	ற் ஆகத் திரியும்.	[ண், ண் + க், ச், ப் = ந்க், ந்ச், ந்ப்.]	...	...	...	...	35.
(கஎ.)	ண்	ண் ஆகத் திரியும்.	[ண் + ம் = ணம்.]	...	...	...	...	36.
(கஅ.)	ண்	ண் ஆகத் திரியும்.	[ண் + த் = ட்ட், ண்ட்.]	...	...	...	...	37.
(கஇ.)	ண்	ண் ஆகத் திரியும்.	[ண் + த் = ட்ட், ண்ட்.]	...	...	...	...	37.
(கஊ.)	ண்	ண் ஆகத் திரியும்.	[ண் + த் = ந்த், ண்த்.]	...	...	...	...	38.
(க஋.)	ண்	ண் ஆகத் திரியும்.	[ண் + த் = ந்த், ண்த்.]	...	...	...	...	38.
(கௌ.)	ண்	ண் ஆகத் திரியும்.	[ண் + த் = ண், ண்.]	...	...	...	...	39.
(கஐ.)	ண்	ண் ஆகத் திரியும்.	[ண் + த் = ண், ண்.]	...	...	...	...	39.
(கஓ.)	ண்	ண் ஆகத் திரியும்.	[ண் + த் = ண், ண்.]	...	...	...	...	40.

§ ஈ. செய்யுள் விகாரங்கள்.

41. PORTICAL CHANGES.

சுத.—செய்யுள்விகாரங்கள் எவை?

(க.) வலித்தல்; அதாவது, மெல்லினத்தை வல்லினம் ஆக்கல்:
[நன்னூல் 155. 156.]

(உ-ம்.) (1.) குறந்தாள் எ-து குறந்தாள்,
(2.) ஈகது — ஈத்து எனவும் வரும்.

(உ.) மெலித்தல்; அதாவது, வல்லினத்தை மெல்லினம் ஆக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) புந்தி எ-து புந்தி,
(2.) தட்டை — தண்டை எனவும் வரும்.

(ஈ.) நீட்டல்; அதாவது, குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) நீழல் எ-து நீழல்,
(2.) பெரமுத — பேழ்து எனவும் வரும்.

(ச.) குறுக்கல்; அதாவது, நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) பாதம் எ-து பதம்,
(2.) தீயேன் — தியேன் எனவும் வரும்.

(ரு.) விரித்தல்; அதாவது, இல்லாத எழுத்தை விரித்தல்:

(உ-ம்.) (1.) மக எ-து மகவு,
(2.) விசயமே — விசயம்மே எனவும் வரும்.

(கூ.) தொகுத்தல்; அதாவது, உள்ள எழுத்தை நீக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) தொழாதார் எ-து தொழா எனவும் வரும்.
(2.) இல்லாதவன் எ-து இல்லாதான் எனவும், இல்லான் எனவும் வரும்.

(எ.) முதற்குறை; அதாவது, முதலெழுத்தை நீக்கல்:

[நன்னூல் 156.]

(உ-ம்.) தாமரை எ-து மரை எனவும் வரும். [APHÆRESIS.]

(அ.) இடைக்குறை; அதாவது, இடையெழுத்தை நீக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) ஒத்தி எ-து ஒதி எனவும்,
(2.) அக்கை எ-து அக்கை எனவும் வரும். [SYNCOPE.]

(கூ.) கடைக்குறை; அதாவது, கடை எழுத்தை நீக்கல்.

(உ-ம்.) நீலம் எ-து நீல் எனவும் வரும். [APOCOPE.]
அரவம் எ-து அரவு எனவும், அரா எனவும்,
கிலா எ-து கிலவு எனவும், இவைபோல்வனவும் வரும். (0)

(0) “குறிநீழ ஆகே குறிகு உ காம் பெறம்.” [அகத்.]

அப்யயசம். (41.)

“இழுக்க லுடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.” [வி. 152.]
[ஊற்று கோல்.]

“அருகல தாகிப் பலமுத்த கண்ணும் [என்னால் 444. வி. 143.]
பொரி தாள் வினவின வாவல் குறுகா.” [வி. 157. 89.]
[அலதாதி = அயலதாதி.]

“ஆற்றின் மூழ்கி.”
[முழுதி.]

“.....துன்பக் [வி. 66.]
குறைபதி மற்றைப் பெருள்.”
[துன்பத்தக்கு.]

இஃ (க.) இவற்றன், விரித்தலானது தோன்றல் விகாரம் ஆம்; வலித்தலும் மெலித்தலும், நீட்டலும், குறுக்
கலும் திரிதல் விகாரம் ஆம்; தொகுத்தலும், மூவழிக்குறைதலும், செதெல் விகாரம் ஆம்.

(உ.) இவையல்லாமலும், விதியின்றிப் பல விகாரங்களும் வரும்.

(உ-ம்.) யார் எ-து ஆர் எனவும்,
தகை எ-து சகை எனவும்,
இன்முன் எ-து முன்றில் எனவும் வரும்.

(க.) வழக்கத்தில்,

இரார்பகல் எ-து ரார்பகல் எனவும்,
போகிறான் எ-து போகான் எனவும், இவையெல்லாம் பலவும், வரும்.

§ ச. வடமொழிச்சந்தி.

42. SANSKRIT CHANGES.

சஉ.—வடமொழிகள் தமிழிலே ஒன்றோடொன்று பொருந்தும்பொ
ழுது வடநூலின் சந்தியைப் பெறுமோ?

வடநூலின் சந்தியைப் பெறுவதும் உண்டு. அவற்றின் விவ
ரம் ஆவது:

க. திர்க்கசந்தி. (க.)

(க.) அ, ஆ முன், அ, ஆ இரண்டும் ஆகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) தேவ + ஆலயம் = தேவாலயம்.
ஞான + அயிர்தம் = ஞானயிர்தம்.
சேனா + அதிபதி = சேனாதிபதி.
சதா + ஆரத்தம் = சதாரத்தம்.

(உ.) இ, ஈ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஈகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) முனி + இத்தின் = முனித்தின்.
கிரி + ஈசன் = கிரீசன்.
மகி + ஈசன் = மகிசன்.

(ஈ.) உ, ஊ முன், உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஊகாரம் ஆம்.

(உ-ம்.) குரு + உபதேசம் = குருபதேசம்.
தரு + ஊனம் = தருனம்.

உ. குணசந்தி. (உ.)

(ச.) அ, ஆ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஏகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) சக்வ + ஈசன் = சக்வேசன்.
மகா + ஈசன் = மகேசன்.

(ரு.) அ, ஆ முன், உ, ஊ வரில் ஓகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) ஞான + உபதேசம் = ஞானோபதேசம்.
மந்திர + ஊகி = மந்திரோகி.
தயா + ஊர்த்தினன் = தயோர்த்தினன்.

ஈ. விருத்திசந்தி. (உ.)

(ஈ.) அ, ஆ முன், ஏ, ஐ வரில் இரண்டும் ஐகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) ஞான + ஐகியம் = ஞானைகியம்.

(எ.) அ, ஆ முன், ஒ, ஓ வரில் இரண்டும் ஓகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) தின + ஓதனம் = தினேதனம்.

எழுத்துப் புணரியல் முற்றிற்று.

II. ETYMOLOGY.

I: சொல்லதிகாரம்.

43. PARTS OF SPEECH.

சுரு.—தமிழ்ச் சொற்கள் எத்தனை வகை ஆம்? (P)

பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்கு வகை ஆம்.

[நன்னூல் 259.]

WORD.

(P) சொல் ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளைத் தருகிற எழுத்துகள் சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 259. 274.]

KINDS OF WORDS.

தமிழரார் சொல்லப்பட்ட மூவகை மொழிகள் எவை?

ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என்பனவாம்.

[நன்னூல் 260.]

WORDS WITH SINGLE MEANING.

ஒரு மொழிகள் ஆவன எவை?

ஒன்று நின்ற தந்தம் ஒருபொருளைத் தருவனவாம். தனி மொழிகள் எனவும்பெம்.

[நன்னூல் 260.]

ஒரு தொடர் மொழியைக்குறித்த 150 வி. காண்க.

AMBIGUOUS WORDS.

பொதுமொழிகள் ஆவன எவை?

ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருவதும் அன்றித், தொடர்மொழிகளாய்ப் பலபொருளையுத் தரும் மொழிகள் ஆம்.

[நன்னூல் 260.]

(உ-ம்.) வேங்கை எ-து புலி என்று அர்த்தங்கொள்ளும் ஒருமொழி; அன்றியும் வேகின்ற கை என விரியுங்காலத்தில் தொடர்மொழி ஆயிற்று.

FURTHER DIVISION.

இன்னஞ் சொற்களை வகுக்கும் வகை என்ன?

இயற் சொல் என்றுத், திரி சொல் என்றும், திசைச் சொல் என்றும், வட சொல் என்றும், காலவகுப்பாக வகுப்பார்கள்.

[நன்னூல் 270.]

44. NOUN. [வ. 48-74.]

சுசு.—பெயர்ச்சொல் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளின் பெயரைக் காட்டுவது பெயர்ச்சொல் ஆம். (௧)

[நன்னூல் 275.]

(உ-ம்.) மனிதன், மனைவி, வீடு.
நன்மை, தீமை.
செய்தவன், வருவது.

UNEQUIVOCAL PURE TAMIL.

இவற்றன், இயற் சொல் ஆவதெது?

செத்தமிழ் நாட்டுமொழி ஆகி, யாவருக்கும் இயல்பாய்த் தன்பொருள் விளக்குஞ்சொல் இயற் சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 271.]

EQUIVOCAL PURE TAMIL.

திரி சொல் ஆவதெது?

ஒரு பொருளைக்குறித்தவரும் பல சொற்கள் ஆகியும், பலபொருளைக்குறித்த வரும் ஒரு சொல் ஆகியும், அருமையாக உணரப்படும் பொருளையுடையது திரிசொல் ஆம்.

[நன்னூல் 273.]

PROVINCIAL WORDS.

திரைச்சொல் ஆவதெது?

கொடுத்தமிழ் நாட்டுச் சொற்களும், அன்னிய பாவைகளிலிருந்து வந்து, செத்தமிழ் நாட்டு மொழிகளோடு கலந்து வழங்குஞ்சொற்களுள் திரைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 273.]

SANSKRIT WORDS.

வட சொல் ஆவது எது?

செத்தமிழ்ச் சொல்லை ஒப்பனவாதி வந்து வழங்கும் ஆரியச்சொற்கள் வட சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 274.]

I. (UNMODIFIED.)

இவை தற்சமம் என்றும், தற்பவம் என்றும் இருவகை ஆம். தற்சமம் என்பது ஆரியத்திற்குத் தமிழ் முக்கும் பொது எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம்.) அமலம், குஞ்சுமம். [AMALAM, KUNGUMAM.]

II. (MODIFIED.)

தற்பவம் என்பது ஆரியத்திற்கே உரிய எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம்.) சத்தி, போகி. [SAKTI, B'HOGI.]

(௧) “உயிர்ப்பொருள், உயிரிலாப் பொருள், இரு வகைய;
ஊருதல், பறத்தல், நடத்தல், எனவே
மூவகை ஆகும் உயிர்ப்பொரு ளினமே.
இயற்கை, செயற்கை, இருவகை இனமும்,
உயிரிலாப் பொருளெனத் துணைத்தனர் புலவர்.” [குறலயாசத்தம்.]

“பலபொருட் பெயரே பெயர்ச்சொல் லாகும்.” [குறலயா.]

45. VERB. [வி. 75-106.]

சுரு.—வினைச்சொல் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டுவது வினைச்சொல் ஆம்.(R)
[நன்னூல் 320.]

(உ-ம்.) இரு, வந்தான், படிக்கிறார்கள்.

[வினைச்சொல்லை வினை என்பது ஆகுபெயர். (வி. 162.)]

46. PARTICLE. [வி. 107-117.]

சுரு.—இடைச்சொல் ஆவதென்ன?

தனித்து வழங்குதலின் பிப் பெயர் வினைகளை அடுத்துவருவது
இடைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 352.]

(உ-ம்.) அது வே என்பதில் ஏ என்பதும்; அவனும் இவனும் என்பதில், உம்
என்பதும் இடைச்சொற்கள் ஆம்.

-ஊ

47. QUALIFYING WORD: ADJECTIVE OR ADVERB. [வி. 118-121.]

சுரு.—உரிச்சொல் ஆவதென்ன?

பெயர்ச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும் தழுவி, அவைகளுக்
குரிய குணத்தைக் காட்டுவது உரிச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 374.]

(உ-ம்.) பெரிய அரசன்.
மிகவும் உழைத்தான்.இவற்றில் பெரிய என்பதும், மிகவும் என்பதும் பெயரையும் வினையையும் தழுவிய உரிச்
சொற்கள் ஆம்.

க. பெயரியல்.

48. CLASSES OF NOUNS.

சுரு.—பெயர்ச்சொல் எத்தனைவகை ஆம்?

இகூறப்பெயர் என்றும், காரணப்பெயர் என்றும்

(R) “பலதொழிற் பெயரே வினைச்சொல் லென்ப.” [குறவையா.]

புலக்கண வினா விடை

[PT. I.]

வகை ஆம். இவையும், பொதுப்பெயர் எனவும், சிறப்புப்பெயர் எனவும் இருவகையாக வகுக்கப்படும்.

[நன்னூல் 62. 275.]

49. ARBITRARY NOUNS.

சூக.—இடுகுறிப் பெயர் ஆவதென்ன?

மரம், மலை என்பவற்றைப்போல ஒரு நிமித்தமும் இன்றி வருவது இடுகுறி என்பதாம்.

[நன்னூல் 62. 275.]

(உ-ம்.) மிலம். கடல். ஆறு. சேறு.

50. APPELLATIVE NOUNS.

நூ.—காரணப்பெயர் ஆவதென்ன?

கணக்கு எழுதுகிறவனைக் கணக்கன் என்று, ஒருநிமித்தம் பற்றி வழங்குவது காரணப்பெயர் ஆம்.

[நன்னூல் 276.]

(உ-ம்.) வில்லன். மலைச்சி. கரியன். முடவன்.

51. CHARACTERISTICS OF NOUNS.

நூ.—பெயர்ச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறிய வேண்டும்?

பெயர்ச் சொல்லில், தீணை, பால், இடம், வேற்றுமை, என நான்கு பொருளை அறிய வேண்டும்.

[நன்னூல் 275.]

52. CLASS: PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

நூ.—திணை என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

புலக்கணநூலிற் பகுக்கப்பட்ட பொருளின் சாதி ஆம்.

அது, உயர்திணை, அஃறிணை, என
தேவர், மனிதர், நரகர் உயர்திணை ஆம்.
மற்றைய பெயர் எல்லாம் அஃறிணை ஆம்.(8)

[நன்னூல் 261.]

53. GENDER AND NUMBER.

நூ.—பால் என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

உயர்திணை ஆகிய ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என
மூன்றும்; அஃறிணை ஆகிய ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என
இரண்டும்; ஆக ஐந்து வகை ஆம்.

இவற்றுள், ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், ஆகிய மூன்
றும் ஒருமை எனவும்; பலர்பால், பலவின்பால் ஆகிய இரண்
டும் பன்மை எனவும்படுமீ. இவை ஒருமையெண் என்றும்,
பன்மையெண் என்றும் சொல்லப்படும்.

பால் ஆவது மேற்சொல்லிய பொருள்களின் பதப்பு ஆம்.

[நன்னூல் 262-264, 276-284.]

(உ-ம்.)	ஒருமை.			பன்மை.		
	உயர்திணை.	(க.) ஆண்பால்	அரசன்.	(ங.)	பலர்பால்	புலவர்.
		(உ.) பெண்பால்	மனைவி.	(ள.)	பலவின்பால்	மரங்கள்.
	அஃறிணை.	(ச.) ஒன்றன்பால்	வீடு	(ஊ.)	பலவின்பால்	மரங்கள்.

MASCULINE NOUNS SINGULAR.

(8) உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அன், ஆன் என்னும் விருதிகளைப்பெற்ற பெயர்களும், நம்பி, தம்பி, ஆடே, வீடலை, கோ, வேள்,
குரிகில், தோன்றல் முதலிய பெயர்களும் உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 276.]

FEMININE NOUNS SINGULAR.

உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அன், ஆன் என்னும் விருதிகளையுடைய பெயர்களும், இ என்னும் விருதியைப்பெற்ற அநேகம்பெ
யர்களும், சங்கை, மகடு, தையல், இருளை, மாது, அரிவை, மடத்தை முதலிய பெயர்களும்
உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 277.]

PLURAL, MASCULINE AND FEMININE.

உயர்திணைப் பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அர், ஆர், அர்கள் என்னும் விருதிகளையுடைய பெயர்களும், கோக்கள், மனுக்கள், மக்கள் முதலி
யவும் பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 278.]

54. PERSON.

௫௪.—இடம் ஆவது எத்தனை?

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூன்று.

இடமாவது சொற்களின் நிகழ்ச்சிக்குரிய தானம் ஆம்.

[நன்னூல் 265, 266.]

(க.) இவற்றுள், தன்னைக்கானே குறித்தது தன்மை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. .. நான், அடியேன். } [சொல்லுவோர்.]
 { பன்மை. .. நாம், அடியேம். }

(உ.) முன் நின்றவளைப்பார்த்துப் பேசுவது முன்னிலை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. ... .. நீ, கொடியாய். } [கேட்போர்.]
 { பன்மை. ... .. 'ங்கள், தேவர். }

(ங.) மற்றப் பொருளைக்கு 'த்துக் காட்டுவது படர்க்கை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. ... .. அவன், மனிதன், வீடு. } [சொல்லப்படுவோர்.]
 { பன்மை. ... .. அவர்கள், மனிதர், வீடுகள். }

55. CASE.

௫௫.—வேற்றுமை ஆவது என்ன?

பெயரின் இயல்பை வேறுபடுத்துவதே ஆம்.

அது எட்டுவகை ஆம்.

[நன்னூல் 240-242. 291-293.](T)

56. FIRST OR NOMINATIVE CASE SINGULAR.

௫௬.—முதலாம் வேற்றுமை எது?

திரிபில்லாத பெயரின் இயல்பே ஒருமையில் முதல் வேற்றுமை எனவும், எழுவாய் எனவும்படும்.(U)

[நன்னூல் 293-295.]

(உ-ம்.) மனிதன், மனைவி, வீடு.

[வினா 128 காண்க.]

57. SIGNS OF THE NOMINATIVE.

௫௭.—எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டுகிற சொல்லுருபுகள் எவை?

ஆனவன், ஆனவள், ஆனது,

ஆனவர், ஆனவர்கள், ஆனவை;

என்பவன், என்பவள், என்பது,

என்பவர், என்பவர்கள், என்பவை முதலிய

சொல்லுருபுகள் எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டும்.(V)

(T) "வீபத்தி என்பது வேற்றுமை எனப்படும்." [சுவலயா.]

(U) "பெயரே அன்றிப் பிறகு வேலா." [அகத்.]

(V) "பெயர்ப்பின் வினா பெறாதலே ஆயவன், ஆனவன், ஆவான், ஆகின்ற வன் முதல் ஐம்பாற் சொல்லும் பெயர்ப்பின் அடைதலே." [இல-கொத்து.]

(உ-ம்.) இராசாவானவர் வந்தார்.

பொன்னன் என்பவன் வந்தான்.

இவை மற்ற வேற்றுமைகளின் உருபுகளையும் பெற்று வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) இராசாவானவருக்குச் சிம்மச்சுனம்.

பொன்னன் என்பவனோடு வந்தான்.

நவ வினையால் அனையும் பெயர்கள். வி. 95 காண்க. 105 வினாவையும் ஒத்தப்பார்க்க.]

58. SECOND OR ACCUSATIVE CASE.

நுடி.—இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு ஐ என்பதே ஆம்.

இதின் பொருள் செயப்படுபொருளே.

[நன்னூல் 296. 255.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	இரண்டாம் வேற்றுமை.
	மனிதன்,	ஐ	மனிதனை உண்டாக்கினார்.
	தந்தை,	ஐ	தந்தையைக் கணம்பண்ணினான்.
	பூ,	ஐ	பூவை அணிந்தான்.
	மரம்,	ஐ	மரத்தை வெட்டினான். [வி. 66.]
	வீடு,	ஐ	வீட்டைக் கட்டினான். [வி. 68.]
	நிலங்கள்,	ஐ	நிலங்களை வரங்கினான்.

59. THIRD OR INSTRUMENTAL ABLATIVE.

நுகு.—மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு, உடன், கொண்டு என்பவை ஆம்.

'ன் பொருள் ஏது, உடனிகழ்ச்சி என இரண்டாம்.

[நன்னூல் 297. 256.]

(உ-ம்.)	உருபு.	மூன்றாம் வேற்றுமை.	பொருள்.
		{மண்ணால் } {மண்ணான் }	ஒரு குடத்தை வளைத்தான்.
மந்திரி, ஓடு, ஓடு		{மந்திரியோடு } {மந்திரியோடு }	அரசன் வந்தான்..... உடனிகழ்ச்சி.
அவன், வான், கொண்டு		அவனுடன் மற்றவர்களும் இருப்பார்கள், வான் கொண்டு வெட்டினான்.....	உடனிகழ்ச்சி, ஏது.

இஃது, ஏது, காணம், கருவி, எ-ன் ஒரு பொருட்சொற்கள்.

அப்பியாசம். (59.)

“பொன்னால் ஆகிய ஆபாணத்தை அணியும் அரசர்.”

“அறத்தான் வருவதே இன்பம்.” [வி. 95. 131.]

“இயற்கை அறிவோடு கூடிய கல்வி.” [வி. 96.]

“உலகத்தோடொப்ப ஒழுக்கல்.” [வி. 86. (க.) 85.]

“விலங்கொடு மக்கள் அனையர்” [வி. 93. 69.]

இலங்குநூல் சுற்றரோ டேனையவர்.” [வி. 153. 82. (எ.)]

“சீர்மை சிறப்பொடு கீழ்கும்.” [நன். 361.]

“ஊருடன் பகைக்கில் வேருடன் செலும். [வி. 86. 137.]

60. FOURTH OR DATIVE CASE.

கூ0.—நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு கு என்பதே ஆம்.

இதன் பொருள் கொடை, பகை, தகுதி, நிமித்தம் முதலியவை ஆம்.

* [நன்னூல் 298.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	நான்காம் வேற்றுமை.	பொருள்.
	தரித்திரர்,	கு	தரித்திரருக்குப் பிச்சை கொடுத்தான். [உ. சாரியை.]...	கொடை.
	வேதம்,	கு	வேதத்திற்கு விரோதமான காரியம். [இன் சாரியை.]...	பகை.
	மோதிரம்,	கு	மோதிரத்திற்குப் பொன்.	நிமித்தம்.
	அரசன்,	கு	இவ்வாபரணம் அரசனுக்குரியது.	தகுதி.

(க.) பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையே சாரியைகள் வரும் எனக் காண்க.

(உ-ம்.) தந்தைக்குத் தாய்க்கும் கனஞ்செலுத்தவேண்டும். [உ. சாரியை.]

இதனுக்கு [அன், உ, சாரியைகள்].

மகனுக்கு எனவும், மகற்கு எனவும் வரும்.

(உ.) நிமித்தப்பொருளிலே ஆக என்றும், நிமித்தம் என்றும், பொருட்டு என்றஞ் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

(உ-ம்.) எனக்காகச் செய்தான்.

என்னிமித்தம் வந்தான். [வி. 40 காண்க.]

இதன்பொருட்டிப் போனான்.

அப்பியாசம். (60.)

“செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு [வி. 90.]

வைபகமும் வானகமும் மாறல் அரிது.” [வி. 154.]

*க அன்பு சார்பென்ப; வழியார்

“... ..தொல்லாலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட் [வி. 86. (உ.)]

டெல்லார்க்கும் பெய்யும் மறை.”

“செல்லாக் குயிலென்டு; கீர்க்குநறையென்டு;
புல்லிதம் பூவிற்கும் உன்டு. [வி. 153. 65.]

“... ..வாங்கி

வளி தோட்கிவாரோ? இல்.” [வி. 34.]

“ஆயிரம் காக்கைக்கோர் கல்.” [வி. 159.]

61. FIFTH OR ABLATIVE OF MOTION.

சூக.—ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் இல், இன், என்பன வாம். சிலவிடத்து நின்று, இருந்து என்னுஞ் சொல்லுருபுகளும் வரும.(w)

இவற்றின் பொருள், நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது முதலியவாம்.

[நன்னூல் 299.]

- (சு.) ஏதப்பொருள் மன்றும் வேற்றுமைக்கு அன்றி, இதற்கு அவ்வளவு சிறப்பல்ல.
 (உ.) நின்று என்னுஞ் சொல்லுருபு பெயரோடு வராமல் தனித்து வழங்குதலும் உண்டு.
 (உ-ம்.) “துன்பத்திலும் வறுமையிலும் நின்று கீங்கினான்.”

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	ஐந்தாம் வேற்றுமை.	பொருள்.
மலை, காக்கை, மதுரை, கல்வி,	இல் இல் இன் இல்	மலையின் வீழ் அருவி..... காக்கையிற் கரிது கனம்பழம்... மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்.. கல்வியிற் பெரியவன் கம்பின்...	கீங்கல். ஒப்பு. எல்லை. ஏது.

[அப்பியாசம். 61.]

“தோன்றலிற் தோன்றமை நன்று.” [வி. 94. 91.]

“தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் மாந்தர்
 நிலையின் இழிந்தக் கடை.” [வி. 143.]

“ஆவின் இழிந்தது மேதி.”

“பந்தி அம் புரவியின்றும் பாரிடை இழிந்து...” [வி. 105. 63.]

“ன்.....” [வி. 38. 86.(உ.)]

“அருவிக் குன்றிற் குஞ்சரம்.” [வி. 157. ஒப்பு.]

“பஞ்சியின் மெல்லிதேனும் பகை சிறிதென்ன வேண்டாம்.”

“கார்கள் என்ன வருங் கரு மேதிகள்

“ஊரிலின் றகன்று...”

“கறவை காண் கன்றின் வெவ்விடக் கண்டடிபணிந்து...”
 [கன்றின் = கன்றைப்போல.]

“குன்றின் அனையாருங் குன்றுவர், குன்றுவ [வி. 95.]
 குன்றி அனைய செயின்.

THE FIFTH CASE.

(w) “நின்று, காட்டி” நிமித்தம், இன்னும்,
 ஐந்தாம் வேற்றுமை ஆகி வருமே.” [குவலயா.]

62. SIXTH OR GENITIVE CASE.

காஉ.—ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் அது, ஆது, அ, உடைய என்பனவாம். (x)

இவற்றின் பொருள் கிழமைப் பொருள் முதலியவாம்.

சே [கிழமை என்பது உரிமை; சம்பந்தப் பொருள் என்பாரும் உள், குறைபொருள் எனவும்கிடும்.]

[நல்லூல். 300.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	ஆறாம் வேற்றுமை.
	தந்தை,	அது	தந்தையது கை.
	தான்,	ஆது	தனது செவி. [உ. 74.]
	தான்,	அ	தன கைகள்.
	தந்தை,	உடைய	தந்தையுடைய கட்டளை.

சே (க.) மேற்சொல்லிய கிழமை என்பது தற் கிழமை என்றும், பிறிதின் கிழமை என்றும் இருவகை ஆம். நன்னூலார் தற்கிழமையை உறுப்புத்தற்கிழமை, பண்புத்தற்கிழமை, ஒன்றன் கட்டத்தற்கிழமை, பலவின் கட்டத்தற்கிழமை, ஒன்று திரிதது ஒன்றதல் தற் கிழமை என நாலு வகையாக வகுத்திருக்கிறார்.

(உ-ம்.) நிலத்தகலம். சாத்தனதியல்பு. கயிலாதபாட்டு. சாத்தனதுகை, மஞ்சாது பொடி, மார்தாது தொகுதி, செல்லதுகுப்பை, விலங்கினதிட்டம், சாத்தனதாடை.

(உ.) முடிக்குஞ் சொல் அஃறிணை ஒருமை ஆனால் அது, ஆது என்பனவரும். முடிக்குஞ் சொல் அஃறிணைப் பன்மை ஆனால் அ என்பது வரும். உயர் திணை ஒருமை பன்மை களுக்கு அது, ஆது, அ என்பவை ஏவாவாம்.

(உ-ம்.) அரசர் குமாரன், அரசருடைய குமாரன், அரசருக்குக் குமாரன்.

சே அரசாதுகுமாரன் என்பது வழு.

(க.) உடைய எ-து பெயர் எச்சக் குறிப்பு என்றும், இசையெச்சம் என்றும், சொல் வருபு என்றும் கூறுவர்.

(ச.) உடைய எ-து செய்யுளில் உடை எனவும், இறிவான வழக்கத்தில் உட எனவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) “கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிர்.”

63. SEVENTH OR LOCAL ABLATIVE.

காங்.—ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு எது?

ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு இல் என்பதாம். இடத்தில் என்னும் சொல்லுருபும் வரும். இடத்து என்பதுஞ் செய்யுளி லே வரும்.

கண், கால், அகம், புறம், உள், கீழ், மேல், முன், பின், சார், அயல், புடை, முதல், திசை, தேம், தலை, இடை, கடை, வலம், பாடு, அலை, இடம், உழை, உழி, உளி, வயின், வாய்,

(x) “அதவும், ஆதவும், அவ்வும், உடையவவும்,

ஆறன் உருபென்றதைத் வேண்டும்.” [அகத்.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரம் (1.) பெயரியல்.

பால் முதலியவும் ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாகவும் வழங்கும்.

இவற்றின் பொருள் இடப்பொருள் ஆம்.

[நன்னூல் 301, 302.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	ஏழாம் வேற்றுமை.
	வீடு, அரசன், மணி, நல்லோர்,	இவ் இடத்தில் கண் இடத்து	வீட்டில் இருக்கிறான். அரசனிடத்தில் வந்தான். மணியில் கண் ஒளி. நல்லோரிடத்து அறம்.

மற்றவையும் இவ்வாறே.

இஃது (க.) அங்விடப்பொருளானது, (க) பொருளிடம், (உ) இடமிடம், (க) காலமிடம், (ச) சின்னமிடம், (இ) குணமிடம், (சு) தொழிலிடம் என ஆறவகையாம்.

இவ்வாறும் தனித்தனியே தற் கிழமை, பரிதிதின் கிழமை என இருவகையாகப் பிரிக்கப்படும்.

(உ-ம்.) மணியின் கண் ஒளி } இரு கிழமைக்கும் பொருளிடம் ஆயிற்று.
பணியின் கண் அன்றில் }

பின்வரும் உதாரணங்கள் பெரும்பாலும் செய்யுளுக்குரியவாம்.

ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பர்.....	[கால்]	காதலி பின் சென்றதம்	[பின்]
வேலினை கடைமணி போல்.....	[கடை]	நம்பா டீணயாத நாள் ..	[பாடு]
நல்லாரிடைய் புக்கு	[இடை]	கல்லோசு சின்ன நீர்.....	[அண்]
வலைத் தலை மான் அன்ன.....	[தலை]	கோழிக்குரியவை கோடாய்	[தேம்]
குணா கடல்வாய அமுறு	[வாய்]	அவன் உறை வந்தான் ..	[உறை]
தேர்த்தினை இருந்தான்	[தினை]	நின்றதோர் நறவேக்கை நிறல் வழி அஞ்சை	
அவர் வயிற் செல்லாய் ..	[வயிற்]	தன்ன	[வழி]
கற்றார் முன்	[முன்]	உறையுழி யோலைபோல்	[உழி]
காட்டுச் சார் ஒடுங் குறு முயால்	[சார்]	குயிற் காவளி	[உளி]
கைவலத்தன்னது	[வலம்]	அவருள், பல்லாள் அகத்து	[அகம்]
இவ்விடப் பாததை	[இடம்]	என்னுயிற் புறத்து ..	[புறம்]
தன்மேற் கடுவனா நீரிற் கடுத்த வரக்கண்மீம்	[மேல்]	ஊரிலிருந்தார்	[இல்]
பின்னடிக்கண்ணார் கிறுந் தீழ்	[தீழ்]	நந்தான்	[பால்]
கடைப்புடை கொள்ளிய கீர்	[புடை]		
சான் முதல் வந்த உன்மாய் மலை	[முதல்]		

இஃது (உ.) இவை இடப்பெயர்களாகச் சொல்லுருபுகளாக வரும்படி; அன்றிபுத் தத்தம் பொருளை உணர்த்திவருதலும் உண்டி.

(உ-ம்.) “கண்ண கன் ஞாலம்.” [கண் = இடம்.]
“அகத்திலிருந்தான்.” [அகம் = உள்ளிடம்.]

முதலியவும் அவ்வாறே.

அப்பியாசம். (63.)

“ஆகாதென்னும் அகத்து நெய்யுண்டாறி [வி. 89. 142.]

போகா தெறும்பு புறஞ் சுற்றம்.”

[அகத்து. வி. 66. வேற்றுமை உருபு தொக்கு நின்றது. வி. 152.]

“மலர் மிசை எவனான் மாணடி சேர்த்தார் [வி. 95. 152.]

கிலமிசை சீவொழ் வார்...” [வி. 120.]

[மிசை எ-து ஏழன் உருபு.]

“இருச்சேர் இருவினையுஞ் சோ, இறைவன் [வி. 153. 159. 89.]

பொருச்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.....”

[மாட்டு. வி. 68. மாடு எ-து ஏழன் உருபு. இல் தொக்கு மின்றது. வி. 152.]

நல்லறிவான்

முவி யிடத்தே தறந்தார்.” [வி. 148.]

[இடத்தே = இடத்தில்.]

லங் கடலின் வைகும்.

“முநிறலை மதியமன்ன முழு மணி மாடத்திட்ட [வி. 109.]

புகை தவழ்ந்த...” [வி. 79.]

64. EIGHTH OR VOCATIVE CASE.

கூசு.—எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் பெயரின் ஈறு திரிதலும், கெடுதலும், மிகுதலும், இயல்பாதலும், ஈற்றயல் எழுத்துத் திரிதலும் ஆம். இவற்றுள், இயல்பும் ஈற்றின் அழிவுஞ் சமீபத்திலும், அளபெடுத்தல் தூரத்திலும், ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பலிலும், மற்றவைகள் எல்லா இடங்களிலும் வரும்.

இவற்றின் பொருள் அழைக்கப்படும் பொருளாம்.

[நன்னூல் 303—34.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	எட்டாம் வேற்றுமை.
அம்மை, } பின்னே, }	ஈறு திரிவது	{அம்மா. {பின்னாய்.	
அரசன், } மகன், }	ஈறு கெடுவது	அரசு. {மகனே.	
தம்பி, } தம்பி, }	ஈறு மிகுவது	{தம்பீ. {தம்பி.	
மக்கள், } தெவ்வர், }	ஈறு இயல்பாதது	தம்பி. மக்கள்.	
சான்றார், } ஐயன், }	ஈறு ஈற்றயல் திரிவது	தெவ்வீர். சான்றீர்!	
அழகன், } வாயிலான், }	அர், இர் ஆகத்திரிந்தது ... திரிதல், மிகல்	ஐயாவோ. அழகேன். வாயிலோயே.	

இது விளி வேற்றுமை எனவும் மீடும்.

அப்பியாசம். (64.)

“மகிதலத்திர் கேண்மின்!” [வி. 84.]

“மெய்ய! நின்னாளை வேதம்.” [வி. 73.]

“நிராவீழ் அருவி நிரிர் பொன் சொரியும் [வி. 153.]

வரையே, புனலே, வறையே, தறையே,

வினையே, பொழியே, விரிவெண்ணிலவே,

உணர்வீர் உயிர்க்காவலன் உய்வழியே!” [வி. 84.]

65. THE PARTICLES இன், &c. (Y)

கூடு.—இவ்வேற்றுமைகள் எந்தச் சாரியை பெறும்?

முதலாம் வேற்றுமையும் எட்டாம் வேற்றுமையுந் தவிர மற்ற வேற்றுமைகள் இன்சாரியையுந், சிறுபான்மையாய் அன்சாரியையும் பெறும்.(z)

(உ-ம்.) கையினால், [கை + இன் + ஆல்.]
பசுவினது, [பசு + இன் + அது.]

(க.) இன்சாரியையானது ஆறுவது முதலிய வேற்றுமைகளின் உருபாக வழங்கிக் கிறமை, ஏது முதலிய பொருளையுந் தரும். அன்சாரியையும் அவ்வாறு வரும்.

(உ-ம்.) பொன்னின் ருடம்.
ஆரசரின் குமாரன்.
ஏழாவதன் உருபு.

(உ.) ஆ, மா, கோ, ஊ என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது இன்சாரியையாவது னகரச் சாரியையாவது பெறும்.

[நன்னூல் 248.]

(உ-ம்.) ஆவின், ஆனை, ஊனை.
கோனை, மாவின்.

(க.) சில உருபுகள் பொருளின்றி நிற்கும் ஏ என்னும் இடைச்சொல்லால் பெறும். [வி. 111.]

(உ-ம்.) அவனோடே, வீட்டிலே.

அப்பியாசம். (65.)

“மெய்மெய்யே! உலகின் வேந்தர்க்கெல்லாம் வேந்தே.”

“பொன்னின் ருடம் உடைந்தாற் பொன்னாகும், என்னாகும் மன்னின் ருடம் உடைந்தக்கால்?” [வி. 143.]

“யாதனின் யாதனின் வீங்கியானோதல் [வி. 95. 39.]
அதனின் அதனின் இலன்.” [வி. 125.]

66. NOUNS ENDING IN அம்.

கூடு.—மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது, அம் என்பது கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

[நன்னூல் 252.]

(Y) “எல்லா ஈற்றஞ் சொல்லுங்கலை
வேற்றுமை உருபிற்கின்னே சாரியை.” [இலக். வி.]

(Z) “யாதென் இறநியுஞ் சுட்டு முதலாவிய
ஆய்த இறநியும் அன்னொடு சிலனும்;
ஆய்தக்கெடுதலா வயினுன்.” [இலக். வி.]

(உ-ம்.) மாம், மாத்தை; நிலம், நிலத்தாக்கு.

(க.) வீரமொடு என்பதுபோல செய்யுளில் வருவதும் உண்டு. [“சாரியை வேண்டியவழி இன்மைவிற செய்யுள் விகாரம் ஆம்.” கு. 243.]

(உ.) ஆம் என்பதை நற்றிணைப் பெயர்கள் ஆம் கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

(உ-ம்.) “பூரியச் சூழாத்திடை அறிஞர் போலவே.” [குழாம்.]

67. THE NOUN எல்லாம்.

கூஎ.—எல்லாம் என்பது எந்தச் சாரியை பெறும்?

எல்லாம் என்பது அற்றுச்சாரியையும், உம் என்னும் இடைச் சொல்லும் வரப்பெறும். சிலவிடத்து மகாங்கெடவும், பலர்பாலுக்குரிய விசுதி தோன்றவும் பெறும்.

[நன்னூல் 245. 246. 285.]

(உ-ம்.) எல்லாவற்றையும்.

எல்லாமனிதர்களும்.

மனிதர் எல்லாரும்.

68. NOUNS ENDING IN டு, று.

கூஅ.—தனிக்குறில் அணையாத டு, று ஈற்றுப் பெயர்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

குற்றியலுகரம் கெட, ட், ற் இரட்டிக்கப் பெறும்.—

[நன்னூல் 183.]

(உ-ம்.) ஆடு, ஆட்டை.

ஆர், ஆற்றை.

[வி. 26. காண்க.]

“ஆட்டின் கழுத்தின் அந்ர்.”

69. TERMINATIONS OF THE PLURAL.

கூக.—பன்மைப்பாலின் உருபுகள் எவை?

பன்மைப்பாலின் உருபுகள் அர், ஆர், கள், மார் என்பவை யும்.

னகர வீற்றுப் பெயர்களில் நகரம் ரகரமாகிக் கள் என்னும் விசுதியைப் பெற்றும், பெருதும், வேற்றுமை உருபுகளைப் பெறும்.

[நன்னூல் 278-280.]

(உ-ம்.) தந்தையர், தந்தையர்.
வீடுகள், குருமாச்.
மனிதர், மனிதர்கள்.

(க.) சில, பல, சிறிய, பெரிய முதலிய அகரவீற்ற அகற்றினைப் பன்மைப்பெயர்கள் வேற்றுமைப்படுத்தப்பொழுது அற்றுச் சாரியைபெறும்.

[நன்னூல் 250.]

(உ-ம்.) பலவற்றை, சிறியவற்றை.

(உ.) மகள் எ-து பன்மையில் மக்கள் எனவும் மாக்கள் எனவும் வரும்.

(ஈ.) செய்புளிலே இச் என்னும் விருதியும் பன்மையிலே வரும்.

(உ-ம்.) மகளிர்.

70. PARADIGMS:

60.—மேற்சொல்லிய வேற்றுமைகளைக் காட்டிய அட்டவணைகளைச் சொல்லு?

I. கணக்கன்.

உருபுகள் இயல்புப்புணர்ப்பால் பெயரோடு சேர்ந்தன.

வேற்றுமை.	ஓருமை.	பன்மை.
(வி. 56, 57.) க.	கணக்கன், கணக்கனுனவன்.	கணக்கர், கணக்கர்கள்.
உ.	கணக்கனை + ஐ.	கணக்கரை.
(58.)		
ஈ.	கணக்கனால் + ஆல், ஆன், இடு, இடு, உடன் கணக்கனுள் கணக்கனோடு, கணக்கனோடு கணக்கனுடன் கணக்கன்கொண்டு	கணக்கரால். கணக்கரான். கணக்கரோடு, கணக்கரோடு. கணக்கருடன்.
(59.)		
ச.	கணக்கனுக்கு + கு கணக்கனுக்காக + கு + ஆக	கணக்கருக்கு. கணக்கருக்காக.
(60.)		
இ.	கணக்கனில் + இல். கணக்கனிவிருந்து + இல் + இருந்து கணக்கனிவின்று + இல் + நின்று	கணக்கரில். கணக்கரிவிருந்து. கணக்கரிவின்று.
(61.)		
ஊ.	கணக்கனுடைய + உடைய. கணக்கனின் + இன் கணக்கனது + அது	கணக்கருடைய. கணக்கரின். கணக்கரது.
(62.)		
எ.	கணக்கனில் + இல் கணக்கனிடத்தில் + இடத்தில்	கணக்கரில். கணக்கரிடத்தில், கணக்கரின் கண்.
(63.)		
அ.	கணக்கனே! + ஏ (மன்னு!)	கணக்கரே!
(64.)		

செய்யுளில் தன் என்னுஞ்சாரியை பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையிலே வருவதும் உண்டு.

[வி. 108 காண்க.]

(உ-ம்.) கணக்கன்றன்னை [கணக்கன்றன்னை].
கணக்கன்றனக்கு [கணக்கன்றனக்கு].

II. கல்.

தனிக்ருதில் அணைந்த மெய் இரட்டிக்க உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 29.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	கல்.	கற்கள், கல்லுகள். [வி. 35, 29.]
உ.	கல்லே. கல்லினை. [வி. 65.]	கற்களை, கல்லுகளை. [கல்லுக்களை.]
ஈ.	கல்லால், கல்லான், கல்லுடன், கல்லோடு, கல்லொடு. கல்லினோடு.	கற்களால், கல்லுகளால், கற்களுடன், கற் றோடு, கல்லுகடனொடு.
ச.	கல்லுக்கு. கல்லுக்காக.	கற்களுக்கு, கல்லுகளுக்கு. கல்லுகளுக்காக, கற்களுக்காக.
இ.	கல்லில். கல்லிலிருந்து. கல்லினின்ற.	கற்களில், கல்லுகளில். கல்லுகளிலிருந்து, கற்களிலிருந்து. கல்லுகளினின்ற, கற்களினின்ற.
ஊ.	கல்லினுடைய. கல்லின். கல்லினது.	கல்லுகளினுடைய, கற்களினுடைய. கல்லுகளின், கற்களின். கல்லுகளினது, கற்களினது.
எ.	கல்லில். கல்லினிடத்தில், கல்லின்கண்.	கல்லுகளில், கற்களில். கல்லுகளினிடத்தில், கற்களினிடத்தில்.
அ.	கல்லே!	கற்களே! கற்களே!

III. நரி.

யகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்ந்தன. [வி. 23.]

IV. பசு.

வகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்ந்தன. [வி. 23.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நரி.	நரிகள்.	க.	பசு.	பசுக்கள்.
உ.	நரியை.	நரிகளை.	உ.	பசுவை, பசுவினை.	பசுக்களை.
ஈ.	நரியால், நரியினால், நரியோடு.	நரிகளால், நரிகளோடு.	ஈ.	பசுவால், பசுவினால், பசுவோடு.	பசுக்களால், பசுக்களோடு.
ச.	நரிக்கு. நரிக்காக.	நரிகளுக்கு. நரிகளுக்காக.	ச.	பசுவுக்கு. பசுவுக்காக.	பசுக்களுக்கு. பசுக்களுக்காக.
இ.	நரியில். நரியிலிருந்து. நரியினின்ற.	நரிகளில், நரிகளிலிருந்து. நரிகளினின்ற.	இ.	பசுவில். பசுவிலிருந்து. பசுவினின்ற.	பசுக்களில், பசுக்களிலிருந்து. பசுக்களினின்ற.
ஊ.	நரியினுடைய. நரியின். நரியினது.	நரிகினுடைய, நரிகளின். நரிகளினது.	ஊ.	பசுவினுடைய. பசுவின். பசுவினது.	பசுக்களினுடைய, பசுக்களின். பசுக்களினது.
எ.	நரியில், நரியின்கண். நரியினிடத்தில்.	நரிகளில். நரிகளினிடத்தில்.	எ.	பசுவில், பசுவின்கண். பசுவினிடத்தில்.	பசுக்களில், பசுக்களினிடத்தில்.
அ.	நரியே!	நரிகளே!	அ.	பசுவே!	பசுக்களே!

I. பங்கு.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

V. காது.

குற்றியல்கரம் கெட உருபுகள் சேர்ந்தன.

[வி. 24.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	காது.	காதுகள்.
உ.	காதை.	காதுகளை.
ஈ.	காதால், காதினால், காத்தோடு.	காதுகளால், காதுகளோடு.
ச.	காதுக்கு, காதுக்காக.	காதுகளுக்கு, காதுகளுக்காக.
இ.	காதில், காதிவிரும்பு, காதினின்ற.	காதுகளில், காதுகளிலிருந்து, காதுகளினின்ற.
ஊ.	காதினுடைய, காதினீர், காதினது.	காதுகளினுடைய, காதுகளின், காதுகளினது.
எ.	காதில், காதின்கண், காதினிடத்தில்.	காதுகளில், காதுகளினிடத்தில்.
அ.	காதே!	காதுகளே!

VI. மாடு.

குற்றியல்கரம் கெட்டு, டகரம் இரட்டிக்க,

உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 26. 68.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	மாடு.	மாடுகள்.
உ.	மாட்டை.	மாடுகளை.
ஈ.	மாட்டால், மாட்டினால், மாட்டோடு.	மாடுகளால், மாடுகளோடு.
ச.	மாட்டுக்கு, மாட்டுக்காக.	மாடுகளுக்கு, மாடுகளுக்காக.
இ.	மாட்டில், மாட்டிலிருந்து, மாட்டினின்ற.	மாடுகளில், மாடுகளிலிருந்து, மாடுகளினின்ற.
ஊ.	மாட்டினுடைய, மாட்டின், மாட்டினது.	மாடுகளினுடைய, மாடுகளின், மாடுகளினது.
எ.	மாட்டில், மாட்டினிடத்தில்.	மாடுகளில், மாடுகளினிடத்தில்.
அ.	மாடே!	மாடுகளே!

VII. ஆறு.

குற்றியல்கரம் கெட்டு, நகரம் இரட்டிக்க, உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 26. 68.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	ஆறு.	ஆறுகள்.
உ.	ஆற்றை.	ஆறுகளை.
ஈ.	ஆற்றால், ஆற்றினால், ஆற்றோடு.	ஆறுகளால், ஆறுகளோடு.
ச.	ஆற்றுக்கு, ஆற்றுக்காக.	ஆறுகளுக்கு, ஆறுகளுக்காக.
இ.	ஆற்றில், ஆற்றிலிருந்து, ஆற்றினின்ற.	ஆறுகளில், ஆறுகளிலிருந்து, ஆறுகளினின்ற.
ஊ.	ஆற்றினுடைய, ஆற்றின். (ஆற்ற.) ஆற்றினது.	ஆறுகளினுடைய, ஆறுகளின், ஆறுகளினது.
எ.	ஆற்றில், ஆற்றின்கண், ஆற்றினிடத்தில்.	ஆறுகளில், ஆறுகளினிடத்தில்.
அ.	ஆறே!	ஆறுகளே!

VIII. மரம்.

அம் கெட்டு, அத்தச்சாரியை நோன்ற, உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 66.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	மரம்.	மரங்கள். [வி. 32.]
உ.	மரத்தை.	மரங்களை.
ஈ.	மரத்தால், மரத்தினால், மரத்தோடு, மரத்தான்.	மரங்களால், மரங்களோடு.
ச.	மரத்துக்கு, மரத்துக்காக.	மரங்களுக்கு, மரங்களுக்காக.
இ.	மரத்தில், மரத்திலிருந்து, மரத்தினின்ற.	மரங்களில், மரங்களிலிருந்து, மரங்களினின்ற.
ஊ.	மரத்தினுடைய, மரத்தின். (மரத்து.) மரத்தினது.	மரங்களினுடைய, மரங்களின், மரங்களினது.
எ.	மரத்தில், மரத்தின்கண், மரத்தினிடத்தில்.	மரங்களில், மரங்களினிடத்தில்.
அ.	மரமே!	மரங்களே!

அப்பியாசம். (70.)

“கண்ணிற்கணிகலங் கண்ணோட்டம்.” [வி. 131.]
[கண் + இன் + கு.]

“அல்லின் மாரி அனைய நிறத்தவள் [வி. 109. 93.]
சொல்லின் மாத்தினாயிற் கடவுளுர்ப்பண [வி. 95. + ஆடிய.]
கல்லின் மாரியைக் கைவகுத்தான், அது [வி. 152.]
வில்லின் மாரியின் வீரன் விலக்கினான்.”

“மண்ணினை மறைத்தன வளர்ந்த மாக்கொடி; [எழு: கொடி.]
விண்ணினை மறைத்தன விரிந்த மாத் துகள்!”

“செங்கைச் சூல வெந்தியினைத் தீய தன் [வி. 154. 93.]
வெங் கட. உயொடு மேற்செவ் வீசினான்.” [வி. 121. 37.]

“ஆதியை ஒத அறிவுண்டாமே.” [வி. 162.]

“புவியினில் வேந்தர் எல்லாம்.”

“நல்லாற்று னூடி அருள் ஆங்க! பல்லாற்று [வி. 85.]
நேரினும் அல்தே துணை.” [வி. 142.]
[ஆறு, ஆற்றன், ஆற்றல்.]

“தன் கயக்குற்ற போது.”
[கயத்தில்.]

“சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசு மட்
கலத்தனஃ பெய்திரிஇ அற்று.”
வி. 86. இரிஇ அற்று. வி. 137.]

71. DECLENSION OF அது, இது, எது, யாது.

எக. அது, இது, எது, யாது என்பவை எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இன் சாரியையும் அன் சாரியையும் பெறும்.
பன்மையிலே அற்றுச்சாரியையும் பெறும். து என்பது வை
யாகத்திரியும். [நன்னூல் 250. 251. 304.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	அது, அஃது.	அவை, அவைகள்.
உ.	அதை, அதனை.	அவற்றை, அவைகளை.
ஈ.	அதிலும், அதனும். அதால், [அத்தால் எ-து வழு.] அதோடு, அதினோடு.	அவற்றும், அவைகளால். அவற்றோடு, அவைகளோடு.
ச.	அதற்கு, அதிற்கு. [அதக்கு.]	அவற்றுக்கு, அவற்றிற்கு. அவைகளுக்கு.
இ.	அதில், அதனில். அதிலிருந்து, அதினின்றும்.	அவற்றில், அவைகளில். ஈC.
	அதன், அதின். அதனுடைய, அதினுடைய, அதனது.	அவற்றின். [அவற்று.] அவற்றினுடைய, அவைகளின், அவைகளினுடைய.
	அதில், அதனில். அதனிடத்தில். அதனிடத்தில், அதின்கண்.	அவற்றில், அவற்றினிடத்தில். அவைகளில், அவைகளிடத்தில். அவற்றின் கண்.

72. DECLENSION OF THE FIRST PERSONAL PRONOUN.

எ2.—தன்மை இடமாகிய நான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலான வேற்றுமைகளில் நான், என்பது என் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் நான் என்பது நாம் எனத்திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் எம் எனவும், நம் எனவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 285-287. 294.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நான், யான்.	நாம், நாங்கள்; யாம், யாங்கள்.	
உ.	என்னை.	நம்மை; எங்களை.	
ச.	என்னால், என்னோடு. என்னுடன்.	நம்மால், நம்மோடு; எங்களால், எங்களோடு.	
ச.	எனக்கு, எனக்காக. [ஏற்கு.]	நமக்கு, நமக்காக; எங்களுக்கு, எங்களுக்காக.	
இ.	என்னில், என்னின். என்னிலிருந்து	நம்மில், நம்மின்; எங்களில், எங்களின்.	
ஊ.	என், எனது, என. என்னுடைய, என்னின்.	நம், நமது; எம், எங்கள்; நம்மின், எம்மின். நம்முடைய, எங்களுடைய.	
எ.	என்னிடத்தில், என்னில்.	நம்மில், நம்மிடத்தில்; எம்மிடத்தில்.	

நாம் எ-து முன்னிலையோரையுக்குறிக்கும். நாங்கள் எ-து முன்னிலையோரை நீக்கித் தன்னையுந் தன்னைச் சேர்த்தவரையுந் குறிக்கும்.

அப்பியாசம். (72.)

“யான், என தென்னுஞ் செருக் கற்பான் [வி. 87. 95.]

வானோர் குயர்த்த உலகம் புறம்.” [வி. 93. 137.]

“யாமும் எம்மிருக்கை பெற்றேம், உனக்கிடையூறும் இல்லை.” [வி. 94. 79.]

“எனக்குத் தாய் ஆகியான் என்னை ஈங்கிட்டுத் [ஆகியான்=ஆனவன். வி]

தனக்குத் தாய் நாடியே சென்றான்—தனக்குத் தாய்
ஆகியவளும் அது ஆற்றையுத் தாய்க்கொண் [வி. 59.]

டேளும் அளித்திவ்வுலகு.” [வி. 93.]

“தேயினை நம் வாயில் கடிதேருதல் செய்வானோ?” [வி. 63. 120.]

73. DECLENSION OF SECOND PERSONAL PRONOUN.

எ3.—நீ என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் முன்னிலையிடமாகிய நீ என்பது உன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே, முதல் வேற்றுமையில் நீர் எனவும், நீம் எனவுந் திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் உம் எனத் திரியும். [நன்னூல் 247. 294.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	தீ.	தீ.	தீர், தீர்கள், தீவீர், தீவீர்.
உ.	உன்னை, நின்னை.	உன்னை.	உம்மை, உங்கள்.
ங.	உன்னால், நின்னால், மு-ன்.	உன்னால்.	உம்மால், உங்களால், மு-ன்.
ச.	உனக்கு, நினக்கு. [நிற்கு.] உனக்காக, நினக்காக.	உனக்கு.	உமக்கு, உங்களுக்கு, உமக்காக, உங்களுக்காக.
டு.	உன்னில், உன்னின், நின்னில். உன்னிலிருந்து, மு-ன்.	உன்னில்.	உம்மில், உங்களில், உம்மிலிருந்து, உங்களிலிருந்து, மு-ன்.
சு.	உன், உனது, உன், நின்னுடைய. உன்னுடைய, நின், நின், உன்னின்.	உன்.	உங்கள், உங்களுடைய, உங்களின், உங்களது.
ஏ.	உன்னில், உன்னிடத்தில், உன்கண்.	உன்னில்.	உம்மில், உம்மிடத்தில், உங்களிடத்தில்.

செய்யுளில் தம்மை, தம்மால் முதலியவும் வரும்.

ஆப்பியாசம். (73.)

“.....வகலும்
கூற்றம் அனந்து நஞ்சார் உண்ணும்.”

“.....பேர் வலம்!
நாலும் நானிலம் நான் நினக்கென்றன்.”

74. DECLENSION OF THE REFLEXIVE PRONOUN.

எசு.—தான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் படர்க்கை இடமாகிய தான் என்பது தன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் தாம் எனத்திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் தம் எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 147.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	தான்.	தான்.	தாம், தங்கள்.
உ.	தன்னை.	தன்னை.	தம்மை, தங்கள்.
ங.	தன்னால், தன்னோடு. தன்னொடு, தன்னுடன்.	தன்னால்.	தம்மால், தங்களால், தம்முடன். தம்மோடு, தங்கனோடு, தங்களுடன்.
ச.	தனக்கு, தனக்காக.	தனக்கு.	தமக்கு, தமக்காக, தங்களுக்கு. தங்களுக்காக.
டு.	தன்னில், தன்னின். தன்னிலிருந்து, தன்னினின்று.	தன்னில்.	தம்மில், தங்களில். தம்மின்.
சு.	தன், தனது, தன்னுடைய, தன், தனது.	தன்.	தம், தங்கள், தமது, தங்களுடைய, தம்.
ஏ.	தன்னிடத்தில், தன்னில், தன்னிடத்து. தன்னின்கண்.	தன்னிடத்தில்.	தம்மிடத்தில், தங்களிடத்தில், தம்மின்கண்.

1. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(க.) தாம் என்பது இட்டித்த, தத்தம் எனவுந், தத்தம் எனவும், வழங்கும். அதின் பொருள் அவர் அவர்களுடைய என்பதாம்.

(உ-ம்.) “தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கங்களை வருவா தொழுக அறம் வளரும்.”

“தம் பொருள் என்ப தம்மக்கள்;
அவர் பொருள் தத்தம் வினையான் வரும்.”

(உ.) நான், நீ, தான் என்னும் பெயர்களே சில முறைப்பெயர்கள் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) தந்தை, எந்தை; தம்பி, எம்பி, தங்கை.

அப்பியாசம். (74.)

“நன்னிலைக்கட்டன்னை நிறப்பாணுந், தன்னை [வி. 37.]
நிலை கலக்கிக் கீழிவொனு, நிலையினு’
மேன்மேல் உயர்த்து நிறப்பாணுந், தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்.”

“தந் காத்தத் தந் கொண்டாந் பேணித் தகை சான்ற
சொற்காத்தச் சோர்விலாந் பெண்.”

[தந் = தன் = தன்னை. வி. 153. தந் = தன் = தன்னுடைய.]

II. VERBS.

II. வினையியல்.

75. ANALYSIS OF VERBAL FORMS

௭௫.—வினைச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறியவேண்டும்?

வினைச் சொல்லில், பகுதி, விசுதி, மூவிடம், ஐம்பால், காலம், ஏவல், வியங்கோள், ஈரெச்சம், எதிர்மறை, தொழிற்பெயர், இப்பத்துப்பொருளை அறியவேண்டும்.

[நன்னூல் 322. 133.]

76. ROOT.

௭௬.—இவற்றுள், பகுதி ஆவதென்ன?

பகுக்கப்படாமற் சொல்லின் முதனிலையாய் நிற்பதே பகுதி.

[நன்னூல் 134-137.]

(உ-ம்.) நட, படி, விடு, இரு, போ.

(ச.) பெயர்களை அடியாகவும், இடைகளை அடியாகவும், உரிகளை அடியாகவுக்கொண்டு உண்டாகும் வினைச்சொற்களும் உண்டு.

(உ-ம்.) சித்திரம் — சித்திரித்தான். } [பெயரடி.]
அங்கொரம் — அங்கொகரித்தான்.
ரிகர் — ரிகர்த்தான். [இடையடி.]
வெள் — வெளுத்தான். [உரியடி.]

(உ.) பகுதியானது முதனிலை, வினையடி, அடிப்பாடு, தாது எனவும்படும். (AA)

(ச.) நன். 388-ல் கண்ட உரிப்பெயர் அடியாக வினையிதர்பங்கள் எல்லாம் பிறக்கும். உதாரணங்கள் அவ்விடத்துக் காண்க.

அப்பியாசம். (76.)

“சுல்லினத்தின் ஊக்குத் தன்னியில்லை ....”

[ஊக்கு என்னும் இடைச்சொல்லாத் பெயர்ச்சம் உண்டாவிற்று.]

“அரம்போலும் கூர்மையச் சூழ் மரம்போல்வர் [வி. 93.]

மக்கட்பண் பில்லாதவர்.” [வி. 152. 34.]

[எழு: இல்லாதவர். பயனிலை: போல்வர்.]

“முல்லை! முறவலித்த கருதிச் போலும்.” [வி. 84]

77. TERMINATIONS. [சன்னால் 140.] (BB)

எள.—விசுதி ஆவதென்ன?

திணை, பால், இடம், முதலியவற்றைக் காண்பித்துச், சொல்லின் ஈற்றிலே நிற்கும் உருபே விசுதி.

[நன்னால் 324-337. 133.]

(ச.) விசுதியானது கடைநிலை எனவும்படும்.

(உ.) இவ்விசுதிகளோடு ஷழங்குற வினைச்சொல் வினைமுற்று எனவும், முற்று வினை எனவும்படும். [சன்னால் 323.]

(AA) “பெயரே ஏற்றி, மற்றென்றனை வேண்டா

தேற்பது வினை, வினைக் குறிப்பு முற்றே.” [தொன்னால்.]

“பொழுது கொள்வினை வினைப்பகு பதமே.

பகுதியே வலெனும் பகாப்பதம் ஆகும்.” [தொன்.]

“பெயர்வினை இடை உரி காண்கடி யானும்

பிறக்கும் வினையெனப் பேசினர் புலவர்.” [இலக்கணக் கொத்து.]

(BB) “என், ஏன், எம், ஏம், அம், ஆம், தன்மை;

ஐ, ஆய், இ, இர், சர் முன்னிலை; அன், ஆன்

அர், ஆர், அர், ஆர், உ, அ ப்படக்கை

வினையின் விசுதி யின்றென பிறவும்.

கள்ளெனப் பலவொழி பன்மையின் மிகவும் ஆம்.” [தொன்.]

I. பங்கு.] II. சொல்வதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.) [வி. 79. 80. 81. காண்க.]

பகுதியும், வீகுதியும்.

ஆண்பெண் பொதுப்பால்.	தன்மை ஒருமை.	ஏன், என். [நன். 331.]	வந்தேன், வந்தனென்.*
	முன்னிலை ஒருமை.	கு, டு, து, து, அல், அன். [நன். 335.]	வந்தாய், வந்தி, வந்தை. வந்தோய்.
பலப்பால்.	தன்மை பன்மை.	ஆய், இ, ஐ, [நன். 332.]	வந்தோம், வந்தனம்,* வந்தேம்.
	முன்னிலை பன்மை.	ஆம், அம், ஏம், [நன். 332.] ஆம், எம், தும், டும், தும், டும். சர், சர்கன், [நன். 337.]	வந்தீர், வந்தீர்கம். வந்திர், வந்தானிர்.* நடமின்.
ஆண்பால்.	படர்க்கை.	ஆன், அன். [நன். 325.]	வந்தான், வந்தனன்.*
பெண்பால்.	படர்க்கை.	ஆன், அன். [நன். 326.]	வந்தான், வந்தனன்.*
பலப்பால்.	படர்க்கை.	ஆர், ஆர்கன், [நன். 327.] அர், ப, மார்.	வந்தார், வந்தார்கள். வந்தனர்,* நடப்ப. நடமார்.
ஒன்றன்பால்.	படர்க்கை.	து, அது. [நன். 328.] [து, டு.]	வந்தது.
பலவீன்பால்.	படர்க்கை.	அ, ஆ. [நன். 329.]	வந்தன,* நடவா.

அன் சாரியை பெற்றது காண்க.

78. TENSES.

எ.று.—காலம் ஆவது எத்தனை வகை ஆம்.

போனகாலம், நிகர்ப்பகாலம், வருங்காலம், என மூவகையாம். இவை பகுதி, வீகுதி இரண்டிற்கும் நடுவே வரும் இடைநிலைகளாகக் குறிக்கப்படும்.

[நன்னூல் 423. 133.]

இடைநிலை இன்றி, வழங்குவனவும் உண்டு, அஹறைய பிள்ளையும் அட்டவணைகளிற் காண்க.(CC)

79. SIGNS OF THE PAST TENSE.

எ.கூ.—போனகாலத்து இடைநிலைகள் எவை?

த், த்த், ந்த், ட், ற், க், இன் ஆகிய இவ்வேழும் போனகாலத்து இடைநிலைகள் ஆம்.(DD)

[நன்னூல் 142.]

(CC) “ச, ட, த, ந ஒற்றின் ஐம்பான் மூவீடத் திறத்தாலந் தருந்தொழில் இடைநிலை.” [இலக். வி.]

(DD) “கு, டு, து, து என்னும் குன்றியலுகரமோ மெம் மூர் ச, ட, த, ந. இறுதியும், பம்மார் மீன்னைன்றும், வியங்கோட்பகுதியும், எவலுமறையும் என்பன எதிர்வுஞ் செய்யுநிகழ்பெதிர்வு மெம்பெறத்தகுமம் இடைநிலைவரை தென்மனஞ் புலவர்.” [இலக். வி.]

	பகுதி.	இடைநிலை.	வினா.	வினாமுற்று.
க.	செய்	த்	ஏன்	செய்தேன்.
உ.	படி	த்த்	ஏன்	படித்தேன்.
ங.	சுட	ந்த்	ஓம்	சுடந்தோம்.
ச.	உண்	ட்	ஆய்	உண்டாய்.
டு.	பெறு	ற்	அது	பெற்றது.
சு.	தொகு	க்	அது	தொக்கது.
எ.	அனுப்பி	இன்	சர்	அனுப்பினர்.

சில வினைப்பகுதிகளோடு அளபெடையும் இன்சாரியையுங் கூடி வரவும் போனகாலத்து வினைமுற்றும்.

(உ-ம்.) நழுவு, — சமீதினேன்.

வளை, — வளைஇனேன்

உறு, — உறிஇனேன்.

“அறன்அழிஇ அல்லவை செய்தவிறந்தே
புறன்அழிஇப் பொய்த்து நகை.

போனகாலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (த் என்னும் இடைநிலை.)

II. (த்த் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: செய்.

பகுதி: படி.

இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) நன்மை, பொதுப்பால்.	செய்தேன். செய்தனென்.	செய்தோம். செய்தேம். செய்தாம். செய்தனம்.	படித்தனென்.	படித்தோம். படித்தேம். படித்தாம்.
(உ.) முன்னிலை, பொதுப்பால்.	செய்தாய். செய்தை. செய்தி. [வாழ்தி.]	{ செய்திர் செய்தீர்கள். செய்திர்,செய்தனீர்,	படித்தாய். படித்தை.	படித்தீர். படித்தீர்கள். [நகுதிர் = நக்கீர்.]
(ங.)	செய்தான். செய்தனன்.	பலர் பலர். { செய்தார். செய்தார்கள் செய்தனர்.	படித்தான். படித்தனன்.	படித்தார். படித்தனர்.
படக்கை. {	செய்தாள். செய்தனள்.	{ செய்தாள். செய்தார்கள் செய்தனள்.	படித்தாள். படித்தனள்.	படித்தாள். படித்தார்கள்.
	செய்தது.	{ பலர் பலர். செய்தது.	படித்தது.	{ பலர் பலர். படித்தது.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

III. (நத் என்னும் இடைநிலை.)			(IV. ட் என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: நட.			பகுதி: உண்.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	நடந்தேன். நடத்தனென்.	நடந்தோம். நடத்தாம், நடத்தேம், நடத்தனம், நடத்தனெம்.	உண்டேன். உண்டனென்.	உண்டோம். உண்டாம், உண்டேம், உண்டனெம்.	
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	நடந்தாய். நடத்தி. நடத்தை.	{ நடந்தீர். நடந்தீர்கள். நடத்திர். நடத்தவீர்.	உண்டாய். உண்டீர். உண்டி.	{ உண்டார். உண்டார்கள். உண்டிர். உண்டவீர்.	
(ச.) படக்கை.	ஆண்பால். நடந்தான். நடத்தனன்.	{ நடந்தார். நடந்தார்கள் நடத்தனர்.	ஆண்பால். உண்டான். உண்டன்.	{ உண்டார். உண்டார்கள். உண்டனர்.	
	பெண்பால். நடந்தாள். நடத்தினள்.		பெண்பால். உண்டாள். உண்டினள்.		
	ஆற்றண்பால். நடந்தது.		ஆற்றண்பால். உண்டது.		
V. (ற் என்னும் இடைநிலை.)			VI. (க் என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: கல்.			பகுதி: Cது.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	கற்றேன். கற்றனென்.	கற்றோம். கற்றேம். கற்றனம்.	தொக்கேன். தொக்கனென்.	தொக்கோம். தொக்கேம்.	
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	கற்றாய். கற்றி, கற்றை. [என்றி.]	{ கற்றீர். கற்றீர்கள்.	தொக்காய். தொக்கை.	{ தொக்கீர். தொக்கீர்கள்.	
(ச.) படக்கை.	ஆண்பால். கற்றான். கற்றனன்.	{ கற்றார். கற்றார்கள்.	ஆண்பால். தொக்கான். தொக்கனன்.	{ தொக்கார். தொக்கார்கள்.	
	பெண்பால். கற்றாள். கற்றினள்.		பெண்பால். தொக்காள். தொக்கினள்.		
	ஆற்றண்பால். கற்றது.		ஆற்றண்பால். தொக்கது.		

VII. (இன் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி.		அனுப்பு.
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.
(அ.) தன்மை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினேன். அனுப்பினேன்.	அனுப்பினேம். அனுப்பினேம். அனுப்பினேம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினாய். அனுப்பினே.	{ அனுப்பினீர். அனுப்பினீர்கள். அனுப்பினீர்.
(ஈ.) படர்க்கை.	ஆண்பால். அனுப்பினான். அனுப்பினான்	பலப்பால். { அனுப்பினார். அனுப்பினார்கள். அனுப்பினார்.
	பெண்பால். அனுப்பினாள். அனுப்பினாள்.	
	ஒன்றன்பால். அனுப்பிற்று. (போயிற்று.) அனுப்பினது. அனுப்பியது. [போச்சு, போச்சது எ-ன வழு.]	பலவீண்பால். { அனுப்பின. [அனுப்பினதுகள்.]

அப்பியாசம். (79.)

“ஆக்கம் இழந்தேம் என்றலறுவார்
ஊக்கம் ஒருவந்தம் சைத்தடையார்.”

“சிறதை செய்கைபிற நினைத்தனை.” [வி. 156.]

“எங்கிலார், இனத்தார், நிகைத்தார், மனம்
வீங்கிலார், வீம்மினார், விழுந்தார், அரோ!” [வி. 116.]

“பெரும் பொருள் வைத்தீர்; வழங்குமின்!” [வி. 84.]

“.....இதுவேண்டும் எழுமுன் [வி. 91. 143.]
றத்தனன் என்றான் .....”

“புண்டரிக மென் பதத்தியைப் புகழ்ந்தனர், புகழ் [வி. 155. 93. 140.]

வண்டரு மது மாலை கைக்கொடுத்தனர், மகிழ்ந்து.” [வி. 91.]

“நின்றொற்றி வாழ்தி எனினுநீன் வாழ்காட்கள் [வாழ்தி = வாழ்த்தி.]

சென்றன செய்வுதனை!”

[வாழ்—வாழ்த்தேன்—வாழுவேன்.]

“பல்லாற்றகேள்வீப் பயன் உணர்வாச் பாடழிக் [வி. 95.]
தல்லல் உழுப்ப தறிதிரே!”

“இம்மேதினி புரத்தோன்.” [வி. 95.]

“ஆர்த்தனர், களித்தனர், ஆடிப் பாடினர்,
வேர்த்தனர், தடித்தனர், சிவித்து மெய்ம்மயிர்
போர்த்தனர், மன்னனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினர்,
தூர்த்தனர் கீணிதி சொல்லினார்க் கெலாம்.”

“முற்றும் உணர்ந்தனரில்லை, முழுவது உள்
கற்றனம் என்று கவியற்க!.....”

“செய்தான் இருவினையின் பயத்தைச் சேருஞ் சென்றென்றி,
எய்தான் பயத்தைப் பிறனே துய்த்தல் இயல்பென்றி.”

[என், என்றென், என்றி.]

“மிககார் தல் கேட்டின் கண் மேன்மையிலாக் திரியார் போல்
நக்காங்கே எயிறுடைத்த நறவமுல்லை; நாள்வேங்கை

தக்கார்போற் கைம்மறித்த கார்தன்; அந்தோ, தகாதெனவே
தொக்கார் போற் பன் மாலும் மயிலுந் தோன்றித் தளங்கினவே.”

[மிகு. நகு. தகு. தொகு. 95 வி.]

“ஆம் திணைக் கடல் அகடு கீண்டொழுதியுந்நே.”

“அரசரோட மார்தம்மை அறிவரிதாயதன்நே.” [ஆயத = ஆனத. வி. 95.]

“நன்றென வணங்கினர், நால்வர் ஒடினர்.” [வி. 159.]

80. SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

அஃ—நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

கிறு, க்கிறு, கின்று, க்கின்று, ஆகின்ற, ஆகிய இவ்வைந்தும்
நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

[நன்னூல் 143.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினை முற்ற.
படி.....	கிறு.....	என்.....	படிக்கிறேன்.
படி.....	க்கிறு.....	என்.....	படிக்கிறேன்.
செய்.....	கின்று.....	ஓம்.....	செய்கின்றேன்.
அறி.....	ககின்று.....	ஆன்.....	அறிக்கின்றேன்.
நட.....	ஆகின்று.....	ஆய்.....	நடவாங்கின்றேன்.

நிகழ்காலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (கிறு என்னும் இடைநிலை.)

II. (க்கிறு என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: செய்.

பகுதி: படி.

இடம்.	ஒருமை.	ஒருமை.
(ச.) தன்மை. பொதுப்பால்.	செய்கிறேன் [செய்கின்றேன். செய்யாகின்றேன்.]	செய்கிறோம். படிக்கிறேன். படிக்கிறோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்கிறாய். செய்கிறை.	செய்கிறீர். படிக்கிறாய் படிக்கிறீர். படிக்கிறீர்கள்.
(ஈ.)	செய்கிறான். [செய்கின்றான். செய்யாகின்றான்.]	செய்கிறார். படிக்கிறார். படிக்கிறார். [செய்கின்றார். செய்யாகின்றார்.]
படர்க்கை.	செய்கிறாள். செய்கிறார்கள்	படிக்கிறாள். படிக்கிறார்கள்.
	செய்கின்றது. [செய்கின்றது. செய்யாகின்றது.]	படிக்கின்றது. படிக்கின்றது. [படிக்கின்றது. படிக்கின்றது.]

III. (கின்ற என்னும் இடைநிலை.)

IV. (க்கின்ற என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: வாழ்.

பகுதி: நட.

	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.
(ச.) தன்மை. பொதுப்பால்.	[வாழுகிறேன்.] வாழ்கின்றேன்.	[வாழுகிறோம்.] வாழ்கின்றோம்.	[நடக்கிறேன்.] நடக்கின்றேன். நடக்கின்றோம். [நடவாழ்கின்றேன்.]
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	[வாழுகிறாய்.] வாழ்கின்றாய்.	வாழ்கிறீர். [வாழ்கின்றீர்.]	நடக்கின்றீர். [நடக்கின்றீர்.]
(ஈ.)	[வாழுகிறான்.] வாழ்கின்றான்.	[வாழுகிறார்.] வாழ்கின்றார்.	நடக்கின்றான். [நடக்கின்றான்.]
படர்க்கை.	வாழ்கிறாள். வாழ்கின்றார்கள்.	வாழ்கிறார்கள்.	நடக்கிறாள். நடக்கின்றார்கள்.
	வாழ்கின்றது. [வாழ்கின்றது. வாழ்கின்றது.]	வாழ்கின்றது. [வாழ்கின்றது. வாழ்கின்றது.]	நடக்கின்றது. [நடக்கின்றது. நடக்கின்றது.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

V. (ஆரின்று என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: (111) 111.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	போதாநின்றேன். போதாநின்றனென்.	போதாநின்றோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	போதாநின்றாய்.	{ போதாநின்றீர். போதாநின்றீர்கள்.
(ஃ) படர்க்கை.	போதாநின்றான்.	போதாநின்றார்.
	போதாநின்றாள்.	
	போதாநின்றது.	{ போதாநின்றன. போதாநின்றன. [போதாநின்றதங்கள்.]

அப்பியாசம். (80.)

“பண்பு கொள் குணங்கள் தீதம் பாண்டிற் பாடுகின்றான்.”

“கறையெயர் கருத்தெயர்க்கடலில் வீழ்கின்றும்.”

81. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

முக.—வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

வ், ப், ப்ப், இம்முன்றும் வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் ஆம்.

[கன்னுல் 144.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினா முற்று.
செய் ...	வ்	என்	செய்வேன்.
உண் ...	ப்	ஓம்	உண்போம்.
சுட	ப்ப்	ஆய்	சுடப்பாய்.

வருங்காலத்து வினேமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்:

I. (வ் என்னும் இடைநிலை.)

II. (ப் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: ௨௩.

பகுதி: ௨௩.

ஒருமை.		ஒருமை.	
(க.)	செய்வேன்.	செய்வோம்.	பன.
தன்மை.	செய்வென்,	செய்வம்,	உன்கு.
பொதுப்பால்.	செய்கு,	செய்வேம்,	உண்கும்.
	செய்வல்,	செய்தும்,	
		செய்கும்.	
(உ.)	செய்வாய்.	செய்வீர்.	உண்பாய்.
முன்னிலை.	செய்வை.		உண்பீர்.
பொதுப்பால்.	[செய்தி.]	செய்வீர்கள்.	உண்டி. [போதி.]
(ங.)	செய்வான்.	செய்வார்.	உண்பான்.
	செய்வன்.	செய்வார்	
		கள்.	
	செய்வான்.		உண்பான்.
	செய்வன்.		
படர்க்கை.	செய்வான்.		உண்பான்.
	செய்வன்.		
	செய்யும்.	செய்யும்.	உண்ணும்.
	செய்வை.	செய்வை.	
	செய்கு.	செய்கு.	உண்பது.

III. (பப் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: ௩௧.

	ஒருமை.	பன்மை.
(க.)	நடப்பேன்.	நடப்போம்.
தன்மை.	நடப்பேன்.	நடப்பேம்.
பொதுப்பால்.	நடப்பல்.	
(உ.)	நடப்பாய்.	நடப்பீர்.
முன்னிலை.	நடப்பாய்.	நடப்பீர்.
பொதுப்பால்.	நடப்பாய்.	நடப்பீர்கள்.
	[கெட்குதி.]	
(ங.)	நடப்பான்.	
	நடப்பன்.	
	நடப்பாள்.	
	நடப்பன்.	
	நடப்பாள்.	
படர்களை.	நடப்பன்.	
	நடப்பாள்.	
	நடப்பன்.	
	நடப்பாள்.	
	நடக்கும்.	
	நடப்பது.	
ஒன்றுன்பால்	நடக்கும்.	
	நடப்பது.	
	நடக்கும்.	
	நடப்பது.	
	நடப்பதுகள்.	

ஓ (உ.) செய்யுளில் ஞ என்னுஞ் சாரிபையும் வரும்.

(உ-ம்.) செய்குவேன்.

(உ.) ஒன்றன்பாலிலும், பலவீன்பாலிலும் இடைநிலை கெட, உம் என்னும் வீருதி சேரும், பெரும்பாலும் பிறவின்கலிலே கப்பகுதிக்கும் அவ்வீருதிக்கும் கடுவே வரும், விகாரமும் வருவதன்னை.

(உ-ம்.) செய்யும், படிக்கும், ஆம், [ஆகும்,] போம், [போகும்,] சாம், [சாகும்,] கூடம், [கூவும்,]

அப்பியாசம். (81.)

“யாமும் அங்மயின் வருதம்.....”

“கின்ற மாதவம் புரிதியே வினையு முற்றி.....” [எல். செய்வாய்கூதல்.]

“வல்லுற்றவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்.”

“மூன்றுலகெக்கும் ஓர் இடிக்கண் மூட்டுவார்.”

“ஓர் ஆலம் ஒட்டலுஞ் செய்பவோ?”

“கெடுவல்யான் என்ப தற்கு, தன்னெஞ்சம்

கடுவொரி இ அல்ல செயின்”

“உள்ளத்தால் உள்ளுந்நீதே பிறன்பொருளை
கன்னத்தாற் கன்வேம என்பல்.”

“அன்றறிவாம் என்னுதற்கு செய்க.”

“.....கற்பினுள்
பெற்றாக் கொடுத்த தலைமகன் போனம்.”

[போனம் = போனம். கன். 96. 120, 341.]

“.....மிதிலையார் கோமான்
புரியும் வேள்வியுள் காண்டு காம்.”

“.....கின் கருத்தினே முடித்தும் என்றகன்ருன்.”

“ஐறையால் அகப்படுத்தல் ஆகா தறையோ.” [சொல்லுவேனோ?]

“வள்ள வாய்க். செழல் கமலத்தில் வண்டு பாண் மிழற்றும்;
அள்ளல் அங்கருஞ் சோறிலிட ஆணை கண் படுக்கும்;
பள்ள நீர்த்தசெழும் பண்ணெறும் பன்னிலமுத்துவிக்கும்;
கள்ளுலா மலப்பொதும்பரீற் களிமயில் அகவும்.”

“மலைவளம் பெரிதென்கோ யான்? வால் வளை பந்த மெயும்

அலைவளம் பெரிதென்கோ யான்? யாதென அறைவன், மாதோ?”

“படுகொலை புரிவ மாதர் படைகெடுத் குலங்க் கண்ணே;

அடிமிசை முறை விட்டென்றம் அர்ற்றவ சிலம்பே; சூழ்ந்து
கடிமது துகர்வ அன்னோர் கருக்குழற் காமர் வண்டே.”

“வேண்டி ஈதியோ, ஹெக்குதியோ, வீம்மனோயால்
மாண்டு போதியோ, மறுத்தியோ, எங்கணம் வாழ்தி?”

82. RULES FOR THE FORMATION OF THE THREE TENSES.

அஉ.—முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான ிகள் எவை?

(க.) தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் பல வினைப்பகுதிகள், நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது தன் வினையாகவும், கீகிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது, பிறவினையாகவும் வழங்கும். அவற்றிற்கு முறையே போனகாலத்தில் ற்த் என்னும் இடைநிலையும், த்த் என்னும் இடைநிலையும், வருங்காலத்தில் வ் என்னும் ிடையிலையும், ப்ப் என்னும் இடைநிலையும் வரும்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	நிகழ்காலம்	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
	ஆழி { தன்வினை. பிறவினை.	அழிகிறேன் ..... அழிகிறேன்	அழிந்தேன் ..... அழிந்தேன்	அழிவேன். அழிப்பேன்.

முதலியும் அவ்வாறெனக் காண்க.

(உ.) தன்வினையாகி ற்து, கு, ம்பு, சு, டு, து, ஈற்றுப் பகுதிகளும், பிறவினையாகி க்து, ப்பு, ச்சு, ட்டு, ஈற்றுப் பகுதிகளும், பெரும்பாலும் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே இன் என்னும் இடைநிலையையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்)

	பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
பிறவினை.	அடங்கு, ...	அடங்குகிறேன், ...	அடங்கினேன், ...	அடங்குவேன்.
தன்வினை.	அடக்கு, ...	அடக்குகிறேன், ...	அடக்கினேன், ...	அடக்குவேன்.
தன்வினை.	புலம்பு, ...	புலம்புகிறேன், ...	புலம்பினேன், ...	புலம்புவேன்.
தன்வினை.	பேசு, ...	பேசுகிறேன், ...	பேசினேன், ...	பேசுவேன்.
பிறவினை.	அனுப்பு, ...	அனுப்புகிறேன், ...	அனுப்பினேன், ...	அனுப்புவேன்.
தன்வினை.	பாய்ச்சு, ...	பாய்ச்சுகிறேன், ...	பாய்ச்சினேன், ...	பாய்ச்சுவேன்.
தன்வினை.	பாடி, ...	பாடிகிறேன், ...	பாடினேன், ...	பாடிவேன்.
பிறவினை.	காட்டு, ...	காட்டுகிறேன், ...	காட்டினேன், ...	காட்டுவேன்.

(ஈ.) அகர வீற்றுப்பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே எனறும், போனகாலத்திலே ற்த் என்றும், வருங்காலத்தில் வ் என்றும், இடைநிலைகளைப் பெறும்.

ஆகா வீற்றச் சிலவினைப்பகுதிகளும் அவ்வாறும்,

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
நட...	நடக்கிறேன்...	நடத்தேன், ...	நடப்பேன்.
பற ..	பறக்கிறேன்,...	பறத்தேன், ...	பறப்பேன்.
ஏமா...	ஏமாக்கிறேன்...	ஏமாத்தேன், ...	ஏமாப்பேன்.

(சு.) ண், ள் ஈற்றுப் பகுதிகள் முக்காலத்திலும் முறையே கிறு, ட், வ் ஆவது, ப் ஆவது, இடைநிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
உண், ...	உண்டிறேன்,...	உண்டேன், ...	உண்பேன்.
ஆளு, ...	ஆளுகிறேன்,...	ஆண்டேன்,...	ஆளுவேன்.

(ரு.) ன், லு ஈற்றுப் பகுதிகள் முக்காலத்திலும், முறையே, கிறு, ன், ற், வ் ஆவது, ப் ஆவது இடைநிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
தின்,.....	தின்கிறேன். ..	தின்றேன், ...	தின்பேன்.
செல்லு,...	செல்லுகிறேன்,...	சென்றேன், ...	செல்லுவேன்.
சொல்லு,...	சொல்லுகிறேன், ..	சொன்னேன், ...	சொல்லுவேன்.

(சு.) தனிக் குறிலை அணைந்த டு, று, கு, ஈற்றுப் பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே ஒற்றின் மிகுதலையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
படு. ...	படுகிறேன், ...	பட்டேன், ...	படுவேன்.
பெறு...	பெறுகிறேன், ...	பெற்றேன், ...	பெறுவேன்.
தரு. ...	தருகிறேன், ...	தருக்கேன், ...	தருவேன்.

(எ.) சில பகுதிகள் அவ்வவற்றிற்குரிய சில விகாரங்களைப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
(க.)	வா, ... வரு-கிறேன்,.....	வந்தேன்,	வருவேன்.
	தா,..... தரு-கிறேன்,.....	தருவேன்.	தருவேன்.
	ஏல், ... ஏற-கிறேன்,.....	ஏறேன்,.....	ஏற்பேன்.
(உ.)	கல், ... கற-கிறேன்,.....	றேன்,.....	கற்பேன்.
	கேள்,..... கேட்கிறேன்,.....	கேட்டேன்,.....	கேட்பேன்.
	கில், ... கிற-கிறேன்,.....	கொண்டேன்,.....	கிற்பேன்.
(ங.)	இரு, .. இருக-கிறேன், ...	இருந்தேன்,.....	இருப்பேன்.
	விள்[ரு],.. விள்ளு-	விண்டேன்,.....	விள்ளுவேன்.
	ஈனு, ... ஈன்றேன்,.....	ஈனுவேன்.	ஈனுவேன்.
(ச.)	போடு, .. போடு-கிறேன், ...	போட்டேன்,.....	போடுவேன்.
	கொள்[ரு],.. கொள்ளு-கிறேன், ..	கொண்டேன், ...	கொள்ளுவேன்.
	-கிறேன்	கண்டேன், ...	காண்பேன்.
(ஊ.)	வாழு,வாழ். வாழு-கிறேன்,	வாழ்த்தேன்,.....	வாழுவேன்.
	{ பெய்,...		
	{ செய், ..		
	{ செய், ..		
(கூ.)	{ வை, ... } -கிறேன், ...	{ -தேன், ...	{ -வேன்.
	{ பொரு, ..		
	{ அழு, ..		
	{ உழு, ..		
	{ தொழு, .. }		
(எ.)	விழு,..... விழு-கிறேன், ...	{ விழுத்தேன், }	விழுவேன்.
	றன்,.....	{ ஆயேன், ஆ	{ ஆவேன்.
		{ ஆயினேன்,	{ ஆகுவேன்.
(அ.)	போ,போட { போகிறேன், ..	{ போனேன், போகினேன்,...	{ போகுவேன்.
	{ போகுதிறேன், .	{ போயினேன், போக்தேன்,...	{ போகுவேன்.
	{ போ,		{ போகுவேன்.
(கூ.)	சாகிறேன்,.....	சைத்தேன்,.....	சாகுவேன்.
			சாகுவேன்.
			சாகுவேன்.
(வ.)	வே, ... வேகிறேன்,.....	வைத்தேன்,.....	வைகுவேன்.
			வைகுவேன்.
			வைகுவேன்.
	கோ, ... கோகிறேன்,.....	கொக்தேன், ...	கொகுவேன்.
			கொகுவேன்.

அப்பியாசம். (82.)

“விண்டு நீங்கினர் விண்ணவர், இரு கடர் மீண்ட, [வி. 79. 159.]

என்றிசா முகம் இருண்டது, சமுற்ற தெவ்வுலகும்.” [வி. 37.]

[பகுதிகள்: விள்ளு. மீளு. இருளு. அழலு.]

“முண்டெழு பெரும் பழி முடிக்கும் வெவ் வீணை.” [வி. 153. 121.]

“.....கற்றேர்க்குச்
சென்ற இடம் எல்லாஞ் சிறப்பு”

[கல், செல், சென்றேன், சென்ற, சென்ற.]

“மடல் கொன்ற நிவகற்றும் கல்வி.”

“வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை; வென்றதாடச் [வி. 92. 124. 142. 95.]
தாண்டிற் பொன் மீன் விழுங்கி அற்றது [வி. 137.]

“நட்ட செங் செல்.” [நவி.]

வரி புக்கொள்கும்...” [புகு.]

“பொருள் அற்றச் பூப்பர் ஒரு கால்,
அருள் அற்றச் அற்றச், மற்றதல் அரிது.” [அறு.]

“நா செற்றவிக்ருண் மேல் வாரா முன்னவின்.
மேற் சென்று செய்யப்படும்.” [செறு.]

“தற்கு கடற்குத் தற்பவை; தற்பின் [வி. 85. 140. 95.]
நிற்க அற்றகுத் தக.”
[கல். நில.]

“.....மெல்லிப் வாழைக்குத்
தான் ஈன்ற காய் கடற்றம்.....”
[ஈறு, ஈன்றேன், ஈன்ற.]

“..... எரிவிற [போல வி. 61.]
சிறி வைதனர், செருக்கினர், செருக்கினர், செறுத்தார்.”

தொழுதுண் சவையினும் உழுதுண் இனிது.” [வி. 96.]

“கல்விடைப் பிறத்த, போத்த, கடலிடைக் கலத்த சீத்தம்.” [வி. 63.]

“இவ்வப்பால் எனைத் திருநெல் கன்னகை
கண்டேன், கண்டேன்; இவன் பேர் தெஞ்சம்!
பொய்குற்ற தெஞ்சத்தா னென்கொள்
கொத்தேன்; இன்று பொன்று விப்பென்.”
[காண். உறு. கோ.]

83. PARADIGM OF THE VERBS.

அரு.—இம்மூன்று காலங்களும் விருதிகளோடே வழங்குகிற அட்டவணையைச் சொல்லு?

[நன்னூல் 324. 145.]

	நிகழ்காலம்.	பேனாகாலம்.	வருங்காலம்.
முன்னிலை.	தன்னை படிக்கிறேன், செய்கிறேன், படிக்கின்றனென், நடவாநின்றேன்,	படித்தேன், செய்தேன், நடந்தனென், நடந்தேன். உண்டு, [நன்னூல் 331.] வந்து,	படிப்பேன். செய்வேன். நடப்பனென். நடப்பல், உண்டு. காண்பன். வாழ்து, சென்று.
	படிக்கிறாய், செய்கின்றாய், நடவாநின்றாய். [படிக்கிறை.]	படித்தாய், நடந்தனை, நடந்தி, நடந்தோய், [நன். 394.]	படிப்பாய், [நன். 335.] படிப்பை, செய்வாய். பேர்தி.
முன்னிலை.	படிக்கிறான், செய்கின்றான், படிக்கின்றனன், நடவாநின்றான்.	படித்தான், செய்தான், படித்தனன், செய்தனன், படித்தான், செய்தான், படித்தனன், செய்தனன்,	படிப்பான். [நன். 325.] படிப்பன், செய்வான். படிப்பான். [நன். 326.] செய்வான், செய்வன்.
	படிக்கிறது, [நன். 328.]	படித்தது, செய்தது, செய்வினது. சொல்லிற்று, சொல்லியது.	படிக்கும், படிப்பது. செய்யும், செய்வது.
முன்னிலை.	படிக்கிறோம், [நன். 332.] செய்கிறோம். படிக்கின்றோம். நடவாநின்றோம்.	படித்தோம், நடத்தாம், நடந்தனம், நடந்தேம், நடந்தனெம், உண்டெம்,	படிப்போம், படிப்போம். செய்வோம், வாழ்றாம், படிப்பாம், செய்கும், சேறும்.
	படிக்கிறீர்கள், படிக்கிறீர், [நன். 337]	படித்தீர்கள், செய்தீர்கள், நடத்தீர்கள், நடத்தீர், நடத்திர், நடத்தனிர்,	படிப்பீர்கள், செய்வீர்கள். படிப்பீர், செய்வீர்.
முன்னிலை.	படிக்கிறார்கள், படிக்கிறார், படிக்கின்றனர், செய்கிறார்கள். நடவாநின்றார்கள்.	படித்தார்கள், படித்தார், நடத்தனர், படித்தன, செய்தன, நடத்தன, செய்த. நடத்த, [படித்ததற்கள்.]	படிப்பார்கள், செய்வார்கள். படிப்பார், செய்வார். [நன். 327.] நடப்பர். என்ப, என்றார் என்மனார்.
	படிக்கின்றன, [நன். 329.] செய்கின்றன. [படிக்கின்றதற்கள்.]		படிக்கும், செய்யும். நடப்பன. [நன். 348.] [படிப்பதற்கள்.]

[இவை முன்னிலை, இடைநிலை, கடைநிலை எனப் பகுத்துக் காண்க.]

84. IMPERATIVE.

௮௪.—ஏவல் ஆவது

[நன்னூல் 335.](EE)

ஏவல் ஆவது
இடத்தையே பெறும்.

நள்ள வினையாகி முன்னிலை
யே வழக்கமாய் ஒருமையே

(EE) “ஏவல் ஒருமைக்கியலும், ஆய், நி, மோ;

ஏவல் பன்மைக் கீர், தீர், மின், மினீர்.

இருமைக்கொரோவிடத்தாகும் குவமே.” [இலக். நாட்டி.]

வல் ஆம். உம் அல்லது உங்கள் புணர்ந்தால் பன்மை ஏவல் ஆம். செய்யுளிலே பல விசுவிகளையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

ஒருமை.

படி.

படியும். படியுங்கள்.

செய்யுளில்:	செய்யுளில்:
உரையாய், உராமோ,	உரையார், உராயின், உராம்தோ,
உரைதி, போதி, அருந்தி,	உரைதீர், உரைதிர். [போதிர், அருந்திர்.]
கேட்டி, (கேள் + தி.)	கேளீர், { கேண்மின். சொல்லுமின்,
அருளுகு, இருக்கு.	அருளுகு, { கேண்மினீர்.
[வராய். தராய்.]	[வம்மின். தம்மின்.]

“[வருங்காலத்து வினமுற்றுவினயும் வியங்கோள் வினமுற்றையும் ஒத்தகாண்க.]

அப்பியாசம். (84.)

“வஞ்சநோமகனே, உனையாநிலம் [வி. 42.]

தஞ்சமா நீ தாங்கென்ற வாசகம்.” [வி. 120.]

“மைத்த, நீ கோடி எங்கள் வாழ்க்கை நாள் யாவும் எனபார்.”

[கோடி = கொள்ளு.]

“கோமகற்புளிய தெய்வப் படைக்கலம் கொடுத்தி.” [வி. 60.]

[கொடுத்தி = கொடு.]

“தென்காலே, இனி தீங்கரும்புதியே! நான் மலர்கார், அரும்புதியே!” [வி. 64. 36.]

“.....அக்கவையக்

கோறி என்றெதிர் அந்தணன் கூற்றான்.” [வி. 94.]

“.....பெறுகென அளித்தான் அளிபால்.”

“சொல்லுமின் அடிகள் நீரும் போத்த ஆற்றைக்கும் எனன்.”

“.....மணியாறுக்

தாமினெடு வீதிவின! .....” [வி. 40.]

“கல்லியல் ஆதி.....” [நீ கல்லின் தன்மையைப் பொருத்த.]

85. THE OPTATIVE.

அரு.—வியங்கோள் ஆவதென்ன?

வியங்கோள் ஆவது இருக்கினை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் உரித்தாய், மரியாதை ஏவற் பொருளும் விருப்பப் பொருளும் உள்ள வினை ஆம். இதற்கு விசுவிகள் க, இய, இயர், அல், தல், ஆக என்பவை ஆம்.

[நன்னூல் 338.]

(உ-ம்.)

நான்.....	{	வாழ்க,	{	வாழ்வேனாக,	செய்யக்கடவேன்.
நீ.....	{	வாழிய,	{	வாழ்வாயாக,	செய்யக்கடவாய்.
அவன் ...					
அவள்.....	{	வாழியர்,	{	வாழ்வாளாக,	செய்யக்கடவான்.
அது.....					
	{	கொள்ளல்,	{	வாழ்வதாக,	செய்யக்கடவது.
நாம்.....	{	வாழ்க,	{	வாழ்வோமாக	செய்யக்கடவோம்.
நீர்.....					
நீங்கள் ...	{	வாழிய,	{	வாழ்வீராக,	செய்யக்கடவீர்.
அவர்கள்...					
அவை ...	{	வாழியர்,	{	வாழ்வீர்களாக,	செய்யக்கடவீர்கள்.
	{	கொள்ளல்,	{	வாழ்வார்களாக,	செய்யக்கடவார்கள்.
	{	அவை	{	வாழ்வனவாக,	செய்யக்கடவன.

அப்பியாசம். (85.)

“எழிலே டேம் எனும் உலகும் எஞ்சினும் [= பதின்னஞ்.]
வாழி நின் புகழ், என்று வாழ்த்தினார்.”

“காக்க பொருளாக அடக்கத்தை.”

“அடிகள் சொற்றக, என்றலும் அந்தணன் அறைவான். [என்றலும் = சொன்னவுடனே.]

“தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை [வி. 61.]

அம்மா பெரிதென்றகமிகழ்க! தம்மினுள் [வி. 117. மெழுகு = மகிழாதே!]

சுற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக! சுற்றதெல்லாம்
எந்நே இவர்க்கு காம் என்று.”

“கழனி வாழ்கென வான்முனை வித்தனர் கவிபு.” [பகு: வித்த. விரு: கர், னர், வி. 95. 152.]

[வாழ்கு = வாழ்க.]

“மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தக் [வி. 95. 93.]

தகுதியான் வென்று விடல்.”

86. DEPENDANT VERBAL FORMS, OR ADVERBIAL PARTICIPLES.

அகா.—வினையெச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்றுவிருதிகளைப் பெறாமல், எச்சவிருதி களைப்பெற்று, முக்காலத்து வினை முற்றுகளைக்கொண்டு முடி வது வினையெச்சம். வினையெச்சங்கள் மூன்றாம். அவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும் உகர விரு தியும் வரவும், இன் என்னும் இடைநிலையின் சுற்றிலுள்ள ன் கெடவும் போனகாலத்து வினையெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல். 322. 342. 343.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினையெச்சம்.
படி.....	தத்	உ	படித்தது.
அனுப்பு.....	இன்	} எனகல் கொட }	அனுப்பி.
இருத்தது.....	இன்		இருத்தி, இரீ இ.
செய்.....	த்		செய்தது.

உதா (க.) செய்புனிலே, செய்பு, செய்யா, என்பவற்றைப் போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆதி என்பது ஆய் எனவும், போதி என்பது போய் எனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (86. க.)

“வஞ்சித்தொழு” மதியிலாகா! யாவனையும்
வஞ்சித்தோம் என்ற மகிழ்வுமீன்; [வி. 92.]

வஞ்சித்த
எங்கும் உளன் ஒருவன் காணுகொல், என்றஞ்சி [வி. 125. 137. 116.]
அங்கம் குலைவதறிவு.”

“புணரி நீர் குழுந்த பூவுலகில் யாவும்
உணர்வின்கிடங்கி ஒப்பு...” [குழுந்த = குழந்த.]

“கொங்குயிர்த்த பூந்தத்தலாய்.”
[உலாய் = உலாவி.]

“காட்டிடம் படர்ந்த போதி காடுதே காங்கல்.”

“ஆக்கம் அதர் வினாயக் செல்லும் அசைவிலா
காக்கம் உடையான் உறை.”
[வினாய் = வினாவி.]

“கல்லாக் கழிப்பர் நிலையாயர், கல்லவை [கற்ற. ஆயர் = ஆணவர்.]
தவ்வாக் கழிப்பர் இடைகன்...” [தவ்வி.]

(உ.) பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும், ஆல் என்னும் விருதியும் வரவும்; பகுதியானது க்க் என்னும் இடைநிலை வந்தும் வராதும் இல், இன் என்னும் விருதிகளைப் பெறவும், வருங்காலத்து வினையெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வருங்காலத்து வினையெச்சம்.
செய்			ஆல், இல், இன், ...	செய்தால், செய்வில், செய்பின்.
படி.....	தத்		ஆல், இல், இன், ..	படித்தால், படிக்கில், படிக்கின்.
அனுப்பு ...	இன்		ஆல், இல், இன், ...	அனுப்பினால், அனுப்பில், அனுப்பின்.

(உ.) ஆடி, ஆடியர், நடப்பான், செய்வான், விடுபாக்கு, நடத்தக்கால், என்பனவும் இவை போல்வனவும் வரும். உளரேல், நடப்பரேல் எனவும் வரும். (FF)

அப்பியாசம். (86. உ.)

காணிய யானுஞ் சென்றேன். [காணும்படி.]

“விண்ணின்று பொய்ப்பின்,”

[பொய் + ப்ப் + இன்.]

“வானம் வறக்கு மேல்.”

[வருங்காலத்துப் பெயர் எச்சத்தோடு ஏல் என்று வந்தது.]

“தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான் பிறி [வி. 92.]

தன்னுயிர் நீக்கும் வினை.” [வி. 142.]

[சீ + ப்ப் + இன், = நீப்பின், ப்ப் எ-து செய்யுள் விகாரம்.]

“ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர், [வி. 89. 93.]

இழுக்கத்தின் ஏதம் பபொககறிந்த.”

[படு + பாக்கு = பபொக்கு.]

“நன்றி ஒருவற்குச் செயதக்கால்...”

[செய்தக்கால் = செய்தால். இதிற் செய்த எ-து பெயர்எச்சம் ஆனால் செய்தகால் எ-து, ககரம் இரட்டிக்காமல் இருக்கவேண்டும்.]

“குன்றிக்கால்” = குன்றியக்கால். [செய்யுள் விகாரம்.]

“ஏதிலார் குற்றம் போற் றங்குற்றம் காண்கிற்பிற

நீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு?”

[காண் + கு + இல். வி. 108.]

“வானுயர் தோற்றம் எவன் செய்யுந் தன்னெஞ்சன் [வி. 152. 153.]

தான் அறி குறப்படின.”

[படு + இன் = படின.]

“வருந்தித் தாம் கற்றன ளும்பாது மற்றம்

பரிசுது சில கற்பான் டொடக்கல், கருத் தனம்

கைத் தலத்த உய்த்துச் சொரிந்திட்ட ரிப்பரித்தம் [கையிலிருக்க.]

செய்த்தப் பொருள் செய்திடல்.”

“ஆடன் மான் நேர்க்குமாம் அவனி காணிய [வி. 65.]

வீடெனும் உலகின் வீழ் விமனம் போன்றன.”

(ஈ.) க்கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு க்க என்னும் விசுவயையும், கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு அ என்னும் விசுவயையுஞ் சேர்த்தால், முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சம் ஆம்.

(FF) “பின், முன், கால், கடை, வறி, இடத்தென்னும்

அன்ன மரபிற் காலம் கண்ணிய

என்னக் கிளவியும் அவற்றியல்பெனவே.” [தொல்.]

1. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	விருதி.	மூக்காலத்தக்கும் பொதுவான வினையெச்சம்.
படி.....	க்க	படிக்க.	
அனுப்பு....	அ	அனுப்ப.	
செய் ...	அ	செய்ய.	

(க.) செய்யுளில் செய்க, செய்ருப, நடப்ப எனவும், இவைபோல்வனவும், வரும்.

(உ.) வினை எச்சம், வினைக்குறை, எனவும் படும்.

அப்பியாசம். (86. க.)

“தந்தை மகற் காற்றி நன்றி அவையத்து
முத்தி இருப்பச் செயல்.”

[இரு + ப்ப் + அ = இருக்க.]

87. RELATIVE VERBAL FORMS, OR ADJECTIVE PARTICIPLES.

அள.—பெயர்எச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டுநீ முற்று விருதிகளைப் பெறும்ல் அ, உம் என்னும் எச்சவிருதிகளைப் பெற்றுப், பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரேச்சம் ஆம்.

பெயரெச்சங்கள் மூவகை ஆம். இவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியானது போனகாலத்து இடைநிலையோடு அகர விருதியையும் பெற்றால் போனகாலத்துப் பெயரெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல். 340.]

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	போனகாலத்துப் பெயரெச்சம்.
படி.....	தீந்	அ	படித்த.	
செய்	ந்	அ	செய்த.	
அனுப்பு.			அனுப்பின.	
			அனுப்பிய.	

(க.) கடத்திய, தழீஇய என்பவை போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆவன என்பத ஆயின, ஆன, ஆவிய, ஆய எனவும் வரும்.
போவன, போயின, போன என்றும் வரும்.

(உ.) வினைப்பகுதியானது நிகழ்காலத்து இடைநிலையோடு அகரவிருதியையும் பெற்றால் நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம்.
படி....	கிற	அ	படிக்கிற.	
செய்....	கிற	அ	செய்கிற.	

(ஈ.) வருங்காலத்து அஃறிணைப்படர்க்கை வினைமுற்று வருங்காலத் துப் பெயர் எச்சமாகவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) படிக்கும்.
செய்யும்.

ஆகும் என்பது ஆம் எனவும், போகும் என்பது போம் எனவும், உலாவும் என்பது உலாம் எனவும் வரும்.

[ஒருஉம், சாம். கன்னூல் 341.]

அப்பியாசம் (87.)

“தொழுத கையினன்.” [வி. 93.]

[தொழு, தொழுதேன், தொழுத.]

“துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பார்க்குத் துப்பார்க்குத் துப்பாய் துஉ’ மறை.”

[துப்பு = நன்மை, உணவு. ஆய = ஆன.]

“நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்
வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது.”

[நுணங்கு + இன் + அ. வணங்கு + இன் + அ. நகரம் யகரம்
ஆனது செய்யுள்விகாரம்.]

“உலகத் தழீஇய தொப்பம்.”

[தழுவு + இன் + அ + து = தழுவினது = தழீஇயது [வி. 95.]

“விண்ணவர் போய பின்னர்.”

[போய = போன.]

“.....அப்பாந்

போன பின் பவங்கடர்க்கும் புனித மா நதியை உற்றார்.”

“.....பண்டோர்

ஆறு போடிய ஆறு போம் ஆறுபோன்றதுவே.”

“ஊருணி சீர் நிறைந்தநீரே உலகவாம்

போறி வானன் றிரு.”

[அவாவும் = அவாம்.]

“சாத்நையுந் தியனவே செய்திடினுந் தாம் அவரை [வி. 124.]

ஆத்நையுந் காப்பந் அறிவுடையோர்..”

[ஆ + கு + உம் = ஆகும், ஆம்.
சா + கு + உம் = சாகும், சாம். } செய்யுள்விகாரம்.]

“வேம் என்னஞ்சம்.”

[வேம் = வேவும், வேகும்.]

“பொன்றும் போதற்றதற்றது போலுமே.”

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

88. NEGATIVE VERBS. (GG)

உஉ.—எதிர்மறை

வினையின் தொழிலை மறுக்கிற வினைச்சொல் எதிர்மறை என்னப்
படும். இது ஆ, இல், அல் முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

89. FINITE NEGATIVE VERBS.

அக. — எதிர்மறைலிவணமுற்று எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியும் விசுதியும் இடைநிலைபின்றிப் புணர்வது எ
ர்மறைவினை முற்றும். இது முக்காலத்துக்கும் பொதுவாம்.⁽¹¹¹⁾

[நன்னூல் 395.]

பகுதி.	விருதி.	முக்காலத்துக்கும் பொதுவான எதிர்மறை.
செய் ... படி..... நட..... பாடு.....	என், ஆய், ஆன், ஆள், ஆது, ஆ.	செய்யேன். படியேன். } நடவேன். பரடேன். செய்யாய். } நடவாய். பாடாய். படியாய். } நடவான். பாடான். செய்யான். } நடவாள். பாடாள். படியான். } நடவாள். பாடாள். செய்யாள். } நடவாது. பாடாது. படியாது. } நடவா. பாடா. செய்யா. } படியா. }
செய் ... படி..... நட..... பாடு ...	ஓம், ஏம், ஈர், ஈர்கன், ஆர், ஆர்கன், ஆ.	செய்யோம், படியோம், படிமேம்; நடனோம், நடமேம்; பாடோம் செய்யீர். படியீர். } நடவீர். பாகீர். செய்யீர்கள். } நடவீர்கள். பாகீர்கள். படியீர்கள். செய்யார். படியார். } நடவார். பாடார். செய்யார்கள். } நடவார்கள். பாடார்கள். படியார்கள். செய்யா. படியா. } நடவா. பாடா.

(GG) “எதிர்மறைக் கிடைசில இன்றி, ஏன், எம், ஒம்,
ஆய், ஈர், ஆன், ஆர், ஆர், ஆர், ஆர் அது, அ
ஐம்பான் மூலிகத் தாகும் என்ப.” [தொன்னுல்.]

(HH) “கீலமொழி மறையே, அருமொழி மறையே,
இருமொழி மறையே, என்னு வகை மறை.” [இலக்கணக்கொத்து.]
(உ-ம்.) உண்ணாது வந்தான். உண்டு வாரான். உண்ணாது வாரான்.

“விதிச்சொன் மறைப்பொருள் ஆகி வருகவும்,
மறைச்சொன் விதிப்பொருள் ஆகி வருகவும்,
விதிச்சொலின் முதனிலை மறைப்பொருள் பெறுகவும்,
மறைச்சொலின் முதனிலை விதிப்பொருள் பெறுகவும்,
உன் என மொழிகுவர் ஒரு புடை பெயரே.”

ஒவ்வொரு காலத்தையும் உணர்த்தும் எதிர்மறை வினைமுற்றுகள் ஆவன :

போனகாலம்.	நிகழ்காலம்.	வருங்காலம்.
(க.) கடந்திலன், கடந்திலாய்,	கடக்கின்றிலன், (முதலியவும்.)	கடக்கலன், (முதலியவும்.)
(உ.) கடவாதிருந்தான், கடவாதிருந்தாய்,	கடவாதிருக்கிறான், (முதலியவும்.)	கடவாதிருப்பான், (முதலியவும்.)
(ஈ.) கடந்ததில்லை.	கடக்கிறதில்லை, (முதலியவும்.)	கடப்பதில்லை, (முதலியவும்.)

அப்பியாசம். (89.)

“திவினையார் அஞ்சார், விழும்பார் அஞ்சவர்
திவின என்னுஞ் செருக்கு.”

“ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய்;
இருநாளைக்கேல் என்றால் ஏலாய்;
ஒருநாளும்
என்னோவறியாய், இடம்பை கூட என் வயிறே!
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது.”

“நாழி முகவாது நானாழி.”

“செவ்வியர் அல்லார் செவிகொடுத்தல் கேட்கலார்.”
[கேட்கலார் = கேளார், கு, அல் என்பன சாரியை.]

“பெறம் அவற்றன் யாம் அறிவ தில்லை அறிவற்றந்த
மக்கட் பேறல்ல பிற.”

“இழைத்த நாள் எல்லை இகவா ....”

“சுன்னல்லறம் பார்த்திசைத்தேன், இவட்
சிறினின்றிற் செப்புகின்றேன் அலேன் ”

“ஒட்டகக் தெள்ளு கண் சுரும்பியாவையுக் தின்கில.” (வி. 24.)
[தின்கில = தின் + கு + இல. வி. 125.]

....கடைகள்

இனிதண்ணேம், ஆரப் பெறேம் யாம் என்னு
முனிவினா கண்பாடிஸ்.”

“பிணங்குவான் பேரிடர் பிணக்கநண்ணவும்
உணங்குவாய் அல்ல, நீ உறங்குவாய் என்றான்.”
[உணங்குவாய் அல்ல = நீ உணங்கவில்லை. [வி. 125.]

“பிறத்திலன் பாதனீ பெற்றதால் என்றான்.”

(உ-ம்.) அழுக்காறு. [உடன்படாமை.]
அழுக்கறாமை. [உடன்படல்.]

“உள்ளக்கையின் உரோமம் முகத்தாயின் அறிவிலான் அடங்குவான்.” [முடியாமை அட
காமை எனத் துணிவு.]
உண்டு கடத்தலைச் செய்யான்.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

90. NEGATIVE DEPENDANT VERBAL FORMS.(II)

கூ0.—எதிர்மறைவினையெச்சம் எவ்வாறாம்?

வினைப்பகுதியோடு ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ என்னும் களைச் சேர்த்தால் எதிர்மறைவினையெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	வினாதி.	எதிர்மறை வினையெச்சம்.
படி.....	{	ஆமல்,	படியாமல், படியாமை, படியாத, படியா.
அனுப்பு...		ஆமை,	அனுப்பாமல், அனுப்பாமை, அனுப்பாத, அனுப்பா.
செய் ...		ஆது,	செய்யாமல், செய்யாமை, செய்வாத, செய்வா.
நட		ஆ.	நடவாமல், நடவாமை, நடவாத, நடவா.

இரு என்னுந் துணைவினையைச் சேர்ப்பதும் உண்டு. (வி. 124.)

(உ-ம்.) படியாமலிருக்கிறேன், அனுப்பாதிருந்தான், செய்யாமலிருப்பார்கள்.

[89 வினா காண்க.]

அப்பியாசம். (90.)

“வீழ்நாள் படாஅமை கன்றறிந்.” [வி. 153.]

[படாஅமை = படாமை, படாமல்.]

“தனரா வளர் தெங்கு.” [வி. 153.]

[தனரா = தனராமல்.]

“அவன் உரைகொடாது விட்டான்.” [வி. 152.]

“கருமஞ் சிதையாந் கண்ணோட வல்லார்க்

குர்மை உடைத்தில் லுரு.” [வி. 29. 93.]

“சலங்காது கண்ட வீணக்கட் ளெங்காது

துக்கம் கடித்த செயல்.” [வி. 85.]

91. NEGATIVE RELATIVE AND VERBAL FORMS.

கூக.—எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆது, ஆ என்னும் வினாதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் ஆம்.(JJ)

(உ-ம்.)	பகுதி.	வினாதி.	எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.
செய்	{	ஆது, ஆ	படியாத, படியா.
அனுப்பு.....			நடவாத, நடவா.
			செய்வாத, செய்வா.
			அனுப்பாத, அனுப்பா.

(II) “எதிர்மறை எச்சத் தேற்கும் வினாதி

ஆமல் ஆதாமை ஆடுவனல் ஆமே.” [இலக். திரட்டு.]

(JJ) “எதிர்மறைப் பெயர் எச்சத் தினை வலி இயல்பும்

நறு செடுங்கால் மிகுதலும் ஆகும்.”

(க.)

அன்றியும்,
படித்திலாத, படிக்கின்றிலாத, படிக்கிலாத,
கடவாதிருத்த, கடவாதிருக்கின்ற, கடவாதிருக்கும்
எனவும், இவைபோல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆ என்னும் சுற்றடைய எதிர்மறைப்பெயர்ச்சுத்தோடு மை என்னும்
விகுதி சேர எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர் ஆகும். [வி. 94. காண்க.]

(உ-ம்.) “உருவு கண்டென்னாமை வேண்டும்;
உருள் பெருந்தேர்க் கச்சாணி அன்னார் உடைந்து.”

அப்பியாசம். (91.)

“காக்கின் என், காவாக்கால் என்?”

“இனிபார் தக் கெஞ்சுத்து நோய்உடாப்ப அஞ்சோய்
தணியாத உன்னை உடையார்.”

“மொய்யம் மாண் வினைவேர்அற வென்றெழிவான் மொழியா முன்னம்
விம்மா அமுவார். ....”

92. NEGATIVE IMPERATIVE.

கூஉ.—எதிர்மறை ஏவல் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடே ஏல், அல் என்னும் விசுத்திகள் *சேர்ந்தால் எதிர்மறைஒருமை ஏவல் ஆம். அன்மின் என்னும் விசுத்தி சேர்ந்தால் அதின் பன்மை ஆம்.

(உ-ம்.) (KK)

பகுதி.	விசுத்தி.	எதிர்மறை ஏவல்.
படி	ஏல், அல். அன்மின்.	ஒருமை. படியேல், படியல். பன்மை. படியன்மின்.

செய்யுளிலே செய் யற்க, கொள் ளற்க எனவும் வரும். [செய் + அல் + க. வி. 76.96.85.]
வழக்கத்திலே படியாரதே, படியாரதேயும், படியாரதேயுக்கள்,
படியாரதிரு, படியாரதிரும், படியாரதிருக்கள், எனவும் வரும்.

வாழற்க, வாழானாக,
வாழாதிருப்பானாக,
வாழாதிருக்கக்கடவன்,
வாழாமலிருக்கக்கடவார். } இவை எதிர்மறைவியக்கோர்வினைமுற்று.

மிகுதிக் என்பது போல்வனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (92.)

“ஏகல் என்பதியானும் உடைக்கிலன்.”

“பயனில் சொற் பாராட்டுவானை மகன்னால்;
மக்கட் பதடி எனல்.” [வி. 85.]

“அஞ்சல், அஞ்சல் என்விலாத ஆண்மை என்ன ஆண்மையே.”

[என்விலாத = என்னாத. (என், கு, இலாத.)

(KK) “எதிர்மறை ஏவற் கே லே, அ ல் லே,
அன்மோ, அந் க ஆகும் ஒருமை;
ஆ மின், அன் மின், அந் பீ பன்மை.” [இலக். திட்டி.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

93. CONJUGATED NOUNS. [APPELLATIVES.]

கூரு.—குறிப்புவின ஆவதென்ன?(LL)

பெயராகி, வினையாகவும் வழங்குஞ் சொல் குறிப்புவினை ஆம்.

[நன்னூல் 321.]

(உ-ம்.) முத்தறு, முதல என்பவை முதல் என்னும் பெயரால் உண்டான வினைக்கு
றிப்புகளும்.

செல்வச் = செல்வத்தை உடையவர்.

வீணையர்! = வீணையை உடையவளே!

இறைவ! கொடியை! = கொடுமையைபுடையவனுமிருக்கிறாய்.

சீரே! தண்ணியை. தீயே! வெய்யை.

இவை தீய, இவை கல்ல.

இவை வேற்றுமை உருபுகளையும், மூவிடத்துக்கும் ஐம்பாலுக்
கும் உரிய விசுதிகளையும் பெறும்.(MM) [வி. 77. காண்க.]

இஃ இன சாரியை பெயர்க்கும் விசுதிக்கும் நடுவே வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) [நன்னூல் 325. &c.]

	ஆண்பால்.	பெண்பால்.	ஒன்றன்பால்.	பலர்ப்பால்.	பலவிற்பால்.
(க.) தனமை.	க. கல்லேன், அடியேன். உ. கல்லேன். க. கல்லேனாகல்.			கல்லேம். கல்லேமை. கல்லேமாகல்.	
(உ.) முன்னிலை.	க. கல்லாய், நல்லோய், இறையேய். உ. கல்லாயை. க. கல்லாய்கால்.			கல்லீர். கல்லினா கல்லினால்	
(உ.) பட்டக்கை.	க. கல்லன், கண்ணன், தீயவன், கல்லான், கல்லோன். உ. கல்லனை. க. கல்லனாகல்.	கல்லன், கண்ணன், தீயவன், கல்லான். கல்லனை கல்லனாகல்.	கல்லது. கட்டு. தீயது. அரிது. நனது. கல்லதை. கல்லதால்	{ கல்லவர். கல்லார். தீயோர். கல்லவர்கர். கல்லோர். [கன. 394.] கல்லனார். கல்லனாரால்.	கல்லவை. தீயன. தீய. அரிய. கல்லவற்றை. கல்லவற்றால்.

இவைபோல மற்றையவும் வரும்.

இஃ (க.) இவை முத்தறு, பெயர் எச்சம், வினை பெச்சம் என மூன்று வகைப்படும். வினையைப்
போலப் பெயர் முதலானவை ஏற்ற, மற்றொன்றை வேண்டாது நிற்பது வினைக்குறிப்புமுற்று
என்பபபிம்.

(LL) “வினைக்குறிப் பெண்ப வினைபோல் விசுதி
பெற்றிடம்பாற்கும் பெயர்ப்புபதமே.”

(MM) “பொருள் இடக்காலஞ் சினை குணக் தொழிலை
குறிப்புவினையி னெறிப்பபி முதனில.” [இலக். வின.]

(உ-ம்.)

(க.) நேற்று இன்று நாளை } வில்லன். [இது குறிப்பு வினாமுற்ற.]

[வீல்வனாபிருக்கிறான், இருந்தான், இருப்பான் என விரித்துக்கூறில் வீல்வன் எது பொருட்பெயர் ஆம்.]

(உ.) கரிய, கொடிய. [இணை குறிப்புவினைப்பெயர்எச்சம் எனப்படும்.]
[ஆளும வி. 121 காண்க.]

(உ.) நாள் அன்றிப் போனான். } [இவை குறிப்புவினைவினையெச்சம்.]
காலம் இன்றி வந்தான்.

ஆப்பியாசம். (93.)

“அதை தெரிவான் கட்டே உலகு.”
[கண் + து = கட்டு = கண்ணையுடையது.]

“உணர் பார்த்து.”
[பால் + து = பார்த்து = உணரும் பகுதியை யுடையது.]

“அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினூத கிவலை
இருள் சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்.”
[நெஞ்சு + இன் + ஆர் = நெஞ்சையுடையவர்கள்.]

“உள்ளத் தீனாய் மலர் நீட்டி” மாந்தர் தம்
உள்ளத் தீனாய் தயர்வு.”

ஸய = அனை + அ
 ஸது = அனை + அது.]

“மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல், அனைத்தறன்; [வி.66. 63. 85. ஆதல்=ஆகல்=ஆ + தல்.]
ஆகுல சீர பிற.”

[இலன் = இல் + லன் = இல்லாதவன்.
அனைத்து = அனை + து = அனைபது = அவ்வளவையுடையது.
நீர் = நீசீ + லு = தன்மையை யுடையன.]

“அநகா இயல்பிறகுச் செல்வம்; அது பெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்.”
[இயல்பிறகு = இயல்பு + இன் + கு = இயல்பின் உடைத்து.]

“வாரம் பட்டிழித் தீயவு” நல்லவாம்;
தீரக் காய்ச்ந்து நல்லவுக் தீயவாம்;
தரும் வைபத் தீயறிதை ஆன் றோ? என
வீர வேனெனென் கண்ணி வி எம்பினூர்.” [கண்ணையுடையவன்.]

“பொன்னம் கொம்புலம்.”
[அலம் = அன்னம் = அன்னதன்மையையுடையவர்.]

“தன் அகிலிற் றறமலர்த் தன்னைத் தாவினான்,
நான் எனப் பெயரிய நாம வேலினன்.”

[பெயரிய = பெயராயுடைய, வேலினன் = வேலினாயுடையவன்.]

“பொரு சிலை வேனில் வேன் அனைய பொற்பினுள்,
அருவரை ஆம் என அகன்ற மார்பினுள்,
கரைபொரு முடைதிகைக் கடல் அக் தானையான்,
நிருகு வஞ் சனக்கனி றனைய நேற்றத்தான்.”

“.....விசையன் என்பான்

கை ஆவாஞ் சிலையினுளைக் கண்டெவக் தருகுசார்த்தான்.”

“தேம்படு தாரினீர்க்குஞ் செல்வற்குஞ் செப்ப செப்தேன்.” [செப்ப=செய்யத்தரும் காரியக்கினை.]

“.....ஒது தூல்
மல்கு கேள்விய வர்வல்.....”

“பைத் துழாய்த் தெரியலாய்க்கே நல்வினை பயக்க என்பார்.”

“பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ?”
(அன் சாரியை.)

94. VERBAL NOUNS.

கூசு.—தொழிற்பெயர் என்பன எவை?(NN)

கிற என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு அல், தல், கை, பு, பு என்னும் விசுதிகளையும்; க்கீறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு த்தல், க்குதல், க்கை, ப்பு முதலிய விசுதிகளையுங் கூட்டினால் தொழிற்பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 286.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	விசுதி.	தொழிற்பெயர்.
படி	{ த்தல், ப்பு	படித்தல், படிப்பு.
	{ க்குதல் க்கை . . .	படிக்குதல், படிக்கை.
அறி	{ தல், அல்	அறிதல், அறியல்.
	{ பு	அறிவு.
செய்	{ அல்	செய்யல்.
	{ கை	செய்கை.
தொடர், முடி	பு	தொடர்பு, முடிபு.

(க.) இவை வினைப் பெயர் எனவும் வினையடிப் பெயர் எனவும் படும்.

(உ.) இவற்றுக்கு முதனிலையாகிய வினைவின் பொருளே பொருள் ஆகதன்றி வேறே பொருளில்லை.

(க.) சொல், செல், வெல், கொள் என்னும் முதனிலைகளோடு தல் என்னும் விசுதி புணரும்பொழுது முதல் கீருவதும் அன்றி விராமும் படும்.

(உ-ம்.) சொல் + தல் = சொறல்.

செல் + தல் = செறல்.

வெல் + தல் = வெறல்.

கொள் + தல் = கொடல்.

(ச.) மை என்னும் விசுதி வினைப் பகுதியோடும் போனகால கிழங்கால் பெயரொச்சம் போடும் எதிர்மறை ஆகா விசுதியோடும் மறையை பல விசுதிகளோடும் புணர்தொழிற்பெயர்கள் ஆம்.

(NN) “வினையபெயர் அனைத்துத் தொழில் எனப் படுமே.” [குறவையா.]

(உ-ம்.)	தாம் ... .. தாழ்மை,	(வினைப்பகுதி.)
	படிக்கின்ற ... .. படிக்கின்றமை,	(நிகழ்காலம்.)
	படித்த ... .. படித்தமை,	(போனகாலம்.)
	படியா ... .. படியாமை,	(எதிர்மறை.)
	நான் ... .. நன்னமை,	(உரிச்சொல்.)

அப்பியாசம். (91.)

“எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல்.”

“நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம்பாமை.”
[தற்றல் = கல் + தல்.]

“பல்லாற் பகைகொளவிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே [வி. 93.]
நல்லாற் தொடர்கை விடல்.”

“வேண்டெல் வேண்டாமை இலான்.....”

“அஞ்சவ் தஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சவ்
தஞ்சல் அறிவாற் தொழில்.”

“அறவினை யாதெனந் கொல்லாமை,—கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும்.”

“அனையவன் வரவுகேட் டவர்கல் வீரனும்
இனிதெதிர்கொண்டெ தன் னிருக்கை எய்தினன்.”

“சொல்லுதல் யார்க்கும் எனிய, அரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.”

“கனவிலும் இன்னாறு, மன்னே, வினாவேறு
சொல்லேறு பட்டாற் தொடர்பு.”

95. PARTICIPIAL NOUNS.

கூரு.—பெயரெச்சத்தால் உண்டாகும் வினைப்பெயர்கள் எவை?

போனகால நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சங்களோடும் ஐம்பா
லுக்குரிய விசுவிகளைக் கூட்டினால், அந்தந்தக் காலத்துக்கும்
பாலுக்கும் உரித்தான பெயர்ச்சொற்கள் உண்டாகும். பகு
தியோடு ப்ப், ப், வ் என்னும் இடைநிலைகளையும், ஐம்பாலுக்
குரிய விசுவிகளையுங் கூட்டினால் வருங்காலத்து வினைப்பெயர்
கள் உண்டாம்.

[நன்னூல் 286.]

இவை வினையால் அனையும் பெயர் எனப்படும்.]

(உ-ம்.)	காலம்,	பெயர் எச்சம்.	வினைப் பெயர்கள்.					
			ஆண்பால்.	பெண்.	பலர்.	ஒன்றன்.	பலவின்.	
நிசங்காலம்.	படிக்கிற	—	படிக்கிறவன்,	—வள்,	—வர்கள், —வர்,	—து,	—வை,	
போனகாலம்.	படித்த	—	படித்தவன், [படித்தோன், நன். 394.]	—வள்,	—வர்கள், [படித்தோர்.]	—து,	—வை,	
வருங்காலம்.	படிப்ப	—	படிப்பவன்,	—வள்,	—வர்கள்,	—து,	—ப்பவை.	
	செய்ய	—	[படிப்போன்.]	—வள்,	[படிப்போர்.]	—து,	—ப்பவை.	
	செய்ய	—	[செய்யவன்.]	—வள்,	[செய்யோர்.]	—து,	செய்குப. படுவ, சேட்குச.	

(உ-ம்.) (ச.) படர்க்கை இடத்து வினையுற்றும் பெயராக வழக்குவது உண்டு. தன்மை முன்னிலை இடத்து வினையுற்றதஞ் சிறப்பான்மையாய்ச் செய்யுளிலே அவ்வாறு வழங்கும்.

(உ-ம்.) “மலர் மிகை எவனான் மாணடி சேர்த்தார்
நில மிகை தீடு வாழ் வார்.”

[எ-நில எவனான், சேர்த்தார்
என்னும் வினையுற்றுகள் வினைப்பெயர்கள் ஆவின்.]

வந்தேனை, செய்தாயை,
செய்வோனை, வந்தோயை, எ-ன போல்கனவும் வரும்.

(உ-ம்.) எதிர்ப்பறை வினைபெய்ச்சத்தாலும் வினைப்பெயர் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) செய்யாதவன், செய்யாதவர், செய்யாதோர்.
இல்லாதவன், இல்லாதான், இல்லாதார், இல்லார்.

(உ-ம்.) வினைப்பகுதியோடு ஞன், நன், ந முதலியவை சேர்த்து வினைப்பெயர்கள் ஆம். [சன். 141.]

(உ-ம்.) அறி ..... அறிஞன் = அறிபவன்.
உழு ..... உழுநகர் = உழுநகொள்ளுவோர்.
வரு ..... வருக = வருபவர்கள்.

(ச.) அகற்றினை வினைப்பெயர்களின் காண்காம் வேற்றுமை காணப்பொருளைக் மிக வழங்கும்.

(உ-ம்.) “நாயகன் எனை கன்னெறி உய்ப்பதத்
கேயுண்டோர் பணி என்றியம்பினான்.”
[உய்ப்பது + அன் + கு.]

அப்பியாசம். (95.)

“கன்றி மறப்பது கன்றன்ற, கன்றல்ல [வி. 93.]

தன்றே மறப்பது கன்ற.”

“நற்றதஞல் ஆய பயன் என்சோல், வாலறிவ [வி. 116. 93.]

நற்ற டொழாஅர் எனின்.” [வி. 38. 37.]

[நற்றதஞல் = நற்றத + அன் + ஆல்.]

“நின்றனின் அந்தணர் இல்லை, நிறைந்தோர்!” [சன். 353.] [வி. 70, நின் + தன்.]

[நிறைந்தோன் = நிறைந்தவன்.

நிறைந்தோய் = நிறைந்தவனே! [வி. 64.]

“இன்னு னனத்தான் உணர்ந்தவை
துன்னுமை வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.” [வி. 64.]

“படு பயன் வெகிலிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை காணு பவர்.” [பயனிலை: செய்யார்.]

“மிலேயிற் றிரியா தடக்கியான் றேற்றம்
மலையினு’ மாணப் பெரிது.” [வி. 61. 113.]
[அடக்கியான் = அடக்கினவன்.]

.....சிறியர் [வி. 93.]

செயற்கரிய செய்கலாதார்.” [செயல் + கு.]

[செய்கலாதார் = செய்யாதார். கு, அல்: சாரியைகள்.]

“ஆதிவேதம் பயத்தோய் நீ! ஆலர் பெய் மாரி அமைத்தோய் நீ!
நீதி நெறியை உணர்ந்தோய் நீ! நிகரில் காட்சிக் கிறையோய் நீ!
நாதன் என்னப்படுவோய் நீ! நவை செய் பிறவிக் கடலகத்தன் [வி. 153. 63.]
பாதகமலக் தொழுவேக்கன் பசையப் பிலிற்ப்பணையே! [வி. 6. 89.]

[பயத்தோய் முதலியவற்றும் பயத்தாய் என்னும் முற்றவினை பெயராக வழங்கியது. தொழுவேக்கன் என்பதில் தொழுவேம் என்னும் முற்றவினை பெயராக வந்தது.—]

“தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றந், நேரின், [வி. 30. 119. 137. 116.]
அருளாதான் செய்யும் அறம்.”
[எருவாய்: அறம். பயனிலை: அறம்.]

“தவஞ் செய்வார் தக்கருமஞ் செய்வார்.”

“மடியிலா மன்னவன் எய்தும் [வி. 137.]

அடி அளந்தான் குடியெல்லாம் ஒழுங்கு.”

[நா அயது = தாவீனது. ஒழுங்கு = கிரமமாக.
பயனிலை: எய்தும்.]

“.....செவ்வியோர் [வி. 152.]

ஆர்வம் மன்னவற் காபுதம் ஆவதே.”

“செய்வன பிறவுஞ் செய்தான்.”

96. OTHER NOUNS DERIVED FROM VERBAL AND OTHER ROOTS.

கூகா.—வினைப்பகுதிகளினாலும் மற்றைய பகுதிகளினாலும்
நே பெயர்கள் உண்டோ?

1. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

வினைப்பகுதிகள் விசுதியின்றியும், வி, ஐ, கை முதலிய விசுதி களைப்பெற்றும், பெயர்களாக வழங்குவதும் உண்டு. மற்றைய பகுதிகள் பலபல விசுதிகளை இறுதியிற் பெற்று விசுதிப்பெயர் களாக வழங்கும்.

[நன்னூல் 141.]

(உ-ம்.)

பகுதி.

பெயர்ச்சொல்.

தல் என்னும் விசுதிக்கெட்டது... அறி, கெடு, சுட்டு.

அறை,		அறை.
கெடு,	{ தல் என்னும் விசுதி கெட்டு	கேடு.
பெறு,	{ முதனிலை விகாரப்பட்டது ..	பேறு. [பேர்.]
கொள்,	விகாரம், ...	கோள்.
படு,	விகாரம், ...	பாடு.
உண்,	விகாரம், ...	ஊண்.
இடு,	... ..	ஈடு.
விடு,	வி, விகாரம்..	விடுதி, வீடு, உண்டி.
தின்,		[ண்+த்=ண்ட] [கெடுதி.
பற,	ஐ,	தீன்.
பொறு,		பறவை.
தொல்,		பொறை.
வகு,	ஐ, ப்பு, ...	தொல்லை.
கல்,	அம், ...	வகை, வகுப்பு.
ஒடு,	அம், தோன்றல்விகாரம்.	கலம்.
ஒழுக்கு,	அம், ...	ஒட்டம்.
உடு,	ஐ, க்கை, ப்பு, ...	ஒழுக்கம். [ஆக்கம்.]
தொடு,		உடை, உடுக்கை, உடுப்பு.
கல்,		தொடி.
ஊர்,		கல்வி. [மனைவி.]
உதவு,	இ, ...	ஊரி.
மாண்,	பு, ...	உதவி.
அறி,	ருன், ...	மாண்பு.
ஞர்,	சுதி, ...	அறிஞன்.
வீசு,	தோன்றல்,	ஞர்ச்சி.
ஆர்,	சி, ...	வீச்சு.
கல்,		ஆட்சி.
கண்,	கு, நி,	கண்ணம்.
		கன்கு, கன்றி.

ஐவற்றார். (க.) ஐ விசுதி செயப்படுபொருளை உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) கொடுக்கப்பட்டது = கொடை.

(உ.) இ விசுதி வினைமுதற் பொருளை உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) “சினம் என்னும் சேர்க்கையைக் கொல்லி,
இனம் என்னும் எம்புணியைச் சுடும்.”

[கொல்லுவின்றது = கொல்லி.]

(க.) அம் விசுதி செயப்படுபொருளையும், உணர்த்தப்பட்டதையும் உணர்த்தி வரும்.

(உ-ம்.) ஆக்கப்பட்டது = ஆக்கம்
அகத்தியனை செய்யப்பட்டது = அகத்தியம். (00)

97. KINDS OF VERBS.

கூஎ.—மேற்காட்டிய வினைச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

தெரிநிலைவினைகள் என்றும், குறிப்புநிலைவினைகள் என்றும் இருவகை ஆம்.

[நன்னூல் 320, 321.]

98. VERBS INDICATING DIFFERENCE OF TIME.

கூஅ.—தெரிநிலைவினை ஆவதெது?

குறிப்புவினை அன்றிக் காலந்தெரிகின்ற வினைகளையாவந் தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 320.]

(உ-ம்.) நட, வா, உடப்பி, வருவி.

இவை வேற்றுமை கொள்ளாமல், இடைநிலை முதலியவைகளாற் காலந் தெரிய நிற்பனவாகிய தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

99. CLASSES OF VERBS.

கூக.—அத்தெரிநிலைவினைகள் எவ்வாறு வகுக்கப்படும்?

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளும், செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளும்; தன்வினை, பிறவினைகளும்; செய்வினை, செயப்பாட்டு வினைகளும்; விதிவினை, மறைவினைகளுமாக வகுக்கப்படும்.

(00) “முதலில் இன்றியும் தொழிற்பெயர் மொழிகுவர்.” [இலக்கணக்கொத்து.]
(உ-ம்.) பூசல்.

“ஆழம் உறதலால் ஆழி என்ருதக.”

“பறத்தற் றெழிலாற் பறவை எனப்படுக.”

“நிலாய் படுதலாற் நிலை எனச் செப்புக.”

“தோழமை கொளவாற் தோழி எனச் சொலே.”

“இழைக்குந் தோழிலால் இழை எனப்படுமே.”

“வேட்டைக்குப் பருதி வேண், அயர் ஆகும்.”

“கூறுப்படுத்தலாற் கூற்றெனப்படுக.” (பேர் அகத்.)

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகரத்தில் (ஐ.) வினையியல்.

100. INTRANSITIVE VERBS.

க00.—செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டாத வினையானது செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கடந்தான்; (இதை கடந்தான் என வாற)

101. TRANSITIVE VERBS.

க0க.—செயப்படு பொருள் குன்றாத வினைகள் எவை?

செயப்படு பொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டிவரும் வினையானது செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கொன்றான்; (மிருகத்தைக் கொன்றான் என வரும்.)

ஐ முடிந்தான் ஏது பகைவரால் முடிந்தான் என்றும், பணத்தை முடிந்தான் என்றும், இரண்டிலும் வழங்கும்.

102. VERBS DENOTING DIRECT ACTION, TRANSITIVE OR INTRANSITIVE.

க0உ.—தன்வினை ஆவதென்ன?

தன் கருத்தாவாகிய எழுவாயின் செய்கையைக் காட்டுவது ஆம்.

(உ-ம்.) கடந்தான். அளித்தான். [அவன் தானாக கடந்தான், அளித்தான் என்றும்]

103. VERBS CAUSAL.

க0௩.—பிறவினை ஆவதென்ன?(PP)

தன் எழுவாய் அல்லாத பிற கர்த்தாவின் செய்கையைக் காட்டுவது பிறவினை ஆம். அது வி, ப்பி, த்து, ச்சு என்னும் விருதி களில் ஒன்றேனும் இரண்டேனும் பெற்று வரும். சில வேளை மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாகத் திரியவும், வல்லெழுத்து இரட்டிக்கவும் வரும்.

[நன்னூல் 138.]

(உ-ம்) (க.) கட-ப்பி-க்கிரன், செய்க்கிரன், } என ப்பி, வீ, த்து, ச்சு, என்னும் விருதிகள் பாப்பச்சிரன், } வந்தது காண்க.

(உ.) எழு-ப்பி-கிரன், } என எழும்பு, அடங்கு என்னும் வினப்பகுதிகளில் மகரம் மகர அட-க்கு-கிரன், } மாகவும், மகரம் கரமாகவும் விளாப்பட்டது காண்க.

(க.) உரு-க்கு-கிரன், } என உருகு, அழி என்னும் வினையில் கரம் இரட்டித்தது. அழி-க்கிரன், }

(ச.) அகற்ற-கிரன், என அகல் என்னும் வினையில் து என்னும் விருதி வர, டு + த் = த்த.

(PP) “முன்னர் ஓதிய முதனில இறதியின் விப்பி என்பவரை குறுப்பதனினிவின் எனல் வினைமுதற் றெரிவின வினையின் மேவருபகுதி ஆம் என மொழிய.” (இலக். வி.)

அப்பியாசம். (103.)

“முழுதும் வேள்வியை முற்றுவித்தானு’ முடிந்தான்.”

“மெய்யுணர்ந்தார் பொய் மேற் புலம் போக்கார்.”

104. ACTIVE VERBS.

க0௪.—செய்வினை ஆவதென்ன?

எழுவாய்க் கருத்தாவைக் கொண்டு வந்து செய்கையைக் காட்டுவது செய்வினை ஆம்.

(உ-ம்.) சென்றன் கட்டினான்.

105. PASSIVE VERBS.

க0௫.—செயப்பாட்டுவினை ஆவதென்ன?

செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளின் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தோடு படு என்னும் வினைப்பகுதியைச் சேர்த்தார் செயப்பாட்டுவினையாகி, மூன்றாம் வேற்றுமைக் கர்த்தாவைக் கொண்டு வரும். [வி. 124. க.]

(உ-ம்.) நடப்பிக்கப்படுகிறான்.

இவ்விடு கொற்றனால் கட்டப்பட்டது.
உண்ணப்படு

(க.) உன் என்னும் பகுதி சிலவினைப் பகுதிகளோடே சேர்ந்து செயப்பாட்டு வினையாம்.

(உ-ம்.) அடியுண்டான்.

தள்ளுண்டான்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொற்களும் படு என்னும் வினையடியோடு சேர்ந்து, வினாச்சொல்லாய் வரும்.

(உ-ம்.) ஆசை + படு = ஆசைப்பட்டான்.

துன்பம் + படு = துன்பப்பட்டான்.

(க.) எனவும்படும் என்பனபோல உம் என்பது சிறுபான்மையாய் இடையிலே வரும்.

106. AFFIRMATIVE AND NEGATIVE VERBS.

க0௬.—விதிவ்வினை, மறைவினை என்பவை எவை?

செய்கையை உண்டென்று நிச்சயிக்கிற வினை எனவும், உடன் பாட்டுவினை எனவும் அறைவினை எனவும் படும். அச்செய்கையை மறுக்கிற வினை மறைவினை எனப்படும்.

(உ-ம்.) நடத்தேன், எ-து விதி வினை.

நடவேன், எ-து மறை வினை.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

III. PARTICLES.

III. இடைச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (III.) இடையியல் 352-373.]

107. CLASSES OF PARTICLES.

க0௭.—இடைச்சொற்கள் எத்தனை வகை ஆம்?

(க.) வேற்றுமை உருபுகளும், (உ.) விசுதி உருபுகளும், (ங.) இடைநிலை உருபுகளும், (ச.) சாரியைகளும், (ரு.) உவமைச்சொற்களும், (ஈ.) தத்தம்பொருளை உணர்த்திய சொற்களும், (எ.) இசை நிறைக்கிற சொற்களும், (அ.) அசை நிறைக்கிற சொற்களும்; ஆக இடைச்சொற்கள் எட்டு வகை ஆம்.

[நன்னூல் 352.]

108. INCREMENTS.(௧௧)

க0௮.—சாரியைகள் எத்தனை?

அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன், இப்பதினேழுஞ் சாரியைகள் ஆம்

[நன்னூல் 243, 244.]

(உ-ம்.) மூன்று + கால் = மூன்றேகால், என்பதில் ஏ சாரியை வந்தது.
மனிதன் + கு = மனிதனுக்கு, என்பதில் உ சாரியை வந்தது.
மற்றவையும் இவ்வாறே.

அப்பியாசம். (108.)

“ஆற்றல் கரையின் மரமும், அரசர்திய

வீற்றிருந்த வரம்பும் விரும், அன்றே?”

109. WORDS OF COMPARISON.

க0௯.—உவமைச் சொற்கள் எவை?

போல், போல, ஒப்ப, மான, நேர், நேர, நிகர், நிகர, அனைய, அற்று, அன்ன, புரை, புரைய, உறழ முதலியவும் உவமைச் சொற்கள் ஆம். [நன்னூல் 408.]

(உ-ம்.) இதைப்போல, அதனைப்போல.

(௧௧) சாரியை ஆவதென்ன?

ஒரு பதத்தின் முன் வேறொரு பதமாவது, ஒரு விசுதியாவது, வேற்றுமையின் உருபாவது வந்து சேரும்பொழுது இடையில் அத்தம் இன்றித்தோன்றும் இடைச்சொல் சாரியை எனப்படும்.

(உ-ம்.) கடத்தனை. (அன்சாரியை: விசுதிப் புணர்ச்சி.)
புளியமரம். (அம்சாரியை: பதப்புணர்ச்சி.)
மாததை. (அத்துச்சாரியை: உருபுப்புணர்ச்சி.)

(க.) இவற்றை, வினை எச்சங்களாக, உவமைச் சொற்களாக வழங்குவன அவற்றவற்றிற்குரிய வேற்றமைகளைக் கொக்கும்.

(உ.) ஆங்கு எ-து போல என்று பொருள் கொடுக்கும்.

(உ-ம்.) “மறை வழிப்பட்ட பழிமொழி தெய்வம்

பறை அறைந்தாள் கோழிப் பாக்கும்”]

(உ.) போல் என்பதனோடு ஆ என்பது வருவதும் உண்டு.

வழக்கத்திலே, செய்கிறப்போல, செய்தப்போல் என வரும்.

(ச.) ஆனது போல, முதலியவற்றில் போல வருக்காலத்து வினை எச்சத்தோடுஞ் சேரும்.

(இ.) கடுப்ப, இயைய, ஏம்ப, பொருள, ஏற்ப, இகல, எதிர, சிவன, மலைய, துணை, தூக்கு, கேழ், செத்து என்பனவஞ் செய்யுளிலே வரும்.

அப்பியாசம். (109.)

“முருகனும் மூலார்த் மிகுதியை மொழியவாமோ?”

“வண்டு தொடர் நறச் தெரியல் உயிர் அணைய கொழுநகர்.”

“குன்றறழ் வரிசிலை கொணர்மின் ஈண்டென.”

“கொடியன மகவிர்.”

[அன = அன்ன.]

110. PARTICLES OF VARIOUS MEANINGS.

கக0.—தத்தம் பொருளை உணர்த்திய இடைச்சொற்கள் எவை?

ஏ, ஓ, ஆ, உம், என, என்று, என்பவன், என்பது, ஆனவன், ஆனது, ஆவது, முன், பின், கீழ், மேல், என்று, என், அந்தோ முதலியவற் தத்தம் பொருளைக் காட்டிய இடைச்சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 353.]

(உ.) இவற்றுள், என, என்று, என்று, என் ஆகிய நான்கும் வினை எச்சங்களாம். என்பவன் முதலிய ஐந்தும் வினையால் அணையும் பெயர்களும் ஆம். [தி. 57. 86. 96. காண்க.]

(உ.) தோறும், தொறும், என்பன காலத்தையும் இடத்தையும் குறிக்கும்.

(உ-ம்.) “நாற்கு சேலை தோறும், சண்பகக் காடு தோறும்,

போதவிற் பொய்கை தோறும், புதுமணற் நடக்க டோறும்,
மாதவி வேலிப் பூசு’ வனத்தோறும், வயல்க டோறும்,

ஓதிய உடம்பு தோறும்; உயிர் என உலைய தன்றே.”

111. USES OF ஏ.

ககக.—ஏகாரம் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

ஏ அறு வகைப் பொருளைத் தரும். அவையாவன:

[நன்னூல் 354.]

(ச.) பிரித்தல்: (உ-ம்.) அவனே தந்தான். [ஒரு கூட்டறிவிருத்த ஒருவனைப் பிரித்த கிறகும் பிரிநிலை.]

(உ.) வினா: (உ-ம்.) தீயே தந்தாய்? [தீயா தந்தாய்? என வினாவினிற்கும்.]

(உ.) என்: (உ-ம்.) நிலமே சலமே தீயே வளியே, [எண்ணி கிறகும்.]

(ச.) ஈற்றை: (உ-ம்.) பகர்த்தனனே. [ஒருபொருளும் இவ்வி ஈற்றிலே கிறகும்.]

(இ.) தேற்றம்: (உ-ம்.) சண்டார்களுக்கே புசும். [உண்டென்பதற்குச் சந்தேகம்இல்லை.]

(உ.) இசைகிறை: (உ-ம்.) ஏயே இவள் ஒருத்தி. [பொருளின்றி இசைகிறைத்த கிறகும்.]

அப்பியாசம். (111.)

“எல்லா வினக்கும் வினக்கல்ல; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா வினக்கே வினக்கு.”

“.....யாரே

அழகுக்கழகு செய்வார்?”

“வெறப்பு வெறப்பச் செயினும் பொறப்பரே
தாம் வேண்டக் கொண்டாச் தொடப்பு.”

“தன்னுணர்விறொடு கூடி தகவுடையம்
வின்னுலகே ஓக்கும் விழைவிற.” [வி. 93. விழைவினையுடையது.]

112. USES OF ஒ.

ககஉ.—ஒகாரம் எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

ஒ எட்டுப் பொருளைக் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 355.]

- ததல்: (உ-ம்.) அவனே செய்தான். [பலரிடம் ஒருவனைப் பிரித்தல்.]
(உ.) ஒழியிசை: (உ-ம்.) வேலசெய்யவோ போகிறாய்? [மா இருக்கப்போகிறாய் எ
பொருளைத் தரும் ஒழியிசை.
(உ.) எதிர்மறை: (உ-ம்.) நானே சொன்னேன்? [நான் யசால்வதில்லை.]
(ச.) வினா: (உ-ம்.) அவனே?
(இ.) தெளிவு: (உ-ம்.) கன்றே அன்ற, தீதோ அன்ற. [அத்தன்மை இல்லாமை தெரியும் இடத்துத்
தெளிவு.]
(க.) கழிவு: (உ-ம்.) கைதல் இன்றி கல்லறஞ் செய்தாலோ, உயிர் உய்யும். [கழிவிக்கப்பொருள்.]
(எ.) சிறப்பு: (உ-ம்.) து ஒ பெரியவன்! து ஒ சிறியவன்!
(அ.) அசைநிலை: (உ-ம்.) து ஒ உவமன்!

அப்பியாசம். (112.)

“தரோ விடத்த,” [கில விடத்த, சிறபன்மையாய்.]

(ஒரு, ந, இடத்த.)

“எவ்வுயிருள் காக்க ஒரு ஈசன் உண்டோ, இல்லையோ?
அவ்வுயிரில் யான் ஒருவன் அல்லவோ?”

“நருதிய ஆருமோ கருமம்.”

“செல்வனை இன்று நாடிச் செவடி தொகுதல் ஒன்றே,
அல்லதில் வடம்பு சீங்கி உதறலு கடைதல் ஒன்றே,
எல்லையில் இன்னடி ஓ நே இப்பகன் முடிப்பன் யானே.”

“சிறப்பினுஞ் செல்வமும் ஈனும்,

அறத்தினாலும் காக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.”

113. USES OF உம்.

ககரு.—உம் என்பது எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

உம் என்பது எட்டுப்பொருளைக் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 358—361.]

- (க.) எதிர்மறை: (உ-ம்.) வருதலுந் தீது. [வாரம்பையுந் தீது.]
 (உ.) சிறப்பு: (உ-ம்.) குறையும் மருகும் குன்றம்.
 (உ.) ஐயம்: (உ-ம்.) பத்தானாலும், எட்டானாலும்.
 (ச.) எச்சம்: (உ-ம்.) சாத்தனும் வந்தான். [கொற்றன் வந்ததும் அன்றி.]
 (இ.) முற்று: (உ-ம்.) தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார். [முற்றுப் பொருளைத்தரும்.]
 (சு.) எண்: (உ-ம்.) பொன்னும் வெள்ளியும் ஈயமும்.
 (எ.) தெளிவு: (உ-ம்.) அரசனும் அல்லன், மக்திரியும் அல்லன். [இன்னதென்ற தெரிந்த இடத்தில் நிற்கும் தெரிவின.]
 (அ.) ஆக்கம்: (உ-ம்.) பாலே மருத்தும் ஆயிற்று. [உணவும் ஆயிற்று.]

சொ (க.) ஐந்தாம் வேற்றமையோடு உம் சேர்த்தால் ஒப்புப்பொருளுடன் சிறப்புப்பொருளையும் பொருளையும் தரும்.

(உ-ம்.) “அமிந்தினும் ஆற்ற இனிதே தம்மக்கள்
 சிறக்க அளவிய கூழ்.”

சொ (உ.) “மற்றவன் நொன்ன வாசகம் கேட்டலும்.”

[கேட்டலும் = கேட்டனே.]

சில விடத்து உம் என்பது உ ன்றத்தற்கொள்ளும்.

அப்பியாசம் 3.)

“நானக் தவம் இரண்டாம்.”

“கனமேயும் காத்தல் அரிது.”

“நாடெக்கும் வீழக் கேடொன்றம் இல்லை.”

“இன்னு செய்தார்க்கும் இனிவே செய்வாக்கால்
 என்ன பயத்ததே சாவு?”

114. SIGNS OF QUOTATION, என, என்று.

குகுசு.—என, என்று இவ்விரண்டும் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

என, என்று ஏழு பொருளைத் தரும். அவையாவன:

[நன்னூல் 356. 360. 361.]

- (க.) உவமை: (உ-ம்.) கொடும்புலி பாய்ந்தெனப் பாய்ந்தான்.
 (உ.) எண்: (உ-ம்.) ஒன்றென, இரண்டென இவ்விரண்டும் இவ்வாறு வழங்கும்.
 (உ.) குணம்: (உ-ம்.) வெள்ளென விளங்கிற்று.
 (சு.) வினை: (உ-ம்.) கொள்ளெனக் கொண்டான்.
 (இ.) பெயர்: (உ-ம்.) உறையுள் என்ற சொல்லப்படுவது. [ஊரினது பெயர்.]
 (சு.) இசை: (உ-ம்.) ஒவ்வென ஒலித்தது.
 (எ.) குறிப்பு: (உ-ம்.) பொள்ளென வந்தான்.

சொ செய்புனிலே என, எ, எ, ஒடு என்னும் ஐடைச்சொற்களும் என்னும் பொருளிலே வரும்.
 [நன்னூல் 428, 9.]

அப்பியாசம். (114.)

“பூனை கூத்தன் மாதர் பெய்மெனப் புகுத்த மொத்தார்.”

“பெய்யெனப் பெய்யு’ மறை.”

“சுன்ற பொருத்தி பெரிதவக்குத் தன் மகனைக்
 சான்றென் எனக் கேட்ட நாய்.”

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

115. EUPHONIC PARTICLES.

ககரு.—இசைநிறை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி ஓசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் இசைநிறை என்பதாம்.

[நன்னூல் 368.]

(உ-ம்.) “சொல்லேன் நெய்ய” என்பதில் நெய்ய என்பது வெறும் இசைநிறை ஆம்.

116. REDUNDANT PARTICLES.

ககரு.—அசைநிலை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி அசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் அசைநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 367.]

(உ-ம்.) “கற்றதனில் ஆய பயன் என் சொல்” என்பதில் சொல் என்பது வெறும் அசைநிலையாம்.

அப்பியாசம். (116.)

“யாதனா நாடும் ஆல், ஊராம் ஆல், என்னொருவன்
சாற்றினாயும் கல்லாத ஆறு?”

[ஆல் இரண்டும் அசைநிலை. வி. 59, 86. (2) ஒத்தப்பார்க்கும்பொழுது
ஆல் என்பது காணத்தக்காட்டும் என்று விளங்கும்.
இதிலும் அந்தப்பொருளைப் பெருதோ?]]

117. VARIOUS INTERJECTIONS.

ககரு.—இரக்கஇடைச்சொற்களும், அச்சஇடைச்சொற்களும், இகழ்ச்சி
இடைச்சொற்களும், அதிசயஇடைச்சொற்களும் எவை?

ஆஅ, ஒஓ, அந்தோ, ஐயோ, அன்னோ, அச்சோ, முதலிய
வை இரக்கத்தையும்; கூ, கூகூ, ஐயோ, ஐயையோ, முதலிய
வை அச்சத்தையும்; ஏஎ, சீ, முதலியவை இகழ்ச்சியையும்;
ஓகோ, ஓஓ, அகா, அம்மா, முதலியவை அதிசயத்தையுங் காட்டு
கிற இடைச்சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 372.]

அப்பியாசம். (117.)

“கல்லாத புல்லியனேன் சீரே நான் அகனாதம் காணு’ காட்கள்
எல்லாம் போயின போம் ஆல் இறவாதோன் நென’ என்னும் எழிலுட் காணேன்.”

IV. QUALIFYING WORDS: ADJECTIVES AND

ADVERBS.

IV. உரிச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (IV.) 374-392.]

118. KINDS OF QUALIFYING WORDS.

ககஅ.—உரிச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

பெயர்உரிச்சொல் என்றும், வினைஉரிச்சொல் என்றும்,
வகை ஆம். [நன்னூல் 374-392.]

119. ADJECTIVES.

ககஆ.—பெயர் உரிச்சொல் எவ்

(க.) சில விடத்து, பெயர் உரிச்சொல் ஆக வரும்.

(உ-ம்.) பொற்சிலை என்பதில், பொன் என்னும் பெயர்ச்சொல்லானது குணத்தைக் காட்டிய உரிச்சொல்லாக வந்தது. [வி. 150 காண்க.]

(உ.) சில விடத்து, உள்ள, ஆன, ஆகிய என்னும் பெயரொச்சுந்
கள் புணர்வதினாற் பெயர்ச்சொல் உரிச்சொல்லாக நிற்கும்.

(உ-ம்.) அறிவுள்ள மனிதன், செம்மையான பாதை, கருமையாகிய மேகம்.

(ஈ.) சில பெயர்கள் ஈறு கெட்டுந் திரிந்தும் உரிச்சொற்கள்
ஆகும். [நன்னூல் 26. 68. காண்க.]

(உ-ம்.) மாம், மரக்கொம்பு. ஆடு, ஆட்டுக்கால்.

எருது, எருத்தமாடு.

இவை ஆறும் வேற்றுமையின் தொகை என்ற சொல்வதற்கு நகும்.]

(ஈ.) சில சொற்கள் இயல்பாய் உரிச்சொற்கள் ஆம்.

(உ-ம்.) பல, நல, சில, புது.

அப்பியாசம். (119.)

“வளி வழக்கு மல்லன் மா லூலம்.”

“கல்லாதவரு’ நனி கல்லக் கற்றார் முற்
சொல்லாதிருக்கப் பெறின்.”

“மாண்டி.”

“கண்ணோட்டம் என்னுங்கறி பெருங்காரிகை.”

(RR) “உரிச்சொல் லென்ப உரியபற் குணசொல்
ஆகிப் பெயர்வினை அணைத்து வருமே.” [நொன்.]

120. ADVERBS. [சுன்னால் 388.]

கஉ௦.—வினையுரிச்சொல் எவ்வாறும்?

(க.) சில வினையெச்சங்கள் வினையுரிச்சொற்களாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) சாலப்பெரிஞன். கனி வருத்தினன்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொல்லோடே ஆய் என்னும் வினையெச்சம் புணர்வதினால் வினையுரிச்சொல் ஆகும்.

(உ-ம்.) சந்தோஷமாய்ப் பெரிஞன்.

[ஆக, ஆ என்பவைகளையும் பெற்றவரும்;
சந்தோஷமாகப் பெரிஞன்,
கன்மையாக் சொன்னான்,
சந்தோஷமுள்ளவனாய்ப் பெரிஞன்,
சந்தோஷமுடையவனாய்ப் பெரிஞன்,
எனவும் வரும்.]

ஐன் ஆய் = ஆக. [வி. 86.]

“பாலகனாய் அஞ்ஞானத் தழுந்தவன்; நற் காண யாய்ப் பாவைமாராற்
சாலவருந்தவன்; விருத்தன் தினனாக் குடும்பத்தாற் றன்குறு சாவன்;
ஏல இவன் எககாலத் தென் செய்வான்? மாயக் கூத்திருந்த ஆறே
ஞாலம் எனும் ஆடாங்காய்ப் பொறிமேனமாய் மனப்பேய் கடிக்கும் அன்றே.”

(ஈ.) சில வினைகளின் பகுதியானது வினை உரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) கழி மிகவும்.

அப்பியாசம். (120.)

“ஆலயக் தொழுவது
சாலவு’ நன்று.”

“கால செப்பலோம் என்றந்தைக் கடைப்பிடித்துச்
சாலச் செய்வாரே தலைப்பவார்.”

“கடவில் அலைபோல மெய்யாய் இல்லை.”

“.....மெய்
சாப்பே நிலையப் பழிசாண, சீர்கதவாக்
சேர்ப்பார், கிறைத்தாய் செறித்து.”

“தெவாழ்வார்.”

121. SOME PECULIAR FORMATIONS.

கஉ௧.—சிறு, பெரு, குறு, கரு முதலிய உரிச்சொற்கள் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) சில விடத்து, விகாரமின்றி வழங்கப்படும்.

(உ-ம்.) சிறு கலம்

(உ.) சில விடத்து, ஒற்று இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) சிற + இன்பம் = சிறின்பம்.
குறு + இயல் = குற்றியல்.
குறு + வயல் = குற்றேவல்.
பசு + அரிசி = பச்சரிசி.

(ஈ.) சில விடத்து, குறில் நெடிலாகும்.

(உ-ம்.) பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
கரு + மேகம் = கார்க்கேகம்.
சிறு + அடி = சேறடி.

(சு.) சில விடத்து, மகரந்தோன்றும்.

(உ-ம்.) அரு + பொருள் = அரும் பொருள்.
பெரு + கடல் = பெரும் கடல்.
கொடு + கூற்றம் = கொடுங் கூற்றம்.

(ரு.) சில விடத்து ஈற்றுக்கரங்கெட இய என்னும் தோன்றும்.

(உ-ம்.) சிறு + தகப்பன் = சிறியதகப்பன்.

(கூ.) வேறே விகாரங்களும் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) பசு + கிளி = பைக்கிளி.
செம்மை + ஆம்பல் = சேதாம்பல்.

[நன்னூல் 136.]

அப்பியாசம். (121.)

“ஆரயிர்.” “நண்ணிவு.” [அருமையான உயிர், நுண்மையான அறிவு.]

“அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.”

“சிறின்பம் கின்னீர்தாயினும் அகிதற்றார்
மற்றின்பம் யாவையும் கைவிடுபு;
முற்றற் தாம்
பேரின்ப மாக்கடல் ஆவொர் வீழ்பவோ,
பாரின்பப் பாழ்ப் கும்பியில்.”

[சிறு + இன்பம் = சிறின்பம். சிறு + நீர் = கின்னீர்.
மறு + இன்பம் = மற்றின்பம். பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
பாழ் + கும்பி = பாழ்க்கும்பி.]

“பொற்புற நெடிய வேற் கட்டூழ் கொடி.”

“பரிபுறு கூர்ல் கோட்டதாயினும் பாடி

வெருஉம் புவி தாக்குறின்.”

[கூர்ல் = கூர்மையான.]

“வெவ்வீடம் அனையான்.”

[வெம்மையான விஷம்.]

“பாசிறை மகளிர்.” [வி. 69 157.]

[பாசு = பசுமையான.]

V. APPENDIX TO ETYMOLOGY.

V. ஒழிபியல்.

122. COMPOUNDED AND UNCOMPOUNDED WORDS.

கஉஉ.—மேற் சொன்ன நாலு வகையான் சொற்களைப் பகுபதம் என்றும் பகாப்பதம் என்றுங் கூறுவதாயிற்று?

பகுக்கப்படாத இயல்பிணையுடைய சொல் பகாப்பதம் என்றும், பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புகளால் உண்டாகிப் பகுக்கப் படுஞ் சொல் பகுபதம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

[நன்னூல் 128.]

(உ-ம்.) பொன், கடவுள், கொல், [எ-ன, பகாப்பதங்களாம்.]
பெண்ணன், நடந்தான், நன்மை, அந்தில், [எ-ன, பகுபதங்களாம்.]

123. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

கஉ௩.—பகுபதங்களின் உறுப்புகள் எத்தனை?

பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, விகாரம் ஆகிய இவ்வைந் துமே பகுபதத்தின் உறுப்புகள் ஆம்.

[நன்னூல் 133. 253. 442-444.]

(உ-ம்.) உனி, என்பதில், பகுதி, உன்; விசுதி, இ எனக்காண்க.
செந்தான், என்பதில், பகுதி, செப்; விசுதி, ஆன்; இடைநிலைத் எனக்காண்க.
உண்டான, என்பதில், பகுதி, உன்; விசுதி, அன்; இடைநிலை ட்; சாரியை
அன் எனக்காண்க.
குணந்தான், என்பதில், பகுதி, குணம்; விசுதி, ஆன்; சாரியை அந்த; கெ
தல் விகாரம் எனக்காண்க.

SANSKRIT PATRONYMS, &c.

ஊ (க.) சில வடமொழிகளின் முதலசையிலே இருக்கும் இ, ஏ என்பன ஐ எனவும்; சில விடத்து இ என்பது ஒள எனவும்; உ, ஊ, ஓ என்பன ஒள எனவும்; அ என்பது ஆ எனவும்; ஈற்றி விருக்கும் ஐ என்பது ஏயன் எனவுந் திரிந்து பகுபதங்கள் ஆகும்.

(உ-ம்.) சிலையால் ஆகும் மலை சைலம் எனவும்,
வேதத்தை அறிந்தோன் வைதீகன் எனவும்,
கிரியில் பிறந்தவன் கௌரி எனவும்,
ஞான் மகனைச் செனரி எனவும்,
சனகன் மகனைச் சானகி எனவும்,
கார்த்திகையின் மகன் கார்த்திகேயன் எனவும்,
சோமன் மகனைச் சோமன் எனவும்,
இவைபோலவனவும் வடமொழிகளிலே உரும்.

SANSKRIT PREFIXES.

(உ.) வடமொழிகளில் உபசர்க்கங்கள் என்னப்படுஞ் சில இடைச்சொற்கள் மொழிகளோடு சேர, வெவ்வேறு பொருளைத் தரும் பகுபதங்கள் ஆகும்.

அவை பிர, பரா, அப, சம், அது, அவ, நிர், துர், வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற், பிரதி, பரி, உப, எனப் பதினெட்டாம்.

[166 வினாவுங் காண்க.]

(உ-ம்.) பிரயோகம், பாமுகம், அபகீர்த்தி, சங்கதி, அநுபவம், அவமானம், நிர்க்குணம், துர்க்குணம், விசாரம், ஆசாரம், நிவிர்த்தி, அதிமதாரம், அபிவிருத்தி, சதினம், உற்பாதம், பிரதிபுபசாரம், பரிபூரணம், உபசாரம்.

124. AUXILIARY VERBS.

கஉசு.—துணைவினை ஆவது என்ன?

தமக்குரிய பற்பல பொருட்களைத் தருவதுமன்றி, மற்ற வினையைச் சங்களைச் சார்ந்து வரும்வினைகள் துணைவினை ஆம். இவற்றுள்:

PASSIVE VERBS.

(க.) படு, உண் என்னும் வினைகள் செயப்பாட்டு வினையை யுண்டாக்குந் துணைவினைகள் ஆம்.

(உ-ம்.) செய்யப்பட்டது.

உண்ணப்பட்டது.

[படு என்னும் பகுதி பிறவினையாகத் துணைவினையாக வழங்கும்.]

அப்பியாசம். (124. க.)

“அவ்விய ரொஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் [வி. 93.]
செவ்வியான் கேடு’ நினைக்கப்படும்.”

“பேதைப்படுக்கும் இழலும்.”

“எவ்வினக்கம் அல்லதல்லந் படுத்தம்.” [வி. 125.]

PERFECT AND PLUPERFECT TENSES.

(உ.) இரு என்னும் வினை முற்காலத்தில் முடிவான செய்கையை யுங், குறித்தகாலத்துக்குமுன் முடிவான செய்கையை யுங் குறிக்கும்.

(உ-ம்.) கட்டியிருக்கிறான், என்பதில் இரு என்பதின் நிகழ்காலமான துணைவினையாகட்டின் செய்கை முடிவாயிற்று என்ற உணர்த்துகிறது.

கொற்றன் இக்கே வருமுன்னே கட்டியிருந்தான், என்பதில் இரு என்பதின் போன காலமான துணைவினையாகிக், கொற்றன் வந்த காலத்துக்கு முன்னே முடிவான செய்கையை உணர்த்துகிறது.

அப்பியாசம். (124. உ.)

‘இருந்த கனிஒழிபத் தீவனியால்
நறகாய் உதித்தலும் உண்டு.”

“தான மயில் ஆடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்து.....”

“.....சல்லார்

அறிந்திருப்பார், ஆதலினால் ஆக் கமல கீர் போற்
பிறந்திருப்பார்,—பேசார் பிறக்கு.”

NEGATIVE VERBS.

(ந.) இரு என்னும் வினை எதிர்மறைவினையெச்சத்தைச் சார்ந்த
து எதிர்மறைவினைமுற்று ஆகும்.

(உ-ம்.) செய்யாதிருக்கின்.
செய்யாமலிருந்தான்.
செய்யாதிருப்பான். [முதலியவும் அப்படியே.]

PERMISSION.

(ச.) ஆம் என்னும் வருங்காலத்து வினைமுற்று மற்றவினைபின்
தொழிற்பெயரைச் சார்ந்து, உத்தரவு கேட்கிறதிலுங் கொடுக்கிற
திலும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) வரலாமா? வரலாம்.

[வரல் ஆகாது. வி. 89 காண்க.]

இஃ ஆம் என்பது சிலவிடத்து பொருளின்றியும் வரும். (88)

(உ-ம்.) “மெலியார் விழிலும் ஒரு ஆற்றன் உய்ய,
உலியார் மற்றென்றும் உய்யார்: நிலைப்பி
நொய்ய சமுகனென விழாவாம், விழிலுஉம்
உய்யும் ஆல்; உய்யா பிற.”

அப்பியாசம். (124. ச.)

“மறப்பிலும் ஒத்தக் கொளல் ஆகும்.”

“சென்ற நாள் எல்லாஞ் சிறுவீரல் வைத்தெண்ணலாம்.”

(88) “ஆம் என்னும் இடைச்சொல் பெயர் அனைத்திலும் வருமே.”

(உ-ம்.) மண்ணாங்கட்டி.

AUXILIARY VERBS WHICH STRENGTHEN OR MODIFY THE MEANING.

(௫.) கொள், விடு, போடு, இடு, வரு, தரு, முதலிய வினைகளுந் துணைவினைகள் ஆகி, அசைநிலைகளாகவுஞ், சிலவிடத்து தமக்குரிய பொருளைத் தருவதாகவும் வரும். (TT)

(உ-ம்.) “வாங்கிக் கொண்டேன்,” என்பது எனக்காக வாக் கினை என் ன்றத்தக்கொள்ளும்.

[இது தற்பொருட்டு வினை எனவும் படும்.]

“தருமஞ் செய்துகொண்டு வருகிறான்,” என்று வழக்கறாய்ச் செய்தான் என்றத்தக்கொள்ளும்.

எறிந்துபோட்டான், என்பது தன்னை விட்டு நீக்கினான் என்றத்தக்கொள்ளும்.

அனுப்பிவிட்டான், } என்பதில். { விடு, இடு, என்னும் வினைகள்
வந்திட்டேன், } அர்த்தமின்றி அசைநிலைகளாக
வந்தன.

ஐயு [விடு என்பது துணிபு வினை எனவும் படும்.]

அப்யாயாசம். (124. 6.)

“ஆவிரீதற்குக் கிடந்திடும் யாக்கை.”

“தூண்டும் இன்னலும் வருமையுக் தொடர் தாத் துயரால்
சுண்டு வந்து இரத்தவர்.....”

[தொடர்தர = தொடர. தரு என்பது அர்த்தமின்றி வந்தது]

“தமர் என்று நான்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமர் அன்மை தாம் அறிந்தார் ஆயின், அவரைத்
தமரீது நன்குமதித்துத் தமர் அன்மை
தம்முள் அடக்கிக் கொள்ளல்.”

125. DEFECTIVE VERBS.

கஉரு.—குறைவினை ஆவதென்ன?

தெரிநிலைவினைக்குரிய சிலவற்றிற் குறைவுற்று வழங்கிய வினை யானது குறைவினை ஆம். இவைகளினை முறைகளைக் காட்டிய அட்டவணை ஆவது:

[நன்னூல் 339.]

(TT) “இட்டு, விட்டு டிரண்டும் வினைகளைச் சொல்வோ.” [அகத்.]

	பகுதி.	விருதிகளைப் பகுத்துக்காண்க.
1.	ஒ,	ஒக்கும், ஒத்த, ஒவ்வ, ஒப்ப, ஒத்த, ஒப்பு, ஒவ்வாத.
2.	போது,	போதும், போதாது, போதாத, போதாமை.
3.	தரு,	தருவேன், தக, தக்க, தருத்த, தரும், தருதி, தக்கவன், தக்கது, தகை, தகைமை, தகேன், தகாது, தகாத.
4.	வேண்டு,	வேண்டும், வேண்டிய, வேண்டாம், வேண்டியது, வேண்டுவது. [வேண்டுகிறேன் முதலியவும் வருங்கால் அத்தம் வேறே.] [இஃ இவ்விரண்டிக் தேற்ற வினை எனவும் படும்.]
5.	மாட்டு,	மாட்டேன், மாட்டாத, மாட்டாமல். மாட்டாய், மாட்டான், மாட்டாள், மாட்டார், மாட்டோம், மாட்டாது, மாட்டா. [இது வ வினை ம வினை எனவும் படும்.]
6.	கட,	கடவேன், கடமை, கடன். கடவாய். கடவோம், கடவான், கடவாள், கடவது, கடவீர், கடவார்.
7.	கட்டு,	கட்டும், கட்டாது, கட்டாத, கட்டிய.
8.	கேறு,	
9.	இல்,	இல்வேன், இல்லாய், இல்லான், இல்லாள், இல்லை, இல்ல. இல்வேம், இல்லீர், இல்லாள், இல்லை. இல்லாத, இன்றி, இன்ற. இவை குறிப்பு வினை முற்று கள் ஆம்: கன். 339. வி. 93 காண்க.
10.	அல்,	அல்வேன், அல்லாய், அல்லான், அல்லாள், அல்லீர், அல்லன், அல்லார். அல்லது, அல்லாமல், அல்லாது, அல்லாத, அன்று.
11.	உள்,	உளன், உள்வது, உள்வ, உண்டு. [இஃ ஆகு, ஆயிடு என்னும் வினைகளோடு வரும்.]

அப்பியாசம். (125.)

“பொன்னணியும் வேந்தர் புனையப் பெருங் கல்வி

மன்னும் அறிஞரைத் தாம் மற்றெவ்வார்.”

“இலம் என்று வெகிருதல் செய்யார்

புலன் வென்ற புண்மையில் காட்சியவர்.”

[இலம் = இல்லாதவர்களுகியிருக்கிறோம்.

இல் = வினைத்தொகை. 153.]

“பேதைமை அன்ற தறிவு.”

[அன்றது = அன்ற + அத = அல்லாதது. வி. 93.]

“ஈனைத் தக்க மாண்டபுடையான்.”

“.....முற்ற

முழு மணிப்பூணுக்குப் பூண் வேண்டாம்! யாரோ
அழகுக்கழகு செய்வார்?”

“இருவேறலகத்தியற்கை:

திருவேறு, தென்னியர் ஆதலும் வேறு.”

“சில கற்றுக் கண்ணும் உனக் பலகற்றுக்
கச்சாணி அன்னதோர் சொல்.”

“அன்பினல்லதோர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ?”

“தெருளும் கல்லறமும் மனச்செம்மையும்
அருளும் நீத்தபின்னுவதுண்டாகுமோ?”

“அவ்வவர் துறை தொறும் அறத்திறம்பலர்.”

[திறம்பு + அவர், வினைப்பகுதியோடு மறைவினை வந்துசேர்ந்தது.]

“எனக்கு கல்லைபும் அல்லலீ; என்மகன் பாதன்
தனக்கு கல்லைபும் அல்லலீ; அத்தருமமே நோக்கில்

உனக்கு கல்லைபும் அல்லலீ; வந்தாழ்வினை துண்ட
மனக்கு கல்லன சொல்லினை; மதியிலா மனத்தோய்!”

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

இலக்கண வினா விடை.

III. SYNTAX.

மூன்றாவது: சொற்றொடர்திகாரம்.

126. SYNTAX.

கஉக.—சொற்றொடர் என்பதென்ன?

பெயர் முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குப்படத் தொடர்ந்து குந் தன்மையே சொற்றொடர் ஆம்.

இஃ இத்தொடர் தொகையிலுத்தொடர் எஃ, தொகையிலுத்தொடர் என்றும், இரண்டு வகையும். 150 காண்க.

தொகையிலுத்தொடர் ஆறு வகையாம். [151. 157. வி. காண்க.]

தொகையிலுத்தொடர்கள் ஒன்பது வகையாம். அவற்றுள்,

(க.) எழுவாய்தொடர்:	(உ-ம்.) சாத்தர் ஊத்தர்.
(உ.) வினத்தொடர்:	(உ-ம்.) தம்பி கேளாய்.
(ஈ.) வேற்றுமைத்தொடர்:	(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினான்.
(ச.) வினமுற்றுத்தொடர்:	(உ-ம்.) செய்தான் அவன்.
(ஞ.) பெய்சொச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) உண்டசாத்தன்.
(சு.) வினபெய்ச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) கடத்து வந்தான்.
(எ.) இடைச் சொற்றொடர்:	(உ-ம்.) மற்றைக் காரியம்.
(அ.) உரிச்சொற்றொடர்:	(உ-ம்.) கனிவருத்தினான்.
(ஊ.) அடுக்குத்தொடர்:	(உ-ம்.) பாம்பு மாம்பு. [கன்னுல் 436.]

127. A SENTENCE.

கஉ௭.—வாக்கியம் ஆவதென்ன?

எழுவாயும் பயனிலையுஞ் செயப்படுபொருள் முதலியவைகளோடு கூடியேனும், கூடாதேனும், முடிவு பெற்று நிற்பது வாக்கியம்.

128. SUBJECT.

கஉ௮.—எழுவாய் ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருள் எழுவாய் ஆகும். எழுவாய் என்பது கார்த்தா.

[கன்னுல் 295.]

(உ-ம்.) வீடு இடித்தது என்பதில் வீடு என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளாகிய எழுவாய் ஆம்.

இஃ சிலவிடத்து வினமுதல் எனவுஞ் செய்பவன் எனவும் படும்.

129. FINITE VERB, OR ITS SUBSTITUTE.

கடக.—பயனிலை ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருளின் செயலைக் காண்பிப்பது பயனிலை ஆம்.

[நன்னூல் 295, 319.]

129.* THE OBJECT.

கடக*.—செயப்படுபொருள் ஆவதென்ன?

ஒரு வினைமுதல் செய்யுந் தொழிலை ஏற்கும் பொருளே செயப்படுபொருள் ஆம். இதை வடநூலார் கர்மம் என்பார்கள்.

[நன்னூல் 315.]

- (உ-ம்.) (க.) அரசன் உண்டான். [செயப்படுபொருளுடைய வினைமுதலின் முடிபு.]
 (உ.) அரசன் வந்தான். [செயப்படு பொருளில்லா வினைமுதலின் முடிபு.]
 (ங.) அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையை அடைவித்தான். [செயப்படுபொருள் இரண்டிடை வினைமுதலின் முடிபு.]
 (ச.) அரசனாற் பகைவர் கொல்லப்பட்டார். [செயப்படு பொருளின் முடிபு.]
 (இ.) அரசனாற் பகைவர் சிறைச்சாலையை அடைவிக்கப்பட்டார். [செயப்படு பொருளிரண்டுடைச் செயப்படு பொருளின் முடிபு.]

(க.) தச்சன் மரத்தைச் செதுக்கினான்.
 அவன் வானால் மரத்தை வெட்டினான்.

(எ.) பசுவின் பால் கறந்தான். } [சுருகு இணைத்து இரண்டு செயப்படு பொருளையக் கோட்டைக் குறைத்தான். } ருள் வந்தன.]

வினைமுதற்பொருள் எழுவாயோடு வருகிறது அல்லாமற் சிலவேளை மூன்றாம், நான்காம், ஆறாம் வேற்றுமைகளோடும் வரும்.

(உ-ம்.) [அவரைச் செய்யத்தும் அக்காரியம்.
 அவர்க்குச் செய்யத்தும் அக்காரியம்.
 அவரது வருகை.]

130. SENTENCES OF ONE WORD.

கடக0.—ஒரேசொல் வாக்கியம் ஆகுமா?

வினைமுற்றிலே மூவிட எழுவாய் தொக்கிருந்து, திணைபால் தோன்றுவதால் ஒரு வாக்கியம் ஆம்.

(உ-ம்.) வருகிறான்.

131. FINITE VERB UNDERSTOOD.

கருக.—பயனிலையுந் தொக்கு வருதலும் உண்டோ?

பயனிலையுந் தொக்கு வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) நல்லவன் எவன்? [எவன் நல்லவன்
வேம்பன்றோ காக்கை விரும்பும் கனி. [ஆகும்.]
அவன் நல்லவன். [ஆயினான், ஆயிருக்கிறான்.]
கல்லி அழகே அழகு. [ஆயிருக்கின்றது.]

132. DEPENDANT WORDS.

கருஉ.—எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே வருவதென்ன?

எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே பல அடைமொழிகள் வருதலும் உண்டு.

[நன்னூல் 397.]

(உ-ம்.) “நல்ல மனிதன் தாழ்மையாய் இருப்பான்” என்பதில் மனிதன் என்பது எழுவாய்;
இருப்பான் என்பது பயனிலை; நல்ல, தாழ்மையாய் என்பவை அடைமொழிகள்.
சாத்தன் (வயிறார்) உண்டான்.
அறத்தை (அழகு பெருகச்) செய்தான்.
வானன் (மருவாரை மாய) வெட்டினான்.

அப்பியாசம். (132.)

“வண்டுகன் (இனிது) பாடும்.”

“செருவந்த போழ்திற் சிறை செய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.”

[சிறைசெய்யா வேந்தன்—(செருவந்தபோழ்தில் வெருவந்து வெய்து) கெடும்.]

133. COMPLEX SENTENCES. (VV)

கருரு.—எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரு பயனிலையும், பலபயனிலையுந் கொள்ளுமோ?

எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரே பயனிலையுந்கொள்ளும்; பல பயனிலையுந்கொள்ளும்; பல பயனிலைகளாகிய வினைகளிற் கடைசிவினை மாத்திரம் முற்றுவினை ஆம்.

[நன்னூல் 319, 396.]

(VV) “உருபு தொடர்ச் தடுக்கிய வேற்றமைக் கிளவி
பொருள் சொல் மருங்கின் ஒரு சொலான் முடிதலும்;
முற்றியன் மொழியும், பெயர் எஞ்சு கிளவியுந்,
தத்தம் கிளவி அடுக்குற வரினும்,
பன்முறை யானும் வினைஎஞ்சு கிளவியுந்
சொன்முறை முடியா தடுக்குற வரினும்
முன்னது முடிய முடிதலுமாயே.” [இலக். வி.]

- (உ-ம்.) ஆதாமும் எவாருக் தோட்டத்திலிருந்தார்கள், என்பதில் இரண்டு எழுவாய்
ஒரே பயனிலையோடே வந்தன.
ஆதாம் பாவஞ் செய்து கீர்ப்பாக்கியனாகிப் பசாவின் வல்லமைக்குட்பட்டான்,
என்பதில் ஒரே எழுவாய் மூன்று பயனிலையைக்கொண்டது.
- (க.) “கற்றம் கேட்டுப் கற்பனைகடத்தான்” எ-ல், அவன் என்னும் எழுவாய் தொக்குநீக,
என்னும்மை வந்தது. [நன். 362.]
- (உ.) செப்புவரில் வினைசேசம் வரவேண்டிய இடத்தில் முற்றவினை வரக்கிடத்தின் நடுவிலும்
வருதலும் உண்டு. [நன். 351.]
- (உ-ம்.) “பழநில் மாதவன் பிள்ளென்றும் பணித்திலன் இருந்தான்.”
“காண மறுகினர் வீழும் மாதர்.”
- (உ.) எழுவாயைச் சேர்ந்த அடைமொழிகள் ஒன்றும் பலவும் வருதலும் ஆகும்.
“தெளிந்த வழியே அல்லவை ஒருவீ, நல்லவை மருவீ
ஒழுகவே ஒழுக்கம்.” [எழுவாய்: ஒழுகல், பயனிலை: ஆம்.]

அப்பியாசம். (133.)

“படை உழ எழுந்த பொன்னும், பணிலங்கள் உயிர்த்த முத்தும்,
இடறிய பாய்பிற காத்தும் இன மணித் தொகையு் செல்லும்,
மிடைபசக் கதிருமீனு’ மென்றழைக்கரும்பும் வண்டும்,
• கடைசியச் முகமும் போதும் கண் மலர்க்தொளிரு’ மாதோ!”

134. CONCORD.

காட்சி.—பயனிலை எழுவாயோடே எவ்வாறு இசையவேண்டும்?

பயனிலை எழுவாயோடே திணை, பால், இடம் ஆகிய இவை
களில் மாறுபடாமல் இசையவேண்டும்.

[நன்னூல் 319, 416.]

(உ-ம்.) நான் வருவேன்.
குதிரை வந்தது.
மனிதர்கள் வந்தார்கள்.

135. MANY SUBJECTS.

காட்டு.—பல எழுவாய் வருங்கால் பயனிலை எவ்வாறு முடியும்?

உயர்திணையாகிய பலசொற்கள் எழுவாயாக அடுக்கிவறிற்
பயனிலை பலர்பாலாக முடியும். அஃறிணையாகிய பல எழுவாய்
வறிற் பயனிலை பலவின்பாலாக முடியும்.

(உ-ம்.) மனிதனும் இல்திரியும் வந்தார்கள்.
மாமும் கனியும் கெட்டன.

அப்பியாசம். (135.)

“குதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.”

“.....கொடியென்பால் [வி. 93, 63.]

வாராய் ஒரு சான், மண்ணும் விண்ணு’ மிறெயே?” [வி. 89, 36, 140.]

136. SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS.

கரிசு.—வெவ்வேறே இடத்து எழுவாய்கள் அடுக்கி வரில் எவ்வாரும்?

தன்மையிடத்து எழுவாயோடு முன்னிலை படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கிவரில் முற்றுவினை தன்மையிடம் ஆம். முன்னிலையிடத்து எழுவாயோடே படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கி வரில் முற்றுவினை முன்னிலையிடம் ஆம்.

[நன்னூல் 334.]

(உ-ம்.) நானும் நீயும் அவனும் போனோம்.

நீயும் அவனும் போனீர்கள்.

137. ANOMALIES.

கரிசு.—வழுவமைதி ஆவதென்ன?

இலக்கண விதிக்கு வேறுபாடாகி வழுவாக இருந்தும், நூல்களிலே வழங்கிவருகிற நடை ஆம். சிலவிடத்து, ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையில் ஒருமையும், ஒரிடத்திற் பிற இடமும், ஒரு திணையிற் பிறதிணையும், ஒருபாறற் பிறபாலும் வருதல் உண்டு.

[நன்னூல் ௪6. 351. 421.]

(உ-ம்.) தீ எரிந்தன என்பதில், ஒருமையிற் பன்மை வந்தது. பிள்ளைகள் வந்தது என்பதில் பன்மையில் ஒருமை வந்தது. நீயோ அவனோ ஆர் வந்தார் என்பதில், ஒரிடத்திற் பிற இடம்வந்தது. அவர் என்று தரும் என்பதில் உயர்தினை ஆண்பாலுக்கு அகீர்வினை ஒன்றன்பால் வந்தது.

எல்லாம் என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு அஃறிணைப் பெயர் ஒருமையிலும் பன்மையிலும் வருதல்.

(உ-ம்.) “சாம்பெலா” முத்தர் தந்து’ மடையெலாம் பணில்’மா நீர்க்

சூரம் பெலாஞ் செம்பொன், மேதிக்குழி எலாம் கழுநீர்க் கொள்ளை
பாம்பெலாம்.....”

அப்பியாசம். (137.)

“அன்பகத்தில்லா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்

வற்றன் மாம் தனித்தந்த.”

[தனித்தது + அற்ற = தனித்தாற் போலும்.]

தின்றற்றே = தின்றற் போலும்.

போய்றது = போனாற் போலும்.

“அத்தனார் என்போர் அறவோர்.”

[எனப்படுவோர்.]

“எண்ணிய எண்ணியால் கெய்தப எண்ணியார்

திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.”

[எண்ணி + ஆங்கு = எண்ணிப்படியே.]

“.....கன்று பிரித்தழிக்

கறவை ஒப்பக் கரைந்து கலந்தினான்.”

[பிரித்தழி = பிரித்த இடத்து.]

137.* INTERCHANGE OF CASAL SIGNS.

கருள்.*—உருபுமயக்கம் ஆவது என்ன?

ஒரு வேற்றுமை உருபு வேறொரு வேற்றுமைப் பொருளைத் தருவது உருபுமயக்கம் ஆம்.

[நன்னூல் 317.]

(உ-ம்.) எரின் உழர அர் என்பது

எரினல் எனப்பொருள் கொள்ளும்.

தொடுத்த உருவத்தா னீண்ட உயர் மாக்கள். [உருவத்தோடு.]

அப்பியாசம். (137.*)

“பாசத்தின் வீக்குவார்.” [பாசத்தினால்.]

“காலத்தினுற் செய்த கன்றி.” [காலத்தினால்.]

“செவிபிற் சுவை உணரா, வாய் உணர்வின் மாக்கள்
அவியிலும் வாழினும் என்?”

[செவியினால்.]

138. HONORIFIC FORMS.

கருள்.—கொடுத்தமிழிலே மரியாதைப்பண்மை ஆவதென்ன?

கொடுத்தமிழிலே மரியாதையாய்ப் பேசும்பொழுது ஒருமையில்தான் வந்த பண்மை மரியாதைப்பண்மை ஆம்.

[நன்னூல் 420.]

(உ-ம்.) என் தகப்பனார் வந்தார்.

139. SUBJECT AND VERB TO AGREE IN திணை.

கருள்.—வெவ்வேறு திணையாகிய எழுவாய்கள் ஒரே வினையோடே வரலாமோ?

வரலாகாது.

[நன்னூல் 348, 416.]

(உ-ம்.) மனிதர்களும், குதிரைகளும் வந்தார்கள் என்ற சொல்லாலும், குதிரைகளோடு மனிதர்கள் வந்தார்கள் என்றவது; மனிதர்கள் வந்தார்கள், குதிரைகளும் வந்தன என்றவது சொல்ல வேண்டும்.

140. USE OF THE THIRD VERBAL PARTICIPLE OR INFINITIVE MOOD.

கருள்.—மூன்றாம் வினையெச்சம் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்?

(க.) பொருட்டுப் பொருளைத் தரும்.

[நன்னூல் 344, 345.]

(உ-ம்.) அவன் சொல்வப்போலுள், என்பது அவன் சொல்லும்பொருட்டுப் போலுள், என்பதாம்.

உன்னுள் 'வருவான்'.

(உ.) முக்காலத்துப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவர் சொல்ல ஆகும்.
ஒளிவர இருள் போவிறத.
அப்படியிருக்க நாம் போகவேண்டும்.
சூரியன்பட வந்தான்.

(ஈ.) வியங்கோட் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) ஐயா வர.

(சு.) காரணப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவன் கேட்க நான் கொடுத்தேன்.
மறைபெய்ய வெல் வினத்தது.
தேமா வருதலுஞ் சமுலகால் வர.

(ரு.) இடைச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) ஒழிய. தவிர.

அப்பியாசம். (140.)

“சுறபக் கழிமடம் அகிலு’ மடம் அகிலப்
புறநகர் தீர்த்திலுலகிற கோள் உணரும்.”
(சுறப = கற்க.)

“சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை.”

“கனகா ன்று கண்ணைச் சொல்லினுஞ் சொல்லந்த
முனவின்று பிண்டுகோச் சொல்.”

“ஐயனும் அச்சொற் கோள, ஆயிரமெனவியானக்
கை தொழுதாசு மென்னக் கடலெனத் தொடர்ந்து, சுற்றித்
தெய்வதேவர்கள் பாடத், தேவரு’ மகிழ்ந்து வாழ்ததத்,
தையவா! இனத்து கோக்கத், தானி தேறி சென்றான்.”

141. FORMS HAVING A SUBJUNCTIVE MEANING.

கூசக.—முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப்பெற்றால் எப்பொருளைத் தரும்?

முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் உண்மை யோடே நிச்சயப்பொருளும் எண்பொருளும் தரும்.

(உ-ம்.) நான் சொல்ல விரும்புதும் அன்ன சொப்ப வில்லை; என்பது நிச்சயப்பொருள்.
அவர்கள் உட்கூரலிட்டும் அடிததம் குத்தியும் கத்தார்கள்; என்பது எண் பொருள்.

142. FORMS EQUIVALENT TO "ALTHOUGH."

கசுஉ.—இரண்டாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் எவ்வாறும்?

இன்மையோடே நிச்சயப்பொருளாய் எதிர்காலத்து முற்று வினையைக்கொள்ளும்.

(உ-ம்.) நான் சொன்னதும் அவன் போகமாட்டான். [188 வி. காண்க.]

ஆனாலும்
ஆனாலும்
ஆனாலும்
ஆயினும்

எ-ன, விதர்பப் பொருளில் வரும்.

[ஆவது, எனும், எனவும் அப்பொருத்தம்.]

(உ-ம்) "மணி எனினும், பன்னியெனினும் தேடல்வேண்டும்."

பத்தானாலும், ஐந்தானாலும் கொடு.
அவனாலும் இவனாலும் வர வேண்டும்.

உயிரெழுந்தாவது, உடம்பெழுந்தாவது மிகும்.
வெவ்வுருத்தேனும் மெவ்வுருத்தேனும் தோன்றும்.
சாவா மருகதெனினும் வேண்டாது பா ளாது.

"ஒன்றனுக்கு நீச்சொற் பொருட்பயன் உண்டாயின்,
நன்றாக நான் விடும்"

அப்பியாசம். (142.)

"பிறந்திறந்து போயப் பெறவதும் இழப்பதும் புகழேல்!
நிறத் திறம்பினும் நியாயமே திறம்பினும், நெறிவின்
நிறந் திறம்பினும் செயதவன் திறம்பினும் செவிதீர்
மறத் திறம்பினும், வானமுறை திறம்புதல் வழக்கோ?"

"நன்றாக பரி காண்பான ஆயினும் செயற்கை
சான்றோர் பழிக்கும் வினா."

"அழக்சொண்ட எல்லாம் அழப்போம்,
இழப்பினும் பிற்பயக்கு' நற்பாலவை," [வி. 93.]

143. THE RELATIVE VERBAL MODE,

கசுந.—பெயரெச்சம் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) பெயரெச்சம் ஆனது தான் சார்ந்த பெயருக்கு உரிச்சொல் லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) படித்த பையன். நிறத்த மகிமை.

(உ.) பெயரெச்சம் ஆனது தனித்து வழங்குவதாமல்லாமல் இன்னும், புலவுமான், அழகை மொழிகளோடேயும் வரும்.

(உ-ம்.) வாக்வித்திங் அடக்கிடுக்கிற பொருள் அன்னுக்குத் தெரியாத.

(ந.) அநேகம் பெயரெச்சங்கள் ஒரே பெயரைச் சேர்ந்தாற் கடைசியெச்சந் தவிர முந்தின எச்சங்களெல்லாம் முதல் வினையெச்சமாகத் திரியும். அன்றியுந் தெளிவின் பொருட்டு முந்தின பெயரெச்சங்கள்தொழிற்பெயராகத் திரிதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றி மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டி யாவருக்கும் அன்பாய் நடந்துவந்த தரை இறந்த போலு.

அல்லது,

அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றிவருமாய், மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டினவருமாய், யாவருக்கும் அன்பாய் நடந்தவருமாயிருந்த தரை இறந்த போலு.

ஐ முன், பின், பொழுது, கடை, கால், முதலியவற்றோடு முடிந்து வரும்.

(உ-ம்.) “எண்ணித் துணிக் கருமம், துணித் தபின்
என்னுவம் ிழுக்கு.”

“தொடங்குங்காற் றன்பமாய் இன்பம் பயக்கும்.”

“சுருந்தில் உள்ளுத் தவறாண்டி வாவர்
பன் பறித்தாற் றுக்கடை.”

ஐ மேற் சொல்லிய உதாரணங்களில் வல்லினம் மிகாதெனக் காண்க. செய்தக்கால், முதலியவும் வினை எச்சங்கள் எனது கன்னுலில் [குத் 343.] காண்க.

(உ-ம்.) “இளம்பிறை ஆடக்கால்.” (ஆய, அக்காலம்.)

அப்பியாசம். (143.)

“அகநானைத் தர்க்கு’ லீலம்போலத் தம்மை
இசைவார்ப் பொறுத்த நிலை.”

“மகன் தத்தைக்கு ஆற்றம் உதவி.”

“சவ்வித் தோறின்னும் குணுண்டி நாய்.”

“சாவா மருத்து” = சாவாமைக்குக் காரணமாய் நிகழ்தல்.

“அகில அகன் ற அறிவு.”

144. DEPENDANT SENTENCES.

கசுசு.—இடைவாக்கியங்கள் எவை?

எழுவாயும் பயனிலையும், பல அடைமொழிகளுமுள்ள வேறாரு வாக்கியம் வந்தால், அது என்று என்பத்குற்ற பிரிக்கப்

பட்டு, முதல் எழுவாயையும், பயனிலையையும் தழுவி, இடைவாக்கியம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 356.]

(உ-ம்.) சேவகன் வந்த, கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்றும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அறிவித்தால்; எனபதில், கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்ற வாக்கியமும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வாக்கியமும் இடைவாக்கியங்களாம்.

145. VERBAL NOUNS.

கசுரு—தொழிற்பெயர் எத்தன்மையாய் வரும்?

தொழிற் பெயர் ஆனது பெயர்ச்சொல்லின் தன்மையாய் வருவதும் அல்லாமல், வினைச்சொல்லின் தன்மையாயும் வரும்.

(உ-ம்.) “தீயோரைக் காண்பதற் தீதே.”

“சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிது ,

சொல்லிய வகையைச் செய்யல் ஆரீதாம்.”

அல் என்னும் விருதிடை டடைய தொழிற்பெயர் உறு என்றுத் துணைவினையோடு வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) “மூங்கையான் பேசல் உற்றான் எனன யான் மொழியல் உற்றேன்.”

அப்பியாசம். (145.)

“வாலாறு” = வரலினுடைய வகை.

“தின்ற நாள் யார்க்கும் உணர்வரிது.”

[உணர்வு = உணர்தல்.]

“.....நின் குலத் தொல்லோர்

மறந்தல் செயலெவந் தருமத்தை மறப்பதும் வழக்கன்ற.”

“என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழோடு
நன்றி பயவா வினை.”

146. PRESENT TENSE USED INDEFINITELY.

கசுரு.—முக்காலத்துக்கும் உரியதான தொழிலுக்கு நிகழ்காலத்து வினைவருமா?

[நன்னூல் 424.]

(உ-ம்.) கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்.

147. PRESENT AND PAST FOR FUTURE.

கச௭.—நிகழ்காலவினையும் போனகாலவினையும் வருங்காலத்தையும் குறிக்குமா?

வினாவினுலே நிகழ்காலவினையும் இறந்தகாலவினையும் வருங்காலத்தையுங் குறிக்கும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) வருகிறேன், எ-து சேகிரமாய் வருவேனென்றம் அத்தற்கொங்கும். நான் சாப்பிட்டாலிற்று எ-து நான் சாப்பிடுவது சேகிரமாயாகும் என்றம் அத்தற்கொங்கும்.

148. PAST FOR FUTURE.

கச௮.—போனகாலவினை இன்னும் எப்பொழுது வருங்காலத்தைக் குறிக்கும்?

நிச்சயத்தினுற் போனகாலவினை வருங்காலத்தையுங் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) அப்படிச் செய்தாபேயானுற் செத்தாய், நமக்காக ஒருபாலனை பிறந்தான்; என்பவை நிச்சயமாய்ச் சாவாய் என்றும், நிச்சயமாய்ப் பிறப்பான் என்றும், பொருள் கொங்கும்.

149. FUTURE FOR PRESENT AND PAST.

கச௯.—வருங்காலத்துவினை நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையுங் காட்டுமா?

வருங்காலத்துவினை காரணமில்லாத இயல்பினால் நிகழ்காலத்தை யும் போனகாலத்தையுங் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) அவன் தருமம் கொடுப்பான், முன்னோர்கள் பல காரியங்களைச் சொல்லுவார்கள், "கெஞ்சிற் கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர்."

150. COMPOUND WORDS.

கரு0.—தொடர்மொழி ஆவதென்ன?

இரண்டு முதலிய சொற்கள் தொடர்ந்து ஒரு மொழியாக வருவது தொடர்மொழி ஆம்.

[நன்னூல் 260. 432. 413.]

(உ-ம்.) இரா, பகல்... இராப்பகல்.
ஆதி, அத்தம், இல்லாதவன்... ஆதியத்தம் இல்லாதவன்.

151. ELLIPTICAL AND UNELLIPTICAL PHRASES.

கருக.—தொகைநிலை ஆவது என்ன? தொகாநிலை ஆவது என்ன?

வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன தொக்கு நிற்கச் சொற்கள் தொடர்ந்து வருவது தொகைநிலை ஆம். வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன விரிந்து நிற்கத் தொடர்வது தொகாநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 402-415.]

152. ELLIPSIS OF CASAL SIGN.

கருஉ.—வேற்றுமைத்தொகை ஆவதென்ன?

வேற்றுமை உருபு தொக்கு நிற்பது வேற்றுமைத் தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 404.]

(உ.-ம்.) மாம் வெட்டினான். [ஐ என்பது தொக்கு
அடி சேர்த்தார், ஊர் நீங்கினான், கல்வெறிந்தான், கைக்கறிது, சாத்தன்கை.

அப்பியாசம். (152.)

“..... மிகச் சடர்க்கெலாம்
நாயகம் அனையதோர் மாலை கல்வென்று.”

“அறத்தாறு” = அறத்தினுடைய வழி.

“பாம்பிற கொருதலை காட்டி, ஒருதலை
தேம்பி தென் கயத்து மீன் காட்டி, ஆக்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகளிர் .....”
[தலையைய. யெத்தில், மீனாக்கு.]

“..... பித்தி! நீந் பிறந்த சேயொடும்
நீ துயர்படுக.....”

[கிந் = உன்னிடத்தில்.]

“பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல், நிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.” [பெருக்கத்து = பெருக்கத்தினிடத்தில்.]

“அடக்கம் அமரான் உய்க்கும், அடக்காமை
ஆரீரன் உய்த்து விடும்.”

[ஏழன் உருபு விரிதந் தொக்கும் வந்தது.]

“மடல் பெரிது தாழை; மகிழ் இனிது கந்தம்.”

[தாழையினிடத்தில், மகிழும் பூவில்தல்.]

“மகன் அறிவு நத்தை அறிவு.”

“சீதன் வெருளி, கிறையலன், எஞ்ஞான்றும்
யாங்கும் யார்க்கும் எளிது.”

153. ELLIPSIS OF THE SIGNS OF PERSON, TENSE, &c.

கருந்.—வினத்தொகை ஆவதென்ன?

வினைவினத்தொகையும் இடைநிலையுந் தொக்கு நிற்க வினைப்பகுதி மாத்திரம் வருவது வினைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 405.]

(உ-ம்.) கொல்யானை. [என்பதில் கொல் எ-து கொல்லும், கொல்லுகிற, கொன்ற என்றத்தற்கொள்ளும்.
வளர்த்தெக்கு. கோவிலு. [எ-தில் இல் எ-து இல்லாத என்றத்தற்கொள்ளும்.]

அப்பியாசம். (153.)

“காய்கனற்றில் செய் சொரித்தென.”

“ஊறு செய் கொஞ்சம்.”

“எண்ணெய் கனகமரி எழுநிலைக் கடல்கள் துர்த்த.”

“... ..ஆடல் வீரன்
துண்டு புரவிப் பொருவீர் சுந்தரமணித் தேர்.”

“தேனினாத்துயர் மொய்வகைச் சென்னியின் [வி. 40. 93. 152. 65. உயர்த்த, மொய்த்த.]

மென்னாத்து, விசம்புற—வெள்ளி வெண் [வி. 39. 63. 140. 154.]

கோனினாத்தன போற் கொழுந்தாளைகள் [வி. 39. 95. 121. எழுவாய்: தாளைகள்.]

வானினாத்த, மணந்து, சொரிந்தவெ.” [வி. 86. 133. 79.]

154. ELLIPSIS OF ADJECTIVAL TERMINATIONS.

கருந்.—பண்புத்தொகை ஆவதென்ன?

குணப்பெயர் தொக்கு நிற்பது பண்புத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 406. 433, 434.]

(உ-ம்.) செந்தாமரை. [எ-து செம்மைபுள்ள தாமரை, எனவிரியும்.]
பெயர்க் கொல், [எ-து பெயராகிய கொல், என விரியும்.]
வெண்கை வரிப்புவி.

குணத்தொகை எனவும் படும.

அப்பியாசம். (154.)

“யாக்கை அகத்தறப் பன்ட

[ஆபெ அன்பு.]

“அன்பானனை வாரதன்னைக் கமலம்.” [வி. 39. 95. 62. 24. 93. 27.]

“குணம் என்னும் குன்றேறி நின்றார்”
[என்னும் எ-து விரித்த வந்தது.]

“ஒன்னுதலார்.” [ஒள்ளிய துதலினை உடையார்.]

“அறவழிக் கரை தண்டான்”

155. ELLIPSIS OF PARTICLE DENOTING COMPARISON.

கருநீ.—உவமைத்தொகை ஆவதென்ன?

உவமைஉருபு தொக்கு நிற்பது உவமைத்தொகை ஆம்.
[நன்னூல் 407, 408.]

(உ-ம்.) பொன் மலர் எ-து பொன்னிப்போறும் மலர், என விரியும். [109 காண்க.]

ஆப்பியாசம். (155.)

“தயர் ஆழி செடுங் கடலுட் செல்லினனே.” [வி. 37. 63.]

156. ELLIPSIS OF THE CONJUNCTION உம்.

கருநீ.—உம்மைத்தொகை என்பதென்ன?

உம் என்பது தொக்கு நிற்பது உம்மைத்தொகை ஆம்.
[நன்னூல் 409.]

(உ-ம்.) அவனி ஊன் எ-து அவனும் இவனும், என விரியும்.

ஆப்பியாசம். (156.)

“கித்த அகித்தக்களது வேதபாட்டுணர்வு.”

“இம்மை மறுமை இன்பக்கள்.”

“தூண் மா னுழை புலம் இல்லான் எழினலம்
மண் மாண் புனை பாவை அற்ற.”
[எழிலும் கலமும்.]

“மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவிச் சைப்பேர் பெற்ற
ஐவாய் வேட்கை ஆவாவினைக்-கவகாய்
கலக்காமற் காத்துக்கும் ஆற்றல் உடையான்.”

157. ELLIPSIS OF OTHER WORDS.

கருள்.—அன்மொழித்தொகை என்பதென்ன?

அல்லாத மற்றொரு பெயர் ஆவது விசுவாசம் ஆவது தொக்கு நிற்பது அன்மொழித்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 410.]

(உ-ம்.) “பூங்குழல்” எ-து விரிபுங்கால் பூவை அணிந்த குழலாக், எனவரும்.

“இருகீர் வியன் உலகம்” எ-து கடல்குழந்த பெரியபூமி, என விரிபும். (WW)

அப்பியாசம். (157.)

“சன்மை புரியாத நான் உலப்ப விட்டிருக்கும்
புன்மை பெரிது, புறம்.”

[புன்மைக் கெல்லாம் அப்புறந்தே இருந்து பெரிதாரும்.]

“சாமி நீர் வைப்பு.”

“பொத்த தூங்கல்லு.” [தூவிற் கோக்கப்பட்ட மணி.]

“ததை” மலர்த்தார் அண்ணல்.

“வாவுமான் தேறிற் செல்வான்.”

158. THE USE OF முதல் AND ஆதி FOR &c.

கருள்.—உம்மைத் தொகையில் முதல், ஆதி என்னுஞ் சொற்கள் எவ்வாறுவரும்?

உம்மைத்தொகையிற் பல பெயர்கள் வர, இறுதியிலிருக்கும் பெயர்க்குமாத்திரம் உருபு விரிந்து வரும். சிலவிடத்து அவற்றின் பின் முதலானவை, முதலானவர்கள், முதலியவர்கள், முதலியவைகள், ஆதிகள் என்னும் சொற்கள் வருதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) சன்மை திமைகளுக்கு. நாம், வீடு முதலியவைகள். இராசா, மந்திரி முதலானவர்கள் வந்தார்கள்.
அன்ன வந்திராதிகள்.

(WW) “அதனொகை அறஞ்சு அறிவுடையர் பலர்
படுதொகை பெயடுதொகை எழென் பார்ப்பார்.”

(உ-ம்.) போசாத்தா! (போக்கப்படு சாத்தா.)
செய் குன்ற. (செய்யப்பட்டதாயிடு குன்ற.)
பால் ஈந்தத. (பால் ஈந்தப்பட்டத.)
உண்ட சோறு. (உண்ணப்பட்ட சோறு.)
[இலக்கணக் கொத்த.]

159. NOUNS OF NUMBER.

கருக.—எண்ணுப்பெயர்கள் எவ்வாறு வழங்கப்படும்?

பலவிதமாய் விகாரப்பட்டு வழங்கும். அவ்விகாரங்களைக் காட்டிய அட்டவீ

து:

[நன்னூல் 188—199. 288, 289.]

	உயிருக்குமுன்.	வல்லெழுத்துக்கு முன்.	மெல்லெழுத்துக்கு முன்.	஁ எழுத்துக்கு முன்.
ஒன்று 1. (கன். 189.)	{ ஓராயிரம். [1000.] ஒவ்வொன்று.	ஒரு (கலம்.) ஒன்றோகால்.	ஒரு (தூல்.)	ஒரு (வழி.)
இரண்டு 2. (கன். 189.)	{ ஈராயிரம். [2000.] இவ்விரண்டு.	இரு (கலம்.)	இரு (தூல்.)	இரு (வழி.)
மூன்று 3. (கன். 190.)	{ மூவாயிரம். [3000.] மூவாயிரம்.	மூக் (கலம்.)	மூந் (நாயி.)	மூவ் (யாழ்.) மூவ் (வீசு.) மூ (வளை.)
நான்கு 4. (கன். 191.)	நாலாயிரம். [4000.]	நாந் (கலம்.)	{ நான் (மணி.) நன்னுக்கு,	நால் (யானை.) நால் (வகை.)
ஐந்து 5. (கன். 192.)	{ ஐயாயிரம். [5000.] ஐவைந்து.	ஐவ் (கலம்.)	ஐம் (மூன்று.)	ஐவ் (வகை.)
ஆறு 6. ஏழு 7.	{ ஆறாயிரம். [6000.] அவ்வாறு.	அற (கலம்.)	அற (மணி.)	அற (வழி.)
எட்டு 8. (கன். 193.)	{ எட்டாயிரம். [8000.] எவ்வெட்டு.	எண் (கலம்.)	எ (மணி.)	எண் (வளை.)
ஒன்பது 9. (கன். 194.)	தொள்ளாயிரம். [900.]			
பத்து 10. (கன். 197.)	{ பதின்னென்று. [11.] பன்னிரண்டு. [12.] பத்தன்கம்.		பதின் மூன்று. [13.]	

ஒன்று முதல் எட்டிற்கு நின்ற எண்ணுப் பெயருக்குமுன் பத்து வரில் பது எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 195.]

(உ-ம்.) ஒருபது, இருபது, மூப்பது, நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது.

அப்பியாசம். (159.)

“விறல் கொள் வேந்தனுக்குரியவர் இருவரில்...

“அறம் என்னப்பட்ட யாகும் மன்னுவிர்க்கு ஒர் உயிராகவும்,
மனத்திற்கு ஒர் அணியாகவும், நெஞ்சத்திற்கு ஒரு செல்வமாகவும்
வழங்கும் இயல்பினை உடையன.”

160. THE CARDINAL POINTS.

கக0.—திசைப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதி எது?

திசைப்பெயர்கள் ஈறுகெட்டும், முதல் நீண்டும், மற்ற மொழிகளோடு புணரும். விகற்பமாகவும் வரும்.

[நன்னூல் 186.]

(உ-ம்.)	வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு,	வட, தென், கீழ், மேல்,	வடமேற்கு, தென்மேற்கு, கீழ்கடல், மேல்கடல்,	வடமலை, தென்மொழி, கீழ்த்திசை, மேற்றிசை.	வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு,

161. NAMES OF TREES.

கக1.—சில மரப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதிகள் எவை?

(க.) உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்கள் முன் வல்லினம் வாசிலவிடத்து வல்லினம் இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) காப் = அத்திக்காய்,
கெ + காப் = கெக்காய்.

(உ.) சிலவிடத்து இன மெல்லெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மா + காப் = மாக்காய்,
[பலா + காப் = பலாக்காய்,
கனா + பழம் = கனம்பழம்,
விள + காப் = விளக்காய்,

(ங.) ஐகாரவீற்றுப் பெயரின் ஈற்றைகாரங் கெட, அம்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) மாதிரி + காப் = மாதன்காய்,
பனை + காப் = பனன்காய்,

(சு.) இகர, உகர, லகரங்களை ஈற்றிலுடைய மரப்பெயர்கள் முன்னுஞ் சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) புளி + காப் = புளியன்காய்,
புன்ரு + காப் = புன்கன்காய்,
ஆல் + காப் = ஆலன்காய்.

(ரு.) தெங்கு என்னும் மரப்பெயர்கள் முன் காய் வரில், ஈற்றயிர்மெய்கெட்டு, எகரம் ஏகாரம் ஆகும்.

(உ-ம்.) தெங்கு + காப் = தேன்காய்.

[நன்னூல் 166. 187. 203.]

162. SYNECDOCHE.

கக2.—ஆகுபெயர் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளையுடைய இயற்பெயரால் அதற்குச் சம்பந்தமான வேறொரு பொருளைத் தொன்று தொட்டு வருமுறையே வழங்குவன ஆகுபெயர் ஆம். இவற்றுள்:

(க.) தாமரையின் பூவை தாமரை என்பது பொருளாகுபெயர்.

(உ.) அகத்திலிருக்கிற மனதை அகம் என்பது இடவாகுபெயர்.

(ஈ.) கார்காலத்துப் பயினைக் கார் என்பது காலவாகுபெயர்.

(ச.) வெற்றிலை ஈட்டான், என்பதில், வெற்றிலை என்பது கொடிக்குப் பெயர்; ஆதலால், சினையாகுபெயர்.

(நீ.) கார் நிறத்தையுடைய மேகத்தைக் கார் என்பது குணவாகுபெயர்.

(கூ.) திருவாசகம் என்பதில் வாசகம் என்னும் காரணத்தினால் உண்டான நூலுக்கு வாசகம் என்றும் பெயராம். ஆதலால், காரணவாகுபெயர்.

(எ.) அலங்காரம் என்பது அலங்காரம் என்னும் இலக்கணமாகிய காரியத்தின் பெயர், அதின் கருவி ஆகிய நூலுக்கும் பெயர்; ஆதலால், காரியவாகுபெயர்.

(அ.) திருவள்ளுவர் செய்த நூலைத் திருவள்ளுவர் என்பது கர்த்தாவாகுபெயர்.

(கூ.) தோகை வந்தாள் என்பதில் தோகை என்று பெண்மீக்குப் பெயரானதால், உவமையாகுபெயர்.

[நன்னூல் 290.]

அப்பியாசம். (162.)

“சரீ மீனோலய தென தல் கஞல் மர்பன்.”

“மலர்மலை கெனல்.”

163. PRESCRIPTION.

குகூரு.—மரபு

எந்தப்பொருளை, எந்தச் சொல்லால், எந்தவழியால்; அறிவுடையோர்கள் சொன்னார்களோ, அந்தப்பொருளை, அந்தச் சொற்களால், அந்த வழியாற் சொல்லுவது மரபு எனப்படும்.

[நன்னூல் 429.]

164. THE USE OF படி.

ககசு.—படி என்னும் சொல் எவ்வாறு வழங்கும்?

படி என்பது விதம் என்றத்தன்கொள்ளும். ஆகிலும், பெயர் எச்சத்தினிறுதியிலே வருங்கால், படி, படியாக, படிக்கு என்பவை பொருட்டுப் பொருளையும், படியினால் என்பது முகாந்தரத்தையுங் காட்டும்.

(உ-ம்.) இதை அறியும்படி (படியாக, படிக்கு) வந்தேன்.
ஈ இதைச் செய்தபடியால் தண்டிக்கப்படுவாய்.

அப்பியாசம். (164.)

“இறல் உறம்படி இயற்றவச் இடைஅரு இன்னல்.”

“கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருல் கற்றவனக்கும்
உண்ணும்படி அறிந்துட்டெம் அவர்.”

165. ENGLISH STOPS, AND OTHER SIGNS.

ககரு.—இங்கிலீஷ் இலக்கணத்துக்குரிய நிறுத்தக்குறிப்புகள் முதலிய அடையாளங்கள் சிலவிடத்துத் தமிழ் நூல்களிலும் வழங்கப்படும்; அவை எவை?

அவற்றுள் மிகு வழங்குவன ஆவன:

, என்பது ஓர் மாத்திரை நிறுத்தம்.

; என்பது இரு மாத்திரை .

: என்பது மூன்று மாத்திரை நிறுத்தம்.

. என்பது நான்கு மாத்திரை நிறுத்தம்.

! என்பது அதிசயக்குறிப்பு.

? என்பது வினாக்குறிப்பு.

§ என்பது பிரிவு, அதிகாரத்தின் உள்வகுப்பு.

¶ என்பது வேறே விசேஷத்தைக் காட்டுவதற்குத் துவக்கம்.

166. NEGATIVE PREFIXES.

கககக.—அ, அந், நிர் என்னும் கிரந்த விருத்திகள், சொல்லின் முதலிலே என்ன அர்த்தங் கொடுக்கும்?

பெரும்பாலும் எதிர்த்தங் கொடுக்கும். இவற்றுள் உயிர் முன் அந் என்றும், உயிர்மெய்முன் அ, என்றும், இரண்டின்முன்னும் நிர் என்றும் வருகும்.

(உ-ம்.) நிப்பாக்கியம், நிாசாம், அருபம்.

அசுடைய, அநாதி.

கிமலன், குதாக்கம்,

வியோகம், கபிசகன்

[இவை எதிர்மறைப் பகுபதங்கள் எனப்படும். வி 123 (உ) காண்க]

~~~~~  
சொற்றொடர்திகாரம் முற்றிற்று.
~~~~~

வெண்பாவியற்குருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா = பாட்டி.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற் கூறுகிறபடி இலக்கணமுறை யறியத்தக்கது. ஒருகுறமுததாகிலும் ஒருநெட்டெழுததாகிலும் தனித்தாவது ஒற்றித்தாவது வந்தால் நேர் அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

அ, ஆ, அல், ஆல்.

இரண்டுகுறிலாவது, குறிலு நெடிலுமாவது, முன்போல் தனிரதும் ஒற்றித்தும் வந்தால் நிரை அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

கர, கரா, கரம், கராம்.

இப்படியறிந்துகொள்க.

இவ்வசைகள், இரண்டு மூன்று நான்கு சேர்த்து வருவது எனப்படும்.

இவற்றுள்-நேர் நேர், நிரை நேர், நேர் நிரை, நிரை நிரை, இந்நான்கும் ஈரசைச்சேராம்.

இவற்றிற்கு, உதாரணவாய்பாடி.

கே மா = நேர் நேர்	}	இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
புளி மா = நிரை நேர்		

கூ விளம் = நேர் நிரை	}	இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்.
கரு விளம் = நிரை நிரை		

நேர் நேர் நேர், நிரை நேர் நேர், நேர் நிரை நேர், நிரை நேர், நேர் நேர் நிரை, நிரை நேர் நிரை, நேர் நிரை நிரை நிரை, இவ்வெட்டு மூவசைச்சேராம்.

உதாரணவாய்பாடு.

தே மாக் காய் = நேர் நேர் நேர்
புளி மாங் காய் = நிரை நேர் நேர்
கூ விளங் காய் = நேர் நிரை நேர்
கரு விளங் காய் = நிரை நிரை நேர்

இவை காய்ச்சீர்.

தே மாக் கனி = நேர் நேர் நிரை
புளி மாங் கனி = நிரை நேர் நிரை
கூ விளங் கனி = நேர் நிரை நிரை
கரு விளங் கனி = நிரை நிரை நிரை

இவை கனிச்சீர்.

இக்கனிச்சீர்களும் நாலசைச்சீர்களும் வெண்பாவில் வருவனவல்ல. சிலவெண்பாக்களில் ஓரசையும் சீராய்க் கடைசியில் வரும்.

மாச்சீர்முன் நிரைவருவதும், விளஞ்சீர் முன்னும் காய்ச்சீர் முன்னும் நேர்வருவதும், வெண்டளையெனப்படும்.

வெண்தளை = வெண்டளை. தளை, கட்டு, பந்தம் என்றனும் யாப்பென்றனும் தளையே. வெண்பாவிற்கு உரிய தளை வெண்டளை வெண்டளையின்றி வேறுதளை வெண்பாவில் வராது. இப்படிப்பட்ட தளை தப்பாமல் ஈற்றடி முச்சீராயும் மற்றையடி நாத்சீராயும் ஒருவது வெண்பா என்னப்படும். ஈற்றடியின் கடைச்சீர் காசு, பிறப்பு என்கிற குற்றியலுகர வாய்பாடாயும்; நாள், மலர், என்கிற ஓரசைச்சீராயும் வரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

“வெந்தறுகண் வேழத்தை” என்கிறபாட்டின் கடைச்சீர் இது-மலர் என்னும் வாய்பாடாய் வந்தது.

“பாண்டவரின் முன்றோன்றல்” என்பதன் கடைச்சீர் புலர்ந்து-பிறப்பு என்னும்வாய்பாடாய் வந்தது.

“பேரரசுமெங்கள்” இப்பாட்டின் கடைச்சீர்

சேய்-நாள் என்கிறவாய்பாடாய் வந்தது.

வெண்பாவியற்குருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா = பாட்டி.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற் கூறுகிறபடி இலக்கணமுறை யறியத்தக்கது. ஒருகுறமுததாகிலும் ஒருநெட்டெழுததாகிலும் தனித்தாவது ஒற்றித்தாவது வந்தால் நேர் அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

அ, ஆ, அல், ஆல்.

இரண்டுகுறிலாவது, குறிலு நெடிலுமாவது, முன்போல் தளிரதும் ஒற்றித்தும் வந்தால் நிரா அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

கர, கரா, கரம், கராம்.

இப்படியறிந்துகொள்க.

இவ்வசைகள், இரண்டு மூன்று நான்கு சேர்த்து வருவது சீர் எனப்படும்.

இவற்றுள்-நேர் நேர், நிரா நேர், நேர்நிரா, நிரா நிரா, இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம்.

இவற்றிற்கு, உதாரணவாய்பாடி.

கே மா = நேர் நேர் புளி மா = நிரா நேர்	}	இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.

கூ விளம் = நேர் நிரா கரு விளம் = நிரா நிரா	}	இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்.

நேர் நேர் நேர், நிரா நேர் நேர், நேர் நிரா நேர், நிரா நேர், நேர் நேர் நிரா, நிரா நேர் நிரா, நேர் நிரா நிரா நிரா, இவ்வெட்டு மூவசைச்சீராம்.

அநிதோதும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவருவதை எது கையென்றும், அவ்வவ்வழிகளின் சீர்களின் முதல் எழுத்து ஒன்றிவருவதை மோனையென்றுஞ் சொல்வார்கள்.

அ-ஆ-ஐ-ஒ-இவைகளும் } தம்முள் ஒன்றோடொன்று
இ-ஈ-எ-ஏ-இவைகளும் } இனமாம்.
உ-ஊ-ஓ-ஔ-இவைகளும் }

ச - த - இவையும் }
ந - ஞ - இவையும் } தம்முள் ஒன்றோடொன்று இனமாம்
ம - வ - இவையும் }

மோனையாகிய அம்யங்கள் அவ்வுயிரகளாயினும் இவையிர்க ளாயினும் ஏறப்பெற்றேவரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

“கொற்ற வேற்றனைக் குருநாடன் பாணைநான்.”

“தீதோவப் பார்காத்த சேய்.”

“வழியவார்த்தா லன்ன மாநீற்றார் நாகம்.” இவற்றுள் உயிரும் மெய்யும் இனங்களாய் மோனையானது

காண்க.

எதுகையுயிர்வாரே இந்நளவெண்பாவிற் கண்டுகொள்க. எதுகையிலும் முதலெழுத்து நெடிலோ குறிலோ ஒன்றியேவர வேண்டும்.

(உ-ம்.)

“கொற்றவேற்றனை” என்பதற்கு

“எற்று நீர்ஞாலம்” என்று வருவதேயல்லது

‘எற்றுநீர்ஞாலம்’ என்று வரமாட்டாதென அதிக.

தனிச்சொன்பது முன்னிரண்டழிகளில் வந்த எதுகை பெற்றிருப்பதேயாம்.

ம்படியான வில் என உபமேயத்தை யதன் சொல்லாற் சொல்
லாமல் உயர்வினால் உபமானச் சொல்லால் இலக்கணையாற்
சொல்வதற்கு, உயர்வு நவீற்சி யலங்காரம் அல்லது உருவக
வுயர்வு நவீற்சி யலங்காரம் எனப்பெயர்.

(c) 60-வது செய்யுளில் இலங்கையேந்தனும் என்பதில்
உள்ளதற்கு நிரல் நிரை என்னு மலங்காரம் எனபீழ், நிரை
ரைப்பொருள்கோள் எனவும்பெயர். பொருள்கோள் எட்டு
வகைப்படும். நன்னூல் பெர்துவியல் ௫-60-முதல் 68-வரை
யில் இதைக்காண்க. Vide notes on the 6th stanza.

XVIII. Prosody - யாப்பியல் - கம்பராமாயணக்கருப்பொரு
ளிலுள்ள விருத்தச்செய்யுட்களினியல். பொதுவாகப்
பாவினங்கட்கு உறுப்புகள்,

(a) எழுத்து, (b) அசை, (c) சீர், (d) தளை. (e) அடி, (f)
தொடை, என்னும் ஆறும்.

(a) A letter - எழுத்து - என்பது எழுத்திலக்கணத்
தற்சொல்லிய முதல், சார்பு என்னுமிருவகை எழுத்துக்க
ளுமாம். செய்யுளடிக்கு எழுத்து எண்ணுக்கையில், மெய்கள்
எண்ணப்படா.

(b) Metrical syllable. அசை - என்பது எழுத்துக்
களாலாக்கப்பட்டுச் சீர்க்கு உறுப்பாய் வருவதாம்.

அவ்வசை (1) நேரசை (2) நிரையசை யென இருவ
கைப்படும்.

(1) நேரசையாவது, ஒரு குற்றெழுத்தாயினும் ஒரு நெ
ட்டெழுத்தாயினும் தனித்தாவது ஒற்றெடுத்தாவது வருவதாம்.
உ-ம். அ, ஆ, அல், ஆல்.

(2) நிரையசையாவது - இரு குறிலாவது, குறிலும் நெடி
லுமாவது முன்போல் தனித்தாயினும் ஒற்றெடுத்தாயினும் வரு
வதாம். உ-ம். கா, கரா, காம், கராம்.

(c) Metrical feet - சீர் என்பது மேற்சொல்லிய அசை சிலவேளை தனித்தும் பெரும்பாலும் இரண்டு முதலாகத் தொடர்ந்தும் வருதலால் ஓரசைச் சீர் (2) ஈரசைச்சீர், (3) மூவசைச்சீர், (4) நாலசைச்சீர் என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் நேர் நேர், நிரா நேர், நேர் நிரா, நிரா நிரா இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம். உ-ம்.

தே மா - நேர் நேர் } இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
புளி மா - நிரா நேர் }

கூ விளம் - நேர் நிரா } இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்
கரு விளம் - நிரா நிரா }

மேற்சொல்லிய மாச்சீரும் விளஞ்சீரும் அகவற்கே யுரி யனவாய் இயற்சொனவும் அகவற் சொனவுப்படும்.

(3) மூவசைச்சீராவது மேற்சொல்லிய நேர் நேர் முத லிய நான்கின் இறுதியிலும் நேரசையும் நிராயும் தனிக்கனி கூடிவருதலாகிய எட்டுச்சீர்களுமாம்.

உ-ம். தே மாக் காய் - நேர் நேர் நேர் } இவைகாய்ச்சீர்.
புளி மாக் காய் - நிரா நேர் நேர்
கூ விளங் காய் - நேர் நிரா நேர்
கரு விளங் காய் - நிரா நிரா நேர் }

தே மாக் கனி - நேர் நேர் நிரா } இவைகனிச்சீர்.
புளி மாக் கனி - நிரா நேர் நிரா
கூ விளங் கனி - நேர் நிரா நிரா
கரு விளங் கனி - நிரா நிரா நிரா }

மற்றைச்சீர்களு மிப்படியே வரும்.

நாலசைச்சீர்க்கு உ-ம்.

தே மாக் தண் டூ - நேர் நேர் நேர் நேர்.
புளி மாக் தண் டூ - நிரா நேர் நேர் நேர்.
கரு விளங் தண் டூ - நிரா நிரா நேர் நேர்.
கூ விளங் தண் டூ - நேர் நிரா நேர் நேர்.
தே மா நறும் டூ - நேர் நேர் நிரா நேர்.
புளி மா நறும் டூ - நிரா நேர் நிரா நேர்.

சரு விள நறும்பூ - நிரா நிரா நிரா நேர்.

கூ லிள நறும்பூ - நேர் நிரா நிரா நேர்.

இத்தன்மைய நாற்சீர்கள் கலிய னுள்ளும் அகவலுள் ளும் வருவன.

(d) Connection of feet. தளை-என்பது நின்ற சீரின்கூற் றசையோடு வருஞ் சீரின் முதலசை ஒன்றியாவது ஒன்றும் லாவது கூடிநிற்பதாம். நேரசைச் சீர்முன் நேரசையும், நிராயசைச் சீர்முன் நிராயும் வருதற்கு ஒன்றிவருதல் என் றும், இவை மாறு பட்டு வருதற்கு ஒன்றாதென்றும் சொல் லப்படும். (இத்தளைகள் பலவகைப்படுமாகையின் அவற்றை யிங்குசொல்லிற் பெருகும்.)

(e) Line. அடி-என்பது மேற் சொல்லப்பட்ட தளைகள் ஒன்றும் பலவும் அடுத்த வருவதாம். அவ்வடியானது, குற ளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிஸடி, கழிநெடிஸடி என ஐந்து வகைப்படும். இவற்றுள் இருசீரால் வருவனகுறளடி யென வும், முச்சீரால் வருவன சிந்தடி யெனவும், நாற்சீரால் வரு வன அளவடி அல்லது நேரடியெனவும், ஐஞ்சீரால் வருவன நெடிஸடி யெனவும், ஐந்தின் மேற்பட்ட சீரால் வருவன வெல்லாம் கழிநெடிஸடி யெனவும் படும்.

(f) Consonance. தொடை-என்பது பலவழிகளி லேனு ம் பலசீர்களி லேனும் எழுத்துக்கள் ஒன்றி வரத் தொடுப்ப தாம். இத்தொடை (1) எதுகைத் தொடை, (2) மோனைத் தொடை என இருவகைப் படும்.

(1) Rhyme. எதுகைத் தொடையாவது - அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க, இரண்டாமெழுத்து ஒன் றிவரத்தொடுப்பதாம் உ-ம். “காடுகோசல நாடு மாரதிபுன ற்சரயு ஆடுதின்கொடியேரத்திமாகை” இவ்விரண்டழக னிலும் முதலெழுத்துக்களிரண்டும் நெடிஸாகவும், இரண்

APPENDIX
CLASS I.

Idiomatic Tamil sentences translated.

1. அவர்கள் வழக்கு இன்னும் இழுப்பிலிருக்கிறது. Their (case) suit is still pending.
2. அவன் இளகினைமனதுடையவன். He is a person of a compassionate disposition.
3. அவன்காரியம் இன்னும் இறக்கத்திலிருக்கிறது. His business is not (thriving) prospering.
4. நோயாளிக்குச் சோற்றிறக்கமில்லை. A sick person has no appetite.
5. அவன் இப்போபின்னைக்கென்று போக்குச்சொல்லுகிறான். He puts things off from day to day.
6. ஊசுமுனைநாட்டிம் இடமுங் கொடுக்க மாட்டேன் என்று துரியோதனன் சொன்னான். Said Duriyodana that he would not give any ground, not even so much as a needle's end would cover.
7. அந்தநியாயத்தில் ஊன்றிப்பேசுகிறான். He lays stress on this argument.
8. அக்கோட்டைக்குப் போட்ட முற்றுகை எடுபட்டுப் போயிற்று. The siege of that fort was raised.
9. உனக்கு எழுத்துவாசனைதெரியுமா? Can you read and write at all?
10. அந்தப் பிரயோஜனத்துக்கு என்னை ஒப்புக்கு அழைத்தான். He invited me to the ceremony for form's sake.
11. என்கையிலிருக்கிறது! ஒற்றையோ இரட்டையோ? Is what I have in my hand odd or even?
12. இந்தக்காரியத்தைக் குறித்து கங்கணம் கட்டிக் கொண்டாள். She is bent upon carrying out this business.

இலக்கண வினா விடை.

~~செய்யுள்~~

IV. PROSODY.

நான்காவது: யாப்பதிகாரம்.

167. POETRY.

கக௭.—யாப்பு ஆவதென்ன?

பலவகை மொழிகளை அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என்றி வற்றால் யாப்புற இணைத்து, பல அலங்கார வகையாற் சிறப்புப் பொருந்தச் செய்யப்படுவன யாப்பு என்னப்படும்.

யாப்பு, செய்யுள், பா, பாட்டு, சில ஒருபொருட் பெயர்களாம்.

[நன்னூல் 268. யாப்பருங். 1.]

(I.) PARTS OF VERSE.

(I) யாப்புறுப்பியல்.

ஈ க. அசை.

168. METRICAL SYLLABLES.

கக௮.—அசைகள் எத்தனைவகை ஆம்?

நேரசை, நிராயசை என இருவகை ஆம்.

[யாப்பருங். 5.]

169. SYLLABLES LONG BY NATURE OR P

கக௯.—நேரசைகள் எவை?

குற்றெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும், செட் டெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும் நேரசை ஆம்.

[யாப்பருங். 6.]

(உ-ம்) க எ-து, குறில் தனியே வந்த நேர
கல் எ-து, குறில் ஒற்றடுத்து வந்த நேர
கச எ-து, குறில் தனியே வந்த நேர.
கசல் எ-து, குறில் ஒற்றடுத்து வந்த நேர.

170. SHORT SYLLABLES.

க௭௦.—நிராயசைகள் எவை?

குறில் இணைந்துவரினும், குறில் நெடில் இணைந்துவரினும், குறில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும், குறில் நெடில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும் நிராயசை ஆம்.

[யாப்பருங். 8.]

(உ-ம்.) அநி எ-து, அந்நெழுத்து இணைந்து வந்த நிரை,
சரு எ-து, அந்நெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் இணைந்து வந்த நிரை,
மரம் எ-து, அந்நெழுத்து இணைந்து ஒற்றடுத்து வந்த நிரை,
விளம் எ-து, அந்நெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் இணைந்து ஒற்றடுத்துவந்த நிரை.

ஓ ௨. சீர்.

171. METRICAL FEET.

க௭௧.—சீர் ஆவதென்ன?

இருவகை அசையுந் தனித்தும் இணைந்தும் வருவது சீர் ஆம்

172. CLASSES OF METRICAL FEET.

க௭௨.—அச்சீர் எத்தனை வகைப்படும்?

அசைச்சீர், இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என நான்கு வகைப்படும்.

[யாப்பருங். 10.]

173. FEET OF ONE அசை.

க௭௩.—அவற்றுள், அசைச்சீர் என்பதியாது?

அசைச்சீர் என்பது ஓரசைச்சீராம். அது, நேரசை தானே நின்று நேரசைச் சீர் எனவும், நிராயசை தானே நின்று நிராயசைச் சீர் எனவும் இருவகை ஆம்.

நேரசைச் சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு நாள்.

நிராயசைச் சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு மலர்.

இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவின் சுற்றிலேவரும்.

அவற்றோடு முறையே குற்றியலுகரஞ்சேர்ந்து காக எனவும் பிறப்பு எனவும் வருவதும் உண்டு.

[யாப்பருங். 14.]

174. FEET OF TWO அசை.

கஎசு.—இயற்சீர் என்பது யாது?

இயற்சீர் என்பது ஈரசைச்சீர் ஆம். அது, நேர் நேர்; நிரா நேர்; நிரா நிரா; நேர் நிரா, என நான்கு வகை ஆம். அவற்றிற்குத் தேமா, புளீமா, கருவிளம், கூவிளம், உதாரண வாய் பாடாம்.

இவை அகவற்சீர் எனவும்கூடும்.

[யாப்பருங். 11.]

175. FEET OF THREE அசை.

கஎரு.—உரிச்சீர் என்பது யாது?

உரிச்சீர் என்பது மூவசைச்சீர் ஆம். மேற்கூறிய நான்கின் ஈற்றிலே நேரசையும், நிராயசையுந் தனித்தனி கூடிவர எட்டுவகை ஆம். அவையாவன:

(க.)	நேர்	நேர்	நேர் ... உதாரண வாய்பாடு	தே	மாங்	காய்.	} இவை நான்கும் வெண்சீர் எனவும்கூடும்.
(உ.)	நிரா	நேர்	நேர்	உ-டு	புளி	மாங்	
(ஈ.)	நிரா	நிரா	நேர்	உ-டு	கரு	விளங்	
(ச.)	நேர்	நிரா	நேர்	உ-டு	கூ	விளங்	
(இ.)	நேர்	நேர்	நிரா	உ-டு	தே	மாங்	} இவை நான்கும் வஞ்சிச்சீர் எனவும்கூடும்.
(ஊ.)	நிரா	நேர்	நிரா	உ-டு	புளி	மாங்	
(ஓ.)	நிரா	நிரா	நிரா	உ-டு	கரு	விளங்	
(அ.)	நேர்	நிரா	நிரா	உ-டு	கூ	விளங்	

[யாப்பருங். 12.]

176. FEET OF FOUR அசை.

கஎகா.—பொதுச்சீர் என்பது யாது?

நாலசைச்சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும். மேற்சொல்லிய நால்வகைப்பட்ட இயற்சீரின் ஈற்றிலே, முறையே,

தன்பூ	என	நேர்	நேரும்.	} கூட்டிற் பதினான்கும்.
ஈறம்பூ	என	நிரா	நேரும்.	
தண்ணிழல்	என	நேர்	நிரையும்.	
ஈறநிழல்	என	நிரா	நிரையும்.	

இவை பாட்டில் மிகவும் வழங்காவாம்.

[யாப்பருங். 13.]

§ கூ. தனீ.

177. CONNECTION OF FEET.

கஎஎ.—தன ஆவதென்ன?

சீரோடு சீர் பாட்டிலே தொடர்ந்து வரும் முறையே தனீ ஆம்.

[யாப்பருங். 17.]

178. THE CONNECTION PECULIAR TO THE ஆசிரியம் METRE.

களவு.—ஆசிரியத்தன என்பது யாது?

நேரோடு நேரும், நிராயோடு நிராயும் ஒன்றுவது ஆசிரியத்தன ஆம்.

[யாப்பருங். 19.]

(உ-ம்.) “நிரு மறை தலைய,
 இருணிற் விசம்பின,
 விண்ணதிர் இமிழை கடுப்பப்,
 பண்ணமைத் தவந்தேர் சென்ற வாறே.”

இதில், கருவிளங், கருவிளம்; கருவிளம், புளிமா; கூவிளங், கருவிளம், புளிமா; கூவிளம், புளிமா, தேமா, தேமா; என்று நேர்முன் நேரும், நிராமுன் நிராயும் வந்தது காண்க.

179. THAT OF THE வெண்பா.

களவு.—வெண்பா ஆவதென்ன?

மா முன் நிராயும், விளம் முன் நேரும், காய் முன் நேரும் வருவது வெண்பா.

[யாப்பருங். 18.]

(உ-ம்.) “உருவுகண் டென்னாம வெண்மம்,
 உருப்பெருந்தேர் கச்சாணி யனஞர் உடைத்த.”

[இதில், கருவிளம், தேமாங்காய், தேமா, கருவிளங்காய், தேமாங்காய், தேமா, பிறப்பு என வந்தது காண்க.]

§ ச. அடி.

180. LINES.

கடி.—அடி ஆவதென்ன?

தளையினாலே இணைக்கப்பட்ட சீரோடு வருவது அடி ஆம்.

[யாப்பருங். 23.]

அவ்வடி இரு சொல் வரும் குறையுடையனவும்,
 மூன்று சொல் வரும் சித்தடி எனவும்,
 நான்கு சொல் வரும் அளவடி எனவும்,
 ஐந்து சொல் வரும் கெட்டடி எனவும்,
 மிகு சொல் வரும் சிறுபாடி எனவும்,
 ஆக ஐந்து வகை ஆம்.

§ ௫. தோடை.

181. CONSONANCE.

கவுக.—தோடை ஆவதென்ன?

அடிகளிலுஞ் சீர்களிலும் எழுத்துகள் இசையத்தொடுப்பது தோடை ஆம். [யாப்பருங். 32.]

182. RHYME.

கவுஉ.—எதுகைத்தோடை ஆவதெது?

அடிகளில் முதலெழுத்துகள் மாத்திரை அளவில் ஒத்துநிற்க, ரண்டாம் எழுத்து இசையத் தொடுப்பது எதுகை.

[யாப்பருங். 34.]

(உ-ம்.) “மலர்மிசை யெனென் மாண் அடி சேந்தர்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.”

சே ம ல எ ன் ப த் த ரு ன் ல எ ன் ப து எ து கையாம்.]

இ க ட் டெ ன் ப த் த ரு ப ட் டெ ன் ப து எ து கையாம், ப ட் டெ ன் ப து எ து கை ஆகாது.

183. ALLITERATION.

கவுரு.—மோனைத்தோடை ஆவதெது?

அடி முதலெழுத்து மீண்டு வரவும், இன எழுத்து வரவுந் தொடுப்பது மோனை. அவ்வின எழுத்தாவன:

அ,	ஆ,	இ,	ஓ.	
இ,	ஈ,	எ,	ஏ,	யா.
உ,	ஊ,	உ,	ஊ,	
ச,	த,			
சு,	ஈ,			
ம,	வ,			

ஒன்றாகென்ற மோனை ஆம்.

(உ-ம்.) மேற்கண்ட குறவில் மகாமோனையும் ககாமோனையும் காண்க.

[யாப்பருங். 33.]

(II.) KINDS OF METRE.

II. யாப்பியல்.

184. METRES AND THEIR SUBDIVISIONS.

கவுசு.—மேற் கூறிய உறுப்பினால் உண்டாகிய விசேஷித்த பாவும் பாவினமும் எவை?

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கவித்துறை, விருத்தம் முதலியவாம்.

[யாப்பருங். 52, 53, 54.]

இ மற்றவை எல்லாம் யாப்பருங்கலத்திலே காண்க.

§ க. வெண்பா.

185. THE VENPĀ.

கடிரு.—வெண்பாவுக்குரிய இலக்கணம் என்ன?

(க.) வெண்பாவிடத்து இயற்சீரும், வெண்சீரும் வரும்;

(உ.) அளவடியாலே நடக்கும்; ஆயினும் ஈற்றடி சிந்தடியாக வரும்;

(ஈ.) நாள், மலர், காசு, பிறப்பு இந்நான்கில் ஒன்று ஈற்றடியின் ஈற்றுச் சீர் ஆம்;

(சு.) அதற்கு உரிய தளை ஆகிய வெண்டளை அன்றிப் பிறதளை வாரா.

[யாப்பருங். 55.]

186. KINDS OF VENPĀ.

கடிரு.—வெண்பா எத்தனைவகை ஆம்?

குறள், சவலை, நேரிசை, இன்னிசை, என நான்கு வகை ஆம்.

[யாப்பருங். 56.]

187. CURAL.

கடிரு.—இவற்றுள் குறள் ஆவதெது?

நாற்சீர், முச்சீர் என இரண்டடியால் வருவது குறள் ஆம்.

[யாப்பருங். 57.]

(உ-ம்.) “கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.”

“உருவுகண் டெள்ளமை வேண்டும்; உருவ்பெருந்தேர்க்

கச்சாணி அள்ளுர் உடைத்து.”

[ஒரு விகற்பத்தினாலும் இரு விகற்பத்தினாலும் வந்தது.]

188. SAVALAI.

கடிரு.—சவலைவெண்பா என்பதெது?

இரு குறள் ஒரு விகற்பத்தால் வருவது சவலை ஆம்.

(உ-ம்.) “அட்டாவும் பால் சவையிற் குன்றுதளவல்ல

சட்டாவும் சண்பல்லவர் சண்பல்லவர்;

கெட்டாவும் மேன்மக்கண் மேன்மக்களே; சமகு

சட்டாவும் வெண்ணை தரும்.”

189. NĒRISEI.

ககுக.—நேரிசை வெண்பா என்பது யாது?

இரு குறளும் நடுவே தனிச்சொல்லும் வருவது நேரிசைவெண்பாவாம். [யாப்பருங். 58.]

(உ-ம்.) “தம்மை இகழ்த்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றி மற்

றெம்மை இகழ்த்த வினைப்பயத்தால்,

உம்மை

பெருவாய் நிகையத்து வீழ்வர்கொல் என்று

பரிவது உஞ் சான்றோர் கடன்.”

190. INNISEI.

ககூ0.—இன்னிசை வெண்பா என்பதெது?

நாற்சீர் மூவடியும் முச்சீர் ஓரடியுமாக வருவது இன்னிசை வெண்பாவாம். [யாப்பருங். 59.]

(உ-ம்.) “இன்றகொல், அன்றகொல், என்றகொல் என்னு

யின்றையே கின்றது கூற்றம்என் றெண்ணி,

ஒருவுமின் நீயவை; ஒல்லும் வகையான்

மருவுமின் மாண்டாச் சிறம்.”

§ 2. ஆசிரியப்பா.

191. ĀSIRIYAM METRE.

ககுக.—ஆசிரியப்பாவுக்குரிய இலக்கணம் என்ன?

(க.) இயற்சீரன்றிச் சிலவிடத்து வெண்சீருந், தேமாங்கனி, புளி மாங்கனி என்னும் இடை நேரசை வஞ்சிச்சீரும் வரப்பெறும்.

(உ.) அதில் தன் தனையன்றி வெண்டனையும் வரும்.

(ஈ.) மூன்று முதலிய பல அடிகளான் வரும்.

(சு.) ஈற்றடியின் ஈற்றசையின் ஈற்றிலே ஏகாரம் பெரும்பாலும் வரும்.

ஆசிரியம் எனவும் அகரம் எனவும்கூடும்.

[யாப்பருங். 66. &c.]

(உ-ம்.) “சீரிடை தனையி னேர்கெடும் இன்மைபே;

காரிடை மின்னிற் கடிதிறம் புகழே;

தேரிடை உருவிற் செல்வ மாரழே;

தாரிடை மதவினிற் தவிழ்க்கொழி இன்பமே!”

§ 2. கலித்துறை.

192. CALITTUREI METRE.

ககூஉ.—கலித்துறையின் இலக்கணம் என்ன?

(க.) ஒரே எதுகையான நான்கு நெடிடடி வரப்பெறும்;

(உ.) வெண்டளையைப் பெறும்;

(ரு.) ஒவ்வோரடியின் முதல் நான்குசீரும் இயற்சீராகவும் இடைநேரசைக் காய்ச்சீராகவும் இருக்கும்;

(சு.) ஒவ்வோரடியின் ஐந்தாஞ்சீர் கூவிளங்காய் என்றாவது, கருவிளங்காய் என்றாவது வரும்;

(ரு.) ஈற்றடியின் ஈற்றிலே ஏகாரம் வரப்பெறும்;

(கூ.) நேரகை முதலானால் அடி ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினாறு உயிர் எழுத்து வரும்;

(எ.) நிராயகை முதலானால் அடி ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினேழு எழுத்து வரும்.

இது கட்டளைக்கலித்தறை எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 85.]

(உ-ம்.) “எரிஎனக் கென்னும், புழுவுவோ எனக்கெனும், இந்தமன்னுஞ் சரிஎனக் கென்னும்; பருந்தோ எனக்கெனும், தான்புரிக்க

நரிஎனக் கென்னும், புன்னும் எனக்கென்னும் இந்நாறுடலைப் பிரிய முடிக வளர்த்தேன்! இதனால் என்ன பேறெனக்கே?”

சு. விருத்தம்.

193. VIRUTTAM METRE.

கககரு.—விருத், ின் இலக்கணம் என்ன?

(க.) எல்லாச் சீருந் தழுவும்;

(உ.) ஐந்து வகையான அடிகளாலுண்டாகும்;

(ரு.) தளையின்றி நடக்கும்; ஆயினும் அதற்குரிய பொதுவான விதியாவது: ஓரடியில் தேமா வந்தால் மற்ற அடிகளிலும் தேமா ஆயினும் புளிமாவாயினும் வரும். விளம் வந்தால் மற்ற அடிகளிலும் கூவிளமாயினும் கருவிளமாயினும் வரும். காயிற்றுச் சீருக்குக் காயிற்றுச்சீருங், கனியிற்றுச்சீருக்குக் கனியிற்றுச்சீரும் வரும் மற்றவைகளும் இவ்வாறே.

சீர் தம்முள்மாறி வரில் சந்தபேதமாம்.

[யாப்பருங். 65. 74. 86. 88.]

(உ-ம்.) “கமெனவன் பெய்கனலிற் கொழுநூரு மலைகளிலும் கடத்தற் கொண்டு செவ்விரத் தினும்வலிது கடல்பருகி மேருவினை சேரே பேர்த்தச்

ககெனலை வீழும்ருகினு' நிறத்தரிது; புலன்முழுதத் தோன்ற மூலம்

கெழுமலகி தண்டெனினுண் டிலநாதி லிலத்தினைக் கெடுத்தல் வேண்டெம்.”

யாப்பபதிகாரம் முற்றிற்று.

லக்கண வினா விடை.

V. RHETORIC.

ஐ ந தா வ து: அ ணி அ த் க ர ம்.

194. RHETORICAL EMBELLISHMENT.

கக்சு.—அணி என்பது யாது?

மக்களுக்கு அணியும்பூமாலேபோலவும், பொன் ஆபரணம் போலவும், புலவர்பாடிய கவிகளுக்கு அலங்காரமாகச் செய்தன வாம்.

195. KINDS OF RHETORICAL ORNAMENT.

ககரு.—அவ்வணி எத்தனைவகை ஆம்?

சொல்லணி, பொருளணி என இருவகை ஆம்.

196. VERBAL ORNAMENT.

ககசு.—சொல்லணி ஆவது என்ன?

எழுத்தானுஞ் சொல்லானும் பெயர்த்து வேறுபொருள் தரு வது சொல்லணி ஆம். அணியைத் தந்த சொல்லை மாற்றின் அணி கெடும் ஆதலால் சொல்லணி எனப்படும்.

(உ-ம்) “மூலே நகைத்தன” என்பதற்கு “மூலே பூத்தன” எனில் சொல்பாறவே அணி வில்லாமையாற் சொல்லணி.

ஐ க. சொல்லணி.

197. KINDS OF VERBAL ORNAMENT.

கக௭.—சொல்லணி எத்தனைவகை ஆம்?

மடக்குஞ், சித்திரமும் என இருவகை ஆம். அவையாவன:

(க.) எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆகிய மூவகைகூடுதலும் மாறிவருவன மடக்கணி.

அவை மறிநிலை, அந்தாதி, அடுக்கு என மூன்று வகை ஆம்.

(உ.) இரதம்முதலிய பலவாறான கோணங்களாகச் சித்திரித்து எழுத்துகளை மாறி அடைத்துப் பாடுவன சித்திரவணி. இவை பந்தனம் என்றும் பெயர்பெறும்.

[தண்டி அலங். III. 1.]

“எழுத்தின் கூட்டம் இடை பிறிதின்றியும்
பெயர்த்தும் வேறே பொருடின் மடக்கே.”

198. INVERSION.

ககஅ.—மறிநிலை ஆவது என்ன?

எழுத்துகளை ஆவது சொற்களையாவது அடிகளை ஆவது மாறி நிற்கும்படி புணர்ப்பதாம்.

(உ-ம்.) சிவிறி = விசிறி,
எரிமறு = மிரெறு.

இது எழுத்து மறிநிலை என்னப்படும்.

இல்லுன் =
நகர்ப்புறம் = புறநகர்.

இது சொன்மறிநிலை என்னப்படும்.

“கனாயாடக் கொண்டை கயத்தாட மஞ்சை
கனாயாழ அம்மி மிதப்ப வளையனைய
யானைக்கு நீத்த முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் கூனே.”

இது அடிமறிநிலை என்னப்படும். [கன்னடம் 419.]

“நெடுஞ்ஞர் நற்சேந்தர் துன்பத் தடைபாச்
கொடுத்த தான் றய்ப்பினு’ மீண்டெங்கால் ஈண்டும்
இடுக்குற்தப் பற்றினு’ நிலலாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.”

199. THE REPETITION OF THE LAST WORD OF THE FORMER LINE, OR VERSE, IN THE BEGINNING OF THE NEXT.

கககக.—அந்தாதி ஆவதென்ன?

எழுத்தாவது சொல்லாவது அந்தாதியாகப் பாடுவதாம்.

[யாப்பருங். 50.]

(உ-ம்.) “மாந்தக்கெல்லாம் கேள்வியால் அறிவும்;
அறிவினா கல்வியுங்; கல்வியாற் புதலும்;
புதலாற் பெருமையும்; வினந்து வளரும்.”

“கல்வியே தற்புடைய பெண்டிர்; பெண்டிர்க்குச்
செல்வப்புதல்வனே ஈங்கவி.”

200. REPETITION.

200.—அடுக்கு ஆவது என்ன?

சொல்லானும் பொருளானும் அடுக்கி வருவன ஆம்.

[நன்னூல் 436.]

(உ-ம்.) “பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்ற.”“தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பார்க்கித் தப்பார்க்குத்
தப்பாய்துஉழை.”“வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அகிதணார்
வைகலும் வைகல் வைகும் என் றின்புறுவர்;
வைகலும் வைகற்றம் வாழ் நான்மேல் வைகருதல்
வைகல் வைத்துணரா தார்.”“ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே
விவக்கினிற் சீரேறி ஒக்குமே ஒக்குமே
குலக்கொட்டிப் பூவி னிறம்.”**201. VARIOUS FANTASTIC MEASURES.**

201.—சித்திரவணி ஆவது என்ன?

இரதபந்தனம், நாகபந்தனம், யானை, குதிரை, ஒட்டகை இவை
முதலானவைகளின் நடையுடையன அடிபந்தனம் ஆம்.

இவை சிறந்தவை அல்ல; ஆதலால் உதாரணம் காட்டவில்லை.

§ 2. பொருளணி.

202. ORNAMENT DERIVED FROM THE SENSE.

202.—பொருளணி ஆவதென்ன?

சொல் மாறினும் அச்சொல்லால் வழங்கிய பொருள் மாறாது,
அணியுங் கெடாது வருவது பொருளணி ஆம்.(உ-ம்.) பவனவாய் எரு, சொன் மாறி, துதிப்போன்ற செவ்வாய் எனில்,
சொன் மாறும் பொருண் மாறாமையாற் பொருளணி.**203. ESSENTIAL QUALITIES.**

203.—தன்மையணி ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளுக்கு உரிமையுடையது தன்மை அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “அஞ்சாமை ஈகை அறிவுக்கம் இந்நான்கும்

எஞ்சாமை வேந்தர் வியப்பு.

-த. அராஜகுக்கு இவ்வியற்கை இன்றியமையா;
ஆதலில், இது தன்மை யணி.

[தண்டி அலங். II. 2, 3.]

“எவ்வகைப் பொருள் மெய்வகை விளக்குஞ்
சொன்முறை தொடுப்பது தன்மை ஆகும்.
அதுவே, பொருள் குணஞ்சாதி, தொழுவொடு புலன் ஆம்.”

204. COMPARISON.

உ0ச.—உவமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருள் தம்முள் குணத்தானுந், தொழிலானும், பயனானும் ஒத்தனவாகக் காட்டல் ஆம். இவற்றுள், உபமானமும், உபமேயமும், பொதுப்பண்பும், போலமுதலிய உவமையுருபுகளுந் தொக்கும் விரிந்தும் விகற்பித்தும் வரும்.

(உ-ம்.) “புறங்குன்றி கண்டனையர் எனும்
அகங்குன்றி மூக்கிற கருமை யுடைத்து.”

எ-து. குன்றியானது புறத்துச் செம்மையும் மூக்கிற கருமையும் உடையதுபோல, கூடா ஒழுக்கத்தார் வேடத்தார் புறத்துச் செம்மையும் அகத்துக் கருமையும் உடைபார், ஆதலில் பண்பு உவமையணி.

(உ-ம்.) “அடுத்தது காட்டெம் பனிக் கேபோ னெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டு மூகம்.”

எ-து. கண்ணடியானது தனக்கு எதிரிட்ட பொருளின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதல்போல, மூகமானது தனக்கு எதிரிட்ட மனதின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதலாற், தெளிவிலு உவமையணி.

(உ-ம்.) “மருந்தாதித் தப்பா மாத்தற்றாற் செவ்வம்
பெருந்தகை யான்கட்ட படின.”

எ-து. மாமானது பணியானதுக்கு மருந்தாய்ப் பயனாதல்போலப் பெருந்தகையான் செவ்வமானது வறுமை யானதுக்குப் பயனாதலாற் பயனு உவமையணி.

(உ-ம்.) “அகாமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முத்தறே யுலகு.”

எ-து. அகாத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி காதாத்தினாயின் இயல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவனுக்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கை உணர்வால் முற்றம் உணர்தலானும்; எடுத்துக் காட்டி உவமையணி. இது திட்டாகத் தவணி எனவும்படும்.

(உ-ம்.) “வலிவி னினைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்ரோல் போர்த்து மேய்த்தறா.”

எ-து. கல்லார் போல வேடம்பூண்ட பிறரை வஞ்சிக்கின்ற கூடா ஒழுக்கத்தானுக்குப் பசு புலியின்ரோலைப் போர்த்துக் கொண்டதுபோலும். எனவே, பசு புலியின்ரோலைப்போர்த்துக் கொள்ளுதல் இல்லாமை யால், இல் பொருளு உவமையணி.

[தண்டி அலங். II. 4.]

“பண்புச் சொழிலும் பயனும் என்றிவற்றின்
ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்ச்
தொப்புமை தோன்றச் சொப்பின் அகிதவமை.”

205. FIGURATIVE LANGUAGE.

20௫.—உருவகவணி ஆவதென்ன?

உவமையும் பொருளும் வேறுபடாமற் குணம், தொழில் பயன் என்னும் முக்காரணங்களுந் தோன்றாமலும், உவமையுருபு இல்லாமலும் ஒன்றுபடவரும் உவமையே உருவகவணி ஆம்.

[நன்னூல் 451. ஒத்துப்பார்க்க.]

(உ-ம்.) “அறவாழி அந்தணன் ருச்சேந்தரீக் கல்லாத

பிறவாழி நீத்தலரித.”

எ-து. கடவுளுடைய பாத்தகத்திற் தோணியாக உருவாகத் செய்தமையால் ஏகாந்த உருவகவணி; இதனை ஏக தேச உருவகவணி எனவும்படும்.

(உ-ம்.) “குணமென்னுள் குன்றேறி நின்றார் வெருளி
கனமேயுள் காத்தல் அரித.”

எ-து. தந்தை இருத்தற்கு அசையாமைபும் பெருமையும் உடைய மலையைப்போலக் குணங்களை உருவகத் செய்தமையால், இது ஏது உருவகவணி.

(உ-ம்.) “சினமென்னுள் சேந்தாகைக் கொல்லி
இனமென்னும் ஏம்பு பிணையைச் சடும்.”

எ-து. நெருப்பு தான் சேந்த இடத்தையே சடும்; சினமானது தான் சேராத இடத்தையுஞ் சடுமென்று அதிகமாப்ச்சொல்லி உருவகத் செய்தமையால் இது மிகையெய்துறமை உருவகவணி.

[தண்டி அலங். II. 9.]

“உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை ஒழிவீத

தொன்றன்மாட்டின், அகிலுருவகம் ஆகும்.”

206. ANTITHESIS.

20௬.—வேற்றுமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருளைத் தம்முள் உவமித்துப் பின்னர் அவற்றுள் வேற்றுமை தோன்றக் கூறுதல் ஆம்.

(உ-ம்.) “தீவினா சட்டபுண்ணுள்ளதும்; ஆரதே
சாவினா சட்ட வடு.”

எ-து. தீயும், கொடுஞ்சொல்லுஞ், சிந்தொழிலினும் ஒக்கும்; ஆயினும், தீவினா சடப்பட்ட புண் ஆற தவினும், சாவினா சடப்பட்டவடு ஆறதவினும் தீயினும் அதிகமானமையால் வேற்றுமையணி.

[தண்டி அலங். II. 22.]

“உற்றினும் குறிப்பினும் ஒப்புடை இருபொருள்

வேற்றுமை படவரின் வேற்றுமை அதனே.

அதனே, குணம் பொருள் சாதி தொழிலொடு புணரும்.

207. RECURRENCE OF THE SAME WORD.

உ067.—பின்வருநிலையணி ஆவதென்ன?

முன்னர்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலஇடத்தும் வருவது பின்வருநிலை அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “சோயெல்லா’ சோய் செய்தார் மேலவா’ சோய்செய்யார்
சோயின்மை வேண்டிபவர்.”

எ-து. சோயென்றுத் சொல்லும்பொருளும் பின்னும்வந்தமையால் இது பின்வருநிலையணி.

[தண்டி அலங். II. 15.]

“முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவழி
பின்வரு மென்ணிற் பின்வரு நிலையே.”

208. PROVERBIAL EXPRESSIONS.

உ04.—ஒட்டணி ஆவது என்ன?

கவி கருதிய பொருளை மறைத்து, அது வெளிப்படுத்தற்கொத்த வேறொன்றை உரைப்பதாம்.

(உ-ம்.) “பிம்பெப் சாகுடும் அச்சிறம் அப்பண்டம்
சால மிருத்தப் பெயின்.”

எ-து. எளியவரென்றெண்ணிப், பவுரோடு பகைத்தவன் தான் எத்தனை பலசாலியாயினும் அவர்கள் ஏக மாய்த் திரண்டபோது அழிந்துபோவான், என்பது தோன்ற, மயிலிறகுனை ஏற்றிய வண்டிலும் அச்ச முறையும் என்றமையால், இது ஒட்டணி.

[தண்டி அலங். II. 25.]

“கருதிய பொருடொருத்ததபுலப் படுத்தற்
கொத்த தொன்றுரைப்பின் அகல் தொட்டென மொழிப.”

209. CONTRAST.

உ05.—விலக்கணி ஆவதென்ன?

ஒன்றைச் சொல்லி மற்றதைக் காட்டிய குறிப்பினால் மறுத்து

(உ-ம்.) “சன்றே தரினு’ கடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.”

எ-து. நியாயம் இன்றித் தேடிய பொருள் என முன்னர்க் கூறி அது என்மையே தரினும் விடிக எனப்பின் னர் விலக்கியமையால் இது விலக்கணி.

[தண்டி அலங். II. 16.]

“முன்னத்தின் மறுப்பின் அது முன்னர் விலக்கே
முனைக்க காலமு’ மேவியதாரும்.”

210. IRONY.

உக0.—மாறுபடுபுகழணி ஆவதென்ன?

ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்தலும், பழித்தாற்போலப் புகழ்தலும் ஆம்.

(உ-ம்.) “தேவர் அனைபச் சயவர், அவருத்தர்
மேவன செய்தொருகலான்.”

எ-து. அறிவீனர்கள் தீயவழியின் கடக்கில் தீங்கைத் தருமென்றணாத, நங்கள் விருப்பப்படிபே
கடக்கின்றமையால், தம்மிக்கைப்படி கல்லவழியிலொருகுகின்ற தேவருக்கொப்பென்றார்; ஆத
லில், மாறுபடு புகழணி.

[தண்டி அலங். II. 39.]

“புகழ்வது போலப் பழித்திறம் புனைதலும்,
பழிப்பது போலப் புகழ்புலப் படுத்தலும்,
அவையும் இன்னவென் றறைஞ்ச ருளரே.”

211. SELF PRAISE.

உகக.—தன்மேம்பாட்டுரை அணி ஆவதென்ன?

ஒருவன் தனக்கு மேன்பாடாகத் தன்னைத் தானே புகழ்வதாம்.

(உ-ம்.) “என்னைமூன் னில்லன்மீன் தெவ்வீர், பலரென்னை
முன்னின்ற கன்னின் றவர்.”

எ-து. பகைவரே, என்னாசன்முன் நில்லாதபோங்கள்; நின்றவர்களை எல்லாம் கல்லாகநிற்கச் செய்தேன்
யான்; எனத் தன்னைத் தானே புகழ்க்தமையால் தன்மேம்பாட்டுரை அணி.

[தண்டி அலங். II. 44.]

“தான்ற புகழ்வது தன்மேம்பாட்டுரை.”

212. THE GARLAND.

உகஉ.—மாலையவமை அணி ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளின் இடமாய்ப் பலபொருள் தோன்றி, அவை ஒன்றோடொன்று தொடர, ஒவ்வொரு பொருளின் கடையிலும் பொருள்முடிவுபடுவது மாலையவமை அணியும்.

(உ-ம்.) “அன்புளும் ஆர்வம் உடைமை; அது ஈனும்
கன்பென்று ஈடாச் சிறப்பு.”

எ-து. அன்பானது ஆர்வம் உடைமையை ஈனும்; ஆர்வாவருடைமையின்றது கன்பென்று ஈடாச்
சிறப்பை ஈனும், என்றமையால் மாலையவமை அணி.

213. MANY SUBJECTS WITH A COMMON PREDICATE.

உகந.—ஒப்புமைக் கூட்ட அணி ஆவதென்ன?

ஒன்றற்கொன்று புகழினாலேனும், பழிப்பினாலேனும், இசையப்பொருந்தி முடிவுபடுவது ஒப்புமைக்கூட்ட அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “அவை அஞ்சி மெய் விதிப்பார் கல்லீழ், கல்லார்
அவை அஞ்சா ஆருவச்சொல்லும், நவை அஞ்சி
நத்துண்ணாச் செல்வமும், நல்குந்தார் இன்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று.”

[தண்டி அலங். II. 53, 54.]

“கருதிய குணத்தின் மிகுபொருளுடன் வைத்
தொருபொருள் வைப்ப தொப்புமைக்கூட்டம்.—
புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படும் அதுவே.”

அணி அதிகாரம் முற்றும்.

லக்கண வினா விடை.

VI. THE SUBJECTS TREATED OF IN COMPOSITIONS.

ஆருவது: பொருள் அதிகாரம்.

214. SUBJECT MATTER.

உகசு.—பொருள் ஆவதென்ன?

இம்மை மறுமைகளிலுஞ் சீவராசிகளுக்கு உறுதியைத் தருவதென்று வேண்டப்பட்டதும், உயர்ந்தோரால் இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டதும் ஆம்.

215. ITS DIVISIONS.

உகரு.—அப்பொருள் எத்தனைவகை ஆம்?

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என நான்குவகை ஆம்.

[நன்னூல் 10.]

216. VIRTUE.

உகசு.—இவற்றுள், அறம் ஆவதென்ன?

கடவுள் அருளிய வேதத்தில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலும் ஆம்.

இஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், ஆகிய மூன்று வகையுடையதென்பாரும் உண்டு. அன்றியும், இவ்வறத்தை இல்லறம் எனவும் தறவறம் எனவும் சொல்லுவர்.

217. POSSESSIONS.

உக௭.—பொருள் ஆவதென்ன?

தருமவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பிரயோசனமுள்ள பதார்த்தங்கள் ஆம்.

218. PLEASURE.

உகவு.—இன்பம் ஆவதென்ன?

சீவராசிகள் ஐம்புலன்களைக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியாக அனுபவிப்பதே ஆம்.

219. HEAVEN.

உகவு.—வீடு ஆவதென்ன?

கடவுளுடைய அறுக்கிரகத்தால் நல்லோர் மறுமையில் அடைந்து அனுபவிக்கும் மனோவாக்குக்கெட்டாத நித்திய பேரின்பமே ஆம்.

220. FURTHER SUBDIVISIONS.

உஉஉ.—இப்பொருளை இன்னும் நாலோர் விரித்துக் கூறுவதும் உண்டோ?

உண்டு. எப்படியெனில்:

உள்ளத்தின்கண் நிகழ்வது அகப்பொருள் என்றும், புறம்பே நிகழ்வது புறப்பொருள் என்றுங் கூறுவர். அன்றியும், அவற்றிற் குரிய குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், ஆகிய ஐந்தினை நிலங்களையும்; அந்நிலங்களுக்குரிய கருப்பொருள்களையும்; பல வகைப்பட்ட காலங்களையும்; மற்றைய விசேஷங்களையும் விதந்து கூறுவார்கள். இவை பெரும்பயன் இல்லாமையால் இந்நூலிற் கூறவில்லை.

~~~~~  
பொருள் அதிகாரம் முற்றும்.
~~~~~

இலக்கண வினா விடை முடிந்தது முற்றும்.

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

I. NANNŪL.

இலக்கண நூல்,

இரண்டாம் பங்கு.

ஆசிரிய வசனங்கள்.

I. பவணந்தி முனிவர் செய்த

மூலமும் பொழிப்புரையும்.

இக்த

ஜி. யூ. பேரப்பையரால்

பார்வையிடப்பட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

“கூறு பழகு குத்திரத்தின் கேள்” [கன 9]

Madrass:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

1858.

TO THE STUDENT.

1. The learner may imagine that the assistance afforded to the student in this Edition of the Nannûl is less than that given in other Editions. It is not really so. The Vocabulary at the end, the prose rendering, the summaries, and the references to the foregoing catechism afford all the help any real student ought to require. The shortest road to Tamil Scholarship is to work independently of verbal commentaries.

2. There are many native works on Grammar. But the Nannûl supersedes them all. The *Tolkâppiyam* and others will not repay the labour of perusal. The student of Tamil Grammar may safely end his studies here.

3. The metre is that called நிலைமண்டிலம். See யாப்பருங். 71. The lines are equal, and consist of four feet each. These feet must correspond in the several lines.

இ ல க் க ண நூ ல்,

II. பங்கு.

ஆ சி ரி ய வ ச ன ங் க ள்.

II. NATIVE AUTHORITIES.

I. ந ன் னூ ல்.

PREFACE.

க. சிறப்புப்பாயிரம்.

1. மலர்தலை உலகின் மல்கிருள் அகல [வி. 153. 152.]
இலகொளி பரப்பி, யாவையும் விளக்கும்
பரிதியின் ஒருதான் ஆகி, முதல் ஈ
றெப்ப்ள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
5. அற்புத மூர்த்தி தன் அலர்தரு தன்மையின்,
மன இருள் இரிய, மாண் பொருண் முழுவதும்
முனிவற அருளிய மூவறு மொழியுளுங்,
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனு' நான் கெல்லையின் இருந்தமிழ்க் கடலுள்

10. அரும் பொருள் ஐந்தையும் யாவரும் உணரத்,
தோகை வகை விரியிற் றருகெனத், துன்னார்
இகல் அற நூறி, இருநில் முழுவதாந்
தனதெனக் கோலித், தன் மத வாரணந்
திசை தொறு' நிறுவிய திறல் உறு தொல்சீர்க்
15. கருங் கழல் வெண் குடைக் கார் நிகர் வண் கைத்
திருந்திய செங் கோற் சீயகங்கன்,
அருங் கலை விநோதன், அமர் ஆ பரணன்,
மொழிந்தனன்; ஆக, முன்னோர் நூலின் [கு. 7.]
வழியே, நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்,
20. பொன் மதிற் சநகைச் சன்மதி முனி அருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு' நாமத் திருந்தவத் தோனே.

[இது நூல் செய்தோன் பெயர் முதலிய பதினென்றையும் விளக்கினிற்றது.
(கு. 47. 48. காண்க.)]

அவை யாவன :

- க. நூல்செய்தோன்..... பவணந்தி;
உ. நூலின் வழி..... முன்னோர் நூலின் வழி;
ங. எல்லை..... சொல்லிய நான்கெல்லை;
ச. நூலின் பெயர்..... நன்னூல்;
டு. யாப்பு..... தொகை, வகை, விரி;
க. நூல் குறித்த பொருள்... அரும்பொருள் ஐந்தும்;
எ. கேட்போன்..... சீயகங்கன் என்னும் அரசன்;
அ. நூற்பயன்..... மாண்பொருள் முழுவதும்;
க. காலம்.... சீயகங்கன் அரசாண்டகாலம்;
க0, காரணம்..... யதவரும் உணரும்படி;
கக. அவைக்களம்..... சீயகங்கன் அவைக்களம்.]

INTRODUCTION: GENERAL PREFACES.

ந ன் னு ல்.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

1. NAMES OF A PREFACE.

[பாயிரத்தின் பெயர்கள்.]

க. முகவுரை, பதிக்கம், அணிந்துரை, நூனமுகம்,
புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை, பாயிரம்.

[பாயிரத்திற்கு வருங் காரணக் குறிகளை உணர்த்திற்று.]

2. KINDS OF PREFACES.

[பாயிரம் இத்தனைவகை என்பது.]

உ. பாயிரம் பொது சிறப் பென் இரு பார்த்தே.

[மேல், பாயிரம் என்றது பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமும் என
ரு வகையினை உடைத்து.]

3. A GENERAL PREFACE.

[பொதுப்பாயிரம் இன்னதென்பது.]

ஈ. நூலே, நுவல்வோ னுவலுந் திறனே,
கொள்வோன், கோடற், கூற்றும் ஐந்தும்
எல்லா நூற்கும்; இவை பொதுப் பாழிரம்.

[நூலினது வரலாறும், ஆசிரியனது வரலாறும், அவ்வாசிரியன் நூலை
மாணக்கனுக்குச் சொல்லுதலின் வரலாறும், மாணக்கனது வரலாறும்,

அவன் கேட்டலின் வரலாறும், என்னும் ஐந்தும் எல்லா நூற்கும் ஆம்; ஆதலின் இவ்வைந்து வரலாற்றையும் விளங்க உணர்த்துவது பொதுப்பா யிரம் ஆம்.]

4. A CLASSICAL WORK.

[நூலின் வரலாறு.]

சு. நூலின் இயல்பே நுவலின், ஓர் இரு
பாயிரந் தோற்றி, மும்மையின் ஒன்றாய்,
நாற் பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி,
ஐ இரு குற்றமும் அகற்றி, அம் மாட்சியோ
டெண்ணான் குத்தியின் ஒத்துப் படலம்,
என்னும் உறுப்பினிற் சூத்திரங், காண்டிகை,
விருத்தி, ஆகும் விகற்பநடை பெறுமே.

[மேற் கூறிய ஐந்தனுள் நூலினது வரலாற்றைச் சொல்லின், இருவ கைப் பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாதல், முதலாக இங்ஙனம் விகற் பித்த பதின்மூன்று விகற்ப நடைகளைப் பெற்று வரும்.]

5. THREE KINDS OF CLASSICAL WORKS.

[நூல் இத்தனைவகை என்பது.]

ரு. முதல், வழி, சார்பென நூன் மூன் றாகும்.

[முதலால், வழிநூல், சார்புநூல் என மூன்று கூற்றதாம் நூல்.]

6. ORIGINAL CLASSICS.

[முதலால் இன்னதென்பது.]

கூ. வினையி னீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலால் ஆகும்.

[வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடைய முதல்வன், ஆதிக்கண் ணே செய்தது யாதா அது முதலால் ஆம்.]

7. SUPPLEMENTAL CLASSICS.

[வழிநூல் இத்தன்மைத்து என்பது.]

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருள் கொத்துப்

* பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி,
அழியா மரபினது வழிநூல் ஆகும்.

[தொல்லாசிரியர் நூல்களின் பொருண்முடிவு முழுவதும் ஒத்து, வழிநூல் செய்வோன் முதனூலுளதாகவுந், தான் வழிநூற் செய்தற்குக் காரண மாக வேண்டிய விகற்பங்களையும் உடன்கூறி, அவ்விகற்பங்கள் உணர்வு டையோர் பலர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின், அழியாது உலகத்து நின்ற நிலவு மரபினையுடையது (சூ. 429.) வழிநூல் ஆம்.]

8. DERIVATIVE WORKS.

[சார்புநூல் இத்தன்மைத்தென்பது.]

அ. இருவர் நூற்கும் ஒரு சிறை தொடங்கித்
திரிபு வே றுடையது புடைநூல் ஆகும்.

[முதனூல், வழிநூல் என்னும் இரு திறத்து நூல்கட்கும் பொருண் முடிபு ஒருபுடை ஒத்து, ஒழிந்தன எல்லாம் ஒவ்வாமையை உடையது சார்புநூல் ஆம்.]

9. A SPECIAL RULE REGARDING THE TWO LAST: QUOTE THE VERY WORDS OF ANCIENT AUTHORS.

[வழிநூலுக்குச் சார்புநூலுக்கும் பொதுவிதி.]

கூ. முன்னோர் மொழி பொருளே அன்றி அவர் மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம் என்பதற்கு—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்தும்எனு' மேற்கோளில் என்பதற்கும்
கூறு பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள். [வெண்பா.]

[முன்னோர் மொழிந்த பொருளே அன்றி, அவர் மொழியினையும் பொன்போலப் போற்றிக்கொள்வோம் என்பதற்கு இலச்சினையாகவும்; முன்னோர் நூலையே கூறுது அந்நூலினின்றும் வழிநூல் சார்பு நூல்செய்தோம் ஆயினும், ஆசிரியவசனங்களை ஒரோவழி எடுத்து உடன் கூறுதல்

ம சாபுதாற்கும இலக்கணம்; ஆதலின், இந்நூலகத்து வசனம் இல்லை எனக்கூறுவர்; ஆதலின், அக்குற்றம் ஒழிவதற்காகவும் பழஞ் சூத்திரத்தின் கோணக்கூறு.]

10. THE BENEFITS TO BE DERIVED FROM ANY CLASSICAL WORK.

[நூலினது பொருட்பயன்.]

க0. அறம், பொருள், இன்பம், வீட்டைத் தூற்பயனே.

[வி. 215.]

[“அறமும், பொருளும், இன்பமும், வீட்டைதலும்” ஆகிய இந்நான்கும் நூல் தழுவப்படும் பயன் ஆம்.]

11. THE SEVEN OBJECTS CONTEMPLATED BY AN AUTHOR.

[நூல் செய்பவனது மனத்தின் கொள்கைகள்.]

கக. எழு வகை மதமே: ¹உடன்படன், ²மறுத்தல்,
³பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களீவே,
⁴தாது னாட்டித் தனது நிறுப்பே,
⁵இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிவே,
⁶பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல், ஏனைப்,
⁷பிறிதொடு படாஅன் றன் மதங் கொளலே.

[மேல் எழு வகை மதம் என்று சொல்லப்பட்டன: இங்ஙனம் “பிறர் மதத்தை உடன்படல்” முதலியவாக விதந்தன ஆம்.]

12. THE TEN FAULTS.

[நூலுக்கு உண்டாகும் பத்துவகைக் குற்றங்கள்.]

கஉ. ¹குன்றக் கூறன், ²மிகை படக் கூறல்,
³கூறியது கூறன், ⁴மாறுகொள்க் கூறல்,
⁵வழுஉச் சொற் புணர்த்தன், ⁶மயங்க வைத்தல்,
⁷வெற்றெனத் தொடுத்தன், ⁸மற்றொன்று விரித்தல்,
⁹சென்று தேய்ந் திறுத ¹⁰னின்று பய னின்மை,
என்றிவை ஈனாங் குற்ற் தூற்கே.

[தூற்குப் பத்துக் குற்றங்கள் ஆவன: “குன்றக்கூறன்” முதலியவைகளாம்.]

13. THE TEN BEAUTIES OF STYLE.

[தூற்கு உண்டாகும் பத்துவகையான அழகு.]

தந. ¹சுருங்கச் சொல்லல், ²விளங்க வைத்தல்,
³நவீனரோர்க் கினிமை, ⁴நன் மொழி புணர்த்தல்,
⁵ஒசை உடைமை, ⁶ஆழம் உடைத் தாதல்,
⁷முறையின் வைப்பே, ⁸உலக'மலை யாமை,
⁹விழுமியது புய்த்தல், ¹⁰விளங்குதா ரணத்த
தாருத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

[தூலிற்கு அழகு என்று சொல்லப்படும் பத்தாவன: “சுருங்கச்சொல்
 லல்,” முதலியவாம், இலக். அகராதி காண்க.].

14. THE THIRTY-TWO METHODS.

[முப்பத்திரண்டு தந்திர உத்திகள்.]

கசு. ¹நுதலிப் புகுதல், ²ஒத்துமுறை வைப்பே,
³தொகுத்துச் சுட்டல், ⁴வகுத்துக் காட்டல்,
⁵முடித்துக் காட்டல், ⁶முடிவிடங் கூறல்,
⁷தான் எடுத்து மொழிதல், ⁸பிறன்கோட் கூறல்,
⁹சொற் பொருள் விரித்த ¹⁰ரெட்டர்சொற் புணர்த்தல்,
¹¹இரட்டுற மொழிதல், ¹²ஏதுவின் முடித்தல்,
¹³ஒப்பின் முடித்தல், ¹⁴மாட்டெறிந் தொழுகல்,
¹⁵இறந்தது விலக்கல், ¹⁶எதிரது போற்றல்,
¹⁷முன் மொழிந்து கோடல், ¹⁸பின்னது நிறுத்தல்,
¹⁹விகற்பத்தின் முடித்தல், ²⁰முடிந்தது முடித்தல்,
²¹உரைத்தும் என்றல், ²²உரைத்தாம் என்றல்,
²³ஒருதலை துணிதல், ²⁴எடுத்துக் காட்டல்,
²⁵எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்,
²⁶இன்ன தல்ல திதுஎன மொழிதல்,
²⁷எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்,

²⁷பிறர்நூல் முடிந்தது தான் உடன் படுதல்,
²⁸தன்குறி வழக்க' மிக எடுத் துரைத்தல்,
²⁹சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்,
³⁰ஒன்றின் முடித்தல், ³¹தன்னின் முடித்தல்,
³²உய்த்துணர வைப்பென உத்தி எண் ணன்கே.

[மூப்பத்திரண்டு உத்தி ஆவன: “துதலிப்புருதல்,” முதலியவாம். இலக் அகராதி காண்க.]

15. CRITICAL ACUMEN.

[நூல்குரிய மேற்சொல்லிய உத்தி இன்னதென்பது.]

நூற்பொருள் வழக்கோடு வாய்ப்பக் காட்டி,
 ஏற்புழி அறிந்திதற் கிவ்வகை ஆம் எனத்
 தரும்வகை செலுத்துதல் தந்திர உ!

[ஓர் இலக்கணநூலால் உணர்த்தப்படும் பொருளை நூல்வழக்கோடும் உலக வழக்கோடும் பொருந்த உணர்த்தி, அப்பொருளை மற்றோர் இலக் கிய நூற்கண்ணும் ஏற்கும் இடம் அறிந்து, அவ்விடத்திற்கு இஃதாம் எனக் கருதித், தக்கவையாகச் செலுத்துவது தந்திர உத்தி ஆம்.]

16. CHAPTER: ஒத்து.

[ஒத்து என்கிற நூலின் உறுப்பு இன்னதென்பது.]

கக. நேரின' மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
 'கோர்' இனப் பொருளை ஒருவழி வைப்ப
 தோத்தென மொழிப, உயர்மொழிப் புலவர்.

[ஒரு சாதியாய் உள்ள மணிகளை முறையே பதித்தாற்போல, ஒருசாதி யாய் உள்ளபொருள்களை ஒருவழிப்படக் கூறுவது ஒத்தறுப்பாம் எனச் சொல்லுவர், உயர்க்கு உறுதியுக்கும் மெய்மொழிகளை உடையபுல வர்.]

17. SECTION: படலம்.

[படலம் என்னும் துறுப்பின் இலக்கணம்.]

கௌ. ஒரு நெறி இன்றி, விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரின் அது படலம் ஆகும்.

[ஒரு வழிப் படாது, விராய் பொருளோடு பொருந்திப், பலபொருளை உணர்த்தும் பொதுச்சொற்கள் ஒரோவழி அன்றித் தொடர்ந்துவரின் அது படல உறுப்பாம்.]

18. VERSE: சூத்திரம்.

[சொத்துக்கு இலக்கணம்.]

கஅ. சில்வகை எழுத்தில், பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியின் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப' துட்பம் சிறந்தன சூத்திரம்.

'ய கண்ணாடியில் பெரிய சரீரமுதலியவற்றின் சாயை செவ்வாகச் செறிந்து, இனிதாக விளங்கினாற்போலச், சில்வகை எழுத்துகளான் இயன்ற யாப்பின்கண், பல்வகைப்பட்ட பொருள்களைச் செவ்வாகச் செறித்து, இனிதாக விளக்கி, அப்பலபொருள் திண்மையும் துண்மையுஞ் சிறந்து வருவன சூத்திரங்கள் ஆம்.]

19. THE ORDER AND CONNEXION OF VERSES.

[சூத்திரம் ஆம் ஆறு உவமையால் உணர்த்துகின்றது.]

கக. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந், தவளைப்
பாய்த்துப், பருந்தின் வீழ் வன்ன சூத்திரநிலை.

[மேற்கூறிய சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலைகள் ஆற்றொழுக்கு, சிங்கத்தின் பார்வை, தவளையின்பாய்ச்சல், பருந்தின் வீழ்ச்சி, என்னும், நான்கினையும் போலும்.]

20. DIFFERENT KINDS OF VERSES.

[சூத்திரங்களுக்குக் காரண வகையால் வரும் பெயர் வேறுபாடு.]

உ௦. பிண்டம், தொகை, வகை, குறியே, செய்கை,
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

[பிண்டம் எனவுந், தொகை எனவும், வகை எனவுந், குறி எனவுந், செய்கை எனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின்புறந்து அடையாய் வகுப் புறனடை எனவுந், கூறுந் கூற்றினை உடையவாம் மேற்கூறிய சூத்திரங்கள்.]

(உ-ம்.)	பிண்டம்...	56-சூத்திரம்.
	தொகை...	57-சூத்.
	வகை...	58-மூதவியசூத்.
	குறி...	63-சூத்.
	செய்கை...	293-சூத்.
	புறனடை...	கடைசெச்சூத்திரம்.

21. THE FOURTEEN REQUISITES OF A COMMENTARY.¹

[உரையினது பொது இலக்கணம்.]

உக. ¹பாடந், ²கருத்தே, ³சொல்வகை, ⁴சொற்பொருள்,
⁵தொகுத்துரை, ⁶உதாரணம், ⁷வினா, ⁸விடை, ⁹விசேடம்,
¹⁰விரிவுந், ¹¹வதி காரந், ¹²துணிவு, ¹³பயனோ
¹⁴டாசிரிய வசனம், என் தீர்வு உரையே.

[இப்பதினான்கு வகையான் உரைக்கப்படும் நூற்குரை.]

22. BRIEF COMMENTARY: காண்டிகை.

[காண்டிகை உரையினது இலக்கணம்.]

உஉ. கருத்துப், பதப்பொருள், காட்டு, மூன்றினும்;
அவற்றொடு வினாவிடை ஆக்க லானும்;
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை.

[மேற் கூறிய பதினான்கினுள் கருத்துரையும், பதப்பொருளும், உதாரணமும் ஆகிய மூன்றினையும் உரைத்தலானும், அம்மூன்றனோடு வினாவிடை என்னும் இரண்டினையும் கூட்டி உரைத்தலானுந், சூத்திரத்துட்பொருளை விளக்குவன காண்டிகை உரைகள் ஆம்.]

23. DIFFUSE COMMENTARY: விருத்தி.

[விருத்திஉரை இலக்கணம்.]

உரு. சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்
கின்றி அமையாதி யாவையும் விளங்கத்
தன் உரை யானும், பிறர் நூ லானும்,
ஐயம் அகலஐங் காண்டுகை உறுப்பொடு
மெய்யினை எஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

[காண்டுகை உரைபோற் சூத்திரத்துட்பொருள் விளக்குதன் மாத்திரை யில் நில்லாது, அவ்விடங்கட்கு இன்றியமையாத பொருள்கள் யாவையும் விளங்கத், தான் உரைக்கும் உரையானும், ஆசிரியவசனங்களானும், மேற் கூறிய காண்டுகை உறுப்பு ஐந்தனனும், ஐயந்தீர்ச் சுருங்காது, மெய்ம்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தி உரை ஆம்.]

24. EXPLANATION OF THE FIGURATIVE EXPRESSION நூல்=thread.

[நூல் என்னும் பெயர் வந்த ஆறு.]

உசு. பஞ்சிதன் சொல்லாப், பனுவல் இழை ஆகச்,
செஞ் சொற் புலவனே சேயிழையா,
எஞ்சாத
கையே வாய் ஆகக், கதிரே மதி ஆக,
மை இலா நூல்முடியும் ஆறு. [வெண்பா.]

[இந்த நூல்முடியும் ஆறு இதுவாதவின் நூல் என்றது உலமை ஆகுபெயர் ஆம்.] .

25. A TOOL USED TO MEASURE TIMBER.

[நூல் என்னும் பெயர்.]

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி, உள்ளிய தீமைப்

புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா

மரத்தின்

கணக்கோட்டந் தீர்க்குநூல் அஃதே போல் மாந்தர்

மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூல் மாண்பு. [வெண்பா.]

அந்நூல்போற் செப்பஞ் செய்தலானும், நூல் என்றது உவமை ஆகு
பெயர் ஆம்.]

26. THE QUALITIES OF A TEACHER.

[ஆசிரியனது வரலாட்]

உசு. ¹குலன்; ²அருள்; ³தெய்வங் கொள்கை; ⁴மேன்மை;⁵தலை பயில் தெளிவு; ⁶கட்டுரை வன்மை;⁷நில' மலை, நிறைகோல், மலர், நிகர் மாட்சியும், (27-30. எண்க.)⁸உலகியல் அறிவோ ⁹நீயர் குணம்; இனையவும்;

அமைபவ னூல் உரை ஆசிரி யன்னே.

[இவ்வியல்பினை உடையார் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்ஆவார்.]

27. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE THE EARTH. GREATNESS, POWER, PATIENCE, PRODUCTIVENESS.

[மேற்கூறிய உவமையை விர்த்துக் காட்டியது.]

உஎ. ¹தெரிவரும் பெருமையும், ²திண்மையும், ³பொறையும்,

'பருவ' முயற்சி அளவில் பயத்தலும்,

மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

[நிலத்தினது மாட்சிமை இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று.

தெரிவருங் கல்வியின் பெருமையும், தெரியவரிய கல்வியின் உள்வலி
யும், தெரிவரிய கல்வியின் கனமும், மாணுக்கர் செய்கின்ற கல்வி முயற்
சிக்குத்தக்கபடி அவர்க்கு நூற்பயன் அளித்தலும் ஆசிரியனது மாட்சி.]

28. HOW THE TEACHER MUST RESEMBLE A MOUNTAIN. GREATNESS, RESOURCES, FIRMNESS, REPUTATION, DISINTERESTEDNESS.

[இதவும் அது.]

உறு. ¹அளக்கல் ஆகா அளவும், ²பொருளும்;

³துளக்கல் ஆகா நிலையுந் ⁴தோற்றமும்;

⁵வறப்பினும் வளந்தருஉம் வண்மையு' மலைக்கே.

[மலையினது மாட்சிமைஇது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. மதிக்கக்கூடாத கல்வி அளவும், மதிக்கக் கூடாத பல நூற்பொருளுடையமையும், பிறரால் தள்ளி உணாக்கக் கூடாத கல்வியின் உறுதிநிலையும், நெடுந்தூரத்திலும் விளங்குகின்ற கல்வியின்^{*} உயர்புகழும், பொருள் வருவாய் சுருங்கினும் மனங்கோணமலே மாணக்கர்க்கு நூற்பொருள் அளித்தலும் ஆசிரியனுக்குப் பொருந்தின மாட்சி.]

29. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A BALANCE. RESOLVES DOUBTS, IMPARTIALITY.

[இதவும் அது.]

உக. ஐயந் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும்,

மெய்ந்நடு நிலையு' மிகு' நிறை கோற்கே.

[பயனி: மிகும்.]

[நிறைகோலினது மாட்சிமை இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. மாணக்கர்க்குத் தான் கற்ற கல்விப்பொருளைச் சந்தேகம் நீங்கும்படி அறிவித்தலும், அவ்வாறு அறிவிக்கும்போது மனக்கோட்டம்இன்றி மெய்மையோடுகூடி, நடுவுநிலையின் பார்ப்பதெலும், ஆசிரியனுக்கு மிகமாட்சி.]

30. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A FLOWER. AUSPICIOUS, NECESSARY, HONoured BUT GENTLE, CHEERFUL.

[இதவும் அது.]

ஈ0. மங்கலம் ஆகி, இன்றி அமையா

தியாவரு' மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்,

பொழுதில் முக'மலர் வுடையது பூவே.

[மலரினது மாட்சிமை இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. கல்வியின் நற்கருமத்திற்கு இன்னான் என்று யாவராலும் எடுக்கப்பட்டவனாகி, அக்கருமம் அவனின்றி முடியாததாகி, அவனைக் கண்டமாத்நிர

மே யாவருந் தலைமேற்கொண்டு வணங்க, அதனாற் செருக்கிக் கணங்காட் டாதவன் ஆகித் தான்கற்ற நூற்பொருளை மாணுக்கர்க்காயினும் பிறர்க்கா யினும் உணர்த்த வருங்காலத்தில் முகமலர்ச்சி உடையவன் ஆதல் ஆசிரி யன் மீட்சி.]

31. WHO ARE DISQUALIFIED FOR THE OFFICE OF TEACHER.

[இவர் ஆசிரியர் ஆகார் என்பது.]

நக. ¹மொழி குணம் இன்மையும்; ²இழி குண இயல்பும்;
³அழுக்கா ற்வா,வஞ்சம், அச்சம் ஆடலும்;
⁴கழற் குட' மடற்பனை, பருத்திக் குண்டிகை,
முடத் தெங் கொப்பன முரண் கொள் சிந்தையும்
உடையோர் இவர் ஆ சிரியர் ஆ குதலே.

[எழு: உடையோர் பயனி: இவர்.]

[இக்குற்றங்களை உடையோர் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஆகார்.]

32. THE IMMETHODICAL TEACHER. A JAR OF MARBLES. NO SETTLED PLAN.

[மேற்கூறிய உவமையை விரித்தது.]

நஉ. பெய்த முறை அன்றிப் பிறழ உடன்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

[எழு: செய்தி. பயனி: சீர்.]

[கழற்பெய்த குடத்தின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. தாங் கற்கும்போது கற்றதால் வரிசைப்படி தம்மாணுக்கரைக் கற்பிக்கப் புகாமல், பின்முன்கைவும் முன்பின்கைவும் விரைந்து கற்பிக்கப் புகுதல் ஆசிரியர் ஆகாதவருடைய மாறுபாடு கொண்ட கருத்து.]

33. THE INACCESSIBLE TEACHER. THE TREE WHOSE FRUIT CANNOT BE OBTAINED TILL IT DROPS OF ITSELF.

[இதுவும் அது.]

நந. தானே தரக்கொளின் அன்றித் தன் பால்
மேனிக் கொளக்கொடா இடத்தது மடற்பனை.

[மடற்பனையின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. தாமாதவே சொல்லக் கொள்வதல்லது மாணுக்கர் விரும்பிப்போய்க்

கேட்கச் சொல்லாமைக்கு ஏதுவாகிய இடத்தில் இருப்பது ஆசிரியர் ஆகாதவருடைய மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

**34. THE HALF-INSTRUCTED TEACHER. THE TINDER BOX WITH SMALL MOUTH:
HARD TO PUT IN AND HARD TO GET OUT.**

[இதவும் அது.]

௩௪. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொருள் தான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

[பருத்தி பெய்த குண்டிகையின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. தம்முணர்வு சிறிதாதலால் சிறிது சிறிதாகத் தாங் கற்ற வாதே, மாணாக்கன் உணர்வு பெரிதாயினும் ஈயப்புகுதல் ஆசிரியர் ஆகாதவரது மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

**35. THE TEACHER WHO NEGLECTS HIS OWN PUPILS TO ATTEND TO OTHERS.
THE COCOANUT TREE THAT LEANS OVER AND DROPS ITS
FRUIT INTO A STRANGER'S GROUNDS.**

[இதவும் அது.]

௩௫. பல்வகை உதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கும் அதுமுடத் தேங்கே.

[முடத்தெங்கினது குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. பல்வகை உதவி வழிபாடு செய்யும் மாணாக்கர்க்கின்றிப் பிறர்க்கு தூற் பொருள் அளிப்பது ஆசிரியர் ஆகாதவரது மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

36. THE METHOD OF TEACHING.

[ஆசிரியன் கற்பிக்கும் ஆறு.]

௩௬. ஈதல்இயல்பே இயம்புங் காலைக்:
காலமும், இடனும் வாஸிதி னோக்கிச்;
சிறந்துழி இருந்துதன் தெய்வம் வாழ்த்தி;
உரைக்கப் படும்பொருள் உள்ளத் தமைத்து;
விரையான், வெகுளான், விரும்பி, முகமலர்ந்து;

கொள்வோன் கொள் வகை அறிந்தவன் உளங் கொளக்,
கோட்டமில் மனத்தி னூல் கொடுத்தல் என்ப.

[எழு: இயல்பு, புலவர். பயனி: செத்தல், என்ப.]

[கற்பிக்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

37. WHO ARE TO BE TAUGHT: SIX CLASSES OF PERSONS.

[மாணுக்கனது வரலாறு.]

நா. தன் மகன், ஆசான் மகனே, மன் மகன்,
பொருண்ணி ஷாடுப்போன், வழிபடு வோனே.
உரைகோ ளானம் குறைப்பது நூலே.

[இவ்வாறுவர்க்குள் சொல்லப்படுவது நூல்.]

38. GOOD, MIDDLING AND BAD SCHOLARS EIGHT COMPARISONS.

[மாணுக்கர் குணத்தை உவமையாகக் காட்டியது.]

நா. அன்னம், ஆவே; மண்ணெடு, கிணியே;
இல்லிக் குடம், ஆ டெருமை, நெய்யரி,
அன்னர் , இடை, கடை மா ட்கர்.

[கு. 455 காண்க.]

[மேற்கூறிய அறுவருள் அன்னமும் பசுவும் போல்வார் தலைமாணுக்கர்; மண்ணுந் கிணியும் போல்வார் இடைமாணுக்கர்; இல்லிக் குடமும் ஆகும் ஏருமையும் நெய்யரியும் போல்வார் கடைமாணுக்கர்.]

39. WHO MUST NOT BE TAUGHT: FIFTEEN FAULTS.

[கற்பிக்கப்படா இவர்.]

நா. களி, மடி, மாணி, காமி, கவ்வன்,
பிணியன், ஏழை, பிணக்கன், சினத்தன்,
தாயில்வோன், மந்தன், தொன்னூற் கஞ்சிக்
தடுமா றுளத்தன், தறுகணன், பாவி,
படிமன், இன்னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

[இக்குற்றங்களை உடையார்க்கு நூலைச் சொல்வார் ஆகியவர்.]

40. THE WAY TO LEARN.

[மாணக்கன் தூகைக் கற்றுக்கொள்ளும் வரலாறு.]

ச0. கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்:

பொழுதொடு சென்று, வழிபடல் முனியான்,
குணத்தொடு பழகி, அவன் குறிப் பிற் சார்ந்
திரு என இருந்து, சொல் எனச் சொல்லிப்,
பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகிச்,
சித்திரப் பாவையின் அத்தக வடங்கிச்
செவிவாய் ஆக நெஞ்சு களன் ஆகக்,
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்,
போ எனப் போதல், என்மனார் புலவர்.

[கற்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

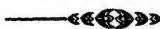

41. METHODS OF STUDY.

[மாணக்கன் தூகைக் கற்கும் ஆறு.]

சக. நூல்பயில் இயல்பே நுவலின்: வழக்கறிதல்,
பாடம் போற்றல், கேட்டவை நினைத்தல்,
ஆசார் சார்ந்தவை அமைவரக் கேட்டல்,
அம்மாண் ப்டையோர் தம்மொடு பயிற்றல்,
வினாத்தல், வினாபவை விடுத்தல், என்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி இகக்கும்.

[இவ்வாறு தூலைப் பயின்றவரது அறியாமை மிகுதியும்போம்.]

42. LEARN A SECOND TIME.

[இரண்டுவிசை பிழை அறக் கேட்கவேண்டும்.]

சஉ. ஒருகுறி கேட்போன் இருகாற் கேட்பின்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

[ஒருகால் கேட்ட துணையானே அமையாது, இருகால் கேட்பானாகில்
அந்துலின்கண் பிழைபாடு மிகுதியும் இலன்]

43. MASTER IT BY A THIRD HEARING.

[மூன்றதரங் கேட்டால் மற்றவர்க்குச் சொல்லத் தெரியும்.]

சாந். முக்காற் கேட்பின் முறை அறிந் துரைக்கும்.

[முக்காற் கேட்டானாகில் ஆசிரியன் கற்பித்த முறை அறிந்து உரைப் பன்.]

44. THUS TO LEARN THE OPINIONS OF OTHERS IS ONE FOURTH PART OF SCHOLARSHIP.சசு. ஆசான் உரைத்த த்மைவரக் கொளினும்,
காற்கு றல்லது பற்றலன் ஆகும்.

யன் கற்பித்தனவற்றைத் தன் அறிவின் கண் அமையக்கற்றான் ஆகிலும் புலமைத்திறத்தில் காற்குறல்லது பற்றான்.]

45. ONE FOURTH MORE IS GAINED BY ASSOCIATION WITH THE LEARNED. THE OTHER HALF BY teaching WHAT HAS BEEN LEARNT.சரு. அவ்வினை யாளரோடு பயில்வகை ஒருகால்,
செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விரு காலும்,
மை அறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

[தன்போலியரோடு பயிலும் வகையாற் காற்குறும்; அக்கல்வியைத் தன் மாணுக்கர்க்கும் அவைக்களத்தோர்க்கும் உணரவிரித்துரைத்தலான் அரைக்கூறும்; ஆக்குற்றம் அற்றபுலமை நிரம்பும்.]

46. THE RESPECT DUE TO A MASTER.

[ஆசிரியனை மாணுக்கன் வழிபடும் வழிபாடு.]

சசு. அழவி னீங்கான் அணுகான் அஞ்சி,
நிழவி னீங்கான், நிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசான் உவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சிவழி பாடே.

[இவ்வாறு ஒழுகுதல் வழிபாடாம்.]

பொதுப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

ந. சிறப்புப்பாயிரத்து

இலக்கணம்.

47. WHAT A SPECIAL PREFACE SHOULD CONTAIN.

[சிறப்புப் பாயிரத்தின் பொது இலக்கணம்.]

சுள. ஆக்கியோன் பெயரே, வழியே, எல்லை,
நூற்பெயர், யாப்பே, நூதலிப பொருளே,
கேட்போர், பயனோ டாய், எண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

[தெய்வ அணக்கமூல் செய் பொருட் பெயையும்
செய்யுள் தாருஞ் சிறப்புப் பாயிரம். (தொன்னூல்.)]

[இவ்வெட்டுப் பொருளையும் விளங்க உணர்த்துவது சிறப்புப்பாயிரத்
திலக்கணம் ஆம்.]

48. THREE ADDITIONAL MATTERS

[இதவும் அத.]

சும. காலங், களனே, காரணம், என்றிம்
மூவனாக ஏற்றி, மொழிநரும் உளரே.

[அவ்வெட்டனோடு இம்மூன்றனையும் கூட்டிப் பதினொன்றாகக் கூறு
வாரும் உளர்.]

49. HOW A BOOK IS TO BE NAMED.

[நூற்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

சுக. முதனூல், கருத்தன், அளவு,
பொருள், செய் வித்தோன், தன்மைமுத
இடுகுறி யானுநூற் செய்தும் பெயரே.

[“முதனூல்” முதல் “தன்மை” ஈறாகக் கூறிய ஏழும் பிறவும் ஆகிய காரணங்களானும் இடுகுறியானும் நூற்குப் பெயர்வரும்.]

(உ-ம்.) பாரதம், அகநிபயம். எவடிவானுற, கனவியல், அப்பொருள், சதகாகனம், சித்தாமணி, கிசண்டு. [பிறவும் அன்ன.]

50. FOUR WAYS IN WHICH A BOOK MAY BE COMPOSED.

[நூல் யாப்பினுக்குச் சிறப்புவிதி.]

நூ. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகை விரி, மொழி பெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீர் இரண் டென்ப.

[நூல்யாப்பு இந்நான்கு கூற்றதாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

51. WHO MUST WRITE THE PREFACE.

[சிறப்புப்பாயிரங் கூறுதற்கு உரியார் இவர்.]

நூ. தன் ஆ சிரியன், தன்னொடு கற்றோன்,
தன்மா ணுக்கன், தரும்உரை காரன், என்
றின்னோர் பாயிரம் இயம்புதற் கடனே.

[ஒருவன் கூறிய நூற்கு இந்நாள்வருள் ஒருவர் சிறப்புப்பாயிரம் கூறு தல் முறைமை ஆம்.]

52. AN AUTHOR MUST NOT PRAISE HIMSELF.

[சிறப்புப்பாயிரம் பிறர் கூறவேண்டிய முகாந்திரம்.]

௫௨. தோன்று தோற்றித், துறைபல முடிப்பினுந்
தான் தற் புகழ்தல் தகுதி அன்றே.

[தோன்றாத துட்பங்களை எல்லாந் தோற்றிப் பலதுறைப்பட்டு விரிந்த நூலைச் செய்து முடித்தான் ஆயினுந் தன்னைத்தான் புகழ்தல் தகுதி அன்றும். ஆதலின் நூல் செய்தானது புகழாகிய சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பிறர் கூறவேண்டும்.]

53. WHEN A MAN MAY PRAISE HIMSELF.

[தற்புகழ்ச்சியும் ஒரோ வழி குற்றம் அன்று.]

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்,
தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும்,
மன்னிய அவை இடை வெல்லுறு பொழுதினுந்,
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்,
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோர்க்கே.

[இவ்விடங்கள் ஆயின் தன்னைப்புகழ்தலுந் தகுதியும் புலவோர்க்கு.]

54. NO CLASSIC WITHOUT A PREFACE.

[இருவகைப்பாயிரங்களும் தற்கு இன்றி அமையாதன.]

௫௪. ஆயிர' முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே.

[ஆயிரம் உறுப்புக்களான் விரிந்தனலாயினும் பாயிரம் இல்லாதது நூல் அன்று.]

55. A PREFACE IS AN ORNAMENT.

[பாயிரம்இல்லது பனுவல் அன்று என்பதற்கு உதாரணம்.]

1. மாடக்குச் சித்திரமு' மாநகர்க்குக் கோபுரமும்,
ஆட்மைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போ

னாடி, முன்

ஐதுளையா நின்ற அணிந்துளையை எந்நூற்கும்
பெய்துளையா வைத்தார் பெரிது. [வெண்பா.]

[அறிவுடையோர் மாடமுதலிய மூன்றற்குஞ் சித்திரமுதலிய மூன்றும் போலக்கருதி, அழகிதாகியபொருளை உணர்த்தாநின்ற இருவகைப்பாயிரங் களையும் உரைத்து, எவ்வகைப்பட்ட பெரியதூல்கட்கும் முன்னர்ப் பெய்து வைத்தார் பெரும்பாலும்; ஆதலில், பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றும்.]

சிறப்புப் பாயிரத்திலக்கணம் முற்றும்.

ந ன் னா ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(1.) எழுத்தியல்.

[அகத்திலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

*****

56. AN INVOCATION.

[செ. பூ மலி அசோகின் புனை நிழல் அமர்ந்த
நான் முகற் றெழுது நன் கியம்புவன் எழுத்தே.]

57. DIVISIONS OF ORTHOGRAPHY: 12.

[எழுத்திலக்கணம் இத்துணைத்தென்பது.]

ரு௭. எண், பெயர், முறை, பிறப் புருவ் மாத்திரை,
முதல், ஈ றிடைநிலை, போலி, என்றா;
பதம், புணர் பென்ப்பன் னிருபாற் றதுவே.

[இப்பன்னிரு பகுதியினையும் உடைத்து அவ்வெழுத்திலக்கணம்.]
[இச்சுத்திரச் சொருத்துச்சட்டல். கு. 14 காண்க.]

௧. எழுத்துகளின் எண்.

58. A LETTER DEFINED: OF TWO KINDS, PRIMARY AND DEPENDANT.

[எழுத்து இன்னதென்பது.]

ரு௮. மொழிமுதற் காரணம் ஆம் அணுத் திரள் ஒலி
எழுத்தது முதல்சார் பென இரு வகைத்தே.

[வி. 11.]

[மொழிக்கு முதற்காரணமாய் அணுத்திரளின் காரியமாகி வரும் ஒலி
யாவது எழுத்து; அது முதல்எழுத்து என்றும், சார்பெழுத்து என்றும், இரு
வகையினை உடைத்து.]

[வருண எவ்லம் வருத்துக் காட்டல்.]

(I.) நன்னூல்

[PT. II.

59. 30 PRIMARY LETTERS: VOWELS (SOUL) AND CONSONANTS (BODY.)

[முதலெழுத்தின் விரி.]

கூ. உயிரும் உடம்பும் ஆ' முப்பது' முதலே.

[வி. 11.]

[உயிரும் உடம்பும் ஆகும் முப்பதெழுத்தும் முதல்எழுத்துகள் ஆம்.]

60. 10 KINDS OF SECONDARY OR DEPENDANT LETTERS.

[சார்பெழுத்தின் விரி.]

கூ0. உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிர்அள பொற்றள
புணிய இ, உ, ஐ, ஒள, மஃகான்,
தனிநிலை, பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

[இப்பத்தும் சார்பெழுத்துகள் ஆம்.]

61. 369 SECONDARY, DEPENDANT LETTERS. THEIR CLASSES AND NUMBERS.

கூக. உயிர்மெய் இரட்டுநூற் றெட்டுயர் ஆய்தம்
எட்டுயிர் அளபெழு மூன்றெற் றளபெடை
ஆறேழ்; அஃகும் இம்முப் பான்எழ்;
உகரம் ஆற ஹைகான் முன்றே;
ஒளகான் ஒன்றே; மஃகான் மூன்றே;
ஆய்தம் இரண்டொடு: சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றெழுதி முந்நூற் றெழுபான் என்ப.

[உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு [12 X 16], குறுகாத ஆய்தம் எட்டு [சூ. 90.], உயிர்அளபெடை இருபத்தொன்று [சூ. 91.], ஒற்றளபெடை நூற் பத்திரண்டு [சூ. 92.], குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழு [சூ. 93.], குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறு [சூ. 94.], ஐகாரக்குறுக்கம் மூன்று [சூ. 95.], ஒளகாரக் குறுக்கம் ஒன்று [சூ. 95.], மகரக்குறுக்கம் மூன்று [சூ. 96.], ஆய்தக்குறுக் கம் இரண்டொன்றே [சூ. 97.]: சார்பெழுத்தினது மிகுந்த விரி முந்நூற்றறு பத்தொன்பதாம் [370—1.] என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

§ 2. எழுத்துகளின்பெயர்.

62. NAMES OR NOUNS: ARBITRARY AND APPELLATIVE: COMMON AND PROPER.

[பெயர்க்கெல்லாம் பொது இலக்கணம்.]

கூஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

[வி. 48.]

[இடுகுறிப் பெயரும், காரணப் பெயரும் ஆகிய இரண்டும் பலபொருட்குப் பொதுப்பெயர்ஆயும், ஒருபொருட்குச் சிறப்புப்பெயர்ஆயும், வருவனஆம்.]

(உ-ம்)	மரம்	...	...	இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்.	[ARBITRARY GENERIC NOUNS.]
	பனை	...	...	இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.	[ARBITRARY SPECIFIC NOUNS.]
	அணி	...	...	காரணப் பொதுப்பெயர்.	[APPELLATIVE GENERIC NOUNS.]
	முடி	...	...	காரணச் சிறப்புப்பெயர்.	[APPELLATIVE SPECIFIC NOUNS.]
	மறவன், பங்கயம், முள்ளி,	}	...	காரண இடுகுறிப்பெயர்.	[BOTH APPEL. and ARBITRARY.]

63. VOWELS—12. CONSONANTS—18.

[ஒருசார் எழுத்தினது பெயர்.]

கூரு. அம் முதல் ஈர் ஆ றுவி; கம் முதல்
மெய்ம் மு வாறென விளம்பினர் புல்வர்.

[வி. 11.]

[அகரமுதல் ஓளகாரம் ஈராகக் கிடந்த பன்னிரண்டனையும் ஆவி என்றும்; ககரமுதல் னகரம் ஈராகக் கிடந்த பதினெட்டனையும் மெய் என்றும் நூல்களாற் சொன்னார் அறிவுடையோர்.]

64. SHORT VOWELS—5.

[குறுகிய ஒசையையுடைய உயிர் எழுத்துகள்.]

கூசு. அவற்றுள்,—

அ, இ, உ, எ, ஒக்குறில் ஐந்தே.

[வி. 3.]

[ஆவி, மெய், என்றவற்றுள் இவ்வைந்தும் தற்றெழுத்துகள் ஆம்.]

(I.) நன்னூல்

[PT. II.]

65. LONG VOWELS—7.

[நீடித்த ஒலையையுடைய உயிர் எழுத்துகள்.]

கூரு. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ, நெடில்.
[வி. 4.]

[இவ்வேழும் நெட்டெழுத்துகள் ஆம்.]

66. DEMONSTRATIVE LETTERS—3.

[சுட்டிக்காட்டும் உயிர் எழுத்துகள்.]

கூகூ. அ, உம் முதல் தனிவரிற், சுட்டே.
[வி. 5.]

[இம்முன்றெழுத்தும் (மொழிக்குப் புறத்தும், அகத்தும்,) முதற்கண் தனித்து (ச் சுட்டுப்பொருள் உணர்த்த)வரிற் சுட்டெழுத்து ஆம்.]

(உ-ம்.) அக்கொற்றன், } DEM. LETTERS. { அவன், } DEM. WORDS.
இக்கொற்றன், } புறத்தும்; { இவன், } அகத்தும் வந்தன.
உக்கொற்றன், }

இவ் வன் என்பதற்கண் அகம், அறம் என்பதற்கண் அகம்போலப், பின் எழுத்தானோடு தொடர் தலின்ற ஒரு பொருள் உணர்த்தாது, வேறலின்ற, சுட்டுப்பொருள் உணர்த்தலின் அகத்து வரும்; இதனையுள் “தனிவரின்” என்றார்.

67. INTERROGATIVE LETTERS—5.

[வினா எழுத்துகள்.]

கூள. எய், யா முதலும்; ஆ, ஓ, ஈற்றும்;
ஏ, இரு வழியும் வினா ஆ கும்மே.
[வி. 6.]

[(புறத்தும், அகத்தும், மொழி)முதற்கண் ஏகாரமும், யாவும்; ஈற்றின் கண் ஆகாரமும், ஓகாரமும்; இவ்விரண்டிடத்தினும் ஏகாரமுந் வினாப்பொருள் உணர்த்த வரின்] வினா எழுத்து ஆம்.]

(உ-ம்.) எக்கொற்றன்? } ... ... முதற்கண் வந்தன. INITIAL. { இவையும் அகத்தும், புறத்
யாவன்? } ... ... ஈற்றின்கண் வந்தன. FINAL. { தம் வருவது காண்க.
கொற்றனா? கொற்றனோ? ... ... ஈரிடத்தும் வந்தன. BOTH.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

68. STRONG OR HARD CONSONANTS—6. [TENUES OR SURDS.]

[வல்லின மெய்எழுத்துகள்.]

கூறு. வல் லினம் க, ச, ட, த, ப, ற, என.

[வி. 8.]

ம் வல்லினம் ஆம்.]

69. WEAK CONSONANTS—6. [NASALS.]

[மெல்லின மெய்எழுத்துகள்.]

கூறு. மெல் லினம் ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, என ஆறே.

[வி. 9.]

[இவ்வாறும் மெல்லினம் ஆம்.]

70. MIDDLE CONSONANTS. [LIQUIDS.]

[இடையின மெய்எழுத்துகள்.]

எடு. இடையினம் ய, ர, ல, வ, ழ, ள, என.

[வி. 10.]

[இவ்வாறும் இடையினம் ஆம்.]

71. RELATIONSHIPS OF LETTERS. PRIMARY LETTERS TAKEN IN PAIRS.

[எழுத்துகளின் இனபேதங்கள்.]

எக. ஐ, ஒள, இ, உச் செறிய, முதல் எழுத்

திவ்விண்ண டோர் இனம் ஆய் வரல் முறையே.

[வி. 11. F.]

[(இனம்இல்லாத) ஐகார ஒளகாரங்கள் (ஈகார ஊகாரங்கட்கினம் ஆகிய) இகர உகரங்களைத் தமக்கும் இனம்ஆகப்பொருந்த, முதல் எழுத்துகள் இரண்டிரண்டு ஒரினமாய்வருதல் முறை; ஆதலால், அவை இனஎழுத்தென்றும் பெயர வாம்.]

(உ-ம்.) அ,ஆ; இ,ஈ; உ,ஊ; எ,ஏ; ஐ, இ; ஒ,ஓ; ஔ,ஐ;
க,க; ச,சு; ட,ண; த,த; ப,ம; ய,ர; ல,வ; ழ,ள; ந,ன;
என, இரண்டிரண்டு ஒர் இனமாய் வந்தது காண்க.

72. THE GROUND OF THIS ARRANGEMENT IN PAIRS—5.

[இனம் என்றதற்குக் காரணம்.]

எஉ. தான் முயற்சி, அளவு, பொருள், வடிவான ஒன் ருதி ஓர் புடை ஒப் பினமே.

[தானம் முதலிய இவற்றுள் ஒன்று முதலாக ஒருபுடை ஒத்தலால் இனம் ஆம்.]

(உ-ம்.) அ, ஆ என்பன இரண்டிற்குத் தானம் கண்டம் [கு. 75.]

முயற்சி, அங்காத்தல் [கு. 76.]

குறிவினது விகாரமே செடி, ஆதலால் பொருள் ஒன்று;

வடிவு அ, ஆ.

இவை மாத்திரையில் மாத்திரம் ஒத்திரா.

§ ஈ. எழுத்தின் முறை.

73. WHY THE ALPHABET IS ARRANGED AS IT IS.

[எழுத்தினது முறை.]

எஈ. சிறப்பினும், இனத்தினுஞ், செறிந்தீண் டம்முதல் நடத்தல் தானே முறை ஆ கும்மே.

[சிறப்பினும், இனத்தினும் பொருந்தி, இவ்வுலகத்து அகரமுதலாக வழங்குதல் தானே (எழுத்தினது) முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) குறிவினது விகாரம் செடி, ஆதலால் குறில்முன் நிற்பது சிறப்பினால்.

வலியோர் மெலியோர்க்கு முன்கிறற்போல வல்லெழுத்த முன் நிற்பது சிறப்பினால்.

செடிலும் மெல்லெழுத்தும் இனமாய்ப் பின்நிற்பது இனத்தினால்.

§ ச. எழுத்தின் பிறப்பு.

74. THE PRODUCTION OF LETTER-SOUNDS.

[எழுத்துகளின் பிறப்பைப்பற்றிய பொதுவிதி.]

எச. நிறை உயிர் முயற்சியின் உள்வளி தூரப்ப, எழும் அணுத் திரள் உரம், கண்டம், உச்சி, முக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின், வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வால் பிறப்பே.

[வி. 18. J.]

[(ஒலிஎழுத்தாகிய காரியத்திற்கு வேண்டுங்காரணங்களின், ஒரு ஆற்றானங் குறைவின்றி) நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால் உண்ணின்ற வளி

II. பங்கு.] I. எழுத்த்திகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

எழுப்ப, எழுஞ்செவிப்புலன் ஆம் அணுத்திரள் ஆனது உரம் முதலிய நான்
கிடத்தையும் பொருந்தி, இதழ் முதலிய நான்கின்தொழில்களால் வெவ்
வேறு எழுத்தாகிய ஒலிகளாய்த் தோன்றுதல் அவற்றின் பிறப்பாம்.]

**75. VOWELS AND LIQUIDS FROM THE THROAT;
NASALS, THE NOSE; TENUES, THE CHEST.**

[முதலெழுத்துகளுக்கு பிறப்பிடம்.]

எடு. அவ்வழி,—

ஆவி இடைமை இட'மிட ற்கும்;

மேவு' மென்மைமூக் குரம்பெறும் வன்மை:

[மேற்கூறிய நெறியாற் பிறக்குங்கால்: ஆவி, இடையினம், என்னும்
இருவகை எழுத்தினது இடம் மிடறும்; மெல்லினம்மூக்கை இடம்ஆகப்
பொருந்தும்; வல்லினம் நெஞ்சை இடம்ஆகப் பெறும்.]

76. அ,ஆ BY THE MERE OPENING OF THE MOUTH.

[சில எழுத்திற்கு முயற்சிவகையால் பிறப்பு.]

எசு. அவற்றுள்,—

முயற்சியுள் அ,ஆ அங்காப் புடைய.

[மேல் இடம் வகுக்கப்பட்ட முதல் எழுத்துகளுள், அகர ஆகாரங்கள்
நால்வகை முயற்சியுள் அண்ணத்தின் தொழிலாகிய அங்காத்தலை உடைய
வாய்ப் பிறக்கும்.]

77. இ, ஐ, எ, ஏ, ஐ HOW PRONOUNCED.

[சில உயிர் எழுத்துகளை உச்சரிக்கும் முயற்சி.]

எஎ. இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ,அங் காப்போ

டண்பல்-முதன விளிம்புற வருமே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் அங்காப்புடனே முன்னம்பல்லை அடிநாவிளிம்பு
பொருந்தப் பிறக்கும்.]

78. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ BY THE LIPS.

[சில உயிர்எழுத்து உதடுகளின் முயற்சியால் பிறத்தல்.]

எ.அ. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, இதழ் குவிவே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி இதழ்குவிவாம்.]

79. க, ங, ச, ஞ, ட, ண HOW PRONOUNCED.

[சில மெய்எழுத்துகள் உச்சரிக்கும் முயற்சி.]

எ.க. க, ங, வும், ச, ஞ, வும், ட, ண, வு' முதல் இடை

| நா அண்ணம் உற முறை வருமே.

[455 சூத்திரங்காண்க.]

[கவ்வும், ஙவ்வும், முதல்நா முதல்அண்ணத்தையும்; சவ்வும், ஞவ்வும், இடைநா இடைஅண்ணத்தையும்; டவ்வும், ணவ்வும், நுனிநா நுனிஅண்ணத்தையும்; பொருந்த இம்முறையே பிறக்கும்.]

80. த, ந DENTALS.

[முன்னம்பல் அடியாகிய இடத்தில் பிறக்கும் எழுத்துகள்.]

அ.அ. அண்பல் அடி, நா முடி உறத் த, ந, வரும்.

[அண்பல் அடியை நாநுனிபொருந்தத் தவ்வும் நவ்வும் பிறக்கும்.]

81. ப, ம LABIALS.

[ப, ம பிறக்கும் முயற்சி.]

அ.க. மீகீழ் இதழ் உறப் பம்மப் பிறக்கும்.

[மேல்இதழுங் கீழ்இதழும் பொருந்தப் பவ்வும், மவ்வும் பிறக்கும்.]

82. ய HOW FORMED.

[ய பிறக்கும் முயற்சி.]

அ.உ. அடி நா அடி அணம் உற யத் தோன்றும்.

[அடிநா அடிஅண்ணத்தைப் பொருந்த யகரம் பிறக்கும்.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

83. ர, ழ LINGUALS.

[ர், ழ பிறக்கும் முயற்சி.]

அரு. அண்ண நுனி நா வருட ர, ழ, வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநாத்தடவ ரவ்வம், ழவ்வம், பிறக்கும்.]

84. ல, ள HOW PRONOUNCED.

[ல், ள் பிறக்கும் முயற்சி.]

அசு. அண்பல் முதலும் அண்ணமு' முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி, ஒற்றவும், வருடவும்,
லகார ளகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும்.

வும் நிரன்னைப்பொருள். கு. 455 காண்க.]

[அண்பல்முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற லகாரம் ஆகியும், அண்ணத்
தை நாவிளிம்புவீங்கி வருட ளகாரம்ஆகியும், இவ்விரண்டேழுத்தும் பிறக்
கும்.]

85. வ HOW PRONOUNCED.

[வ் பிறக்கும் முயற்சி.]

அரு. மேற்பல் இதழ் உற மேவீடும் வவ்வே.

[மேல்வாய்ப்பல்லைக் கீழ்வாய்உதடு பொருந்த வகரம் பிறக்கும்.]

86. ற, ள HOW PRONOUNCED. ROUGH PALATALS.

[ற், ள் பிறக்கும் முயற்சி.]

அரு. அண்ண நுனி நா நனி உறில் ற, ள, வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநா மிகப்பொருந்தில் றவ்வம், ளவ்வம், பிறக்கும்.]

87. THE PRONUNCIATION OF ஃ AND OF SECONDARY LETTERS.

[சார்பு எழுத்திற்கு இடம் முயற்சி.]

அள. ஆய்தக் கிடந்தலை; அங்கா முயற்சி.

சார்பெழுத் தேனவுந் தம் முதல் அனைய.

[ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடந்தலை, முயற்சி அங்காத்தலாம்; ஒழிந்த சார்பெழுத்துகளும் இடமுயற்சிகள் தம்முதலெழுத்துகளோடு ஒப்பனவாய்ப் பிறக்கும்.]

88. THOUGH GENERAL RULES ARE GIVEN EACH LETTER HAS ITS OWN PRONUNCIATION.

[எழுத்துகளின் பிறப்பிலக்கணத்திற்குப் புறனடை.]

அடி. எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், உழப்பின்

திரிபுந் தத்தமில் சிறிதுள ஆகும்.

[வி. 18.J.]

[(பலஎழுத்திற்குப் பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்டனவேனும்,) எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் (என்னும் எழுத்திற்குரிய ஒலி) முயற்சியான் ஒன்றற்கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கண் சிறிது சிறிது உளவாம்.]

89. VOWEL CONSONANTS.

[உயிர்மெய் சார்ந்துவரும் ஆறு.]

அக. புள்ளி விட் ட்வ்வொடு முன் உரு வாகியும்,

ஏனை உயிரோடு ருபு திரிந்தும்,

உயிர் அள வாய், அதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடும் ஒற்றுமுன் னாய்வரும் உயிர்மெய்.

[வி. 13.]

[மெய் புள்ளியை விட்டு அகரத்தோடு கூடியவழி விட்ட உருவே உருவாகியும், ஒழிந்த உயிர்களோடு கூடியவழி உருவுவேறுபட்டுந், தன்மாத் திரை தோன்றாது உயிர்மாத்திரையே மாத்திரையாய்த், தன்வரிவடிவினது

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

விகாரவடிவே வடிவாய், உயிர்வடிவை ஒழித்து, மெய் உயிர் என்னும் பெயர் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய் என்னும் பெயருடனே, ஒற்றொலிமுன்னும், உயிர் ஒலிபின்னும், ஆகிவரும் உயிர்மெய்எழுத்து.]

90. AYTHAM BETWEEN A SHORT VOWEL AND A HARD VOWEL CONSONANT.

[முற்றாய்தம் வரும் ஆறு.]

கூ0. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரோடு புணர்ந்த வல் ஆறன் மிசைத்தே.

[வி. 12.]

[புள்ளிவடிவினதாய் ஆய்தங் குற்றெழுத்தின் முன்னதாய் உயிரோடு கூடிய வல்எழுத்து ஆறன் மேலதாய் வரும்.]

(உ-ம்.) எஃகு, கஃசு, கஃடு, இருபஃறு, அஃபு, கஃற	} முற்றாய்தம் எட்டு. [கு. 61.]
[வல்லினவகையால் ஒருமொழிக் கண்வந்தது.]	
அஃகடிய, அஃநீணை. [புணர்ச்சி விகாரத்தால் வந்தது.]	
“விலகிக் கிட வீங்கிஞ் ஒட்டுமே, மாதர் இலகிக் குத்தின் இனம்.”	
[செய்யுள் விகாரத்தால்வந்தது.]	

91. POETICAL PROLONGATION OF THE SOUND OF VOWELS.

[செய்யுளில் உயிர் அளபெடை வரும்ஆறு.]

கூக. இசைகெடில் மொழி முதல், இடை, கடை நிலை நெடில்
அளபெழும்; அவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

[வி. 14.]

[(செய்யுட்கண்) இசைகுன்றில் மொழிமுதலினும், இடையினும், கடையினும்; நின்ற நெட்டெழுத்து ஏழும் அவ்விசை நிறைக்கத் தத்த மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற் றின்பின் அவற்றிற்கினம் ஆகிய குற்றெழுத்துகள் வரிவடிவின்கண் அறி குறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. வராகை, எஇகை, ஊஉகம், பேகன், தைஇயல், தோஒரை, நெளஉவல்.

[இவை முதனிலை அளபெடை.]

2. படராகை, பரீஇகம், கழுஉமணி, பரோளம், வரீஇயம்,
பரோஒளம், மனெளஉகம்.

[இவை இடைநிலை அளபெடை.]

3. கடாஅ, குரீஇ, குழுஉ, மலேள, கடைஇ, அரோஒ, அரொளஒ.

[இவை கடைநிலை அளபெடை; ஆக, இடவகையால் உயிரளபெடை இருபத்தொன்று.] [கு. 61.]

4. குரீஇ, ஆடே, மகடே.

[இவை இயற்கை அளபெடை; மற்றவை செய்கை அளபெடை.]

92. THE POETICAL PROLONGATION OF THE SOUND OF CERTAIN CONSONANTS.

[செய்யுளில் ஒற்றளபெடை வரும் ஆறு.]

கூஉ. ன, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ஆய்தம்,
அளபாங் குறில் இணை, குறிற்கீழ், இடைகடை;
மிகலே அவற்றின் குறி ஆம், வேறே.
[வி. 11.]

[(செய்யுட்கண் இசைகுன்றின்,) குறில் இணைக்கீழும், குறிற்கீழுமாய், மொழிஇடையினும் ஈற்றினும் நின்ற இப்பத்தொற்றும், ஆய்தமும், (அவ் வோசை நிறைக்கத்,) தம் மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவின் கண் வேறு அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. அரங்கம், ஹஞ்சுக, ஹண்ணி, பருந்த, அரும்பு,
முன்னு, குரல்கள், திரள்கள், விரல்கிடு.

[இவை குறிலிணைக்கீழ், மொழி இடையில் அளபெடுத்தன.]

2. மங்கலம், மஞ்சுக, மண்ணு, பந்த, எல்கிடு.

[இவை குறிற்கீழ், மொழி இடையில் அளபெடுத்தன.]

3. பாணன், மாமம், கலன்ன, குரல், திரள்.

[இவை குறிலிணைக்கீழ், மொழியீற்றில் அளபெடுத்தன.]

4. மன்ன, அம், பொன்ன, கல், கொன்ன.

[இவை குறிற்கீழ், மொழியீற்றில் அளபெடுத்தன.]

ஆய்தம் மொழியின் இதழியல் குறிலிணைக்கீழும் குறிற்கீழும்வரா; அவ்விரண்டையும் விலக்கி
(4 × 11 = 44 - 2 = 42) ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டாம். [கு. 61.]

93. SHORTENED இ.

[குற்றியல் இகரம் வரும் ஆறு.]

க௯. யகரம் வரக்குறள் உத்திரி இகரமும்,
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமுங் குறிய.

[வி. 24.]

[யகரம் வருமொழிக்கு முதல் ஆகி வர, நிலைமொழிக்கு ஈறுகின்ற குற்றியல் உகரம் திரிந்த இகரமும், மியா என்னும் அசைச்சொல்லின் கண் இகரமுங் குற்றியல் இகரங்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நாகு + யாறு = நாகியாறு. [முதலியவும் அவ்வாறு. கு. 94 காண்க.]

சேனமியா, செபமியா.

சே [குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறிலும், அசைச்சொல் மியாவிலும் குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழாம். கு. 61 காண்க.]

94. SHORTENED உ. [SEE 164.]

[குற்றியல் உகரம் வரும் ஆறு.]

க௧. நெழிலோ டாய்தம் உயிர், வலி, மெலி, இடை,
தொடர் மொழி இறுதி வன்மை ஊர் உகரம்
அஃகும்; பிற மேல் தொடரவும் பெறுமே.

[வி. 15.]

[தனிநெடில் ஏழுடனே, ஆய்தம் ஒன்றும், (மொழிஇடை ஈறுகளின் வரப்பெறாத ஓளகாரம் ஒழித்து ஒழிந்த) உயிர்பதினொன்றும், வல்லெழுத் தாறும், மெல்லெழுத்தாறும், (வல்லெழுத்துகளோடு தொடராத வகரம் ஒழித்து ஒழிந்த) இடை எழுத்தைந்தும், ஆகிய முப்பத்தாறு எழுத்தினுள் யாதானும் ஒன்று ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாய்த்தொடரப்பட்டு, மொழிஇறு திக்கண் வல்எழுத்துகளுள் யாதானும் ஒன்று பற்றுக்கோடாக அதனை ஊர்ந்து வரின், அவ்வுகரம் தன்மாத்திரையிற் குறுகும்; அது தன்மாத்திரை யில் குறுகுதற்கும் மொழி நிரம்புதற்கும் காரணம்; இவ்வோரெழுத்துத் தொடர் தன்மாத்திரையின் அமையாது பிற எழுத்துகளுள் ஒன்றும் பலவு மேலே தொடரவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) நாகு, காசு, கூடு, காது, காப்பு, காறு..... நெடிநெடர்..... (சு.)
எலிசு, எலிசு, கலிடு, இருபலி, அலிபு, கலிறு..... ஆய்தந்தொடர்..... (சு.)
வாகு, பலாசு, முருடு, எருது, தூபு, கயிறு..... உயிர்ந்தொடர்..... (சு.)
கக்கு, கச்சு, கட்டு, கத்த, கப்பு, கற்ற..... வன்நெடர்..... (சு.)
கக்கு, பஞ்சு, வண்டு, பற்ற, அம்பு, கன்ற..... மென்நெடர்..... (சு.)
ஆய்கு, ஆய்சு, ஆய்து, ஆய்பு..... இடைந்தொடர்..... (சு.)

ஆக, குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறான்காரும். முப்பத்தாறு என்பது பொதுப்படக்கூறினார். [கு. 61 காண்க.]

95. SHORTENED ஐ AND

[ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்கள் வரும் ஆறு.]

தற் சுட் ட்ளபொழி ஐம் மு வழியும்

நையும்; ஒளவு' முதல் அற் றுகும்.

[வி. 15. I.]

[ஐகாரம் தன்னைக் கருதித் தன்பெயர் கூறும் அளவில் குறுகாது; ஒழிந்த மொழிமுதல், இடை, கடை என்னும் மூன்றிடத்து மூன்னும் பின்னும் இரு மருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்திரையிற் குறுகும். ஒளகார முந்தன்பெயர்கூறும் அளவிற் குறுகாது; ஒழிந்தமொழிமுதற்கண் பின் வரும் எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்திரையிற் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. ஐப்பசி, மைப்புறம். ... .. மொழிமுதலில்.
2. இறைவன், பொறையன். ... .. மொழியிடையில்.
3. குவீசு, திணை. ... .. மொழியிறில். }

4. மௌவல்

96. SHORTENED ம்.

[மகரக்குறுக்கம் வரும் ஆறு.]

கூசு. ண,ன,முன்னும் வஃகான் மிசையு' மக் குறுகும்.

[வி. 15. I.]

[ணகார னகாரங்களின் ஒன்று நின்று தொடர்ந்திட, அதன்முன் வரி னும்; வகாரம் வந்து தொடர்ந்திட, அதன்மேல் நிற்பினும் மகரம் (தன் அனாமாத்திரையிற்) குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. மருவினும் எல்லாம் மருண்ம்.
2. திசைஅறி மீகாமனும் போனம். } 120, 341 குத்திரங்கள் காண்க.
3. தரும் வளவன்.

97. SHORTENED கி.

[ஆய்தக்குறுக்கம் வரும் ஆறு.]

கூஎ. ல,ள,ஈற் றியைபின் ஆம் ஆய்தம் அஃகும்.

[வி. 15. I.]

[லகார ளகார ஈற்றுப்புணர்ச்சியினால் வரும் “குறில் வழி ல,ள,த்தல் வணையின் ஆய்தம் ஆகவும் பெறாஉம்,” என்ற ஆய்தம் இருமருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்அனாமாத்திரையில் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) கல் + தித = ககிரீத.
முல் + தித = முகித.
[228 குத்திரங்காண்க.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

§ ௫. எழுத்துகளின் உருவம்.

98. எ AND ஒ, AS WELL AS MUTE CONSONANTS, SOMETIMES HAVE A DOT.

[புள்ளி வழங்கும் ஆறு.]

கூடி. தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்தும்; ஆண்
டெய்தும் எகாரம் ஒ காரமெய் புள்ளி.

[எல்லா எழுத்தும் பல்வேறுவகைப்பட வரைந்து வழங்கும் பழைய வடிவினை உடையவாம். அவ்வடிவினவாய் வழங்கும் இடத்துத் தனித் தும் உடம்பூர்ந்தும் வரும் எகாரமும், ஒகாரமும், தனிமெய்களும், இயல்பாய் புள்ளியைப் பிற்காலத்தொழித்து வரைந்து, எகார ஒகாரங்களோடும் உயிர்மெய்களோடும் ஐயப்படவழங்கும் வழக்கினை உடைய அன்றித், துணியப்படும் தொல்லைவடிவினது உறுப்பாய் புள்ளியைப் பெறுமா]

(உ-ம்.) எ, ஏ; ஒ, ஓ; கெ, கே; கொ, கோ; கெ, க்; எ, க்.

§ கூ. எழுத்துகளின் மாத்திரை.

99. QUANTITY.

[அந்தந்த எழுத்துகளுக்கு மாத்திரை இவ்வளவென்பது.]

கூகூ. மூன்றுயிர் அளபிரண் டா' நெடில்; ஒன்றே

குறிலோ டைஒளக் குறுக்கம், ஒற்றள

பனாஒற் றி, உக் குறுக்கம், ஆய்தம்;

கால் குறள் மஃகான் ஆய்த்' மாத்திரை. [எழு: மாத்திரை.]

[வி. 16.]

[உயிர்அளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்றும்; நெடிலுக்கு மாத்திரை இரண்டாம்; குறிலுக்கும், ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒளகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபெடைக்கும், தனித்தனி மாத்திரை ஒன்றும்; ஒற்றிற்கும், குற்றியல் இகரத்திற்கும், குற்றியல் உகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும், தனித் தனி மாத்திரை அனாஆம்; மகரக்குறுக்கத்திற்கும், ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை கால்ஆம்.]

100. A MEASURE.

[மேற்சொல்லிய மாத்திரைக்கு அளவு.]

க00. இயல்பெழு மாந்தர் இமைநொடி மாத்திரை.

[மாந்தருடைய இயல்பாகவே எழும் இமைப்பொழுதும், நொடிப்பொழுதும், ஒருமாத்திரை என்னும் வரையறைப்பொழுதாம்.]

101. LETTERS LENGTHENED INDEFINITELY.

[மாத்திரை வரைஅறுத்துச் சொன்ன எழுத்துகளுக்குப் புறனடை.]

க0க. ஆவியும் ஒற்றும் அளபிறந் திசைத்தலும்
மேவும், இசை விளி பண்டமாற் றுதியின்.[(முதல், சார்பனைத்தும் ஆய) ஆவியும், ஒற்றும், (மேற்கூறிய) அளவி
றந்து மிக்கொலித்தலையும் பொருந்தும், இசை விளி பண்டமாற்று முதலி
யவற்றின்கண்.]

(உ-ம்.) காவல் உழவர் கடுக்களத்தப் போர்ஏறி
நாவலோ ஒலுவென் நிசைக்கு நாட்டுரை—
மாவலவன்
கொல்யானை மேலிருந்த கடந்திரைந்தரற் போலுமே
சுலயானைக் கோகடுவிலி நாடு.

§ எ. மொழிக்கு முதலாகும் எழுத்துகள்.

102. INITIAL LETTERS: GENERAL RULE.

[மொழிக்கு முதலாகிற்கும் எழுத்தைப்பற்றிய பொதுவிதி.]

க0உ. பன்னீர் உயிருங், க,ச,த,ந, ப,ம,வ,ய,
ஞ,ங,ஈர், ஐந்துயிர் மெய்யு' மொழி முதல்.
[வி. 18. J.]

[பன்னிரண்டு உயிரும், உயிர்ஊர்ந்த இப்பத்துமெய்யும், மொழிக்கு
முதல் ஆகும்.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

103. WHEN வ் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[மேற்கூறிய பொதுவிதிக்குச் சிறப்புவிதி.]

க௦௩. உ, ஊ, ஒ, ஓ, அலவொடு வம் முதல்.

[இந்நான்கும் அல்லாத எட்டியிரோடும் வகரம் மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) வளி, வாலி, விலி, வீலி, வெலி, வேலி, வைக்கோல், வெளவால்.

104. WHEN ய் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதவும் அது.]

க௦௪. அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓள, யம் முதல்.

[இவ்வாறியிரோடும் யகரம் மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) யவனச், யாண, யுகம், யுகி, யோகம், யெவனம்.

105. WHEN ஞ் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதவும் அது.]

க௦௫. அ, ஆ, எ, ஒவ்வோ டாகு' றும் முதல்.

[இந்நான்கு உயிரோடும் ஞகரம் மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) ஞமலி, ஞாலம், ஞெயிழி, ஞோக்கல்.

106. WHEN ங் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதவும் அது.]

க௦௬. சுட்டியா, எகர வினாவழி அவ்வை
ஒட்டி ஙவ்வு' முதல் ஆ கும்மே.

[மூன்றுசட்டும், யாவினாவும் எகரவினாவும், ஆய இடைச்சொற்களின்
பின் அகரத்தை ஒட்டி ஙவ்வு மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) அங்மனம், இங்மனம், உங்மனம், எங்மனம், யங்மனம்.

§ அ. மொழிக்கீறும் எழுத்துகள்.

107. FINAL LETTERS: [24.] GENERAL RULE.

[எழுத்துகள் மொழிக்கு இறும் இலக்கணத்தைப் பற்றிய பொதுவிதி.]

க௦௭. ; ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, மெய்;
சாயும் உகரநால் ஆறும் ஈறே.

[வி. 18. J.]

[(தனித்தும் ஒற்றோடும் வரும்) ஆவிமுதல்ஆக இங்ஙனம் கூறிய இரு பத்துநான்கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறும்.]

(உ-ம்.) 1 ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ கடும் அ, இ, உ; வினவும் ஏ; உஹ உருபடியாகிய
ஒ; வின, பலா, கரி, கடு, சே, தை, சோ, கௌ
2. உரிசு, மண, பொருக், மரம், பொன, வேய, வோ, வேல், தெவ், வீழ், வார், அகிலு.

108. WHEN SHORT LETTERS AND ஓன ARE FINAL: SPECIAL RULE.

[மேற்கூறியதிற்குச் சிறப்புவிதி.]

க௦௮. குற்றயிர் அளபின் ஈறும்; எகர'மெய்
யோடே லாதொந் நவ்வோ டாம்; ஓன
ககர வகரமோ டாகும் என்ப.

[குற்றயிர்ஆனது அளபெடையின்கண், வரிவடிவின் அறிகுறியாய்த், தனித்து ஈறும்; எகரம் மெய்யோடு ஈறுகாது; ஒகரம் நகரம் ஒன்றுடன் ஈறும்; ஓனகாரம் ககரவகரங்கள் இரண்டிடனும் ஈறும் என்றுசொல்லுவார் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆஅ, ஆடே; ஔ; ஔன, ஔன.

109. IN VOWEL CONSONANTS, THE CONSONANT IS FIRST ACCORDING TO THE PRONUNCIATION

[எழுத்தினது முதலும் இறும் ஆம் ஆறு.]

க௦௯. நின்றநெறி யே உயிர் மெய்ம் முதல் ஈறே.

[உயிர்மெய்யினது முதல்யாது, அதன் ஈறுயாது எனின், -ஒற்றுமுன்னும் உயிர் பின்னுமாய் ஒலித்து நின்றநெறியே, மெய்அதன்முதலும், உயிர் அதன் ஈறும்.]

§ கூ. மொழிக்கு இடையாகும் எழுத்துகள்.

110. LETTERS COMING TOGETHER IN WORDS. க, ச, த, ப DO NOT COALESCE WITH OTHER CONSONANTS, BUT OCCUR DOUBLED. OF THE OTHER 14, ர, ழ ARE NEVER DOUBLED. THE OTHER CONSONANTS OCCUR DOUBLED AND IN COMBINATION WITH OTHERS. FOR VOWEL-CONSONANTS THERE IS NO RULE.

கக0. க,ச,த,ப, ஒழித்தார் ஏழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ர,ழ,ஒழித் தீரெட்
டாகும்; இவ்விருபான் மயக்கு' மொழி இடை
மேவும்; உயிர்மெய் மயக்கள வின்றே.

[வி. 18. J.]

[(மெய்பதினெட்டனுள்) க,ச,த,ப, என்னும் நான்கையும் ஒழித்த பதினான்குமெய்யும், பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் (வேற்றுநிலை) மெய்ம்மயக்கம்ஆம். ரகார ழகாரம் என்னும் இரண்டினையும் ஒழித்து ஒழிந்த பதினாறுமெய்யுந் தம்மோடு கூடுங்கூட்டம் உடனிலை (மெய்ம்மயக்கம்) ஆம். இவ்விரண்டொருபுகுமயக்கமும் மொழிக்கு இடையேவரும். இவ்வாறு மெய்யுடன் மெய்ம்மயங்குதல் அன்றி உயிருடன்மெய்யும், மெய்யுடன்உயிரும் மாறி, உயிருமெய்யுமயங்கும் மயக்கத்திற்கு வரையறை இன்று, வேண்டிய ஆறே மயங்கும்.]

(உ-ம்.) 1. கக்கு, கச்சு, பத்த, செப்பு. [தம்மோடுதாமே மயங்கின.]

2. சேத்தல், லாத்தல். [தம்மோடு பிறவே மயங்கின.]

3. அங்ஙனம், அங்கு; மஞ்ஞை, மஞ்சு; வட்டம், வட்டல்;
வண்ணம், வண்டு; வெகரீர், வேகது; அம்மை, அம்பு;
வெய்யர், வெயது; வெல்லம், வெல்க; தெவ்வர், தெவ்யாது; } [தம்மோடுதா
ரொள்ளல், கொள்க; கற்றல், கற்பு; அண்ணை, அன்பு. } மும் பிறவும்
மயங்கின.]

111. ங் MAY PRECEDE க், AND வ் MAY PRECEDE ய்.

[வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்தைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

ககக. நம்முன் கவ் வாம்; வம்முன் யவ்வே.

[நகரம் முன்னர்க் ககரமும்; வகரம் முன்னர் யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கங்கன்; தெவ்யாது.

112. AFTER ஞ AND ந MAY COME ச், த் RESPECTIVELY; AND ய் AFTER BOTH.

[இதுவும் அது.]

ககஉ. ஞ, ந, முன் தம் இனம், யகரமோ டாகும்.

யம் முன்னருங் தமக்கினமாகிய சகர்தகரங்களும், யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கஞ்சன், ஊஞ்சாது; கந்தன், பொருந்தாது.

113. க், ச், ப் MAY COME AFTER ட் AND த்.

[இதுவும் அது.]

ககந. ட், த், முன் க, ச, ப, மெய்யுடன் மயங்கும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னருங் க, ச, ப என்னும் மூன்றுமெய்யும் இணங்கி மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கட்கம், கட்சி, துட்டம்; கற்க, கற்கிஞர், கற்ப.

114. AFTER ண் AND ன் MAY COME ட், த், க், ச், ஞ், ப், ம், ய் AND வ்.

[இதுவும் அது.]

ககசு. ண், ன், முன் இனங், க, ச, ஞ், ப, ம, ய, வவ்வரும்.

ய்முன்னருந் தமக்கு இனமாகிய ட், த், க், ச், ஞ், ப், ம், ய், வ், என்னும் ஏழுமெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) 1. லீண்டு, வெண்டலம், வெண்டேற, வெண்குமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மண்பாது, மணவலிது.

2. புன்றல், புன்கண், புன்செய், புன்குமலி, புன்பலிர், புன்மலர், பொன்பாது, பொனவலிது.

115. AFTER ம் MAY COME ப், ய், வ்.

[இதுவும் அது.]

மம் முன் ப, ய, வ, மயங்கும் என்ப.

[மகரமெய் முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் மயங்கும் என்றசொல்லுவார் புலவர்.]

(உ-ம்.) கலம் பெரிது. கலம் பாது. கலம் வலிது.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I) எழுத்தியல்.

116. AFTER ய், ர் AND ழ் THE 10 INITIAL CONSONANTS MAY COME. [கு. 102.]

[இதுவும் அது.]

ககக. ய, ர, ழ, முன்னர் மொழிமுதல் மெய்வரும்.

[இம்முன்று மெய்முன்னரும் மொழிக்குமுதற்கு விதந்து கொண்ட பத்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேய் } கடித, சிறித, தீத, பெரித, நீண்டத, மாண்டத, ஞானத, பாத, வலித.
வேர் }
வீழ் }

செய்குமுல், ஆர்ச்சோடி, பாழ்வணை. [கு. 224.]

117. AFTER ல் AND ன் ARE FOUND க், ச், ப், வ், ய்.

[இதுவும் அது.]

கக௭. ல, ள, முன் க, ச, ப, வ, ய ஒன் றும்மே.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னருங் க, ச, ப, வ, ய என்னும் ஐந்து மெய்யும் மயங்கும்.

(உ-ம்.) வேல் } கடித, சிறித, பெரித, வலித, பாத.
வார் }

118. ALL EXCEPT ர் AND ழ் MAY BE FOUND DOUBLED. [COMP. கு. 110.]

[உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்திற்குச் சிறப்புவிதி.]

கக௮. ர, ழ அல்லன தம்முன் தாம்உட னிலையும்.

[ரகார முகாரம் அல்லன (ஆகிய வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்துள் கூறிய பன்னிரண்டுமெய்யும், உடனிலைக்கே உரிய க, ச, த, ப, நான்கும்,) தம் முன் தாம் உடனின்ற மயங்கும்.]

(உ-ம்.) அக்கம், அங்ணம், அச்சம், அஞ்ஞானம், அட்டை, அண்ணா, அத்தை, அச்சிலம், அப்பம், அம்மை, அய்யன், அய்யி, அய்யை, அய்யல், அற்றம், அய்யை.

119. WHAT DOUBLE LETTERS MAY FOLLOW ய், ர், ழ்.

[தனிமெய்யுடன் தனிமெய்யாய் மயங்குவன இவை. மொழிக்கு உறுப்பாக
மயங்காதன இவை.]

ககக. ய, ர, ழ ஒற்றின்முன் க, ச, த, ப, ற, ஞ, ந, ம,
ஈர்ஒற் றும்; ர, ழத் தனிக்குறில் அணையா.

[ய, ர, ழ என்னுமூன்றெற்றும் இவற்றின்முன் மயங்கும் என விதித்த
பத்தொற்றுள் இங்ஙனம் கூறிய எட்டொற்றுள் தனிமெய்யும் உயர் ஊர்ந்த
மெய்யுமாய், மயங்குவன அன்றி, ஈரொற்றாயும் மயங்குவனஆம். ரகார
ழகார ஒற்றுந் தனிக்குறிலும் மயங்குந் தன்மையஆயினும் மொழிக்குறுப்
பாக வருவதும் நிற்பதுமாய் மயங்கா.]

(உ-ம்.) கேய் }
கேசு } கருறை, சிறை, தலை, ப்புறம். [க, ச, த, ப ஈர் ஒற்றுயின்றன.]
கீழ் }

கேய்க்குழல், ஆக்கேடு, பாழ்க்குறை. [கு. 224.]
தேய்க்குதது, கூக்குறை, பாழ்க்குறை.
காய்க்கனம், கேர்க்கனம், வாழ்க்கனம். [வி. 79.] } [ய், ர், ழ, ம் ஈரொ
றையின்றன.]
கேய்க்குழல், சம்புகை, பாழ்க்குறை.

120. ல், ள் WHEN CHANGED IN POETRY INTO ன் AND ண் MAY BE
FOLLOWED BY ம்.

[செய்யுளில் இர் ஒற்றாய் நிற்பன இவை.]

கூஉ௦. ல, ள மெய் திரிந்த ன, ண முன் மகார'
ரைந்தீர் ஒற்றும், செய்யுள் உள்ளே.

[லகார ளகார ஒற்றுத் திரிந்த னகார ணகாரங்களின் முன்வரும் மகர
ஒற்று, முன்னர்க்குறிய ஆறே, குறுகி, அவற்றுடன் ஈரொற்றுடனிலை ஆம்,
செய்யுள் அகத்து.]

(உ-ம்.) திசை யறி யீகாணும் போகும். [போகும்.]
மயிலியன் மாதர் மருணம். [மருணம்.]

[கு. 96 காண்க.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

**121. WHEN LETTERS EXPRESS THEIR OWN NAMES THEY ARE NOT
BOUND BY THESE RULES.**

[மொழியின் முதல் இடை இறு ஆகிய மூன்று நிலைகளுக்கும் ஆவதோர் புறனடை.]

கஉக. தம்பெயர் மொழியில், முதலு' மயக்கமும்,
இம்முறை மாறியும் இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தம்பெயர்களை மொழிந்து, நிலைமொழி வருமொழி ஆகப் புணர்க்கும் இடத்தெல்லாம் மொழிமுதற்கும் இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் முதல் ஆம்; மயக்கத்திற்கு இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) “அவற்றை, வளிகாண் முன்னர் பவ்வந்தோன்றும்,”
[என்றில், வகாம், மொழிக்கு முதலாகியும், அவற்றை என்ற கூன்
இதழியிலே கின்ற வகா ஒற்றேடு மயங்கியும் கின்றது.]

§ ௧௦. எழுத்துகளின் போலி.

122. FINAL ம் SOMETIMES BECOMES ன்.

[மொழியின் கடையில் உண்டாகும் போலி.]

கஉஉ. மகர இறுதி அஃறிணைப் பெயரின்
னகாமோ ற்றழா நடப்பன உளவே.

[வி. 17.]

[பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்களினிடத்து இறுதி மகரம் நகரத்தோடு
ஒத்து நடப்பன உள ஆம்.]

(உ-ம்.) அகம்—அகன். (இது நொழிஇறுதியிப்போலி.)

123. அ AND ஐ INTERCHANGED IN THE BEGINNING AND MIDDLE OF WORDS.

[மொழிமுதல் போலியும், மொழி இடைப்போலியும்.]

கஉந. அஐ முதல் இடை ஒக்குஞ் ச, ஞ, ய முன்.

[வி. 17.]

[மொழி முதலினும், இடையினும், அகர ஐகரங்கள் வேற்றுமை
ன்றி ஒத்து நடப்பன ஆம், சகர ஞகர யகரங்கட்கு முன்னர் வரும்
ஆயின்.]

(உ-ம்.) பசல்... .. பைசல். அமச்ச... .. அமைச்ச.
மஞ்ச... .. மைஞ்ச.
மயல்... .. மையல். அரயர்... .. அரையர்.
(மொழிமுதற்போலி.) (மொழிஇடைப்போலி)

124. ற் CHANGED INTO ஞ்.

[மொழிஇடைப் போலி.]

கஉச. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி
ஞஃகான் உறழும், என்மரும் உளரே.

[வி. 17.]

[(மொழியிடைக்கண்) சிலவிடத்து ஐகாரத்தின் பின்னும், யகர ஒற்றின்
பின்னும் (இயல்பாய் வரும்) நகரத்தோடு ஞகரம் உறழும், என்றுசொல்லு
வாரும் உளர்.]

(உ-ம்.) ஐத்தற... .. ஐத்தற.
செய்க்கிற... .. செய்க்கிற.

[இப்போலி அருவி வரும்.]

சென்ருண்டு, சாவிர-லாவிர, ஆற-யற, என் மொழி முதலிலும் போலி வரும்.

125. அ+இ=ஐ; அ+ய்=ஐ; அ+உ=ஒன; அ+வ்=ஒள.

[எழுத்துப் போலி.]

கஉரு. அம் முன் இகரம் யகரம் என்றிவை
எய்தின் ஐ, ஒத் திசைக்கும்; அவ்வோ
டுவ் வும், வவ் வும் ஒள ஓர் அன்ன.
[வி. 17.]

[அகரத்தின் முன்னர் இகரமும் யகரமும் (தம்முள்ஒத்து) எய்தின் ஐ என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்; அகரத்தோடு உகரமும் வகரமுந் (தம்முள் ஒத்து ஒருதன்மையஆக எய்தின்) ஒள என்னும் நெட்டெழுத்தொலிக்கும்.]

(உ-ம்.) அஇ=ஐ.

“சப் வேல் களிற்றெடு போக்தி வருபவன
மெய வேல பறியா நகும்.” [கை.]

“அவ்விய நெஞ்சத்தான ஆக்கமுஞ் [ஒளவியம்.]
செவ்வியான கேடு’ கினைக்கப்படும்.”

§ கக. எழுத்துகளின் சாரியைகள்.

126. THE PARTICLES ASSUMED BY LETTERS IN NAMING THEM.

கஉகூ. மெய்கள் அகரமு’ நெட்டுயிர் காரமும்,
ஐ, ஒளக் கானும், இருமைக் குறில் இவ்
விரண்டொடு கரமும் ஆஞ் சாரியை பெறும் பிற.

[மெய்கள் அகரச்சாரியையும், நெட்டுயிர்கள் காரச்சாரியையும், அவற் றுள் ஐகார ஒளகாரங்கள் காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும், உயிர்க் குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலுங் காரம், கான், என்னும் இவ்விரண்டினே கரச்சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ககரம், ஆகாரம், ஐகான், ஒளகான்.
அகாரம், அகிகான், அகரம்.

127. LETTERS WHEN TAKEN TOGETHER IN WORDS ARE STILL SUBJECT
TO THE ABOVE RULES.

[இந்த இயனுக்குப் புறனடை.]

கஉஎ. மொழி ஆய்த் தொடரினு' முன் அனைத் தெழுத்தே.

[இவ்வெழுத்துகள் பதமாயினும், அப்பதந் தம்மோடும் உருபோடும் புணரினும் அவற்றாற்பிறழாது, முன்னர்க்குரிய அப்பத்திலக்கணத்தையும்கூட உடைய ஆம்.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

ந ன் னூ ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(II.) பதவியல்.

[புறத்திலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

[க.] தமிழ் மொழி ஆக்கம்.

§ க. பதம்.

128. WORDS.

[எழுத்தினால் பதம் ஆவதும் அதன் வகையும்.]

கஉஅ. எழுத்தே தனித்துந், தொடர்ந்தும் பொருடரில்
பதம் ஆம்; அது பகாப் பதம், பகு பதம் என
இருபால் ஆகி, இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தாமே ஒவ்வொன்று தனித்தும், இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தும், பிறபொருளைத் தரும் ஆயின், அது பதம் ஆம்; அப்பதம் பகாப் பதம் எனவும், பகுபதம் எனவும் இரண்டு பகுதியாகி நடக்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

129. WORDS OF ONE LETTER: (42.)

[ஒர் எழுத்தொரு மொழி இந்தநாற்பத்திரண்டும்.]

கஉக. உயிர், மவில் ஆறும்; த, பநவில் ஐந்தும்;

க, வ, ச, வி னாலும்; யவ்வில் ஒன்றும்;

ஆகு' நெடி னெ, து, வாங்குறில் இரண்டோ
டோர் எழுத் தியல் பதம் ஆறேழ் சிறப்பின.

[உயிர்வருக்கத்தும் (6), மவ்வருக்கத்தும் (6), அவ்வாறும்; தவ்வருக்கத்
தும் (5), பவ்வருக்கத்தும் (5), நவ்வருக்கத்தும் (5), ஐவ்வைந்தும்; கவ்வ
ருக்கத்தும் (4), வவ்வருக்கத்தும் (4), சவ்வருக்கத்தும் (4), நந்நான்கும்;
யவ்வருக்கத்தொன்றும் (1); ஆகும் நெட்டெழுத்தான் ஆகியமொழி நாற்ப
தும், நொவ்வும், துவ்வும் (2), ஆகுங் குற்றெழுத்தான் ஆகிய மொழி இரண்டு
டனே ஓர்எழுத்தான் ஆகிய மொழி இந்நாற்பத்திரண்டும் சிறப்பினஆம்.]

(உ-ம்.)	(1.)	ஆ. ஈ. ஊ. ஏ. ஐ. ஒ.	=6
	(2.)	மா. மீ. மு. மே. மை. மோ.	=6
	(3.)	தா. தீ. து. தே. தை.....	=5
	(4.)	பா. பீ. பு. பை. போ.....	=5
	(5.)	நா. நீ. நு. நை. நோ	=5
	(6.)	கா. கீ. கு. கை. கோ.....	=4
	(7.)	வா. வீ. வு. வை.....	=4
	(8.)	சா. சீ. சு. சை.....	=4
	(9.)	யா.	=1
	(10.)	நொ.து.....	=2
			—
			42

130. UNCOMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 7 LETTERS;

COMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 9 LETTERS.

[தொடர் எழுத்தொரு மொழி.]

கரு. பகாப்பதம் ஏழும், பகுபதம் ஒன்பதும்,

எழுத்தீ ருகத் தொடரும் என்ப.

[வி. 122.]

[பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழுஎழுத்தீராகவும்; பகுபதம்
இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீராகவுந், தொடரும் என்று சொல்
லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ²அணி, ³அறம், ⁴அகலம், ⁵அருப்பம், ⁶தருப்பணம், ⁷உத்திரட்டாதி. [பகாப்பதம்.]

²உனி, ³உனன், ⁴குழையன், ⁵பொருப்பன், ⁶அம்பலவன்,

⁷அரங்கதான், ⁸உத்திரட்டதான், ⁹உத்திரட்டாதிபான்..... [பகுபதம்.]

§ ௨. பகாப்பதம்.

131. UNCOMPOUNDED WORDS.

[பகாப்பதம் இன்ன என்பதம், இவ்வளவின என்பதம்.]

கருக. பகுப்பால் பயன் அற் றிடுகுறி ஆகி,
முன்னே ஒன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர், வினை, இடை, உரி, நான்கும் பகாப்பதம்.

[பகுபதம் போல் இதனைப் பகுத்துப்பார்க்கின், அப்பகுப்பால் பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்பின் பயன் விளைவதின்றிக், காரணத்தால் வரும் அப்பதம்போலாது, இடுகுறியாய்ப், பகுதிவிசுதிமுதலிய ஆறுறுப்பானும் பின்பு முடிக்கப்படும் அப்பதம் போலாது; படைப்புக்காலந் தொட்டு ஒன்றாய் முடிந்து நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச் சொல், உரிச்சொல், என்னும் நான்கும் பகாப்பதம் ஆம்.]

(உ-ம்.) பனை, சீர்..... பெயர்ப்பகாப்பதம்.
நட, வா..... வினைப்பகாப்பதம்.
மன், மறி..... இடைப்பகாப்பதம்.
உறு, கழிநனி..... உரிப்பகாப்பதம்.

§ ௩. பகுபதம்.

132. COMPOUNDED WORDS.

[பகுபதம் இன்ன என்பதம், இவ்வளவின என்பதம்.]

கருஉ. பொருள், இடங், காலஞ், சினை, குணந், தொழிலின்,
வருபெயர், பொழுது கொள் வினைபகு பதமே.

[இவ்வளங் கூறிய பொருள் ஆதி ஆறுங் காரணம் ஆக வரும் பெயர்ச் சொற்களுந், தெரிநிலையாயுங் குறிப்பாயுங் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச் சொற்களும் ஆகிய இரண்டும் பகுபதம் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) பொன்ன..... (பொன் + அன்) ... பொருள்.
அகத்தன்..... (அகம் + அன்) இடம்.
ஆதிரையான்..... (ஆதினா + ஆன்) காலம்.
கண்ணன்..... (கண் + அன்) சினை.
கரியன்..... (கரு + ஆன்) குணம்.
ஊண்..... (ஊண் + அன்) தொழில்.

(2.) கடத்தன். } இவை முகவல வினைமுற்றப்பகுபதம்.
கடக்கினான். }
நடப்பான்.

[முதலியவும் அன்ன.]

133. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

[பகுபத உறுப்புகள் இவ்வளவின என்பது.]

ககநு. பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை,
சந்தி, 'விகாரம், ஆறினும் ஏற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப். பதங்களும்.

[மரட்டுதெரிந்தொழுகல் எனவும் உத்தி. கு. 14.]

[வி. 123.]

[இங்ஙனங் கூறிய “பகுதி” முதலிய ஆறு உறுப்பினுள்ளும், இப்பதப் பொருள் அமைதிக் கேற்பனவற்றைக் கருதி, அறிவுடையோரார் கூட்டி முடிப்ப, எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும் முடியும்.]

§ ச. பகுதி.

134. THE ROOT: GENERAL RULE.

[பகுதிகள் இவை.]

ககநு. தத்தம் பகாப்பதங் களே பகுதி ஆகும்.

[வி. 76.]

[பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும், வினைப்பகுபதங்களுள்ளும், தத்தம் முதலிலை ஆய பகாப்பதங்களே அவற்றின் பகுதி ஆம்.]

135. ABSTRACT NOUNS (USED AS ROOTS) DENOTING QUALITY: SPECIAL RULE.

[பண்புப்பகுதிகளுக்குச் சிறப்புவிதி.]

ககநு. செம்மை, சிறுமை, சேய்மை, தீமை,
வெம்மை, புதுமை, மென்மை, மேன்மை,
திண்மை, உண்மை, நுண்மை, இவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

[வி. 94.]

[இங்ஙனங் கூறிய பதினொன்றும்; இவற்றிற்கெதிரான வெண்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமைகளும்; (பெருமை, அணிமை, நன்மை, தண்மை, பழமை, வன்மை, கீழ்மை, நொய்மை, இன்மை, பருமையும்)]

இவை போல்வன பிறவுஞ்; (சொல் நிலையால் பகுபதங்கள் ஆயினும், பகுதிஆய) பண்புப் பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத நிலைப்பதம் ஆம்.]

136. VARIOUS CHANGES OF THESE WORDS WHEN USED AS ADJECTIVES.

[இப்பண்புப் பகுதிகளுக்கு உண்டாகும் விகாரங்கள்.]

கருக. ஈறு போ தல் இடை உகரம் இய் யாதல்,

ஆதிநீ டல், அடி அகரம் ஐ ஆதல்,

தன் ஒற் றிரட்டல், முன் நின்ற மெய் திரிதல்,

இன் மிகல், இனையவும், பண்பிற் கியல்பே.

[வி. 121.]

[மேற் செம்மை, சிறுமை, முதலாகத் தெரித்த வாய்பாடுகளின் இறுதி விசுதி போதலும்; இடையில் நின்ற உகரம் இகரம் ஆதலும்; முதல் நின்ற குறில் நெடில் ஆதலும்; முதல் நின்ற அகரம் ஐகாரம் ஆதலும்; இடையே தன் ஒற்று மிகுதலும்; முன்பு நின்ற மெய்திரிதலும்; வரும் எழுத்திற்கு இன எழுத்து மிகுதலும்; இவைபோல்வன பிறவும்; அப்பண்பினுக்கு இயல்பாம்.]

(உ-ம்.)	(1.)	சன்மை	சல்லன்.	[ஈறு கெட்டது.]
	(2.)	சிறுமை	சிறியன்.	[ஈறுகெட்டு, உகரம் இகரமாகத் திரித்தது.]
	(3.)	பசுமை	பாசி.	[ஈறுகெட்டு, ஆதி நீண்டது.]
	(4.)	பசுமை	பைக்கன்.	[இடைநின்ற உயிர்மெய்யும் மைவிசுதியும் கெட்டு, அகரம் ஐகாரமாகி, வரும் எழுத்திற்கு இனம் மிகுத்தது.]
	(5.)	வெறுமை ...	வெற்றிலை.	[மைவிசுதிபோய், இடையிலே ஒற்ற இரட்டித்தது.]
	(6.)	செம்மை ...	சேதாம்பல்.	[ஈறுகெட்டு, முதல் நீண்டு, மகா ஒற்ற தகரமாய்த் திரித்தது.]
	(7.)	செடுமை ...	செடுக்காலம்.	[மைகெட்டு இனம் மிகுத்தது.]

137. SIMPLE ROOTS AND IMPERATIVES. SPECIAL RULE.

[தெரிநிலைவினைப்பகுதிகள் சிறப்புவீதி.]

கருக. நட, வா மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை,

நொப், போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந் திரும், தின்,

தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென்

றெய்திய இருபான் மூன்றும் ஈற்றவும்,

செய் என் ஏவல் வினைப்பகாப் பதமே.

[நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென் என்று

முதனிலையாய் எய்திக் கிடந்த இவ்விருபத்து மூன்றாகும் உயிரும் ஒற்றுங் குற்றுக்ரமும் ஆகிய ஈற்றினை உடைய இத்தொடக்கத்து வாய்பாடுகள் எல்லாந், செய் என்னும் ஏவலினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும், ஏனை வினையினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும் ஆம்.]

138. CAUSAL IMPERATIVES: SPECIAL RULE.

[ஏவல்வினை, பிறவினை, சிறப்புவிதி.]

கருஅ. செய் என் வினை வழி விப், பி, தனிவாரில்

செய்வி என் ஏவல் இணையின் ஈர் ஏவல்.

[வி. 103.]

[மேற்கூறிய செய் என்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைத் தனிவினையின் பின் வி, பி என்னும் இவ்விரண்டு விருதியினுள் ஒன்று வரும் ஆயின் செய் என்னும் ஏவல்மேல் ஓர் ஏவலாய்ச், செய்வி என்னும் வாய்பாட்டு ஏவற் பகுதி ஆம்; அவற்றின் பின் இவ்விருதிகள் தன்னோடும் பிறிதோடும் இணைந்து வருமாயிற் செய்விப்பி என்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதி ஆம்.]

(உ-ம்.) நடப்பி, வருவி.
நடப்பிப்பி, வருவிப்பி.

போக்கு, பாச்சு, ஊட்டு, கடத்து, } பிறவிருதிகளும் வந்தன.
எழுப்பு, பயிற்று.

139. ROOTS MAY UNDERGO ALTERATIONS: SPECIAL RULE.

[வினைப்பகுதிக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

கருகூ. விளம்பிய பகுதிவே ருதலும் விதியே.

[ஏவற்பகுதி வேறுதல் போல, அதன் பின்னே விளம்பிய வினைப் பகுதி வேறுதலும் விதி ஆம், விலக்கு அன்று.]

(உ-ம்.) நடத்தினான், நடப்பித்தான், நடப்பிப்பித்தான், நடத்துவிப்பித்தான்.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

§ ௫. விகுதி.

140. THE PERSONAL TERMINATIONS OF VERBS, AND OF A FEW VERBAL DERIVATIVES.

[விகுதிகள் இனைய என்பத.]

கசு0. அன்,ஆன்; அள்,ஆள்; அர்,ஆர், பம்,மார்;
அ,ஆ; கு,டு,து,மு, என்,ஏன், அல்,அன்;
அம்,ஆம்; எம்,ஏம், ஒமோ டும்ஊர்
க,ட,த,ற; ஐ,ஆய், இ;மின், இர்,ஈர்;
ஈயர், க,ய;உம்; என்பவும், பிறவும்,
வினையின் விகுதி; பெயரினுஞ் சிலவே.

[வி. 77.]

[இங்ஙனம் அன், ஆன், முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்படுவனவும், இவைபோல்வன பிறவுந், தெரிநிலை வினையின் விகுதிகள் ஆம்; பெயர் இடத்தும் இவற்றுள் சில விகுதி ஆம்.]

§ கூ. இடைநிலை.

141. THE MEDIAL FORMATIVE PARTICLES OF NOUNS NOT PARTICIPIAL.

[பெயர்க்கு இடைநிலை.]

கசுக. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்பலில்
பகுதிவிகுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெயர் அல்பெயர்க் கிடைநிலை எனலே.

[வி. 95.]

[(அறிவுடையோரான் நியமிக்கப்படும்) இலக்கியங் கண்டு, அத னுக்கு (அவ்விலக்கியத்தின் அமைதியே) இலக்கணமாகக் கூறவின், மேற் கூறிய பகுதியையும் விகுதியையும் பகுத்து, இடையே நின்றது யாது, அதனை, வினையால் அணையும் பெயர் அல்லாத பெயர்கட்கு, இடைநிலை என்று சொல்லுக.]

(உ-ம்.) அறிவுன்..... ன் இடைநிலை.
புலச்சி..... ச இடைநிலை.
பாடுவான்..... ன் இடைநிலை.

142. THE MEDIAL PARTICLES OR SIGNS OF THE PAST TENSE.

[இறந்தகால வினைக்கு இடைநிலைகள்.]

கசஉ. த,ட,ற,ஒற் றின்னே ஐம்பால் மூவிடத்
 திறந்த காலந், தருந் தொழில் இடைநிலை.
 [வி. 79.]

[தகர டகர றகர மெய்களும், இன், என்னுங் குற்றொற்றும், ஐம்பால்
 மூவிடத்தும் இறந்த காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்.]
 (உ-ம்.) கடத்தான், கண்டான், சென்றான், அனுப்பினான்.

143. THE MEDIAL PARTICLES OR SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

[நிகழ்கால வினைக்கு இடைநிலைகள்.]

கசாந். ஆநின்று, கின்று, கிறு, மூ விடத்தின்
 ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை இடைநிலை
 [வி. 80.]

[ஆநின்று என்பதூஉங், கின்று என்பதூஉங், கிறு என்பதூஉம், ஐம்பால்
 மூவிடத்தினும் நிகழ்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்.]
 (உ-ம்.) நடவாநின்றான், நடக்கின்றான், நடக்கிறான்.

144. MIDDLE PARTICLES OR SIGNS OF THE FUTURE TENSE

[வருங்கால வினைக்கு உரிய இடைநிலைகள்.]

கசசு. பவ்வ மூவிடத் தைம்பால் எதிர் பொழு
 திசை வினை இடைநிலை ஆம், இவை சில இல.
 [வி. 81.]

[பகர ஒற்றும், வகர ஒற்றும், ஐம்பால் மூவிடத்தும் எதிர்காலத்தைத்
 தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்; (இம்முக்காலமும் முறையே
 காட்டுந் தகர ஒற்றுமுதல் வகர ஒற்றீராய் இடைநிலைகள்) சில முற்றுவினை
 எச்ச வினைகட்கு இல ஆம்.]

(உ-ம்.) கடப்பான், வருவான்.

145. DIFFERENT VERBAL FORMS IN WHICH TIME IS INDICATED WITHOUT THE ABOVE MIDDLE PARTICLES.

[மேலே “சில, இல” என்றவை இவை என்பது.]

கசுரு. றவ்வோ டீகர உம்மைநிகழ் பல்லவும்,
தவ்வோ டிறப்பும், எதிர்வும், டவ்வொடு
கழிவுந், கவ்வோ டெதிர்வும்; மின் ஏவல்,
வியங்கோள், இம், மார், எதிர்வும்; பார்த்தஞ்
செலவொடு, வரவும்; செய்யு' நிகழ் பெதிர்வும்;
எதிர்மறை மும்மையும்; ஏற்கும் ஈங்கே.

[வி. 83.]

[தகரத்தோடு கூடிய உகர ஈறும், உம்ஈறும், இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் அவ்விருகாலமும்; டகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் இறந்தகாலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் எதிர்காலமும்; மின்ஈறும், ஏனை ஏவலின்வரும் அனைத்தீறும், வியங்கோள் ஈறும், இகரஈறும், மார்ஈறும், எதிர்காலமும்; பகரஈறு இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு முற்றீறு நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும்; முற்றுவிசுதி எச்சவிசுதிகளோடு புணர் தற்குரிய எதிர்மறை ஆகாரஈறு மூன்றுகாலமும்; ஏற்கும் மேலைச்சுத்திரத்து “இவை சிலஇல” என்றவற்றுள்.]

(உ-ம்.) சென்று, சென்றும்.....	போனகாலம்.	சேறு, சேறும்.....	எதிர்காலம்.
வந்து, வந்தும்.....	போனகாலம்.	வருது, வருதும்.....	எதிர்காலம்.
உண்டு, உண்டும்.....	போனகாலம்.	உண்டு, உண்டும்.....	எதிர்காலம்.
உண்மின், உண், உண்ணுப்....	எதிர்காலம்.	உண்ட, வாயியு, வாயியு.....	எதிர்காலம்.
சேறி, உண்மாஈ.....	எதிர்காலம்.	உண்ணும்.....	நிகழ்காலமும்
உண்ப.....	எதிர்காலமும்		எதிர்காலமும்.
	இறந்தகாலமும்.		
உண்ணுன்.....	நிகழ்காலம்.		

கவனிப்பு:—வருதி, பெயர்ந்தி. [நிகழ்காலம்]; வருகிற [நிகழ்]; வந்த [போன]; வரும் [எதிர்]. இவை போல்வன வருவனவாம்.

[உ.] வடமொழி ஆக்கம்.

146. LETTERS COMMON TO TAMIL AND SANSKRIT, AND THOSE PECULIAR TO THE LATTER.

[ஆரிய மொழி திரிந்து, தமிழ்மொழியாந்தன்மை. பொதுவிதி.]

கசுசு. இடையி னுன்கும், ஈற்றில் இரண்டும்,

அல்லா அச்சை வருக்க முதல் ஈ

றியவ்வாதி நான்மை, எவ்வாகும், ஐயைம்
பொது எழுத் தொழிந்த நால் எழுந் திரியும்.

[வி. 18.]

யமொழியுள் அச்சென்று வழங்கும் உயிர் பதினானுள்ளும், இடையில் நின்ற ஏழாம் உயிர்முதல் நான்கும், சுற்றில் நின்ற இரண்டும், ஆன ஆறும் ஒழிந்துநின்ற அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ, என்னும் பத்தும், அல் என வழங்கு முப்பத்தேழு மெய்யுள்ளும், க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்து வருக்கத்தின் இடையில் உரப்பியும், எடுத்தும், கணைத் தும், சொல்லப்பட்டு நிற்கு மூன்றும் ஒழிந்த க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம என்னும் பத்தும், ய, ர, ல, வ என்னும் நான்கும், எ வ்வும், ஆகும் இருபத்தைந்தும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது எழுத்தாம். இவை அன்றி மேல் உயிருள் ஒழிந்த ஆறும், ஐந்து வருக்கங்களினும் இடைகளின் ஒழிந்த பதினைந்தும், முப்பதாம் மெய் முதலான எட்டனுள் எகரம் ஒழிந்த ஏழும் ஆன இருபத்தெட்டும், ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்தாய்த் தமக்கேற்ற பொது எழுத்தாகத்திரிந்து வடமொழி ஆம்.]

147. LETTERS PECULIAR TO SANSKRIT HOW EXPRESSED IN TAMIL.

[மேற்கூறியதற்குச் சிறப்புவிதி.]

கசௌ. அவற்றுள்,

ஏழாம் உயிர் இய்யும், இருவும்; ஐவருக்கத்
திடையில் மூன்றும் அவ்வம் முதலும்;
எட்டே யவ்வு முப்பது சயவும்;
மேல் ஒன்று சடவும்; இரண்டு சதவும்;
மூன்றே அகவும்; ஐந்திரு கவ்வம்,
ஆ, ஈ றையும்; ஈயீ றிகாரமும்.

[வி. 18.]

[மேல் “திரியும்” என்றவற்றுள், சிறப்பெழுத்தாகிய ஏழாம் உயிர் இகரமும், இருவும் ஆம்; ஐந்து வருக்கங்களினும் இடையினின்ற மூன்றும் அவ்வவ்வருக்கங்களின் முதல் எழுத்தாம்; எட்டாமெய் ஆன சவ்வருக்கத்துள் எடுத்துச் சொல்லுமெய் ஒரோஇடத்து யகாரமும் ஆம்; முப்பத் தொன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் சகாரமும் இடைக்கண்டகாரமும் ஆம்;

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

முப்பத்திரண்டாமெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண் தகரமும் ஆம்; முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் அகரமும், இடைக்கண் ககரமும் ஆம்; முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டு ககரம் ஆம்; பொது எழுத்துள் மொழிஇறுதி ஆகாரம் ஐகாரம் ஆம்; மொழிஇறுதி ஈகாரம் இகரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1) இடபம், மிருகம்;	(10) சித்தி, சூத்திரம், சேனை;
(2) ககம், நாகம், நிகம்;	ஆதனம், வாதனை;
(3) சலவாதி, விசயம், சர்க்கரை;	(11) அரன், அரி, சிங்கம், மோகம்;
(4) பீடம், பீடை, திடம்;	(12) பக்கம், தக்கணம்;
(5) தலம், தினம், தரை;	(13) மலை = மாலா.
(6) பலம், பந்தம், பாரம்;	புரி = புரி.
(7) பங்கயம்;	சபை = சபா.
(8) சூலை, சூலை, மயானம்;	சயம்பு = சயம்பு.
(9) சட்டி, இடபம்;	

148. WORDS WHICH IN SANSKRIT BEGIN WITH ற், ல் OR ய் TAKE அ, இ, உ.

[இதுவும் அது.]

கசஅ. ரவ்விற் கம்முதல் ஆமுக் குறிலும்,
லவ்விற் கம்முதல் இரண்டும், யவ்விற்
க்ய்யு' மொழி முதல் ஆகிமுன் வருமே.

[ரகர லகர யகரங்களை முதல் ஆக உடைய ஆரிய மொழிகள் வட மொழி ஆங்கால் அகர இகர உகரம் என்னும் இம்மூன்று குற்றயிரும் இங்ஙனஞ் சொன்ன ஆறே அவ்வடமொழிகட்கு முதலாய் அம்மூன் றெழுத்திற்கு முன்னர் வரும்.]

- (உ-ம்.) அரங்கம், [Ranga.] இராமன், [Rāma.] உரோமம், [Rōma.]
இலாபம், [Lāb'ha.] உலோபம், [Lōb'ha.]
இயக்கன், [Yaksha.] இலக்கை, [Lankā.]

22

149. SANSKRIT WORDS IN WHICH ய், ற், ல், ம், வ், ன் FOLLOW A MUTE CONSONANT.

[இதுவும் அது.]

கசக. இணைந்தியல் காலை ய, ர, லக் கிகரமும்;
மவ்வக் குகரமு' நகரக் ககரமும்,
மிசைவரும்; ரவ்வழி உவ்வும் ஆம்பிற.

[ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து ஒரெழுத்து நீர்மையாய் நடக்குங்கால், பின்னிற்ரும ய, ர, ல க்கள்மீதே இகரமும்; மகர வகரங்

கள் மீதே உகரமும்; நகரமீதே அகரமும் வந்து வடமொழி ஆம். இணைந்
துமுன்னிற்கும் ரகரத்திற்குப் பின்னர் உகரமும் வரும்.]

(உ-ம்.) வாக்கியம், [Vākya.] வக்வம், [Vakva.] சுக்வம், [Sukla.]
பதம், [Padma.] பக்ருவம், [Pakva.]
அரதம், [Ratna.]

150. LETTERS PECULIAR TO TAMIL, AND THOSE COMMON TO SANSKRIT AND TAMIL.

[தமிழிற்குச் சிறப்பெழுத்துகள் இவை என்றும், தமிழிற்கும், ஆரியத்திற்கும்
பொது எழுத்துகள் இவை என்றும்.]

கரு0. ற, ன, ழ, ள ஒவ்வும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அள
பல்லாச் சார்புந் தமிழ்; பிற பொதுவே.

ஞ் சார்பும் ஆன நாற்பதெழுத்துள்ளும் றகர, னகர, ழகர, ளகர,
ஒகரம் ஆனமுதல் எழுத்தைந்தும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அளபெடையும்
அல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழிற்கே சிறப்பெழுத்தாம்; ஒழிந்த இரு
பத்தேழும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுஎழுத்தாம்.]

ப த விய ல் முற் றிற் று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சியின் ஆறு உணர்த்துவது.]

§ க. புணர்ப்பு.

151. COMBINATION OF LETTERS.

[புணர்ச்சி இன்னது என்பது.]

கருக. மெய் உயிர் முதல்ஈ ரும்இரு பதங்களுந்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு' மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

[வி. 19—40.]

[மெய்யையும் உயிரையும், முதலும் ஈறுமாக உடைய பகாப்பதம் பகுபதம் என்னும் இரண்டு பதங்களுந், தன்னொடுதானும், பிறிதொடு பிறிதுமாய், அல்வழிப்பொருளினான் ஆதல், வேற்றுமைப் பொருளினான் ஆதல், பொருந்தும் இடத்து, நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்போடும், விகாரத்தோடும், பொருந்துவது மேற்கூறிய புணர்ச்சி ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) மொழிக் காரணம். ... .. வேற்றுமைப்பொருளில் விகாரம். [கு. 165]
(2.) பாவொடு தேன். ... .. வேற்றுமைப்பொருளில் இயல்பு. [கு. 179.]
(3.) அறந்தபோயிற்று. ... .. அல்வழிப்பொருளில் இயல்பு. [கு. 184.]
(4.) சுட்டிக்கொண்டான். ... .. அல்வழிப்பொருளில் விகாரம். [கு. 165.]

152. INFLECTED AND UNINFLECTED COMBINATIONS OF WORDS

[அல்வழி வேற்றுமை என்பன இவை என்பது.]

கருஉ. வேற்றுமை ஐ முதல் ஆறாம்; அல்வழி

தொழில், பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி

எழுவாய், விளி, ஈர் எச்சமுற் றிடை, உரி,

தழுவு தெரடர் அடுக் கென ஈர் ஏழே.

[வி. 21, 22.]

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சி: பெயரே, ஐ, ஆல், என்னுஞ் சூத்திரத்து (சூ. 292.) ஐ முதலிய ஆறு உருபுந் தொக்கும், விரிந்தும் வரப் பதங்கள் பொருந்தாந் தொடர்ச்சி ஆம். அல்வழிப் புணர்ச்சி: வினைத்தொகை முதலிய ஐந்துதொகை நிலையும் (சூ. 402.), எழுவாய் முதல் ஒன்பது தொகா நிலையும் (சூ. 415), எனப் பதங்கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சி பதினான் காம்.]

[I. வேற்றுமை.]

(உ-ம்) (1) பொன்னுடையான் [இரண்டாம்.]	(2) பொன்னையுடையான்.
கல்லெறித்தான் [முன்றாம்]	கல்லால் எறிந்தான்
சாதனை மகன் [தாலாம்]	சாத்தனுக்கு மகன்.
மலைவீழ் அருவி [ஐந்தாம்]	மலைவீழ்வீழ் அருவி
மலை யுச்சி [ஆறாம்]	மலைபினது உச்சி.
மலை முழை [ஏழாம்.]	மலைவினகண்முழை
	வேற்றுமைத் தொகை நிலை
	[வி. 152.]

[II. அல்வழி.]

(3) கொல்யானை. [வினைத்தொகை]	கொன்ற யானை
	கொல்வின்ற யானை [வி. 153.]
	கொல்லும யானை.
(4) கருங் குவளை.	கருமையாகிய குவளை. [பண்புத்தொகை. வி. 154]
ஆயன் சாத்தன்.	ஆயனாகிய சாத்தன். [இருபெயர் ஒடபெ பண்புத்தொகை]
(5) மதியமுகம்.	மதியப்போன்றமுகம் [உமைத்தொகை, வி. 155.]
(6) இராப்பகல்.	இராலும் பகலும் [உமைத்தொகை, வி. 156]
(7) பெற்றொழு.	பெற்றொழுவைய அணித்தவர். [அன்மொழித்தொகை வி. 157]
(8) கொற்றன் வாதான்.	எழுவாய்த்தொடர்.
(9) கொற்ற கொள்.	விளித்தொடர்.
(10) உண்டசாத்தன்.	தெரிநிலைப்பெயர் எச்சத்தொடர்.
பெரியசாத்தன்.	குறிப்புப்பெயர் எச்சத்தொடர்.
(11) உண்டவந்தான்.	தெரிநிலைவினை எச்சத்தொடர்.
விருத்தினறி உண்ணான்.	குறிப்புவினை எச்சத்தொடர்.
(12) உண்டான் சாத்தன்.	தெரிநிலை முற்றத்தொடர்
குழையன் கொற்றன்.	குறிப்புமுற்றத்தொடர்.
(13) அணங்குகொல்.	இடைத்தொடர்.
(14) னனிபேதை.	உரித்தொடர்.
(15) பாம்பு பாம்பு.	அடுக்குத்தொடர்.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

153. NATURAL COMBINATION OF WORDS WITHOUT EUPHONIC CHANGES.

[இயல்புப்புணர்ச்சி.]

கருந. விகாரம் அனைத்து மேவல் தியல்பே.

[வி. 19.]

[மேல்வரும் விகாரவகை அனைத்தும்மேவாதது இயல்புப் புணர்ச்சி ஆம்.]

(உ-ம) பொன் + மலை = பொன்மலை.

§ உ. விகாரம்.

154. THE THREE KINDS OF EUPHONIC CHANGES.

[விகாரப்புணர்ச்சி.]

கருசு. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரம்

மூன்று மொழிமூ விடத்தும் ஆகும்.

[வி. 20.]

[மெய் எனும், உயிர் எனும், உயிர்மெய் எனும், சாரியை எனும், ஒன்றும் பலவுந் தோன்றுதலுந், திரிதலுந், கெடுதலும், மேற்சொன்ன விகாரம் ஆகும். இம்மூவகை விகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளின் முதல் இடைகடை என்னும் மூன்றிடத்தும் ஏற்றபெற்றி வரும்.]

(உ-ம) பூ + கொடி = { பூக்கொடி. } [தேனறல்.]
 பல் + தலை = பல்தலை [திரிதல்]
 விலம் + வலயம் = விலவலயம். [கெடுதல்.]

155. POETICAL AND ANOMALOUS CHANGES.

[செய்யுள் விகாரம்.]

கருந. வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல்,

விரித்தல், தொகுத்தலும், வருஞ் செய்யுள் வேண்

[வி. 42.]

[அல்வழி வேற்றுமையான் வரும் மேற்கூறிய மூன்று விகாரமுமே அன்றி, ஆறாக இங்ஙனங் கூறிய விகாரங்களும் வருவனவாஞ் செய்யுளகத்து, அடி தொடை (வி. 180. 181.) முதலிய நோக்கி அமைக்க வேண்டும் இடத்து.]

156. BY POETICAL LICENSE WORDS MAY SUFFER THE LOSS OF THEIR INITIAL, MEDIAL OR FINAL LETTERS.

[செய்யுள் விகாரம்.]

கருக. ஒரு மொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே.

[வி. 42.]

[அடி, தொடை, முதலிய நோக்கித் தொகுக்கும் வழிதொகுத்தல் அன்றி, வழக்கின்கண் மரூஉப்போலச் செய்யுட்கண் மரூஉவாய் அடிப்பாடாக ஒருமொழி முதல், இடை, கடை, என்னும் மூன்றிடத்துங் குறைந்து வருதலுஞ் செய்யுள் விகாரம் ஆம்.]

(உ-ம்) மராயிதம் புனாயும் அருசெஞ்சிறடி . . . . . தாமரை இதம் [முதாகுறை.]
வேதின வெரிநீனெறிமுதுபோதறு . . . . . ஓசநி. [இடைக்குறை]
சீலுண்டெவிகை கடுபெ . . . . . நீலம், [கடைக்குறை.]

157. IN THE SAME COMBINATION THERE MAY BE MORE THAN ONE KIND OF CHANGE

[ஒர் சந்தேகம் அகற்றுகின்றது.]

கரு௭. ஒரு புணர்க் கிரண்டு மூன்றும் உறப்பெறும்.

[ஒரு புணர்ச்சிக்கண் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், என்ற விகாரம் எத்தனை வரும் என்று ஐயுறற்க, ஒன்றே அன்றி இரண்டு மூன்றும் வரப்பெறும்.]

(உ-ம்) மீலம் + பனை = நிலப்பனை [கெடுதலாக தோன்றலும்]
பனை + காய = பனவகாய. [மூன்று விகாரங்களும்.]

ஓ ஈ. பொதுப்புணர்ச்சி.

158. ஞ், ந, ம், ய், வ் AFTER OTHER LETTERS.

கருஅ. எண்மு வெழுத்திற் றெவ்வகை மொழிக்கு'
முன் வரு ஞ,ந,ம,ய வக்கள் இயல்பும்;
குறில் வழி யத்தனி ஐ,நொ,து முன் மெலி
மிகலும் ஆம்; ண,ள,ன,ல வழி நத் திரியும்.

[வி. 31. 39. 40.]

[(இயல்பாகவும், விதியாகவும்,) இருபத்துநான்கெழுத்தையும் ஈறாக உடைய பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், திசைச்சொல், வடசொல், என்பன நிலைமொழி ஆகநிற்க, இவற்றிற்கு முன்னர்வரும் ஞகார நகார மகார யகார வகாரங்கள் அவ்வழி வேற்றுமை

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

ஆய இருவழியும் இயல்பாதலும், குற்றெழுத்தின் பின்வரும் யகரஒற்றே ஒரெழுத்தொருமொழி ஆன உயிர், உயிர்மெய், என்னும் ஐகாரமே, நொது, என்பவற்றிற்கு முன்னர் வரும் ஞகார நகார மகாரங்கள் பிறசொற்கள் முன் இயல்பாதல் அன்றி மிக்குமுடிதலும் ஆம்; ணகார ளகார னகார லகாரங்கட்கு முன்வரும் நகாரம் பிறவீற்றின்முன் இயல்பாதல் அன்றித் திரியும்]

(உ-ம்.) (1.) விள + } நீண்டது { = விளஞான்றது, விளநீண்டது. &c. [இயல்பு]
பலா + } ஞான்றது { = பலா ஞான்றது, பலா நீண்டது &c.
புளி + } மாண்டது { = புளி ஞான்றது, புளி நீண்டது. &c.
யாது } வலிது }

(2.) விள } + ஞாந்தி, நீட்டி. &c. { விள ஞாந்தி } வேற்றுமை.
பலா } &c. { விள நீட்டி } &c.
&c. }

[பிறவும் அணை.]

(3.) மெய, கை, + { ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது,
ஞாந்தி, நீட்டி &c. =

{ மெய்ஞ்ஞான்றது.
மெயஞ்ஞாந்தி.
கைஞ்ஞான்றது
கைஞ்ஞாந்தி.
மெயநீண்டது.
மெயநீட்டி
கைநீண்டது.
மெயமாண்டது
கைமாண்டது.
&c. }

[மெய் மிகுதது]

(4.) சொ, து, + ஞெள்ள, நாகா, மாடா =
[அவ வழி.]

{ [இருவழியும்.]
சொஞ்ஞெள்ள,
துஞ்ஞெள்ள,
சொநாகா,
துநாகா
சொமாடா.
துமாடா.

[மெய்மிகுதது]

(5.) மண் + கனறு, கனமை = மண்ணனறு. மண்ணனமை.
முள + கனறு, கனமை = முளண்ணறு. முளண்ணமை.
பொன + கனறு, கனமை = பொனனனறு. பொனனனமை.
கல் + கனறு, கனமை = கன்னனறு. கன்னனமை.

[இருவழியும்.]

159. EPICENE NOUNS, AND THOSE OF THE HIGHER CLASS UNITE WITH WORDS BEGINNING WITH A HARD CONSONANT WITHOUT CHANGE.

கருக. பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் சுற்றுமெய் வலிவரின் இயல்பாம்; ஆவி ய,ச,முன் வன்மை மிகா; சில விகாரம் ஆம் உயர்திணை.

[வி. 27.]

[இருதிணைப் பொதுவானபெயர்க்கும், உயர்திணைப் பெயர்க்கும் ஈரூன மெய்கள் வல்லினமுதல்மொழி வந்தால் இயல்பாம். உயிரே யகரமே ரகரமே என்னும் இவ்வீற்ற இருபெயர்கள் முன்னரும் வரும் க, ச, த, ப

க்கள் மிகாஆம். மெய் உயிர்ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்க ளோடும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவன வும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) சாத்திரம் + $\left\{ \begin{array}{l} \text{சுறித, சிறித, தீத, பெரித, கை, செவி, தலை, புறம்.} \\ \text{சூறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்.} \\ \text{சுறித, சிறித, தீத, பெரித. கை, செவி, தலை, புறம்.} \\ \text{சூறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்.} \end{array} \right.$

[அல்வழி வெற்றுமை இரண்டிடத்தும் வலிவர இயல்பாதல் காண்க.]

குமரன் + கோட்டம் = குமார்க்கோட்டம், குமரகோட்டம்.

சேன் + சோழன் + பாண்டியன் = சேசோழ பாண்டியன்.

160. THE STRONG CONSONANTS NOT DOUBLED AFTER INTERROGATIVES, OR VOCATIVES.

ககௌ. ஈற்றியா வினா, விளிப் பெயர் முன் வலி இயல்பே.

[வி. 27.]

[மூன்றிற்று வினா முன்னும், யா என்னும் வினாப்பெயர் முன்னும், உயிர் ஈறு ஒற்றிற்று ஆய விளிப்பெயர்கள் முன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) கம்பியா கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்.
கம்பி யோ கொண்டான்.
யா சூறிய.
கம்பி கொள், செல், தா, போ.

161. THE SECOND PERSON OF VERBS OR IMPERATIVES ENDING IN A VOWEL, OR IN ய், ர், ழ்.

ககக. ஆவி ய, ர, ழ இறுதி முன் னிலைவினை,

ஏவல், முன் வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பே.

[வி. 27.]

[உயிரையும், ய, ர, ழ என்னும் மூன்றொற்றையும் இறுதியாகவுடை விசுதி உருபினவாய முன்னிலை வினைமுன்னும், ஏவல் வினைமுன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்புடனே விகற்பமாம்.]

(உ-ம்.) உண்டனை }
உண்டாய் } கொற்ற, சாத்தா, தேவா, பூதா.
உண்டார் }
தாழ் }

கடகொற்ற, கடக்கொற்ற.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

§ ச. உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

162. VOWEL AND VOWEL; ய் OR வ் INSERTED.

[உடம்படு மெய்கள்.]

ககஉ. இ, ஈ, ஐவழி யவ்வும்; ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும்; ஏமுன் இவ்
உயிர்வரின், உடம்படு மெய் ~~இ~~ன்றாகும்.

[வி. 23.]

[இகர ஈகார ஐகாரங்களின் வழியே, யகரமும்; அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஞ என்னும் இவ்வேழ் உயிர்களின் வழியே வகரமும்; ஏகாரத்தின் வழியே யகரமும் வகரமும், உயிர்முதன்மொழி வந்தால், உடம்படுமெய் என்று வரும்.]

163. INITIAL INTERROGATIVE AND DEMONSTRATIVE LETTERS :

EXCEPTION TO (162. 158.)

[162. 158. எய்திய விதிலிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல்.]

ககஈ. எகர வினா, முச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்;
பிறவரின் அவைவயும்; தூக்கிற் சுட்டு
நீளின் யகரமும்; தோன்றுத னெறியே.

[வி. 25.]

[எ என்னும் வினா இடைச்சொல் முன்னும், அ இ உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல் முன்னும், உயிரும் யகரமும் வந்தால் வகரமும்; ஒழிந்த மெய்கள் வந்தால் அம்மெய்களுஞ்; செய்யுட்கண் சுட்டு நீண்டிசைத்த வழி யகரமும் மிகுதல் முறை ஆம்.]

- (உ-ம்.) 1. எவ்வணி? எய்யாணை?
2. அவ்வணி, அவ்யாணை. இவ்வணி, இய்யாணை. உவ்வணி, உய்யாணை.
3. எக்குதினை? அக்குதினை. இக்குதினை. எவ்வணம்? இவ்வணம்.

ஆ, + இடை, = ஆயிடை = அய்வீடம்.

164. FINAL உ BOTH ABBREVIATED AND NATURAL. [EXCEPTION TO 162.]

[SEE கு. 94.]

[162-ல் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல்.]

ககசு. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்;
யவ்வரின் இய்யா' முற்றும் அற்றொ'ரோவழி.
[வி. 24.]

[குற்றியலுகரம் உயிர்முதல் மொழி வந்தால் தனக்கு ஆதாரம் ஆன மெய் நிற்கத் தான்கெடும்; யகரமுதன்மொழி வந்தால் இகரம் ஆகத்திரியும்; முற்றியல் உகரமும் அவ்விரு விதியும் பெறும் ஒரோவிடங்களின்.]

(உ-ம்.) காகு
எககு
வாகு
கொக்கு
குரக்கு
தெனகு

+ அரித, { காகரித, எகிகரித, வாகரித, கொக்கரித, குரக்கரித, தென்கரித.
அருமை { காகருமை, எகிகருமை, வாகருமை, கொக்கருமை, குரக்கருமை, தென்கருமை.
஁C. { ருமை.

கதவு { + அரித = கதவரித.
+ அருமை = கதவருமை } முற்றுகள் கெட்டதா நிரந்ததாக்கான்க
+ யாபபு = கதவியாபபு }

“தன முகமாகத் தான அழைப்பதவே,”
எ-தில் குற்றியல் உகரம் கெடாமல் வகர உடம்படுமெய் பெற்றதான்க.

§ ரு. உயிரீற்று முன்வல்லினம்.**165. க, ச, த, ப AFTER A VOWEL ARE DOUBLED. [GENERAL RULE.]**

[உயிரீற்றின்முன் வல்லினம் புணரும் ஆறு.]

ககரு. இயல்பினும் விதியினு' நின்ற உயிர்முன்
க, ச, த, ப மிகும், வித வாதன மன்னே.
[வி. 27.]

[இயல்பினும், விதியினும், இறுதியாக நின்ற உயிர்களின் முன் னர்வரும் க, ச, த, ப க்கள் பெரும்பாலும் மிகும், விதந்து சொல்லாதன.]

(உ-ம்.) 1. ஆட + { கொண்டன்
செய்தான்
தக்கவன்
போனான் } = { ஆட்கொண்டான்
ஆட்செய்தான்.
ஆட்த்தக்கவன்.
ஆடப்போனான். } அல்லவழி.

2. விள + கோடு ஁C = விளக்கோடு [அல்லவழி.]

3. தாழ + கோல் = தாழங்கோல். [விதியிலாக.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

166. NAMES OF TREES. [EXCEPTION.—(165.)]

[மரப்பெயர்முன் வரும் வல்லெழுத்து.]

ககசு. மரப்பெயர் முன்னர் இனமெல் எழுத்து

வரப்பெறு நவும்உள, வேற்றுமை வழியே.

[வி. 161.]

[உயிர்சுற்று மரப்பெயர்கள்முன் மேலைப் பொதுவிதியான் வல்லெழுத்து மிகாது, வரும்வல்லெழுத்திற்கு இனம் ஆன மெல்லெழுத்து மிகப் பெறுவனவுஞ் சில உள வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) விளங்காய்

§ சு. அகரஈற்றுச் சில சொற்கள்.

167. EXCEPTIONS TO (165.) [WORDS IN அ.]

[அகரஈற்றுச் சொல்லுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கல்.]

ககசு. “செய்யிய” என்னும் வினைஎச்சம், பல்வகைப்

பெயரின் எச்சமுற் றுறன் உருபே,

அஃறிணைப் பன்மை, அம்ம, முன் இயல்பே.

[வி. 27.]

[இங்ஙனம் விதந்த அகரஈற்றுச் சொற்கள் ஆறன் முன்னும் வரும் வல்வினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) உண்ணிய கொண்டான.....	வினைஎச்சம்.
உண்ட குதிரை.....	பெயர்எச்சம்.
உண்ட குதிரைகள்.....	வினைமுற்று.
நன கைகள்.....	ஆறன் உருபு.
பல குதிரைகள்.....	அஃறிணைபன்மை.
அம்ம சொற்கு.....	அம்ம.

168. EXCEPTION TO (165.): வாழிய.

[வியங்கோள் முற்றுச்சொற்கு எய்தாததெய்தவித்தல்.]

ககசு. வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய்

எகலும் உரித்தஃ தேகிலும் இயல்பே.

[வி. 85.]

[“வாழிய” என்னும் வியங்கோள் முற்றினது ஈற்றயிர் மெய் குறைதலும் உரித்து; குறைந்து, இகர ஈராய் நின்றாலும், வல்லினம் பொது விதியான் மிகாது, சிறப்பு விதியுட் கூறியஇயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) வாழி சொற்கு.

169. EXCEPTION TO (165.): சாவ.

[சாவ என்னும் நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தல்.]

கககக. சாவ என் மொழி ஈற் றுயிர்மெய் சாதலும்வித்

[வி. 86.]

[“சாவ” என்னும் செய என் எச்சவினைச் சொல்லினது ஈற்றுயிர்மெய்
கெட்டுப்புணர்தலும் விதிஆம்.]

(உ-ம்.) சாக் குத்தினு. [சாவக் குத்தினு]

170. EXCEPTION TO (165.): பல AND சில DOUBLED.[வருமொழிக்கு எய்தியது பிறழாமற்காத்தலும், சிறப்புவித்யும், நிலைமொழி
க்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும்.]

கஎ0. பல,சில, எனும்இவை தம்முன் தாம்வரின்

இயல்பு' மிகலும், அகரம் ஏக

லகரம் நகரம் ஆகலும், பிறவரின்

அகரம் விகற்பம் ஆகலும், உளபிற.

[பல,சில என்னும் இவ்விரு சொல்லுந் தம்முன்னர்த் தாம் வருமாயின்
இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரங்கெட லகரம் நகரம் ஆகலும், இவற்றின்
முன் பிறமொழிகளுள் யாதானும் ஒன்று வரின் அகரம் நின்றலும் நீங்கலும்
உள ஆம்.](உ-ம்.) 1. பல பல } என இயல்பாயின, 2. பலபல, } எனமிக்கன.
சில சில, }
-----3. பற்பல. } அகரம் ஏக,லகரம் நக }
சிறசில. } ரமாயிற்று. [வி.35.] பல்பல. } றெபான்மையாய வரும்.4. பல + சாலை = பல்சாலை, பலசாலை,
சில + யானை = சிலயானை, சிலயானை.
பல + நாழிசை = பலநாழிசை, பகிருழிசை. } எனப் பிறவா அகரம் விசேஷம்
பல + ஞானம் = பல்ஞானம். } ஆயிற்று.
பல + சாள் = பல்சாள் [வி. 39.] }
பல + அணி = பல்அணி,பலவணி.[வி.29.] }

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

§ எ. ஆகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

171. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN ஆ

[ஆகார இற்றுச்சொற்களின் சிலவற்றிற்கு எய்தியது ஒருபக்கம் விலக்கல்.]

களக. அல்வழி ஆ, மா, மியா, முற்று, முன் மிகா.

[வி. 27.]

[அல்வழி (க்கண்,) ஆ (வும்,) மா (வும் ஆகிய இருபெயரும்,) மியா (என்னு முன்னிலையடை இடைச்சொல்லும், ஆகார ஈற்றஹிணைப்பன்மை எதிர்மறை) முற்று (வினையும் நிற்க, இவற்றின்) முன் (வரும் வல்லினம்) மிகா.]

(உ-ம்.) ஆ + குறித = ஆகுறித. [சிறித, தீத, பெரித]
 மா + குறித = மாகுறித.
 கேண்மியா + கொற்று = கேண்மியாகொற்று. [சாததா, தேவா, பூதா]
 உண்ணு + குறித = உண்ணுகுறித. [சென்னுகன, தகர்கள், பன்றிகள்.]

உண்ணு கிடந்தன எது { உண்ணுதன ஆகிய குறிதகன கிடந்தன [வினையால் அணையும்பெயர். கு. 286]
 { உண்ணுதனவாக்கிடந்தன. [வினையுற்ற வினைச்சம் ஆயிற்று. கு. 351.]

உண்ணுகுறிதகன, [எதிர்மறைப பெயர்ச்சம். கு. 340.]
 உண்ணுகிடந்தன. [உண்கிடந்தன. கு. 343.]

172. EXCEPTION TO (165.): FINAL ஆ SHORTENED IN POETRY.

[நிலைமொழிக்கு எய்தாதது எய்துவித்தல்.]

களெ. குறியதன் கீழ் ஆக் குறுகலும், அதனோ

டுகரம் ஏற்றலும், இயல்பும் ஆந் தூக்கின்.

[வி. 41.]

[குற்றெழுத்தின் கீழ் (நின்ற) ஆகாரம் குறுகலும், அக்குறுகலுடனே உகரம் பெறுதலும், (அவ்விரண்டும் இன்றித்தன்) இயல்பின் நின்றலும், ஆகிய மூன்று விதியும் பெறுஞ் செய்யுட்கண்.]

(உ-ம்.) “நில விரி காணல் வாய்.” ..... தீவா விரி: (குறச்சல்.)
 கனவு, ... சஞ. (குறச்சலோடு உ. பெற்றத.)
 “தீவா வணங்கு சென்மணன் மேனின்ற.” (இயல்பு.)

§ அ. இகரஈற்றுச் சிலசோற்கள்.

173. EXCEPTION TO (165): SPECIAL RULE REGARDING அன்றி, இன்றி.

[இகர இற்று வினை எச்சக்குறிப்பிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல். முன்வரும் வல்வினத்திற்கு எய்தியது விலக்கல்.]

களந். அன்றி, இன்றி என் வினை எஞ் சிகரர்

தொடர்பினுள் உகரம் ஆய்வரின் இயல்பே.

[“அன்றி,” “இன்றி” என்னும் வினையெச்ச (க்குறிப்புச்சொல்லினது- ஈற்று) இகரஞ் செய்யுட்கண் உகரமாய் வரும்ஆயில் (க, ச, த, பக்கள் பொது விதியான் மிகாது) இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) “எனையென”..... கார், அன்றி.
“விண்ணிறபொய்பின்”..... வின், இன்றி.

174. EXCEPTION TO (165) SPECIAL RULE REGARDING நாழி AND உரி.

[எய்தியது விலக்கப் பிறிதுவிதி கூறுகின்றது.]

களசு. உரிவரி னாழியின் ஈற்றுயிர் மெய்கெட,

மருவும் டகரம்; உரியின் வழியே

யகர உயிர் மெய் ஆம், ஏற்பன வரினே.

[உரி (என்னும் அளவுப்பெயர்) வரின், நாழி (என்னும் அளவுப்பெயரி) னது ஈற்றுயிர்மெய் கெட அவ்வழி டகர ஒன்று வரும்; உரி (என்னும் அளவுப்பெயரின்) பின் யகர உயிர்மெய் வரும்; (அவ்வயிர்மெய் வருதற்கு) ஏற்ற (வருமொழிகள்) வரும்ஆயின்.]

(உ-ம்.) 1. நாழி + உரி = நாழி [நாழி என இக்காலத்த வழங்கும்.]
2. உரி + உப்பு = உரிய உப்பு.

175. EXCEPTION TO (165.) SPECIAL RULE REGARDING புளி, sovrans.

[எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி.]

களந். சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

[வி. 161.]

[புளி (என்னும் மரமும் பழமும் அன்றி, அறு) சுவையுள் ஒன்றை (உணர்த்தும் பெயர்) முன் (வரும் வல்வினம் மிகுதலே அன்றி அவற் றிற்கு) இனம் ஆய மெல்லினமும் (ஒரோவழி) மிகும்.]

(உ-ம்.) புளி + ஈ = புளிக்கறி.
புளி + சோ = புளிஞ்சோ.

176. EXCEPTION TO (165.): இ, ஐ, AT THE END OF IMPERSONAL NOUNS, BEFORE STRONG LETTERS.

[எய்தியது ஒருபக்கம் விலக்கல்.]

களக். அல்வழி இஐ முன்னர் ஆயின்
இயல்பு' மிகலும், விகற்பமும் ஆகும்.

...கர ஐகார ஈற்று (அஃறிணைப் பெயர்) முன் (வல்லினம் அல்வழிக்
ன்வரும்) ஆயின் இயல்பாயும், (பொதுவிதியான்) மிகுந்தும், (ஒன்றற்
கே ஒருகால்) மிகாதும் (ஒருகால்) மிகுந்தும் புணரும்.]

- (உ-ம்.) 1. பருத்தி + குறித = பருத்தி குறித. } [இயல்பாயின.]
யானை + குறித = யானை குறித.
2. ஆடி + திங்கை = ஆடித்திங்கை. } [மிக்கன.]
சித்திரை + திங்கை = சித்திரைத்திங்கை.
3. வளி + குறித = வளிக்குறித, வளிக் குறித. } [விகற்பித்தன.]
தினை + குறித = தினைகுறித, தினைக்குறித.

§. கூ. ஈகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

177. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING ஆ + பீ.

[இ குறாகும் என்று எய்தாதது எய்துவதிக்கல். வல்லினத்திற்கு எய்தியது பிறழா
மற் காத்தல்.]

களள். ஆமுன் பகராஈ அனைத்தும்வரக் குறாகு
மேலன அல்வழி இயல்பா கும்மே.

[ஆ (என்னும் பெயர்) முன் (நின்ற) பகர ஈகாரம் இருவழியும் நாற்க
ணங்களும் வரில் குறாகும்; குறுகி, விதி இகர ஈருகநின்ற அதன்மேல்
வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் (மேலைச் சூத்திரத்துட் கூறிய விதி மூன்
றனுள்) இயல்பைப்பெறும்.]

- (உ-ம்.) ஆ + பீ = ஆப்பி. } ஆப்பி.
ஆப்பி + அரித = ஆப்பியரித. } ஆப்பி.
ஆப்பி + குறித = ஆப்பிக்குறித வேறறமை.

[பகராஈ என்பது இடக்காடக்கல், கு. 267 காண்க.]

178. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING பீ, சீ, மீ.

கஎஅ. பவ்ஈ, நீ, மீ, முன்னர் அவ்வழி

இயல்பாம்; வலிமெலி மிகலும் ஆ' மீக்கே.

[பகர ஒற்றை ஊர்ந்து நின்ற ஈகார ஈற்றிடக்கார்ப்பெயரும், நீ (என்னு முன்னிலை ஒருமைப் பொதுப்பெயரும்,) மீ (என்னும் மேலாய பண்பையும், அப்பண்பாகுபெயராய் மேல் ஆய இடமுதலியவற்றையும் உணர்த்தி நிற்கும் பலபொருள் ஒருசொல்லும் நிற்க, இவற்றின் முன் (வரும் வல்லினம்) அவ்வழிக்கண் இயல்பாம்; (இங்ஙனம் புணரும்) மீ (என்னும் சொற்குமுன் அவ்வழிக்கண்) வல்லெழுத்து மிகலும் ஆம், மெல்லெழுத்து மிகலும் ஆம்.]

- (உ-ம்.) 1. பீ + குறித = பீகுறித. } [இயல்பாயின]
                   சீ + குறியை = சீகுறியை.
                   மீ + கண் = மீகண்.
                   2. மீ + கூற்ற = மீக்கூற்ற. } [மீக்கண்]
                   மீ + தோல் = மீத்தோல்.

ஓ க௦. உகரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

179. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN உ.

[முற்றுக்கர வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு.]

கஎக. மூன்றூ றுருபெண், வினைத்தொகை சுட்டி'

றாகும் உகர முன்னர் இயல்பாம்.

[வி. 27.]

[(முற்றுக்கரவீற்று) மூன்றாம் உருபே, ஆறாம் உருபே, (இயல்பாயும், கருமாயும் வரும்) என்னே, வினைத்தொகையே, சுட்டுப்பெயரே, என்னும் இவற்றின்முன் (வரும் வல்லினம்) இயல்பாம்.]

- (உ-ம்.) 1. சாத்தனோடி கொண்டான். } மூன்றாம் வேற்றமை.
                   2. சாத்தனது கூக. } ஆறாம் வேற்றமை.
                   3. கழு புவி. } இயல்பாய் வந்த எண்.
                   4. இந் செவி. } வினைத்தொகை வந்த எண்.
                   5. தரு பிசைற. } வினைத்தொகை
                   6. அது குறித. } சுட்டுப்பெயர் அவ்வழி
                   7. அது கொண்டான். } சுட்டுப்பெயர் வேற்றமை.]

H. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

180. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING

அது BEFORE அன்று IN POETRY.

கடி0. அதுமுன் வரும்அன் றுனறந் தூக்கின்.

[அது என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன்வரும் அன்று என்னும் வினைக்குறிப் புச்சொல் முதல் நீளஞ் செய்யுளகத்து.]

(உ-ம்.) அது + அக்து = அநாக்து.

181. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN UNINFLECTED COMBINATION.

[சூற்றியனுரவீற்றுள் சீலவற்றிற்கு.]

கடி4. வன் றொடர் அல்லன முன் மிகா, அல்வழி.

[வி. 27.]

[வன் றொடர் ஒழிந்த ஐந்தன் (பகுதிக் சூற்றுர ஈற்றின்) முன்னும் (வரும் வல்லினம்) மிகா, அல்வழிக்கண்.]

(உ-ம்.)	ஈரு	+	கடிது	=	ஈரு கடிது.	[செடித்தொடர்.]
	எகரு	+	சிறிது	=	எகரு சிறிது.	[ஆய்த்தொடர்.]
	வாரு	+	தீது	=	வாரு தீது.	[உய்த்தொடர்.]
	குரங்கு	+	பெரிது	=	குரங்கு பெரிது.	[மென் தொடர்.]
	தெங்கு	+	சிறிது	=	தெங்கு சிறிது.	[இடைத்தொடர்.]

[கு. 94 காண்க.]

182. SHORTENED உ IN INFLECTED COMBINATION.

[இதுவும் அது.]

கடிஉ. இடைத்தொடர், ஆய்த்தத் தொடர், ஒற் றிடையின்

மிகா நெடில், உயிர்த்தொடர் முன் மிகா வேற்றுமை.

[வி. 27.]

[இடைத்தொடர் (முன்னும்), ஆய்த்தத்தொடர் (முன்னும்), ஒற்றிடை யே மிகாத நெடிற்றொடர் (முன்னும்), உயிர்த்தொடர் முன் (னும்), (வரும் வல்லினம்) மிகா வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.)	தெங்கு	+	கடுமை	=	தெங்கு கடுமை.	[இடைத்தொடர்.]
	எகரு	+	கடுமை	=	எகரு கடுமை.	[ஆய்த்தொடர்.]
	ஈரு	+	கடுமை	=	ஈரு கடுமை.	[ஒற்றிடையில் மிகாநெடிற்றொடர்.]
	வாரு	+	பெருமை	=	வாரு பெருமை.	[உயிர்த்தொடர்.]

[கு. 94 காண்க.]

183. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN THE TERMINATIONS டி, து. THE FORMER WORD QUALIFIES THE LATTER, AND THE SONANT IS DOUBLED AND SO CHANGED INTO A BURD.

[புறனடையும் சிறப்புவிதியும்.]

கடிந். நெழிலோ டியிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுள்
ட,ற ஒற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

[வி. 26. 68.]

[நெழிறொடர்க் குற்றுகரசற்று மொழிகளுள்ளும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரசற்று மொழிகளுள்ளும், ஆவ்வுகரப் பற்றுக்கோடாகிய வல்லெழுத்துஆறனுள்) டகார நகாரமான இரண்டொற்றும், பெரும்பாலும், வேற்றுமைக்கண் இரட்டும்.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால். } வேற்றுமை.
பாறு + செவி = பாறுச்செவி.

காடு + அரண் = காட்டரண். [அவ்வறிவிதும்.]
காடு + ஆகம் = காடகம். [இயல்பு]

184. EXCEPTIONS TO (165.): A FEW WORDS ENDING IN SHORTENED உ.

AFTER A SOFT CONSONANT.

[மென்றொடர்க் குற்றுகரவீற்று மொழிகள்.]

கடிசு. மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற் றுமையில்
தம்இன வன்றொடர்; ஆகா மன்னே.

[வி. 26.]

[மென்றொடர் (க்குற்றுகர) மொழிகளுள் சிலவேற்றுமைக்கண் தமக்கு இனம் ஆன வன்றொடர் ஆதலே ஒழிந்தன பெரும்பால்.]

- (உ-ம்.) 1. குள்கு + தால் = குள்குத்தால்.
2. கழஞ்சு + கோல் = கழஞ்சுகோல்.
3. எண்கு + குட்டி = எட்டுக்குட்டி.
4. மருத்து + பை = மருத்தப்பை.
5. கருப்பு + வில் = கருப்புவில்.
6. கன்ற + ஆ = கன்ற.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

185. EXCEPTION TO (165.): FINAL SHORTENED உ. CHANGED INTO ஐ.

கடிநு. ஐ யீற் றுடைக்குற் றுகரமும் உளவே.

[வி. 26.]

[ஐ (காரச் சாரியையை) இறுதியிலே பெற்று வரும் (மென்றொடர்க், குற்றுகர மொழிகளும் சில உள்.)]

(உ-ம்.) பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.
இனற + தினம் = இனறத்தினம்.
அனற + கூவி = அநறைக்கூவி.

186. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN SHORTENED உ INDICATING POINTS OF THE COMPASS.

[குற்றுகரவீற்றுற் றிசைப்பெயர்க்கு.]

கடிநு. திசையொடு திசையும், பிறவுஞ் சேரின்,
நிலை ஈற் றுயிர்மெய் கல்வொற்று நீங்கலும்,
றகரம் ன,ல,வாய்த் திரிதலும் ஆம்பிற.

[வி. 160.]

[திசைச்சொல்லோடு திசைச்சொல்லும், பிறசொல்லும் புணரும் இடத்து, நிலைமொழி ஈற்றின்நின்ற உயிர்மெய்யும், (அதன்மேல் நின்ற) ககர ஒற்றுங் கெடுதலும், (அங்ஙனம் நின்ற) றகர ஒற்று னகர ஒற்றாயும், லகர ஒற்றாயுந் திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) வடக்கு } + மெக்கு = { வடமெக்கு.
மேற்கு } தென்கெக்கு.

வடக்கு + திசை = வடதிசை.
மேற்கு + திசை = மேற்கிசை, மேல்திசை.

மேல்திசை, மேற்கிசை, கிழத்திசை, கிழைச்சேரி } எனவும் வரும்.
வடக்கி, வடக்குமேல், மேற்குமேல் }

187. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING தெங்கு FOLLOWED BY காய்.

[தெங்கு என்னும் பெயர்க்கு.]

கடிஎ. தெங்கு நீண் டீற்றுயிர் மெய்கெடுங், காய் வரின்.

[வி. 161.]

[காய் என்னும்சொல் வரும்ஆயின், தெங்கு என்னும் நிலைமொழி முதல் நீண்டு ஈற்றுயிர் மெய்கெடும்.]

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

188. NOUNS OF NUMBER WHEN FORMED INTO COMPOUNDS.

[ஒன்றுமுதல் எட்டிற்கு எண்ணுப்பெயர்களுக்குச் சிறப்பிவிதி.]

கடிஅ. எண்ணிறை, அளவும், பிறவும் எய்தின்
ஒன்று முதல், எட் டீறும் எண்ணுள்
முதல் ஈர் எண்முத னீளு மூன் றுறேழ்
குறுகும் ஆறேழ் அல்ல வற்றின்
ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஏழன் உயிரும்
ஏகும் ஏற்புழி, என்மனார் புலவர்.

[வி. 159.]

[எண்ணுப்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும் வரின் (நிலைமொழி ஆகநின்ற) ஒன்றுமுதல் எட்டிற்கும் எண்களுள் ⁽¹⁾முதற்கண்ணவாய் ஒன்று இரண்டு என்னும் இரண்டெண்ணும், முதல் நீளும்; ⁽²⁾மூன்றும், ஆறும், ஏழும் முதல்குறையும்; ⁽³⁾ஆறும், ஏழும், அல்லாத ஆறெண்களின் ஈற்றுயிர்மெய்யும், ⁽⁴⁾ஏழு என்னும் எண்ணீற்றுயிருங் கெடும்; ஏற்கும் இடங்களின் என்று சொல்லுவார் புலவர்.]

- (உ-ம்.) 1. ஒன்று: ஒர்ஆயிரம், ஒர்கழஞ்சு, ஒர்கலம், ஒர்மார்.
இரண்டு: ஈர்ஆயிரம், ஈர்கழஞ்சு, ஈர்கலம், ஈர்மார்.
2. மூன்று: மூப்பத, மூக்கழஞ்சு, மூக்கலம், மூம்மார்.
ஆறு: அறுபத, அறுகழஞ்சு, அறுகலம், அறுமார்.
ஏழு: ஏழுபத, ஏழுகழஞ்சு, ஏழுகலம், ஏழுமார்.
3. கு. 189.—193 காண்க.
4. ஏழு: ஏழ்கடல்.

இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம், ஈர்குபொருள், எண்குறும்.

11. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

189. EXCEPTION TO (165) AND SUPPLEMENTAL TO (188.):

REGARDING ஒன்று AND இரண்டு.

[இதுவும் அது.]

கடிகு. ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக,—

இரண்டன் ஒன்றுயிர் ஏக,—உவ் வருமே.

[வி. 159.]

[(மேற்கூறிய நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து ஈற்றுயிர்மெய் ஏகம் என்றமையான், இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற ஒன்றென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒன்று, ரகர ஒற்றாக; இரண்டென்னும் எண்ணினது (ணகர) ஒன்று (ம் ரகரத்தை ஊர்ந்துநின்ற அகர உயிருங்) கெட, (அவ்விரண்டு ரகரத்தின் மேலும்) உகரம்வரும்.]

(உ-ம்) ஓனா ... .. ஓன, ஓன, ஓ, ஓ, ஓர.
இரண்டி. .... இர, ஈர, இரு.

190. EXCEPTION TO (165) AND SUPPLEMENTAL TO (188).

REGARDING மூன்று.

ககூ. மூன்றன் உறுப்புழிவும் வந்ததும் ஆகும்.

[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற மூன்றென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்றுக் கெடுதலும், வரும் ஒற்றுகத்திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்) மூனா .... ஓ, ஓ
மூவிடம். மூச்சாதி..... ஓப்பத மூமொழி.

191. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188).

REGARDING நான்கு.

ககூக. நான்கன் மெய்யே ல,ற,ஆ கும்மே.

[வி. 159]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய் கெட (சூ. 188.) நின்ற நான்கென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒன்று லகர ஒற்றையும், றகர ஒற்றையுந் திரியும்.)

(உ-ம்.) நாள்..... நால், நாற்.

192. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188.):
REGARDING ஐந்த.

ககூஉ. ஐந்தன் ஒற் றடைவதும், இனமுங், கேடும்.

[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற) ஐந்தென்னும் எண்ணினது (நகர) ஒற்று வரும் ஒற்றாகியும், அதற் கினம் ஆகியுங், கெட்டும் முடிவதாம்.]

(உ-ம்.) ஐம்மூற்ற. ஐவ்வணம்.
ஐங்கலம். ஐங்கழஞ்சு.
ஐயம்பு. ஐயொன்ற.

193. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188.):
எட்டு MAKES எண்.

ககூந. எட்டன் உடம்புணவ் வாகும் என்ப.

[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற) எட்டென்னும் எண்ணினது (டகர) ஒற்று ணகர ஒற்றாகும், என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) என்பத, எண்குணம், எண்கலம்.

-உ-

194. EXCEPTION TO (165.): ஒன்பது BEFORE பத்து AND'தது.

[ஒன்பது என்னும் என்னுப்பெயர்க்கு எய்தாதது எய்தவித்தல்.]

ககூச. ஒன்பா னொடுபத்து, தூறும் ஒன்றின்

முன்னதின் ஏனைய முரணி ஒவ்வொடு

தகர நிறீஇப், பஃ தகற்றி, னவ்வை

நிரலே, ண, ள வாத் திரிப்பது நெறியே.

[வி. 159.]

[ஒன்பதுடனே பத்தென்பதும், தூறென்பதும், வந்து புணரும் ஆயின் (அந்நிலைமொழி வருமொழிகளுள்) முன்னதாகிய (நிலைமொழியினின்று) ஏனையருமொழியாகிய பத்தையும், தூற்றையும், (நிரணிறை வகையானே தூறெனவும் ஆயிரம் எனவுந்) திரித்து, (நிலைமொழிக்கு முதற்கண்)

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (NL) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

ஒகர உயிரோடு தகர மெய்யை (அதற்காதாரம் ஆக) நிறுத்தி, அந்நிலை மொழி இறுதிக்கண் பஃதைக்கெடுத்து, (அம்மொழி முதற்கயல் நின்ற) னகர ஒற்றை முறையே ணகர ஒற்றாயும், னகர ஒற்றாயுந் திரிப்பது முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) ஒன்பது { + பத்து = (1.) ஒன்பது தூற, (2.) தொன்பது தூற.
+ தூற = (1.) ஒன்பது ஆயிரம், (2.) தொன்பது ஆயிரம்.
(3.) தொன் தூற, (4.) தொன் தூற, (5.) தொண்ணூற.
(3.) தொன் ஆயிரம், (4.) தொன் ஆயிரம், (5.) தொன்னாயிரம்.

195. EXCEPTION TO (165.): பத்து AFTER NUMERALS.

ககூரு. முதல் இரு நான்காஃக எண் முனர்ப் பத்தின் இடை ஒற் றேகல், ஆய்தம் ஆகல், என இரு விதியும் ஏற்கும் என்ப.

[வி. 159.]

[ஒன்று முதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் (வரும்) பத்தென்னும் எண்ணிடை நின்ற (தகர) ஒன்று (ஒருகாற்) கெடுதலும், (ஒருகால் இடையே தகரநின்ற நிலைக்களத்து அதுகெட்) ஆய்தம் வருதலும், என்னும் இவ்விரண்டு விதியையும் ஏற்கும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஒருபது, ஒரு பகித. &c.

196. EXCEPTION TO (165.): 10, 20, &c., WITH UNITS FOLLOWING THEM.

ககூகூ. ஒருபஃ தாதிமுன் ஒன்று முதல் ஒன்பான் எண்ணும், அவை ஊர் பிறவும், எய்தின் ஆய்தம் அழிய ஆண் டாகுந் தவ்வே.

[வி. 159.]

[ஒருபஃதாதி (ஆய எட்டெண்களின்) முன்னும் ஒன்றாதி ஒன்பதென்னும், அவை ஊர்ந்த பிறவும், வந்துபுணரும் ஆயின் ஆய்தங்கெட அந்நிலைக்களத்து (இயல்பாய்) தகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒருபத்தொன்ற, இருபத்தொன்று, இருபத்தொன்றோல், முப்பத்தொன்று, எண்பத்தொன்றோல்.

197. EXCEPTION TO (165.): TEN FOLLOWED BY DIGITS, &c., TAKES

இன் OR இற்று.

கக௭. ஒன்றுமுதல் ஈர்ஐந் தாயிரங், கோடி
எண்ணிறை, அளவும், பிற,வரில் பத்தின்
ஈற்றுயிர் மெய் கெடுத் தின்னும், இற்றும்,
ஏற்ப தேற்கும்; ஒன்பதும் இனைத்தே.

[வி. 159.]

[ஒன்றுமுதல் ஆகிய பத்தும், ஆயிரமுங், கோடியும் என்னும் எண்ணுப் பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வந்து புணருமாயின் (நிலைமொழிஆகிய) பத்தென்னும் எண்ணினது ஈற்றுயிர்மெய்யைக் கெடுத்து, (அந்நிலைக்களத்து) இன்சாரியை எனும், இற்றுச்சாரியை எனும் ஆண்டைக்கேற்பதேற்று நிற்கும்; ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும் இங்ஙனம் விதந்த எண்ணுதிப்பெயர்வந்து புணரும் ஆயின் இன் எனும், இற்றேனும், ஆண்டைக் கேற்பதேற்று நிற்கப்பெறும்.]

(உ-ம்.) பதினென்ற, பதினென்ற, பதினெட்டென்ற.
ஒன்பதென்ற, ஒன்பதென்றென்ற.

198. EXCEPTION TO (165.): TEN AND TWO=பன்னிரண்டு.

கக௮. இரண்டு முன்வரில் பத்தின் ஈற்றுயிர்மெய்
கரந்திட ஒற்றுனவ் வாகும் என்ப.

[வி. 159.]

[இரண்டென்பது வரில் பத்தென்னும் நிலைமொழியினது ஈற்றுயிர்மெய்கெடத்தகர ஒற்றுனகர ஒற்றாகத் திரியும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) பத்த + இரண்டு = பன்னிரண்டு.

199. EXCEPTION TO (165.): NUMERALS REPEATED, DISTRIBUTIVES.

கக௯. ஒன்ப தொழித்த எண் ஒன்பதும் இரட்டில்
முன்னதின் முன் அல ஓட உயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

[வி. 159.]

[ஒன்பது (என்னும் எண் ஒன்றையும்) ஒழித்து நின்ற (ஒன்றாகி பத்தீறான) எண் ஒன்பதையும் இரட்டித்துக்கூறின, (நிலைமொழி) முதலெ

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

முத்தொன்று நிற்க அல்லன எல்லாங்கெட, உயிர் (முதலான எண்) வரின்
வகர ஒற்று, மெய் (முதலான எண்) வரின் அவ்வந்த ஒற்று மிகுதல், மு
றைமை (ஆம்.)]

(உ-ம) ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, ஐவ்வகரது, அவ்வாறு.
முமமுனது, நன்னுனது.
எவ்வேழு, எவ்வெட்டு.
பபபதது

§ கக. ஊகாரஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

200. EXCEPTION TO (165.): NAMES OF FLOWERS.

உ00. பூப்பெயர் முன் இன மென்மையுந் தோன்றும்.

[வி. 119.]

[பூ என்னும் (பலபொருட்) பெயர்ச்சொல் முன் (வல்லினம் வரின்
பொதுவிதியான் க,சத,ப மிகுதலே அன்றி,) அவற்றிற்கினம்ஆகிய மெல்
லொற்றுகளும் மிகும்.]

(உ-ம) பூ + கொடி = ருடி } இன மெனமை தோன்றிவது.
பூ + சேலை = ரலை
பூ + தடம் = பூத்தடம்
பூ + பனை = பூபனை.

பூ + கொடி = பூக்கொடி.
பூ + சேலை = பூச்சேலை.

§ கஉ. ஏ,ஒ ஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

201. EXCEPTION TO (165.). ஏ AND ஒ FINALS.

உ0க. இடைச்சொல் ஏ,ஒ முன் வலி இயல்பே.

[வி. 27.]

[இடைச்சொல் ஆய,(ஆறு) வகாரத்தின் முன்னும், (எட்டு) ஓகாரத்தின்
முன்னும், வல்லினம் (வருமாயின் பொதுவிதியான் மிகாது) இயல்பாம்.]

(உ-ம.) அவனே கொண்டான்.
அவனே கொண்டன்.

§ கரு. ஐகார சுற்றுச்சிலசொற்கள்.

202. EXCEPTION TO (165.): AND SPECIAL RULE REGARDING FINAL ஐ.

உ௦௨. வேற்றுமை ஆயின் ஐகான் இறுமொழி
சுற்றழி வோடும் அம் ஏற்பவும் உளவே.
ஐ. 161.]

[ஐகார சுற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் வரும் ஆயின், இறுதி ஐகாரங்
கொடாது, அம்முச் சாரியை பெற்றுமுடிவனவும்; ஐகாரங்கெட்டு, அம்
முச்சாரியை பெற்று முடிவனவும் சிலஉள ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. புண்ணை + கானல் = புண்ணைக்கானல்,
2. தாழை + காய் = தாழைக்காய்.

203. EXCEPTION TO (165.): THE WORD பனை IN COMBINATION.

உ௦௩. பனை முன்
கொடி வரின் மிகலும், வலி வரின் ஐபோய்
அம்முந், திரள்வரின் உறழ்வும், அட்டின்
கட்டநீர் எலும்பும் வேற்றுமை.

[பனை (என்னும் பெயர்) முன் கொடி (என்னும் பெயர்) வரும் ஆயின்,
வந்தது மிகுதலும்; க, ச, த, பக்கள் வரின் (நிலைமொழி சுற்று) ஐகாரங்
கெட்டு, அம்பெறுதலும்; திரள் (என்னும் பெயர்) வரும் ஆயின் வந்தது
மிகுந்தும், தம்முள் உறழ்தலும்; அட்டு (என்னும் பெயர்) வரும் ஆயின்
ஐகாரங் கொட, வருமொழி அகரம் ஆகாரம் ஆதலும், ஆம்வேற்றுமைக்
கண்.]

(உ-ம்.) 1. பனை + கொடி = பனைக்கொடி.
2. பனை + காய் = பனைக்காய், பனஞ்செழும்பு, பனைத்தான், பனம்பழம்.
பனை + திரள் = பனைத்திரள்.
பனை + அட்டு = பனாட்டு.

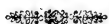
உயிர்த்துப்புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

§ க. மெய்யீற்றின் முன்உயிர்.

204. NATURAL COMBINATION: GENERAL RULE.

[மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வந்து புணரும் ஆறு.]

உ0௪. உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

[வி. 19]

[(நிலமொழி ஈற்றில் நின்ற) மெய்யின்மேல் (வருமொழிமுதல்) உயிர் வந்து ஒன்றுபட்டு இணங்கி நிற்பது இயல்புப் புணர்ச்சியே ஆம்.]

(உ-ம்.) தோறல் + ஆகன் = தோன்றலாகன். [ஆல்வழி]
வெல் + எந்தான் = வெவெந்தான். [வெற்றமை.]

205. EXCEPTION TO (204.): CONSONANTS AFTER A SHORT MONOSYLLABIC WORD.

[எய்தியதன்பேற் கிறப்பு வீதி.]

உ0௫. தனிக் குறில் முன் ஒற்று யிர்வரின் இரட்டும்.

[வி. 29.]

[தனிக் குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்து நிற்கும்.]

(உ-ம்.) மன் + ஆரீது = மண்ணீறு. [ஆல்வழி]
பொன் + ஒளி = பொன்னொளி. [வெற்றமை.]

§ ௨. மெய்யீற்றின் முன்மெய்.

206. ய் AFTER A CONSONANT; A DOUBTFUL RULE.

[ய ஒழிந்த பத்துமெய்முன் வரும் யகரத்திற்கு.]

௨0௬. தன் ஒழி மெய்முன் யவ்வரின் இகரந்

துன்னும் என்று, துணிநரும் உளரே.

[யகரத்தன்னை ஒழிந்த (ஞ, ண, ந, ம, ன, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் பத்து) மெய்முன்னும் வந்தால், தன்முன் இகரச்சாரியை பொருந்தும் என்று அரி திற்கொள்வாருஞ் சிலர் உள்ர்.]

(உ-ம்.) மண் + யது = மண்ணியது.

207. CERTAIN VERBAL NOUNS AND IMPERATIVES TAKE உ.

[முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கும் ஏவலுக்கும்.]

௨0௭. ஞ, ண, ந, ம, ல, வ, ள, ன ஒற்றித் தொழிற்பெயர்,

ஏவல் வினை, நனி யவ்வன் மெய்வரின்

உவ்வுறும்; ஏவல் உறாசில சில்வழி.

[(ய, ர முக்களை ஒழிந்த) எட்டொற்றும் இறுதி ஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரும், ஏவல்வினையும், (மேல்விதத்த) யகரம் ஒழிந்த மெய்வரும் ஆயின் பெரும்பாலும் உகரச்சாரியை இறுதிக்கண் பொருந்தும்; சில ஏவல்வினை அவ்வுகரச் சாரியையைப் பொருந்தா, சில இடங்களின்.]

(உ-ம்.) 1. தி- { + கடிந = தின்றுக்கடிந. [உவ்வழி.]
+ கடுமை = தின்றுக்கடுமை. [வேற்றுமை.]

2. உன் + சாததா = உண்ணுசாததா.

பல், பல்லு; கர், கர்; வாழ், வாழ; எப்பளவும் இவைபோலவளவும் வரும்.

208. CERTAIN RADICAL VERBALS IN ந்.

[நகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்குச் சிறப்பு விதி.]

௨0௮. நவ்விற்று தொழிற்பெயர்க் கவ்வுறும் ஆம் வேற்றுமை.

[நகரம் இறுதிஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு (உகரச்சாரியையே அன்றி) அகரச்சாரியையும் ஆம், வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) பொருந் + கடுமை = பொருநகடுமை, பொருநுக்கடுமை.

ii. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

§ ௩. ண,ன ஈற்றுச்சொற்கள்.

209. ண AND ன் CHANGED INTO ட் AND ற்: SPECIAL RULE.

[ணகர னகரங்கள் புணரும் விதம்.]

௨0௯. ண,ன வல் லினம்வரட் ட,ற வும்; பிற வரின்

இயல்பும் ஆகும், வேற்றுமைக் கல்வழிக்

கூணத்து மெய் வரின்னும் இயல்பா கும்மே.

[வி. 34. 35. 37. 38.]

[ணகர னகரங்கள் வேற்றுமைக்கண் வல்லினம் வந்தால் முறையே டகாரமும், றகாரமும் ஆம், மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பாம். அல்வழிக்கண் முவினம்வந்தாலும் இயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) சிறகண் + களிற் = சிறகட்களிற்.
பேர்ஆர்க்கண் + பேதை = பேர் ஆர்க்கட்பேதை. [சேற்றமைவழி.]
பொன் + தட்டு = பொந்தட்டு.

(2.) மண் } + ஈட்சி, வன்மை, இயல்பு, சேற்றமைவழி.
பொன். }

(3.) மண் } + கடிது, நீண்டது, வலிது. [இயல்பு, அல்வழி:]
பொன். }

210. EXCEPTION TO (209.): ண AND ன் DROPPED BEFORE ற்.

[அவ்விரண்டிற்கு ஒரு சார்பினவற்றிற்கு எப்படியது விலக்கி, பிறிதுவழி வகுக்கின்றது.]

௨௧0. குறில் அணை வில்லா ண,னக்கள் வந்த

நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

[வி. 40.]

[(சனிக்) குறில் (ஒன்றையும) ஒழிந்து (ஒருமொழி தொடர்மொழிக ளோச்) சார்ந்த ணகர னகரங்கள் (வருமொழிக்கு முதலாக) வந்த நகரம் (மயக்கவிதி இன்மையில்) திரிந்த இடத்து (இயல்பாகாது), கெடுதலைப் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) (1.) துண் + { கன்ற = துண்ண்
கன்மை = துண்ணமை.

(2.) பயன் + { கன்ற = பயனன்ற.
கன்மை = பயனன்மை.

211. EXCEPTION TO (209.): CERTAIN NOUNS IN ன்.

[ணகர இற்றுள்ளே சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கலும் பிறிதுவிதி வகுத்தலும்.]

உகக. சாதி, குழுஉப், பரண், கவண், பெயர் இறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண், சாண், பிற
டவா கலும்ஆம் அல்வழி யும்மே.

[சாதி (பற்றியுந்), திரள் (பற்றியும், வரும் பெயர்களும்,) பரண், கவண் என்னும் பெயர்களும் ஆனவற்றின் இறுதி (ணகரம்) வேற்றுமைக்கண்ணும் (வல்லினம்வந்தால்) இயல்பாம்; (எண்ணல் அளவை அன்றி) உணவிற்குரிய (எள்ளின் திரிசொல் ஆய) எண் (என்னும் பெயருஞ், சாண் (என்னும் நீட்டல் அளவைப் பெயரும், வல்லெழுத்துகள்வரில் திரிந்து) டகரம் ஆகலும் பொருந்தும் அல்வழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) உமண் + குடி = உமண்குடி.
பரண் + கால் = பரண்கால்.
கவண் + கால் = கவண்கால்.

எண் + கடித = எட்கடித [எண்கடித ரு, 208.]
நாண் + கோல் = நாட்கோல். [சாண்கோல்]

212. EXCEPTION TO (208.): CERTAIN NOUNS IN ன்.

[ன இற்றுச்சாதிப்பெயர்க்கு எய்தியது விலக்கி, பிறிதுவிதி வகுத்தல்.]

உகஉ. னன்கான் கிளைப்பெயர் இயல்பும், அன்கான்
அடைவும் ஆகும், வேற்றுமைப் பொருட்கே.

[ணகர (சுற்றுச்) சாதிப்பெயர் (வல்லினம் வர சுறு திரியாது) இயல்பா தலும், அகர (ச்சாரியை) பெறுதலும் ஆம், வேற்றுமைப்பொருட் (புணர்ச்சிக்) கண்.]

(உ-ம்.) எயின் + குடி = எயின்குடி, எயின்குடி.

213. EXCEPTION TO (208.): THE WORD மீன்.

[மீன் என்னும் மொழியைப் பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உகக. மீன்றவ் வொடுபொருடும், வேற்றுமை வழியே.

[மீன் (என்னும் மொழிஇறுதி னகரம்) வேற்றுமைக்கண் (வல்லெழுத்து வரின்) நகரத்தோடு உறழ்ந்து வரும்.]

(உ-ம்.) மீன் + கண் = மீன்கண், மீன்கண்.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யிற்றுப்புணரியல்.

214. EXCEPTION TO (208.): THE WORD தேன்.

[தேன் என்னும் மொழியைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உகசு. தேன் மொழி மெய் வரின் இயல்பு' மென்மை
மேவின் இறுதி அழிவும், வலிவரின்
ஈறு போய் வலி மெலி மிகலும் ஆம், இருவழி.

[தேன் (என்னும்) சொல் (மூவின) மெய்யும் வரின் (இறுதி னகரம்) இயல்பாதலும், மெல்லினம் வரின் அவ்விறுதி (இயல்பாதலே அன்றிக்) கெடுதலும், வல்லினம் வரின் இறுதி (இயல்பாதலே அன்றிக்) கெட வந்த வல்லினமாதல், அதற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம், இருவழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) தேன் $\left\{ \begin{array}{l} + கடித ஙீ. = தேன்கடித. தேன்சிறு. தேன்நீறு. தேன்பெரித. ஙீ. \\ + கடுமை = தேன்கடுமை. தேன்மலிவு. \end{array} \right.$

தேன் + மொழி = தேமொழி.

தேன் + குழம்பு = தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு, தேன்குழம்பு.

215. EXCEPTION TO (208.): THE WORD எகின்.

உகரு. மரம் அல் எகின் மொழி இயல்பும், அகர'
மருவ வலி மெலி மிகலும் ஆகும்.

[மரம் அன்றிப் (பறவை ஆய அன்னத்தை உணர்த்தும்) எகின் என்னும் சொல் (வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லினம்வர இறுதி) இயல்பாதலும், (இருவழியும்) அகரச் சாரியையைப்பொருந்தவரும், வல்லெழுத்தாதல், அவற்றிற்கினமாதல், மிகுதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எகின் + கால் = எகின்கால். [வேற்றுமை.]

எகின் + புள் = எகின்புள், எகினம்புள். [அல்வழி.]

எகின் + கால் = எகின்கால், எகின்கால்.

216. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS குயின், ஊன்.

[இவ்விரண்டு மொழிகளைப்பற்றிய சிறப்பு விதி.]

உகசு. குயின், ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பே.

[குயின் (என்னும்பெயரும்), ஊன் (என்னும்பெயரும், வல்லினம்வரின் அல்வழிக்கண் இயல்பாதலே அன்றி) வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) குயின்கடுமை. ஊன்மலிவை.

217. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS மின், பின், பன், கன். [COMP. 207.]

[இந்த நான்கு மொழிகளைப்பற்றிய சிறப்பு விதி.]

உக௭. மின், பின், பன், கன் றொழிற் பெயர் அனைய;

கன், அவ் வேற்று மென்மையோ டீறமும்.

[இந்நான்கு சொல்லுந் தொழிற்பெயர்போல (யவ்வல்) மெய்வரின் உகரச் சாரியையைப் பொருந்தும்; இவற்றுள், “கன்” என்னுஞ்சொல் உகரச் சாரியையே அன்றி, அகரச் சாரியையும் பெற்று, வல்லினம்வந்தால் வரும் எழுத்தாதல், அதற்கினம்ஆதல், மிகப்பெறும்.]

(உ-ம்.) மின் + கடிது = மின்னுகடிது.

பின் + கடிது = பின்னுகடிது.

பன் + கடிது = பன்னுகடிது.

கன் + கடிது = கன்னுகடிது.

கன் + தட்டு = கன்னத்தட்டு.

கன் + தூக்கு = கன்னத்தூக்கு, கன்னத்துக்கு.

218. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS தன், என், நின்.

உகஅ. தன், என், என்பவற் றீற்றுநவ் வன்மையோ

டுறழு' நின் ஈ நியல்பாம் உறவே.

[“தான்” என்பது “தன்” என்றும், (“யான்” என்பது “என்” என்றும், (வரும் விகார) மொழிகளின் ஈற்று நகரம் வல்லினம் வரின் (பொது விதியானே நகரமாய்த் திரிதலும், அவ்விதி ஏலாது) இயல்பாதலும் ஆம். (“நீ” என்பது “நின்” (என) நின்ற விகார) மொழி ஈற்று நகரம் வல்லினம் வரில் (திரியாது) இயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) தன் + பகை = தன்பகை, தற்பகை.

என் + பகை = என்பகை, ஏற்பகை.

நின் + பகை = நின்பகை.

§ ச. ம் ஈறு.

219. FINAL ம்: GENERAL RULE.

[மகரஇறு புணருஞ் செய்கை.]

உகஈ. மவ்வீ றொற்றீழிந் துயிர்ஈ றொப்பவும்

வனமைக ன்னமாத திர்ப்பவும் ஆகும்.

[வி. 32. 33.]

[மகர (ஈற்றுச்சொற்கள்) இறுதி மகரம் கெட (விதிஉயிர் ஈறும் நின்ற) இயல்புயிர் ஈறுபோல (உயிர்வரின் உடம்படுமெய் தோன்றவும்,) வல்ல

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

னம் வரின் அவை மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இயல் பாகவும், புணர்வனவும், வல்லினம்வரில் கெடாது அவற்றிற்கு இனமாய்த் திரிவனவும் ஆம்.]

(உ-ம்.)	+ ஆழி = வட்டவாழி.	சாம் + கடியம் = சாங்கடியம்.
வட்டம்.	+ கடல் = வட்டக்கடல்.	நம் + கை = நங்கை.
	+ சேமி = வட்டசேமி.	நும் + செவி = நஞ்செவி.
	+ வாரி = வட்டவாரி.	தும் + தலை = தந்தலை.

220. EXCEPTION TO (219.): SOME WORDS IN ம்.

உஉ௦. வேற்றுமை மப்போய் வலி மெலி உறழ்வும்;
அல்வழி உயிர் இடை வரின் இயல் பும் உள.

[வேற்றுமைக்கண், மகர இறுதி கெட, (அவற்றின்முன் வரும்) வல்லின மாதல் அவற்றிற்கு இனமாதல் மிகுதலும்; அல்வழிக்கண், உயிரும் இடையினமும் வரில் கெடாது இயல்பாதலும் உள ஆம்.]

(உ-ம்.)	நனம் + கரை = குளக்கரை, குளங்கரை.
	பும் + சாறு = பழச்சாறு, பழஞ்சாறு.

221. EXCEPTIONS TO (219.): தும், தம், எம், நம்.

உஉ௧. நுந், தம், எம், நம், ஈற்று மவ்வரு ஞ, ந, வே.

[இந்நான்கு (விகார மொழிகள்) ஈற்று மகரம், மேல் வரும் ஞ, நக்கள் ஆகத் திரியும்.]

(உ-ம்.)	தம் + ஞன் = தஞ்ஞன்.
	தம் + தல் = தத்தல்.
	எம் + என் = என்னன்.
	நம் + ஞன் = நஞ்ஞன்.

222. EXCEPTION TO (219.): THE WORD அகம்.

உஉஉ. அக'முனர்ச் செவி, கை, வரின் இடை யனகெடும்.

[அகம் (என்னும் இடைப்பெயர்) முன்னர்ச் செவி, கை (என்னும் கிளைப்பெயர்) வரின் (நிலைமொழி இறுதிமகரம் வன்மைக் கிணமாத் திரி தலே அன்றி, அதன்) இடைநின்ற ககர (ஒற்றும்) (அதனை ஊர்ந்த அகர உயிருங்) கெடும்.]

(உ-ம்.)	அகம் + கை = அக்கை.
	அகம் + செவி = அஞ்செவி.

223. EXCEPTION TO (219.): THE WORDS இம், கம் AND உரும். [COMP. 207.]

உஉந. ஈமும், கம்மும், உருமும், தொழிற் பெயர் மானும்,
முதலன் வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

[இம்மூன்று சொல்லும் (இருவழியும் முதனிலைத்) தொழிற் பெயர் போல (யவ்வன்மெய் வரின் உகரச் சாரியை பெற்று) முடியும்; (இவற்றுள்,) முதற் கணின்ற ஈமும், கம்மும் வேற்றுமைக்கண் (உகரச் சாரியை அன்றி) அகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஈம் + கடிது = ஈமக்கடிது.
ஈம் + குடம் = ஈமக்குடம்.
கம் + குடம் = கம்மக்குடம்.

§ ரு. ய், ர், ழ் ஈறு.

224. FINAL ய், ர், ழ்.

[ய, ர, ழக்கள் க, ச, த பக்கனோடு புணரும் ஆறு.]

உஉச. ய, ர, ழ முன்னர்க் க, ச, த, ப அல்வழி
இயல்பு' மிகலும் ஆகும்; வேற்றுமை
மிகலும், இனத்தோ றெழ்தலும், விதிமேல்.
[வி. 30.]

[இம்மூன்று ஈற்றின் முன்னுங் க, ச, த, பக்கள் வரின், அல்வழிக்கண், இயல்பாதலும், மிகுதலும்; வேற்றுமைக்கண், மிகுதலும், வல்லினமாதல் மெல்லினமாதல் மிகுதலும் விதி ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) வேய் + கடிது = வேய்கடிது. மெய் + கீத்தி = மெய்க்கீத்தி.
வேர் + கிறித = வேர்கிறித. கரீர் + பருவம் = கரீர்ப்பருவம். } [அல்வழி.]
வீழ் + பெரிது = வீழ்பெரிது. கூழ் + தண்ணீர் = கூழ்த்தண்ணீர்.

(2.) ஈய் + ஈல் = ஈய்க்கால். வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், வேய்க்குழல்,
தேர் + கால் = தேர்க்கால். ஆர் + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்க்கோடு. } [வேற்றுமை.]
பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.

225. THE WORDS தமிழ் AND தாழ்.

[இந்த இரண்டு சொற்களுக்கு எய்தாதது எய்துவிக்கிறது.]

உஉரு. தமிழ் அவ் வறவும் பெறும், வேற் றுமைக்கே
தாழ்ங் கோல்வந் துறுமேல் அற்றே.

["தமிழ்" என்னும் சொல் நாற்கணமும் வரின்
ரச் சாரியையைப் பொருந்தவும் பெறும்; "தாழ்" என்னுஞ் சொல்லுங்

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

“கோல்” என்னுஞ் சொல்வந்து பொருந்துமாயின் அவ்வகரச் சாரியை யைப் பெறும்.]

(உ-ம்.)

தமிழ் +	{	அரசன்	= தமிழரசன்.
		பல்லவநாயர்	= தமிழப்பல்லவநாயர்.
		நாகன்	= தமிழநாகன்.
நாழ் +	{	வளவன்	= தமிழ வளவன்.
		கோல்	= நாழக்கோல்.

226. SPECIAL RULE REGARDING THE WORD கீழ்.

உஉசு. கீழின் முன் வன்மை விகற்பமும் ஆகும்.

[“கீழ்” (என்னும் சொல்) முன் (வரும்) வல்லினம் (ஒருகால் இயல்பா கியும், ஒருகால் மிக்குமவரும்,) விகற்பத்தையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கீழ் { + குலம் = கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்.
+ சாதி = கீழ்சாதி, கீழ்ச்சாதி.

§ சு. ல், ள், ஈய்.

227. ல் AND ள் CHANGED INTO ற் AND ட், OR INTO ன் AND ண், OR UNALTERED.

[ல, ளக்களின் புணர்ச்சி.]

உஉஎ. ல, ள, வேற் றுமையில் ற, டவும்; அல்வழி

அவற்றோ ழிறழவும் வலி வரின் ஆ' மெலி

மேலி ண், ணவும், இடைவரின் இயல்பும்,

ஆகும் இருவழி யானும், என்ப.

[வி. 34. 35.]

[லகார ளகாரம் (ஆன இரண்டறும்) வல்லினம் வரின், வேற்றுமைக்கண் (முறையே) றகார டகாரங்கள் ஆம்; அல்வழிக்கண்ணே றகார டகாரங் களுடனே உறழ்வன ஆம்; இருவழிக்கண்ணும் மெல்லினம் வரின் ளகார ணகாரங்கள் ஆம்; இடைஇனம் வரின் இயல்பாம், என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) (1.) கல் + குறை = கற்குறை. [கேற்றமை.]
முல் + குறை = முட்குறை. [வேற்றமை.]

(2.) கல் + குறி = கல்குறி, கற்குறி. [அல்வழி.]
முல் + குறி = முட்குறி. முட்குறி. [அல்வழி.]

(3.) கல் + மேல் = கண்மேல். } [வேற்றமை.]
முல் + மேல் = முண்மேல்.

கல் + மலை = கண்மலை. } [அல்வழி.]
முல் + மலை = முண்மலை.

(4.) கல் + யாது = கல்யாது. } [அல்வழி.]
 முன் + வலிது = முன்வலிது. }

கல் + யாபபு = கல்யாபபு } [வேற்றமை.]
 முன் + வனமை = முன்வனமை. }

228. ல் AND ன் INTO ஃ: SUPPLEMENTAL TO (227)

[இவ்விரு ஒற்றினுக்கும் எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதி.]

உஉவு. குறில் வழி ல, ளத்த அணையின் ஆய்தம்

ஆகவும் பெறாஉம் அல்வழி யானே.

[வி. 37. 38.]

[(தனிக்) குறிவின். பின் (னின்ற) லகர ளகரங்கள் அல்வழிக்கண்ணே தகரம் வரும் ஆயின் (றகர டகரங்கள் ஆகத்திரிதலே அன்றி) ஆய்தம் ஆகத்திரிதலையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கல் + தித = கலித்த.
 முன் + தித = முன்கித.

229. EXCEPTION TO (227): ல் AND ன் BEFORE ஃ AND ங

[எய்தியது. விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருக்கின்றது.]

உஉக. குறில் செறி யா ல, ள, அல்வழி வந்த

தகரந் திரிந்த பிற கேடும், ஈர் இடத்தும்

வருந் த் திரிந்த பின் மாய்வும், வலிவரின்

இயல்புந், திரிபும், ஆவன உளபிற.

[வி. 37. 38. 39.]

[(தனிக்) குறில் (ஒன்றனையுஞ்) சாராது வரும் லகர ளகரங்கள், அல்வழிக்கண் வந்த தகரந் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும்; இருவழிக் கண்ணும், வந்த நகரந் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும்; வல்லினம் வரின், (அல்வழிக்கண், உறழாது) இயல்பாதலும், திரிதலும், (வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாதலும்,) பொருந்துவன உள.]

(உ-ம்.) (1.) கேல் + தித = கேத்த } [அல்வழி.]
 வார் + தித = வாத்த. }

(2.) கேல் + கன்ற = கேனன்ற. } [அல்வழி]
 வார் + கன்ற = வாணன்ற }

கேல் + கன்மை = கேனன்மை } [வேற்றுமை]
 வார் + கன்மை = வாணன்மை }

(3.) கால் + கடிது = கால்கடிது.
தோள் + சிற்து = தோள்சிற்து.

அழுக்கல் + காய் = அழுக்காய்.
வாய் + படைக்கையன் = வாய்படைக்கையன்.

230. VERBAL NOUNS IN ல், ன். [COMP. 207.]

உரு. ல், ன், இறு தொழிற்பெயர் ஈர் இடத்தும் உவ்வுரு
வலி வரின்; அல்வழி இயல்பும் ஆவன உள்.

[லகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய (விருதி பெற்ற) தொழிற்பெயரும், ளகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய (முதனிலைதிரிந்த) தொழிற்பெயரும் (முதனிலைத்தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரம் பெறுமோ பெருவோ என்று ஐ உற்றக்) இருவழியும் உகரம் பெறுவாம்; (வல்வினம் வரின்) அல்வழிக்கண் (உறழாது) இயல்பாவனவும் சிலஉள்.]

(உ-ம்.) ஆடல் + கடிது = ஆட்கடிது, ஆட்கடிது. } [அல்வழி.]
தோள் + கடிது = தோட்கடிது, தோட்கடிது.

ஆடல் + கடுமை = ஆடற்கடுமை. } [வேற்றமை.]
தோள் + கடுமை = தோட்கடுமை.

ஆடல் + கனமை = ஆடன்கனமை.
தோள் + கனமை = தோட்கனமை.

231. EXCEPTION TO (227.): THE WORD வல். [COMP. 207.]

[எய்தியது விலக்கிப் பிதிதுவிதி வருக்கின்றது.]

உருக. வல்லே தொழிற்பெயர் அற்றிரு வழியும்;
பலகை, நாட் வரினும் வேற்றுமைக் கவவும் ஆம்.

[“வல்” (என்னும் சூதாடு கருவிப்பெயர் அவ்வல் மெய்வரின்) தொழிற்பெயரே போல (இருவழியும் உகரச் சாரியை) பெறும்; பலகை, நாட் (என்னும் இருபெயர்) வரினும், (பிறபெயர் வரினும்,) வேற்றுமைக்கண் அகரச் சாரியை (யும் உகரச் சாரியையும்) பெறும்.]

(உ-ம்.) (1.) வல் + கடிது = வல்கடிது. [அல்வழி.]
வல் + கடுமை = வல்கடுமை. [வேற்றமை.]

(2.) வல் + பலகை = வல்லப்பலகை, வல்லப்பலகை.

(3.) வல் + நாட் = வல்லநாட், வல்லநாட்.

232. EXCEPTION TO (227.): THE FOUR WORDS நெல், செல், கொல் AND சொல்.

உருஉ. நெல்லுஞ், செல்லுங், கொல்லுஞ், சொல்லும்,
அவ்வழி யானும் நகரம் ஆகும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் (வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் உறழாது, அவ்வழிச் கண்ணும் வேற்றுமைபோல) நகரமாய்த் திரிந்து முடியும்.]

(உ-ம்.) நெற் கடிது | நெற்கடிது
செற் கடிது | செற்கடிது.

233. EXCEPTION TO (227.): இல் FOLLOWED BY ஐ AND ஆ.

உருந். இல் என் இன்மைச் சொற்கை அடைய
வன்மை விகற்பமும், ஆகா ரத்தொடு
வன்மை ஆகலும், இயல்பும் ஆகும்.

[(இல்லிடத்தை உணர்த்தாது) இன்மைப் பண்பை உணர்த்தி நிற்கும் “இல்” என்னும் சொற்கு ஐகாரச் சாரியை பொருந்த (அவ்வழி வரும்) வல்லினம் விகற்பித்தலும், ஆகாரச் சாரியை பொருந்த (அவ்வழி வரும்) வல்லினம் மிகுதலும், (இவ்விரு விதியும் பெறாது) இயல்பாதலும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்) இல் + பொருள் = இல்லைபொருள், இல்லைப் பொருள்
இல் + பொருள் = இல்லாப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்பொருள்.

234. EXCEPTION TO (227.): THE WORDS புன் AND வன். [COMP. 207.]

உருசு. புள்ளும், வள்ளுந், தொழிற்பெயரு மானும்.

[இவ்விரு சொற்களும் (இருவழியும் யவ்வல் மெய்வரின் பொது விதியான் முடிதலே அன்றித்) தொழிற்பெயர் போல (உகரச் சாரியை பெற்றும்) புணரும்.]

(உ-ம்.) புன் + கடிது, கடுமை = புள்ளுகடிது, புள்ளுகடுமை.
வன் + கடிது, கடுமை = வள்ளுகடிது, வள்ளுகடுமை.

ஐ எ. வ், ஈறு.

235. DEMONSTRATIVES IN வ்: SPECIAL RULE.

[வகர இற்றுச் சுட்டுப்பெயர் மூவினத்தோடு புணருஞ் செய்கை.]

உருந். சுட்டு வகர மூ வினம் உற முறையே
ஆய்தமு மென்மையும், இயல்பும் ஆகும்.

[(“அவ்,” “இவ்,” “உவ்” என்னும் அறிவினைப் பன்மைச்) சுட்டு (ப்

பெயர் ஈற்று) வகரம் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் வரமு
றையானே ஆய்தமும், வரும் மெல்லினமும், இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) அங் + கடிது = அக்கடிது.
அங் + ஞானம் = அஞ்ஞானம்.
அங் + யானை = அய்யானை.

236. THE WORD தெவ்: SPECIAL RULE. [COMP. 207.]

[தெவ் என்னும் மொழி யவ்வல்லாத மெய்களோடு புணருஞ் செய்கை.]

உருக. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெயர் அற்றே;
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வும் ஆகும்.

[“தெவ்” என்னும் சொல் (யவ்வல் மெய்யோடு புணரும் இடத்துத்) தொழிற்பெயர்போல உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; (அவற்றுள்) மகரம் வருங்கால் (உகரச் சாரியை பெறுதலே அன்றி, ஒரோவழி ஈற்று) வகரம் மகரமாகத்திரியவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) (1.) தெவ் + கடிது = தெவ்வுக்கடிது.
(2.) தெவ் + மன்னர் = தெம்மன்னர்.

237. CHANGES IN THE INITIAL OF THE SECOND WORD IN A COMPOUND. த AND ற AFTER ன, ல AND ண, ன.

[வருமொழிக்கு முதலாகிய மெய்களுள் திரிதற்கு உரிபன இவை.]

உருள. ன, லமுன் ற, னவும்; ண, ளமுன் ட, ணவும்;
ஆகுந் த, னக்கள் ஆயுங் காலே.

[வி. 37. 38. 39.]

[னகர லகரங்குள் முன்னர் வருந் தகரம் றகரமாம்; அவற்றின் முன்னர் வரும் நகரம் னகரமும்; னகர ளகரங்களின் முன்னர் வருந் தகரம் டகரம் ஆம்; அவற்றின் முன்னர்வரும் நகரம் னகரமும், ஆராயுங்காலத்து.]

(உ-ம்.)

(1.)	த	பொன் + திது, திமை = பொன்றிது, பொன்றிமை.	} [இருவழியும்.]
	த	கல் + திது, திமை = கற்றிது, கற்றிமை.	
	த	மன் + திது, திமை = மன்உது, மன்உமை.	
	த	முன் + திது, திமை = முன்உது, முன்உமை.	
(2.)	த	பொன் + கன்று, கன்மை = பொன்னன்று, பொன்னன்மை.	}
	த	கல் + கன்று, கன்மை = கன்னன்று, கன்னன்மை.	
	த	மன் + கன்று, கன்மை = மன்னன்று, மன்னன்மை.	
	த	முன் + கன்று, கன்மை = முன்னன்று, முன்னன்மை.	

§ அ. புறனடை.

238. GENERAL RULE IN REGARD TO MEMBERS OF WORDS. THE RULES LAID DOWN IN THE NEXT CHAPTER ARE ANALOGOUS TO THOSE IN THIS AND THE PRECEDING CHAPTERS.

உருஅ. உருபின் முடிபவை ஒக்கும் அப்பொருளினும்.

[மேல் உருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியும் முடிபுகள் அப்பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும் ஒக்கும்.]

(உ-ம்) எல்லாவற்றதம். கு 315 காண்க. [எல்லா + அற்ற + அஹ + உம்.]
எல்லாவற்றக்கேடும் எனப் பொருட்ச்ச்நியும் அற்ற எ-ம், உம் எ-ம் வந்தன.

239. ANALOGY AND THE "USUS LOQUENDI" TO BE OUR GUIDES IN ANOMALIES AND CASES NOT SPECIFIED.

[இப்புணரியனுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உருகூ. இடை, உரி, வட சொலின், இயம்பிய கொளாதவும்
போவியு' மருஉம் பொருந்திய ஆற்றிற்
கீயையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு' நெறியே.

[இடைச் சொல்லினும், உரிச் சொல்லினும், வடசொல்லினும், (உயிர் ஈறும் ஒற்றீறும் ஆன புணரியலில், தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பென) ஒதிய புணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டு ஒருவனவும், இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மருஉமொழிகளும், (இருவகை வழக்கினும் நடக்கும் முறைமை அறிந்து, அதற்குப்) பொருந்தும் ஆறு புணர்க்கை அறிவுடையோர் அல்லார்க்கும் முறைமை.]

(உ-ம்) ஆனகற்ற [வேற்றமைப்புணர்ச்சியிலே இடைச்சொல் இயல்பாய்ந்த. கு. 216]
தடகறோர் [உரிச்சொல் மூன் மெலி மிகுந்தத.]
தனதடம். [வடசொல் மூன் வலி இயல்பாய்ந்த]
இங்மூன் எ-ரு முறையி. [இலக்கணப்போலி.]
வகைகள் தக்கத எ-ரு வகைகதை. [மருஉமொழி.]

மெய்யீற்றப்புணரியன் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(v.) உருபு புணரியல்.

[இஃது வேற்றுமை உருபுகள் நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணரும் ஆறு கூறுவது.]

§ க. உருபுகள்.

240. THE FORTY INFLECTIONAL PARTICLES. THE TERM OF THE NOM. IS COUNTED. $8 \times 5 = 40$.

[எட்டுருபுகள் சாரும் இடவகையால் இத்துணைத்தென்பது.]

உச0. ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல, என
வருபெயர் ஐந்தொடு, பெயர்முதல் இருநான்
குறும் உறழ்தர நாற்பதாம் உருபே.
[வி. 55.]

[இப்பாற் பொருளின என்று கருத வரும் ஐந்து பெயருடனே, (எழு
வாய் வேற்றுமையான) பெயர்முதலாக (விளி ஈராக நின்ற) எட்டு உருபி
னையும், உறழ் (வேற்றுமை) உருபுகள் நாற்பதாம்.]

(உ-ம்.) எம்பி, எம்பியை, எம்பியால், எம்பிக்கு, எம்பியின், எம்பியது, எம்பிகண், எம்பி, என்
ஒரு வன் என்னும் வாய்பாட்டு உயர்நிலை, ஆண்பீல் பெயரோடு எட்டு உருபுகளும்
வந்தன. மற்றவைகளும் இப்படிபே.

241. SIGNS OF CASE, WHERE PLACED AND FOR WHAT PURPOSE.

[வேற்றுமை உருபுகள் வருதற்குக் காரணமும் வரும் இடமும்.]

உசக. பெயர்வழித் தம்பொருட் டரவரும் உருபே.

[(வேற்றுமை) உருபுகள் தம்பொருளைத் தரப், பெயர்க்குப்பின் வரும்.]

242. THESE TERMINATIONS COMBINE WITH NOUNS ACCORDING TO THE PRECEDING RULES: GENERAL RULE.

[ஐம் முதலிய ஆறுருபும் நிலைமொழி வருமொழியோடு புணரும் ஆறு.]

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதல்சுற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்குமன் அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

[(தொகாநிலையுய (சூ. 415.) வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண், இடையே நின்று நிலைமொழியோடும், வருமொழியோடும், புணரும்) ஒற்றுயிர்களை முதலும் ஈறும் ஆக உடைய (ஐம்முதலிய) வேற்றுமை உருபு ஆறும், (இடைச்சொல்லேனும் இயல்பொடு விகாரத்தியையும்) புணர்ச்சி வகையால் பெரும்பாலும் ஒக்கும், (போன இரண்டியல் உள்ளும்) வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் (இயல்பொடு விகாரத்தியைந்த ஒற்றுயிர் முதல் ஈற்றுப் பெயர்களை.)]

(உ-ம்.) கம்பிகன் வாழ்வு. [சூ. 159. 209. இயல்பாயின.]
பழிக்கஞ்சி. [சூ. 165. கசாம் இரட்டித்தது.]

§ உ. சாரியை.

243. THE USE OF EUPHONIC INCREMENTS: சாரியை.

[சிறப்புவிதி: சாரியை வரும் ஆறு.]

உசந. பத்முன் விசுதியும், பதமும், உருபும்,
புணர்வழி ஒன்றும் பலவுஞ் சாரியை,
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும்.

[வி. 108.]

[பதத்தின்முன் விசுதியேனும், பதமேனும், உருபேனும், புணரும் இடத்துச் சாரியை ஒன்றேனும், பலவேனும், வருதலும் வராதொழிதலும், இவ்விரண்மொகிய விகற்பமும் ஆம்.]

244. A LIST OF SEVENTEEN GENERAL INCREMENTS.

[சாரியை இவை என்னென்றது.]

உசசு. அன், ஆன், இன், அல் அற்றிற் ற்த்தம்
தம், நம், தும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன்,
இன்ன பிறவும், பொதுச்சா ரியையே.

[வி. 108.]

[அன்னம், ஆனம், இன்னம், அல்லம், அற்றம், இற்றம், அத்தம், அம்மம், தம்மம், நம்மம், தும்மம், ஏயும், அவ்வும், உவ்வும், ஐயும்,

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.)

குவ்வம், னவ்வம், இவைபோல்வன பிறவும், (விருதி, பதம், உருபு என்னும் மூன்று புணர்ச்சிக்கண்ணுந், தனிமொழிக்கண்ணும் வருதலிற்) பொதுச்சாரியை என்னும் பெயரவாம்.]

(உ-ம.) ஒன்றங்குபட்டம். [அன்.]	ஒருபாற்கு. [ஆன்.]
வண்டின்கால். [இன்]	தொடையல். [அல்]
பலவற்றை. [அற்ற.]	பதிறப்பத்த. [இத்த.]
மாத்திலை. [அத்த.]	புரியலசாய். [அம்.]
எல்லாந் தம்மையும். [தம்.]	எல்லாந் தம்மையும். [தம்.]
எல்லீந் தம்மையும். [தம்.]	கலனே துணி. [ஏ]
கடத்தது. [அ.]	சாத்தனுக்கு. [உ.]
பண்டைக்கால். [ஐ.]	உய்ருவாய். [கு.]
ஆன்கன்ற. [ன்.]	அவன நனையும். [தன்.]
அவனருந். [தான்.]	அவந்தாம். [தாம்.]
புறஞ்சேற. [ஆம்.]	

§ ஈ. சிறப்புவிதிகள்.

245. THE DECLENSION OF எல்லாம்.

[நிலைமொழியோடு உருபு புணர்த்தற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

உசுரு. எல்லாம் என்ப திழிதினை ஆயின்

அற்றே றுருபின் மேலும் உறுமே;

அன்றே னம்மிடை அடைந்தற் றுக்கும்.

[வி. 67.]

[“எல்லாம்”(என்னும் பொதுப்பெயர்) அஃறிணைக்கண் ஆனகாலே அதனோடு (ஆறு) உருபும் புணரின், இடையே அற்றுச் சாரியையும், உருபின் மேல் முற்றும்மையும் பெறும்; உயர்திணைக்கண் ஆனகாலே இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்.]

(உ-ம.) எல்லாம், எல்லாவற்றையும் முதல்.
எல்லா தம்மையும் முதல்.

246. THE DECLENSION OF எல்லாரும், எல்லீரும்.

உசுக. எல்லாரும், எல்லீரும், என்பவற் றுமமை

தள்ளி நிரலே தம், தும், சாநப்

புல்லும் உருபின் பின்னர் உம்மே.

[வி. 67.]

[“எல்லாரும்”(என்னும் உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெயரோடும்), “எல்லீரும்”(என்னும்முன்னிலைப் பொதுப் பெயரோடும் ஆறு உருபும் புண

ரும் இடத்து) அவ்விருபெயரின் இறுதிகளினின்ற (முற்) றும்மைகளைத் தள்ளி, (அந்நிலைக் களங்களில்) படர்க்கைப் பெயர்க்குத் தம்முச் சாரியையும், முன்னிலைப்பெயர்க்கு நம்முச் சாரியையும் பொருந்த, அவற்றால் தள்ளுண்ட (முற்) றும்மைகள் உருபின்பின்னே வந்துபொருந்தும்.]

(உ-ம.) எல்வா தம்மையும். எல்லாையும். } எனையற்றோடும். இவ்வாற ஓடெச.
எல்லீ தம்மையும் எல்லீயையும். }

247. THE DECLENSION OF THE PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS.

உச௭. தான், தாம், நாம், முதல் குறுகும்; யான், யாம்,

நீ நீர், என், எம், நின், நும், ஆம் பிற

குவ்வின் அவ்வரு' நான்கா றிரட்டல்.

[வி. 72-74.]

[இங்ஙனம் கூறிய இருதிணைப்பொது ஆய மூவிடப்பெயர் ஏழோடும் ஆறு உருபும் புணரும் இடத்து,) “தான்,” “தாம்,” “நாம்” என்னும் மூன்று பெயரும் (நெடில்) முதல் குறுகி, (ஈற்றையே “தன்னை,” “தம்மை,” “நம்மை” என) வரும்; “யான்,” “யாம், ந, நா (என்னும் நான்குபெயரும் முறையே) “என்னை,” “எம்மை,” “நின்னை,” “நும்மை” என வரும்; இவ்வேழு பெயரோடும் குவ்வருபு புணரும் இடத்து இடையே (“தனக்கு” என) அகரச் சாரியை வரும்; குவ்வருபின் அகரச் சாரியை வரினும் ஆறும் உருபுயிர்கள் வரினும் (இவ்வேழு விகாரமொழிகளின் இறுதிய ஆயதனிக் குறில்முன்) ஒற்றுக்கள் இரட்டாவாம்.]

248. THE DECLENSION OF ஆ, மா, கோ: EUPHONIC INSERTION OF ன்.

[இப்பெயர்களைப்பற்றிய நெட்புவிதி.]

உச௮. ஆ, மா, கோ, ன அணையவும் பெறுமே.

[வி. 65.]

[“ஆ” (என்னும் பெயரும்,) “மா” (என்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும்,) “கோ” (என்னும் இறைவனை உணர்த்திநிற்கும் பெயரும், உருபுகள் புணரும் இடத்து,) ன (அரச்சாரியை) பொருந்தவும் பெறும்.]

(உ-ம.) ஆ, ஆன். [ஆவின.] ஆனக்கு. [ஆய்நக்கு. ஆய்நகு.]
கோ, கோன். [கோவன்.]
மா, [மாவன்.]

249. THE DECLENSION OF CERTAIN NOUNS OF NUMBER IN POETRY.

[செய்யுளிலே, சில எண்ணுப்பெயர்களைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உசுக். ஒன்று முதல் எட்டிரும் எண் ஊர்

பத்தின் முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றொழிய, மேல்

எல்லாம் ஒடும்; ஒன்பதும் இற்றே.

[வி. 159.]

[ஒன்றுமுதல் எட்டிரும் எண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்னும் எண் முன்னர் (உருபுகள் புணரும் இடத்து இடையே) ஆன்சாரியை வரின், (அப்பத்தென்னும் எண்ணினது) பகா ஒற்றொன்றுமே நிற்க, மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்; ஒன்பதென்னும் எண்முன்னரும் உருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியை வரின், அதன்பகர ஒற்று நிற்க, மேல் நின்ற எல்லா எழுத்துங் கெடும்.]

(உ-ம்.) ஒன்பத, ஒருபின். [ஒருபதை. ஒருபகதை.]

இருபத, இருபன்கு. [இருபதை. இருபகதை.]

ஒன்பத, ஒன்பின். [ஒன்பதை. ஒன்பகதை.]

250. THE DECLENSION OF CERTAIN DEMONSTRATIVE PRONOUNS.

உரு0. வவ்விது சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

[வி. 71. 69.]

[(அஃறிணைப் பன்மையவாய) வகர ஈற்று (மூன்று) சுட்டுப்பெயர்க் கும் (உருபுகள் புணரும் இடத்து) அற்றுச் சாரியை பொருந்தல் முறை மையாம்.]

(உ-ம்.) அவை, அவற்றை, [அவற்றின்.]

இவை, இவற்றை, [இவற்றின்.]

உவை, உவற்றை, [உவற்றின்.]

251. THE DECLENSION OF அகிது, இகிது AND உகிது.

உருக. சுட்டின் முன் ஆய்தம் அன்வரிற் கெடுமே.

[வி. 71.]

[(அஃது, இஃது, உஃது எனவரும்) மூன்று சுட்டுப்பெயர்களோடு (உருபுகள் புணரும் இடத்து) இடையே அன் சாரியைவரின், (மொழி முதற் சுட்டெழுத்துகள் மூன்றின் முன்னின்ற) ஆய்தங் கெடும்.]

(உ-ம்.) அகிது, அதன், [அகிதை, அதை.]

இகிது, இதன், [இகிதை, இதை.]

உகிது, உதன், [உகிதை, உதை.]

} விநயத்த வரும்.

252. அத்த LOSES ITS INITIAL அ. [EXCEPTION TO (162).]

[பிறிது விதி.]

உருஉ. அத்தின் அகரம்

[வி. 66.]

[அத்துச் சாரியையின் அகர உயிர், (இய) கர (உயிர் ஈற்றின்) முன்வரின், (வகர உடம்படு மெய் பெறுது,) கெடும்] (உ-ம்.) மரத்தக்குறை [மர + அத்து + குறை. அகரம்பெட்டது.]

253. THE INCREMENT TO BE DISCOVERED BY ANALYSIS.

[சாரியைக்காவதோர் புறனடை.]

உருந. இதற்கிது சாரியை எனின் அள வின்மையின், விசுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்திடை நின்ற எழுத்தும் பதமும் இயற்கையும் ஒன்ற உணர்த்தல் உரவோர் நெறியே.

[(விசுதிமுதலிய புணர்ச்சிக்கண்) இதற்கு இது சாரியை என்று வரையறுத்து விதித்தனவற்றுள்ளும், ஒழிந்தனவற்றுள்ளும், தனித்தனி சொல்லப் புகின், வரையறைப்படாமையின், விசுதிப்புணர்ச்சியினையும், பதப்புணர்ச்சியினையும், உருப்புணர்ச்சியினையும், கண்டுழிப் பகுத்து, இடையே நின்ற (ஏகாரம் அகரம் முதலிய) எழுத்துச் சாரியையினையும், (அன், ஆன்முதலிய) பதச் சாரியையினையும், (இவ்விரண்டு சாரியையும் தோன்ற) இயல்பினையும் தெரிய அறிவித்தல் பெரியோரது நெறியும்.]

(உ-ம்.) எற்றிகோர் = என் + கி + என் + து. 356. 373. 394.

ஆதலால் இகரம் ஆனது சாரியை எனக்காண்க, தனக்கை, எனச் சாரியை இவ்வி இயல்பாய் வந்தது.

254. THESE RULES TO BE APPLIED WITH DISCRIMINATION.

[நான்கின் புணர்ச்சிக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உருச. விசுதி பதஞ்சா ரியை உரு ப்னைத்தினும்

உணர்த்த விதியுள் ஓர்ந் தொப்பன கொளலே.

[விசுதியே, பதமே, சாரியையே, உருபே என்னு நான்கின் புணர்ச்சிக்கண்ணும் (விதிகள் பொதுப்படக் கூறப்பட்டவேனும், அவ்) விதிக

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

ளுள் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தும், இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தாது, என உய்த்துணர்ந்து, எவ்விதி எதற்குப் பொருந்தமோ, அவ்விதி அதற்குக் கொள்க.]

(உ-ம்.) சென்று, சென்றம் என்பன இறந்தகாலமும்,
சேறு, சேறும் என்பன எதிர்காலமும் பொருந்தும்;

ஆதலால் “நவ்வொரு காலமும்கூட விதிப்பல்லவம்” (கு. 145.) என விதித்தார் ஆயினும் இவ்விதி வந்த இடத்தெல்லாம் இந்த இரண்டு காலமும் பொருந்தாது எனக்கொள்க.

255. PECULIARITIES IN COMBINATIONS OF THE SECOND CASE: EXCEPTION TO (242.)

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்குப் புறனடை.]

உருரு. இயல்பின் விகாரமும், விகாரத் தியல்பும்;

உயர்திணை இடத்து விரிந்துந் தொக்கும்;

விரவுப் பெயரின் விரிந்து' நின்றும்;

அன்ன பிறவும்; ஆகும்ஐ உருபே.

[(வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொது விதியோடு தானும் ஒருங் குமுடிதலே அன்றி, அங்கனம் விதித்த) இயல்பின்கண் விகாரமாயும், விகாரத்தின்கண் இயல்பாயும், உயர்திணைக்கண் விரிந்துந் தொக்கும், விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்துந், விரிதல் ஒழிந்துந், இவைபோலவன பிற வேறுபாடாயும் வரும், இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.]

(உ-ம்.) (1.) வழிபடு தெய்வநிபுறங்காப்ப. (கிள் 219.)
மன் கொண்டதான. (மட் 209.)

(2.) உயர்திணைக்கண் விரிந்துந் தொக்கும்
காணமுதலொருது. } வாதன.

(3.) கொற்றனைக் கொண்டதான் } விசுவப்பெயர்க்கண் விரிந்துந் தொக்கும்
ஆன்பெற்றன. } வாதன.

(4.) தற்கொண்டான், என உறழப்படுவது
திரிந்தே வரும். [கு. 281.]

256. PECULIAR COMBINATIONS OF THE THIRD CASE.

உருகூ. புள்ளியும் உயிரும் ஆய்இறு சொன்முன்
தம்மின் ஆகிய தொழின் மொழி வரினே,
வல்லினம் விகற்பமும் இயல்பும் ஆகும்.

[(மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள்,) ஒற்றும் உயிரும் இறுதி ஆய் நின்ற சொல்முன்னர் (க் “கருவி கருத்தா உடனிகழ்வு அதன்பொருள்”

(சூ. 297.) என்பவற்றுள், கருத்தா ஆகிய நிலைமொழிப் பொருள் தம்மால் ஆகிய தொழிற்சொல் வரின் (அங்ஙனம் வரும்) வல்லினம் (வேற்றுமைப் பொதுமுடிபேலாது) விகற்பமும் இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) புலி கடிக்கப்பட்டான். [இயல்பு]
பேய் கோட்பட்டான். } [விகற்பம்]
பேய்க் கோட்பட்டான்.

*237. IN CASES NOT PARTICULARIZED JUDGE BY ANALOGY.

உரு௭. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்ப்ள வின்மையின், விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

இதில் விதிப்ப என்பது அகங்குறைந்து நின்றது.

[இதற்கிது முடிபென்று (இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத் தகுவனவற்றை) எல்லாம் தனித்தனி வரையறுத்து விதிக்கப் புகின் அதற்கோர் வரையறை இன்மையின், வகுத்து விதித்தனவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக் கொண்டு, வகுத்து விதி உரையாதனவற்றையுங் (கருதல்அளவையான்) வகுத்து விதிஉரைத்துக் கொள்க.]

SUMMARY OF ORTHOGRAPHY.

க ட் ட ன் ஐ க் க லி த் து றை.

அடை எண், பெயர், முறை, தோற்றம், வடிவ்ள வாகி, அந்தம்,
இடைநிலை, போலி, என் றீநாந் தெழுந்தும், இருபதமும்,
படுபுணர் மூன்றின் இயல்பும், விகாரமுஞ், சாரியையும்,
உடன்உணர் வாரை எழுத்தறிவார் என்பர் உத்தமரே.

உருபு புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரம்.

ETYMOLOGY.

[சொல்லதிகாரம் எ-ற சொல்லினது இலக்கணத்தை உணர்த்திய அதிகாரம். இது பெயரியல், வினையல், இடையல், உரியல், பொதுயல் என்னும் ஐந்தறுப்புக்களோடு கூடிவந்தது.]

(I.) பெயரியல். NOUNS.

[பெயரிலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

258. AN INVOCATION.

[கடவுள் வணக்கம்.]

உரு. முச்சக' நிழற்று' முழு மதி முக்குடை

அச்சதன் அடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

[மூன்றுலகத்திற்கு நிழலைச்செய்யும் நிறைந்த மதிபோலும் மூன்று குடையையுடைய அழியாதவன் அடிகளை வணங்கிச் சொல்லுவன், (மேலை அதிகாரத்தில் கூறிய எழுத்தினான் ஆய) சொல்லிலக்கணத்தை.]

§ 1. சொல்.

259. DEFINITION OF "சொல்." THE SUBJECTS OF THE SUCCEEDING VERSES.

[சொல் எனப்பட்டது இது என உணர்த்துக என்பது.]

உரு. ஒரு மொழி, தொடர் மொழி, பொது மொழி, என்று இருதிணை, ஐம்பாற், பொருளையுந், தன்னையு மூவகை இடத்தும், வழக்கோடு, செய்யுளின், வெளிப்படை, குறிப்பின், விரிப்பது சொல்லே.

[ஒருமொழியும் (சூ. 260.), தொடர்மொழியும், பொதுமொழியும் என (மூன்று கூற்றினதாய்,) இருதிணையாகிய (சூ. 261.) ஐம்பால் (சூ. 262.)

263.) பொருளினையும், அப்பொருளை அன்றித் தன்னையும், மூன்றிடத்தினும் (சூ. 266.) வழக்கின்கண்ணுஞ் (சூ. 267.) செய்யுட்கண்ணும் (சூ. 268.) வெளிப்படையானுங் (சூ. 269.) குறிப்பினும் விளக்குவது சொல்லாம்.]

260. SINGLE, COMPOUND AND AMBIGUOUS WORDS.

[மூவகை மொழிகள் ஆம்ஆறு.]

உகூ0. ஒருமொழி ஒருபொருள் என ஆந்; தொடர் மொழி பலபொருள் என்பாது இருமையும் ஏற்பன.
[வி. 43.]

[ஒரு மொழிகளாவன: (பகாப்பதமேனும், பகுபதமேனும், ஒன்று நின்று தத்தம்) ஒருபொருளைத் தருவனஆம். தொடர்மொழிகளாவன: (அவ்விருவகைப் பதங்களுந் தன்னோடும், பிறிதோடும், அவ்விழி வேற்றுமைப்பொருள்நோக்கத்தால் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு முதலிய) பலபெருளைத் தருவனஆம். பொதுமொழிகளாவன: (ஒன்றாய் நின்று, ஒருபொருள் தந்தும், அதுவே தொடர்ந்து நின்று பலபொருள் தந்தும்,) இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பனஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) நிலம், நிலத்தன், எட, எடத்தான், தில், எனி. [ஒருமொழிகள்.]

(2.) நிலம்பலிது, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலங்கடாநான். [தொடர்மொழிகள்.]

(3.) எட்டு, தாமரை, வேங்கை. [பொது மொழிகள்.]

(எட்டு = ஒள்ளன், எள்ளத்த. தாமரை = ஒப்பு, தாவுவற்றாமரை. வேங்கை = புலி, வேவற்றகை. சூ. 391 காண்க.)

261. THE TWO CLASSES OF PERSONAL [HIGH CLASS] AND IMPERSONAL [NOT (HIGH) CLASS] NOUNS.

[இருபிணை ஆம்ஆறு.]

உகூக. மக்கள், தேவர், நாகர், உயர்திணை;
மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை.
[வி. 52.]

[மக்களுந் தேவரும் நாகரும் உயர்திணை (ஆம்); (அவரை) ஒழிந்த ("விலங்கு" முதலிய) உயிர் உள்ளனவும், ("நிலம், நீர்" முதலிய உயிர்) இல்லனவும், அஃறிணை (ஆம்).]

262. DIVISIONS OF WORDS OF THE HIGHER CLASS: SINGULAR MASCULINE, SINGULAR FEMININE, AND PLURAL OF BOTH.

[கம்பாளுள் சில பாலும், அவற்றிற்கு உரியதின்மையும்.]

உகூஉ. ஆண், பெண், பலர் என முப்பாற் றுயர்தினை.

[வி. 53.]

[ஆண், பெண், பலர் என்னும் இம்மூன்று பாலினையும் உடைத்து உயர்தினை.]

ஆடவர் எ-து ஆண்பனமை,
பெண்டி எ-து பெண்பனமை,
மக்கள் எ-து இருவன்பனமை.

263. DIVISIONS OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS: SINGULAR AND PLURAL.

உகூஈ. ஒன்றே, பலன் றிருபாற் றஃறினை.

[வி. 53.]

[ஒன்றும், பலவும் என்னும் இரண்டு பாலினை உடைத்து அஃறினை.]

அகிறனைக்கண்ணும் சேயல் எ-து ஆண்பாலும், பெடை எ-து பெண்பாலும் உண்டு.

264. EPICENES.

[நினைபால்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உகூசு. பெண்மை விட் டான் அவா வுவுபே டான் பால்;

ஆண்மை விட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்;

இருமையும் அஃறினை அன்னவும் ஆகும்.

[பெண்டன்மையினை விட்டு, ஆண்டன்மையினை அவாவவன வாகிய பேடுகள் (உயர்தினை) ஆண்பால் ஆம்; ஆண்டன்மையினை விட்டுப் பெண்டன்மையினை அவாவவன வாகிய பேடுகள் (உயர்தினைப்) பெண்பால் ஆம்; இவ்விருவகைப் பேடுகளும் (உயர்தினை ஆம் அன்றி,) அஃறினையை ஒப்பனவும் ஆம்.]

(உ-ம்.) “பெண்ணவாப் ஆண்டுகூத பேடி அணிபவோ,
நாதக்க கலம்?”

265. THE THREE PERSONS WITH THEIR VARYING திணை AND பால்.

[மூன்றிடத்துஞ் சொல் தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்தும் ஆறு.]

உகூரு. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பின,
பெறப்படுந் திணை பால் அனைத்தும்; ஏனை
இடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே.

[வி. 54.]

(வெளி ப்படைச் சொல்லாயுங், குறிப்புச் சொல்லாயும், வழக்கின் கண்ணுஞ், செய்யுட்கண்ணும் நிற்கும்) படர்க்கைவினைமுற்றுச் சொல்லையும், படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லையும் முன் குறித்தால், (பின் அவ்விருவகைச்சொல்லுங் கருவியாக) இருதிணையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும். ஒழிந்த தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல்லையுந், தன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லையும் (முன் குறித்தாற் பின்பு அந்நால்வகைச் சொல்லுங் கருவியாக இருதிணை ஐம்பாலுள்) ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப்படும்.]

(உ-ம்)	<table border="0"> <tr> <td>நடந்தான்.</td> <td rowspan="3">} நடந்தான்</td> </tr> <tr> <td>நடந்தாள்.</td> </tr> <tr> <td>நடந்தது.</td> </tr> </table>	நடந்தான்.	} நடந்தான்	நடந்தாள்.	நடந்தது.	} இவை மூன்று தம்மை உணர்த்திப், பின்பு இருதிணை ஐம்பாலாகப் பொருள்களை உணர்த்தின.
நடந்தான்.	} நடந்தான்					
நடந்தாள்.						
நடந்தது.						
<table border="0"> <tr> <td>அனை</td> <td rowspan="3">} அவர்</td> </tr> <tr> <td>அவள்.</td> </tr> <tr> <td>அது.</td> </tr> </table>	அனை	} அவர்	அவள்.	அது.		
அனை	} அவர்					
அவள்.						
அது.						
<table border="0"> <tr> <td>நடந்தேன, நடந்தேம்.</td> <td rowspan="3">} இவை மூன்று தம்மையும், பின்பு ஒருமைப்பாலையும், பன்மைப்பாலையும், உணர்த்தின.</td> </tr> <tr> <td>நடந்தாய், நடந்தீர்</td> </tr> <tr> <td>நீ, நீர்.</td> </tr> </table>	நடந்தேன, நடந்தேம்.	} இவை மூன்று தம்மையும், பின்பு ஒருமைப்பாலையும், பன்மைப்பாலையும், உணர்த்தின.	நடந்தாய், நடந்தீர்	நீ, நீர்.		
நடந்தேன, நடந்தேம்.	} இவை மூன்று தம்மையும், பின்பு ஒருமைப்பாலையும், பன்மைப்பாலையும், உணர்த்தின.					
நடந்தாய், நடந்தீர்						
நீ, நீர்.						

266. THE THREE PERSONS.

[மூவிடம் ஆம்ஆறு உணர்த்துகின்றது.]

உகூசு. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை மூ விடனே.

[வி. 54.]

[மூவிடம் ஆவன: தன்மையும், முன்னிலையும், படர்க்கையும் ஆம்.]

267. PROSE.

[வழக்கம் இன்னதென்பது.]

உகௌ. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி,
மருஉ, என் றுரு' மூவகை இயல்பும்;
இடக்கர் அடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி,
எனு'முத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

[இலக்கணமுடையது என்றும், இலக்கணப்போலி என்றும், மருஉ என்றும், வழங்கும் மூவகை இயல்பு வழக்கும்; இடக்கர் அடக்கல் என்றும், மங்கலம் என்றும், குழுஉக்குறி என்றும், வழங்கும் மூன்று தகுதி வழக்குடனே கூட அறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம்.]

(-ம்)	(1) தீலம், சீர். [இலக்கணம்.]	}	இயல்பு வழக்கு.
	(2) முனநில. (இல்முன) } புறநகர். (நகர்புறம்) } [இலக்கணப்போலி]		
	(3) அருமருதநனயிச்சு. } (அருமருதநனயிச்சு.) } [மருஉ]		
	(4) கால் கழிஇவருதம். [இடக்காடகல்.]	}	தகுதி வழக்கு.
	(5) தருசினா. (செந்நா) } நனசாடு. (சுடுசாடு.) } [மங்கலம்]		
	(6) சொல்லிளம்பி, (கனரு) } காண. (பாணப்பாசாஆடை.) } [குழுஉக்குறி.]		

268. POETRY.

[செய்யுள் ஆம்ஆறு உணர்ந்துகின்றது.]

உகௌ. பல்வகைத் தாதுவின், உயிர்க்குடல் போற்பல [வி. 137.*]
சொல்லாற் பொருட்கிடன் ஆக, உணர்வினின்
வல்லோர், அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

[வி. 167.]

[(தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீர், என்னும்) எழுவகைத் தாதுக்களினால் உயிர்க்கிடனை இயற்றப்பட்ட உடம்பு போல, (இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் (கு. 271-274.) என்னும்) நால்வகைச் சொற்களாற், பொருட்கிடன் (வி. 214.) ஆகக், கல்வி அறிவினாற் செய்யுள் இயற்றவல்லோர் அவங்காரம்பெற (வி. 194.) இயற்றுவன செய்யுள் ஆம்.]

269. AMBIGUOUS AND UNAMBIGUOUS EXPRESSIONS.

[வெளிப்படையுங் குறிப்பும் ஆம்ஆறும்.]

உகக. ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரந், தகுதி, [உ. 153. 156.]
 ஆகு பெயர், அன் மொழி, வினைக் குறிப்பே,
 முதறொகை குறிப்போடின பிறவுங்,
 குறிப்பிற் றரு மொழி; அல்லன வெளிப்படை. [உ. 137.*]

[(இருதிணை ஆண் பெண்ணுள்) ஒன்றனை ஒழிக்கும் பொதுச்சொல்
 லும் (சூ. 393), (வலித்தல் முதலிய ஒன்பது) விகாரச் சொல்லும் (சூ. 155.
 156.), (மூவகைத்) தகுதி வழக்குச்சொல்லும் (சூ. 267.), ஆகுபெயர்ச்
 சொல்லும் (சூ. 290), அன்மொழித் தொகைச் சொல்லும் (சூ. 410),
 வினைக்குறிப்புச் சொல்லும் (சூ. 321.), முதற் குறிப்புச் சொல்லும்),
 தொகை (க்குறிப்புச் சொல்லும்), (ஐம்முதறொகை அல்லாத பலவாற்றா
 னும் வருங்) குறிப்புச் சொல்லும் (சூ. 449.), இவைபோல்வன பிறவும்,
 குறிப்பினுன் (இருதிணை ஐம்பாற்பொருளுள்) தரும் சொற்களையும்; இவை
 அல்லன எல்லாம் வெளிப்படையான் (அப்பொருள்களைத் தரும் சொற்கள்
 ஆம்.)]

- (உ-ம்.) (1.) ஆயிரம் மகன் பொருதார். [உயிர்நினைவுன்பால்.]
 (2.) இப்பெற்றகத்தும்
 இப்பெற்ற உ வெறித்தன.
 (3.) மனாபுனைத்தி. [தாமசை.]
 (4.) நனாக. [சொல்லி.]
 (5.) புலித்தினுள் [ஆகுபெயர், புலியும்பழம்.]
 (6.) சொல்லவல்லன. [வினாக்கறிப்பு.]
 (7.) அந்ததந்தவென சொல்லக்கூறு. [ருதற்குறிப்பு.]
 (8.) ஐவ். [தொகைக்குறிப்பு, பாண்டவ.]

270. DIFFERENT CLASSIFICATIONS OF WORDS.

[சொல் இவ்வளவினைபுடைது எனபது.]

உஎ௦. அதுவே,

இயற்சொல், திரிசொல், இயல்பிற் பெயர், வினை
 என இரண் டாகும்; இடை, உரி அடுத்து
 நான்கும் ஆந்; திசைவட சொல் அணு காவழி.

[வி. 43.]

[மேற்காட்டிய சொல் இயற்சொல், திரிசொல் என்னும் இயல்பினையு
 டைய பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், என இரண்டாம்; (இவற்று
 டன்) இடைச்சொல்லும், உரிச்சொல்லும் அடுத்து நான்கும் ஆம்; (இவ
 றை) திசைச்சொல்லும், வடச்சொல்லும் அணுகாத இடத்து.]

271. UNEQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

[இயற்சொல்லிலக்கணம்.]

உளக. செந்தமிழ் ஆகித், திரியாதி யார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய இயற்சொல்
[வி. 43.]

[செந்தமிழ் (நிலத்து மொழி) ஆகி, (அந்நிலத்து மொழியுள் மேற்கூறப் பபெம்) திரிசொற்போலாது, கற்றார்க்குந் கல்லாதார்க்கும் ஒப்பத் தம்பொருளை விளக்குந் தன்மையினையுடைய உலக வழக்கு இயற் சொல்லும்.]

(உ-ம்.) மண், பொன். [பெயரியற்சொல்.]
பட்டான். [வினையற்சொல்.]
அவன். [வேற்றையுருபு இடைஇயற்சொல்.]

272. EQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

[திரிசொல் ஆம்ஆறு.]

உளஉ. ஒருபொருள் குறித்த பல சொல் ஆகியும்,
பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆகியும்,
அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் ஆகும்.
[வி. 43.]

[ஒரு பொருளைக் கருதிய பலசொல் ஆகியும், பலபொருளைக் கருதிய ஒருசொல் ஆகியும், கற்றார் உணரும் பொருளவாய் வருவன திரிசொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) கிள்ளை, ககம், தத்தை.

[கிளி என்னும் ஒருபொருள் குறித்த பல பெயர்திரிசொல்.]

(2.) வானம்:

[யானை, சங்கு, கோழி முதலியவற்றைக் குறித்தவால் பலபொருள் குறித்த ஒருபெயர்த் திரிசொல்.]

(3.) பட்டான், செஞ்ஞன், எஞ்ஞன்.

[இவை பேரவியுள் என்னும் ஒருபொருளைக் குறித்தவால் ஒரு பொருள் குறித்த பலவினையத் திரிசொல்.]

(4.) ஆத்தான். [கு. 391 காண்க.]

[ஒலித்தான், சுட்டினான், என்னும் பொருளைக் குறித்தவால் பலபொருள் குறித்த ஒருவினையத் திரிசொல்.]

(5.) சேறம், வருதம். [கு. 145 காண்க.]

[தம், தம் என்னும் விருதிகள் தன்மைப்பன்மை என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பலஇடைத் திரிசொல்.]

(6.) சொல். [கு. 367 காண்க.]

[ஐயத்தையும், அகைசமியைப்பாவதையும் குறித்து கிற்பதால் பூத பொருள் குறித்த ஒரிடைத் திரிசொல்.]

(7.) சரவ, தவ, உறு, நனி [கு. 388 காண்க]
[மிகல் எனவும் ஒருபொருள் குறித்த பலவுரித்திரிசொல்]

(8.) கடி. [கு. 389 காண்க.]
[காப்பு, உர்மை, வீரை, வினக்கம் முதலிய பலபொருள்
குறித்த ஒர் உரித்திரிசொல்.]

273. WORDS OF LOCAL USAGE. PROVINCIALISMS AND FOREIGN WORDS.

[திசைச்சொல் வரும் ஆறு.]

உளந். செந்தமிழ் நிலஞ் சேர் பன்னிருநிலத்தினும்,
ஒன்பதின் றீரண்டினிற் றமிழ் ஒழி நிலத்தினுந்,
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப.
[வி. 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு (கொடுத்தமிழ்) நிலத்தின்
கண்ணும் (பதினெண் மொழியுள், தமிழும் மேற்கூறும் வடசொற்குக்
காரணம் ஆகிய ஆரியமும் ஒழிந்த) பதினாறு மொழியும் வழங்கும் பதி
னாறு நிலத்தின் கண்ணும், (உள்ளோர்) தங்குறிப்பினவாய் (ச் செந்தமிழ்
மேலார் குறிப்பின் அன்றி, அத்திசைகளின் நின்றஞ் செந்தமிழ் நிலத்து
வந்து வழங்குவன) திசைச்சொல் என்று கூறுவர் (புலவர்.)]

வேண்பா.

THE TWELVE DISTRICTS WHERE INFERIOR TAMIL IS SPOKEN.

தென்பாண்டி, குட்டங், குடங், கற்கா, வேண், ஸூழி,
பன்றி, அருவா, அதன்வடக்கு, — நன்றாய
சீதமலாடு, புனாடு: செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.

[இவை பன்னிரண்டுங் கொடுத்தமிழ் நாடு.]

கலித்துறை.

THE SEVENTEEN DISTRICTS LYING AROUND THE TAMIL COUNTRY.

சிக்களஞ், சோனகஞ், சாவகஞ், சீனந், துழுக், குடகங்,
கொங்கணங், கன்னடங், கொல்லந், தெலுங்கங், கலிங்கம், வங்கம்,
கங்க, மகதங், கடாரங், கவுடங், கடுங்குசலந்
தங்கும் புகழ்த்தமிழ் குழ்பதி னேழ்புவி தாம் இவையே.

[முற் குறித்தவைகளைச் சூழ்ந்த தமிழ் ஒழிந்த பதினேழு தேசங்கள்.]

(உ-ம்) பகைவப் பெற்றம். [தென்பாண்டி] அந்தோ. [சிக்கலம்]
சோழநாத சொந்தி. [குட்டம்.] பாண்டி. [தெலுங்கு]
தாயைத் தன்ன. [குடம்.] மகாததைத் தொக்கு. [தங்குலம்.]

274. SANSKRIT WORDS.

[வடசொல் ஆம்ஆறு.]

உஎசு. பொது எழுத் தானுஞ், சிறப்பெழுத் தானும்,
ஈர் எழுத் தானும், இயைவன வட சொல்.

[வி. 43.]

[(ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும்) பொதுஎழுத்தானும், (ஆரியத்திற்கே உரிய) சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்தானும், இவ்விரண்டினனுஞ் (செந்தமிழ்ச்சொல்லை ஒப்பன ஆகி, வடதிசைக்கணினுஞ் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து) வழங்குவன வடசொல் ஆம்.]

(உ-ம) அமலம் [பொது எழுத்தால்.] AMALAM.
சிறதி. [சிறப்பெழுத்தால்.] SIDD'HI.
சலம. [ஈரெழுத்தால்.] JALAM.
[சூ. 146, 147 காண்க.]

§ 2. பெயர்ச்சொல்.

275. NOUN.

[பெயரின் பொது இலக்கணம்.]

உஎரு. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து, தொழில் அல காலந் தோற்று,
வேற்றுமைக் கிடன் ஆய்த், திணை பால் இடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே.

[வி. 44. 48. 49.]

[இடுகுறியுங், காரணக்குறியும், மரபினையும், ஆக்கப்பாட்டினையும் தொடர்ந்து, வினையால் அணையும் காரணக்குறி ஆகிய தொழிற்பெயர் ஒன்றுங் காலந் தோற்ற அல்லன காலந் தோற்றாவாய், எட்டு வேற்றுமையுஞ் சார்த்தகிடமாய், இருதிணை ஐம்பால் மூவிடத்துள் ஒன்றினை ஏற்பவும், பலவற்றினை ஏற்பவுமாய் வருவன பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) மரம், கருகு. [இடுகுறி மரபு தொடர்த்தகைதன். ARBITRARY-PRIMITIVES.]

(2.) பறவை. [காரணக்குறிமரபு தொடர்த்தகைதன். DESCRIPTIVE-PRIMITIVES.]

(3.) பாட்டினுள் குரான பெயர் டுட்டடை. [இடுகுறி யாக்கை தொடர்த்தகைதன். ARBITRARY-DERIVATIVES.]

(4.) பெண்ணை. [காரணக்குறியாக்கை தொடர்த்தகைதன். DESCRIPTIVE-DERIVATIVES.]

(5.) மரம் [இடுகுறிப்பொதுப்பெயர். காரணமின்றிப்பலவகை மரங்களைக்குறிக்கும்.]
[ARBITRARY-GENERIC.]

(6.) பனை. [இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர். காரணமின்றி ஒச்சநிமாங்களைக்குறிக்கும்.]
[ARBITRARY-SPECIFIC.]

(7.) அணி. [காரணப்பொதுப்பெயர் பலவகை அலங்காரங்களுக்குப்பொது. அணிவதால்அணி.]
[DERIVATIVE-GENERIC.]

(8.) முடி. [காரணச் சிறப்புப்பெயர் வேகத் அணியும் முடிக்குச் சிறப்பு. முடிவதால் முடி.]
[DERIVATIVE-SPECIFIC.]

276. PERSONAL MASCULINE NOUNS, SINGULAR.

[உயர்நிலை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள்.]

உஎசு. அவற்றுள்,

கி¹ணை, எ²ண், கு³ழை, டு⁴ தல், பல¹ பொருள்; தி⁵ணை, தே⁶ம்,
உ⁷ளர், வா⁸ன், அ⁹கம், பு¹⁰ற, முத¹¹ல நிலன்; யா¹²ண்
டி¹³ருது, ம¹⁴தி, நா¹⁵ள், ஆ¹⁶திக் கா¹⁷லம்;
தோ¹⁸ள், கு¹⁹ழல், மா²⁰ர்பு, ண்²¹ண், கா²²து, மு²³தல் உ²⁴றுப்
பள²⁵வறி வொ²⁶ப்பு, வ²⁷டிவு, நி²⁸றங், க²⁹தி,
சா³⁰தி, கு³¹டி, சி³²றப், பா³³திப், பல்^V குணம்;
ஒ³⁴தல், ஈ³⁵தல், ஆ³⁶திப் பல்^{V1} வி³⁷ணை;
இ³⁸வை அ³⁹டை சு⁴⁰ட்டு வி⁴¹னாப் பிற⁴² மற்⁴³றே
மற்⁴⁴ற னவ் வீ⁴⁵று; ந⁴⁶ம்பி, ஆ⁴⁷டுஉ,
வி⁴⁸டலை, கோ⁴⁹, வே⁵⁰ள் கு⁵¹ரிசி றே⁵²ன்றல்;
இ⁵³ன்னன; ஆ⁵⁴ண் பெ⁵⁵யர் ஆ⁵⁶கும் எ⁵⁷ன்ப.

[வி. 52. 8.]

[(மேல் பெயரே என்றவற்றுள் இங்ஙனம் பகுத்துக் கூறிய) பொருள் ஆதி ஆறனோடும், இவற்றை அடையுஞ் சுட்டினோடும், வினாவினோடும், பிற என்பதனோடும், மற்றென்பதனோடும் பொருந்திய னகர ஈற்றுப்பெயர்களும்; "நம்பி" முதலாக எடுத்து ஒதிய (ஏழு) பெயர்களும்; இவை போல்வன பிறவும்; (உயர்நிலை) ஆண்பாற் பெயர்கள் ஆம் என்று சொல்லுவத். (புலவர்.)]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

- (உ-ம்.) (1.) தமன், கமன். [கிளியால் வருபெயர்.]
 (2.) ஒருவன். [எண்ணால் வருபெயர்.]
 (3.) அவையத்தான். [கூட்டத்தால் வருபெயர்.]
 (4.) பொன்னன். [முதல் என்பதற்கால் வருபெயர்.]
 (5.) பெற்பன், } [மலை, பாலை, முல்லை,
 மறவன். } மருதம், செய்தல் ஆகிய
 இடையன். } ஐந்தினையால் வருபெயர்.]
 ஊரன். }
 சேர்ப்பன். }
 (6.) சோழியன். [தேசத்தால் வருபெயர்.]
 (7.) சிறுநூரன். [ஊரால் வருபெயர்.]
 (8.) வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான். [வான்,
 அகம், புறம், ஆகிய மூன்றால் வருபெயர்.]
 (9.) மண்ணகத்தான். [முதல் எனத்தினால் வருபெயர்.]
 (10.) மூவாண்டியன். }
 (11.) வேனிலான். } [ஆண்டு, இருத, மதி, நாள் ஆகிய
 (12.) தையான். } கா, கினால் வருபெயர்.]
 (13.) ஒணத்தான். }
 (14.) கெருகலான். [ஆதிஎன்றதினால் வருபெயர்.]
 (15.) திணி தோளான். }
 (16.) செவ குஞ்சியன். } [தோள் முதலிய ஐத்தால் வரு
 (17.) வரை மர்ப்பான். } பெயர்.]
 (18.) செம் கண்ணான். }
 (19.) குழைக் காதான். }
 (20.) குருந் தானன். [முதல் என்பதினால் வருபெயர்.]
 (21.) பெரீபன். }
 (22.) புலவன். }
 (23.) புலிபனையன் }
 (24.) கூவன். [அளவு, அநீவு, ஒப்பு, அடிவு,
 (25.) கரியன். நிறம், கடி சாதி, குடி, சிறப்பு ஆகிய
 (26.) மானுடன். ஒன்பதினால் வருபெயர்.]
 (27.) அரகன். }
 (28.) சோழன். }
 (29.) ஆசிபன். }
 (30.) கல்லன். [ஆதி என்றதினால் வருபெயர்.]
 (31.) ஒதவான். } [ஒதவ சதல் எனத்தி இரண்டாலும்
 (32.) சவான். } வருபெயர்.]
 (33.) கணக்கன். [ஆதிஎன்பதினால் வருபெயர்.]
 (34.) இவன் }
 (35.) அவன் } [சட்டி, விை, பிற மற்ற என்பவற்றால்
 (36.) பிறன் } வருபெயர்.]
 (37.) மற்றபான். }

இவை எல்லாம் பொரு
தற்கால் வருபெயர்.

II.
இவை இடத்தால் வரு
பெயர். [கிவன்.]

III.
இவை காலத்தால் வரு
பெயர்.

IV.
இவை அவயவத்தால் வரு
பெயர். [கினை.]

V.
இவை குணத்தால் வரு
பெயர்.

VI.
இவை தொழிலால் வரு
பெயர். [வினை.]

[கு. 132 காண்க.]

277. FEMININE PERSONAL NOUNS, SINGULAR.

[உயர்நிலைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள்.]

உளள. கிளை முதல் ஆகக் கிளந்த பொருள்களுள்
 எவ்வொற் றிகரக் கேற்ற ஈற்றவும்;
 தோழி, செவிவி, மகடுஉ, நங்கை,
 தையலோ டின்னன; பெண்பாற் பெயரே.
 [வி. 52. 5.]

[மேலைச் சூத்திரத்துக்) கிளமுதலாகப் பகுத்துக் கூறிய அறுவகைப்
 பொருள்களும் எனக் குறையும், இக்ர உயிரும் உறுதற்கேற்ற அவ்வினை

உற்றவாய் வரும் பெயர்களும்; “தோழி” முதலாக எடுத்தோதிய (ஐந்து) பெயர்களும்; இவற்றுடனே இவை போல்வன பிறவும்; (உயர்திணைப்) பெண்பாற்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தம்.
ஒருத்தி.

இருள், மாத, அரவை, அங்கை, மடந்தை.

278. PLURAL OF NOUNS OF THE HIGHER, OR PERSONAL CLASS.

[பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள்.]

உளவு. கிளந்த கிளை முதல் உற்றரவ் வீற்றவும்;

கள் என் சுற்றின் ஏற்பவும்; பிறவும்;

பல்லோர் பெயரின் பகுதி ஆகும்.

[வி. 69. 52. s.]

[மேற்கூறப்பட்ட கிளைமுதலிய் அறுவகைப் பொருளையும் பொருந்திய ரகர ஒற்றிற்றுப் பெயர்களும்; கள் (என்னும் விசுவசை) ஈராகவுடைய பெயர்களுள் சுண்டைக்குப் பொருந்தி வருவனவும்; இவை போல்வன பிறவும்; பலர்பாலின் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தம், இருவர்.
கோகல், மனக்கல்.
தம்கல், அரசர்கல்.
மாசுதல், மக்கல்.

279. SINGULAR OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS, TAKING THE TERMINATION து.

[அஃறிணை ஒருமைக்குரிய பெயர்கள்.]

உளவு. வினாச் சுட் டெனும், வேறும் ஆம் பொருள்

ஆதி உறு துச்; சுட்டனை ஆய்தம்;

ஒன்றென் எண் இன்னன ஒன்றன் பெயரே.

[வி. 69.]

[வினாவின் கண்ணுஞ் சுட்டின்கண்ணுங் கரந்து அவற்றுடனாயும், (வினாவஞ் சுட்டவுமபடாது) வேறாயும், வரும்பொருளாதி ஆறனையும் பொருந்திய தவ்விசுவசை ஈற்றுப்பெயருஞ்; சுட்டோடு கூடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய தவ்விசுவசை ஈற்றுப்பெயரும்; ஒன்று என்னும் எண்ணாகு பெயரும்; இவை போல்வன பிறவும்; அஃறிணை ஒருமைப் பெயர் ஆம்.]

- (உ-ம்) (1.) எத, யாத. [வினாவிலே மறைத்தத.]
 (2.) இத, அத, உத. [சட்டிலே மறைத்தத.]
 (3.) குழைபத, மிலத்தத, மூலத்தத, கோட்டத, கரியத, ஆடலத. [வினாவைச்
 சட்டவும் படாமல், பொருள் முதலான ஆறையும் பொருத்தியத.]
 (4.) அகித, இகித, உகித. [எட்டோடு கூடிய ஆயத்தம்.]
 (5.) ஒன்ற.

(6.) பிறத, அனையத, ஏற்றையத. [அவைபோல்வன.]

280. PLURAL OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS, ENDING
 IN வை, அ, வ், கன் AND NUMERALS.

[அகிறிணைப் பன்மைக்குரிய பெயர்கள்.]

உஅ0. முன்னர் அவ்வொடு வருவை; அவ்வும்;
 சுட்டிது வவ்வும்; கள்ளிது மொழியும்;
 ஒன்றல் எண்ணும்; உள்ள, இல்ல,
 பல்ல, சில்ல, உள, இல பல, சில;
 இன்னவும்; பலவின் பெயர் ஆகும்மே.

[வி. 69.]

[முன்னர்க் கூறிய “வினாக்கட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள் ஆகி”
 ஆறனோடும், (ஏற்ற பெற்றி) வரும் வகா ஐகார ஈற்றுப் பெயர்களும்;
 அகர ஈற்றுப் பெயர்களும்; வகர (ஒற்று) ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும்;
 கள் (என்னும் பகுதிப் பொருள் விருதி) இறுதி ஆகிய பெயர்களும்; ஒன்
 றல்லாத (இரண்டு முதலிய) எண்ணுரு பெயர்களும்; “உள்ள” என்பது
 முதலிய (குறிப்புவினையால் அணைந்த எட்டுப்) பெயர்களும்; இவை
 போல்வன பிறவும்; அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்) (1.) எனை.
 (2.) இவை.
 (3.) செடியனை
 (4.) பொருள், பொருளை.
 (5.) அம், இம்.
 (6.) யானைகள்.
 (7.) இரண்டு, மூன்ற, கோடி.

281. OTHER NOUNS OF THE LOWER CLASS ARE EITHER SINGULAR OR PLURAL. THEY HAVE NO DISTINCTION OF NUMBER.

[அகற்றினை இருபாதுக்கும் உரிய பெயர்கள்.]

உஅக. பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள் பாற் பொதுமைய.

[அஃறிணைப் பெயர்களுள், (இங்ஙனம்) பால் பகுத்தலை ஒழிந்து நின்ற பெயர்கள் அனைத்தும், (அத்தினை இரு) பாற்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்) யானை வந்தது.
யானை வந்தன.

தொல்ப. “தெரிநிலை உடைய அகற்றினை இயற்பெயர்
ஒருமையும் பன்மையும் திணையெடு வரினே”

282. DIVISIONS OF NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES.

[இருதிணைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள்.]

உஅஉ. ¹முதற் பெயர் நான்குஞ், ²கிணைப் பெயர் நான்கும்,
³கிணைமுதற் பெயர்ஒரு நான்கு⁴முறை இரண்டும்,
⁵தன்மை நான்கு⁶முண்ணிலை ஐந்தும்,
⁷எல்லாந், ⁸தாந், ⁹தான், இன்னன, பொதுப்பெயர்.

[“முதற்பெயர்” முதலான ஒன்பது கூற்றுப் பெயர்களும்; இவைபோல் வன பிறவும், (இருதிணைக்கும் உரிய) பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்) குரியன உதித்தன, குரியன உதித்தது
ஊண் வந்தன, ஊமைவந்தன.

[283 காண்க.]

தன்மை என்னும் முன்னிலை ஐந்தும் கு. 285 காண்க.]

283. SUBDIVISIONS OF NOUNS (282.) ACCORDING TO GENDER AND NUMBER.

[முதற் பெயர் முதல், முறைப்பெயர் இருக்க கிடந்தவற்றைக் காரணவகையால் வகுத்தல்.]

உஅரு. ஆண்மை, பெண்மை, ஒருமை, பன்மையின்

ஆம் அந் நான்மைகள்; ஆண்பெண் முறைப் பெயர்.

[“ஆண்மை” முதலிய இந்நான்கு பாலங் காரணமாக, முற்கூறிய முதற்பெயர், கிணைப்பெயர், கிணைமுதற்பெயர் என்னும் மூன்றும் ஒவ்

II. பங்கு.] II. சொல்லுகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

வொன்றும் நந்நான்காம்; ஆண்மை, பெண்மை (என்னும் இருபாலங் தாரணமாக) முறைப்பெயர் இரண்டாம்.]

ஆண்மை.	பெண்மை.	ஆண்மை.	பெண்மை.	
1. சாததன்,	சாத்தி	சோதை,	சோதைகள்.	ஆச: 4.
	[இவை முறைப்பெயர்.]			
2 முடவன்,	முடத்தி.	செவீவீ,	செவீவீகள்.	ஆச: 4.
	[இவை சினைப்பெயர்]			
3 முடக்கொற்றன்,	முடக்கொற்றி	கொடும்புறமருதி,	கொடும்புறமருதிகள்.	ஆச: 4.
	[இவை சினைமுறைப்பெயர்]			
4. தந்தை,	தாய்.			ஆச: 2.
[இவை முறைப்பெயர்]				

இவை எல்லாம் வீருதி அநிநினைப்பணைக்குச்சொல்லு; ஆயினும், உயிநினைப்பணைமையிலும் வீரவி வரும்.

284. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES (281.) TAKE THE DISTINCTIONS OF பால்.
[திணைப் பொதுவாய் நின்ற பெயர்கள்.]

உ.அ.ச. அவற்றுள்,

ஒன்றே இருதிணைத் தன்பால் ஏற்கும்.

[("முறைப்பெயர்" முதலவாகக் கூறப்படும் இருபத்தாறும் (சூ. 282.), பிறவும், ஆகிய பொதுப்பெயர்களுள்) ஒவ்வொன்று இருதிணைக் கண்ணுந் தன்றன் பால்களை ஏற்கும்.]

- (உ-ம்) { சாததன் இவன்; சாத்தி இவள்.
(1.) { சாததன் இவ்வெருது; சாத்தி இப்பச.
          { சோதை இவன்; சோதை இவள்.
          { சோதைகள் இவா; சோதைகள் இவள்.
(2.) { தந்தைஇவன்; தந்தை இவ்வெருது.
          { தாய் இவள்; தாய் இப்பச.
(3.) { யான் கம்பி; யான் கவகை; யான் பூதம்.
          { யாம் மக்கள்; யாம் பூதங்கள்.

285. THE PERSONS OF PRONOUNS.

[தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப் பெயர்கள்.]

உ.அ.ரு. தன்மை: யான், நான், யாம், நாம்; முன்னிலை:

எல்லீர், நீயிர், நீவீர், நீர், நீ.

அல்லன படர்க்கை; எல்லாம் எனல் பொது.

[வி. 72. 73.]

["தன்மைப்பெயர்" நான்காவன: யான், நான், யாம், நாம் (என்பன ஆம்.)
"முன்னிலைப்பெயர்" ஐந்தாவன: எல்லீர், நீயிர், நீவீர், நீர், நீ (என்பன ஆம்.)

(வினை பாலுள் ஒன்றற் கேற்பவும் பொதுவும் ஆகிய பெயர்களுள் இவ்
விரண்டிடத்து ஒன்பது பெயரும்) அல்லாத பெயர்கள் அனைத்தும் “படர்
க்கை” (இடத்திற்குரிய ஆம்). (அவற்றான்,) எல்லாம் என்னும் பெயர்
(ஒன்று) மூவிடத்திற்கும் உரித்தாம்.]

286. THE PERSONS OF VERBAL NOUNS.

[வினைப்பெயர்களுக்கும் வினையால் அணையும் பெயர்க்கும் இடம் வருத்தல்.]

உறுக. வினையின் பெயரே ; ர்க்கை; வினையால்
அணையும் பெயரே யாண்டும் ஆகும்.

[வி. 94. 95.]

[“யான் உண்,” “நீ உணல்,” “அவன் உணல்,” எனமூவிடத்து
ஆயினும் “அவ்வுணல், தினல்,” என்றற்றொடக்கத்து) வினையின்பெயர்
படர்க்கைக்கே உரிய ஆம். அவ்வினையால் அணையும்பெயர் (அவ்வினை
யின் பெயர்போல் படர்க்கைக்கே உரிய ஆகாது, “உண்டேனை,” “உண்
டாலை,” “உண்டானை,” எனத் தனித்தனி) மூவிடத்திற்கும் உரிய ஆம்.]

[கு. 338 காண்க.]

287. THE NUMBERS OF PRONOUNS.

[பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களைப்பற்றிச் சொல்லியது.]

உறுஎ. தான், யான், நான், நீ, ஒருமை; பன்மை தாம்,
யாம், நாம், எலாம், எலீர், நீயிர், நீர், நீவீர்.

[வி. 72. 74.]

[தான், யான், நான், நீ, (என்னும் நான்கும் இருதினை முக்கூற்று, ஒரு
மை (ப்பெயர் ஆம்). தாம், யாம், நாம், எல்லாம், எல்லீர், நீயிர், நீர்,
நீவீர் (என்னும் எட்டும் இருதினை இருக்கூற்றுப்) பன்மை (ப்பெயர் ஆம்).]

இருதினை முக்கூற்று = ஆன், பென், ஒன்ற.
இருதினை இருக்கூற்று = பன், யன், [கு. 262. 263.]

288. NOUVEAU NOM NOUVEAU NOM.

[எண்ணல் வரும் உயர்திணைப் பெயர்க்கு ஆவனார் புறன்னை.]

உயி. ஒருவன், ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில.

[வி. 159.]

[(எண்ணன் உயர்திணை ஆண்பாற்பெயரும், பெண்பாற்பெயரும், வருங்காலத்து ஒன்றென்னும் எண்ணினே) “ஒருவன்,” “ஒருத்தி,” என வருவன அன்றி, இவற்றின்மேல் “இரண்டு” முதலிய எண்களான் இப் பெயர்கள் வருவன இவ ஆம்.]

[ஒருவர் என கருதி அன்றி இருவர், இருத்தி என வர]

289. THE NOUN ஒருவர்.

உயி. ஒருவர் என்ப துயர் இரு பாற்றாய்ப்

பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

[வி. 159.]

[“ஒருவர்” என வழங்குஞ் சொல் உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டற்கும் பொதுவாய், (அத்திணைப்) பன்மை (வாய்பாட்டு) வினை யைக்கொண்டு முடியும் பாங்கினை உடைத்து என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

- (உ-ம்.) (1.) ஆடவருள் ஒருவர் அறத்திவழி சிற்பர்.
(2.) பெண்டிருள் ஒருவர் கொழான்வழி சிற்பர்.
(3.) யாஅர் ஒருவர் உலகத்தோர் சொல்லில்வர்.

290. SYNECDOCHE.

[காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயர் ஆம்ஆற.]

உக0. பொருண்முதல் ஆறே டளவை, சொற், ருனி,
கருவி, காரியம், கருத்தன், ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகு பெயரே.

[வி. 162.]

[பொருளே, இடமே, காலமே, சிணையே, குணமே, தொழிலே, என் னும் ஆறுடனே, (இவற்றின் பகுதிய ஆகிய நால்வகை) அனைவையே, சொல்லே, தானியே, கருவியே, காரியமே, கருத்தாவே (என்னும் ஆறும்) ஆகியாக வரும் பொருள்களுள் ஒருபொருளின் இயற்பெயரானே அப்

பொருளினுக்கு இயைந்த பிறிதொரு பொருளைத் தொன்று தொட்டு வரு முறையே, கூறிவருவன ஆகுபெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1) தாமரை அனைய தார். ஆம்பல் அனைய தேம்பெரி செவ்வாய்.
[முதற்பொருளின் பெயர் அதின் இனையடிபு மலருக்கும் ஆயிற்ற.]

(2) அகன் அமர்த்து.
[இடப்பெயர் மனத்துக்காயிற்ற.]

(3) கார்த்திகை பூத்தது.
[காலப்பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் வேகத்தோன்றிக்கும் ஆயிற்ற.]

(4) னர் அறத்தது.
[இத மும்மடி ஆகுபெயர்; எப்படிபெனில், கார் என்பது நிறம், அது மேகத் திற்கும் ஆகும், மேகத்தின் பெயர் பருவத்தக்கும் ஆகும், அப்பருவத்தின் பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் பயிருக்கும் ஆகும்.]

(5) புளி முகத்தது.
[இனையபெயர் முதலுக்காயிற்ற. இத இருமடி ஆகுபெயர். எப்படிபெனில், புளி என்பது சுவையபெயர், அது பழத்தக்கும் ஆயிற்ற. அப்பழத்தின் பெயர் மரத்திற் கும ஆயிற்ற.]

(6) புனித்தின்குண.
[சுவையபெயர் குணப்பெயர் பழத்திற்கும் ஆயிற்ற]

(7) எழுத்தறியத்திரும் இழிதகைம.
[தொழிற்பெயர் அக்காத்திற்கும் ஆயிற்ற]

(8) கரல்.

(9) அரை
[எண்ணல் அளவைப் பெயர்கள் அவயவங்களுக்கும் ஆயின]

(10) கொஞ்ச கொசுத்தது.
[மனையபெயர் தானி அதின் தானமைய மர்புக்கும் ஆயிற்ற]

(11) திருகரசகம்.
[முதற்கருவிப்பெயர் காரியமைய தலுக்கும் ஆயிற்ற.]

(12) இந்நூல் அலக்காரம்.
[காரியத்தின் பெயர் காரணத்தக்கும் ஆயிற்ற]

(13) இந்நூல் திருகவுஞ்சர்.
[கருத்தாவின் பெயர் தலுக்கும் ஆயிற்ற.]

(14) கரையகத்தான்.
[உலமை ஆகுபெயர்.]

§ 3. வேற்றுமை.

291. CASE.

[மேலே வேற்றுமைக் கிடனாய் என்றார் (275); அவ்வேற்றுமை இனிய எனவும் இத்துணைய எனவும் சொல்லியது.]

உகக. ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈ முய்ப்பொருள் வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை.

[வி. 55.]

[தன்மை ஏற்றுக் கோடற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்கட்கும் இறுதியாய், அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப் படுத்துவன ஆன வேற்றுமைகள் எட்டே ஆம்.]

II. பங்கு.] I. சொல்லதிகாரத்தில். (I.) பெயரியல்.

292. THE SIGNS AND ORDER OF THE EIGHT CASES.

[வேற்றுமைகளின் பெயரும் முறையும்]

உகஉ. பெயரே, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

விளி என் றுகும், அவற்றின் பெயர், முறை.

[வி. 55. &c.]

[('மேல் எட்டே வேற்றுமை என்றவற்றின் பெயர் என்னை? கிடக்கை முறை என்னை? எனில்) "பெயர்" முதலாக "விளி" ஈறாக இங்ஙனம் கூறிய பெயரும் முறையும் ஆம்]

293. THESE SIX TERMINATIONS ADDED TO THE NOMINATIVE

[எழுவாய் உருபே ஏனை உருபுகளையும் ஏற்கும்.]

உகங். ஆறன் உருபும் ஏற்கும் அவ்வுருபே

[(எழுவாய் வேற்றுமையாவது பெயர்மாத்திரையாய்த் தோன்றி நிற்கும் நிலை என்ப; ஆகலின்,) அவ்வெழுவாயாய் நின்ற உருபே (ஐம்முதலிய) ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபும் ஏற்கும்]

294. THE NOUNS நீயிர், நீவிர், நான் HAVE NO OTHER CASE [EXCEPTION TO 293.]

[இரண்டாவது முதலிய எழுருபும் ஏலாதன இவை.]

உகசு. நீயிர், நீவிர், நான், எழுவாய் அல பெறு.

[வி. 72. 73.]

[இம்முன்று பெயரும் எழுவாய் வேற்றுமையினை அன்றி, ஏனைஎழு வேற்றுமையினையும் ஏலா.]

295. THE NOMINATIVE IS THE NOUN ITSELF. ITS RELATION TO THE PREDICATE

[எழுவாயாகிய பெயர் வேற்றுமையதிலக்கனம்.]

உகரு. அவற்றுள்,

எழுவாய் உருபு திரிவில் பெயரே,

வினை, பெயர், வினாக் கொளல் அதன் பயனிலையே.

[(மேற்கூறிப் போந்த எட்டு வேற்றுமையுள்) முதல்வேற்றுமையின் உரு

பாவது திரியில்லாத பெயரே (ஆம்). அதன் பொருளாவது: வினையையும், பெயரையும், வினாவையும் கொளப் பொருணிலையாய் வருதல் ஆம்.]

(உ-ம்.) எத்தன் எத்தன். [வினா. வி. 129.]
எத்தன் இவன். [பெயர். வி. 131.]
ஆயத? [வினா.]

296. THE SECOND OR ACCUSATIVE CASE: ITS SIGN AND SIGNIFICATIONS.

[ஐயுருபு: இரண்டாம் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

உகசு. இரண்டா வதன் உரு பையே; அதன் பொருள்:

ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல்,

ஒத்தல், உடைமை, ஆதி, ஆகும்.

[வி. 58. 129.*]

[இரண்டாம் வேற்றுமையினது உருபு (மேற்கூறிய) ஐயுருபு ஒன்றுமே. அதன் பொருள்களாவன: (தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை) ஆக்கப்படு பொருளாகவும், அழிக்கப்படுபொருளாகவும், அடையப்படுபொருளாக வுந், துறக்கப்படுபொருளாகவும், ஒக்கப்படுபொருளாகவும், உடைமைப்படுபொருளாகவும், இவைபோல்வன பிறவாகவும், (வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

(உ-ம்.)	{	என்தான்.	[ஆக்கல்.]	{	[செய்யப்படுபொருள்.]
		உடைதான்.	[அழித்தல்]		
		செய்தான்.	[அடைதல்.]		
		இழந்தான்.	[நீத்தல்.]		
		ஒத்தான்.	[ஒத்தல்.]		

297. THE THIRD CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[மூன்றாம் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

உகௌ. மூன்றா வதன் உரு பால், ஆன், ஓடோடு;

கருவி, கருத்தா, உடனிகழ் வதன் பொருள்.

[வி. 59.]

[மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு (மேற்கூறிய) ஆலே அன்றி, ஆனும், ஒடுவும், ஒடுவும் ஆம். அவற்றின் பொருள்களாவன: (தம்மை ஏற்றபெயர்ப்பொருளை) கருவியாகவும், (எதுப்பொருட்டாகிய) கருத்தா ஆகவும், உடனிகழ்வதாகவும், (வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) அறிவால் ஆகிய காட்சி. [சூட்சு.]

மண்ணால் ஆகிய குடம்.
மண்ணால் இயன்ற குடம்.
தேவனால் ஆகிய உலகம்.

(2.) தச்சனால் செய்யப்பட்ட தேர். [சூத்தா.]

(3.) கொடியொடு எட்டினாள். [உடனிகழ்ச்சி.]
ஊசியொடு குயின்ற துகடப்பட்டம்.

மதியோடெக்கும் முகம்.
பெண்டையாற் பேர்அமர்க் கட்டு. [ஆல் உருபால் வந்த உடனிகழ்ச்சி.]
“மனத்தொடு வாயமை மொழிவீற் றவத்தொடு தானஞ்செய் வாரிற்றலை.”
[வேறவின உடனிகழ்ச்சியும், ஒருவின உடனிகழ்ச்சியும்.]

மதியோடெக்கும் முகம். [செயப்படு பொருளிலே ஒடு வந்தது.]

298. THE FOURTH OR DATIVE CASE: ITS SIGN AND SIGNIFICATIONS.

[நான்காம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

உகூடி. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே.

கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவது ஆதல்,

பொருட்டி, முறை, ஆதியின் இதற்கிதெனல் பொருளே.

[வி. 60.]

[நான்காம் வேற்றுமைக்கு உருபு (மேற்கூறிய) கு ஒன்றுமே ஆம். அதன் பொருளாவது: கொடையும், பகையும், நேர்ச்சியும், தகவும், அது ஆதலும், பொருட்டும், முறையும், முதலான பொருள் (தோன்றப் புணரும் புணர்ச்சிக்கண்,) இதற்கிதென (அங்ஙனம் வருதற்குரிய எப்பொருளினையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருளாகத்,) தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) இரப்போர்க் கீதான். [கொடை.]

(2.) பிணிக்கு மருத்த. [பகை.]

(3.) வினக்கொடு எண்ணெய். [நேர்ச்சி.]

(4.) அரசருக்கே உரித்த. [தகுதி.]

(5.) அவனுக்கு கொல். [அது அது ஆதல்.]

(6.) கழிநுக்கு முற்றேவல் செய்தான். [பொருட்டி.]

(7.) சாத்தனுக்கு மகன். [முறை.]

அவனுக்கும் அவனுக்கும் பொருத்தம் இல்லை. [யாப்பு.]

இன்றைக்கு வரும். [எல்லாம்.]

அவ்வுக்கும் இவ்வுக்கும் காதல். [எல்லாம்.]

அவனுக்குச் சிறந்தவன் இவன். [சிறப்பு.]

மனைக்கு விளக்கு மனைப்பட்டி. [உவமை.]

“ஆதி” என்பதிலே வருக.

299. THE FIFTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[ஐந்தாம் வேற்றுமையினது இலக்கணம்.]

உகக. ஐந்தா வதன் உரு பில்லும், இன்னும்;
நீங்கல், ஒப்பெல்லை, ஏதுப், பொருளே.
[வி. 61.]

[ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபாவன: இல்லும், (மேற்கூறிய) இன்னும் (ஆம்). அவற்றின் பொருளாவன: நீங்கற்பொருளாகவும், உவமைப் பொருளாகவும், எல்லைப்பொருளாகவும், ஏதுப்பொருளாகவும், (தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

I. நீங்கப்பொருள்.

(உ-ம்.) தலைநீர் இழிந்த மயிர் அணையர் மாகத்தர்.
[உருபேற்றசொல் தலை; உருபுசொக்கிய சொல் மயிர்.]
அரசரில் பெரியர் கற்றேர். [உயர்வு.]
ஆவின் இழிந்ததே மேதி. [தாழ்வு.]

II. ஒப்பு.

பலவின் வெளிது கொக்கு. [வண்ணம்.]
அதனிற பெரிது இது. [அளவு.]

III. எல்லை.

உருவரின் கிழக்கு, மருவரின் மேற்குச்சோனாடு.

IV. ஏது.

கண்ணின் அஞ்சென.
வானிகத்தின் ஆயினான்.

300. THE SIXTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[ஆறாம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

கூற. ஆறன் ஒருமைக் க்துவும், ஆதுவும்,
பன்மைக் க்வும், உருபாம்; பண்புறப்
பொன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டந்,
திரியின் ஆக்கம், ஆந்தற் கீழமையும்;
பிறிதின் கீழமையும்; பேணுதல் பொருளே.

[வி. 62.]

[ஆறாம் வேற்றுமையினது ஒருமை (ப் பொருண்மை) க்கு (மேற்கூறிய) அது என்பதே அன்றி, ஆது என்பதும்; பன்மை (ப் பொருண்மை) க்கு

II. பக்ரு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியியல்.

அகரமும் உருபாம். அவற்றின் பொருளாவன: (குணமும் தெய்வியமாகிய) பண்பும், சினையும், ஒருபொருட்கூட்டமும், பலபொருட்கூட்டமும், ஒன்று திரிந்தொன்றானதும், ஆகிய (ஐந்து) தற்கிழமைப் பொருளினையும்; பிறிதின் கிழமைப்பொருளினையும்; (உடையதாகத் தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை) வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம்.)

I. தற்கிழமை.

(I.)

நிலத்தது அகலம். } [பண்புத்தற்கிழமை.]
சாத்தனது இயல்பு.

(II.)

சாத்தனது உள். } [உறுப்புத்தற்கிழமை.]

(III.)

மக்களது பொருதி. } [ஒன்று பல கூடிய ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை.]
செவ்வினது ருபபை.

(IV.)

வீலவ்வினது கூட்டம். } [வேறு பல கூடிய பலவின் கூட்டத்தற்கிழமை.]

(V.)

செவ்வினது பொரி. } [திரிபிணக்கத்தற்கிழமை.]

II. பிறிதின் கிழமை.

சாத்தனது வீல். } [பொருட்பிறிதின் கிழமை.]

சாத்தனது தோட்டம். } [இடப்பிறிதின் கிழமை.]

பிறவும் அன்ன.

எழுதுகை, தனதுதாள். } [ஒருமை.]

எனைக்கை, தனதாக்கை. } [பன்மை.]

301. THE SEVENTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[எழாம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

௩௦௧. ஏழன் உருபுகண் ஆகி ஆகும்;

பொருள் முதல் ஆறும் ஓர் இரு கிழமையின்

இடன் ஆய் நின்றல், இதன் பொருள் என்ப.

[வி. 63.]

[எழாம் வேற்றுமையின் உருபு (மேற்கூறிய) கண்ணே அன்றி, (வருஞ் சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட) பிறவும் ஆம். இவற்றின் பொருளாவன: (தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளாகிய) பொருள்முதலிய ஆறும் (சூ. 132) (மேற்போந்த) இருகிழமைப்பொருட்கும் (சூ. 300.) இடமாகிநிற்க, அவற்றினை வேற்றுமை செய்தலாம், என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

302. VARIOUS NOUNS USED AS SIGNS OF THE SEVENTH CASE.

[மேல் (301) “ஆதி” என்றார்: அவை இவை என்பது.]

நூஉ. கண், கால் கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின்,
முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல்,
பின், பா ட்ளை, தேம், உழை, வழி, உழி, உளி,
உள், அகம், புறம், இல் இடப்பொருள் உருபே.

[வி. 63.]

[இங்ஙனம் “கண்” முதலாக, “இல்” ஈறாக, எண்ணப்பட்ட இருபத்
தெட்டும் இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யும் உருபுகள் ஆம்.]

303. THE EIGHTH CASE: METHODS OF FORMATION AND SIGNIFICATIONS.

[எட்டாம் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

நூந. எட்டன் உருபே எய்து பெயர் ஈற்றின்
திரிபு, குன்றல், மிகுதல், இயல்பயற்
றிரிபும் ஆம்; பொருள், படர்க்கை யோனாத்
தன் முகம் ஆகத் தான் அழைப் பதுவே.

[வி. 64.]

[எட்டாம் வேற்றுமை ஆகிய விளிக்கு வேறுஉருபின்று, (அவ்விளி
அடைந்த) பெயர்ஈற்றின் திரிபுங், கேடும், மிகுதலும், இயல்பும், ஈற்றயல்
நின்றதன் திரிபுமே உருபாம்; இவற்றின் பொருளாவன: இவற்றினை ஏற்ற
படர்க்கைப் பெயர்ப்பொருளை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்
கப்படுவதாக வேற்றுமைசெய்தல் ஆம்.]

304. NOUNS WHICH ADMIT OF THE VOCATIVE.

[பெயருக்குள்ளே விளிக்கப்படுவன இவை.]

நூச. இ, உ, , வேரடை, ஒ, ன, ள, ர, ல,
ய, ஈற் றுயா, , ஒ, ர, அல்
ணஃகான், ஆ, ஈ ருக்கும் பொதுப்பெயர்;
ஞ, ந, ஒழி அனைத்தீற் றஃறிழை விளிப்பன.

[இ, உ, ஊ, ஐ, ஒ, ன, ள, ர, ல, ய என்னும் பத்திற்றுயர்திணைப் பெய
ரும்; இவற்றுள் ஓகாரமும், ரகாரமுமான இரண்டும் ஒழித்துநின்ற எட்டு

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

னே ணகாரமும், ஆகாரமுமான இரண்டும் கூடிய பத்தீற்றுப் பொதுப் பெயரும்; நாலாறுமீறே (சூ. 107.) என்றவற்றுள் ஞகாரமும், நகாரமும், ஈராகாதென மேலே அதிகாரத்து விலக்கிய எகரமும்) ஒழிந்த (சூ. 108.) இருபத்தோர் சுற்றொற்றிணைப்பெயரும் விளிக்கப்படுவன ஆம்.]

௨௨௪

305. GENERAL RULE REGARDING THE TERMINATIONS OF THE EIGHTH CASE.

[மூவகைப் பெயர்க்கும் பொதுவாகிய விளிபுருபு.]

௩௦௫. இம்முப் பெயர்க்கண் இயல்பும், ஏயும்,

இகர நீட்சியும், உருபா' மன்னே.

[வி. 64.]

[மேல் (விளிக்கப்படும் என்ற) மூவகைப் பெயர்க்கண்ணும், இயல்பா தலும், எகாரமிகுதலும், இகர ஈறு ஈகாரஈருய்த் திரிதலும், விளி உருபாம் பெரும்பாலும்.]

(உ-ம்.) முனி. னேந்த [இயல்பு]
முனியே. [எகாரம் மிகுதல்]
நமசி. [இகரம் நீளுதல்.]

306. THE SAME NOUNS IN ஐ.

[ஈகார வீற்றிற்கு எப்பியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௦௬. ஐஇறு பொதுப்பெயர்க் காயும், ஆவும்,

உருபாம்; அல்லவற் றாயும் ஆகும்.

[ஐகார சுற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு (இயல்பும், எகாரமிகுதலும் அன்றி,) ஐகாரம் ஆயும் ஆவுமாய்த்திரிதலும், உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்க்கு அவ்வுருபுகள் அன்றி ஐகாரம் ஆய்எனத் திரிதலும் உருபாம்.]

(உ-ம்.) அன்ன, அன்னா.

307. THE VOCATIVE CASE: PERSONAL NOUNS IN ன்.

[ஈகரவீற்றையர் திணைப்பெயர்க்கெப்பியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௦௭. ஒருசார் னவீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்

அளபீ ற்ழிவ்யல் நீட்சி; அதனே

மீறு போதல்; அவற்றோ டோஉறல்;

ஈழிந் தோஉறல்; இறுதிய ஆதல்;
அதனோ ட்யல்திரிந் தேஉறல்; ஈழிந்
தயல் ஏ ஆதலும்; விளிஉரு பாகும்.

[(பொதுவிதி அன்றி,) எனகரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் ¹சில அள பெழுதலுஞ்; ²சில ஈறுகெடுத்தலுஞ்; ³சில ஈற்றயனீடலுஞ்; ⁴சில ஈற்றயனீண்டு, ஈறுகெட்டு, ஓகார மிகுதலுஞ்; ⁵சில ஈறுகெட்டு, ஓகாரமீகுதலும்; ⁶சில இறுதி எனகர ஒற்று யகரஒற்றாய்த்திரிதலுஞ்; ⁷சில இறுதி எனகர ஒற்று யகர ஒற்றாய்த் திரிந்து, அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய், ஏகார மிகுதலுஞ்; ⁸சில ஈறுகெட்டு, அயலில் அகரம் ஏகாரம் ஆதலும், விளி யுருபாம்.]

(உ-ம்.) அம்பலிழைஅன். [அளபெடை.]

தேடி. [ஈற்றீதத.]

பெருமன. [அயல் நீண்டத.]

இறைவா. [அயல் நீட்சியோடு ஈற்றீதத.]

ஐயாவோ. [அயல் கண்டு, ஈறு கெட்டு, ஒ மிகுதத.]

வாயிலாய. [அயல் வாயிற்று]

வாயிலோயே. [இறதியல்வாயி, ஈற்றயல் ஒ ஆதி, ஏ மிகுதத.]

ஐயே. [ஈறுகெட்டு அகரம் ஏகாரம் ஆயிற்று]

308. THE SAME PERSONAL NOUNS IN என்.

[எனகர இற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் கிறப்புவிதி.]

நாடி. எஃகான் உயர்பெயர்க் களபீறழிவயல்
நீட்சி; இறுதி ய ஒற் றுதல்;
அயலில் அகரம் ஏ ஆதலும் விளித்தன.

[எனகரஈற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குப் (பொதுவிதியன்றி) அளபெழலும், ஈறுகெடலும், அயல்நீடலும், இறுதி எனகரஒற்று யகரஒற்றாதலும், ஈற்ற யல் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளி உருபாம்.]

(உ-ம்.) வீறன் மிகுவோன். [அளபெடை.]

தனி சொல்லல் எல்லா ! [ஈறு கெட்டத.]

எய்காள்! [ஈற்றயல் நீண்டத.]

குறையாய்! [எனம் பகரம் ஆயிற்று.]

தலையிடு சொல்வெம் அடிசேர். [அயல் நீண்ட அ, ஏ ஆயிற்று.]

309. THE VOCATIVE CASE: PERSONAL NOUNS IN ர்.

[ரகர இற்று உயர்திணைப்பெயர்க் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௦௯. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழல்; ஈற்றயல்
அகரம் இ, ஈ, ஆதல்; ஆண்டை ஆ
ஈ ஆதல்; அதனோ டே உறல்; ஈற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் ட்தன் அயல் நீடல்;
ஈற்றின் ஈர் உறல்; இவையும் ஈண்டுருபே.

[(பொதுவிதியன்றி,) ரகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு அளபெழ
லும்; ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலும், ஈகாரமாதலும்; அவ்விடத்து ஆகாரம்
ஈகாரமாதலும்; அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும்; ஈற்றில் ஏகாரம் மிக்கு, அய
லில் யாக்கெட்டு, அதன் அயல்இகரம், ஈகாரமாதலும், ஈற்றின் ஈராதலும்,
விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) சிறுஅர். [அளபெடை.]
நல்லன்மன் தெவ்வீர். [தெவ்வீர் என்பதில் அர் என்பதனுள் ஆயிற்ற.]
வணிகீர். [அ, ஈ ஆயிற்ற.]
சான்றீர். [ஆ, ஈ ஆயிற்ற.]
சான்றீரே. [ஆ, ஈ ஆதி, ஏ மிக்கது.]
ஈம்பீரே. [ஈம்பீயர் என்பதில் ஏ மிக்கு, யர் கெட்டு, இ, ஈ ஆயிற்ற.]
எமரீர். [ஈற்றில் ஈர் வந்தது.]

310. THE SAME PERSONAL NOUNS IN ல் AND ம்.

[லகார யகார இற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௧௦. லகாரஈற் றுயர்பெயர்க் களபயல் நீட்சியும்;
யகார ஈற்றிற் களபும் ஆம் உருபே.

[(பொதுவிதி அன்றி,) லகாரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழ
லும், ஈற்றயனிடலும்; யகாரஈற்று (உயர்திணை) ப்பெயர்க்கு அளபெழ
லும், உருபாம்.]

(உ-ம்.) 'மாஆல். [அளபெடை.]
தோன்று அல். [ஈற்றயல்நீட்சி.]
சேய். [யகாரஈற்று அளபெடை.]

311. THE SAME NOUNS IN ன்.

[எவ்வீற்று அகிறிணைப்பெயர்க்கும், விரவு பெயர்க்குஞ் சிறப்புவிதி.]

நகக. னசந் றுயர்திணை அல் இரு பெயர்க்கண்
இறுதி அழிவ்த னோடயல் நீட்சி.

[பொதுவிதியன்றி, னகரசந்று அஃறிணைப் பெயர்க்கண்ணும், விரவுப் பெயர்க்கண்ணும், இறுதிகெடுத்தும், அதனோடு ஈற்றயல் நீடலும், விளி உருபாம்.]

(உ-ம்.) அலவ. (அகிறிணைப்பெயர்.)
சாதத. } (பொதுப்பெயர்.) *
சாதர. }

312. THE VOCATIVE CASE: IMPERSONAL NOUNS IN ல், ன்.

[ல, ன, வீற்றுப் பெயர்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

நகக2. ல; ன, ஈந் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்
ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபா கும்மே.

[(பொதுவிதி அன்றி,) லகார ளகார ஈந்று அஃறிணைப் பெயர்க்கண் னும், விரவுப்பெயர்க்கண்ணும், ஈற்றயல்நீடலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) முயால். } (அகிறிணை.)
விளிகார். }
மக்கார. (பொதுப்பெயர்.)

313. DIFFERENT FORMS OF VOCATIVE ADAPTED TO DIFFERENT KINDS OF CALLING.

[விளி உருபுகளுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

நககந. அண்மையின் இயல்பும், ஈ ற்ழிவுஞ்; சேய்மையின்
அளவும்; புலம்பின் ஓவும் ஆகும்.

[(மேற்போந்த விளியுருபுகளுள்) இயல்புகளும், ஈறழிவுகளும் அண்மை விளிக்கண்ணும்; அளபுகள் சேய்மை விளிக்கண்ணும்; ஓகாரங்கள் புலம்பல் விளிக்கண்ணும் வரும்.]

314. EXCEPTION TO (304.): VOCATIVE WANTING IN CERTAIN PRONOUNS AND OTHER NOUNS.

[ஓர் புறனடை.]

நகசு. நுவ்வொடு வினாச் சுட் டீற்ற ன, ள, ர,
வை, துத், தாந், தான், இன்னன

[(மேல்விளிக்கப்படும். என்றவற்றுள்,) நுவ்வுடனே (மூன்றுமுதல்) வினாவையும், (மூன்று) சுட்டையும், (வரன்முறையேபொருந்திய) ன, ள, ர என்னு மூன்றிற்குரியனையெயர்களும், வை, து என்னும் இரண்டிற்குரியனையெயர்களுந், தாம், தான் என்னும் பொதுப்பெயரும் விளிக்கப்படா.]

315. SPECIAL RULE ABOUT THE TERMINATIONS க், கண், அது.

[முதல் சினைத்தொடர் பின்கண் இரண்டாம் உருபு இரண்டன் பாலும் வாராது எனப் புறனடை.]

நகரு. முதலை ஐ உறிற் சினைபைக் கண் உறும்;
அது முதற் காயிற் சினைக்கை ஆகும்.

[முதலினை “ஐ” உருபு பொருந்தில் சினையினைக் “கண்” னுருபு பொருந்தும்; “அது” உருபு முதலுக்கு வரிற் சினைக்கு “ஐ” உருபு வரும்.]

(உ-ம்.) பாணியைக் காலின்கண் வெட்டினான்
பாணியை கால வெட்டினான்.
பாணியின்கண் கால வெட்டினான்.

பாணியைக் கால வெட்டினான் எ-து உரு

னை [முதல், சினை, இரண்டிடத்தும் ஐ உருபு வாராது]

316. FURTHER ILLUSTRATION OF (315.): THE BODY AND ITS MEMBERS. THE AGGREGATE AND ITS COMPONENT PARTS.

[மேலே கூறியதற்குக் காரணம். பிண்டப்பொருள்.]

நககி. முதல்இவை, சினை இவை, என்வே றுள இல,
உரைப்போர் குறிப்பின; அற்றே பிண்டமும்.

[சூ. 428. 282.]

[(கடங்களிவை, படங்களிவை, என்றற்போல) முதற்பொருள்
கள்இவை, சினைப்பொருள்கள்இவை, என வேறுள்ளன இலவாம், ஒரு
பொருளையே இரண்டாகப் பிடித்துக்கூறுவாரது குறிப்பின் மாத்திரைய
வே ஆம்; பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாம்.]

(உ-ம்.) யானையது வேடு. } ஒன்றற்குச் சினை மற்றொன்றற்கு முதல்.
கோட்டது தனி. }

செல்லைப் பொலிவின்சண் வாரினுள். } (பிண்டப்பொருள்.)
செல்வினது பொலிவை வாரினுள். }

செல்லைப் பொலிவை வாரினுள், எனபது வழி.

செல்வினது குப்பை, குப்பையினது செல். [இவையே முதல், இவையே
சினை என வேறப்பக்காத.]

317. ANOMALOUS INTERCHANGE OF CASES. THE CONTEXT IS THE GUIDE

[உருபு மயக்கம்: புறனடை.]

நககி. யாதன் உருபிற் கூற்றிற் றுயினும்
பொருள் செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

[வி. 137.*]

[ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொருவேற்றுமைஉருபால் கூறப்பட்ட
தாயினும், (அவ்வுருபு மயங்கி வந்தமையின், அவ்வுருபு சென்ற வழியே
பொருள் சாராது,) பொருள்சென்றவழியே அவ்வுருபு சாரும்.]

(உ-ம்) (1) காகு வேயொடு நக்கு வீங்கு தோள்

[ஒவ்வொருபாகத்திலிருந்தும் கொங்க]

(2) மணற்கின்ற முள்

[முள்ளைக் கண்ணுருபாக்கு]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (L) பெயரியல்.

(3.) செய்யவெடையவைக்காட்டிவிடும்.

[ஐயுருபைக் குவ்வுருபாக்குக.]

அவாற் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.

அவர்க்குச் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.

மகளைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்.

மதையை கீங்கினான்.

கூங்கு வருவான்.

318. POETICAL INSERTION OF அ IN THE 2D, 3D AND 4TH CASES.

[சில வேற்றுமை உருபு செய்யுட்கண் திரிந்துவரும்: புறனடை.]

நகடி. ஐ, ஆன், குச்செய்யுட் கவ்வும் ஆகும்;

ஆகா அஃறிணைக் கான் அல் லாதன.

[“ஐ,” “ஆன்,” “கு” (என்னு மூன்றுருபுஞ்) செய்யுளகத்து (ஒரோ வழி) அகரமாகத் திரிந்து வரவும்பெறும்; அஃறிணைக்கண்ணெனின் “ஆன்” ஒன்றுமே திரியும், ஐயுந் குவ்வந் திரியா.]

(உ-ம்) (1.) காவலோனக் கவிறஞ்சம். [காவலோனை.]

புலவான. [புலவரான்.]

கடிநிலைஇன்றே ஆசிரியற்க. [ஆசிரியற்கு.]

(2.) புள்ளின. [புள்ளினன்.]

319. THE GOVERNING, OR SUPPLEMENTARY WORD FOLLOWING SUCH OF THE CASES.

[எட்டு வேற்றுமைகளுக்கும் முடிக்குஞ் சொல்.]

நககி. எல்லை இன்னும், அதுவும், பெயர்கொளும்;

அல்ல வினைகொளு' நான்கேழ் இருமையும்

புல்லும்பெரும் பாலும், என்மனார் புலவர்.

[வி. 129. 131.]

[(“நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏதுப்பொருளே” என்னும் நான்குபொருள் களுள்) எல்லைப்பொருட்டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும், ஆறாம்வேற்று மையும், பெயரைக்கொண்டு முடியும். ஒழிந்த (எழுவாய் முதலிய வேற்று

மைகளெல்லாம்) வினையைக்கொண்டுமுடியும். (அவற்றுள்) நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் வினையினையேஅன்றி வினையொடு பொருந்தும் பெயரையுங்கொண்டு முடியும் பெரும்பாலும், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) (1.) கருவரின்முகக்கு. சாத்தனதுகை. [பெயர்கொண்டன.]

(2.) சாத்தன் வந்தான். }
 குடத்தை வளைத்தான். }
 வானால் வெட்டினான். } [இவை வினைகொண்டன.]
 சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான். }
 கோயின் வீடுகொண். }
 அமைபின்கண் இருத்தான். }
 கொற்கு கொள். }
 பிணிக்கு மருத்த. } [இவை பெயரும் கொண்டன.]
 மணியின்கண் ஒளி.

சாத்தன் வருதல். குடத்தை வளைதல். } [தொழிப்பெயரும் வினையால்அணையும்
 சாத்தன் வந்தவன். குடத்தை வளைந்தவன். } பெயரும் கொண்டன. வி. 145.]
 சாத்தன் யாவன்? } [வினாப்பெயரும் வினாவினைக்குறிப்புஞ் சட்டப் பெயரும்
 சாத்தன் யார்? } கொண்டன.]
 சாத்தன் ஆவன். }

பெயரியல் முற்றிற்று.

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

நன் னூ ல்.

II. சொல்லதிகாரத் தில்

(II.) வினையியல்.

[இஃது வினை இலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

320. DEFINITION OF 1 VERB.

[தெரிநிலை வினைச் சொல்லின் பொது இலக்கணம்.]

நூஉ. செய்பவன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய்பொருள், ஆறுந், தருவது வினையே.

[வி. 45.]

[கருத்தாவங், கருவியும், இடமுஞ், செயலும், காலமுஞ், செயப்படு
பொருளும் (ஆகிய) அறுவகைப்பொருளையுந் தருவது (தெரிநிலை) வினைச்
சொல்லாம்.]

(உ-ம்) வளைத்தான், [என்பதில் செய்பவன், குயிலன்; கருவி, தண்டச்சுருதுவியலை; நிலம், வளையும்
நிலம்; காலம், இறந்தகாலம்; செய்பொருள், குடம் முதலியவை]

321. CONJUGATED APPELLATIVES.

[குறிப்புவினைச் சொல்லினது பொது இலக்கணம்.]

நூஉக. பொருள் முதல் ஆறினுந் தோற்றி, முன் ஆறனுள்
நல் மாத்திரை விளக்கல்

[வி. 93.]

[பொருளாதி ஆறும் அடியாக அவற்றின்கண் தோன்றி, மேல் (கருத்தா
முதலாகச் சொன்ன) ஆறனுள் கருத்தா ஒன்றையுமே விளக்குதல் வினைக்
குறிப்புச் சொல் (வினது இலக்கணம்) ஆம்.]

(உ-ம்.) குழையன்.	[பொருள்.]
அகத்தன்.	[இடம்.]
ஆதிரையன்.	[காலம்.]
குறந்தானன்.	[வினை.]
கரியன்.	[குணம்.]
ஊணன்.	[தொழில்.]

[கு. 276 காண்க.]

[இஃ இவை “குழையை யுடையன் ஆயினான்,” “அகத்தின் கண்ணிருந்தான்,” என அகத்தம் கொடுப்பதால் வினைக்குறிப்பு முற்ற என்ற சொல்லும்கள. ஆகிலும் இவை எல்லாம் பெயர்ச் சொற்கள் என்றும்; ஆயினான், ஆயிருந்தான் எனவிற வினைமுற்ற அகத்தினியின் தொக்கு நிறிநிறெனவக கூறுவது தரும.]

322. FINITE VERB AND INCOMPLETE FORMS.

[வினைச்சொற்களை வகுத்து உணர்த்துகின்றது.]

௩௨௨. அவைதாம்,—

முற்றும், பெயர்வினை எச்சமும், ஆகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவும் ஆகும்.

[வி. 77.]

[(மேல் இரண்டு குத்திரத்தானும் கூறிய தெரிநிலையாயுந் குறிப்பாயும் வரும்) வினைச்சொற்கள் தாம் முற்று வினைச்சொற்களும், பெயரெச்ச வினைச்சொற்களும், வினையெச்ச வினைச்சொற்களும் ஆகித், (திணை பால் இடங்களின்) ஒன்றற்குரியனவும், பொதுமையில் நிற்பனவும் ஆகும்.]

[கு. 142-145 காண்க.]

323. THE FINITE VERB

ஆம் ஆறு.]

௩௨௩. பொதுஇயல் பாரையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதல் அறு பெயர் அல தோற்பில முற்றே.

[வி. 77.]

[(தெரிநிலைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக் குறிப்பும், வினையெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்பும் ஆகிய) அறுவகை வினை வினைக்குறிப்புக்கும் (பொது இலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய) ஆறனையும் தோற்றுவித்துப், பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக ஏற்பனவாகி, அல்லது ஒன்றனையும் ஏலாதன முற்றுவினை, வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

(உ. ம்) செய்தான் அவன்.
எல்லன் அவன்.

324. THE TWENTY SEVEN VARIATIONS OF THE FINITE VERB, IN ITS THREE TENSES, THREE PERSONS AND FIVE பாள்.

[தெரிநிலை வினைமுற்று காலவிகற்பங்கள் பற்றி இவ்வளவாம் என்பது.]

௩௨௪. ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் படர்க்கை இடத்தும்;
ஒருமை*ப் பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும்;
முக்காலத்தினு' முரண, முறையே
மூவைந் திருமூன் றுறாய் முற்று
வினைப் பதம் ஒன்றே, மூவொன் பான் ஆம்.

[வி. 77.]

[ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல என்னும் ஐம்பாலவாகிய வினை முற்றுக்களைப் படர்க்கைக்கண்ணும்; ஒருமை பன்மை (என்னும் இருபாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைத்) தன்மைக்கண்ணும், முன்னிலைக்கண்ணும், (வைத்து) முக்காலங்களானும் மாற, முறையே (படர்க்கைவினைமுற்றுப்) பதினைந்தும், (தன்மைவினைமுற்று) ஆறும், (முன்னிலைவினைமுற்று) ஆறும் (ஆகிய) முற்றுவினைச்சொல் ஒன்றுமே இருபத்தேழாம்.]

(உ-ம்) (1.) நடத்தன், எ, ர், து, ன். [போனகாலம்.] }
நடக்கினுன், எ, ர், து, ன். [கிழ்க்காலம்.] } படர்க்கைவினைமுற்று
நடப்பான், எ, ர், து, ன். [எதிர்க்காலம்.] } கடு.

(2.) நடத்தேன், ம். [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கிறேன், ம். [கிழ்க்காலம்.] } தன்மை வினைமுற்று
நடப்பேன், ம். [எதிர்க்காலம்.] }

(3.) நடத்தாய், நடத்தீர். [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கிராய், நடக்கிரீர். [கிழ்க்காலம்.] } முன்னிலை வினைமுற்று
நடப்பாய், நடப்பீர். [எதிர்க்காலம்.] }

ஆக, வகை மூன்றக்கும்
முற்றவினை ௨௭.

*[ப் சகத இன்பப்பொருட்டு விரித்தல் விரைமாய் வந்தது.]

325. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, MASCULINE, (OF THE HIGHER CLASS.)

[இருவகை முற்றுகள் திணை, பால், இடங்களில் ஒன்றற்குரியவாய் ஆறு.]

௩௨௫. அன், ஆன், இறு மொழி ஆண்பாற் படர்க்கை.

[அன், ஆன் (என்னும் இருவிருதியும்) இறுதியாகிய மொழிகள் (உயர்திணை) ஆண்பால். படர்க்கை (வினைமுற்றும், வினைவிருதிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்) *நடத்தன்; நடத்தன். [போனகாலம்.]
*நடக்கின்றன்; நடக்கொன். [கிழ்க்காலம்.]
*நடப்பன்; நடப்பான். [எதிர்க்காலம்.]
*குழையின்; குழையான். [குறிப்புவினைமுற்று]

*[அன் சாரியையும் வந்தது காண்க.]

**326. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, FEMININE,
(OF THE HIGHER CLASS.)**

௩௨௬. அள், ஆள், இறு மொழி பெண்பாற் படர்க்கை.
[வி. 77.]

[அள், ஆள், (என்னும் இருவிருதியும்) இறுதி ஆகிய மொழிகள் (உயர் திணைப்) பெண்பாற் படர்க்கை (வினைமுற்றுக் குறிப்புமுற்றும்) ஆம்.]

(உ-ம்.) *சடத்தன்; சடத்தர். [பொன்காலம்]
*சடக்கினைன்; சடக்கின்று. [கிழங்கலம்.]
*சடப்பர்; சடப்பர். [வருங்காலம்.]
*குழையின்; குழையர். [குறிப்புமுற்ற.]
*[அன் சாரியை வந்தது காண்க.]

**327. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON PLURAL, EPICENE,
(OF THE HIGHER CLASS.)**

௩௨௭. அர், ஆர், பவ்வூர் அகர மார் ஈற்ற
பல்லோர் படர்க்கை; மா வினையொடு முடிமே.
[வி. 77]

[அர், ஆர், ப, மார் (என்னும் நான்கு விருதியினையும்) இறுதியாகவுடைய மொழிகள் உயர்திணைப்பன்மைப் படர்க்கை (வினைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும் ஆம்). (இவற்றுள்) மாரீற்று வினைமுற்றுப் (பொதுவிதியால் பெயருடன் முடிவதன்றி) வினையுடனும் முடியும்.]

(உ-ம்) *சடத்தன், சடத்தர். } [தெரிநிலை.]
*சடக்கினைன், சடக்கின்று. }
சடப்பர், சடப்பர், சடமர்.
சடப்ப, சடப்பி.
குழையின், குழையர். [குறிப்பு வினை]

“ஆத்தர், கொணர், வத்தர்.” [வினையுடன் முடித்தற.]

[அன் சாரியையும் வந்தது காண்க]

**328. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, NEUTER,
(OR OF THE LOWER CLASS.)**

௩௨௮. து,று,டுக் குற்றியல் உகர ஈற்ற
ஒன்றன் ஈட்டர்க்கை; டிக் குறிப்பின் ஆகும்.
[வி. 77.]

[இம்முன்று குற்றியலுகர ஈற்று விருதிகளையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணை ஒருமைப்படர்க்கை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும்)

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

ஆம்). (இவற்றுள்,) செவ்விருதி குறிப்பின்கண் அன்றித் தெரிநிலைக்கே வாராது.]

(உ-ம்.) நடத்த, நடக்கின்றது, நடப்பது. } [தெரிநிலை.]
 *வந்தன்று, உயிற்று. }
 அணித்த, அற்ற, பொருட்டு, [குறிப்பு.]
 *[அன் என்பது சரியை.]

329. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON PLURAL, NEUTER, (OF THE LOWER CLASS.)

நெக. அ, ஆ, ஈற்ற பலவின் படர்க்கை;

'வ எதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

[வி. 77.]

[இவ்விருவிருதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்). (இவற்றுள்,) ஆகாரம் எதிர்மறை வினைக்கண்ணதாம் அன்றி, உடன்பாட்டுவினைக் கண் வாராது.]

(உ-ம்.) (1.) *சுத்தன, சுத்த. } [தெரிநிலை உடன்பாடு.]
           *சுடவா கின்றன, *சுடக்கின்றன. }
           *சுடப்பன, சுடப்ப. }
 (2.) *கரியன, கரிய. [குறிப்பு உடன்பாடு.]
 (3.) சுடந்தில, சுடவாகின்றில, *இல்லன, இல்ல. }
 (4.) சுடவா. }
 *[அன் சரியையும் அற்றத காண்க.]

330. VERBAL FORMS ADMITTING NO DISTINCTION OF GENDER (OR CLASS.)

[இருதினைக்கும் பொதுவினை, இவை.]

நெக. தன்மை, முன்னிலை, வியங்கோள், வேறிலை

உண்டிச் *எச்சம், இருதினைப் பொதுவினை.

[தன்மை (வினை வினைக்குறிப்பு முற்றும்), முன்னிலை (வினை வினைக் குறிப்புமுற்றும்), வியங்கோள் (வினைமுற்றும்), வேறு, இல்லை, உண்டு (என்னு மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும்), பெயரெச்ச (வினை வினைக் குறிப்பு)ம், வினையெச்ச (வினை வினைக்குறிப்பு)ம், இருதினைக்கும் பொதுவினை (ஆம்).]

331. THE FINITE VERB: THE FIRST PERSON SINGULAR.

[தன்மை ஒருமை வினைமுற்று.]

நாநக. கு,டு,து,று என்னும் குன்றியல் உகரமோ
டல்,அன், ஏன்,ஏன், ஆகும் ஈற்ற
முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

[வி. 77.]

'யாகவுடைய மொழிகள்

கண்ணவாகிய (ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்கிற மூன்று) பால்களுக்கும்
ஒருமைத்தன்மை (வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) உன்கு.	(= உன்பேன்.)	சென்ற. (= சென்றேன்.)
உண்டெ.	(= உண்டேன்.)	சேற. (= செல்லுவேன்.)
அநத.	(= வந்தேன்.)	நிரகு. (= நிரகுவேன்.)
வருத.	(= வருவேன்.)	
உன்பல்.	} (= உன்பேன்.)	*உண்டனன்.
உன்பென்.		*உண்டனேன்.

*[அன் சார்பை வந்தது காண்க.]

332. THE FINITE VERB: THE FIRST PERSON PLURAL.

[தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.]

நாநக. அம்,ஆம் என்பன முன்னிலை யாராயும்,
எம்,ஏம், ஒம்இவை படர்க்கை யாராயும்,
உம்,ஊர் க,ட,த,ற, இருபா லாராயும்,
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

[வி. 77.]

[(தன்னிலையில் நிற்பதன்றி) அம், ஆம் என்னும்]

யும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலையாராயும்; எம், ஏம், ஒம்
என்னும் இம்மூன்று விருதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் படர்க்
கையாராயும்; சும், டும், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விருதியினையும்
இறுதியாகவுடைய மொழிகள் (முன்னிலை படர்க்கை என்னும்) ஈரிடத்
தாராயுந், தன்னுடன் கூட்டும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை (வினை
முற்றுங் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டனக், *உன்னாவிற்பனம், உன்பம், } [தெரிநிலை.] (ஈராம் சீராம்.)
உண்டாம், உன்னாவிற்பம், உன்பாம்.
தாரினம், தாரினம். [வினக்குறிப்பு.]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(2.) *உண்டனம், உண்டேம், உண்டோம். [தெரிநிலை.] (தாரும் அவரும்.)
தாரினம், தாரினேம், தாரினோம். [வினக்குறிப்பு.]

(3.) உண்கும், உண்டெம், ஊந்தம், சேதம். (தாரும், நீரும், அவரும்.)
*[அன் சாரியை வந்தது காண்க.]

333. SPECIAL RULE: FORMS LIKE செய்கு AND செய்கும் MAY ALSO BE USED AFTER THE MANNER OF GERUNDS.

நாநா. செய்கென் ஒருமையும், செய்கும் என் பன்மையும்,
வினையொடு முடியினும், விளம்பிய முற்றே.

[செய்து என்னும் (தன்மை) ஒருமைமுற்றும், செய்தும் என்னும் (தன்மைப்) பன்மைமுற்றும், (பெயருடனே அன்றி) வினையுடனேயு முடியும்; அங்ஙனம் முடியினும் மேற்கூறிய முற்றே ஆம்.]

(உ-ம்.) உண்கு வந்தேன். } என வினா எச்சமாக வரும்.
உண்கும் வந்தேன் }

334. "THE SECOND PERSON IS MORE WORTHY THAN THE THIRD."

நாநா. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு' முன்னிலை.

[(தன்மையொடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கைகள் தன்மையானாற் போல (சூ. 330.)) முன்னிலை (யொடு) கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலை ஆம்.]

(உ-ம்) உண்டி நீயும் அவனும்.

"ஒன் லே நாநாப், நின் சேவலு' நீயுமாய்
வந்தேம் பூன் தானல் கைகலுஞ் சென்றோம்"

335. THE FINITE VERB: THE SECOND PERSONS SINGULAR INDICATIVE AND IMPERATIVE. †

[முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று.]

நாநா. ஐ. ஆய், இகர ஈற்ற மூன்றும்;
ஏவலின் வருஉம் எல்லா ஈற்றவும்;
முப்புரால் ஒருமை முன்னிலை மொழியே.

[வி 77.]

[ஐ, ஆய், இ (என்னும் மூன்று ஈற்று) மொழிகளும், (விருதிருன்றதுங், குன்றியும், நிற்பனவாகிய) ஏவற்கண்வரும் இருபத்து மூன்றிற்று மொழி

களும்; (ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என்கிற) மூன்றுபால் (களுக்கும் பொதுவாகிய) முன்னிலை (ஒருமை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டன, *உன்னுகின்றன, உன்பை, உண்டாய், உன்னுகின்றாய், உன்பாய், உண்டி, உன்னுகின்றி, சேர். } [தெரிநிலை முற்றவினைகள்.]

(2.) *விவ்வின, விவ்வாய், விவ்வி. [குறிப்பு.]

(3.) கடவாய், கட, உன், ஆதி. [ஏவல்.]

*[அன் சாரியையும், இன் சாரியையும் வந்தன.]

336. இ AND ஏ ADDED TO CERTAIN IMPERATIVES, IN POETRY.

[ஏவல் முற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

நீநீநீ. முன்னிலை முன்னர் ஈயும், ஏயும்,

அந்திலை மரபின்மெய் ஊர்ந்து வருமே.

[முன்னிலை (ஏவல் முற்றென மேற்கூறியவற்றிற்கு) முன்னே ஈகாரமும், ஏகாரமும், ஆண்டு வந்து நின்றற்குரிய மரபினையுடையமெய் (யாதானும் ஒன்றை) ஊர்ந்து வரும.]

(உ-ம்.) சென்றி.
கின்மே.

337. SECOND PERSONS PLURAL, INDICATIVE AND IMPERATIVE.

[முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று.]

நீநீநீ. இர், ஈர், ஈற்ற இரண்டும் இருகிணைப்

பன்மை முன்னிலை; மின், அவற் றேவல்.

[வி. 77.]

[இர், இர் (என்னும் இரு விருதியினையும்) இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருகிணைப் பன்மைமுன்னிலை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்). மின் என்னும் விருதியை இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருகிணைப் பன்மை முன்னிலை ஏவல்முற்றும்.]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டனிர், *உன்னுகின்றனிர், உன்னுகி. } [தெரிநிலை.]
உண்டாய், உன்னுகின்றாய், உன்பாய்.

(2.) குழையினிர், குழையிர். [குறிப்பு வினை.]

(3.) உண்டிர். [ஏவல்.]

நீநீ [உன்னும், தின்னும், உன்னுங்கள், தின்னுங்கள். இவை மூலிய புதிபை]

*[அன் சாரியை வந்தது உண்ட.]

338. THE OPTATIVE: ONE FORM COMMON TO ALL PERSONS, NUMBERS AND GENDERS.

நாநாடி. க, ய வொடி ர ஒற் றீற்ற வியங்கோள்;
இயலும் இடம் பால் எங்கும் என்ப.
[வி. 85.]

[க, ய என்னும் இரண்டியிர்மெய்யினையும், ரகர ஒற்றினையும் இறுதியாக உடையன வியங்கோள்முற்றும். (அவை) மூவிடத்தினும் ஐம்பாவினுஞ் செல்லும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) வாழ்க, வாழிய, வாழிய.

“கெல்க, வாழி, கின் கென்றி வர் கழல்,
செல்க தியன, சிறக்க கின் புதழ்.”

“மகன் எனல்; மக்கட்பதடி எனல்.” [அல்.]
“மரிஇய தொரால்.” [ஆல்.]

இவை புதியன.

339. THE DEFECTIVE VERBAL FORMS வேறு, இல்லை, உண்டு.

[இவ்வினைக்குறிப்பு முற்று மூன்றும் பாவிடங்களுக்குப் பொது.]

நாநாடு. வேறில்லை உண்டைம் பால்மு விடத்தன.
[வி. 125.]

[வேறு, இல்லை, உண்டு (என்னும் மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும்) ஐம்பாற்கும் மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்.]

(உ-ம்.) அனல்... } வேறு.
அவல்... }
அவல்... } இல்லை.
அதல்... }
அனல்... } உண்டு.
பாந்... }
பாந்... }
கீ, கீ... }

340. RELATIVE, (OR ADJECTIVAL) PARTICIPLES: COMMON FORMS.

[பெயர் எச்சம் ஆம்ஆறு.]

நசு0. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், என் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயர் எச் சம்மே.

[வி. 87.]

[செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் மூவகைப்பட்ட சொல்லின் கண் (முறையே இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று) காலமுஞ், செயலுந் தோன்றி, (வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும்) பால் ஒன்றும் தோன்றாது, (அப்பாலுடனே) செய்பவன், சுருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயரும் ஒழிய நிற்பன பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

(உ-ம்.)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{சாத்தன்.} \\ \text{சலம்.} \\ \text{இடம்.} \\ \text{ணன்.} \\ \text{சார்.} \\ \text{சேறு.} \end{array} \right\}$	[அறுவகைப் பொருட்பெயரும் எஞ்ச நின்றன.]
	உண்ட.	உண்ணுகின்ற, உண்டுகின்ற,	உண்ணும், ...		

(2.) வேலான் முகத்த கன்ற. } [உடன்பாட்டுக்குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]
மு விலைய வேல்.
உள்ள பொருள்.

(3.) ஓடாத சாத்தன். [எதிர் மறைப் பெயர் எச்சம்.]

341. POETICAL CHANGES OF THE FORM செய்யும்.

[செய்யும் என் எச்சத்திற்கு, எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

நசுக. செய்யும் என் எச்ச சீற் றுயிர்மெய் சேறலும்,
செய்யுளுள் உம் உந் தாதலும், முற்றேல்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏகலும் உளவே.

[“செய்யும்” என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தின் இறுதி உயிர் மெய்கெடுதலுஞ், செய்யுளகத்து (அதன் இறுதி) உம்மை உந்து எனத்திரித

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

லும், அது முற்றாயின் அதன் இறுதி உயிரேனும், உயிர்மெய்யேனும், கெ
தெலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) ஆகும் பொருள்..... ஆம்பொருள்.
போகும்பொருள்..... போம் பொருள். } [உயிர்மெய் கெட்டத.]
வாகும் புரவி..... வாம் புரவி.

(2.) பாபும்..... பாபுந்த. [உம் எ-து உந்த எனத்திர்த்தத.]

(3.) இவை போகும்..... இவை போம். } [முற்றவினையில் உயிர்மெய்யும்,
சொழும் ..... ஆழும். } உயிருக் கெட்டன.]

342. THE VERBAL (ADVERBIAL) PARTICIPLE, OR GERUND.

[வினை எச்சம் ஆம்ஆறு.]

௩௪௨. தொழிலும், காலமுந், தோன்றிப் பால் வினை
ஒழிய நிற்பது வினை எச் சம்மே.

[வி. 86.]

[(பின்னர், “செய்து” “செய்பு” முதலியவாய் விதந்துகூறும் வாய்பாடு
களின் கண்) தொழிலும், (இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்) காலங்
களும், (முறையே) தோன்றி (வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும்) பால் ஒன்றும்
தோன்றது (அப்பாலுடனே) வினை ஒழிய நிற்பன வினையெச்சவினை
வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

343. DIFFERENT FORMS OF THE VERBAL (ADVERBIAL) PARTICIPLE
OR GERUND.

[வினை எச்ச வாய்பாடுகள்.]

௩௪௩. செய்து, செய்பு, செய்யாச், செய்யூச்,
செய்தெனச், செயச், செயின், செய்யிய, செய்யியர்,
வான், பான், பாக்கின வினை எச் சம்; பிற
ஐந்தொன் ருது முக் காலமு முறைதரும்.

[வி. 86.]

[“செய்து” என்பது முதலிய ஒன்பது வாய்பாட்டான் வருவனவும்;
வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்று விருதியவாய் வருவனவும்; இவை
போல்வன பிறவும்; வினையெச்ச வினைகளாம்; (இவற்றுள்,) முன்னைய
ஐந்தும் இறந்தகாலமும், (“செய” என்பது) ஒன்று நிகழ்காலமும்,
(ஒழிந்த) ஆறும் எதிர்காலமும் காட்டுவன வாம்.]

	இந்தநகரம்.	நிதநகரம், ஆலவத முக் காலத்தக்கும் பொது.	நிதநகரம்.	நிதநகரம்.
(உ-ம்.)	(1.) கடத்த, உண்டு, சென்ற, சந்த, — ஆடு, ஆய்.	(6.) கடக்க, உண்ண, செய்ய, — செய்யுப, சடப்ப,	(7.) கடக்கின், சடத்தால், சடத்தகால், சடத்தற்கு, (8.) ஆடிய, (9.) ஆடியர், (10.) விடுவான், (11.) சடப்பான், (12.) விடுபாக்கு, செய்யில், காண்டலும்,	செய்யபாது. சடவாது. செய்யாமல். சடவாமல். செய்யா. சடவா. — அன்றி. இன்றி.
	(2.) உண்ணுபு, (3.) உண்ணு, (4.) உண்ணு, (5.) உண்டென், — தழிஇ, புக்கு, விட்டு, பெற்ற.			

● [இவ்வெச்சங்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

344. THE WORDS BY WHICH THESE ARE FOLLOWED AND SUPPLEMENTED.

நாசா. அவற்றை,

முதலி னுக்கும் ஈற்றின் மூன்றும்

வினை முதல் கொள்ளும்; பிறவும் ஏற்கும்பிற.

[மேலைச் சூத்திரத்து முதற்கட் (கூறிய செய்து,செய்பு, செய்யா, செய்யு என்னும்) நான்கும், இறுதிக்கண் (கூறிய வான், பான், பாக்கு என்னும்) மூன்றற் தன் கர்த்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடியும்; இடை நின்ற (செய்தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர் என்னும்) ஐந்தும், (இன்னவென்றதனால் வருவனவும், வினையெச்சக்குறிப்புகளும் வினை முதலையும் அஃதல்லாத) பிற கர்த்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடியும்.]

(உ-ம்.) (1.) அவன் உண்டு வந்தான்.

அவன் உட்பு வந்தான்.

அவன் உன்னைக் கனிப்பான்.

ஆவன் உன்னுடைய மகிழ்வான்.

அவர் கொல்லான் எழுந்தான்.

ஆதன் அலைப்பான் சென்றான்.

அவன் உண்பாக்குச் சென்றான்.

வினாமுதலாக கொண்டன.

(2.) அவர் உண்டென மகிழ்தான்.

அவர் உன்னை மிழித்தான் இவர்.

புலவர் உ.மாணவராயணம்.

அவன் உயர்ந்தவன் இவன்.

வினாக்களுக்கும் பதில்களும்

தாவன் உண்ணிக் மதியலான் திவன்.

அவன் உண்மையாகிய மகிழ்ச்சியான்.

ஆவன் உண்மையான மெய்தான் திரை.

[அவர் உள்புக் கவியார்.]

1 உதயகர் இவர்.]

345. THE SAME: A SPECIAL RULE REGARDING A VERB WHOSE SUBJECT IS A MEMBER.

௩௪௫. சினை வினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

[(முதலினான்கும், ஈற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சங்கள்) சினை வினையாயின், (அவை தன் கார்த்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் என்ற விதியானே) சினையொடுமுடிதலே அன்றி, முதலுடனும் முடியும்: (அங்ஙனம் முடியும் ஆயினுஞ் சினையொடு முடிதற்கு ஒற்றுமை உண்மையின் வினைமுதல் கொண்டதே ஆம்).]

(உ-ம்.) எல் ஓடித்த இற்று வீழ்த்தது. [சினையொடு முடித்தது.]
எல் ஓடித்த வீழ்த்தான். [வினைமுதலொடு முடித்தது.]

346. AN ANOMALY: FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE INTERCHANGED.

௩௪௬. சொற்றிரி யினும்பொருள் திரியா வினைக்குறை.

[வி. 137.]

[("முதலி னான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொள்ளும்" என்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகப்) பிறவினையெச்ச வாய்பாடுகள் திரியினும், அவற்றின் பொருள் திரியா.]

(உ-ம்.) ஞாயிறு பட்டு வந்தான். [பட.]
யான் சொன்னான் பொருள் சொடுத்தான். [கொள்ள.]

347. WHEN A CONJUGATED APPELLATIVE [321] IMPLIES ACQUISITION IT MUST NOT BE CONSTRUED WITHOUT A VERB IMPLYING THIS.

[வினைக்குறிப்புக்காவதோர் புறனடை.]

௩௪௭. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கம் இன் றியலா.

[ஆக்கத்தால் வரும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆக்கச் சொல்லின்றி வாரா.]

(உ-ம்.) சாத்தன் எல்லன் ஆயினான். }
சாத்தன் எல்லன். } [ஆக்கச் சொல் வீரித்துத் தொக்கும் சிற்றது.]
எல்லியாற் பெரியன் ஆயினான்.
எல்லியாற் பெரியன்.

இ சாத்தன் எல்லன் என்பது இயற்கை வினைக்குறிப்பாயில் ஆக்கச் சொல் இன்றிவரும்.

348. THE FINITE VERBAL FORM செய்யும் CANNOT BE USED WITH THE PLURAL OF THE MASCULINE OR FEMININE.

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மையிற்,
செல்லா தாகுஞ், செய்யும் என் முற்றே.

[உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கையினும், முன்னிலையினும், தன்மை

யினுஞ், செல்லாது செய்யும் என்னும் எச்சத்தானாகுஞ் செய்யும் என்னும் முற்று.]

(உ-ம்.) அவன்
அவள்
அது
அவை } உன்னும்.

“நாம், நீர், அவர் உன்னும்,” எ-ன வழு :

349. THE INTERROGATIVE யார் RESTRICTED TO THE HIGHER நினை.

[நினைப்பொது அன்றிப், பாற்பொதுவினை.]

நாசக. யார் என் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

[வி. 6.]

[வினாப் பொருண்மையைத் தரும் “யார்” என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அவன்
அவள்
அவர் } யார்.

350. THE INTERROGATIVE எவன் RESTRICTED TO THE LOWER நினை.

[இதுவும் அது.]

நாடு. எவன் என் வினாவினைக் குறிப்பிழி ; பால்.

[வி. 6.]

[வினாப்பொருண்மையைத் தரும் “எவன்” என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று அஃம்
நம் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அகிறெவன்?
அவைஎவன்?

351. FINITE VERBS USED AS VERBAL PARTICIPLES, OR GERUNDS.

APPELLATIVES USED AS VERBAL AND RELATIVE PARTICIPLES.

நாடுக. வினைமுற் றே வினை எச்சம் ஆகலுங்,

குறிப்புமுற் றீர் எச்சம் ஆகலும் உளவே.

[வி. 95.]

[வினைமுற்றே வினையெச்சம் ஆகி வருதலும், வினைக்குறிப்பு முற்றே வினையெச்சமாகியும், பெயரெச்சமாகி வருதலும், உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) டெற்றான் வந்தான். = டெற்ற வந்தான்.

(2.) நான் அன்ற போயி = அன்ற.

“வெந்திறவின் திறல்வழுதியொடு” = திறவினாகுபெ.

இரண்டாவது வினையியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(III.) இடையியல்.

[இஃதே இடைச்சொல்லிலக்கணம் உணர்த்துவது.]

352. PARTICLES IN GENERAL. DIFFERENT KINDS. DEFINITION.

[இடைச்சொல் இவ்வளவியையுடையன; இவ்வியல்பியையுடையன என அவற்றின் பொது இலக்கணம்.]

௩௫௨. வேற்றுமை, வினை, சாரியை, ஒப்புருபு
 டத்தம் பொருள், இசைநிறை, அசைநிலை,
 குறிப்பென் எண் பகுதியிற், றனித்தியல் இன்றிப்,
 பெயரினும் வினையினும், பின்முன் னேரிடத்
 தொன்றும் பலவும் வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

[வி. 107. 46.]

[(எழுவாயுருபு முதலிய எட்டு வேற்றுமையுருபுகளுள், பெயரும் பெயரது விகாரமும் ஆகிய எழுவாயும் விளியும் ஒழித்து, ஒழிந்த) ஐம்முதலிய ஆறு உருபுகளும்; (பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, என்னும் தெரிநிலையும் குறிப்பும் ஆகிய வினையுருபுகளுள், முதனிலை தனிவினைப்பெயரும் பொருளாதி அறுவகைப்பெயருமாகிய பகுதி ஒழித்து, ஒழிந்த விசுதிமுதலிய) வினையுருபுகளும்; (அன், ஆன், முதலிய) சாரியை உருபுகளும்; (போலப், புனாய், முதலிய) உவம உருபுகளும்; (பிறவாறு) தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி வருவனவும்; (வேறுபொருள் இன்றிச் செய்யுள்) இசைநிறைத்தலே பொருளாக வருவனவும்; அசைத்தலே பொருளாக நிற்பனவும்; (வெளிப்படையின்வரும் இவைபோலாது) குறிப்பின் வருவனவும்; என்னும் எட்டுவகையினை யுடையவாய்த், தனித்து நடத்தல் இன்

றிப், பெயரின் அகத்தும் வினையினகத்தும், (அவற்றின்புறமாகிய) பின்னும் முன்னும், (இவ்விடங்கள் ஆறனுள்) ஓரிடத்து, ஒன்றேனும் பலவேனும் வந்து, (அப்பெயர் வினைகட்கு அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும்) ஒன்றுபட்டு நடக்குந் தன்மையது இடைச்சொல் ஆம்.]

353. FOURTEEN SIGNIFICATIONS OF PARTICLES.

[“தத்தம் பொருள்” என்றும்; அப்பொருளாவன இவை.]

ஈடுந். தெரிநிலை, தேற்றம், ஐயமுற் றெண், சிறப்
பெதிர்மறை, எச்சம், வினா, விழைவொழிஇசை,
பிரிப்புக், கழிவாக்கம், இன்னன இடைப்பொருள்.
[வி. 110.]

[“தெரிநிலை” முதலாக விதந்த பதினான்கும், இவை போல்வன பிறவும், (மேல் “தத்தம் பொருள்” என்ற) இடைச்சொற் பொருள்கள் ஆம்.]

354. SIX USES OF THE PARTICLE ஏ.

[ஏகா இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

ஈடுசு. பிரிநிலை, வினா, எண், ஈற்றசை, தேற்றம்,
இசைநிறை, என ஆறேகாரம்மே.
[வி. 111.]

[“(தெரிநிலை” முதலிய பதினான்கும், அவைபோல்வன பிறவும் ஆகிய பொருள்களுள்ளும், இசைநிறைத்தல், அசைத்தல், குறிப்பு என்னும் மூன்று பொருள்களுள்ளும்,) பிரிநிலை முதலிய ஆறு பொருளையுந் தரும் ஏகா இடைச்சொல்.]

355. EIGHT USES OF ஒ.

[ஒகா இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

ஈடுஓ. ஒழியிசை, வினாச், சிறப் பெதிர்மறை, தெரிநிலை,
கழிவசை நிலை, பிரிப் பென் எட் டோவே.
[வி. 112.]

[ஒழியிசை முதலிய எட்டுப்பொருளையுந் தரும் ஒகா இடைச்சொல்.]

356. USES OF என AND என்று.

[என, என்று, என்னுமீவ்விரண்டு இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௫௬. வினை, பெயர், குறிப்பிசை, வண், பண் பாரினும்
என எனு' மொழி வரும்; என்றும் அற்றே.

[வினைப்பொருள் முதலிய ஆறு பொருளினும் “என” என்னும் (இடைச்) சொல் வரும்; “என்று” என்னும் (இடைச்) சொல்லும் அவ்வாறு வரும்.]

357. EIGHT USES OF உம்.

[உம்மை இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௫௭. எதிர்மறை, சிறப்பையும், எச்ச'முற் தளவை,
தெரிநிலை, ஆக்கமோ டும்மை எட்டே.
[வி. 113.]

[எதிர்மறை முதலிய எட்டுப் பொருளையும் தரும் உம்மை இடைச் சொல்.]

358. SPECIAL RULE REGARDING உம் WHICH INDICATES A TOTAL.

[முற்றும்மைக்குச் சிறப்புவிதி.]

௩௫௮. முற்றும்மை ஒரோவழி எச்சமும் ஆகும்.
[வி. 113.]

[முற்றும்மை ஒரோ விடங்களில் எச்ச உம்மையும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எல்லாரும் இதெய்யார்.
ஆறு தருவது வினையே.

359. உம் INDICATING AN ELLIPSIS.

[எச்ச உம்மைக்கு ஆவதோர் விதி.]

௩௫௯. செவ்வெண் சுற்றதாம் எச்ச உம்மை.
[வி. 113.]

[எச்ச உம்மை செவ்வெண்ணின்கண் வரும் ஆயின் சுற்றின்கண் வரும்.]

(உ-ம்.) செய்பனன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய் பொருளுத் தருத்திறத்த வினையே.

360. WHEN PARTICLES OF ENUMERATION ARE USED THE NOUN OF NUMBER SOMETIMES INSERTED, AND SOMETIMES OMITTED.

[சில எண்ணிடைச் சொற்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

௩௬௦. பெயர்ச்செவ் வெண்,ணே, என்ற, எ, எண்
ண்குந் தொகைபெறும்; உம்மை, என்றெனவோ
டிந்நான் கெண்ணும் அஃ தின்றியும் இயலும்.

[(பெயர்களினிடையே எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு நிற்பவருஞ் செவ்வெண்ணும், (பெயரோடு தொகாதுவரும்) “எ” (எண்ணும்), “என்ற” (எண்ணும்), “என” எண்ணும், ஆகிய நான்குந் தொகைபெற்று நடக்கும்; “உம்மை” (எண்ணும்), “என்று” (எண்ணும்), “என” (எண்ணும்), “ஒடு” (எண்ணும் ஆகிய) இந்நான்கெண்ணும், (தொகைபெற்று, பெறாதும் நடக்கும்.)]

(உ-ம்.) (1) சரத்தன், செற்றன், தேவன், பூதன், கால்வரும் வந்தார்

[தொகை பெற்றே வந்தது]

(2) சரத்தனும் செற்றனும் தேவனும் பூதனும் கால்வரும் வந்தார்.

சரத்தனும் செற்றனும் தேவனும் பூதனும் கால்வரும் வந்தார்

[தொகை பெற்றும் பெறாதும் வந்தது]

(பிறவும் அங்ஙனம்)

361. என்ற, என, ஒடு TO BE UNDERSTOOD, THOUGH NOT ALWAYS REPEATED AFTER EACH NOUN IN THE ENUMERATION

[சிறப்புவிதி.]

௩௬௧. என்றும், எனவும், ஒடுவும், ஒரோவழி
நின்றும், பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

[கி. 114.]

[இம்மூன்றெண்ணும் (எண்ணும்பொருளோடு நின்றலே அன்றி,) ஒரிடத்து நின்றும், பிரிந்தெண்ணும் பொருள்தோறும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) வீண பகை என்றிவையுள் எச்சம்.—

பகை பாவம் அச்சம் பழி என வாகும்.—

பொருள், வருதி, வலம், வீண இடஞெடைதம்.

362. THESE ENUMERATING PARTICLES USED WITH VERBS FOLLOW THE SAME RULES AS WHEN USED WITH NOUNS.

[பெயரோடு வரும் எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையோடும் வரும் ஆறு.]

நகூஉ. வினையோடு வரினும் எண்ணினைய ஏற்பன.

[எண் (ணிடைச்சொற்கள்) வினையோடு வரினும் (மேற்பெயரோடு வந்தாற்) போலவும் ஏற்பன.]

(உ-ம்.) (1.) மண்டில' மழுங்க, மலிநிறம் கிரை,

வண்டின்' மலர் பார்த்து, மிசையே

கண்டலம் கானல் குருகினம் ஒலிப்ப.

[உம்மை இடைச்சொல் தொக்கு நின்றது, செவ்வன். கு. 360.]

(2.) கற்றல் கேட்டுக் கற்பனை கடத்தான். [உம்மை என். கு. 357.]

(3.) உண்ண வென்று உடுக்கவென்று பூசுவென்று முடிக்கவென்று வந்தான். [என்றென். கு. 356.]

(4.) ஆடல் பாடலொடு வந்தான். [கு. 361.]

363. THE THREE USES OF தில் (IN POETRY.)

II நகூ. விழைவே, காலம், ஒழி இசை தில்லே.

[இம்மூன்று பொருளையுந்தரும் “தில்” (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) (1.) அரிவையைப் பெறுகதில் லம்ம யானே. [விழைவு. பெறுதல் கேட்கை.]

(2.) பெருஞ்சுறிகதில் லம்ம இவ்வுரே. [காலம். பெற்ற காலத்த.]

(3.) ஈருகதில் லம்ம வெஞ்சேரிசே. [ஒழிவிசை. வந்தால் ஒன்று செய்கேன்.]

364. THE SIX USES OF மன் (IN POETRY.)

நகூச. மன்னே அசைநிலை, ஒழியிசை, ஆக்கம்,

கழிவு, மிகுதி, நிலைபே ருக்கும்.

[இவ்வாறு பொருளையுந் தரும் “மன்” (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) (1.) அது மற்ற சொன்னே நேரே. [அசைநிலை.]

கழிபதோர் வாண்மன். [ஒழிவிசை.]

கொடியன்மன். [ஆக்கம்.]

சிறியகட் பெறினே எமக்கிழைக்கே. [கழிவு.]

எந்தை எமக்கருஞ் சன்! [மிகுதி.]

மன்னு உலகத்து மன்னிய புரிமே. [நிலைபே.]

365. THE THREE USES OF மற்று.

[மற்றென்னும் இடைச்சொல்லிலக்கணம்.]

௩௬௫. வினைமாற்ற சைநிலை, பிறிதெனு மற்றே.

[இம்மூன்று பொருளையுந் தரும் “மற்று” (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) இனிமற் றென்றனா. [வினைமாற்ற]

அது மற்றம். [அசைநிலை.]

மற்றென்ற குழுவும். [பிறிது.]

366. மற்றை INDICATES SOMETHING ALLIED TO SOME OTHER THING BEFORE CONTEMPLATED.

[மற்றை என்னும் ஐகாரவீற்று இடைச்சொல் பொருள் படும்ஆறு.]

௩௬௬. மற்றைய தென்பது சுட்டி அதற்கினம்.

[பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் “மற்றை” என்னும் ஐகார வீற்று இடைச்சொல்லானது முன் சுட்டப்பட்ட பொருள் ஒழிய அதற்கினமாகிய பொருளைக்குறித்து நிற்கும்.]

(உ-ம்.) மற்றையதும் காண வேண்டும். [முன்னடைநொழிப அதற்கினனவிய ஒன்றையும் காணவேண்டும்.]

367. TWO USES OF கொல் IN POETRY.

[கொல் என்னும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

உ௬௭. கொல்லே ஐயம், அசைநிலைக், கூற்றே.

[“கொல்” என்பது இவ்விரண்டு பொருளையுந் தருஞ்சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) (1.) இவ்வுருக்குறி சொல்லோமகன்சொல்லோ. [ஐயம்.]

(2.) சென்ற கங்கைவல் வருவல் கொல். [அசைநிலை.]

368. ஒடு-AND தெய்ய USED TO FILL UP THE METRE.

[ஒடுஎனவுந் தெய்ய எனவும் வரும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௬௮. ஒடுவுந் தெய்யவும் இசைநிறை மொழியே.

[இவ்விரண்டும் இசைநிறைத்தற் பொருளைத் தருஞ்சொற்களாம்.]

(உ-ம்.) (1.) கிதைக்குற வட்டில் பேசுநொடு பொறன.

(2.) சொல்லென் தெய்யகிளவெடுபெயர்க்கே.

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

369. அந்நில் AND ஆங்கு SOMETIMES REDUNDANT, SOMETIMES CONVEYING THE MEANING OF "PLACE."

[அந்நில், ஆங்கு என்ற இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௬௯. அந்நில், ஆங் கசைநிலை, இடப்பொருள் அவ்வே.

[இவ்விரண்டு இடைச்சொல்லும் அசைநிலைப்பொருளவாயும், இடப் பொருளவாயும் வரும்.]

(உ-ம்) (1.) அந்நிற் கழவினை கச்சினை. [அசைநிலை]
வருமே சேவிமை அந்நிற் கொழுந் காணிய, [இடம்.]

(2.) ஆகத திறனல்ல யாதகழற். [அசைநிலை]
ஆவகாவகாயினுமாக. [இடம்.]

370. USES OF அம்ம REDUNDANT AND WITH THE MEANING OF "HEAR!"

[அம்ம என்னும் இடைச் சொல் இலக்கணம்.]

௩௭௦. அம்ம உராயசை, "கேள்மின்," என்றாகும்.

[“அம்ம” என்பது உராயசைப் பொருளதாயும், “ஒன்றுசொல்வன், கேண்மின்” என்னும் எவற்பொருளதாயும் வரும்.]

(உ-ம்) அத மற்றம். [உராயசை]
அமம வாழி தோழி [கேண்மின்]

371. USE OF மா WITH THE OPTATIVE MOOD.

[மா என்னும் இடைச்சொல்லிலக்கணம்.]

௩௭௧. மா என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்.

[“மா” என்னுஞ் சொல் வியங்கோளின்கண் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்) மாயக் கடவுளுயாக மா வலனை.

372. POETICAL USE OF SUNDRY VOCATIVE PARTICLES

[மியா முதலிய இடைச்சொற்களின் இலக்கணம்.]

௩௭௨. மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை,
வாழிய, மாள், ஈ, யாழ், முன் நிலையசை.

[இங்ஙனங் கூறிய பத்து இடைச்சொற்களும் முன்னிலைக்கண் வரும் அசைநிலைகள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) சிலையன் செழுத்தறையன் செம்மியா. [மியா.]
தன்னெறையா காணிக. [இச.]
காமஞ் செப்பாது கண்டது வெழிமோ. [மோ.]
சென்மதி பெரும. [மதி.]
சொலியாத்தை நின்னெருளி. [அத்தை.]
சீ ஒன்றுபாடித்தை. [இத்தை.]
காணியன் வாழியமலைச்சார். [வாழிய.]
சிற்ற தவர்க்கிக, மரன், நிற்பரிசில் உய்ம்மாச். [மரன்.]
சென்றி, பெரும நிறைக்கஞ்சர் யாரோ. [சு.]
செபவின் மருவிற செலவயர்க்கி, யாழ. [யாழ.]

373. REDUNDANT PARTICLES.

[யா முதலிய இடைச்சொற்களின் இலக்கணம்.]

௩௭௭௩. யா, கா, பிற, பிறக் கரோ, போ, மாதிக்கும்,
சின், குறா, ஒரும், போலும், இருந்திட்
டன்றும், தாம், தான், கின்று, நின் ற்சைமொழி.

)டைச்சொல்லும் முன்னைய போலாது, எல்லா இடத்தி
னும் எல்லாச் சொல்லினும் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

- (உ-ம்.) யா, பன்னிருவர் மானக்கி அகதவனுக்கு [யா.]
புறநிறு பட்டாளோ இவன் இவட்காண்டி, கா. [கா.]
ஆயின் அல்லபிற. [பிற.]
பிறக்கிதனுட் செல்லான பெருந்தகம் பட்டான். [பிறக்கு.]
இருமருய்வனும், அரோ. [அரோ.]
பிரியன் வாழாதென, போ. [போ.]
விசித்தன், மாதோ, தெரித்தகைக் கண்ணே. [மாதோ.]
காண்டிருமல்லமோ கொண்க. [இரும.]
நங்காடிய கால்வந்தின. [நின்.]
அதுபெறல் அருக்குரைத்தே. [குரை.]
அஞ்சுகதோரும் அறனே. [ஒரும.]
வெவென்ற கண்ணப் வருத்தின, போலும். [போலும்.]
எழுத்திருக்கேன. [இருக்கு.]
கெஞ்சம் பிளந்திட். [இட்ட.]
தெவாதி தேவன் அனைசேவடி சேத்தம் அன்றே. [அன்று.]
பணியும் ஆம் என்றம் பெருமை, நிறமை.
அணியும் ஆக் தன்னை விபக்த. [ஆம்.]
நீதாம், நீதான். [தாம், தான்.]
யான்பிறன் அனியன் வானவன் ஆமைப்பட்டிருக்கின்றேன். [கின்ற.]
அறல் அடைந்த மன்றத்தாத்தையாப் பிற்றுக் கிழல் அடைந்தே
கிணனை என்றேந்த. [கின்ற.]

இடையியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(IV.) உரியியல்.

[உரிச்சொல் இலக்கணம் உணர்த்துவது.]

374. QUALIFYING WORDS IN GENERAL

[உரிச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்.]

௩௭௪. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயர் ஆகி,
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப், பெயர்வினை
ஒருவா, செய்யுட் குரியன உரிச்சொல்.
[வி. 47.]

[(பண்புகள் குணப்பண்பும் தொழிற்பண்பும் ஆகிய இரண்டனுள் அடங்குமாயினும், இசை குறிப்புப் பண்பெனப் பலவேறு வகைப்படுதலின்,) பல (வேறு) வகைப் (பட்ட) பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயர் ஆகி, (அங்ஙனம் உணர்த்துழி ஒருசொல்) ஒருகுணத்தை உணர்த்துவனவும், பலகுணத்தை உணர்த்துவனவுமாய், ஏனைப்பெயர் வினைகளை விட்டு நீங்காவாய்ச், செய்யுட்கு உரியனவாய்ப், பொருட்கு உரிமை பூண்டு வருவன உரிச்சொல் ஆம்.]

375. DEFINITION OF "QUALITY": பண்பு.

[பண்பு இது என உணர்த்தியது.]

௩௭௫. உயிர், உயிர் அல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

[உயிராகியபொருளும், உயிர்அல்லாத (பொருளும் என இருவகையுள் அடங்கும் உலகத்துப்) பொருள்களின் குணங்கள் பண்பு ஆம்.]

376. FIVE-FOLD DIVISION OF LIVING CREATURES.

[உயிராகிய பொருள் இவை என்பது.] :

௩௭௬. மெய், நா, மூக்கு, நாட்டம், செவிகளின்
ஒன்று முதலாகக் கீழ்க் கொண்டு மேல் உணர்தலின்
ஒர் அறிவாகியா உயிர் ஐந் தாகும்.

[(இங்ஙனம்) மெய் முதலாகக்கூறிய ஐம் பொறிகளானும், (பரிசம், இரதம், கந்தம், உருவம், சத்தம் என்னும் ஐம்புலனையும் உணருங்கால் மெய்யாற் பரிசத்தை உணரும் உணர்ச்சி) ஒன்று முதலாகக் கீழ்ப்போன உணர்ச்சியுங் கொண்டு மேல்வரும் புலன்களை ஒன்றோடொன்றாக உணர்தலின் ஓரறிவுயிர் முதலாக ஐந்தாம் அவ்வுயிர்.]

377. CREATURES OF ONE SENSE: GRASS, TREES, &c.

[ஒர் அறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௭௭. புல்மர முதலுந் திறியும் ஒர் அறிவுயிர்.

[புல்லு, மரம், முதலியன (மெய்யாற்) பரிசித்து (ப் பரிசத்தை) அறியும் ஓரறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

378. CREATURES OF TWO SENSES: SHELL-FISH, &c

[இர் அறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௭௮. முரணந் தாதிநா வறிவோடர் அறிவுயிர்.

[இப்பி, சங்கு முதலியன (கீழ்ப்போன மெய்யறிவே அன்றி) நா (வால் இரதத்தை அறியும்) அறிவோடு ஈரறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

379. CREATURES OF THREE SENSES: INSECTS, &c.

[மூவறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௭௯. சிதல் ஏறும் பாதிமூக் கறிவின் மூ வறிவுயிர்.

[கறையான், ஏறம்பு முதலியன (கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே அன்றி மூக்கால் கந்தத்தை அறியும்) அறிவினோடு மூவறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

380. CREATURES OF FOUR SENSES: WINGED INSECTS, &c.

[நாலறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௮௦. தும்பி, வண் டாதி கண் அறிவினாள் அறிவுயிர்.

[தும்பி, வண்டு முதலியன, (கீழ்ப்போன மூன்றறிவே அன்றிக்) னால் உருவத்தை அறியும்) அறிவினோடு நாலறிவுயிர் (கள் ஆம்).]

381. CREATURES OF FIVE SENSES, ALL OTHER ORGANIC BEINGS.

[ஐயறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௮௧. வானவர், மக்க ணரகர், விலங்கு, புள்,

செவி அறிவோ டை அறி வுயிரே.

[வானவர், மக்கள், நரகர், விலங்கு, புள் முதலியன, (கீழ்ப்போன நாலறிவே அன்றிச்) செவி (யாற் சத்தத்தை அறியும்) அறிவினோடு ஐயறிவுயிர் (கள் ஆம்).]

382. THINGS WITHOUT LIFE

[உயிரல் பொருள் இவை என்பது.]

௩௮௨. உணர்வியல் ஆம் உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த

உடல் முதல் அனைத்தும் உயிர் அல் பொருளே.

[அறிவு மயமாம் உயிர் ஒன்றுமே அன்றி, அவ்வுடம்பு முதலிய (உலகத் துப் பொருள்கள்) எல்லாம் உயிர் அல்லாத பொருள்கள் ஆம்.]

383. BODY AND SOUL, ONE AND YET DIVERSE.

[புறனடை.]

௩௮௩. ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்றெனத் தோன்றினும்,

வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடல், உயிர்.

[(எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கும்) ஒற்றுமை நயங்கருதியவழி ஒன்றுபோற்றோன்றுமாயினும், (உயிர் சித்தா

யும், உடம்பு சடமாயும் நிற்கும்) வேற்றுமை நயமாகிய உண்மை கருதிய வழி அவ்விரண்டுந் தம்முள் வேறும்; (ஆதலின் உயிரோடு கூடி நின்ற காலத்தும் அவ்வுடம்பினை உயிரல்பொருளுள்ளும்).]

384. QUALITIES OF THE EMBODIED LIVING PRINCIPLE.

[உயிரிண்குணம் இவை என்பது.]

நாடிசு. அறிவருள், ஆசை, அச்ச மானம்,
நிறை, பொறை, ஒர்ப்புக், கடைப்பிடி, மையல்,
நினைவு, வெறுப்புவுப் பிரக்க'நாண், வெகுளி,
துணிவழுக் காறன் பெளிமை, எய்த்தல்,
துன்பம், இன்பம், இளமை, மூப்பிகல்,
வென்றி, பொச்சாப் பூக்க' மத்'மறம்,
மறவி, இனைய உடல்கொள் உயிர்க்குணம்.

[“அறிவு” முதலிய முப்பத்திரண்டும், இவை போல்வன பிறவும், உடலோடு கூடிய உயிர்க்குணங்கள் ஆம்.]

385. FACULTIES OF THE EMBODIED LIVING PRINCIPLE.

[உயிரின் தொழில்.]

நாடிரு. துய்த்தல், துஞ்சல், தொழுதல், அணிதல்,
உய்த்தல், ஆதி உடல் உயிர்த் தொழிற்குணம்.

[ஐம்புலனையும் துகர்தல் முதலிய இவ்வைந்தும், இவைபோல்வன பிறவும், உடலோடு கூடிய உயிரின் தொழிற் குணங்கள் ஆம்.]

386. QUALITIES OF LIFELESS MATTER.

[உயிர் அல்லாத பொருள்களின் குணம்.]

௩௮௬. பல்வகை வடிவிரு நாற்றம், ஐவண்ணம்,
அறுசுவை, ஊறெட் டீயிரல் பொருட்குணம்.

[(வட்டம், இருகோணம், முக்கோணம், சதுரம், முதலிய) பலவகை வடிவும், (நங்கந்தம், தூர்க்கந்தம் என்னும்) இருநாற்றமும்; (வெண்மை, செம்மை, சுருமை, பொன்மை, பசுமை என்னும்) ஐந்துவண்ணமும்; (கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்னும்) ஆறு இரத்தமும்; (வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை, சீர்மை, இழுமெனல், சுருச்சுரை என்னும்) எட்டுறும், உயிரல்லாத பொருள்களின் குணங்கள் ஆம்.]

387. FACULTIES AND QUALITIES COMMON TO BOTH.

[இருபொருட்கும் பொதுவான தொழிற்குணம்.]

௩௮௭. தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல்,
நீங்கல், அடைதல் னடுங்கல், இசைத்தல்,
ஈதல், இன்னன, இருபொருட் டொழிற்குணம்.

["தோன்றல்," முதலிய ஒன்பதும், இவை போல்வன பிறவும், உயிர்ப் பொருள் உயிரல்பொருள் என்னும் இரண்டற்கும் பொதுவான தொகுணங்கள் ஆம்.]

388. SIX WORDS IMPLYING "EXCESS."

[ஒருகுணத் தழுவிய உரிச்சொற்கள் இவை என்பது.]

௩௮௮. சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, மிகல்.

[வி. 120.]

[சால என்பது முதல் கழி என்பதீருகக் கூறிய ஆறு உரிச்சொல்லும் மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) பருவத்த சாலப் பலவென்றெண்ணி. [சால.]

உறு வளிதாக்கும் உயர் சினமாவின். [உறு.]

தவச் சேய் நாட்டார் ஆயினும். [தவ.]

நனி பேறையே. [நனி.]

பொறை கில்லா சேய் கூப்பில்வென்றினே. [கூர்.]

காமம் கழிவென்றேட்டம். [கழி.]

389. THIRTEEN MEANINGS OF கடி.

[பலகுணர் தழுவிய உரிச்சொல்லுள் ஒன்றனை உணர்த்துவது.]

நகுக. கடி என் கிளவி: காப்பே, கூர்மை,
வினாயே, விளக்கம், அச்சம், சிறப்பே,
வினாவே, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல்,
வனாவே, மன்றல், கரிப்பின் ஆகும்.

[கடி என்னும் உரிச்சொல் காப்பு முதலிய பதின்மூன்று குணத்தையும் உணர்த்தும்.]

(உ-ம்.) ஒன் கடர் கல்லிருக் கடி நீலி. [காப்பு.]

கடி நனைப் பகழி. [கூர்மை: கடுமைபொருந்திய நுனியையுடைய கீணை.]

கடி மாலேகுடி. [நாற்றம்: வாசனைபொருந்திய மாலையை அணிந்து.]

கண்ணாடியன்ன கடிமார்பன். [விளக்கம்: கண்ணாடிபோன்ற பிரகாசத்தை உடைய மார்பன்.]

கடி அரகவிர். [அச்சம்: அச்சத்தன்மையுடையவப்பெண்கள்.]

கடி மாமிசைப் புத்தூக் கம்புனோடன்னம் ஆர்க்கும். [சிறப்பு: சிறப்புபொருந்திய மாமரம் மிகப்பூத்து.]

எம்மம்பு கடி விடுதிறம்மரன் சேர்மின். [வினாவு: அம்பைச் சிக்கிரம் விடுவோம்.]

கடி ஊன் கடவுட்டிட்ட செழுக் குரல். [மிகுதி: மிகுதியாகிய உணவு.]

கடி மனம். [புதுமை: புதிதாகிய கலியாணம்.]

கடி மூசு. [ஆர்த்தல்: ஒலிக்கின்ற மூசு.]

கடித்தூக் கரும்பினைக் கண்டகரநாறி. [வணாவு: இங்கே நீக்கு என்று வீணை ஆயிற்றது.]

கடி வினமுடிவின். [மன்றல்: கலியாணத் தொழில்.]

கடி மிகுதின்ற கல்லாமந்தி. [கரிப்பு: காரமாகிய மிகுதி.]

390. SIXTEEN SYNONYMS OF சொல்.

[ஒருகுணர் தழுவிய உரிச்சொல் உணர்த்தியது.]

நகுக. மாற்ற் நுவற்சி, செப்புரை, க்கா, நொடி,
இசை, கூற்றுப், புகறல், மொழி, கிளவி,
பாட்டுப், பகர்ச்சி, இயம்பல், சொல்லே.

[மாற்றம் முதல், இயம்பல் ஈறாகக் கூறிய பதினாறும் சொல் என்னும் ஓரகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) கோவலர் வாய் மாற்றம்.

பொழுதறிந்து நுவல்.

செப்பநூற்றேன்.

உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்.

அறங்கரை நாவின்.

ஆயிழையாடனொடியும். [வி. 37.]

வாயிலினை யெனப் புக்கு.

உற்றது நான்கள் கூற.

புகன்றவன்றியும் பூமி கவருமே.

கண்டது மொழிமே.

கிளக்கும் பாண, கேளினி.

வினம்பின் புலவர்.

அன்றகுலன் என்னே.

அறம்பாடின்றே.

வர்த்தை பகர் குற்றேன்.

இடிபோல இயம்பினான்.

391. TWENTY-TWO SYNONYMS OF ஒசை.

௩௯௧. முழக்கிரட் டொலி, கலி, இசை, துவை, பிளிறிசை,
இரக்கமூக் கியம்பல், இமிழ், குளிற் திர், குரை,
கனை, சிலை, சம்மை, கவ்வை, கம்பலை,
அரவம், ஆர்ப்போ டின்னன, ஓசை.

[முழக்கு முதலிய இருபத்திரண்டும், இவை போல்வன பிறவும்,
என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) முழக்கு முக்கீர்.

குடிசை இரட்டென் கோயெர் செலெ
ஒல்லென ஒலிக்கும் ஒலி புனல்.
கலி செழு மூதர்.
பறையிசை அருவி.

தோழவைத்தல். [பி: 38.]

பிழிற வார் முரசம்,
இனக்கும் அஞ் சிறைப் பறவைகள்.
இரக்கும் முரசினம்.
அமுத்தின மூதர்.
கலை முரசமதியம்ப.

கடல்.

குளிற் முரசம்.

கலிபு கலித்த நிரும் கார்.
குரை புனற் கன்னி.
கனைகடற் சேர்ப்ப.
சிலைதார் முரசம் கறங்க.
தவ்வை சம்மை மிருதக்கண நரடு.
கவ்வை கீர் வேலி.
வினைக் கம்பலை மனைச் சிலம்பவும்.
அறை கட லரவத் தனை.
ஆர்த்த பல்வியக் குழாம்.

392. DICTIONARIES TO BE CONSULTED FOR PARTICULAR WORDS.

[இவ்வியலுக்காவதோர் புறநடை.]

௩௯௨. இன்ன தின்னுழி இன்னணம் இயலும்
என்றிசை நூலுள் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலில், பிங்கல் முதலா
நல்லோர் உரிச்சொலி நயந்தனர் கொளலே.

[('பெயர் வினை இடை உரி' என்னும் நால் வகைச்சொல்லுள்,) இன்ன
சொல் (தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் முன்றிடத்துள்ளும், வழக்
குச் செய்யுள் என்னும் இரண்டிடத்துள்ளும்,) இவ்விடத் திவ்விலக்க

ணத்ததாய் நடக்கும், என்று சொல்லக் கடவதாகிய இந்நூலுள், (அவ்வி
லக்கணங் காட்டுதற்கு வேண்டிய மாத்தினாயே கூறுவதன்றி, உரிச்சொல்
லாகிய) குணப்பெயரையும், ஏனைக் குணிப் பெயரையும் நிகண்டினுட்
கூறினாற்போல விரித்துக் கூறக்கடவம் அல்லம்; விரிக்கின், “மற்றொன்
று விரித்தல்” என்னுங் குற்றம் வரும்; ஆதலின், அவற்றினைக் கண்டறிய
வேண்டினார் இவ்வினக்கணம் அறிதற்கு முன்னரே ஏனைப் புலவரார் கூ
றப்பட்ட பிங்கலந்தை, திவாகரம், சூடாமணி, முதலிய நூல்களுள் வகுக்
கும் உரிச்சொற் றொகுதியுள் விரும்பிக் கொள்க.]

~~~~~  
உரியியல் முற்றிற்று.
~~~~~

ந ன் னூ ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(v.) பொதுவியல்.

393. FORMS COMMON TO BOTH GENDERS.

[பெயர்க்கும் வினைக்கும் உரியதோர் இலக்கணம்.]

நககந. இருதினை ஆண்பெணுள் ஸுன்றனை ஒழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே.

[உயர்தினை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும்; அஃறினை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், அவ்விருபாலுள் ஒருபாலை ஒழிக்கும் குறிப்பினான்.]

394. THE CHANGE OF ஆ INTO ஓ IN CERTAIN POETICAL FORMS.

[பெயர்க்கும் வினைக்குஞ் செய்யுட்கண் ஆவதோர் இலக்கணம்.]

நககசு. பெயர்வினை இடத்து ன, ள, ர, ய ஸற்றயல்

ஆ, ஓ, ஆகலுஞ் செய்யுளுள் உரித்தே.

[வி. 95.]

[பெயர்க்கண்ணும், வினைக்கண்ணும், னகா ளகா ரகா யகா ஸற்றயல் (நின்ற விசுதிமுதல்) ஆகாரம் ஓகாரம் ஆகலுஞ் செய்யுளிடத்து உரித்தாம்.]

- (உ-ம்) (1.) வில்லான் என்பதற்கு வில்லோன் எனவும்.
(2.) தொடியான் எ-தற்கு தொடியோன் எனவும்.
(3.) நல்லாச் எ-தற்கு நல்லோச் எனவும்.
(4.) சொடியாய் எ-தற்கு சொடியோய் எனவும் அரும்.

வண்ணன் முதலியவை வண்ணேன் என வர,
கிறவேன் என ஆகாரம் ஓகாரம் ஆயிற்ற.

395. TERMINATIONS COMMON TO AFFIRMATIVE AND NEGATIVE FORMS.

நகூரு. உருபும், வினையும், எதிர்மறுத் துணைப்

யிற் தத்தம் ஈற் றுருபின் என்ப.

[வி. 89.]

[(எட்டுவேற்றுமை) உருபுகளும், (மூவகை) வினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்துச் சொல்லுமிடத்தும், தத்தம் ஈற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும் வேறுபடா என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) செய்வான், செய்வான் என்பவற்றில் ஆன் என்னும் விருதியைக் காண்க.
நடவாத், நடக்கிற என்பவற்றில் அ என்னும் விருதியைக் காண்க.
இன்மை, உண்மை என்பவற்றில் மை என்னும் விருதியைக் காண்க.

396. HOWEVER COMPLEX THE SENTENCE THERE CAN BE BUT ONE SUPPLEMENTARY OR FINITE WORD.

நகூரு. உருபு பல அடுக்கினும், வினை வே ற்டுக்கினும்,

ஒருதம் எச்சம் ஈற்று முடியும்.

[வி. 133. 135.]

[(வேற்றுமை) உருபுகள் (விரிந்துந் தொக்குந், தம்முள் விரவிப்பல) அடுக்கி (வரினும், வெவ்வேறு பல அடுக்கி) வரினும், (மூவகை) வினைச் சொற்களுந் (தம்முள் விரவி அடுக்கும் தன்மையவன்றி வெவ்வேறு பல) அடுக்கிவரினும், தத்தம் எச்சம் இறுதியில் ஒன்று வர அதனோடனேத்தும் முடிவனவாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) சாத்தன் யானையது கோட்டை நுனிகட பொருட்கு வானந் குறைத்தான்.
[உருபுகள் யாவும், பல அடுக்கி, ஒருவினை கொண்டன.]
- (2.) சாத்தனையும் கொற்றனையும் தேவனையும் பூதனையும் வாழ்த்தினான்.
[இரண்டாம் உருபு வேறுபல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.]
- (3.) சாத்தனுக்கும் கொற்றனுக்கும் தேவனுக்கும் பூதனுக்கும் தந்தை.
[சாத்தன் வேற்றுமை வேறுபல அடுக்கி ஒருபெயரைக் கொண்டன.]
- (4.) வான் கைக்கொண்டான். [உருபு தொக்கு வந்தது.]
- (5.) உண்டான், தின்றான், குடினான், பாடினான் சாத்தன்.

397. WORDS MAY BE INTERPOSED BETWEEN THE GOVERNING (SUPPLEMENTING) AND GOVERNED (SUPPLEMENTED) FORMS. CO. 319. 340. 344.

நிகு௭. உருபு முற்றீர் எச்சங் கொள்ளும்
பெயர்வினை இடைப்பிற வரலும் ஆம் ஏற்பன.
[வி. 132.]

[(வேற்றுமை) உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயரசெச்சங்களும், வினையெச்சங்களுங் கொண்டு முடியும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையே பிற (சொற்கள்) வருதலுமாம், ஆண்டைக்குப் பொருந்துவன.]

(உ-ம்.) சாத்தன் (வயிரா) உண்டான்.
அறத்தை (அமருபெற) செய்தான்.
விருத்திற்றி (ஒருபோதும்) உண்ணான்.
பகைவரை (மாய) வெட்டினான்.
சாத்தா (வினாத்தோடி) வா!
கொல்லும் (காட்டு) யானே.

398. DEPENDANT WORDS MAY ALSO FOLLOW THEIR PRINCIPALS.

நிகு௮. எச்சப் பெயர்வினை எய்தும் ஈழ
[வி. 86. 87.]

[(உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயர் எச்சங்களும், வினையெச்சங்களுங் கொண்டு முடியும்) எச்சமாகிய பெயரும் வினையும் (அவற்றிற்கு) ஈற்றினும் வரும். கு. 319. 340. 344 காண்க.]

(உ-ம்.) (1.) சாத்தன் வந்தான். [முதலில்.]
வந்து போனான். மாததைக் குறைத்தான்.
(2.) வந்தான் சாத்தன், போயினான் வந்து. [ஈற்றில்]
குறைத்தான் மாததை.

399. WORDS WHICH INCLUDE OTHERS BY IMPLICATION.

[நால்வகைச் சொற்களுக்கும் ஆவதேனும் இலக்கணம்.]

நிகு௯. ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே.

[(பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களுள்) ஒவ்வொன்று, எஞ்சி நின்ற தன்றன் இனங்களைக் கொள்ளுதற்கு உரித்தாம்.]

(உ-ம்.) சேற்றை நனி உண்டான். (தறியை நனி நின்றான்.)
எஞ்சு உண்டான் சாவான். (உண்டான் சாவான், உண்பது சாம்.)

400. THE GENDER &C. OF COMMON NOUNS AND VERBAL FORMS DETERMINED BY THE SUPPLEMENTING WORD.

சூ. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு'

மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர் வினை தாமே.

[[திணை பால் இடங் காலங்கட்கும்) பொதுவாகிய பெயர் வினைகளினுடைய பொதுத்தன்மையினை நீக்கி, ஒன்றற்கு உரிமைசெய்யும் மேல்வருஞ் சிறப்புப்பெயர் வினைகள் தாமே. சூ. 282. 284. 330. 338. 339 காண்க.]

(உ-ம்.) சாத்தன் இவன், சாத்தன் இது. [சிறப்புப்பெயர்.]
ஒருவர் என் னாய், ஒருவர் என் தாய். [சிறப்புப்பெயர்.]
மரம் வளர்த்தது, மரம் வளர்த்தன. [சிறப்புவினை.]

யாம் எல்லாம் வருவம். } [எல்லாம் என்பது மூவிடத்திற்கும் பொதுமையைச்
நீர் எல்லாம் போயின். } சிறப்புப் பெயராலும் வினையாலும் நீக்கின.]
அவர் எல்லாம் வருவர். }

உண்டு வந்தான், (வந்தான், வந்ததது, வந்தீர், வந்தன.)

401. IMPERFECT AND ELLIPTICAL FORMS ARE FOLLOWED BY THEIR APPROPRIATE SUPPLEMENTARY WORDS.

சூ. பெயர், வினை, உம்மை, சொற், பிரிப்பென், ஒழி இசை எதிர்மறை, இசை, எனுஞ் சொல் ஒழி பொன்பதும், குறிப்புந், தத்தம் எச்சம் கொள்ளும்.

[பெயரெச்சமும் (340.), வினையெச்சமும் (344.), உம்மையெச்சமும் (357. 359.), சொல்லெச்சமும், பிரிநிலையெச்சமும் (353.), எனவெச்சமும் (361.), ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறையெச்சமும், இசையெச்சமும் ஆகிய சொல்லெச்சம் ஒன்பதும், குறிப்பெச்சம் ஒன்றும், தத்தம் எச்சங்களைக் கொண்டு முடியும்.]

- (உ-ம்.) (1.) செய்த சாத்தன். [பெயர் எச்சம். செய்வனது பெயர்.]
(2.) செய்து வந்தான். [வினை எச்சம். வினை.]
(3.) சாத்தனும் வந்தான். [முன்னர்த் கொற்றன் வந்தான் என உம்மை எச்சம்.]
(4.) இல்லென்றல் யார்க்கும் வசைஅன்று. [இல்லென்று சொல்லுதல் சொல்லெச்சம்.]
(5.) சாத்தனே கொண்டான். [பிறர் கொண்டிலர் எனப் பிரிநிலை எச்சம்.]
(6.) கடல் ஒல்லென ஒலித்தது. [என எச்சம்.]
(7.) உன்னுதற்கே வந்தான். [ஒழியிசை எச்சம்.]
(8.) யானே செய்தேன். [எதிர்மறை.]
(9.) இப்பட்செனேன். [இசை எச்சம். சினத்துள்ளது.]

இஃது ஆகுபெயர், அங்குமொழித்தொகை முதலியன குறிப்பெச்சமாம். [சூ. 269.]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

402. COMPOUNDS WHERE THERE IS ELLIPSIS. [ANALOGOUS TO THE SANSKRIT SAMĀSA.]

[தொகை நிலைத்தொடர் ஆம்ஆறு.]

சு02. பெயரொடு பெயரும், வினையும், வேற்றுமை முதலிய பொருளின் அவற்றின் உருபிடை ஒழிய இரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல்.
[வி. 151.]

[பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச் சொல்லும், வேற்றுமை வினை பண்பெனப் பின்னர் வருத்துக்கூறும் அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் அவற்றினுருபுகள் இடையே தொக்கு நிற்ப, இரண்டுமுதலிய பலசொற்கள் தொடர்ந்து ஒருமொழிபோல் நடப்பன யாவை அவை தொகை நிலைத் தொடர் சொற்கள் ஆம்.
(சூ. 152 காண்க).]

403. THE SIX KINDS OF ELLIPTICAL EXPRESSIONS OR COMPOUNDS.

சு03. வேற்றுமை, வினை, பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி, என அந் தொகை ஆ றுகும்.
[வி. 151.]

[வேற்றுமை (த்தொகையும்), வினை (த்தொகையும்), பண்பு (த்தொகையும்), உவமை (த்தொகையும்), உம்மை (த்தொகையும்), அன்மொழி (த்தொகையும்) என மேற்கூறிய தொகை (நிலைத்தொடர்ச்சொல்) அறுவகைப்படும்.]

404. ELLIPSIS OF THE CASAL SIGN. [SANS. tat-purusha.]

[வேற்றுமைத்தொகை.]

சு04. இரண்டு முதலா' இடையா றுருபும் வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகையே.
[வி. 152.]

[(எழுவாய்க்கும் விளிக்கும்) இடையே நின்ற இரண்டாவது முதலிய ஆறுவேற்றுமை உருபுந் தொக்க தொடர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைத் தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நிலக்கடத்தான். [இருமொழித் தொகைநிலைத்தொடர்.]
யான்கோட்டி குனிக்குறைத்தான். [பன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர்.]

[பொற்குடம், உருபும் பொருளும் உடங்குக்கத்.]

405. ELLIPSIS IN VERBS OF THE SIGNS OF TENSE, PERSON, &c.

[வினைத்தொகை.]

சு௦௫. காலங் கரந்த பெயர் எச்சம் வினைத்தொகை.

[வி. 153.]

[காலம் பற்றிப் புடைபெயர்ச்சிவினைஉருபாகிய தம்மிறுதிக்கண் தொக் குறிப்ப (ச்செய்வதாதி அறுபொருட் பெயராகிய) (சூ. 320.) தம் எச்சங் கொண்ட பெயர்எச்சங்கள் வினைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ஆடுவேல், ஆட்டம், திர்தொழில், உன்சோறு, புண்பொழுது, செய்கன்றி.	(1.) கொருநல் இன்று காலை } அடுகளிற்று. [செய்பவன்.]
	(2.) ஆடுவேல். [கருவி.]
	(3.) அடுகனம். [இடம்.]
	(4.) அடுதொழில். [செயல்.]
	(5.) அடுபொழுது. [காலம்.]
	(6.) அடுகந்து. [செய்பொருள்.]

406. ELLIPSIS OF THE ADJECTIVE SIGN: APPPOSITION. [SANS. bahubrihi

OR KARMAD'HARAYA.]

[பண்புத்தொகை ஆம்ஆறு.]

சு௦௬. பண்பை விளக்கு' மொழிதொக் கனவும்,

ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவும், குணத்தொகை.

[வி. 154.]

[(குணப்பெயரோடு குணிப்பெயர் புணருங்கால் அக்) குணியோடு குணத்துக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமைநயத்தை விளக்குதற்கு ஆண்டு வரும் (ஆகிய என்னும்) மொழி (யாகிய பண்புருபு) தொக்குறிப்பனவும், (அப் பண்புருபு தொக்குறிப்பப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் ஆய்) ஒருபொருட்கு இருபெயர்வந்தனவும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்) (1.) செத்தாமரை. [செம்மையாகிய தாமரை.] } [இவை இருமொழித்தொடர்.]
கருங்குவளை. [கருமையாகிய குவளை.]

(2.) ஆயன் சாத்தன். [இருபெயர் ஒப்பெண்புத்தொகை.]

(3.) செந்நிறக்குவளை. [இது பன்மொழித்தொடர்.]

407. ELLIPSIS OF PARTICLE OF COMPARISON. [A SPECIES OF THE SANS. BAHUBRIHI.]

[உவமைத்தொகை ஆம்ஆற.]

ச௦௭. உவம உருபில் துவமத் தொகையே.

[வி. 155.]

[(வினை, பயன், மெய், உருவு, என்பன பற்றிவரும்) உவம உருபுகள் தொக்க தொடர்சொற்கள் உவமத்தொகைகள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) குருவீ கூப்பிட்டான். [குருவீபோற் கூப்பிட்டான். வீண்புலமைத்தொகை.]
 (2.) மழைக்கை. [மழைபோலும்மை. பயனு வமைத்தொகை.]
 (3.) மதிமுகம். [மதிபோலும் முகம். மெய்புலமைத் தொகை.]
 (4.) பவளவாய். [பவளம் போலும் வாய். உருவு உவமைத்தொகை.]

408. PARTICLES OF COMPARISON.

[திரிசொலால் வந்த உவமை உருபுகள்.]

ச௦௮. போலப், புரைய, ஒப்ப, உறழ்,
 மானக், கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப,
 நேர, நிகர; அன்ன, இன்ன,
 என்பவும்; பிறவும்; உவமத் துருபே.

[வி. 109.]

[போல என்பது முதலிய (செய் என் எச்சம்) பத்தும்; அன்ன, இன்ன, (என்னும் பெயர்எச்சக் குறிப்பு) இரண்டும்; இவை போல்வன பிறவும்; உவம உருபுகள் ஆம்.]

409. ELLIPSIS OF உம், THE CONJUNCTIVE PARTICLE. [SANS. Dwandwa.]

[உம்மைத்தொகை ஆம் ஆறு.]

ச௦௯. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்த நீட்டல்,
 எனுநான் களவையுள் உம்இல தத்தொகை.

[வி. 156.]

[எண்ணல் (அளவை), எடுத்தல் (அளவை), முகத்தல் (அளவை), நீட்டல் (அளவை) என்னும் (நால்வகை அளவைகளாற் பொருள்களை அளக்குங்கால் தொடரும்) அவ்வளவைப்பெயர்களுள் உம்மையாகிய உருபு தொக்கு நிற்பன உம்மைத்தொகைகள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) கயில பாணர். [எண்ணல்.] (கயிலனும் பாணனும்.)
 கழஞ்சே கால். [எடுத்தல்.] (கழஞ்சைக் காலும்.)
 கலனே துணி. [முகத்தல்.] (கலனாக் துணியும்.)
 சாணை. [நீட்டல்.] (சாணும் அணையும்.)

410. THE ELLIPSIS OF OTHER WORDS: METONYMY.

சுக0. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிற்தொகல் அன்மொழி.

[வி. 157.]

[வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகைநிலத்தொடர் மொழி களுக்கும் புறத்து, அவை அல்லாத பிறமொழிகள் ஆகிய உருபுகள் தொகு தல் அன்மொழித்தொகை ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) { பூக்குழல் = பூவையுடைய குழலினை உடையாள். } [வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்து
பொற் ருலி = பொன்னினுடைய தாலியினை உடையாள். } வந்தது.]
(2.) தாழ்குழல் = தாழ்ந்தகுழலினை உடையாள். [வினைத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(3.) கருங்குழல் = கருமையாகிய குழலினை உடையாள். [குணத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(4.) தடியிலை = தடியுடைய இடையினை உடையாள். [உவமத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(5.) தகர ரூழல் = தகரமும் ரூழலும் விராய்ச் சமைந்த சாந்து. [உம்மைத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]

411. THE WORD WHICH RENDERS THE ELLIPTICAL EXPRESSION INTELLIGIBLE.

சுகக. முன் மொழி, பின் மொழி, பன் மொழி, புறமொழி,
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப் பொருள்.

[(தொகைநிலத்தொடர் மொழிகளின்) முன்மொழிக்கண் எனும், பின் மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்கண் எனும், (அனைத்து மொழிக் குப்) புறத்துமொழிக்கண் எனும், சிறந்துநிற்குந் தொகைநிலத்தொடர் பொருள்.]

- (உ-ம்.) குடம் வனைத்தான். [முன் மொழிக்கண். சட்டி. முதலானவைகளையும்.]
நிலம் உழுதான். [பின் மொழிக்கண். ஐவேற்றுமைத்தொகை.]
புலி வீழ்கெண்டை. [அனைத்து மொழிகள். உம்மைத்தொகை.]
தாழ் குழல். [புறமொழிக்கண். அன்மொழித்தொகை.]

412. TWO ELLIPTICAL FORMS DISTINGUISHED.

[ஐயம் அகற்றுதற்கு ஓர்குறி.]

சுகஉ. வல்லொற்று வரினே இடத்தொகை ஆகும்;
மெல்லொற்று வரினே பெயர்த் தொகை ஆகும்.

[வல்லொற்றிடையே வந்துழி இடத்தின்கண் தொக்க தொகை ஆம்;
மெல்லொற்றிடையே வந்துழிப் பெயரின்கண் தொக்க தொகையாம்.]

- (உ-ம்.) வகெக்கண்ணன். [வகெ நாட்டிற் பிறந்த கண்ணன்.]
வகெக்கண்ணன். [வகெகனுடைய கண்ணன்.]

413. THE PLURAL TERMINATION AFTER THE LAST NOUN.

[உம்மைத்தொகைக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

சுகந். உயர்திணை உம்மைத் தொகை பலர் ஈறே.

[வி. 156.]

[உயர்திணை (ஒருமைப்பாலின்கண் வரும்) உம்மைத்தொகைகள் (ரவ் வீறுங், கள்ளீறும் ஆகிய) பலரீற்றனவே ஆம்.]

(உ-ம்.) கயில பாணர். தேவன் தேவிகர்.

நிலரீரீ தீ காற்றுகாயக்கர். } அக்திணைவிலே பன்மைந்ருவும், இயல்பான ஒரு
நிலரீரீ தீ காற்றுகாயம். } மை ஈற்றும் வந்தன.

414. AMBIGUOUS ELLIPSIS: FROM TWO TO SEVEN DIFFERENT METHODS OF SUPPLYING THE ELLIPSIS.

சுகசு. தொக்குழி மயங்குந் இரண்டு முதல் ஏழ்

எல்லைப் பொருளின் மயங்கும் என்ப.

[(வேற்றுமைஉருபு முதலிய உருபுகள்) தொக்கு நின்ற வழிப், (பொருள்களான் மயங்கும் இயல்பினவாகிய தொடர்சொற்கள்) இரண்டுமுதல் 'ய' பொருள்களால் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) தெய்வ வணக்கம். [இரண்டுபொருள்: தெய்வத்தை வணங்கும் வணக்கம் எனவும்; தெய்வத்துக்கு வணக்கம், எனவும் விரியும்.]
தற்சேர்த்தார். [மூன்றுபொருள்: தன்னைச் சேர்த்தார்; தன்னோடு சேர்த்தார்; தன்கண் சேர்ந்தார் என விரியும்.]
சொல்லிலக்கணம். [நான்குபொருள்.]
பொன்மணி. [ஐந்துபொருள்.]
மாவேலி. [ஆறுபொருள்.]
சொற்பொருள். [எழுபொருள்.]

415. UNELLIPTICAL EXPRESSIONS.

[தொகாநிலைத்தொடர் ஆம்ஆறு.]

சுகந். முற்றீ ரெச்சம், எழுவாய், விளிப் பொருள்,
ஆறுரு பிடை, உரி, அடுக்கிவை தொகாநிலை.

[முற்றும், பெயர்எச்சமும், வினைஎச்சமும், எழுவாயும், விளியும் (ஆகிய ஐவகைப்) பொருளின்கண் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்; வேற்றுமைப்பொருளின்கண், அவற்றின் உருபாகிய இரண்டாவது முதலிய

ஆறும் 'ய விரிந்துநிற்ப பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்,
ஏனைச் சொற் புணர்ச்சியும், உரிச்சொற் புணர்ச்சியும், ஒரு சொல்
அடிக் 'ம் புணர்ச்சியும் ஆகிய ஒன்பதும் தோகாநிலத்தொடர் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) உண்டான் சாத்தன். [தெரிநிலை வினைமுற்று.]
குழையன் கொற்றன். [குறிப்புவினை முற்று.]

(2.) உண்ட சாத்தன். [பெயர் எச்சம்.]
கரிய குதிரை. [குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]

(3.) உண்டி வந்தான். [வினைஎச்சம்.]
இன்றி வந்தான். [குறிப்பு வினைஎச்சம்.]

(4.) சாத்தன் வந்தான். [எழுவாய்.]

(5.) சாத்தவர. [விளி.]

(6.) குடத்தை வணந்தான். [வேற்றமை உருபு.]

(7.) அதுகொரோழி. [இடைச்சொல்.]

(8.) நளிபேதையே. [உரிச்சொல்.]

(9.) பாம்பு பாம்பு. [அடுக்குச்சொல்.] [கு. 152 காண்க.]

416. GRAMMATICAL ERRORS.

[வழு இவை ஏ

சுகக. திணையே, பால், இடம், பொழுது, வினா, இறை,
மரபாம் ஏழு' மயங்கின் ஆம் வழுவே.

[வி. 134.]

[“திணை” முதலாக “மரபு” ஈறாக வரும் ஏழுந் தத்தம்நேறி மயங்கின்
வழுவாம்.]

(உ-ம்) (1.) அவன் வந்தது. [திணைவழு.]

(2.) அவன் வந்தார். [பால்வழு.]

(3.) யான் வந்தான். [இடவழு.]

(4.) நேற்ற வருவான். [காலவழு.]

(5.) கறகின்ற எருமை பாலோ, திணையோ. [வினாவழு.]

(6.) கடம்புக்கு வழியாது? என்றால், இடம்பூணி என்னுவின் கன்ற. [விடைவழு.]

(7.) ஆடு மேய்ப்பாணப் பாகன் என்பது. [மரபுவழு.]

417. IN QUESTIONS, WORDS OF COMMON GENDER, &c. TO BE USED.

[திணை பால்களோடு வினாவிலை வரின் வருவாது காத்தல்.]

சுகள. ஐயந், திணை, பால் அவ்வப் பொதுவினும்
மெய்தெரி பொருள்மேல் அன்மையும் விளம்புபு.

[திணைஐயத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், பாலையத்தினை
அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், துணிந்து அப்பொருண்மேல் ஏலாத
தன்மையினை வைத்துங் கூறுவர்புலவர்.]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (V.) பொதுவியல்.

- [குறியே, மகனே அம்மனக் தோன்றிறத?
தோன்றிறவன்? என்பது வழி.
குறியே, மகனே அம்மனக் தோன்றிற உரு?
என்பொதுச் சொல்லாத் கூறுக. [திணையம்.]
- (உ-ம்.) (1.) ஆன்மகனே, பெண்மகனே, அம்மனக் தோன்றிறவர் ஆர்? [பால்ஐயம்]
[ஒன்றே, பலவோ, இச்செய்ப்புக்க பெற்றம்? [அகற்றிண்பால் ஐயம்]
- (2.) ஆன்மகன் எனிற், பெண்மகன் அல்லன.
குறியெனின், மகன் அனறு.
பல எனின், ஒன்றல்ல.

418. A NEUTER FOLLOWED BY MASCULINE OR FEMININE: ANOMALY I.

[திணைவழுவமைதி.]

சுகடி. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள் முதல் ஆறும்
அதனொடு சார்த்தின் அத்திணை முடிபின.

[வி. 137.]

[உயர்திணையைத் தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருள் ஆகிய ஆறும் உயர்
திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின் அவ்வெழுவாய்க்குரிய உயர்திணை முடி
வினவாம்.]

(உ-ம்.) நம்பி { பொன்
நாடு } பெரியன்.
வாணர் } கூரியன்.
முக்கு } நல்லன்.
குடிமை } கடியன்.
நடை }

[நம்பிக்குப் பொன் பெரிது என்பது நிறப்பு.]

419. HIGH AND LOW CLASS NOUNS SOMETIMES TAKE A COMMON
VERB: ANOMALY II.

[திணை, பால், மரபு வழுவமைப்பு.]

சுககூ. திணைபால் பொருள் பல விரவின சிறப்பினும்,
மிகவினும், இழிபினும், ஒருமுடி பினவே.

[வி. 139.]

[திணையும் பாலும் வேறுவினைப் பலபொருள்களும் விரவிரின்ற வழி
யவை பலவுஞ் சிறப்பினும், மிகுதியினும், இழிபினும் ஒருமுடி
பினவாம்.]

(உ-ம்.) “நிற்கும் சான்றோரும் ஒப்பர்.” “ஆமையும் பெரியரும் ஐந்தடக்கி கிற்பார்.” [சிறப்பு.]
பார்ப்பார், தவரே, அமர்தார், பிணிப்பட்டார், ஸந்தோர், குழவி எனும் இவர்கட்கு. [மிகுதி.]
முக்கனும் முதலையும் கொண்டது கூடார். [இழிப்பு.]

**420. GENDER AND NUMBER CONFOUNDED, FROM JOY AND
OTHER CAUSES: ANOMALY III.**

[திணை, பால், வழுவுமைதி.]

சஉ௦. உவப்பினும், உயர்வினுஞ், சிறப்பினும், செறலினும்,
இழிப்பினும், பால்திணை இழுக்கினும் இயல்பே.

[வி. 137. 138.]

[“உவப்பு” முதலிய ஐந்தினும் பாலுந் திணையும் வழுவி வரினும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) தன் புதல்வனை, “என் அம்மை வந்தான்” என்பது உவப்பின் ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்று.

ஆவினை “என் அம்மை வந்தான்” என்பதில், மகிழ்ச்சியினால் அகிறினை உயர்திணை ஆயிற்று.

ஒருவனை, “அவர் வந்தார்.” [உயர்வு.]

“தாதாய்! மூவேழுவகுக்குத் தாயே.” [சிறப்பு.]

“எனைத் திணையர் ஆயினும் என்னும்?

தினைத்துணையுந் தோன், பிறன்தில் புகல்.” [கேர்ப்பம்.]

பெண்வழிச் செல்வனை நோக்கி, “இவன்பெண்.” [இழிவு.]

421. NUMBERS AND PERSONS INTERCHANGED: ANOMALY IV.

[பால், இடம், வழுவுமைதி.]

சஉ௧. ஒருமையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும்,
ஒர் இடம் பிற இடந் தழுவலும், உளவே.

[வி. 137.]

[ஒருமைப்பாலின் கண் பன்மை (ச்சொல்லைத் தழுவி) க்கூறுதலும், பன்மைப்பாலின் கண் ஒருமை (ச்சொல்லைத் தழுவி) க்கூறுதலும், ஒரிடத்தின் கண் பிறவிடச்சொல்லை (த் தழுவி) க்கூறுதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) இக்குறைத் தீர் எல்லாங் கொண்டியத்தான் இவன். [ஒருமையிற் பன்மை.]

(2.) இரண்டு கண்ணுஞ் சிவந்தது. [பன்மையில் ஒருமை.]

(3.) அரிதைத் தந்தை அடம்போரிற் செறிபர். [ஒருமையில் பன்மை.]

(4.) சாத்தன்தாய் இவை செய்வேனோ? [படர்க்கையில் தன்மை.]

(5.) நீயோ, அவனோ, யார் இதுசெய்தார்? [விரிவி ஒரிடத்திற்குரிய முடிபு ஏற்றது.]

422. CERTAIN UNVARYING USES OF THE PERSONS.

[இடம் வழுவற்க எனக்காத்தல்.]

சஉஉ. தரல், வரல், கொடை, செலல் சாரும் படர்க்கை;
எழுவாய் இரண்டும் எஞ்சிய ஏற்கும்.

[இந்நால்வகைச் சொற்களையும் படர்க்கை சாரும்; இவற்றுள், முதற்கண் நின்ற “தரல்,” “வரல்,” என்னும் இருவகைச் சொற்களையுந் தன்மை முன்னிலைகள் ஏற்கும்.]

(உ-ம்.) அவனுக்குத் தந்தான். அவனுக்குக் கொடுத்தான்.
அவன்பால் வந்தான். அவன்பால் சென்றான்.

எனக்குத் தந்தான். [எனக்குக் கொடுத்தான்.] } [வழு.]
என்பால் வந்தான். என்பால் சென்றான்.]

நினைக்குத் தந்தான். [நினைக்குக் கொடுத்தான்.] } [வழு.]
நின்பால் வந்தான். நின்பால் சென்றான்.]

423. THE THREE TENSES.

[காலத்தின பெயரும் முறையும்.]

சஉ௩. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால் மூன்றே.

[வி. 78.]

[முன்னர்க் கூறிய காலம் இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் என மூன்றாம்.]

424. THE PRESENT EXPRESSES ANYTHING SUBSISTING IN THE THREE TIMES: ANOMALY V.

[கால வழுவமைப்பு.]

சஉ௪. முக்கா லத்தினும் ஒத்தியல்
செப்புவர் நிகழுங் காலத்தானே.

[வி. 146.]

[(தந்தொழில் இடை அருது,) முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் இய லும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தாற் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) அவனியைத் தாங்கி அரசர் இருக்கின்றார்.
யாவ் நிற்பிறகு. தெய்வம் இருக்கின்றது.

425. INTERCHANGE OF TENSES: ANOMALY VI.

[கால வழுவுமைப்பு.]

சஉரு. வினாவின் மிகவினா, தெளிவினும், இயல்பினும்,
பிறழவும் பெறாஉமுக் காலமும் ஏற்புழி.

[வி. 146—149.]

[வினாவு, மிகுதி, தெளிவு என்னும் மூன்றுகாரணங்களினாலும், காரணமின்றியும், முக்காலங்களையும் ஒன்றை ஒன்றாகக் கூறப்படும் ஏற்கும்

']

(உ-ம்.) (1.) “உண்டேன், உண்டேன்.” [என்பான் வினாவிலுள்.]

(2.) கனவு செயற்கை அறப்புண்டான் [மிகுதி.]

(3.) ஏற்பு மூட்டை கொண்டு திட்டை ஏறின் மறை பெய்தது. [தெளிவு.]

(4.) நாம் பண்டு விரையாவதிக் காய். [இயல்பு.]

426. SEVEN DIFFERENT KINDS OF QUESTIONS.

[வினாவின் பெயரும் முறையுந் தொகையும்.]

சஉகூ. அறிவறி யாமை, ஐயுறல், கொளல், கொடை,
ஏவல், தரும் வினா ஆறும் இழுக்கார்.

[“அறிவு” முதலியன தருதலான் வரும் வினா ஆறையுந் களையாது
கொள்வர் பூலவர்.]

(உ-ம்) “இசைத்திரத்தருப் பொருள் யாத?”

(1.) ஆசிரியன் மாணக்கனைக்கேட்கிக் கேட்பது, அறிவினா.

(2.) மாணக்கன் ஆசிரியனைக்கேட்கி அவ்வாறு கூறுவது, அறியாவினா.

(3.) குற்றயோ, மகனோ? [ஐயவினா.]

(4.) பொன்னானதோ, மணியுனதோ? [கொளல்வினா.]

(5.) சாத்தனுக்கு ஆடையிலலை யோ? [கொடைவினா.]

(6.) சாத்தா உண்டாயோ? [ஏவல்வினா.]

427. DIFFERENT MODES OF ANSWERING.

[விடையின் பெயரும், முறையுந் தொகையும் வழுவுமைப்பும்.]

சஉஎ. சுட்டு, மறை, நேர்; ஏவல், வினாதல்,

உற்ற துரைத்தல், உறுவது கூறல்,

இன்மொழி, எனும்எண் இறையுள், இறுதி

நிலவிய ஐந்தும் பொருண்மையி னேர்ப்.

[இவ்வினா எட்டனுள் (முன்னைய மூன்றும் செவ்வனிறைஆம்,) பின்

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

னைய ஐந்தும் இறைப்பொருள் பயத்தவின் இறையாகத் தமிழிக் கொள்வர் (புலவர்).]

- (உ-ம்.) (1.) “சுருஷுக்கு வழியாத”? இது. [சட்டெ.]
 (2.) செய்வாயோ? செய்பேன். [மறைவிடை.] } செய்வனிறை.
 செய்வேன். [சேரக உடன்படல்.]

குறிப்பினுலே { [சீ செய். [ஏவல்.]
 இறைபயப்பது. { [செய்வேனே. [வினாநல் விடை.]
 உடம்புகொந்தது. [உற்றதனைத்தல்.]
 உடம்புகோம். [உறுவது கூறல்.]
 மற்றையதைச் செய்வேன். [இனமொழி]

428. THE PERSON AND THE MEMBERS NOT TO BE CONFOUNDED.

சஉடி. வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினை முதல்.

[சூ. 315. 316. 282 காண்க.]

[வினாவுதற் கண்ணுஞ், செப்புதற் கண்ணுஞ் சினை முதல்கள் ஒற்றுமை
 கருதி மயங்கக் கூறப்படா.]

- (உ-ம்.) (1.) சாத்தி கண் பெரியவோ, கொற்றி கண் பெரியவோ?
 சாத்தன் கல்லனே, கொற்றன் கல்லனே?
 சாத்திகண் பெரிய, கொற்றிகண் பெரிய.
 சாத்தன் கல்லன், கொற்றன் கல்லன்.
 [வினாவுதலும் விடைகொடுத்தலும் வழாநிலை.]

- (2.) கண்ணல்லவோ, அவன் கல்லனோ?
 கண்கல்ல, அவன் கல்லன். [வழு.]

429. CLASSICAL USAGE.

[மரபு ஆம் ஆறு.]

சஉகூ. எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வா றுயர்ந்தோர்

செப்பினர் அப்படிச் செப்புதன் மரபே.

[வி. 163.]

[(தொன்று தொட்டு, உலகவழக்கிலுஞ் செய்யுள்வழக்கிலும்) யாதொரு
 பொருளே, யாதொரு சொல்லால், யாதொரு நெறியால் அறிவுடையோர்
 சொன்னார்களோ, அப்பொருளே, அச்சொல்லால், அந்நெறியாற் சொல்லு
 தல் மரபு ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) யானேமேய்ப்பன் பாகன். [வழாநிலை.]
 (2.) குணிகைகன்ற. [வழு.]

430. A NOUN OF MANY SHADES OF MEANING SHOULD HAVE A VERB THAT MAY AGREE WITH ALL.

சுந்.0. வேறு வினைப் பல பொருள் தழுவிய பொதுச் சொல்லும்,
வேறவற் றெண்ணும், ஓர் பொது வினை வேண்டும்.

[வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்களையும் (ஒழுங்கு) தழுவிய நிற்கும் ஓர் பொதுச்சொல்லும், அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாய் எண்ணி நிற்கும் பலசொல்லும், (ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினாவேண்டாது, எல்லா வற்றிற்கும்) உரியதோர் பொதுவினை வேண்டவன ஆம்.]

(உ-ம்.) அடிசில் [எ-து.] உண்பன, தின்பன, நக்குவன, குடிப்பனவு, ப் பொது, ஆதலால், அடிசில் அயின்றார், மிசைந்தார், என்க.
அணி அணிந்தார், படை வழங்கினார்.

431. AN EQUIVOCAL WORD DETERMINED BY A WORD IN THE CONTEXT.

சுந்.க. வினைசார் பினம்இட' மேவி விளங்காப்
பல பொருள் ஒருசொல் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

[(குறித்த பொருளை விளக்கும்) வினையினையுஞ், சார்பும், இனமும், இடமும், முதலியபெயரினையும், பலபொருள் ஒரு சொற்பொருந்தி விளங்கிக் கிடந்ததேல், (அதனை வாளாகூறி அவ்வினை பெயர்களைப் பொருந்தாமையால்,) விளங்காது கிடந்ததனைச் சிறப்பொடு கூட்டிக் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) மா. [பலபொருள் ஒருசொல்.]
மாப் பூத்தது. [மரம். வினையால் விளங்கிறது.]
மாவீழ் மலர். [வண்டு. சார்பால்.]
காலாள், கரி, மா, இரதம், நாலங்கம். [குதினா. இனத்தால்.]
மாமறத்தமலர் மர்ப்பன். [திருமகள். இடத்தால்.]

432. COMPOUND WORDS CAPABLE SOMETIMES OF A TWO-FOLD DIVISION AND INTERPRETATION.

சுந்.உ. எழுத்தியல் திரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்தும் என்ப.

[வி. 150.]

[எழுத்தினதியல்பு வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டுச் சொல்லும் பொருளும் ஐயுற நிற்குந் தொடர்மொழிகள் (அங்ஙனங் குறித்துக் கூறுஞ்

II. பங்கு.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

சொற்களின் இறுதியும் முதலுந் தோன்ற) இசை அறுத்துக் கூறும் வேறு பாட்டால் துணியப்படும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) செம்பொன் பதின்னெழு.

செம்பொன் பதின் நெழு = செம்பொன் பத்தப்பலம்.

செம்பொன்பதின் நெழு = செம்பு ஒன்பது பலம்.

433. WORDS IN APPPOSITION MAY HAVE A COMMON VERB, OR EACH ITS OWN.

[மரபு வருவற்கு எனக் காத்தலும், அதன் வருவமைப்பும்.]

சுருந். ஒருபொருள் மேற்பல பெயர்வரின், இறுதி ஒருவினை கொடுப்ப; தனியும் ஒரோவழி.

[வி. 135.]

[ஒரு பொருள் மேல் பலபெயர் வரும் ஆயின், (பொருள் ஒன்றே என்பது தோன்ற) இறுதிக்கண் ஒருவினைகொடுத்துக் கூறுவர், (ஒருபொருள் ஆதல்தவருத வழிப்) பெயர்தோறும் கொடுத்துக் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஆசிரியன், பேருச்சிழான், இளங்கண்ணன், சாத்தன் வந்தான்.

ஆசிரியன்வருக, பேருச்சிழான்வருக, இளங்கண்ணன்வருக, சாத்தன் வருக.

434. EPITHETS SHOULD PRECEDE THE NAME.

சுருந். திணை, நிலம், சாதி, குடியே, உடைமை, குணம், தொழில், கல்வி, சிறப்பும் பெயரோ டியற்பெயர் ஏற்றிடி பின்வரல் சிறப்பே.

[“திணை” முதலாகக் “கல்வி” ஈறாக விதந்தன முதலிய பற்றிவருஞ் சிறப்புப்பெயருடனே இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருங்கு ஏற்கும் ஆயின் அவ்வியற்பெயர் பின்வருதல் சிறந்த மரபாம்.]

(உ-ம்.) (1.) குன்றவன் கொற்றவன். [திணை.]

(2.) அறிவாளன் அழகன். [நிலம்.]

(3.) பார்ப்பான் பாராயணன். [சாதி.]

(4.) ஊச்சிழான் ஊண். [குடி.]

(5.) பொன்னன் பொறையன். [உடைமை.]

(6.) கரியன் கம்பன். [குணம்.]

(7.) காடகி கம்பி. [தொழில்.]

(8.) தெய்வப்புவன் திருவருவன். [கல்வி.]

435. A DEMONSTRATIVE PRONOUN AFTER THE NOUN; THE VERB BEFORE OR AFTER. THIS ONLY TO IN PROSE. POETRY IS UNFETTERED.

சுரு. படர்க்கை முப்பெயரோ டீணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்; வினை எனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும், வழக்கிடை; செய்யுட் கேற்புழி.

[படர்க்கை (இடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விரவுப்பெயர், என்னும்) மூவகைப் பெயரோடு (சுட்டுப்பெயர்) சாரின் (அச்) சுட்டுப்பெயர் (அம்மூவகைப்பெயர்க்கும்) பின்வரும். (அவ்விடத்தே) வினை (யாகிய முடிக்குஞ் சொல்வரும் ஆயின், அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லை ஆயின்) அப்பெயர்க்குப் பின்னும் முன்னும்வரும்; இம்மரபு வழக்கின்கண்ணவாஞ்; செய்யுட்கண்ணே (எனின் நியதி இன்றி) வேண்டியஆறே வரப்பெறும்.]

(உ-ம்.) நம்பி வந்தான், அவனுக்குச் சோறு இடுக. [உயர்திணை.]
எருது வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக. [அஃறிணை.]
சாத்தன் வந்தான் அவனுக்கு பல்லிடுக. [விரவுப்பெயர்.]
வந்தான் நம்பி சோறு இடுக.

நம்பி அவன், அவன் நம்பி.

“அவன் அனங்கு சோய் செய்தான், ஆயிழாய், வேலன்.” [செய்யுள்.]

436. WORDS REPEATED.

[அடுக்குத்தொடர் ஆம்ஆறு.]

சுரு. அசைநிலை, பொருணிலை, இசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு, மூன்று, நான் கெல்லைமுறை அடுக்கும்.

[அசைநிலைக்கும், (வினாவு வெகுளி உவகை அச்சம் அவலம் முதலிய) பொருள் நிலைக்கும், இசை நிறைக்கும், ஒருசொல் இரண்டு மூன்று நான் களவும் முறையே அடுக்கும்.]

(உ-ம்.) (1.) அன்றே, அன்றே. [அசைநிலை.]
(2.) வந்தேன், வந்தேன். [வினாவு பொருணிலை.]
(3.) நல்குமே, நல்குமே, நல்குமே நாமகல்! [இசைநிறை.]
(4.) உய்யேன், உய்யேன். [அவலம்.]
(5.) தீத்தீத்தீ. [அச்சம் மும்முறை.]

437. REDUPLICATED WORDS MUST NOT BE DIVIDED.

[மரபு வழுவற்க எனக்காத்தல்.]

சுளௌ. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா.

[இரட்டைச் சொற்கள் அவ்விரட்டிப்பிற் பிரிந்து தனித்து ஒலியா.]

(உ-ம்.) ஒரு ஒருத்தது. [இவ் இரட்டித்தப் பிரியாது கின்றது.]

438. ESSENTIAL ADJUNCTS NOT TO BE SEPARATED FROM A NOUN.

சுளஅ. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில வரையார்.

[ஒருபொருள் (மேல்) பலபெயர் (கூறுங்கால் அப்பொருளினின்றும்) பிரிதல் இல்லாதன (வற்றை நீக்காது) கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஆசிரியன் பேருந்மொன் இளங்கொணன் சரத்தன் வந்தான்.

[பூணாக்கருக்கு நற்பொருள் உணர்த்தலால் ஆசிரியத்தன்மைபும், ஊருரிமைபும், கண்ணின்வெறுபாடும் உடையவன் சரத்தன் ஆதலால் பிரிவில்லன்.]

439. REDUNDANT WORDS AND PLEONASMS SANCTIONED BY CUSTOM:

ANOMALY VII.

[வழுவமைப்பு.]

சுளகூ. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா.

[ஒருபொருளையே குறித்துவரும் பலசொற்கள் (அவ்வாறு வருதற்கு ஒர்காரணம் இன்றேனும் சொல்லின்பந் தோன்றச்) சிறந்து நின்றலின் அவை வழுவென்று நீக்கப்படாவாம்.]

(உ-ம்.) மீமிசை. [மீஎன்பதும், மீசை என்பதும், மேல்.]

உயர்ந்தோற்கும் மலை. [உயர்ந்த, ஒங்கும், இரண்டும் ஒன்று.]

சாவென்கழுகு. [சாகு, இளமை, இரண்டும் ஒன்று.]

440. உம் TO BE USED IN CERTAIN CASES.

[மரபு வழுவற்க எனக்காத்தல்.]

சுசு0. இனைத்தென் றறிபொருள், உலகின் இலாப்பொருள், வினைப்படுத துணைப்பின் உம்மை வேண்டும்.

[வி. 113.]

[இத்தனைஎன்று வரையறை உணரப்படும் பொருளும், எக்காலத்தும்

எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளும், அவற்றை வினைப்படுத்துக் கூறுங் கால் முற்றும்மை (சூ. 359.) வேண்டி நிற்கும்.],

- (உ-ம்.) (1.) தமிழ்காட்டுமுவேந்தரும் வந்தார். [இனைத்தென்றபொருள்.]
 (2.) பவளக்கோட்டு கீலயானையென்றும் இல்லை. [உலகின் இலாப்பொருள்.]
 ஒளிமுன்னிருள் எங்கும் இல்லை.

441. THE OBJECT SOMETIMES MADE THE SUBJECT: ANOMALY VIII.

[மரபு வருவமைப்பு.]

சசக. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
 தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினுள் உரித்தே.
 [வி. 129.*]

[செயப்படுபொருளையுங் (கருவியையும் இடத்தையும் செயலையுங் காலத்தையுங்) கருத்தாவைப் போல வைத்து, அதன்மேல் வினைமுதல் வினைஏற்றிக் கூறுதலும் வழக்கின்கண் உரித்தாம்.]

- (உ-ம்.) இம்மாடு நான் கொண்டது. } [செயப்படு பொருள்.]
 இச்சோறு நான் கொடுத்தது.
 இவ்வெழுத்து நான் எழுதினது.
 இவ்வெழுத்தாணி நான் எழுதியது. [கருவி.]
 இவ்விப்பொன இருந்தது. [இடம்.]
 இத்தொழில் நான்செய்தது. [செயல்.]
 இந்நாள் நான் பிறந்தது. [காலம்.]

442. THE FIRST MEMBER OF A COMPOUND NOUN MAY BE EITHER COMMON, OR PECULIAR TO THOSE WORDS.

சசஉ. பொருள் முதல் ஆறும் அடைசேர் மொழி இனம்.
 உள்ளவும், இல்லவும், ஆம் இரு வழக்கினும்.
 [வி. 150.]

[பொருள் ஆதி ஆளுகிய அடைகள் அடுத்து வருமொழிகள் இனம் உள்ளனவே ஆம் அன்றி, இனம் இல்லனவும் ஆம்; உலகவழக்கினுள்ளுஞ், செய்யுள் வழக்கினுள்ளும்.]

- (உ-ம்.) (1.) செத்தாமரை. } [இனம் உள்ளது.]
 செங்குடும்.
 (2.) உப்பனம். } [இனம் இல்லது, உப்பில்லா அனம் இல்லாததினாலே.]
 சிறைவண்டு.

443. SUCH EPITHETS AND PHRASES MAY ALSO SUGGEST THE OPPOSITE.

சசந. அடைமொழி இனம்ல் லதுந்தரும் ஆண்டுறின்.

[(மேற்கூறிய) அடைசேர்மொழி இனத்தைத் தருதலே அன்றி, அத னுடி இனம் அல்லதனையுந் தரும், அவ்விடத்திற்குப் பொருந்தும் ஆயின்.]

(உ-ம்.) “அறஞ்செய்தான் மோட்சம் புருவான்” எனின்
“மறஞ் செய்தான் நரகம் புருவான்” என வரும்.

444. SUCH MEMBERS OF COMPOUND WORDS MAY BE ACCUMULATED.

சசச. அடைசினே முதல்முறை அடைதலும், ஈர் அடை
முதலோ டாதலும், வழக்கியல்; ஈர் அடை
சினையொடு செறிதலு' மடங்கலுஞ் செய்யுட்கே.
[சூ. 282. 283 காண்க.]

[(மேற்கூறிய) அடையானது முதல் சினைகளை அடுத்து வருங்கால், ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வருத லும்; இரண்டடை முதலே விசேடித்து வருதலும், வழக்கு நடையாம்; இரண்டடை சினையை விசேடித்து வருதலும் இவ்வரம்பிறந்து வருத லுஞ் செய்யுள் நடையாம்.]

(உ-ம்.) செங்காணை. } [ஒர்அடை, ஒருசினை, ஒருமுதல்.]
பழக்குலே வரழை. }
முழங்குதிடைகடல். }
மனைச்சிற னிறை. [இரண்டி அடை]
சிறைமக்காக்கை. [இரண்டடை முதல்.]

சிறைபந்தவி. [ரண்டை, சினை.]

பெருந்தோட் சிறைமருங்குற் பேரமர்க்கட்பேதை. [மயங்கியந்தது.]

445. LET NATURAL QUALITIES BE SO EXPRESSED.

சசந. இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல்.

[(இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருள், என பொருள்களுள்) இயற்கைப்பொருளை இத்தன்மைத்து என்று கூறுக.]

(உ-ம்.) சிலம் வலித.

446. WHEN ARTIFICIAL QUALITIES ARE SPOKEN OF THE CAUSE MAY BE EXPRESSED OR UNDERSTOOD; SO MAY THE WORD IMPLYING THE ACQUISITION OF THE QUALITY.

சச்சு. காரண' முதலா ஆக்கம் பெற்றுங்,
காரணம் இன்றி ஆக்கம் பெற்றும்,
ஆக்கம் இன்றிக் காரணம் அடுத்தும்,
இருமையும் இன்றியும் இயலுஞ் செய்யும் பொருள்.

[(முதல் துணை நிமித்தங்களாற் செய்யும் பொருளாகிய செயற்கைப் பொருளைக் கூறுங்கால்) காரணச்சொல் முன்வர ஆக்கச்சொல் பின்வரப் பெற்றுங், காரணச்சொல் தொக்குநிற்ப ஆக்கச்சொல் வரப்பெற்றும், ஆக்கச்சொல் தொக்கு நிற்பக் காரணச்சொல்வரப் பெற்றும், இவ்விருவகைச் சொல்லுந் தொக்கு நிற்கவும் நடக்கும்.]

(உ-ம்.) கடுவுங் கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின.
[காரணமுதலா ஆக்கம் பெற்றது.]

மயிர் நல்லவாயின. [காரணச்சொல் தொக்கு ஆக்கம் பெற்றது.]

கடுவுங் கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்நல்ல. [ஆக்கச்சொல் தொக்கு வந்தது.]

மயிர்நல்ல. [இரண்டிம் தொக்கு வந்தது.]

—

447. DIRECT AND INDIRECT METHODS OF NEGATION AND AFFIRMATION.

சச்சு. தம் பால் இல்ல தில்லெனின், இன்னாய்
உள்ளது கூறியு' மாற்றியும், உள்ளது
சுட்டியும், உரைப்பர் சொற்சுருங் குதற்கே.

[(ஒருவன் வினவியது) தம்பக்கல் இல்லையாயின் (அதனை) “இல்லை” என்னல் உறின், (அவன் வினவியதற்கு இனமாய்த், தம்பக்கல்) உள்ளதனைக்கூறி அக்கூற்றோனை அதனை இல்லை என்றும், உள்ளதாயின் இத்துணை உண்டென்றும் கூறுவர் (புலவர், வினவுதலுஞ் செப்புதலும் ஆகிய) சொற்கள் சுருங்குதற் பொருட்டு.]

(உ-ம்.) பயறுதோ, வண்ணீரே ?

உழுத்துண்டு.

உண்டு.

இவ்வளவுண்டு. }

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

448. THE THREE SYNONYMS இத்தா AND கொடு.

சசடி. ஈ, தா, கொடு எனு' மூன்று' முறையே

இழிந்தோன், ஒப்போன், மிக்கோன் இரப்பினா.

[“ஈ” என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “தா” என்பது ஒப்போன் ஒப்போன்மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “கொடு” என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) தந்தை ஈ!
தோழா தா!
மைந்தா கொடு!

449. WORDS THAT SUGGEST AN IDEA.

சசகூ. முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உளவே.

[(வெளிப்படையான் அன்றிக்) குறிப்பால் பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களுஞ் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) செஞ்செவியர் = செவியல்லாஞ் செம்பொன் அணிந்த செல்வத்தினர்.

450. PERSONIFICATION: WHEN FACULTIES AND ATTRIBUTES ARE POETICALLY ASCRIBED, USE THE FINITE WORDS PROPER TO THE LOWER CLASS (NEUTER).

சரு0. கேட்குந் போலவும், கிளக்குந் போலவும்,
இயங்குந் போலவும், இயற்றுந் போலவும்,
அஃறிணை மருங்கினும் அறையப் படுமே.

[(கேளாதனவற்றைக்) கேட்குவன போலவுஞ், (சொல்லாதனவற்றைச்) சொல்லுவன போலவும், (நடவாதனவற்றை) நடப்பன போலவும், (இத் தொழில்கள் அல்லன பிறசெய்யாதனவற்றைச்) செய்வன போலவும், அஃறிணை இடத்தும் சொல்லப்படும்.]

(உ-ம்.) இரவெல்லாம் கிண்குப் ஆல் நிற்கத்திந்தினர்!
பகைமையுந் கேண்மையுந் கண்ணுரைக்கும்.
இவ்வழி அங்குக்குப் பேரம்.
தேன் தேவர்க்கேயும் மலை.

451. IN POETICAL AND RHETORICAL FIGURES GENDERS AND CLASSES ARE CONFOUNDED. [PERSONIFICATION.]

சூக. உருவக உவமையில், திணை, சிணை முதல்கள்,
பிறழ்தலும், பிறவும் பேணினர் கொளலே.
[வி. 205.]

ின் கண்ணும், உவமைக் கண்ணும், (இரு) திணை (தம்முள் மயங்குதலுள்,) சிணைமுதல் (தம்முள்) மயங்குதலும், (இவ்வியலுள்) சொல்லாது ஒழிந்தனவும் போற்றிக்கொள்க.]

(உ-ம்.) "மன்னர் மடங்கன், மறையவர் சொனமால்,

அன்ன நடையினர்க் காமுதல், தன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம், பனிமலர்ப்பூம் பைந்தார்
எரிசின வேறெனை எவகோ?"

ஐ பொருள் கோள்.

452. THE EIGHT METHODS OF ARRANGEMENT AND CONSTRUCTION OF WORDS IN SENTENCES.

[பொருள் கோளின் பெயருந் தொகையும் உணர்த்திற்று.]

சூஉ. யாற்றுநீர், மொழிமாற்று, நிரனிறை, விற்ப்புண்,
தாப்பிசை, அனாமறி பாப்புக், கொண்குகுட்
டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோள் எட்டே.

[யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளும், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும், நிரனிறைப் பொருள்கோளும், விற்ப்புட்டுப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அனாமறி பாப்புப் பொருள்கோளும், கொண்குகுட்டுப் பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும் எனப் பொருள்கோள் எட்டாம்.]

453. (I.) NATURAL CONSTRUCTION: WHEN THE CONSTRUCTION FLOWS LIKE A RIVER UNINTERRUPTEDLY ONWARD.

சூரு. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றெழுதும் அஃ தியாற்றுப் புனலே.

[(மொழிமாற்று) முதலிய போல் பிறழ்ந்து செலவேண்டாது, யாற்றுப்

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாசத்தில் (v.) பொதுவியல்.

புனல் ஒழுக்குப்போல் நெறிபட்டு, அடிதோறும் வான்பொருள் அற்றம்
றொழுகும் அப்பொருள்கோள் யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாம்.]

(உ-ம்.) “சொல்லரும் குற பசும் பாப்பின் தோற்றம் போல்,

மெல்லவே கரு இருத் தீன்று, மெல் அலர்
செல்லமே போல், தலை நிறவித், தேர்த்த அற
கல்விசை மாத்நீன் இறைஞ்சிக் காய்த்தவே.”

[சொல்லானது... ஈனது .. நிறவி .. இறைஞ்சிக்காய்த்த. இதன்பொருள் ஒழுங்கு ஆற்றீர் ஒழுக்குக்கு
உவமை. சொல்-செல்நெறி.]

454. (II.) TRANSPOSED CONSTRUCTION: WHEN A DISTINCT CLAUSE IS
INTERPOSED BETWEEN TWO WORDS CLOSELY CONNECTED IN SENSE.

சுருச. ஏற்ற பொருளுக் கியையு' மொழிகளை
மாற்றி, ஓர் அடியுள் வழங்கல் மொழிமாற்றே.

[(இரண்டு மொழியும் அவை கொள்ளும் இரண்டு பயனிலையுமாய் வரக்
கூறுவார் அந்நான்கனுள்) ஏற்ற பயனிலைகட்கு இயையும் மொழிகளைத்
தனித்தனிக் கூட்டிக் கூறாதேலாத பயனிலைகட்கு இயையாத மொழிகளைத்
தனித்தனிக் கூட்டி ஓரடியுள்ளே கூறும் பொருள்கோள் மொழிமாற்றுப்
பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “கரைஆடக் (கெண்டை சுயத்தாட) மஞ்ஞை, கரை (ஆம்ஆம்மி)
மிதப்ப, வரை அனைய வானைக்கு (சீத்தமுயற்கு) நிலை, என்ப
கரணை கரடன் சிறை.”

[கரையில் மஞ்ஞை ஆடும்; சுயத்திலு கெண்டை ஆடும்; கரை மிதக்கும்; ஆம்மி ஆடும்; வானைக்கு
நிலை; முயலுக்கு சீத்த.]

455. (III.) ARTIFICIALLY ARRANGED CORRESPONDING CONSTRUCTION:
WHEN SEVERAL SUBJECTS ARE STRUNG TOGETHER, AND THEN THEIR SEVERAL
PREDICATES FOLLOW IN CORRESPONDING ORDER.

சுருரு. பெயரும் வினையும் ஆம் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிநீஇ, முறையினும் எதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை மொழியே.

[பெயரும் வினையும் ஆகியசொற்களையும் (அவைகொள்ளும் பெயரும்
வினையும் ஆகிய) பயன் நிலைகளையும் வேறு வேறு நிரையாக நிறுத்தி,
முறையாய் எனும் எதிராய் எனும் இத்தகிது பயன்நிலை என்பது படக்
கூறும்பொருள்கோள் நெறிப்பட்ட நிரனிறை ப்பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “கொடி, குவளை, கொட்டை; துசப்புண் கண், மேனி;
மதி, பவளம், முத்தம்; முகம், வாய், முறவல்;
பிடி, பிணை, மஞ்ஞை; கடை, சோக்குச், சாயல்;
வடிவின்னே வஞ்சி மகன்.”

(எக-ம். குந்திரமும் இதற்கு உதாரணம்.)

கொடி	துசப்பு	மதி	முகம்	பிடி	கடை
குவளை	கண்	பவளம்	வாய்	பிணை	சோக்கு
கொட்டை	மேனி	முத்தம்	முறவல்	மஞ்ஞை	சாயல்

456. (IV.) THE STRUNG-BOW CONSTRUCTION: WHEN THE FIRST AND LAST WORDS CORRESPOND.

சருக. எழுவாய் இறுதி நிலைமொழி தம்முள்

பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் ஆகும்.

[(செய்யுட்கண்) முதலினும் சுற்றினும் நிற்கும் மொழிகள் தம்முள் பொருள் நோக்கமுடைய பொருள்கோள் பூட்டுவீற் (பொருள்கோள்) ஆம்.]

(உ-ம்.) “திறத்திடுமின், தியவை பிற்காண் மாதர்
இறந்து படிந் பெரிதாம் ஏதம், உறந்தையர்கோன்
தண்ணூ மார்பிற் றமிழர் பெருமனைக்
கண்ணூக் காணக் கதவு.”
[கதவைத் திறத்துவிடுங்கள்!]

457. (V.) THE DOUBLE-FACED CONSTRUCTION: WHEN THE SUBJECT IS IN THE MIDDLE.

சருக. இடைநிலை மொழியே ஏனை ஈர் இடத்து,
நடந்து, பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

[இடை நிற்கும் மொழி ஒழிந்த முதலினும் சுற்றினுஞ் சென்று, பொருளைக் கூடும் பொருள்கோள் தாப்பிசைப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “உண்ணுமை உள்வ தயிர் நிலை, ஊன், உண்ண
அண்ணுதல் செய்யா தவறு.”
[ஊன் எ-து இடையிலே சிற்றது.]

458. (VI.) THE INVOLVED CONSTRUCTION.

சருக. செய்யுள் இறுதி மொழிஇடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோள் அனாமறி பாப்பே.

[செய்யுட்கண் சுற்றின் நின்ற சொல் இடையினும் முதலினுஞ் சென்ற பொருள்கோள் அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “தாழ்த்த உணர்வினாய்த் தான் உடைந்து தன்னேறித் தளர்வார் தாமுஞ்
குழித்த வினைபாக்கை கடவிலிந்து காற்கியிற் சமூல்வார் தாமும்
முழித்த பிணிவலிய முன் செய்த வினைஎன்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்த்த பொழுதினே வான்எய்து கெறிமுன்னி முயலா தாரே.”

459. (VII.) THE ENTIRELY DISARRANGED CONSTRUCTION.

சுருக. யாபபடி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி இசைப்பது கோண்டுகூட்டே.

[செய்யுள் அடிபலவினும் இயல்பாகிய யாற்றுநீர்ப்பொருளுக் கேலாது, கோத்துக் கிடந்த மொழிகளை எடுத்து, அப்பொருளுக்கேற்ற இடத்துக் கூட்டும் பொருள்கோள் கோண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

5.	3.
(உ-ம்.) (தெங்கங்கப் போலத் திரண்டுண்ட)	(பைம் உத்தல்)
6.	4.
(வெண்கோழி முட்டை உடைத்தன்ன)	(மாமேனி)
2.	7.
(அஞ்சனத் தன்ன)	(பசில் தணிவாமே)
1.	
(வங்கத்துச் சென்று வரின்)	

460. (VIII.) THE CONSTRUCTION IN WHICH THE ORDER OF THE LINES
MAY BE CHANGED WITHOUT INJURY TO THE SENSE OR THE METRE.

சுருக. ஏற்புழி எடுத்துடன் கூட்டுறும் அடியவும்,
யாப்பீ நிடைமுதல் ஆக்கினும் பொருள் இசை
மாட்சியு மாறா அடியவும், அடிமறி.

[(பொருளுக்கு) ஏற்கும் இடத்தெடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியினை உடையவும், யாதானும் ஓரடியை எடுத்து அச்செய்யுட்கண் முதல் இடை ஈறுகளின் யாதானும் ஓரிடத்துக் கூட்டினும் பொருளோடு ஒசை மாட்சியும், ஒசை ஒழியப் பொருள் மாட்சியும், வேறுபடாத அடியினை உடையவும், ஆகிய பொருள்கோள் அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) “செக்குறந்த நச்சேந்தித் துன்பத் தடையர்,
கொடுத்துத்தான் றயப்பினும் ஈண்டுக்கால் ஈண்டும்,
இடுக்குறப் பற்றினும் கில்லாத செல்வம்,
விடுக்கும் வினை உலகத்த கால்.”

461. ALL THINGS OMITTED ARE TO BE INFERRED FROM WHAT HAS BEEN LAID DOWN.

சுகக. சொற்றொறும் இற்றிதன் பெற்றி என் ற்னைத்தும்
முற்ற மொழிசூறில் முடிவில; ஆதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந்,
தெற்றென உணர்தல் தெளிவோர் திறனே.

[சொற்றொறும் இத்தன்மைத்து இதன் இலக்கணம், என்று முற்ற மொழியப் புகின் வரம்பில ஆம்; ஆதலின் எடுத்துக் கூறிய சொற்களின் இலக்கணத்தைக்கொண்டு, சொல்லாதனவற்றின் இலக்கணங்களையும் ஒப்புமை கருதி, இதுவும் அதுஎன முற்ற விளங்க உணர்தல் நூல் ஒதித் தெளிதற் குரிய மாணுக்கர்திறன் ஆம்.]

462. OBSOLETE FORMS TO BE REJECTED AND NEW ONES RECEIVED.

சுகஉ. பழையன சுழிதலும், புதியன புகுதலும்,
வழுவல; கால வகையி னானே.

[முற்காலத்துள்ள இலக்கணங்களுள் சில பிற்காலத்திறத்தலும், முற்காலத்தில்லன சில பிற்காலத்திலக்கணமாய் வருதலும், குற்றம் அல்லவாம், காலவேற்றுமையது ஆகலான்.]

SUMMARY OF சொல்லதிகாரம்.

இருதிணை, மூவிட்' நான்மொழி, ஐம்பால், அறுதொகை, ஏழ் அருவழு வெட்டுரு பென்பான் தொகாநிலை, ஆய்ந்தஎச்சம் ஒருபது, கோள் எட்டு, முப்பொழு தீர்இடம், ஓர் இயல்பாய் வருமொழி மூன்றும், உணர்ச்சொல் வன்மை வருந்திருவே.

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

~~~~~
நன்னூல், முடிந்தது முற்றும்.

இலக்கண நூல்,

II. பங்கு.

ஆசிரியவசனங்கள்.

II. NATIVE AUTHORITIES.

[II.] THE ELEMENTS OF PROSODY.

(II.) யாப்பருங்கலம்.

NOTE [This work is the most practically useful of all those that have been written on Tamil Prosody. The kârigei quoted here is an able work; but adds nothing really important. Much of Tamil prosody has fallen into deserved desuetude. The more important rules have an asterisk affixed.]

(1.) THE COMPONENT PARTS OF VERSE.

(1.) உறுப்பியல்.

*1. VERSE: ITS ESSENTIALS.

[இயாப்பு இன்னது என்பது.]

க. எழுத்தசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, தூக்கோ

டி, முக்கா நடைய தியாப்பென்ப படுமே.

[வி. 167.]

ஈ க. எழுத்து. [காரிகை. I. 4.]

*2. FIFTEEN DIVISIONS OF LETTERS CONSIDERED AS THE ELEMENTS OF METRICAL SYLLABLES.

உ. உயிரே, மெய்யே, உயிர்மெய் என்று; [வி. 2. 7. 13.]

குறிலே, நெடிலே, அளபெடை என்று; [வி. 3. 4. 14.]

வன்மை, மென்மை, இடைமை என்று; [வி. 8-10.]

சார்பிற் றேன்றுந் தன்மைய என்று; [வி. 12. 15. 24.]

ஐ, ஓள, மகரக் குறுக்கம் என்றும் [வி. 15. (1.)]

கைம்மு எழுத்தும் ஆம் அசைக் குறுப்பே.

3. [^]AYTHAM AND CONSONANTS HAVE NO DEFINITE QUANTITY.

ந. தனிநிலை ஒற்றிவை, தாம் அலகிலவே,
அளபெடை அல்லாக் காலையான. [வி. 16.]

4. THE QUANTITY OF SHORTENED இ AND உ, AND OF PROLONGED VOWELS.

சு. தனையிர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய இகரமுங், குற்றிய லுகரமுங்,
அளபெடை ஆவியும், அலகியல் பிலவே.
[வி. 16. காரிகை. III. 1.]

ஃ உ. அசை. [காரிகை. I. 5.]

*5. METRICAL SYLLABLES OF TWO KINDS.

நு. நேரசை என்று, நிராயசை என்று,
அய் இரண்ட் ரகி அடங்குமன் அசையே.
[வி. 168.]

*6. நேரசை: SINGLE LONG METRICAL SYLLABLES: WHEN THE VOWEL IS LONG BY NATURE OR POSITION; OR WHEN THE SYLLABLE STANDS ALONE AT THE END OF A FOOT.

கூ. நெடில்குறிந் னியே நின்றும்ஒற் றடுத்தும்,
நடைபெறு நேரசை நால்வகை யானே.
[வி. 169.]

7. A SHORT MONOSYLLABLE DOES NOT FORM A SYLLABLE EXCEPT IN THREE CASES.

எ. குறிப்பே ஏவ நறசுட டலவழி
தனிக்குறின் மொழி முத ற்றனியசை இலவே.
[காரிகை. III. 2.]

*9. நிராயசை: TWO SHORT, OR A SHORT AND LONG SYLLABLE.

டி. குறில் இணை குறினெடி ற்னித்தும், ஒற்றடுத்தும்,
நெறிமையி னுன்காய் வருநினா அசையே.
[வி. 170.]

9. ஐ OCCURRING IN THE MIDDLE AND END SYLLABLES.

க. ஈறும் இடையும் இணைந்தும் இணையசை
ஆகும் ஐ எனப அறிந்திசு னோரே.
[காரிகை III. 1.]

ஐ ஈ. சீர். [காரிகை I. 6.]

*10. METRICAL FEET.

[சீர்களது பெயர் வேறுபாடு.]

கஓ. இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என்றும்
மயக்கற் வகுத்த சீர்மூன் றாகும்.
[வி. 172.]

The system of technical names for these feet such as Témā, &c., is of an origin later than this work. Co. [காரிகை I. 7. 8.]

*11. FOUR KIND OF FEET OF TWO METRICAL SYLLABLES.

[—, பப—, பபபப, —பப.]

கக. ஈரசை கூடிய சீர்இயற் சீர், அசைவ
ஈரிரண் டென்ப இயல்புணர்ந் தோரே.
[வி. 174.]

*12. EIGHT KINDS OF FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES.

[—, OR பப added to each of the former.]

கஉ. மூவசைச் சீர்உரிச் சீர்இரு நான்கனுள்
நேரிறு நான்கும் வெள்ளை, அல்லன.
பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட் டனவே.
[வி. 175.]

13. SIXTEEN FEET OF FOUR METRICAL SYLLABLES. [—○○, —, ○○— OR
○○○○ ADDED TO EACH OF THE FEET IN 11.]

கந. நாலசைச் சீர்பொதுச் சீர்பதி னுறே.

[வி. 176.]

***14. FEET OF ONE METRICAL SYLLABLE.**

கசு. ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே.

[வி. 173. காரிகை II. 5.]

15. ANOMALOUS USAGE.

கரு. விரவியும் அருகியும் வேறும் ஒரோவழி
மருவியும் பெருது வழங்கு'மன் அவையே.

16. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES IN WHICH THE SECOND IS A நேர்.

ககா. நிராநடு வியலா வஞ்சி உரிச்சீர்

கவியினோ ட்கவலிற் கடி வரை யிலவே.

இ ["மாஞ்சீர் கலியுட் புகா; கலிப்பாவின் "வினங்கனி" வந்த
தாஞ்சீர் அடையா, அகவல் அகத்தும்; அல்லாத எல்லாம்
தாஞ்சீர் மயங்கும்....."]

§ ச. தனே. [காரிகை I. 10.]

***17. THE SEVEN MODES OF COMBINING METRICAL FEET.**

கஎ. சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தனே; அவை

ஏழென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே.

[வி. 177.]

18. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO வெண்பா.

[1. காய் + நேர்; 2. மா + நிரா, விளம் + நேர்.]

கடி. வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் விகற்பமும்,

என்றிரண் டென்ப வெண்டனைக் கியல்பே.

[வி. 179.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

19. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO அகவல்.

[1. நேர்+நேர்; 2. நிரை+நிரை.]

கக. ஈரசைச் சீர்நின் நினைவருஞ் சீரொடு
நேரசை ஒன்ற னிரையசை ஒன்றல் என்
றியிரு வகைத்தே ஆசிரி யத்தனை.
[வி. 178.]

20. COMBINATION PECULIAR TO கவிப்பா.

உ௦. நிரைநில்லா உரிச்சீர் முன்னர்
நிரைவரு காலைக் கவித்தனை ஆகும்.

21. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO வஞ்சி: THE OPPOSITES OF 18.

உக. தன்சீர் இறுதி நிரையொடு நேர்வரின்
வஞ்சித் தனையின் வகை இரண் டாகும்.

22. THE LAWS OF COMBINATION STRICTLY OBSERVED ONLY IN வெண்பா.

உஉ. வெள்ளையுட் பிறதனை விரவா; அல்லன
எல்லாத் தனையு' மயங்கியும் வழங்கும்.

§ ௫. அடி. [காரிகை I. 12. 13.]

23. FIVE KINDS OF METRICAL LINES.

உ௩. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடி.லடி,
கழிநெடி லடி எனக் கட்டுரைத் தனரே.
[வி. 180.]

24. THE NUMBER OF METRICAL FEET IN EACH, FROM TWO TO FIVE.

உ௪. குறளடி, சிந்தடி,—இருசீர், முச்சீர்;
அளவடி, நெடி.லடி,—நாற்சீர், ஐஞ்சீர்;
நிரனிறை வகையா நிறுத்தனர் கொளலே.
[வி. 180.]

25. LINES OF FROM SIX TO TEN FEET.

உரு. கழிநெடி லடியே கசட்றக் கிளப்பின்,
 அறுசீர் முதலா ஐயிரண் டீற
 வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே.
 [வி. 180.]

26. LINES USED IN வஞ்சிப்பா.

உக. சிந்தடி, குறளடி, என்றிரண் டடியான்
 வஞ்சி நடக்கும் என்மனார் புலவர்.
 [காரிகை II. 1. “வஞ்சி என்னும் ஒண்பா அடி குறள் சிந்தென்றுரைப்ப.”]

27. FEET USED IN கலிப்பா, வெண்பா AND அகவல்.

உஎ. கலியொடு வெண்பா அகவல் கூறின்
 அளவடி தன்னால் நடக்கும் என்ப.
 [காரிகை II. 1. “வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி.”]

28. ALL LINES USED IN THE (INFERIOR) SPECIES OF METRE.

உஅ. பாவினம் எல்லா அடியினும் நடக்கும்.

29. IN அகவல் LINES ARE FOUND BELONGING TO OTHER METRES.

உக. இயற்சீர் வெள்ளடி, வஞ்சி யடி; அவை
 அகப்பட வருஉம் அகவலும் உளவே.

30. IN கலிப்பா AND வஞ்சிப்பா ALSO OTHER LINES ARE FOUND.

நூ. வெள்ளடி கலியினுள் விரவவும் பெறுமே.
 வஞ்சியுள் அகவன் மயங்கினும் வரையார்.

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

31. THE MINIMUM NUMBER OF LINES IN EACH KIND OF VERSE.

நக. ஈர்அடி வெண்பாச் சிறுமை; மூவடி
ஆசிரி யத்தொடு வஞ்சி; எஞ்சிய
தீரிரண் டடியே இழிபென் மொழிப.

ஓ க. தொடை. [காரிகை I. 16-20.]

32. DIFFERENT KINDS OF CONNECTION BETWEEN LINES.

[IN காரிகை STATED TO BE 35.]

நஉ. தொடையே அடிஇரண் டியையத் தோன்றும்;
மோனை, எதுகை, ஸ்ரீ, இயை ப்ளபெடை,
பாத மிணையே, பொழிப்போ டொருஉத் தொடை,
சீரியன் முற்றொடு, சிவனும் ஆர் அவையே.
[வி. 181.]

*33. RECURRENCE OF THE FIRST LETTER IN EACH LINE.

[அடி மோனைத் தொடை ஆம்ஆறு.]

நந. ஆதி எழுத்தே அடிதொறும் வரின்அடி
மோனைத் தொடைஎன மொழிமனார் புலவர்.

(உ-ம்.) “மாவும் புள்ளும் வதவைவிற்படா,
மாசி விரிந்த பூவுல் கூம்ப,
மாவை நொத்தெந் நொதையுள் கமழ,
மாவை வந்த வடை
மாயோன் இன்னுயிற் புறத்திழைத் தந்நே.”

[அடி நேறும் முதல் எழுத்த ஒன்றி வந்த நொத்தெந்நே.]

[வி. 183, காரிகை I. 16.]

*34. INITIAL RHYME.

[அடி எதுகைத் தொடை ஆம்ஆறு.]

நசு. இரண்டாம் எழுத்தொன் றியைவதே எதுகை.

(உ-ம்.) “வடிவர்கண் ணீங்கல் வான்பொருட்டென் னென்றி,
கடிஆர் கணக்குழாய், காண்கொல் காட்டின்

இடியின் முழக்கஞ்சி ஈங்கவுள் வேழம்

பிடியின் புறத்தொத்த னை.”

[அடி நேறும் இரண்டாம் எழுத்த ஒன்றி வந்த நொத்தெந்நே.]

[வி. 182, காரிகை I. 16.]

35. DIFFERENT KINDS OF CONSONANTS ADMISSIBLE IN INITIAL RHYME

௩௫. வருக்க' நெடில் இனம் வரையார் ஆண்டே.

[வருக்க எழுத்தும், நெடில் எழுத்தும், இன எழுத்தும் எதுகை (யும் மோனையும்) ராய் வந்தால் அவற்றை வருக்க எதுகை, (வருக்க மோனை,) நெடில் எதுகை, (நெடில் மோனை,) இன எதுகை, (இன மோனை) என்று பெயரிட்டு வழங்கப்படும்.]

(உ-ம) “நாடாது நாடலிற் கேடிலை, நாடபின்
வீடிலை நாடாள் பவாக்கு” [வருக்கம்]

“ஆயநதாயநது கொள்ளாதான் கேணமை கடைமுறை
தான் சாநதயந தரும” [நெடில்]

—டபுண உள்ளாறும், ஆருதே
“வினா சட்டை” [இனம் இடையினம்]

36. ANTITHESIS IN THE INITIAL WORDS.

[அடி முரணடொடை ஆம்ஆறு.]

௩௬. மொழியினும் பொருளினும் முரணுதன் முரணே.

(உ-ம) “இருள்பரந தன்ன மாநீர் மருங்கில்,

நிலவு சூவித்தன்ன வெண்மணல ஒரு சிறை,
இரும்பின் அன்ன சருவகோடெப புனனை,

பொன்னின் அன்ன நுனடா நிறைகருகு
சிறகுடிப் பரதவா மடமகன்

பெருமதா மறைக்கணும் உடையவால் அணங்கே”

[அடி தோறும் முதற்கண்ணே மறநிலைபடத் தொடுத்தது]

[காரிகை I 16]

37. DIFFERENT KINDS OF ANTITHETICAL COMBINATION.

௩௭. கடை, இணை, பின்முரண், இடைப்புணர் முரண் என இவையுங் கூறுப ஒருசா ரோரே.

*38. CONSONANCE IN THE LAST FOOT FINAL RHYME.

[அடி இயைபுத்தொடை ஆம்ஆறு]

௩௮. இறுவாய் ஒப்பின் அஃ தியைபெனப் படுமே.

(உ-ம) “இனன்கைத் துவவாயக் கிளவியும் அணங்கே,
நனமா மேனிச் சணங்கும் ஆர அணங்கே,
ஆடமைத தோளி கூடலும் அணங்கே,
அரிமதா மறைக்கணும் அணங்கே,
திருநதற் பொறித்த திலதமும அணங்கே”

[அடி தோறும் இறுதிச்சி ஒன்றி வாததொடுத்தது]

[காரிகை I 16]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

39. CORRESPONDENCE OF PROLONGED LETTERS.

[அடி அளபெடைத்தொடைய.]

நக. அளபெடை ஒன்றுவ தளபெடைத் தொடையே.

(உ-ம்.) “ஆ அ! அளிப அலவன்றன் பர்ப்பிஞே
இஇர் இளபுல் கொண் டிஅப்பன்பளிபுட்
மேக் திரைஅலப்பத் தஞ்சா திறைவன்றேள்
மேள வலைப்பட்ட நம்போ ன்றதநால்!
ஒஓ உழைஞ்ஞயர்.”

[அடி நோறம் முதன்மொழிக்கண் உயிர் அளபெடுத்தொன்றிவரத் தொத்தத.]

[சாரிகை I. 16.]

40. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE IN THE FIRST AND SECOND FEET.

[இணைமோனை ஆம்ஆறு.]

சு0. இருசீர் மிசைவரத் தொடுப்ப திணையே.

[முதல் இருசீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத் தொடுப்பது இணைமோனா.]

(உ-ம்.) “கேண்டெல் வேண்டாமை இலவ்அடி சேர்தார்க
உயாண்டெம் இடம்பைஇல.”

[சாரிகை I. 19.]

41. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE OF THE FIRST AND THIRD FEET.

[பொழிப்பு மோனை ஆம்ஆறு.]

சுக. முதலொடு மூன்றாஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே.

[முதற்சீர்க்கண்ணும் மூன்றாஞ் சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது பொழிப்புமோனா.]

(உ-ம்.) “காவின் துலகம் வழங்கி வருதலால்
நாள் அமிழ்தம் என்ருணாந் பற்றி.”

[சாரிகை I. 19.]

42. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE IN FIRST AND FOURTH FEET.

[ஒருஉத்தொடை ஆம் ஆறு.]

சஉ. சீரிரண் டுடைவிடத் தொடுப்ப தொருஉத் தொடை.

[நடு சீர்க்கண்ணும் இன்றி முதற் றாக்கண் ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது (ஒருவும்) ஒருஉத் தொடை.]

(உ-ம்.) “அகா முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.

[சாரிகை I. 19.]

43. LITERAL COINCIDENCE OR COINCIDENCE IN THE THREE FIRST FEET.

[கூழை ஆம் ஆறு.]

சந. மூவொரு சீரு முதல்வரத் தொடுப்பது
கூழை என்மனார் குறிப்புணர்ந் தோரே.

[இறுதிச்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது கூழை.]

(உ-ம்.) “தானச் தலம் இரண்டுத் தங்கா, வியலுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.”

[சாரிகை I. 19.]

44. WHEN ALL BUT THE SECOND HAVE THE COINCIDENCE [= THE UPPER GAP.]

[மேற்கதுவாய் மோனை ஆம் ஆறு.]

சச. முதலாயற் சீர் ஒழித் தலலன மூன்றின்
மிசை வரத் தொடுப்பது மேற்கது வாயே.

[முதல் அயற்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாய்.]

(உ-ம்.) “விண்ணிற பொப்பின் விரிசீர் வியலுலகத்
துண்ணின் துடற்றம் படு.”

[சாரிகை I. 19.]

45. WHEN ALL BUT THE PENULTIMATE FOOT HAVE THE COINCIDENCE. [= THE LOWER GAP]

[கீழ்க்கதுவாய் மோனை ஆம் ஆறு.]

சுரு. ஈற்றயற் சீர் ஒழித் தெல்லாந் தொடுப்பது
கீழ்க்கது வாயின் கிழமைய தாகும்.

[ஈற்றயற் சீர்க்கண்ணினிற் ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தாம் வரத்தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாய்.]

(உ-ம்) “சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லுக
சொல்லிற் பயனிலாத் சொல்.”

[சாரிகை I. 12.]

46. WHEN EVERY FOOT HAS THE CONSONANCE

[முற்றமோனை ஆம் ஆறு.]

சுசு. சீர்தொறுந் தொடுப்பது முற்றெனைப் படுமே.

[வருசீர் முழுவதும் ஒன்றின் முற்றாகும்.]

(உ-ம்) “தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பார்க்கித் தப்பார்க்குத்
தப்பா யது உ மறை.”

[சாரிகை I. 19.]

47. THREE OTHER KINDS OF COMBINATION.

சுஎ. செந்தொடை இரட்டையோ ட்ந்தாதி எனவும்
வந்த வகையான் வழங்குமன் பெயரே.

[48. 49. 50 காண்க.]

48. [BLANK VERSE:] SIMPLE COMBINATION WITHOUT EITHER மோனை OR எதுகை.

[செந்தொடை ஆம்ஆறு.]

சஅ. செந்தொடை ஒவ்வாத் திறத்தன ஆகும்.

[மோனை முதலான தொடையுந் தொடை விகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை.]

(உ-ம.) “பூத வேங்கை வியனகினை ஏறி
மயிலினம் அகவு நாடன,
நன்னுந் கொடிச்சி மனத்தகத்தோனே”

[சாரிகை I. 17. 18.]

49. DOUBLE COMBINATION.

[இரட்டைத் தொடையாம் ஆறு.]

சக. றாட்டை அடிமுழு தொருசீர் இயற்றே.

[ஓர் அடி முழுதும் ஒருசொல்லே வரத் தொடுப்பது றாட்டைத்தொடை.]

(உ-ம.) “ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்கும்
விளக்கிந் சிறுநீர் ஒக்குமே ஒக்குமே
குணக் கொட்டிப் பூவின்றம்.”

[சாரிகை I. 17. 18.]

50. THE END OF ONE LINE BECOMES THE BEGINNING OF ANOTHER.

[அந்தாதித்தொடை ஆம்ஆறு.]

஠0. ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந் தாதி என்
றேதினார் மாதோ உணர்ந் திசிகுறே.

[அடிதோறும் இறுதிக்கண் நின்ற எழுத்தாகிலும், அசையாகிலும், சீர் ஆகிலும், அடிஆகிலும் மற்றை அடிக்கு ஆகியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித் தொடை எனப்படும்.]

(உ-ம்) “உலகுடன் விளக்கும் ஒளிநிகம் அவிரமதி,
மநிலவன் அழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை,
முக்குடை கீழ் பொற்புடை ஆசனம்,
ஆசனத் திருநத திருந்தொளி அறிவனை
அறிவுசேர் உன்வமோ டருந்தவம் புரிந்து
தன்னிய மாதந் ஈதெனப்
பன்னருஞ் சிறப்பின விண்மசை உலகே.”

[சாரிகை I. 17. 18.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

51. IN MINGLED COMBINATIONS THE NAME OF THE FIRST IS GIVEN.

ருக. தொடைபல தொடுப்பினுந், தலைபல விரவினு',
முதல்வந் ததனான் மோழிந்திசிற்பெயரே.

(2.) KINDS OF METRE.

(2.) செய்யுளியல்.

52. KINDS OF VERSE.

ருஉ. செய்யுட் டாமே மெய்பெற விரிப்பிற்
பாவே, பாவினம், என இரண் டாகும்.

53. METRES. [காரிகை I. 15.]

ருரு. வெண்பா, ஆசிரியங், கவியே,வஞ்சி,
பண்பாய்ந்துரைத்த பா நான்கும்மே.
[வி. 184.]

[வெண்பா செப்பலோசையான் வரும், ஆசிரியப்பா அகவலோசையால் வரும், கலிப்பாதுள்ளலோசையானவரும், வஞ்சிப்பா தூங்கலோசையான் வரும்.]

[காரிகை II. 1.]

54. SUBORDINATE METRICAL COMPOSITIONS.

1. தாழிசை, துறையே, விருத்தம், என்றிவை
பாவின்ம்; பாவொடு பாற்பட் டியலும்.

These names seem to be given to indicate respectively, (1.) a kind of metre resembling the principal metre, but inferior to it in melody, (2.) a composition following the same general methods, and (3.) one freer and more flowery.]

§ க. வெண்பா இலக்கணம். [காரிகை II. 3.]

55. THE METRE CALLED வெண்பா. [= THE CLEAR (SOUNDING) VERSE.]

செப்பல் இசையன வெண்பா; மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி ஆகலும், அவ்வடி
அந்தம் அசைச்சீர் ஆகவும் பெறுமே.

[வி. 185.]

[செப்பலோசை ஆனது எந்திசைச்செப்பல், தூங்கிசைச்செப்பல், கிசைச்செப்பல் என மூன்றுவகையும்; இவற்றுள்:]

[I.] வெண்சீர் வெண்டீய யான்வரும் யாப்பை
எந்திசைச் செப்பல் என்மனார் புலவர்.

(உ-ம்.) “யாதானு நாடாம்ஆல், ஊர்ஆம் ஆல், என்னெருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத ஆறு.”

[II.] இயற்சீர் வெண்டீய யான்வரும் யாப்பை
தூங்கிசைச் செப்பல் என்மனார் புலவர்.

(உ-ம்.) “இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறந்திற் துவகு.”

[III.] வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் வீதற்படும்,
ஒன்றிய பாட்டே ஒருகிசைச் செப்பல்.

(உ-ம்.) “கடன் என்ப நல்லவை எல்லாப் கடன்
சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு.”

இ வெண்பா, வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்ணெற, வெளிவிருத்தம் என நான்கும், ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம் என நான்கும், கவிப்பா, கவித்தாழிசை, கவித்துறை, கவிவிருத்தம், என நான்கும், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம் என நான்கும், மருட்பா என ஒன்றும், ஆக பதினேழுவகையானசெய்யுள் உண்டென்பார்.

56. FIVE KINDS OF வெண்பா.

ருகா. குறள், சிந் தின்னிசை, நேரிசை, பஃறொடை,
என ஐந் தாகும் வெண்பாத் தானே.

[வி. 186.]

57. THE குறள் AND சிந்த. [= THE SHORT VERSE, AND THE DEFECTIVE.]

ருள. ஈர்அடி குறள்; சிந் திருதொடை இயற்றே.

[வி. 137. காரிகை II. 3. 5.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

58. THE நேரிசை. [=POSSESSED OF CORRECT HARMONY.]

4. நால்லர் அடியாய்த் தனிச்சொற் பெற்றுட
ஈரெரு வாய்முற் றிருவிகற் றொன்றினு'
நேரிசை வேண்பா எனப்பெயர் ஆகும்.

[வி. 189. காரிகை II. 3.]

59. THE இன்னிசை. [=THE EUPHONIC.]

விகற்பொன் றுகியு' மிக்குந், தனிச்சொல்
இயற்றப் படாதன இன்னிசை வேண்பா.

[வி. 190. காரிகை II. 4.]

60. THE பஃரெடை. [=MANIFOLD COMBINATION.]

கூ0. பாதம் பலவரிற் பஃரெடை வெண்பா.

[காரிகை II. 4.]

**61. வெண்செந்துறை. [METRE NEARLY OF THE வெண்பா KIND
AND PARTAKING OF ITS EXCELLENCE.]**

கூக. ஒழுகிய ஓசையின் ஒத்தடி இரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே.

[(க.) இற வெண்பாவிற் கினம் ஆம்.

(உ.) தனித் தட்டும். ஒழுகிய ஓசை.

(ங.) வெண்செந் தொற்றை எனவும், வெண்செந்துறை எனவும் படும்.

(ச.) எனத்துச் சொல்லும் ஒத்தடியாய் வரப்பெறும்.

(உ-ம்.) “ஆர்கலி உலகத்து மக்கட் கெல்லாம் [வி. 157.]

ஒதலிற் சிறந்தன்றெழுக்கம் உடைமை.”

அடிஇரண்டாய், அளவெத்து விழுமிய பொருளினரையும், ஒழுகிய ஓசையினரையும் வருவது எல்லாச் செந்துறைச் சிதைவுத்தமிழிசைக் குறைய் எனப்படும்.]

[காரிகை II. 6.]

62. THE தாழிசைக்குறள். [=VERSES LIKE THE குறள் BUT WANTING ITS RHYTHM.]

கூஉ. அந்தடி குறைநவுஞ், செந்துறைச் சிதைவுஞ்,
சந்தழி குறளுந் தாழிசைக் குறளே:
உரைத்த இரண்டுங் குறட்பா வினமே.

இ. (க.) இதனாற் சீரின் மிக்க பலதீரால் வரும்.
(உ.) இரண்டடியில் ஈற்றடி குறைந்துவரும்,
(ச.) குறட்டாழிசை எனினும் தாழிசைக்குறள் எனினும் ஒக்கும்.

(உ-ம்.) “தன்னுரை விரைநைய நாடொறு நந் நவர்க்கரசாம் ஞானநற்
கண்ணினன் அடியே அடைவார்க்கு கற்றவரே.”]

[காரிகை II. 6.]

63. THE வெள்ளத்தாழிசை. [=WANTING IN THE SMOOTHNESS OF THE வெண்பா.]

கூங். அடி ஒரு முன்று வந் தந்தடி சிந்தாய்
விடின, அது வெள்ளொத் தாழிசை ஆகும்.

இ. வெள்ளத்தாழிசை, வெண்டாழிசை, வெள்ளத்தாழிசை எனினும் ஒக்கும்.

(உ-ம்.) “நரைபி தென்று நீய சொல்லார்,
முன்பு நின்ற முனிவு செய்யார்;
அன்பு வேண்டெவர்.”

[காரிகை II. 7.]

64. THE வெண்டுறை [=AN IMITATION OF THE METHOD OF வெண்பா.]

கூசு. முன்றடி முதலா ஏழடி காறும் வந்
தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிற்பினும்
வேற்றெலி விரவினும் வெண்டுறை ஆகும்.

(உ-ம்.) “தாளன் அல்லாதார் தாம்பலர் ஆபக்கால் என்னும்? என்னும்?
யாவியைக் கண்டுகொ யானைன் கோடிண்ணம்
பிலிபேந சாய்த்தவிலும் பிலிற்றி ஆங்கே.”

[காரிகை II. 7.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்புருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

65. THE வெளிவிருத்தம். [=EXPANDED METRE ANALOGOUS TO வெண்பா.]

1. நான்கடி யானு' நடைபெற் றடிதொறுந்
தான்றனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத் தம்மே.

(உ-ம்.) “ஆவா என்றே அஞ்சினர் ஆழ்தார் ஒருசாரர்;
கக என்றே கவிச்செண்டார் ஒருசாரர்;
மாமா என்றே மாய்த்தனர் தீத்தார் ஒருசாரர்;
கேரீ நாடீ, என் செய்தும் என்ருர் ஒருசாரர்.”

[வி. 193. காரிகை II. 7.]

§ 2. ஆசிரியப்பா இலக்கணம்.

[=The master's metre (?)]

66. VERSE CALLED அகவல். [=THE PEACOCK'S DANCE.]

குகா. அகவல் இசையன அகவன், மற்றவை
வ, ஓ, ஈ, ஆ என ஐ என்றிறுமே.
[வி. 191.]

[அகவல் ஓசை ஆனது ஏந்திசை அகவல், தூங்கிசை அகவல், ஒழுக்கிசை அகவல் என மூன்றாம். இவையாவன:

சேர்சேர் இயற்றி யான்வரும் அகவலும்;
நிரைநிரை இயற்றி யான்வரும் அகவலும்;
ஆய்இரு தீயும் ஒத்தடிய அகவலும்;
எந்த லும்கல் ஒழுகல் என்றிவை
ஆய்த நிரைநிறை ஆகும் என்ப.]

67. FOUR KINDS OF அகவல்.

குகா. நேரிசை, இணக்குறண், மண்டில் நிலைப்பெயர்
ஆகு' மண் டிலம்என் றகவ னுன்கே.
[காரிகை II. 8.]

68. THE VERSE CALLED நேரிசை ஆசிரியம்.

கூஅ. அந்த அடியின் அயல் அடி சிந்தடி

வந்தன நேரிசை ஆசிரியம்மே.

(உ-ம்.) “நிலநிலும் பெரிதே, வானிலும் உயர்ந்தன்று,
சீரிலும் ஆர் அனவிறதே, சாரத்
கருங்கோற குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன இழைக்கு நாடொழுநெடே.”

[காரிகை II. 8.]

69. THE VERSE CALLED இணைக்குறள்.

கூகூ. இணைக்குறள் இடைபல குறைந்திறில் இயல்பே.

(உ-ம்.) “நீரின தன்மைபுந் தீயின வெம்மையும்
சாரத் சார்நறு
தீரத் தீரும்;
சார னுடன கேண்மை
சாரத் சாரத் சார்நறு
தீரத் தீரத் தீரப் பொல்லாதே!”

[காரிகை II. 8.]

70. THE VERSE CALLED மண்டிலம். [=THE COIL.]

எ0. மனப்படும் அடி முதல் ஆய் இறின் மண்டிலம்;

நிலைக்குரி மாபின் நிற்கவும் பெறுமே.

இஃ மண்டிலம் எனினும் நிலைமண்டிலம் எனினும் காரிகையில் ஒக்கும்.

[காரிகை II. 8.]

*71. THE VERSE CALLED நிலை மண்டிலம்.

இஃ காரிகையில் இது அடிமற்றி மண்டிலம் எனப்படும்.

எக. ஒத்த அடியின் தாகியும், ஒற்றி

நிற்பவும் என்னும் நிலைமண் டிலமே.

[எல்லா அடியும் ஒத்து, முதல் நடு இறுதியாக உச்சரிப்பினும் ஒசையும் பொருளும் பிழையாது வருவது அடிமற்றிமண்டிலம்.]

[இஃதுவின் குத்திங்கை இதற்குநாணம் எனக்கொள்க.]

[காரிகை II. 8.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

72. THE VERSE CALLED அகவற்றாழிசை.

௭௨. மூன்றடி ஒத்த முடிபின் வாய்விடின்
ஆன்றடி அகவற் றாழிசை ஆகும்.

[மூன்றடியாய்த் தம்முள் அளவு ஒத்துவருவன ஆசிரியத்தாழிசை.]

[காரிகை II. 9.]

73. THE VERSE CALLED அகவற்றறை.

௭௩. கடையதன் அயல் அடி கடைதபு நடையவு;
நடு அடி மடக்காய் நான்கடி ஆகி
இடைஇடை குறைநவும் அகவற் றுறையே.

[நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து வருனவும்; நான்கடியாய் ஈற்ற
யலடி குறைந்து இடை மடக்காய் வருனவும் எல்லாம் ஆசிரியத்துறை.]

[காரிகை II. 9.]

*74. THE VERSE CALLED ஆசிரியவிருத்தம்.

௭௪. கழிநெடில் அடி நான் கொத்திறின் விருத்தம்; அஃ
தழியா மரபின் தகவல தாகும்.

[கழிநெடில் அடி நான்காய்த், தம்முள் அளவு ஒத்து வருவன ஆசிரிய
விருத்தம்.]

[வி. 193. காரிகை II. 9.]

§ ௩. கலிப்பா இலக்கணம்.

75. THE METRE CALLED கலிப்பா. [= THE RESOUNDING VERSE.]

எடு. துள்ளல் இசையன கலியே; மற்றவை
பும் அகவலும் ஆய்வினை திறுமே.

[ஏந்திசைத்துள்ளல் கலித்தளை இயையின்; வெண்டளை தன்றளை என்
றிரண்டியையின் ஒன்றி அகவற்றுள்ளல் என்றோதுக; தன்றளை பிறதளை
என்றிவை அனைத்தும் பொருந்தி வரினே பிரிந்திசைத்துள்ளல்.]

76. THREE KINDS OF கலிப்பா.

எக. ஒத்தா ழிசைக்கலி, வெண்கலிப் பாவே,
கொச்சகக் கலியொடு கலிமூன் றுகும்.
[காரிகை II. 10.]

77. THREE KINDS OF ஒத்தாழிசைக்கலி. [SEE 79-81.]

எள. நேரிசை, அம்போ தரங்கம், வண் ணகம் என
ரோதிய மூன்றே ஒத்தா ழிசைக்கலி.
[காரிகை II. 10.]

78. SUBDIVISIONS OF வெண்கலி AND கொச்சகம். [SEE 82-86.]

எழ. வெண்கலி ஒன்றே, கொச்சகம் ஐந்தெனப்
பண்பறி புலவர் பாற்படுத் தனரே.
[காரிகை II. 11.]

79. THE VERSE CALLED நேரிசை ஒத்தாழிசை.

எக. தாவொன்று, தாழிசை மூன்றுஞ் சமனாய்த்,
தாவிற் சுருங்கித் தனிநிலைத் தாகிச்,
சுரிதகஞ் சொன்ன இரண்டினுள் ஒன்றாய்,
நிகழ்வது நேரிசை ஒத்தா ழிசையே.

[மூன் ஒருதரவு வந்ததன்பின் மூன்று தாழிசை வந்ததன்பின் ஒரு

II. பங்கு.] [II.] யாபபருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

தனிச்சொல் வந்ததன்பின் ஆசிரியத்தானும் வெண்பாவானுஞ் சரிதக உறு
ப்பு வந்து சொன்ன பெற்றியிற் றிரியாது வருவது கேரிகை ஒத்தாழிசைக்
கலிப்பா.]

[காரிகை II. 10.]

80. THE VERSE CALLED அம்போதரங்க ஒத்தாழிசை.

அ0. முந்திய தாழிசைக் கீறாய் முறைமுறை
ஒன்றனுக் கொன்று சுருங்கு முறுப்பின
தம்போ தரங்க ஒத்தாழிசைக்கலியே.

[காரிகை II. 10.]

81. THE VERSE CALLED வண்ணக ஒத்தாழிசை.

அக. அவற்றொடு முடுகியல் அடிஉடை அராகம்
அடுப்பது வண்ணக ஒத்தாழிசையே.

[அடுகியல், போகியல் எனப்படும்.]

[II. 11.]

82. THE VERSE CALLED கலி வெண்பா.

அஉ. தன்றனை ஓசை தழீஇய நின் றீற்றடி
வெண்பா இயலது கலிவெண் டாவே.

[கலித்தனை தட்டு கலிஓசை தழுவியும், வெண்டனை தட்டு வென்னோ
சை தழுவியும் வந்து, ஈற்றடி முச்சீரான் இறும் எனின் கலிவெண்பா
வாம்.]

[வெண்கலிப்பா எனப்படும்]

[காரிகை II. 11.]

83. THE VERSE CALLED கொச்சகம்.

அரு. தாவே, தாவினை, தாழிசை தாமுஞ்
சிலவும் பலவுஞ் சிறந்து மயங்கியு
மற்று விகற்பம் பலவாய் வருநவுந்
கொச்சகம் என்னுந் குறியின ஆகும்.

[கட்டிக்கலித்தறைக்கு (85 என்க) கொச்சககலிப்பா என்ற பெயரினோ உண்டே.]

[காரிகை II. 12.]

84. THE VERSE CALLED கலித்தாழிசை.

அசு. அடி எனைத் தாகியும் ஒத்துவந் தளவினிற்
கடை அடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.

[இரண்டடியாலும், பல அடியாலும் வந்து, ஈற்றடி மிக்கு, அல்லாத அடி தம்முள் ஒத்துவருவன எல்லாங் கலித்தாழிசை.]

[காரிகை II. 13.]

*85. THE VERSE CALLED கலித்துறை.

அரு. நெடில் அடி நான்காய் நிகழ்வது க

[ஒரு சீர் அடி நான்காய் வருவது கலித்துறை.]

கட்டளைக் கலித்துறைக்கு இலக்கணம்:

முதலிற் காணும் வெண்டின்பிறையா,
கடைசிலிற் ஒன்றும் வினங்காய் ஆடு,
சேர்பதிலுறே னிறைபதி நேடுமன்
குறினிக் கலித்துறை ஓரடிக் கொடுத்தே.

[வி. 192. காரிகை II. 13.]

*86. THE VERSE CALLED கலிவிருத்தம்.

அசு. அளவடி நான்கின கலிவிருத் தம்மே.

[நாற்சீர் அடி நான்காய் வருவது கலிவிருத்தம்.]

(உ-ம்.) “என்பு நோல் உடை யார்க்கும் இ லார்க்குத் தம்
ஒன்பு கையபுலன் னசை மாய்ப்பதென்
முன்பு பின் பின்றி மூவுல கத்தினும்
அன்பின் அல்லதோர் ஆகலம் உன் டாகுனோ?”

[வி. 193. காரிகை II. 13.]

§ ச. வஞ்சிப்பா இலக்கணம்.

☞ This is now entirely disused.

87. THE METRE CALLED வஞ்சி.

அ. தூங்கல் இசையன வஞ்சி; மற்றவை
ஆய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலின் இறுமே.

[ஒன்றிய வஞ்சித் தகையே வரினும்;
ஒன்ற வஞ்சித் தகையே வரினும்;
என்றவை இரண்டும் பிறவு' மயங்கினும்;
எந்தல், அகவல், பிரித்திசைத் தூங்கல் என்
றுய்ந்த விரலிறை ஆகும் என்ப.]

[சாரிகை II. 14.]

88. THE VERSE CALLED வஞ்சி

அ. சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சி
எஞ்சா விருத்தம், என்மனார் புலவர்.

[முச்சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சி எஞ்சா விருத்தம்.]

[வி. 193. சாரிகை II. 14.]

(3.) SUPPLEMENT.

(3.) ஒழிபியல்.

89. ANALOGY TO BE THE GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

அ. மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை
ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலே.

90. THE தனிச்சொல்.

க. அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்; அஃ
திடையினும் வஞ்சியுள் இயலும் என்ப.

☞ தனிச்சொல் எனினும் கூன் எனினும் ஒக்கும்.

[சாரிகை III. 8.]

91. THINGS TO BE OBSERVED BY A POET.

கக. நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்;
 அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்; [வி. 41.]
 எழுத்தின் இசையை அசைபெறுத் தியற்றலும்;
 வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்;
 ஷம்மை முதலிய ஆயிரு நான்மையும்;
 வண்ணமும் பிறவு' மரபுளி வழாமைத்
 திண்ணிதி னடத்த றெளிந்தோர் கடனே. .

இ அம்மை = அழகு. [காரிகை III. 9.] வண்ணம் = சந்தம். [காரிகை III. 9]

[சன்னு 401. &c. 155. 441. 388.]

92. POETICAL ABILITY IS THE TEST.

வெண்பா.

கஉ. செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து, செந்தமிழ்க்கண்
 வந்த 'வட்மொழியு' மாற்றாதே,

சந்தம்

வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினூர்க் குண்டோ
 தழுவாமை. தீர்குந் தமிழ்?

யாப்பருங்கலம் முடிந்தது முற்றும்.

VOCABULARY AND CONCORDANCE

OF GRAMMATICAL TERMS.

ல க் க ண் அ க ரா தி.

Sufficient is given here to enable the student to write out an explanation in prose, (which he should always do) of the poetical portions of the Grammar and the exercises. References in brackets refer to the analysis of the word.

வி refers to the foregoing Catechism; கு to the Nannūl; and யப to the Yāpparungalam. A line thus | is intended to shew the root, or the parts of the compound word.

அ

அ. வினா 2. 3. 5. குத். 68. 64. 66. 73. 125. ஆறன் உருபு. கு. 62. கு. 300. பலவின்படர்க்கை விருதி. கு. 329. சாரியை. கு. 108. 140. 244. 247. 318. வி. 108. எதிர்த்தம். வி. 166. விகாரத்தால் இடையற்றேன்றுவது. கு. 225. அகிகான் = அகரஎழுத்து, (தான், எழுத்து, வச்சாரியை.) கு. 126. 212. அகிகான் அகரே = அகரச் சாரியைபெறுதல். கு. 212. [94. 97. அகிகு | தல் = குறுகுதல். வி. 26. கு. 60. அகிகு = அகிகு. கு. 251. அகிழினை = [அன்மையாயதினை. வி. 38. கு. 228.] மிருகமுதலிய உயிருள், என்னவும் உயிரில்லன்னவும் ஆகிய தாழ்ந்த சாதி. கு. 261. வி. 52. அகிழினை இருபாற்று = தாழ்ந்தசாதி ஒன்றன்பாறும், பலவின்பாறும், என இரண்டு பிரிவுடையது. கு. 263. அகிழினை | ப்பண்மை = அகர இற்று அகிழினைப்பலபெயர். கு. 280. வி. 28. அகிழினை | ப்பெயர் = தாழ்ந்தகுலப்பெயர். கு. 281. வி. 52. அகிக் | சுட்டு. வி. 5. [33. 96.] கு. 66. அகடு = நடு. வி. 79. அகத்தியம். வி. 1. 5. 6. 27. 56. 62. 96. 124.

அக | த்திலக்கணம் = எழுத்தால் வேறுபொருளை உணர்த்தாது, எழுத்தின்தன்மையை உணர்த்துவது. [அகத்து. வி. 119.] அகத்து = உள்தே. வி. 63. அகப் | படுதல் = இடைத்தல். யாப். 29. [வி. 124.] அகப் | பொருள். வி. 229. அகம் = இடம். கு. 222. ஏழன் உருபு. வி. 63. அகத்தால் வருபெயர். கு. 276. வி. 162. மனம். வி. 85. 137. அகரம் = மெய்யெழுத்தின் சாரியை. கு. 126. [252.] அகரமுனை = அகரஉயிரின்முன். கு. அகலல் = அகலம் ஆதல். வி. 93. 143. நீக்கல். வி. 61. 81. அகவல். வி. 178. 191. யாப். 19. 29. 66. 80. மயின்ன நடை. வி. 81. அகவற் | சீர். வி. 174. அகவற் | ருழிசை. யாப். 72. அகவற் | றாறு. யாப். 73. அகழ் | தல் = தோண்ட்தல். வி. 143. அகற் | றதல் = நீக்கல். விரிவாக்கல். வி. 82. [அகலல். வி. 103.] அகன் = அகம். கு. 290. [வி. 17. கு. 122.] அகில் = நல்ல வாசனையுள்ள மரம். வி. 63. அக்கரம் = எழுத்து. (அக்கரம்.) கு. 290. [வி. 18.]

அங்கம்=உறுப்பு. வி. 86.
 அங்கனை=பெண். கு. 277. [S. Anganā.]
 அங்கா=வாயைத்திறத்தல். கு. 87.
 அங்கா|த்தல்=வாயைத்திறத்தல்.
 அங்கா|ப்பு=வாயைத்திறத்தல். கு. 76.
 77. [வி. 94.]
 அங்|வனம்=அப்படி. அங்கே. [அ+ங்
 னம். வி. 25. கு. 106.]
 அசை. வி. 168. [வி. 96.]
 அசை|ச்சீர். வி. 173.
 அசை|த்தல்=அசையச்செய்தல். யாப்.
 34.
 அசை|நிலை=அசையாக அசைத்தலே
 பொருளாகநிறப்பவை. வி. 116. கு. 355.
 364. 367. 436.
 அசை|மொழி=அசைச்சொல். கு. 93.
 378.
 அசோகு=ஓர்மரம். கு. 56.
 அச்சம்=பயம், அஞ்சிக்கை, அவைக்கு
 அஞ்சுதல். கு. 31. 384.
 அச்சம்|டல்=கேட்போர்க்கு அச்சமு
 ண்டாகப் பேசுதல். கு. 31.
 அச்ச|ணி=கடைபாணி, தேரின் அச்
 சக்குரிய ஆணி. வி. 91. [அச்ச+ஆணி.
 வி. 119.]
 அ|ச்சதன்=அழிவில்லாதகடவுள். கு.
 258. [வி. 166.]
 அஞ்சனம்=கண்ணுக்கிடு மை. கு. 459.
 அஞ்ச|தல்=பயப்படல். வி. 89. 92.
 213.
 அஞ்|செஞ்|சேரடி=அழகிய சிவந்த சி
 ரிய அடி. கு. 156. [வி. 121.]
 அடக்கம்=வினையம். வி. 85.
 அட|ங்கு|தல்=வணங்கல். வி. 95.
 மனம் வாய் மெய்களை அடக்குதல்.
 கு. 40.
 அடி=கீழ், பாதம். கு. 80. முதல். கு.
 82. முதல்நின்ற. கு. 136. யாப். 23.
 &c. வி. 180. பகுதி. வி. 76.
 அடிகள்=குருவே! வி. 84. 85.
 அடி|சில்=உணவு, சாதம். கு. 430.
 அடி|நா=முதல்நாக்கு. கு. 82.
 அடி|ப்பாடு=பகுதி. வி. 76. [அடியாக
 படுவது. வி. 96.]
 அடி|மறி|மாற்றுப்|பொருள்|கோன்.
 460.
 அடி|மறி|மண்டலம். யாப். 71.
 அடி|யணம்=மேல்வாய் அடி. கு. 82.

அடி|யளந்தான்=விட்டுணு. வி. 95. [வி.
 152.]
 அடி|யேன்=அடியனேன்=அடியான்.
 அடிமையாகியநான். [வி. 93.]
 அடி|க்கு=ஒருசொல் பலதரம் அடுக்கி
 வருதல். கு. 436. வி. 200.
 அடி|க்கு|ப்புணர்ச்சி. கு. 415. வி. 126.
 அடி|தல்=சமைத்தல், காய்ச்சுதல். வி.
 188. கொல்லல். கு. 421.
 அடி|த்தல்=சேருதல். வி. 34. 94. கு.
 270.
 அடை=விசேடணம். [வி. 96.]
 அடை|சேர்|மொழி=அடை மொழி
 கள் சேர்ந்து வருஞ்சொல். கு. 442.
 443.
 அடை|தல்=சேருதல். கு. 387. 444.
 அடையப்படுபொருள். கு. 296.
 அடை|மொழி=ஒருமொழியை விசே
 டித்துவருவது. வி. 132. கு. 443. 444.
 அடை|வு=அடைதல், பெறுதல். கு. 212.
 அட்டு=பழ இரசம் முதலியவை அட்
 டபாகு. கு. 203.
 அணங்கு=பெண். யாப். 38. கொலை.
 கு. 435.
 அணம்=மேல்வாய்க்கட்டை. கு. 82.
 அணி=அலங்காரம். கு. 268. வி. 194.
 கு. 430.
 அணி அல்காரம். வி. 194—213.
 அணி|கலம்=ஆபரணம். வி. 70. [வி.
 153.]
 அணி|தல்=அணியாக உடுத்துக்கொள்
 றுதல். வி. 29. 59. கு. 385. 430.
 அணித்து=சமீபம். [வி. 93. அணிமை.]
 அணிந்துரை=அலங்கரித்துச் சொல்
 வது; புனைந்துரை என்றதுபோல், அ
 ணிந்துரைப்பது. கு. 1. 55.
 அணி|வருத்தல்=அணிஅணியாக வருத்
 தல். வி. 27.
 அணு=ஒலிதட்பம். கு. 58.
 அணுகா|வழி=சேராதஇடம். கு. 270.
 [வி. 91.]
 அணுகு|தல்=கிட்டல், சேருதல். கு.
 270.
 அணுத்|நிரன்=செவிக்கு விடயமாகிய
 நாதம். கு. 58. 74. [வி. 152.]
 அணு|தல்=சேருதல். வி. 24. 26. 29. 63.
 கு. 279. 435.
 அண்ட|கடம்=உலகம். வி. 17.

அண்ணம் = மேல்வாய் அகம். கு. 74. 83.
 அண்ணல் = அரசன். வி. 157.
 அண்ணாத்தல் = மேனோக்கல். அங்காத்
 தல். கு. 457.
 அண்பல் = முன்னம்பல், மேல்வாய்ப்
 பல். கு. 77. 80.
 அண்மை = சமீபம். கு. 313. வி. 5. (ந.)
 அதர் = ஆட்டின் கழுதலிலிருக்கும் அதர்.
 வி. 68. = வழி. வி. 86.
 அதி. வி. 123. (உ.)
 அதிகார (உரை) = அதிகாரத்தால் வரு
 விக்கப்பட்டுத் தன் அதிகாரத்தோடு
 பொருத்தக்காட்டி எழுதுவது. கு. 21.
 அதி | காரம் = அதிகரித்தல், முறைமை.
 கு. 21.
 அதிரல் = ஒசைஇடல். கு. 391.
 அதி = சுட்டுப்பெயர். வி. 71. கு. 180. 298.
 ஆரம்பவேற்றுமை உருபு. வி. 62. கு. 292.
 விருதி. வி. 77. 93.
 அதி | வாதல் = முதற்காரணப் பொருள்.
 கு. 298.
 அதி = ஒர்மரம். வி. 161.
 அத்து = சாரியை இடைச்சொல். கு. 244.
 252. வி. 66. 108.
 அத்தை = முன்னிலை அசை. கு. 372.
 அநவரதம் = என்மென்றைக்கும். வி.
 117. [வி. 166.]
 அநாதி எழுத்து = ஒலி எழுத்து.
 அந. வி. 123. (உ.)
 அந். வி. 166.
 அந்தடி = கடை அடி. யாப். 55.
 அந்தணன் = பெரியோன். வி. 84. 95. 137.
 [அம் + தண் + அன். வி. 93.]
 அந்தம் = இறு, முடிவு. யாப். 68.
 அந்தாதி. வி. 199. யாப். 50. [அந்தம் +
 ஆதி. வி. 42.]
 அந்தில் = இடைச்சொல். கு. 369.
 அந்தோ. வி. 79. 117.
 அப. வி. 123. (உ.)
 அபி. வி. 123. (உ.)
 அமரர் = சுரர், வாணோர். (சாவில்லாத
 வர்.) வி. 152. [166.]
 அமர் = யுத்தம். எற. பா. 17.
 அமர்தல் = அமைதல்; இருத்தல், இளை
 ப்பபாற்றல். கு. 56.
 அமிழ்தம் = அமிழ்தம் = சாவா
 மருந்து. வி. 113. [166.]
 அமுதம் = அமிழ்தம். கு. 451.

அமைபவன் = பொருந்தி இருப்பவன்.
 கு. 26. [வி. 95.]
 அமைதல். வி. 95.
 அமைத்தல் = நிறைத்தல், சரிப்பட்செக்
 தித்தல். கு. 36. 40.
 அமை | த்தோன் = மூங்கில் போன்ற
 தோன். கு. 55. [வி. 155.]
 அமைவரல் = தன் அறிவினிடத்து நிறை
 தல். கு. 41. 44. [வி. 124. (8.)]
 அம் = சாரியை இடைச் சொல். கு.
 202. 244.
 வினைப்பெயர்விருதி. வி. 96. தன்மைப்
 பன்மை விருதி. வி. 77. அமு. வி. 61.
 81. 93.
 அம்பா | தரங்கம். (கடலை.) யாப். 80.
 (அம்பன் + தரங்கம்.)
 அம்ம = இடைச்சொல். வி. 117. உரை
 யசை எவல். கு. 370.
 அம்மா = அநிசயக்குறிப்பு. வி. 85. 117.
 அம்முதல் = அகரமுதல். கு. 63. 73.
 அம்மை = அமு. யாப். 91. தாய். கு. 420.
 அயல் = அருகிடம். வி. 41. 64. ஏழன்
 உருபு. வி. 63.
 அயற் | றியு = இற்றயல் எழுத்துத் திரி
 தல். கு. 303. 307.
 அயிலல் = உண்ணல். கு. 430.
 அரக்கி = இராட்சி. வி. 84.
 அரசு = அரசன். வி. 108. [17.]
 அரமகனிர் = தேவமகனிர். கு. 389.
 அரம். வி. 76.
 அர | வம் = ஓசை. கு. 391. பாம்பு (சர்ப்
 பம்.)
 அர | ம்று | தல் = ஒலித்தல். வி. 81.
 அரி = கண்வரி. யாப். 38. (செவ்வரி
 கருவரி.)
 அரிது, அரிய = அருமையானது, அரு
 மையானவை. வி. 82.
 அரிநின் = அரிதாக. கு. 34.
 அரிதணர் = பொருள் = அரிதாகக் கற்றோர்
 அறிவின்றபொருள். கு. 272. [வி. 93.
 153.]
 அரிப்பரித்தல் = கொழித்தல். வி. 86.
 அரி | மா | நோக்கம் = முன்னும் பின்னும்
 பார்க்கின்ற செக்கநின்பார்வை. கு. 19.
 அரி | வை = பெண். கு. 277.
 அரு = அரிய. வி. 98. [அருமை. கு. 6.
 135. வி. 121.]
 அருகு = சமீபம். வி. 41. 98.

அருகுதல் = அருகிவருதல். யாப். 15.
அருங்கலை = அருமையான சாத்திரம்.
செற. பா. 17. [வி. 121.]

அருந்தாபத்தி = அருத்தத்தின் வரிசை.
அருமந்தபிள்ளை = அருமருத்தன் பிள்ளை. சூ. 267.

அரும் = அருமையான. [வி. 121.] சூ. 453.
அரும்பு = அரும்பர், முகை, மொட்டு. வி. 17.

அரும்புதல் = மலர்தல். வி. 84.
அருவா, அருவாவடத்தலைநாடு. (அதன் வடக்கு) = கொடுநதமிழ்நாடுகள். சூ. 273.

அருவி = மலையின் கீழ் வருவி. வி. 61. 64.
அருள் = கிருபை. வ. 70. 82. 93. சூ. 26. 384. (அரிய உன்னம்.) [ருள்.

அருபப்பொருள் = வடிவில்லாப்பொருளை உயிர். வி. 23.

அரோ = அசைநிலை. வி. 79. 116. சூ. 373.
அர = பல்லோர் படர்க்கை விருதி. சூ. 140. 327. வி. 77. [யாப். 3. 4.

அலகு = செய்யுள் அலகு, எண் அளவு.
அலங்கல் = மாகை. வி. 94.
அலங்காரம். வி. 162.

அலர் = மலர். செற. பா. 5.
அலர்தல் = மலர்தல், பூத்தல். வி. 34.
அலவன் = நண்டு. யாப். 39.
அலறுதல் = புலம்பல். வி. 79.

அவி எழுத்த = சூய்தம் சூகிய எழுத்த.
'அலைத்தல் = அலைச் செய்தல். யாப். 39.
அல் = மெய்யெழுத்த. வி. 7. இரவு. வி. 70.
வினைப்பகுதி. வி. 125. தொழிற்பெயர்
'விருதி. வி. 94. சாரியை. 108. சூ. 244
ஒருமைத் தன்மை விருதி. சூ. 331. வி
யங்கோள் விருதி. சூ. 338.

அல்ல, அல்லவை = தீயவை, (அறனல்லாதவை.) வி. 79. 81. 95.

அல்லல் = தன்பம். வி. 31. 79.
அல்லால் = அல்லாமல். வி. 41. 125.

அல்லவழி = [அல்லாதவழி] வேற்றமை
அல்லாதவழி. [வி. 125. 153.] [176.
அல்லவழிச் சந்தி. வி. 22. சூ. 152. 171.

அல்லவழிப் புணர்ச்சி. சூ. 152.
அவ. வி. 123. (உ.)

அவயவம் = அங்கம், உறுப்பு. சூ. 276.

அவ் | ற்றன் = முன் சொல்லிய பவவற்
தில். [வி. 63. 71.]

அவனி = பூமி. வி. 86. சூ. 424.

அவா = சூசை. பொருளின் மேல் அதிக
மாக வைக்கும் சூசை. சூ. 31. வி. 27.

அவாநிலை = சில சொற்களை வேண்டிந்
ருநிலை. (அவாவியநிலை. வி. 153.)

அவாவுதல் = சூசித்தல். வி. 87. 93.

அவிதல் = அழிதல். வி. 137.

அவிழ்தல் = கட்டவிழ்தல். வி. 26. மல
ர்தல். வி. 93.

அஃ = சபை. வி. 26. 213. சூ. 53.
அஃறிணைப்பன்மை. சூ. 250. வி. 71. 213.

அவை | யம் = அவை. வி. 86. சூ. 276.
[வி. 108.]

அவ்வது = அவ்வகை. வி. 25.

அவ்வியயம் = வடமொழி இடைச்
சொல். வி. 123. (உ.)

அழல் = தீ. குளிர் காய்வோன் விட்டு
நீங்காமலும் நெருங்காமலும் இருக்கி
ன்ற நெருப்பைப்போல. சூ. 46.

அழித்தல் = அழிக்கப்படு பொருள். சூ.
296.

அழி | இ = அழித்தா. வி. 79.

அழுகல் = அழுகியது. சூ. 229.

அழுக்காறு = பொருமை. சூ. 31. 384.
[வி. 89. (ஈ.)] பிறருக்கு வருங் கல்வி
யைக் குறித்துக் கொள்ளும் பொ
ருமை.

அழுக்கு = ஓசை. சூ. 391.

அழுங்கல் = ஒலித்தல். சூ. 391.

அழைத்தல் = விளித்தல். சூ. 303.

அளத்தல், அளக்கல் = அளவுசெய்தல்.
'வி. 73. சூ. 28. [307. 308. 310.

அளபு = மாத்திரை, அளபெடுத்தல். சூ.

அள | பெழ் | ல் = ஓசை நிரம்பத் தத்தம்
மாத்திரையின் மேற்பட்டொலித்தல்.
சூ. 91.

அளவடி. வி. 180. (அளவு + அடி.)

அளவில் = அளவுக்குத்தக்கபடி. சூ. 27.

அளவு = (அளபு.) மாத்திரை. வி. 25.
சூ. 72. 89. 101.

பெருமைகிறுமைமுதலிய பிரமாணங்
களால் வருபெயர். சூ. 276.

அளவை = எண்ணல், எடுத்தல், முகத்
தல், நீட்டல், சூகிய அளத்தல். சூ. 290.

அளபெடை. வி. 14. சூ. 91, 92. வி. 79.

[அளபு + எடை. வி. 94. 96.]

அனறு=நாகம், நிரயம். கு. 457.
 அனாவுதல்=கலத்தல். வி. 113.
 அனி = எவிமை. வி. 72. தயவு. வி. 84.
 அவித்தல்=கொடுத்தல். வி. 37. 84. கு. 35.
 அவிது=எவிய. யாப். 39. [வி. 93. 121.]
 அனை=எழன் உருபு. வி. 63. வனையாப். 39.
 அனை|மறி|பரிப்பு. கு. 458. [வனையில்
 மறியும் பாம்பினுடைய. வி. 26.]
 அன்=பெண்பாற்படர்க்கை விஞ்சி. கு.
 140. 326. வி. 77.
 அன்|ளல்=குழை சேறு. வி. 81.
 அற=இல்லாமல், நீங்க. வி. 82. [வி. 140.]
 யாப். 25.
 அறத்திற்|றியா|ப்படர்|ச்சி = தருமத்தி
 னின்றும் வேறுபடாத நடை. கு. 46.
 அறம், அறன் = தருமம். வி. 39. 59. 60.
 216. கு. 443.
 [குன். வி. 95.
 யாமை. கு. 426. [வி. 94.]
 அறி|பொருள்=அளவறியப்படுகிறபொ
 ருள். கு. 440.
 வு. வி. 25. கு. 384. 426. [வி. 94.]
 அறி|வாளன்=(அறிவு + ஆள் + அன்.)
 அறிவையுடையோன். கு. 434.
 அறு=நீக்கின. வி. 25. = ஆறு. வி. 159.
 அறு|சுவை. கு. 386. வி. 27.
 அறு|தல்=நீக்கல், ஒழிதல். வி. 26. 79. 82.
 அறு|த்தல்=நீக்கல். வி. 72.
 அறை|தல்=சொல்லுதல். வி. 81. 85. கு.
 450.
 அற்த்|தல் = நிர்பெறுதல். வி. 93.
 அற்பு. வி. 26.
 அற்புதம்=அரிசயம். குற. பா. 5.
 அற்று = அதுபோல. வி. 41. 70. 108.
 109. 137. கு. 95.
 அத்தன்மைத்து. கு. 164. 231. 236. [82.
 ஓர் சாரியை. கு. 244. 245. 250. நீங்க. வி.
 அற்றற்|றெழுதல் = அறுபட்டு அறுப
 ட்டு நடக்குதல். கு. 453. [அறு. வி. 86.]
 அற்றார் = இல்லாதவர். வி. 82. [அறு.]
 அன்=அன்ன. வி. 109.
 அனாள். வி. 93.
 அனை=அளவு. வி. 93. 96.
 அனை|த்து=அத்தன்மைத்து, அவ்வளவு.
 வி. 93. கு. 156.
 எல்லாம். கு. 209.
 அனைய=போல. வி. 59. 70. 93. 109.

அன்=சாரியை இடைச்சொல். கு. 251.
 வி. 65. 108.
 ஆண்|பாற்படர்க்கை விஞ்சி. கு. 140.
 325. வி. 77.
 ஒருமைத் தன்மை விஞ்சி. கு. 381.
 அன்பு=ஆர்வம். கு. 384. வி. 60. 212.
 யாப். 63. [கு. 417.
 அன்|மை = அல்லாத தன்மை. வி. 95.
 [அல் + மை. வி. 94.]
 அன்|மொழி = அல்லாதவார்த்தை தொ
 க்கு நிற்பது. கு. 152. 410. வி. 157.
 அன்|றி=அல்லாமல், வினை எச்சக்குறி
 ப்பு. கு. 173. வி. 93. 125.
 அன்றில்=ஓர் பட்டி. வி. 63.
 அன்று-அல்ல என்னும் வினைக்குறிப்பு.
 வி. 125. கு. 180. அன்றைக்கு. வி. 81.
 அன்றே=அல்லவோ. வி. 93. [வி. 93.
 112. 125.] [408.
 அன்ன = ஒப்பன. வி. 63. 109. கு. 19.
 அன்னம் = அன்னப்பட்டு. வி. 23. கு. 38.
 451.
 [அறு பாலும் நீரையும் வேறு பிரித்துப் பாலையறி
 யம் உண்ணும் என்ற பாவிற்குச் சொல்லுக.]
 அன்னாள். வி. 93.

ஆ. பசு. வி. 61. 65. கு. 171. 248.
 [பசுவானது மேய்ந்தும் மெய்ந்துமே குங்கியான
 தொழிலாகக் கொண்டதற்குப் பால் இடைபிடிக்கப்
 பாடல் போட்டதுகு நிகழ்ந்தமே நுகரியான
 தொழிலாகக் கொஞ்சுநாலால் தலையான வானுக்
 கருக்கு உண்க.]
 வினை எச்ச விஞ்சி. வி. 86. (செய்யார்.)
 எதிர்மறை வினைமுற்றுவிஞ்சி. வி. 89.
 வடமொழிச் சந்தியில் அ + அ = ஆ.
 வி. 42. ஆகாரம் அகரம் ஆகும். வி. 41.
 வினி வேற்றுமையின் இறுதி. வி. 64.
 வடமொழி அவ்வியயம். வி. 123.
 (உ.) வினைப்பகுதி. வி. 82, (ஆகு.)
 அகரச் சுட்டின் நீட்டல். கு. 163.
 ஆக. வி. 60. 120. 140.
 ஆகார இறுதிகள். கு. 171. 172.
 ஆகாரவீற்ற வினைமுற்றுமுதலிய. கு. 171.
 ஆசிய=ஆன. பண்புருபு. கு. 406. வி.
 87. 119. (ஆ. ஆகு.)
 ஆனெனம். வி. 142.
 ஆகுபெயர் = ஆகுபெயர்ச்சொல். கு.
 269. 290. வி. 182.
 ஆகுலம்=ஆரவாரம்; ஒலி. வி. 93. 213.

ஆக்கம் = ஆக்கப்பாடு. கு. 275. 300.
347. 357. 364. 446. பொருள். வி. 79.
86. 96. 112.

தமிழ்மொழி ஆக்கம். கு. 128.

வடமொழி ஆக்கம். கு. 146.

ஆக்கப்பாடு = விருதிகள் சேர மொழி உ
ண்டாகப்படுந் தன்மை. கு. 275.

ஆக்கம் பெறுதல் = ஆக்கச் சொல்லைப்
பெறுதல். கு. 446.

ஆக்கல் = ஆக்கப்படு பாருள். கு. 296.

எடுத்துக் கூட்டல். கு. 460.

ஆக்கியோன் = கர்த்தா, நூல்செய்தவன்.
கு. 47.

ஆங்கு = அசைநிலை, இடப்பொருள் ஆ
கிய இடைச்சொல். கு. 369.

போல. வி. 109.

அவ்விடம். வி. 93.

[44]

ஆசான் = ஆசிரியன். குரு. கு. 37. 41.

ஆசிரியத்தன். வி. 178. யாப். 19.

ஆசிரியப்பா. வி. 191. யாப். 66—74.

யவசனம் = ஆசிரியவசனங்களை எ
டுத்தெழுதுவது. கு. 21.

யன் = குரு. கு. 276. [384.

யசை. (8. ஆசா) = ஆவல், இச்சை. கு.

ஆடமை = ஆடும் மூங்கில். கு. 55. யாப்.

38. [வி. 153.]

ஆடாங்கு = ஆடும் படியான அரங்கம். வி.
120. [153.]

ஆடல் = கூத்தாடல். வி. 79. 120. வாவு
தல். வி. 86. தமக்கு உரிமையாக ஆ
ளுதல். கு. 31.

ஆடி = கண்ணாடி. கு. 18.

ஆடு. கு. 38.

[ஒரு செடியிலே தானே தன் வயிறு நிரம்பும் படி. த
லைகள் இருப்பினும், அதைச் சிறிது கடித்த மாத்திர
மே விட்டுக், காட்டுவ்வாறு சென்று சென்று மே
ய்தலால், கடைமாளுக்கு உவமை.]

ஆடுஉ = ஆண்மகன்பெயர். கு. 276. [ஆ
டுவோன். வி. 96.] [33.

ஆட்சி. [ஆள் + சி. வி. 96.] உரிமை. வி.

ஆண்டு = அவ்விடம். கு. 196. 443.

வருடம். கு. 276.

ஆண்டை = அவ்விடம். கு. 23.

ஆண் பால். வி. 53. கு. 276.

ஆண்டபெயர் = உயர்நிலை ஆண்பாற் பெ
யர். கு. 276.

ஆண்மை = ஆண்டன்மை. கு. 264. 283.

ததிரியம். வி. 92. [வி. 94.]

ஆதி = முதல். கு. 79. 136. முதலான்.
வி. 158. கு. 72. கடவுள். வி. 27. 70.

[162.] = ஆகு. வி. 84.

ஆதியெழுத்து = வடிவெழுத்து.

ஆதி = ஆறன் உருபு. வி. 62. எதிர்மறை

வினை எச்சவிகுதி. வி. 90.

ஆத்திரையன் = பேராசிரியன், தொல்
காப்பியன்.

ஆநின்ற = நிகழ்கால இடைநிலை. வி. 80.
கு. 143.

ஆபரணம் = நகை. வி. 59.

ஆமை = கூர்மம். வி. 23. கு. 419.

எதிர்மறைவிகுதி. வி. 90. 91.

ஆம்பல் = அல்வி, செவ்வாம்பல். கு. 290.

ஆம். வி. 87. 124. [30.

ஆயிடை. கு. 163.

ஆயிழாய். வி. 64. [ஆய் + இழை. வி.
153. 157.]

ஆயிழையான் = தெரிந்தெடுத்த ஆபரண
ங்களை யுடையவன். (ஆய்ந்த + இழை +
ஆள். வி. 153. 157.)

ஆயினும். வி. 142.

ஆய்தம் = தனிரிவை எழுத்து. கு. 235.

வி. 12. கு. 87. [90. 251.

முப்புள்ளி ஆகிய ஆய்தவெழுத்து. கு.

(அநின் வடிவு குலாயத்தின் வடிவு எனக்காண்க)

உயராய்தம் = குறுகாத ஆய்தம். கு.

60. 61. 97.

ஆய்தக் குறுக்கம் = தன்மாத்திரையிற் கு
றைந்தது. வி. 12. (6.) கு. 97.

ஆய்தல் = ஆராய்தல். தெரிந்தெடுத்தல்.

யாப். 35. 87. வி. 121. கு. 237.

ஆரியம் = வடமொழி.

ஆர் = அருமையான. வி. 121. வினைப்ப

குதி (ஆர்தல்.) பலர்பால் விகுதி. வி.

41. 77. கு. 327.

ஆர் | கலி = கடல். யாப். 61. [நிறைந்த

ஒசை (உடையது.) வி. 153. 156.]

ஆர் | க்கோடு = ஆர்க்கோடு = ஆத்திரைத்

தின்கொம்பு. (ஆர் + க் + கோடு.) கு.

116. 224.

ஆர் | தல் = நிறைதல். வி. 152.

ஆர் | த்தல் = சத்தித்தல், ஒலித்தல். வி.

27. 79. கு. 391. தட்டல். கு. 272.

ஆர்வ | த்தன் = விரும்பமுடையவன். கு.

40. [ஆர்வம். வி. 93.]

ஆர்வம் = ஆசை. அன்பு. வி. 95. 212.

ஆலயம் = தேவர் ஆலயம். வி. 33.

ஆல் = மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. கு. 292. 297. வி. 59. 86. (உ.)

ஓர்மரம். வி. 161. அசைநிலை. வி. 116. 124. கு. 450.

ஆவது. வி. 142. [95.]

ஆவி = உயிரொழுத்து. வி. 2. கு. 63. 75. 101. 159. உயிர். வி. 124.

ஆழமுடைத்தாதல் = ஆழமானகருத்தை உடையதாதல். கு. 13.

ஆழி = சமுத்திரம். வி. 155. 205. [வி. 96. (o.)]

ஆழ்தல் = அழித்தல். வி. 25. ஆழமா தல். வி. 79.

ஆளுதல் = ஆண்டு கொள்ளல், அப்பியா சித்தல். வி. 70.

ஆள் = ஆண்மகன். [வி. 77. பெண்பாற்பட. கைவிஞ்சி. கு. 326.

ஆளன் = உடையவன். வி. 63. கு. 45.

ஆறனுருபு = ஆறுவேற்றுமை உருபுகள். கு. 293.

ஆறுவது வேற்றுமயின் உருபு. கு. 300. வி. 65. 159.

ஆறும் வேற்றுமை. வி. 62. 65. கு. 300.

ஆறு = வழி. 124. விதம். நதி. வி. 26. 70. 84. 87. ஓர் எண். வி. 159. [415.

ஆறுருபு = ஐமுதலிய ஆறுருபு. கு. 404. ஆற்ற = மிகவும். வி. 113.

ஆற்றங்ககா. வி. 108.

ஆற்றல் = வலிமை. கு. 53. செய்தல். வி. 31. 86. 90. 143.

ஆற்று | ப்புணல் = ஆற்றநீர். கு. 453.

ஆற்றொழுக்கு = நடுவில் விடாது, செல் வகின்ற ஆற்றினதாரோட்டம். கு. 19.

ஆறாறு. வி. 142.

ஆன் = பசு. வி. 30. கு. 248.

மூன்றன் உருபு. கு. 297. வி. 59.

ஆண்பாற் பட்டர்க்கை விஞ்சி. கு. 325. வி. 77.

ஓர்சாரியை. வி. 108. கு. 244.

எண் பெயர்களோடு வருஞ் சாரியை. கு. 249.

ஆற்ற = மாட்சிமையான. வி. 79. [அ த்ன்ற.]

பிக = முன்னிலை அசை இடைச்சொல். கு. 372.

இகத்தல் = போகுதல். கு. 41. கடத்தல். வி. 89. நெ. பா. 4. .

இகர்க்கு = இகர எழுத்தாக்கு. கு. 277. [வி. 66.] [வி. 24.

இகர்க்குறக்கம் = குற்றியல் இகரம். கு. 93.

இகரநீட்சி = இகரம் இகாரமாதல். கு. 305.

இகல். வி. 109.

இகல் = பகை. கு. 384.

இகழ் | தல் = நிந்தித்தல். வி. 189.

இகுண் = தோழி. கு. 277.

இசின் = இறந்தகாலத்தா இடைநிலை. யாப். 9. 51.

[இ சாரியைக்கு இன் இடைச்சொல்லும் எண்கா ண்க. கு. 373.]

இசை | நிறை = ஒசையை நிறைத்து நிற் பவை. வி. 115. கு. 352. 354. 368.

இசை = பாட்டின் ஒசை. கு. 91. இரா கம். கு. 101. சேர்வு. கு. 432.

சொல். கு. 401.

இசை எச்சம் = பெயர் வினை இடை உரி என்னும் நால்வகைச் சொல்லுள் ஒன் றும் பலவுந் தனித்துந் தொடர்ந்தும் வரவேண்டுவது. வி. 62. கு. 401.

இசை | த்தல் = ஒலித்தல். கு. 125. கூறு தல். வி. 89. கு. 387. சேர்த்தல். கு. 459.

இடக்கர் அடக்கல் = சொல்லத்தக்காத தை மறைத்துச் சொல்வது. கு. 267.

இடத்திஸ். வி. 63.

இடத்து, இட | த்தே = இடத்திஸ். வி. 63.

இட | த்தொகை. கு. 412.

இடப்பொருளுருபு = தம்மை ஏற்றப் பெ யர்ப்பொருளை இடப்பொருளுக்காகச் செய்கின்ற ஏறாம் வேற்றுமையின் உ ருபு. கு. 302. வி. 63.

இட | ப்பொருள் = வினைமுதலின் தொ ழிற்காயினுஞ் செயப்படு பொருட்கா யினும் இடமாகிய பொருளாம்.

இடம் = சொல் நிற்கின்ற மூன்று தானம். கு. 266. 416. வி. 54. இடத்தால்வரு

பெயர். கு. 132. ஏறன் உருபு. வி. 63.

இருதலைக்கும் ஒத்திருக்கும்படியான இ டம். கு. 36.

எழுத்து பிறக்கும் இடம். 75—87. .

இட | வரு கு. 416.

இட | வாகு | பெயர். வி. 162. கு. 290.

இடி = அசனி. யாப். 34.

இடி | குறி = இடப்பட்ட அடையாளம். கு. 275. வி. 49. (ருடி.)

இடுகுறிப்பெயர். கு. 62
 இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் = பலபொருளுக்குப் பொதுவாய் வரும்பெயர். கு. 62.
 இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர் = ஒருபொருளுக்குச் சிறப்பாய் வரும்பெயர். கு. 62.
 இடுக்கண் = துன்பம். வி. 34.
 இடுக்கு = நெருக்கம், துன்பம். கு. 460.
 இடுதல் = இடல், விடுதல். வி. 82. 124.
 இடுமலை = பொல்லாங்கு. வி. 89. யாப். 40. [கு. 57. 91. 258.
 இடை = இடைச்சொல். கு. 239. நடு. இடம் வி. 23. 61. 63. கு. 53. 302.
 இடை (நிலை) = எழுத்துகள் சொல்லின் நடுவில் நிற்கும் இலக்கணம் கு. 57. 110—121.
 இடை | எழுத்து. வி. 10. கு. 94.
 இடை | கள் = நடுத்தரமானவர். வி. 86.
 இடை | க்கணம் = இடை எழுத்துகள். வி. 10.
 இடை | க்குறை. வி. 41.
 இடை | ஷ்சொல் = பெயர் வினைகளுக்கு அகத்தாறுப்பாயும் புறத்தாறுப்பாயும் ஒன்றுபட்டுத் தன்மையது. வி. 107. கு. 352—373. 239.
 [முன்னும் பின்னும் வரும், ஆயினும் பெரும்பாலும் இடையிலே வருதலால் இடைச்சொல்.]
 இடை | த்தொடர் = இடைச் சொற்கள் கூடிநிற்பது. கு. 152. 182. 415.
 இடை | நிலை = முதலிலைப் பகுதிக்கும் இறுதிநிலை விசுதிக்கும் இடை நிற்பதால் இடைநிலை.
 பெயர் இடைநிலை = பகுபதப் பெயர்ச் சொற்களின் இடையில் நிற்பது. கு. 141. வி. 95. [வி. 123.
 வினை இடைநிலை. கு. 133. 142—144.
 இடை | மை = இடை எழுத்துகள். கு. 75. வி. 10.
 இடை | யருது = இடைவிடாமல். கு. 424. வி. 164.
 இடை | யினம் = வல்லெழுத்திற்கும் மெல்லெழுத்திற்கும் பொதுவாய் உச்சரிக்கப்படுகிற எழுத்துகள். கு. 70. வி. 10.
 இடை | யுறு = உறுத்திரம். வி. 72. தடை. (இடையில் உறுவது.) வி. 96,

இடைப்பிற|வரல் = நடுவிலேபெயர் வினைகளுக்குரிய பிறசொற்கள் வருதல். கு. 397. வி. 132.
 இடைப்பொருள் எட்டு. கு. 353.
 இடைமாணக்கர் = நடுமாணக்கர். கு. 38.
 இடையன் = இடைச்சாதி யான், கவகைநிலத்தில் நடுவாகிய முல்லை நிலத்தில் இருப்பவன். கு. 276. (நிலைகாண்க.)
 இட்டு = தந்து. வி. 86. விட்டு. 72.
 இளை = இரண்டு. யாப். 40.
 இளை | க்குறள். யாப். 69.
 இளைந்நியலல் = இரண்டெழுத் தோடொழுத்தாய்க்கூடி நடத்தல் கு. 149.
 இதழ் = உதழ் கு. 74. 78.
 இதற்குறுமுடிபு = இவ்விவக்கியத்திற்கு இவ்விவக்கணந்தான் முடிபு. கு. 257.
 இதன்பெற்றி = இதன் இலக்கணம். கு. 461.
 இத்தை = முன்னிலை அசை இடைச் சொல். கு. 372.
 இப்பி = சிப்பி. வி. 23.
 இயிழ் | தல் = ஒலித்தல். கு. 391.
 இமை = நிமைக்கொட்டுதல். கு. 100. வி. 16.
 இயங்கியற்பொருள் = நிரிகிறதாகிய சரப் பொருள்.
 இயங்கு | தல் = நடத்தல். கு. 450.
 இயம்பு | தல் = சொல்லுதல். கு. 36. 51. 56. வி. 95.
 இயலுதல் = வருதல். கு. 121. 128. 131. நடக்கல். கு. 360. 392. 446. யாப். 90.
 இயல் = ஒரு சாதிப்பொருள் கொண்டது, அங்கம், ஒத்து, உறுப்பு, தன்மை. வி. 84.
 இயல்பின்விகாரம் = விதித்த இயல்பிலே விகாரமாதல் கு. 255.
 இயல் | பு = சபாவம். வி. 32. கு. 31. 100. 136. 151.
 இயல்புப்புணர்ச்சி கு. 153. 204.
 வரலாறு கு. 4. 36. 160. 165. 172. 173. 176. 178. 179. 201.
 இயல்பு | ஷ்சுந் = விகாரயின்றிப் புணரும் புணர்ச்சி. கு. 153. 204. வி. 19.
 இயற் | கை = தன்மை, சபாவம். வி. 59. 93. கு. 253. [வி. 98.]
 இயற் | கை = அனபெடை = விகாரத்தால் வராத அனபெடை. கு. 91.

இயற் | கைப் | பொருள் = தொன்றுதொ
ட்டு இயல்பாய் வழங்குவருகின்ற பொ
ருள். கு. 445.

இயற் | சீர். வி. 174.

இயற் | சொல் = யாவருக்கும் வழக்க
மாய்த் தெரியுஞ்சொல். கு. 270. வி. 43.

இயற் | பெயர் = செறப்பில்லாத இயல்பா
ன பெயர்.

இயற் | மயிழ் = சத்தமயிழ்.

இயற்ற | தல் = செய்தல். கு. 450. வி.
164. யாப். 92.

இயற்றத் | கருத்தா, குலாலன்குடத்
தை வணந்தான் எ-ல் குலாலன்
எ-து இயற்றத்தகருத்தா.

இயற்றும் | வினை | முதல் = செப்புகுந்
தா, கருவியைத் தொழிற்படுத்திவது.

இயை | தல் = பொருந்தல். கு. 274.
(இசை.)

இயை | பு = புணர்ச்சி. கு. 37. (இசைவு.)
யாப். 38.

இயைய. வி. 109.

இயைய | ப்புணர்த்தல் = பொருந்தும்ப
டி புணர்க்கை. கு. 239.

இயையவன் = வழங்குவன. கு. 274.

இர | க்கம் = உருக்கம். கு. 384.

இர | க்கு = ஒசை. கு. 391.

இர | க்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இர | ட்டெமொழிதல் = ஒருவாக்கியத்தில்
இரண்டு பொருள் படச்சொல்லுதல்.
கு. 14.

இர | ட்டைக்கினவி = இரட்டைச் சொல்.
கு. 437. ஒலிக்குறிப்பில்வரும் இரட்
டைமொழி.

(உ-ம்.) மொமொடுத்த, மொமொத்த.

இர | ட்டல் = ஒலித்தல். கு. 391. இரட்
டையாதல், இரட்டித்துநிறைதல். கு. 136.

இர | ட்டி = இருமடங்கு. இரட்டினது = இ
ருதுது. கு. 61. [கு. 448.

இர | த்தல் = யாசகஞ்செய்தல். வி. 124.

இர | ப்புணா = இரத்தற்கு வருகிற சொற்
கள். கு. 448.

இர | வு = இராத்திரி. கு. 450.

இரி | தல் = ஒடுதல். சிற. பி. 6.

இரி | கு. வி. 70. [இருத்தல். 86.]

இரு = பெரிய. வி. 157. = இரண்டு. வி.
159. கு. 189.

ஓர்வினைப்பகுதி. வி. 24. (உ, உ.) 89.92.

இருகால் = இரண்டிரைம். கு. 42. [வி. 159.]

இருக்கு. வி. 84.

இருநினை = உயர்நினை, அஃறினை. கு. 330.
337.

இருந்த. வி. 61.

இருது = பருவம். கு. 276. [S. Ritu.]
பருவத்தால் வருபெயர். கு. 276.

இருத்தல் = இருப்புச்செய்தல். வி. 70.
[வி. 103.]

உட்காருதல். கு. 40.

இரு | பால் = இரண்டுவகை. கு. 128.

இரு | பார்த்து = இருபாஸ்யுடையது. கு.
289. [வி. 93.] [கு. 57. காண்க.]

இரு | பான் = இருபது. கு. 137. 249. இர
ண்டு பகுதி. கு. 110.

இரு | பெயரொட்டுப் பண்புத் தொ
கை = இரண்டு பெயர்கள் கூடும் இடத்
து ஆகிய என்னும் பண்புருபு தொக்
கு நிற்பவை. கு. 406.

இரு | பெயர் = பொதுப்பெயர், செறப்புப்
பெயர். கு. 406. [55.

இரு | மை = இம்மை மறுமைகள். யாப்.
இருதன்மை. [வி. 94. 159.]

இரு | மைக்குறில் = உயிர்க்குறில், உயிர்
மெய்க்குறில். கு. 126. [வி. 154.]

இருவர் | னால் = கடவுள், பின்னவன் என்
னும் இருவரார் செய்யப்பட்ட முத
னல் வழிநல். கு. 8. [வி. 152.]

இருவர் | மாது | கொள் | ஒருதலை | துணிவு =
இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டினன்
ஒன்றைக்கி ஒன்றைத் துணிந்து எடுத்
துக்கொள்ளுதல். கு. 11.

இரு | வழக்கு = உலகவழக்கு செய்யுள்
வழக்கம். கு. 442.

இரு | வழி = வேற்றுமைவழி, அல்வழி. கு.
214. 227. [கு. 152.]

இருநல் = அந்தகாரமாதல். வி. 82. [இ
ருன் வி. 76.]

இருன் = அந்தகாரம், இருட்டு. வி. 39.
93. (இரவில் உள்ளது.)

இரை = சூகாரம். யாப். 39. ஒசை. கு.
391.

இரை | த்தல் = சத்தித்தல்; ஒலித்தல். கு.
391.

இர் = பன்மை விருதி. வி. 69.

முன்னினை விருதி. வி. 77. கு. 140. 337.

இல | தல் = விளங்கல். சிற. பா. 2.

இலக்கணம் = இலக்கியத்தின் அமைதி.
கு. 141. 267. வி. 1. (அ) முகவுரை. (ச.)

தேவலட்சணம். (காப்பு.)

இலக்கணப் போலி = இலக்கண முகையோலையாகவுருவது. கு. 267.

இயம் ஈ. அறிவுடையோராலே நிய
கப்பட்ட புராணகாவியங்கள். கு.

141. முகவுரை. (ச.)

இலக்குதல் = பிரகாசஞ்செய்தல். முக.
வி. 37. 59.

இலம், இலன். வி. 93. 125.

இலிகான் = இல்லாதவரே. வி. 86. [வி.
64. 96. 125.] [401.]

இல் = ஓர் வினைப்பகுதி. வி. 125. கு. 233.
வேற்றுமையுருபு. வி. 61. 63. கு. 299.

வினை எச்சவிருதி. வி. 86. கு. 343.
வி. 420.

இல் பொருள் உவமை. வி. 204.

இல்லம் = வீடு. (இல்.) வி. 26. [வி. 96.]

இல் லறம் = வீட்டிற்குரிய கடமைகள்.
வி. 216.

இல்லிக்குடம் = ஒட்டைப்பாணை. கு. 36.
நீர் வாரக்குந்தோறும் கீழ்இழிந்து

நிரம்புந்தது. [இல்லி = சில்லி.]

இவறுதல் = உலோபமுடைமையாதல்.
வி. 35.

இவண் = இவ்விடம். வி. 89.

இவ்விர்ண்டு = இரண்டிரண்டு. கு. 71.

இழித்தல் = வீணாகப்போக்கடித்தல்.
வி. 79.

இழி இருபால் = அஃறிணையில்வரும்
இரண்டுபால். கு. 350. [வி. 153.]

இழி குணம் = தாழ்ந்தகுணம். கு. 31.

இழி தல் = விழுதல். வி. 61. தாழ்தல்.

இழி நினை = அகறினை. கு. 245.

இழிந்தோன் = தாழ்ந்தோன். கு. 448.
[வி. 95.]

இழிபு = தாழ்வு. யாப். 31. [வி. 94.]

இழிப்பு = பழிப்பு. கு. 420. [வி. 94.]

இழுக்கம் = இழிவு. வி. 86.

இழுக்கல் = வழுவுதல். கு. 420. யாப். 1.
வழுக்குநிலம். வி. 41. [கு. 426.]

இழுக்கார் = வழுவாத கறுவார்கள்.

இழுக்கு = வழு, தப்பு. வி. 143.

இழை = பஞ்சின்தல். கு. 24.

ஆபரணம். வி. 121.

இழைத்தல் = நியமித்தல். வி. 39. ஒரு

கல். யாப். 68.

இன = இனிய = இனம் = இனமையான.
வி. 121

இனம் | கண் | ணன் = இனயகண்ணையு
டையவன். கு. 433. [வி. 93. 121.]

இனம் | மை = இனமை = இனமைப்பரு
வம். வி. 23. 191. கு. 384.

இனத்தல் = ஆபாசப்படுத்தல். வி. 79.

இறத்தல் = கடத்தல். வி. 17. கு. 101.
மரித்தல்.

இறந்தகாலம் = போனகாலம். கு. 142.

இறந்தது விலக்கல் = முன்புள்ளதாய்ப்
பின்பு வழங்காதாயின் அதனைவிலக்கு
தல். கு. 14. [வி. 94.]

இறப்பு = போனகாலம். கு. 145. 423.

இறல் = சாவு. வி. 164.

இற்றுப்போதல் = அழிதல். வி. 191.

இறுதல் = முடிதல். யாப். 87. கு. 256.

இறுதி = கடைசி. வி. 17. கு. 94. 122.
கடைநிலை. கு. 256.

இறுதி அழிவு = இறுகெடுத்தல். கு. 311.

இறுதிநிலை = இறுதிலே நிற்பது. [வி. 96.]
(செய்யும் எனபதில் இறுதிநிலை காலம் காட்டும்)

இறுதிப்போலி = கடைப்போலி. கு. 122.

இறுத்தல் = செலுத்தல், ஒடித்தல், சே
ரல். யாப். 33.

இறை = கடவுள். வி. 95.

விடை. கு. 427. [கு. 453.]

இறைஞ்சுதல் = தொழுதல். (காப்பு.)

இறைத்தல் = சிதறல். யாப். 36.

இறைவழு. கு. 416. விடைவழு.

இறைவன் = கடவுள். வி. 63. அரசன்.
புருடன். யாப். 39. [இறை + அன்.
வி. 93.]

இற்றை = ஓர்சாரியை. கு. 244. இத்தன்
மைத்து. கு. 445. 461.

இற்றை. வி. 26.

இன = இவைபோல்வன பிற. [இன்ன.
வி. 41.] கு. 343.

இனக்குறில் = கெட்டெழுத்திற்கினமா
கிய குற்றெழுத்து. கு. 91.

இனமணி = [ஒரு] சாதிமணி. கு. 16.

இனமிகல் = வருமெழுத்திற்கு இனமா
ன எழுத்து மிகுதல். கு. 136.

இனமொழி. கு. 427. (ஒர் இறை: இ
தைச்செய்யேன், எ.கு. இவருண்
றைச் செய்யேன்.)

இன்ம்=சேர்க்கை, கூட்டம். கு. 71. 72.

வி. 11. (ர.)

பந்துக்கள். வி. 76. 96.

இனிய = இன்பமான. வி. 84. 94. 113.

[93.]

இனை|த்து=இப்படி. கு. 197. [வி. 93.]

இனை|ய=இவைபோல்வன பிற. கு. 26.

136. 384. [வி. 93.]

[292.]

இன்=ஐந்தாம்வேற்றுமைஉருபு. வி. 61 கு.

இனிமையான. வி. 30. 86. யாப். 38.

இறந்தகாலத்து இடைநிலை. வி. 79.

வினைஎச்சவிருதி. வி. 86. கு. 343.

சாரியை. வி. 65. 93. 108. கு. 244.

இன்|பம்=தூற்பயன் ஒன்று. வி. 35. 218.

கு. 10. 384.

முன்.]

இன்முன் = முன்றில். வி. 41. [இல் +

இன்மை=இல்லாமை. வி. 32. [இல் +

மை. வி. 96.] கு. 31.

இன்|றி=இல்லாமல். வி. 93. 125.

இன்|றி அமை|யாத=இல்லாமல் தீரா

த. கு. 23. யாதொருநற்குமமும் அது

வில்லாமற் கூடாதாக. கு. 30.

இன்|று=இன்றைக்கு. வி. 25. 93.

இல்லாதது. வி. 125.

[வி. 5.]

இன்|ன=இவைபோல்வன. கு. 135. 280.

இன்|னணம்=இவ்வகையாய். கு. 392.

இன்|ன்தல்லித|வென|மொழிதல்=

சந்தேகப்பட வந்தவிடத்து "இது

அன்று, இதுதான்" எனத் துணிந்து

சொல்லுதல். கு. 14.

இன்|னல் = தன்பம். வி. 124. 164.

(இன் + அல்.)

இன்|னலம்=இனியநன்மை. வி. 218.

இன்|னன=இவைபோல்வன. கு. 276.

277. 279. 282. 314. 353.

இன்|னா=தீமை. வி. 38. 93. 95. 113.

இன்|னாது=தீமையுள்ளது. வி. 34.

இன்|னாய்=இல்லாததாக. கு. 447.

இன்|னாள் தீ. வி. 5.

இன்|னியை. வி. 190. யாப். 59.

இன்|னியை|வெண்பா. யாப். 59.

இன்|னினி|யே=உடனே. வி. 39.

இன்|னோர்=இவ்வகையோர். கு. 39.

ஈ

ஈ = முன்னினை அசையாபிடி இடைச் சொல். கு. 372.

வினைப்பகுதி. கு. 448.

நெட்டெழுத்து. கு. 65. வி. 4.

ஈ|இர்=இர்=இரமான. யாப். 39. [வி. 121.]

ஈ|கை=தானம். வி. 203. [94.]

ஈ|ம்கு=இவ்விடம். வி. 72.

ஈசன்=சூழிகடவுள். வி. 112.

ஈட்|டம்=கூட்டம். நிரன். தேட்டம். கு.

300. [இட்டல். வி. 96.]

ஈண்|டல்=சேர்தல். கு. 460.

ஈண்|டு = இண்டை=இவ்வுலகம். இம்

கு. வி. 109. கு. 73. யாப். 55. இதற்

கு. கு. 309.

ஈ|தல்=கொடுத்தல். கு. 34. 387.

கற்றுக்கொடுத்தல். கற்பித்தல். கு. 86.

ஈத்து=இந்து. வி. 213. [வி. 42.]

ஈம்=சுடுகாடு. கு. 223.

ஈரடை=இரண்டு அடைமொழிகள். கு.

444. [378.]

ஈரறிவுயிர் = இப்பி, சங்குமுதலிய. கு.

ஈரெச்சம் = டீபயரெச்சம், வினைஎச்சம்.

கு. 351. 397. 415.

ஈரேவல் = இருவரை ஏவுதல். கு. 138.

ஈராக்ஞற்றம் = பத்துக்குற்றம். கு. 12.

ஈர்=இரமான. [வி. 121.] யாப். 39.

இரண்டு. வி. 159. கு. 189. 457.

ஈர்ங்=இரம். கு. 224. யாப். 34. கு. 450.

ஈர்த்தல்=இழுத்தல். வி. 27.

ஈரழிதல்=கடைசியில்கெடுத்தல். கு. 807.

308. 313. [137.]

ஈறு=இறுதி, கடை. கு. 67. 89. 97. 107.

ஈறு (நிலை) = எழுத்துகள் சொல்லின் க

டைசியில் நிற்கும் இலக்கணம். கு.

57. 107—109.

ஈறு|போதல் = சொல்லின் கடைசியில்

கெடுத்தல். கு. 307.

ஈறுநிலைகுதி நீங்கல். கு. 136.

ஈற்றைச் சொல்லின் கடைசியில் நிற்கும்

அசை இடைச்சொல். கு. 354.

(முதற்கணவராது.)

ஈனல்=தருதல். வி. 112. 212. கு. 453.

பிறப்பித்தல். வி. 92. கு. 317.

உ

உகரக்குறுக்கம் = குற்றியல் உகரம். கு.

40. 94. வி. 15.

உருதல்=உதிர்ந்தல். வி. 210.

உக்குறன் = குந்திலல் உகரம். கு. 164.
வி. 15, கு. 94. 99.

உச்சி=தலை. கு. 74. சிகரம். கு. 152.

உகுற்றல்=முயற்சிசெய்தல். வி. 79.

உடம்புமெய் = நினைமொழி இற்றிலும்
வருமொழிமுதலிலும் இருக்கிற உயிர்
கள் உடம்புமெய் பொருட்டு இடை
பே வரும் மெய். வி. 23. கு. 162.

உடம்பு (உடல்) = தேகம். கு. 268.
மெய்யொழுத்து. கு. 59. 193.

உடனுதல் = வருத்தப்படுத்தல். யாப். 44.

உடனுயிர் = உடல்கொள். உயிர் = உட
லோடு கூடிய உயிர். கு. 384. 385.
[வி. 157.]

உடல் = மெய்யொழுத்து. கு. 204.

உடனிகழ்ச்சி = வினையொன்று முடிவிற
பொருளினது தாழிசல்போன்ற தொ
ழிசைத் தன்னிடத்திலும் உடனிகழ்கிற
தாக உடையது. கு. 297. வி. 59.
[உடன் + நிகழ் + ச்சி. வி. 96.]

உடனிலை மெய்யமயக்கம் = எழுத்துகள்
தன்னொடுதான் கூடுங் கூட்டம். கு.
110. 118.

உடன், மூன்றன் உருபு. வி. 59.

உடன்படல் = பிறர்மதத்திற்குத் தான் உ
டன்படல். கு. 11.

உடன் = விரிவினே. கு. 32.

உடைதல் = ஒடிதல். வி. 65. கு. 458.

உடைத்தல் = ஒடித்தல். கு. 459.

உடைமை = உடைமைப்பொருள். கு.
296. உடைத்தாதல். வி. 32.

உசல்வம். வி. 85. கு. 484.

உடைய, உடை, உட. வி. 62. 93.

உடைபார் = இல்லாதவர். வி. 79.

உணங்கல் = உலர்தல். வி. 89.

உணர் | ல் = உணர்தல் = அறிதல். வி. 79.
86. 93. கு. 272. 449.

உணர் | த்தாதல் = அறிவித்தல். கு. 29.

உணர் | வியல் = அறிவுமயம். கு. 382.

உணர் | வின்றேற்றல் = அறிவில்லாமற்
கொள்ளல்.

உணர் | வு = உணர்ச்சி, கல்வி, அறிவு.
வி. 5. 32. கு. 268. 458.

உண் = வினையொழுதி. வி. 105.

உன் என்பதின் விகாரம். வி. 36. 39.

உண் | மு = உணவு. வி. 37.

உண் | னல் = பெய்சித்தல். வி. 73. கு. 467.

உதவி = உபகாரம். கு. 35.

உதாரணம் = திருட்டாந்தம், மேற்கோளு
ரை, காட்டுரை, எடுத்துக் காட்டுரை.
கு. 21.

உத்தி = யுத்தி, புத்தியுட்பம். கு. 4. 14.

உய. வி. 123. (உ.)

உபசர்க்கம். கு. 123. (உ.)

உமண் = ஓர்சாதி.

உமி. வி. 60.

உம் உந்தாகல் = உம்விகுதியானது உந்து
எனத்திரிதல். கு. 341.

உ | மமை = மறுமை. வி. 189. [வி. 5.]

உம்மை எச்சம். கு. 358. 359.

உம் | மை எட்டு = உம் என்னும் இடைச்
சொல் எட்டுவகைப்பொருளைத்தரும்.

கு. 152. 357. 360. 409. 440. வி. 113.

உம் | மைத் | தொகை. கு. 409. 413.
வி. 156.

உயராய்தம் = தன் அனாமாத்தியை
குறுகாதது. கு. 61. 97. [உயர்ந்த.
வி. 153.]

உயர் | தல் = மேலாதல். வி. 72. 86.

உயர் | தினை = ஸ்ராவர், மனிதர், நாகர்,
ஆகிய மூன்றுதிறத்தாரும் உயர்ந்த சா
தி. கு. 261. 419. 418.

உயர் | தினைப் | பெயர் = உயர்ந்தகுலப்
பெயர். கு. 259.

உயர் | முப் | பால் = உயர்தினையில்வருமு
ன்றுபால்கள். கு. 549.

உயர் | வு = உயர்ச்சி, மேம்பாடு. வி. 93.
[வி. 94.] கு. 420.

உயல் = மிகுந்திருத்தல். வி. 35.

உயிரல்பொருட்குணம் = வட்டம் சதா
முதலியவாம். கு. 386.

உயிரல்பொருள் = அறிவுமயமாம் உயிர்
ஒன்றுமேயன்றி உடம்புமுதலிய உல
கத்துப்பொருள்களெல்லாம் ஆம். கு.
382. 386.

உயிரளபு = உயிரளபெடை, உயிர் எழுத்
துகள் அளபெழுதினது. கு. 80. 91.

வி. 14. [எடை, எடுத்தல். வி. 96.]

உயிர் இற்றுப்புணரியல் = உயிர் எழுத்து
கள் சொல்லின்கலையில் சேர்ந்து

நிற்குந் தன்மையைச் சொல்லுது. கு.
162—203. வி. 23—23.

உயிர் = உயிரொழுத்து. கு. 59. 204. 305.
[உயன். கு. 268. மனிதன். வி. 86.]

உயிர் எழுத்து = அச்ச. கு. வி. 2. கு. 63.

உயிர்|க்குணம்=அறிவுமுதலிய மூப்பத் திரண்டும். கு. 384.

உயிர்|த்தல்=மணஞ்செய்தல். வி. 86
பிறப்பித்தல். வி. 81.

உயிர்|த்தொடர்=உயிரொழுத்தைத் தொ டர்ந்தவருவது. கு. 182.

உயிர்|நிலை=சீவன். கு. 457. உடல். உ யிர்நிற்கும் நிலை.

உயிர்|மெய் = உயிரொழுத்தம் மெய் யொழுத்தங்கூடி இருக்கிற எழுக்க. கு. 60. 89. 169. வி. 13.

உய்|தல் = சுகந்தோடிருத்தல். தப்பு தல். வி. 112. 124.

உய்|த்தல் = செலவழித்தல். வி. 86. கு. 421.

செலுத்தல். வி. 9 385.

உய்|த்தனாவைப் பிதிக
னைக்கொண்டு உஉ சால்
வதல். கு. 13.

உரம்=மாப்பு. கு. 74. 75. வலி. கு. 25.

உரவோர்=பெரியோர். கு. 253. வல்ல மையுள்ளவர். வி. 86.

உரன். வி. 63. வல்லமையுள்ளவன்.

உரி = உரிச்சொற் புணர்ச்சி. கு. 415.
பண்புத்தொடர். கு. 152. 239. உரி என்னும் அளவுப்பெயர். கு. 174.

உரியுயல்=உரிச்சொல்லானது பொரு ளினது குணப்பண்பு தொழிற்பண்பு களை விளக்கிற்றல்லால், உரியுயல். வி. 118—121. கு. 374—392.

உரிச்சீர். வி. 175.

உரிச்சொல் = பொருட்குரிமை பூண் டி வருஞ்சொல். கு. 374. வி. 47.

உரிச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131.

உரித்த=உரியது. வி. 93. கு. 168.

உரிமை. வி. 82.

உருபு, வேற்றுமை உருபு. கு. 241.

உருப்புணர்ச்சி. 253. 254.

வேற்றுமையின் அவயவம். கு. 293. 395. 396.

உருப்புணரியல் = வேற்றுமை உருபு கள் நிலை மொழியோடு வருமொழிபு ணருஞ் செய்கையைக் தாட்டுவது. கு. 240—257.

உருபுமயக்கம். வி. 197. கு. 317.

“ஓர் உருபுப் பொருளைத் தன் பொருள் விதே தத் தவையற்றது.”
(உம்) மனதுக்கற்ற உருபுமயக்கம்.

உரும்=இடி. கு. 283.

உருவகஉவமை = உருவகமும், உவமை யும் என இரண்டும். கு. 451.

உருவகவணி. வி. 205.

உருவம்=[எழுத்தின்] வடிவு. கு. 57. 98.

[உரு, உருவு.]

உருவு=உருவம். வி. 91. கு. 407

உருவு உவமைத் தொகை. கு. 407.

உருகுதல்=உருண்டையாதல். கு. 459.

உருன்=சக்கிரம். வி. 91. 191. [370.

உரை அசை=உரையசைப்பொருள். கு. [செய்யுட்கண் வரிவகு செய்புகின் மொருட்டு அன்றித்தான் அடைந்தொருவின் மொருட்டுவரு வது.]

உரைகாரன் = தன்னுலகு உரைசெய்த வன். கு. 51.

உரைகோளானன் = செரல்தும் உரைமு முமையும் மனத்தாட்கொன்னவல்ல அ றிவானன். கு. 37.

உரைத்தல்=சொல்லல். வி. 91. கு. 45.

உரைத்தாமென்றல் = இது முன்சொங் றுமென்றல். கு. 14.

உரைத்து மென்றல் = இவ்விதி பின்பு சொல்வோமென்றல், கு. 14.

உரையாளிரியச் = துணுக்கு உரை எழுது வோன்.

உரையிற்கோடல் = துணிற் சொல்லாதி ருந்தம் உரியபொருளை உரையிற் கொ ள்ளுதல்.

உலகமறையாமை=உயர்ந்தோர் வழக்கத் தோடு மாறுகொள்ளாமை; அல்லது, உலகமறையில்லாழற் சொல்லல். கு.

வி. 25. 72. 93. [கு. 148.]

உலகியல் அறிவு = உலகநாட்டைய அறி யும் அறிவு. கு. 28.

உலகு=உலகம். [வி. 17.] வி. 60. 72. 93.

உல|த்தல்=கெடுதல். வி. 157. கு. 460.

உலாம். வி. 87.

உலாவுதல்=நடக்குதல், சிந்ததல். வி. 81.

உவ|த்தல்=மெழ்தல். வி. 93. 114. கு. 46.

உவப்பு = சந்தோஷம். கு. 384. 429. [வி. 94.]

உவமஉருபு=வினை, பயன், மெய், உருவு என்பவற்றைப்பற்றி வருகிற உவம உருபுகள். கு. 407.

உவமத்தகுபுகழேகலமுதலிய உவமை உருபுகள். கு. 408.

உவமத்தொகை = உவமையுருபுகள் ம
 ஹந்த நிற்பவை. சூ. 407.
 உவமப்பொருவு = ஒன்றினொன்று சம
 மாக உணர்த்துவது.
 உவமன், வி. 112.
 உவமை அணி. வி. 204.
 உவமை = ஒப்பினை. வி. 38.
 உவமை|ஆகு|பெயர் = உவமையினால்
 வருகிற ஆகுபெயர். சூ. 290. வி. 162.
 உவரி = கடல். [உவர். வி. 96.]
 உவர் = கடல். வி. 81.
 உவ்வுரு = உகரம்பெருவாம். சூ. 230.
 உவ்வுறம் = உகரச் சாரியைபொருந்தும்.
 சூ. 207.
 உழத்தல் = துன்பப்படுத்தல். துன்பப்ப
 டல். வி. 79. யாப். 39. [103.]
 உழப்பித்தல் = துன்பப்படுத்தல். வி. 31.
 உழப்பு = (எழுத்திற்குரியமூவகை ஒலி)
 முயற்சி. சூ. 88.
 உழுதல் = உழுதுகொள்ளல். வி. 82.
 உழுநர். வி. 95. (உழு.)
 உழை, உழி = ஏழன் உருபு. வி. 63. 86.
 இடம். வி. 93. சூ. 38.
 உளர் = இருக்கிறார்கள். வி. 60.
 உளி = ஏழன் உருபு. வி. 63. சூ. 302.
 உள் = ஏழன் உருபு. வி. 63.
 வினைப்பகுதி. வி. 25. 125.
 உள்வனி = உள்ளேறின உதானன் என்
 னுங் காற்று. சூ. 74. (உள் + வனி.)
 உள்ளம் = மனம், அந்தக்கரணம். வி. 81. 93.
 கருத்து. சூ. 36.
 [உள்ளே இருப்பது. வி. 96.]
 உள்ளுதல் = நினைத்தல். சூ. 25. வி. 21.
 உறக்கல் = நித்திரைசெய்தல். வி.
 உறைந்தை = ஓர்ஊர். சூ. 456.
 உறழ் = வி. 109. சூ. 408.
 உறழ்ச்சி = விசுப்பம்.
 உறழ்தரல் = பெருக்கல். சூ. 240.
 உறழ்தல் = பொருந்தல். சூ. 217.
 ஒத்தல். சூ. 122. 124. 408.
 விகற்பித்தல். 224.
 ஒன்றினொன்று மிகுதல் சமமாகாமல்
 மாறுபடல்.
 உறழ்பொருவு = உயர்வு தாழ்வுகளை உ
 ணர்த்துவது.
 உறழ்வு = விசுப்பம். சூ. 203.
 உறு = மிகுதி. சூ. 272. 388. மிகுந்த. சூ.
 61. உண்டாகும். [வி. 153.] வி. 121.

உறுதல் = பொருந்தல். சூ. 70. 74. 77. 81.
 சேருதல். வி. 87. வி. 145. 121. சூ.
 443.
 உறுப்பு = அங்கம், அவயவம். சூ. 4. 300.
 இணைப்பெயர். சூ. 276.
 உறைதல் = இழுத்தல். வி. 32. நடத்தல்.
 வி. 25.
 உறைபதி = தங்குமிடம். வி. 41.
 உற். வி. 123. (உ.)
 உற்றதகைத்தல் = ஓர் இறை. சூ. 427.
 (உண்டானதைச் சொல்லுதல்.) [377.
 உற்றறிதல் = பரிசுத்தை உணர்தல். சூ.
 வி. 73.
 உன்னை வி. 124.

உள

உள = தகை, மாமிசம். வி. 65.
 உளக்கம் = மனஉறுதி, முயற்சி. வி. 79.
 86. சூ. 384.
 உளக்குதல் = ஏறுதல். வி. 17.
 உளங்கு = மிகுதி. வி. 112.
 உளங்குதல் = மிகுதல். வி. 76.
 உளண் = உணவு. வி. 82. [வி. 96.]
 உளருணி = ஊரார்க்குப் பொதுவான ஊற்
 து. வி. 87. [ஊர் + உண் + இ. வி. 96.]
 உளர் = ஊரால் வருபெயர். சூ. 276.
 ஊர்ந்த. சூ. 140.
 உளர்குழான் = [ஊர்குழவன்.] மருதநிலத்
 தலைவன். சூ. 484.
 உளர்தல் = ஏறுதல். சூ. 94. 140. 196. 336.
 உளர்வினை = விதி, தெய்வம். வி. 125.
 உளறு = திமை, இடையூறு. வி. 153.
 பரிசம். சூ. 386.
 உளற்றுக்கோல் = ஊன்றுகோல். வி. 41.
 உளன் = மாமிசம். சூ. 216. 457.
 உளனறல் = ஊன்றிற்றல். வி. 27. 34.
 சூ. 458.

எ

எ. வி. 2. 3. 6. சூ. 64. 67. 77. 106. 108.
 எகரு = எரு, கூர்மை. சூ. 90. 94.
 எகர|விரு = எ-என்னும் விருச்சொல்.
 சூ. 168.
 எகின். சூ. 215. [451.
 எங்கு = எங்கே = எவ்விடம். வி. 6. சூ.
 எச்சம் = குறைவு. சூ. 322. 351. 340-348.
 353. 357. 397. 398.
 சொல்லொழிபு. சூ. 401.

சொல்லெச்சம், குறிப்பெச்சம் என இருவகை. கு. 401.

எஞ்சு|ல்=சுருங்கல். கு. 23—24. 257.

ஒழிதல். வி. 85. கு. 340. 422.

குறைதல். யாப். 88.

தொக்குகிறதல். வி. 27. (I.)

எஞ்சு|மை=குறையாமை. வி. 203. [94.]

எஞ்சிய = மற்றவைகள். கு. 422. [95.]

எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக்கூறல்=சொ

ல்லாதனவற்றிற்குச் சொல்லியவற்

ரால் இலக்கணம் பொருந்தச்சொல்

றுதல். [அருத்தாபத்தி.] கு. 14.

எஞ்சு=எச்சம். கு. 173.

எடுத்த மொழியின் எய்தவைத்தல்=எ

டுத்துச் சொன்ன சொற்களிலேதானே

தான் சொல்லும் இலக்கணம் பொருந்

தவைத்தல். கு. 14.

எடுத்தல்=எடுத்தல் அளவை. கு. 409.

உயர்த்திக்கூறுதல். கு. 88. [409.]

எடுத்தல் அளவை = தூக்கிறுக்குதல்.

எடுத்துக்காட்டல் = தான் சொல்லப்பட

டும் இலக்கணம் அமைந்த சொற்களை

எடுத்துக்காட்டுதல். கு. 14.

எடுத்துக்காட்டுகோ=உதாரணம். கு. 211.

எடுத்துக்காட்டுவமை. வி. 204.

எட்டனுருபு = எட்டாம் வேற்றுமையி

னுடைய உருபுகள். கு. 303. [வி. 65.]

எட்டாம்வேற்றுமை. வி. 64. கு. 303-314.

எட்டுக்கோள்=ஆற்றுநீர், மொழிமாற்று,

கிர னிறை, விற்பூட்டு, தாப்பிசை, அ

னைமறிபாப்பு, கொண்டுக்கட்டு, அடிம

றிமாற்று என்பனவாம். கு. 452.

எட்டுருபு = பெயர், சு, ஆல், கு, இன்,

அது, கண், விவி என்பனவாம். கு. 292.

எண் = எட்டென்னும் எண். கு. 158.

193. வி. 82. 159. [எண்டிசா=எட்டுத்

திலைச.] [57.]

எழுத்துகளின் கணக்கிலக்கணம். கு.

எண்ணிடச்சொல். கு. 359. 360. 362.

என்னின் திரிசொல். கு. 211.

எண்மையான=எனிய வி. 34. [121.]

எண்ணிறந்தபலசொற்கள். கு. 430.

எண்ணுல்வருபெயர்= கு. 276.

எண்ணிறை=எட்டுவிடைபட்ட. கு. 427.

எண்ணுப்பெயர்கள். வி. 159. கு. 188

—199.

என்பொருள் = எண்ணப்பட்ட பொ

ருள். கு. 861.

எண்ணுவெழுத்து = இருபத்தாண்டு எ
ழுத்துகள். [எண் + மூ + எழுத்து.] கு.
158.

எதிர். வி. 109.

எதிரதுபோற்றல் = முன்பில்லாததாய்ப்

பின்பு வழக்கிவருமாயின், அதனைத்

தழுவிக்கொள்ளுதல். கு. 14.

எதிர்=பகை. கு. 135. எதிரிடை. கு. 455.

உத்தரம். வி. 84.

எதிர்மறுத்தல்=எதிர்த்துத்தல். கு. 395.

எதிர்மறை = எதிர்மறைவினை, எதிர்த்

டுத்தல். கு. 329. 353. 355. வி. 82-92.

எதிர்மறை எச்சம். கு. 401.

எதிர்மறைவிகுதி=எதிரேநின்ற அவ்வினை

யை மறுப்பவைகளின் கடைநிலை.

எதிர்வு=எதிர்காலம். வருங்காலம். கு. 423.

எது. வி. 6. 71.

எதுகை. வி. 182.

எந்தை=தந்தை. வி. 74.

எம். வி. 72.

எம்பி=தம்பி. வி. 74.

எயிறு=பல். வி. 79.

எயினர்=வேடர். [எய்.]

எயின்=வேடர்சாதி. கு. 212.

எய்தல்=பெறுதல். வி. 79. 95. கு. 98.

பொருந்தல். கு. 125.

அடைதல். கு. 458.

வருதல். கு. 49.

எய்துபெயர்=ஏற்கும்பெயர்கள். கு. 303.

எய்த்தல்=இளைத்தல். வி. 86.

எரி=தீ. வி. 82. 192. [வி. 96.]

எரிதல்=வேதல். கு. 451. [வி. 153.]

எகத்து. வி. 26.

எருமை. கு. 38.

[எருமை நேற்றேயல் சிறந்த நிறை விழுந்த எ

லக்கி, அருந்தலால் டைமாளுக்கிக்கு உணமை.]

எல்லாம் = மூன்றிடத்திற்கும் பொதுப்

பெயர். கு. 245. 285. வி. 67.

எல்லாரும், எல்லீரும். கு. 246.

எல்லை=அளவு. கு. 436.

எல்லைப்பொருள். வி. 61. கு. 289. 319.

வரையிறம். கு. 414.

பொருளடக்கம். கு. 47.

எவன்=என்ன. வி. 6. 86. கு. 350.

எவ்வது=எவ்வகை. வி. 25.

எழில்=அழகு. வி. 156.

எழுதல்=எழுப்புதல். கு. 74. 100.

எழுத்ததிகாரம் = எழுத்தில அகத்திலக்கணம் புறத்திலக்கணமாகிய இரண்டையும் உணர்த்திய அதிகாரம்.

எழுத்தியல் = எழுத்தின் அகத்திலக்கணத்தை யுணர்த்திய இயல். கு. 56.

எழுத்து = எழுதப்படுவது, இடேவரி, பொறி, இலேகை, அக்கரம் தன்னையுணர்த்தினால் எழுத்து; பிற பொருளையுணர்த்தினால் சொல். கு. 128. எழுத்ததிகாரம். கு. 56.

எழுத்துமுறைமை. கு. 56.

எழுப்பான் = எழுபது. கு. 61. 249.

எழுமதம் = எழுவகைமதம். கு. 4. 11.

எழு|வாய். கு. 295. 415. வி. 128.

முதல் சூதி. கு. 422. 456. [295.

முதல்வேற்றுமையினது வடிவம். கு.

“பெயர்முழுவது உம் உருபாய எழுவாம்.”

எழு|வாய்|ருபு = திரிபில்லாத பெயர்ச் சொல். கு. 291. 294.

எழு|வாய்|ச்சந்தி. வி. 27. [L.]

எளிதில்லது = எளிதாகக் கொடாதது. கு. 34. [எளிது + இவு + இல்ல.]

எளிமை = வறுமை. கு. 384. [வி. 94.]

எள்ளுதல் = இகழ்தல். வி. 91.

எற்றே = எவ்வளவு. வி. 85. [எற்று + ஏ.]

என. கு. 356. வி. 86. (ஈ.) 72.

என = இடைச்சொல். கு. 360.

எனினும். வி. 142.

எனைத்துனை = எவ்வளவு. கு. 420. [218.

என் = யானென்பதுதிரிந்தஎன். வி. 72. கு.

வினைப்பகுதி = சொல்லு.

ஒர் விசுதி. வி. 77.

வினச்சொல் = என்ன.

என்ப = என்று சொல்லுவார். கு. 36. 193.

195. 198. 414. 432. வி. 81. [81.

என்மர் = என்று சொல்லுவார். கு. 124. வி.

என்மனார் = என்று சொல்லுவார் (புலவர்)

வி. 81. கு. 319. [356. 361.

என்று, என்ற. வி. 114. 86. (க.) கு. 343.

எண்ணிலட்ச்சொல். கு. 360.

என்னை = என்ன. கு. 292.

ஏ

ஏ = ஓர் எழுத்து. வி. 2. 6. 23. கு. 65.

67. 77. 98.

ஏர்சாரியை. கு. 244. இடைச்சொல்.

வி. 111. 65. (ஈ.) கு. 201. 354.

எட்டன் உருபு. கு. 305. 307. 308.

309. வி. 64.

ஏகல் = கெடுதல். கு. 168. 341. பொரு

தல், செல்லல். வி. 63. 72. 91.

ஏகதேச உருவகவணி. வி. 205.

ஏகாங்க உருவகவணி. வி. 205. [ஏக + அங்கம். வி. 42.]

ஏங்கல் = மனமடிதல். வி. 79.

ஏதம் = குற்றம். வி. 86. கு. 456.

ஏதிலார் = அயலோர். வி. 86. [கு. 219.

ஏது = காரியப்படுபொருள். வி. 59—61.

ஏதுப்பொருள் = காரணப்பொருள். வி. 61. கு. 299.

ஏன்முடித்தல் = முடிவுபெறாததைக் காரணத்தால் முடியவைத்தல். கு. 14.

ஏதுவுருவகவணி. வி. 205.

ஏந்தல் = ஏந்திசை. யாப். 55. 87.

ஏமம் = களிப்பு. வி. 96.

ஏமா|த்தல் = களித்தல். வி. 82.

ஏமா|ர்த்தல் = காப்புச்செய்தல். வி. 70.

ஏயது = ஏற்றது. வி. 95. = இயைவது.

ஏயும் = ஏகரயிசுதல். கு. 305.

ஏயுறல் = ஏகாரம் ஏற்றல். கு. 309.

ஏய்ப்ப. வி. 109.

ஏய்த்தல் = இளைத்தல். கு. 384.

ஏர் = அழகு. யாப். 34.

ஏவல் = பொருந்தல். கு. 108. (இயல்) ஏற்றுக்கொள்ளல். வி. 89.

ஏல் = ஏற்றுக்கொள். வி. 89. சூனல்.

இருந்தால். வி. 60. 86. (உ.)

ஏவல் = ஏவுதல் = எழுப்பல், தூண்டல்.

ஏவல்|வினா. கு. 426.

ஏவல்|வினை = கட்டளைப்பொருளுள்ள தொழில். கு. 161. 207.

ஏவற்கருத்தா. அரசன் ஆலயந் செய்தான் எ-ல் அரசன் எ-து ஏவற்கர்த்தா.

ஏவும்|வினை|முதல் = இயற்றும் வினைமுடி தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலையுடையது. ஏவுக்கர்த்தா. வி. 103.

கு. 138.

ஏறுநுருபு = ஏறாம் வேற்றுமையினது உருபு. கு. 301. [வி. 159. 65.]

ஏறாம்வேற்றுமை. வி. 63. கு. 301. 2.

ஏழு. வி. 85. 159.

ஏழை = அறிவில்லாதவன். கு. 39.

ஏழ்|வழுவு. கு. 416.

ஏறி=ஏறினவன். வி. 23. [வி. 96.]
 ஏற்|குதல் = தாங்குதல். கு. 293.
 ஏற்|கும் = பொருந்தும். கு. 195.
 ஏற்|ப=ஏற்க. வி. 86. (உ.) 109.
 ஏற்|பன=ஏற்றமொழிகள். கு. 174.=ஏ
 ற்கும். கு. 362.
 பொருநதுவீன. கு. 397.
 ஏற்|பில=ஏலாதன. கு. 323. [460.]
 ஏற்புழி=ஏற்குமிடம். கு. 188. 425. 435.
 ஏற்|புக்|கோடல்=ஏற்குமிடத்து வருவி
 த்துக்கொள்ளல்.
 ஏற்|தல்=ஏற்றுக்கொள்ளுதல். பெறுத
 ல். கு. 172. [வல். வி. 82. (எ.)]
 ஏற்றுதல்=கூட்டல். கு. 48.
 ஏனும். வி. 76. 142. [194.]
 ஏனை = மற்ற. வி. 59. கு. 11. 89. 162.
 ஏனை|யவும், எனவும், மற்றையவும். கு.
 87. [வி. 93.]

ஐ

ஐ=இரண்டாம் வேற்றுமையினுருபு. கு.
 255. 292. வி. 58. [203.]
 ஐகாரம். வி. 2. 4. 11. (ஈ.) கு. 202.
 முன்னிலை ஒருமை விகுதி. வி. 77.
 வினைப்பெயர்விகுதி. வி. 96.
 ஐ|காரக்|குறுக்கம் = தன்மாத்நியாயிற்
 குறைந்த ஐகாரம். கு. 60. 95.
 ஐ|கான்=ஐகாரக் (குறுக்கம்.) கு. 61.
 ஐகாரம். கு. 124. 126.
 ஐங்|காண்டிகை|புறுப்பு - காண்டிகை
 புளையின் அவயவமாகிய ஐந்து. கு. 23.
 ஐங்=அழகியபொருள். கு. 55. [வி. 93.]
 ஐந்தடக்கல் = ஐம்பொறிகளையடக்கல்.
 ஐந்து உறுப்புகளை அடக்கல். கு. 419.
 [வி. 152.]
 ஐந்|தினை = ஐந்துவகையான நிலம். [தி
 னைகாண்க. வி. 159.] கு. 276.
 ஐந்து. வி. 159. கு. 192.
 ஐந்|தொகை|மொழி=வேற்றுமைத் தொ
 கை முதலிய ஐவகைத்தொகை நிலைத்
 தொடர்சொல். கு. 410.
 ஐப்பசி=ஓர்மாதம். கு. 95.
 ஐம்|பால்=ஒருவன், ஒருத்தி பால், ஒன்
 று, பல. கு. 142. வி. 53.
 ஐயந்|திரப்|பொருளை|புணர்த்தல்=பிற
 ருக்குச் சந்தேகமரீங்கப் பொருளைத்
 தெரிவித்தல். கு. 29.

ஐயம்=சந்தேகம். வி. 39. கு. 417.
 353. 357.

ஐயந்|யிர் = மக்கள், வானவர், நரகர்,
 விலங்கு, புன்முதலியவை. கு. 381.
 ஐ|யிரு|குற்றம் - பத்துக்குற்றம். கு.
 4. 12.
 ஐ|யுறல் = யுருபுபொருந்தல். கு. 315.
 சந்தேகப்படல். கு. 426. 432.
 ஐ|வண்ணம். கு. 386.
 ஐ|வாய்=ஐந்து இடம். வி. 156.

ஒ

ஒ. வி. 125. கு. 78. 103. [கு. 297.]
 ஒடு - மூன்றாம்வேற்றுமை உருபு. வி. 59.
 இசை நிறைக்கிற சொல். கு. 368.
 எண் பொருள். கு. 381.
 ஒட்டாம்-ஒட்டை. வி. 17. 89.
 ஒட்டணி. வி. 208.
 ஒட்டல் சேரல். வி. 81. வி. 96.]
 ஒட்டம் - அழகு. வி. 87. [ஒன் + பு + அம்.
 ஒண் = ஒளியுள்ள. [ஒண்மை. வி. 121.]
 வி. 31. யாப். 26.
 ஒதுங்கல் அடங்குதல். வி. 35.
 ஒத்தல் - ஒக்கப்படுபொருள். கு. 296.
 இசைவாக நடத்தல். வி. 25. 59. 125.
 யாப். 74. 84.
 ஒத்தாழிசை. யாப். 77. 79. 81.
 [தமிழை ஒத்த ஆழ்நிறை ஒத்தாழிசை.]
 ஒத்தியல்பொருள் தமது தொழிலில் இ
 டையுறது ஒத்து நிகழுகின்றபொருள்
 கள். கு. 424.
 ஒப்ப-ஒக்க. வி. 59. [36.]
 ஒப்பல் ஒக்குதல். கு. 254. 419.
 ஒப்பின்முடித்தல் = ஒன்றற்குச் சொல்
 லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்
 கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அது
 வே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தல்.
 கு. 14.
 ஒப்பு=ஒத்தல். கு. 72.
 ஒப்புப்பொருள். வி. 61. கு. 299. அதா
 வது: புகழ்பொருளினர் தன்னினும்
 இருக்கிற பொதுத்தன்மையால் உப
 மாணமாகிறபொருள். உவமிக்கப்படு
 பொருளால் வருபெயர். கு. 276.
 ஒப்புமை = ஒத்திருக்குந்தன்மை. வி.
 213. யாப். 89. [வி. 96.]
 ஒப்புமைக்கூட்ட அணி. வி. 213.

ஒப்புருபுகள் = போலமுதலிய உவமை உருபுகள். கு. 352. [448.]

ஒப்போன் = சமானமுடையோன். கு.

ஒரா அல் = ஒருவுதல். வி. 81.

ஒரீஇ = ஒருவி, விட்டுநீங்கி. வி. 81. 79. [86.]

ஒரு குறி = ஒருதரம். கு. 42.

ஒருங்கு = முழுவதும். கு. 7.

ஒருசார் = ஒருபுடை. சில. கு. 307.

ஒரு தலை துணி தல் = இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டினுள் ஒன்றைத் துணிந்தெடுத்துக்கொள்ளல். கு. 14.

ஒரு தலை = ஒருபட்சம். கு. 11.

ஒரு பகித = ஒருபத்து. கு. 196. 249.

ஒருபான். கு. 249.

ஒரு புணர் = ஒருபுணர்ச்சி. கு. 157.

ஒருமை = ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால். வி. 53.

ஒருமையிற் பன்மை = ஒருமைப்பாலிற் பன்மைப்பாற் சொல். கு. 421.

ஒருமொழி = ஒருபொருளைத் தருகின்ற ஒருசொல். வி. 43. கு. 259. 399.

பகாப்பதமாயினும் பகுபதமாயினும் ஒன்று நின்று தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன. கு. 260.

ஒருவந்தம் = சம்பந்தம். வி. 79. (ஒரு + பந்தம்.)

ஒருவர் = உயர்நிலை ஆண் பெண் இவ்விருபாற்றும் பொதுபெயர். கு. 289.

ஒருவன், ஒருத்தி, ஒருவர். கு. 288. 289.

ஒருவன் = ஆண்பாற்பெயர். கு. 240.

ஒன்றென்னும் எண்ணுவதும் உயர்நிலை ஆண்மைப்பெயர். கு. 288. 324.

ஒருவுதல் = விட்டுநீங்கல். கு. 374. வி. 87. 145.

ஒருஉத் தொடை. யாப். 42. (ஒருவுந்தொடை.)

ஒருஉம். வி. 87.

ஒரோவழி = ஒரோர் இடங்கள. கு. 358. 361. வி. 112.

ஒலி = அணுத்திரவின் காரிய ஒலி. கு. 58. 391. சப்தம். வி. 23.

ஒலித்தல் = சத்தித்தல். கு. 391.

ஒலிவடிவெழுத்து = செவிப்புலனால் அறியப்படுகிற நாதமாத்திரையாற் பிறக்கும் எழுத்து. வி. 1. (ந.)

ஒல்குதல் = தளர்தல். வி. 86.

ஒல்லுதல் = கூடுதல். வி. 34. [ஒல்வது. வி. 95.]

ஒழிதல் = தொக்குநிற்பல். மறைதல். கு. 342. 399. 402. நீங்குதல். வி. 91.

ஒழித்தல் = நீக்கல். வி. 89. கு. 110. 393.

ஒழிந்த = ஒழிந்திருப்பன். [வி. 95.] யாப். 89.

ஒழிபு = எச்சம். குறைவு. கு. 401.

ஒழிய. வி. 140.

ஒழியிசை = ஒழிந்த இசை. ஒழிந்த சொல். கு. 355. 353. 363. வி. 112.

ஒழுக்கல் = நடத்தல். வி. 59. 86.

ஒழுக்கிசை. யாப். 55.

ஒழுக்கிய ஒசை = தளைத்தட்டுவதால்வரும் ஒசை. யாப். 61.

ஒழுக்கம் = நடை. நல்லொழுக்கம். வி. 41. 86. 216. [ஒழுகு. வி. 96.]

ஒழுங்கு = வரிசை. வி. 95.

ஒள் (ஒண், ஒட்) = பிரகாசம், அழகு. வி. 31.

ஒற்றளபு = ஒற்றளபெடை = மெய்யெழுத்து அன்பெடுப்பது. கு. 60. 92.

ஒற்று = மெய்யெழுத்து. கு. 89. 101. 198. வி. 7.

ஒற்றுதல் = நெருங்கல். தொடுதல். கு. 84. யாப். 71.

ஒற்றுமைநயம் = ஒருமைப்பாடு, ஒன்றுபட்டுநிற்குத்தன்மை. கு. 383. 406.

ஒன்பதிறிரண்டு = பதினெட்டு. கு. 273. 249.

[ஒன்பத விசை இரண்டு. ஒன்பத + இன் + த. வி. 93.]

ஒன்பான் = ஒன்பது. கு. 194. 196. 249.

ஒன்ற உணர்த்தல் = தெரிய அறிவித்தல். கு. 253.

ஒன்றன் கூட்டம் = ஒரு பொருட்கூட்டம். கு. 300. [வி. 65. 159.]

ஒன்றின முடித்தல் = ஒன்றைச்சொல்லுமிடத்து அதற்கினமான மற்றொன்றையும் அதனோடு முடித்தல். கு. 14.

ஒன்று = ஒன்றன்பாற்பெயர். கு. 240. 279.

ஒன்றுதல் = கூடுதல். கு. 117. 204. தெரிதல். கு. 253.

ஒன்றெழி = ஒன்று ஒழிந்த, ஒன்றுகுறைய. கு. 61. [வி. 153.]

ஒ

ஒ. வி. 112. கு. 65. 201. 355.

வகைபாடைமை = சுந்தரன் உடைக்
தாய்ருத்தல். கு. 13.

ஒடல் = கெடல். கு. 249.

ஒடு, மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு.
வி. 59.

ஒணம் = ஒர் கட்சத்திர இராசி. கு. 276.

ஒதல் = வாசித்தல். புகழ்தல். பயிற்சிசெய்தல். வி. 70. 93.

ஒதி = ஒந்தி. கு. 156.

ஒத்த = இயல். உறுப்பு. அங்கம். கு. 4.

16. தூல். வி. 124. [ஒது. வி. 96.]

ஒத்துமுறை வைப்பு = இயல்களைக் காரணகாரிய முறைப்படிவைத்தல். கு. 14.

ஒம்புதல் = பாதுகாத்தல். வி. 86.

ஒரறிவுயிர் = புல் மரமுதலியவை. கு. 377.

ஒரன்ன = ஒருதன்மையன. கு. 125.

ஒராஅல் = ஒருவுதல். வி. 81.

ஒரிருகிழமை = தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை. கு. 301. வி. 62.

ம், அசைநிலை. வி. 93.

ஒரெழுத்தியல்பதம் = ஒரு எழுத்தாப் ப்பொருளைக்காட்டுகிற சொல். கு. 129.

ஒர் = என்ன. வி. 159. விருதி. கு. 391.

ஒர்|தல் = உய்த்துணர்தல். கு. 251.

ஒர்ப்பு = ஆராய்தல். கு. 381.

ஒலை பனையின்தலை. வி. 23.

ஒலைத்துக்கு = சீட்டுக்கவி. கு. 53.

ஒவல் = ஒழிதல். நீங்கல்.

ஒள

ஒள|காரக்|குறுக்கம் = தன்மாத்தியாயிற் குறைந்த ஒள்காரம். கு. 60. 95.

ஒள|கான் = ஒள, ஒள்கார [க்குறுக்க] ம். கு. 61. 126. [17.]

ஒளவியம் = அவ்வியம். பொருமை. வி.

க

க = வியங்கோள் விருதி. வி. 85. [86. ௬.] கு. 338.

கக்சு = காற்பலம். கு. 90. 94.

கங்கம் = ஒர் தேசம். கு. 273.

கசடு = குற்றம். ஐயம். வி. 82. யாப். 25.

கஜம். வி. 18.

ககுறுதல் = ஒளிர்தல். வி. 162.

கட. வி. 125.

கடம்பூர் = ஒர் ஊர். [கடம்பு (ஒர் மரம்.) ஊர்.]

கடல் = சுழுத்திரம். வி. 25.

கடன் = கடமை. யாப். 55. 91. [கட.

வி. 96. 121.] முறை. கு. 41. 51.

கடாரம் = ஒர் தேசம். கு. 273.

கடி = வாசனை. வி. 81. கடித = விலாவு.

வி. 72. கடியென்னும் உரிச்சொல்.

கு. 272. 389. பிரகாசம். யாப். 34.

கடிதல் = கண்டித்தல். வி. 90. [63.

கடு = கடுககாப். கு. 446. கடுமையான. வி.

கடு|த்தல் = கோபங்கொள்ளல். வி. 63.

கடு|ப்ப - போல. வி. 109. கு. 156.

கடை - கடைசி. கு. 91. இடம். வி. 35.

61. 63.

கடைகள் = இழிவானவர்கள். வி. 89.

கடை|க்குறை. வி. 41.

கடைசியர் = பன்னத்தியர். வி. 133.

கடை|நிலை - கடையில் நிற்பது. வி. 18.

(1.) விருதி. வி. 77.

கடை|ப்படி|த்தல் = தனராமுயற்சிசெய்தல். வி. 120.

கடை|ப்போலி இறுதிப்போலி. கு. 122.

கடை|முறை - சடைசி. யாப். 35.

கட் - கண். வி. 70.

கட்டளைக்கலித்தனை = ஒருவிதப் பா.

யாப். 85. வி. 192.

கட்டு கட்டை. வி. 93.

கட்டுகாததல் தீர்மானித்துச் சொல்

ல். கு. 26. யாப். 23.

கண்மொழி பன்மையைக்காட்டுவது.

கணம் கண்ணம். நிமிஷம். வி. 113. [18.]

வர்க்கம். விதம். வி. 8. 9. 10.

கண்ண அம்பு. வி. 19.

கண் இடம். வி. 63. ஏழாம் வேற்றுமை

உருபு. கு. 292. வி. 63. 93.

இரக்கம். வி. 140.

நேத்திரம். அக்கி. வி. 16. 70.

கணு. வி. 89.

கண்டது செய்தது. கு. 6.

கண்டம் பிதறு. எழுத்து. கு. 74.

கண்ணி - கண்ணுடையவன். வி. 93.

மாகை.

கண்|னோடல் தயவாதல். வி. 90.

கண்|னோட்டம் - தயவு. வி. 70.

கண்|படுத்தல் - நித்திராசெய்தல். வி. 81.

கண்பாடு நித்திரா. வி. 89.

கதி - பதவி. மக்கள், தேவர், நரகர், மிரு

கம் என்னும் நால்வகைக்கதிகள். கு.

276. திரை. கு. 458.

கதிர் = இருப்புக்கதிர். நிற்குக்கதிர். கு.

24. கிரணம். கு. 450.

கந்தம் = வாசனை. வி. 32.

கபிலன் = ஒர்புலவன். கு. 413.

கமலம் = தாமரை. வி. 81. 124. 154.

கமழ்தல் = வாசனையாதல். யாப். 33.

கம் = கம்மிபரது தொழில். கு. 223.

கம்பலை = ஓசை. கு. 391. [389.

கம்புள் = வானம்பாடி. சம்பங்கோழி. கு.

கயம் = குளம். வி. 33. 70.

கரத்தல் = தொக்குநிற்தல். கு. 198. 405.

மறைதல். வி. 32.

கரம் = எழுத்துச்சாரியை. கு. 126. கை.

கரவு = வஞ்சம். வி. 149.

கரிய = கருமையானவை. [வி. 93.]

கரியன் = கருமையுடையவன். கு. 434.

[வி. 93.]

கரு = கரும். வி. 61. 86. 121. சி. பா. 15.

கு. 152.

கருங்கோட்டு = கருமையான கொம்

பையுடைய. யாப். 36.

கரு | தல் = நினைத்தல். வி. 112.

கருதல் அளவை = அறுமானப்பிரமாணம்.

கு. 257.

கருத்தன் = செய்தவன். கு. 49.

கருத்தா = வினைமுதற்பொருள். வி. 128.

செய்பவன். கு. 320.

இயற்றுத்தருத்தா, ஏவற்கருத்தாளன்

இரண்டாம்.

கருத்தா | வாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கருத்து = தாற்பரியம். வி. 81. 85. பெரு

மை. கு. 21. கருத்துரை. [கருது. வி. 96.]

கருத்து | பெபொருள் = நினைக்கப்படும்

பொருள்.

கருப்பம். கு. 453.

கருப்பு. வி. 26. [220.

கருப்பொருள் = உரிமைப் பொருள். வி.

கருமம், கர்மம் = காரியம். வி. 90. 112.

கருவி = காரணம். 320.

கருனை = பெரிக்கறி. வி. 26.

கரை = சொல். 390.

கலக்குதல் = கலங்கச்செய்தல். வி. 74.

கலகலத்தல் = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 23.

கல | த்தல் = கூடல். வி. 82.

கல | ப்புறு | மொழி = இருநிலையிலுங் க

லந்துவருவது.

கலம் = ஆபரணம். வி. 27.

கலன், பாத்திரம். வி. 30. 70. [17.]

கலி = ஓசை. கு. 391.

கலிங்கம் = ஓர்தேசம். கு. 273.

கலி | த்தனை. யாப். 20.

கலி | த்தாழிசை. யாப். 84.

கலி | த்துறை = ஓர்பாவினம். யாப். 85.

வி. 192.

கலி | ப்பா. யாப். 75. 76.

கலி | ப்பு = மிகுதி. வி. 85.

கலி | விருத்தம். யாப். 86.

கலி | வெண்பா. யாப். 82.

கலை | பயில் | தெளிவு = தூல்களிலே பழ

கிய தெளிவு. கு. 26. [போதஞ்சத்தி.]

கல் = மலை. கன்மலை. சிலை. வி. 70. 83. 84.

ஓர்வினைப்பகுதி. வி. 82.

கல் | வி = படிப்பு. வி. 59. 82. [96.]

கவண். கு. 211.

கவி = பாட்டு. யாப். 16.

கவிகை = குடை. வி. 30.

கவுடம் = ஓர்தேசம். கு. 273.

கவுள் = யானைக்கதுப்பு. யாப். 34.

கவ்வை = ஓசை. கு. 391.

கழங்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

கழல் = பாதத்தின் அணி. சிற. பா. 15.

கழற்குடம் = கழற் (காய்) பெய் (த) கு

டம். கு. 32.

கழனி = நிலம். வி. 85.

கழி = மிகுந்த. வி. 120. 140.

கழி | தல் = நீங்கல். கு. 462.

கழித்தல் = நீக்கல். வி. 86.

கழி | நெடில் | அடி. யாப். 25.

கழி | வு = இறந்தகாலம். கு. 145. கழித்த

பொருள். கு. 364.

கழி | வு = இரக்கம். வி. 112.

கழுத்து = கண்டம். மிடறு. வி. 18. (.)

களன் = சபை. கு. 48. கொவ்ளும் இ

டம். கு. 40.

களி = மயக்கம். வி. 27. கட்டுடியன்.

கள்ளுண்டுகளிப்பவன். கு. 39.

களி | த்தல் = களிப்படைதல். வி. 79. 81.

களி | று = ஆனை. வி. 93.

களை | தல் = பிடுங்குதல். வி. 34. [களைப

வோ = பிடுங்குவார்களா. வி. 81. 112.]

களை | வு = தள்ளிவிடல். கு. 11. வி. 94.

கன் = மது. வி. 81. பன்மைவிருதி. கு.

280. 283.

கன்வன் = திருடன். வி. 39.

கள் | ளம் = வஞ்சனை. வி. 81.

கள்ளல் (கட்கல்.), திருடல். வி. 81. 82.
கறவை = பசு. வி. 61. 137. [96.]
கறை = மாசு. வி. 80.
கற்கா = தமிழ்நாடொன்று. கு. 273.
கற்பு = சுத்தம். மகளீர்கற்பு. வி. 62. 81.
கற்பு = கற்றுக்கொள்ளல். வி. 29. 82. 140.

கற்றா. வி. 26.

கனகம் = பொன். வி. 153.

கன | க்கோட்டம் = அதிககோணல். கு. 25. [கனம் = மிகுதி.]

கனங் குழாய் - கனமுள்ள குழையுடையவளே! யாப். 34. [வி. 61. 154. 157. குழை.]

கன | வு = சொப்பனம். வி. 94.

கனல் = அக்கினி. வி. 17. 153.

கனி. வி. 124.

கனை | தல் - ஒலித்தல். கு. 391.

கன = சிறுதராசுத்தட்டி. கு. 217.

கன்று. வி. 26. 61. 137 கு. 429.

கன்னடம் - ஒருதேசம். கு. 273.

கன்னல் = சுரும்பு. வி. 26.

கன்னி கன்னிகை. இலக்குமி. கு. 391.

கா

கா - தோட்டம். வி. 63. விளைப்பகுதி. வி. 91.

காசு = ஓர்வாய்பாடு. வி. 173.

காட் | ி = தோற்றம். காண்டல். வி. 39. 95. 125.

காட்சிப்பொருள் = காணப்படுபொருள்.

காட்டினம். வி. 61. (w.)

காட்டுகை = உதாரணம். கு. 22.

காணிய. வி. 86. (உ.)

காண்டம் = அதிகாரம்.

காண்டிகை = சுருக்கமானஉலா. கு. 22.

காதலி = மனைவி. வி. 63. [காதல் + இ. வி. 96.]

காதல் = ஆசை. வி. 25.

காதன்மை = அன்புடைமை. வி. 34. 91.

காதல் = காப்பாற்றுதல். வி. 6. 85. 91.

காந்தன் = ஓர்மலர். வி. 79.

காந்துதல் = பிரகாசித்தல். வி. 133.

காமம் = ஆசை. வி. 35.

காமர் = அழகு. வி. 81.

காமி = காமமுடையவன். கு. 39.

காய் = இளங்கனி. வி. 82. 124. [26.]

காய்தல் = சினத்தல். வி. 93. எரிதல். வி.

காய்த்தல் = பழுத்தல். கு. 453.

காரகவேது = உருவப்பொருளில் ஆறு வேற்றுமைகளைபூசு தந்து அவற்றவற்றின முடிக்குஞ் சொல்லோடு முடித்தல்.

காரணக்குறி = ஒருநிமித்தம் பற்றிவரும் இடுகுறி. கு. 275.

காரணப்பெயர் = ஒரு முகாந்திரம் பற்றிவருவது. கு. 62. வி. 50. கு. 275.

காரணப்பொருள் = ஏதுப்பொருள். வி. 59. 140.

காரணம் ஏது. நிமித்தம். காரணச் சொல். கு. 446.

முதற்காரணம்: துலாலன்மண்ணில் குடத்தை வணர்ந்நான், என்மண் எது முதற்காரணம்.

துணைக்காரணம்: முன் உதாரணத்திற் தண்டச்சங்கரம் முதலியவை துணைக்காரணங்கள்.

நாரணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

நாரம் எழுத்துச்சாரியை. கு. 126.

நாரிகை - அழகு. பெண். ஒர்நூல். வி. 119.

நாரிய | வாகு | பெயர். வி. 162. கு. 290.

நா. வி. 121. 162. மெகம். வி. 61.

நார்த்திகை - ஓர்மாசம். பூ. கு. 290.

நாலர் பொழுது. வி. 78.

நாலத்தால்வருபெயர். கு. 276.

இருநிலைக்கும், ஒத்திருக்கும்படியான நாலம். கு. 36.

சாலங்காட்டும் வினை இறுதிகள். கு. 405. [வி. 162.]

நால | இடை | நிலை - காலத்தைக் காட்டுகிற நடுநிலை. வி. 78—81. கு. 142. 144.

நால | ப்பெயர் | பபகு | பதம் = காலத்தால்வரும் பெயர்ப்பபகுபதம்.

நாலமயாகம். வி. 116 149. கு. 423. 425.

நாலமூன்று நிகழ்காலம், இறந்தகாலம், எதிர்காலம், எனமூன்று. வி. 78. கு. 423.

நால | வழி கு. 416.

நால | வாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

நாலை = காலம். கு. 36. 40.

நால் - காற்று. வி. 81. 84. காலம். வி. 82. 86. 91. 113. [வி. 41.]

பாதம். அடிமரம்.

ஏழன்உருபு. வி. 63. கிசை. கு. 42.

காவலன் = புருடன். வி. 64.

காளை=வாவிபன். வி. 120. கு. 290.
கான்=கானம்=கானகம்=வனம். வி. 124.
கானல்=கு. 202.

வி. 81.

குழைமை. வி. 62.
குழைமைப் பொருள்=உரிமைப்பொருள், சம்பந்தப்பொருள்: தற்குழைமைப் பொருள், தன்னின்வெறுயது. வி. 62. கு. 300.

ததல்=சொல்லல். கு. 277. 450.
வி=சொல். கு. 449. யாப். 38.
கிளி=கிளிப்பிள்ளை. கு. 272. [கிள.வி.96.]
[ஏறமுற் குறையாமற் சொல்வீதப்படி சொல்வது கிளி; ஆதலால் இடைமறைக்கருக்கு உவமை.]
=சுற்றம். இனம். கு. 276.

புபெயர்=சாதிப்பெயர். கு. 212.
கிள்ளை. கு. 272.
குறு = நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143. வி. 80.
கின்று=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143. வி. 80.

கீதம்=பாட்டு. வி. 80.
கீழிடுதல்=தாழ்த்துதல். வி. 74.
கீழிதழ்=கீழுதடி. கு. 81.
கீழ்=ஏழன் உருபு. வி. 63.
கீழ்க்கதுவாய். யாப். 45. (கது+வாய்=பிளப்பு.)
கீளல்=கிழித்தல். வி. 79.

கு

கு=நான்காம் வேற்றுமையுருபு. கு. 292. வி. 60.
ஒருமைத்தன்மை விசுதி. கு. 331.
ஒர்சாரியை. கு. 244.
குசலம், ஒர்நேசம். கு. 273.
குஞ்சரம்=ஆனை. வி. 61.
குஞ்சி=ஆணமயிர். கு. 276.
குடகம் = குடகநாடு. கு. 273. குடகம் என்னும் மேல் நாடு. சிற. பா.
குடம். வி. 65.
குடல்=குடர். வி. 17.
குடி = குலத்தால் வருபெயர். கு. 276.
குலம், குடும்பம். வீடு. வி. 34.
குடல்=கீழ்க்கடல். பங்காளத்துக் கடல். நன். சிற. பா. 8.

குணசந்தி=வடமொழிச்சந்தியில்ஒன்று. வி. 42.

குணத்தொகை. கு. 406. வி. 154.
குணம் = கருமைமுதலிய குணம். கு. 434.

குணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
குணி = குணத்தையுடையது. கு. 406.
குணங்கர்=நாய். வி. 143.
குத்துதல்=கொத்துதல். வி. 34.
குமரி = இந்தியாவின் தென்முனை. நன். சிற. பா. 8.

குயிழி=நீர்மேற்குயிழி. புற்புதம். வி. 23.
கும்பி=சேறு. வி. 121.

குயின்=மேகம். கு. 216. [குயில். வி. 17.]
குரக்கு. வி. 26.
குரம்பு=செய்க்கார. வி. 137.
குரிசில்=அரசன். கு. 276.
குறா|தல்=ஒலித்தல். வி. 63. கு. 391.
குலன், குலம்=சாதி. நல்லசாதி. கு. 26.
குலை|தல்=நடுங்கல். வி. 86.

குவலயாநந்தம், ஓர்நூல். [455.
குவளை=நெய்தல். உற்பலம். வி. 81. கு.
குவி|தல்=குவியலாகச்சேரல். யாப். 36.
குவி|வு = குவிதல். உருண்டையாதல். கு. 78.

குழில்=மாதர்த்தையின்மயிர். வி. 81.
கூந்தலால் வருபெயர். கு. 276. 410.

குழி = கிழிபிராயம். வி. 63. [குழி+வி=வி. 96.]

குழி|ரம்=கூட்டம். வி. 66. 86.
குழு|வுப்|பெயர்=திரள்பற்றிவரும் பெயர். கு. 211. 276.

குழுஉ=கூட்டம். கூட்டத்தால் வருபெயர். கு. 276.

குழுஉ|க்குறி=ஒரு கூட்டத்தினுள்ளோர் யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு பொருளினது சொற்குறியை யொழித்து, வேறொரு சொற்குறியாற் கூறுவது. கு. 267.

குழை=காதணி. கு. 152. 276.
குழாய் = காதணியுடையவனே! [வி. 64. 157.]

குளிதல்=ஒலித்தல். கு. 391.
குறடு=மரக்கட்டை. வி. 32. [113.
குறவர்=ஒர்சாதி. குறிஞ்சி நிலத்தார். வி.
குறன் = குறைந்தது. கு. 93. யாப். 57. 69. வி. 137.

=மகரக்குறுக்கம். கு.99.

குறி = குற்றமுத்து. கு. 172. பலவற்
றையுங் குறித்து அறியவருங் குறிச் சூத்
திரம். கு. 20. தரம். கு. 42. குறிப்பு.
கு. 91.

குறிஞ்சி = ஐங்கிணையில் ஒன்று. கு. 276.
மலையும், மலையார்ந்த இடமும்.
ஒர் மரம். யாப். 68.

குறிப்பின = குறிப்பின்படியே உண்டா
கிய. கு. 316. [வி. 93.]

குறிப்பின் = வரலாம் என்கின்ற கருத்து
அறிந்து. கு. 40.

குறிப்பு = மனத்தால் உணரப்படுவது.
குறிப்புவினைமுற்று. கு. 328. குறிப்பி
னால் வருபவை. கு. 352. குறிப்புச்
சொல். கு. 269. குறித்தல். கு. 265.
எண்ணம். கு. 272. தூல். யாப். 13.
(சிறிது பொழுது நிகழ்வதோர் மெய்ப்
பாடு.)

குறிப்புப்பொருள் = அறிதாயுணரும்
பொருள்.

குறிப்புமுற்று = வினைக்குறிப்பு முற்றுச்
சொல். கு. 351.

குறிப் பெச்சம் = ஒன்றொழிபொதுச்
சொல் முதலிய குறிப்புச்சொற்கள்.
கு. 269. 401.

குறிய = குறைந்தவைகளாம். கு. 93.
[வி. 93.]

குறியதன் = குற்றமுத்தின். கு. 90. (கு
றுமை. குறியது. [வி. 93.] + அன்.
[வி. 65.])

குறிவினை = இருகுறில் கூடினது. கு. 72.
குறில் = குற்றமுத்து. கு. 64. குறுமை.
வி. 3.

குறில்வழிலள = தனிக்குறிவின் பின்னி
ன்ற லகர ளகரங்கள். கு. 228.

குறுகுதல் = சேருதல். வி. 41. தன்மாத்
திரையிற் குறைதல். கு. 96. 172. = சு
ருங்குதல். கு. 177.

குறுக்கல் = நெட்டெழுத்தைக் குற்ற
முத்தாக்கல். கு. 155. வி. 41.

குறை = இனம். [குறைப்படுவது. வி.
94.] கு. 119.

குறைபொருள். வி. 62.

குறைவினை. வி. 125.

குறைதல் = எஞ்சல். சிறுதல். யாப். 89.

குற்றம் = பிழை. தப்பு. வி. 86. [96.]

குற்றி = தறி. கு. 426.

குற்றுகரம் = தன்மாத் திரையிற் குறை
ந்த உகரம். கு. 183. வி. 15.

குற்றியிர் = உயிர்க்குறில். வி. 108.

குற்றியிர் = மொ. வி. 13.

குற்றியலிகரம் = தன்மாத் திரையிற் கு
றுகிய இகரம். வி. 15. 24. கு. 93.

குற்றியல் = உகரம் = குற்றுகரம். வி. 15.
[குறு + இயல். வி. 119.]

குற்றேவல். வி. 121.

குன்றக்கூறல் = பொருள்குறை படச்
சொல்லல்.

குன்றவன் = குன்றின்மேல் வசிப்பவன்.
கு. 431. [வி. 93.]

குன்றி = குன்றிமணி. வி. 61.

குன்று = குன்றம் = கிரி, மலை. வி. 35. 61.
113. [வி. 96.]

குன்றுதல் = குறைதல். வி. 27. (1.)
61. 86. இழிதல்.

கூ

கூடு. வி. 125.

கூட்டம் கூடுங்கூட்டம். கு. 110.

கூந்தல் = பெண்டிர் தலைமயிர். வி. 114.
கு. 459.

கூம்புதல் = குவிதல். வி. 33. யாப். 33.

கூர் = நிறைந்த. வி. 89. கு. 388. [வி. 153.]

கூர்மையான். [வி. 121.]

கூர்ம். வி. 121.

கூர்மை. வி. 76.

கூழை. யாப். 43.

கூழ் = குழம்பு. வி. 113.

கூறியதுகூறல் = சொல்லியதை மறுபடி
யுஞ் சொல்லல். கு. 12.

கூறு = பங்கு. பகுதி. கு. 20. 287. வி. 125.

கூறுதல் = சொல்லுதல். வி. 84. கு. 40.

கூற்றம் = சாவு, யமன். வி. 38. 73. 82.

கூற்று இடைச்சொல். கு. 367 = வர
லாறு. கு. 3. வி. 96. (1.)

கூனி. வி. 123.

கூன் = தனிச்சொல். சூத்திரத்தின் முத
வில்நிற்கும் அவற்றின், அவ்வழி மு
தலிய மொழிகள். கு. 121. யாப். 90.
பொருள் ஒட்டி முதனிற்பது கூன்.

கெடுதல் = இருக்கிற எழுத்து ஒழிதல்.
கு. 154. வி. 20. அழிதல். வி. 132.

கெண்டை = ஒர்மீன். கு. 454.

கே

கேடு. வி. 96. 124. கெடுதல் விகாரம். கு. 210.
 கேட்டி. வி. 84.
 கேண் | மின் = கேளுங்கள். ஏவற்பொருள். கு. 370. வி. 84.
 கேண் | மை = சிநேகம். வி. 27. 32. (T.) யாப். 35.
 கேழ். வி. 109.
 கேள் | வி = கேள்விப்பட்டது. வினா. கல் வி. வி. 79. 93. [96.]

கை

கை = கரம். பொருள். வி. 34. 79. 93. 140. தொழிற் பெயர்விகுதி. 94. யானையின் துதிகை. யாப். 34.
 கை | த்தல் = கசத்தல். வி. 30.
 கை | த்து = கையிலுள்ளது. பொருள். ஆவ். வி. 35. 79. [வி. 93.]
 கை | நொடி = கையினால் நொடித்தல். வி. 16.
 கை | ம்மாறு = பிரத்தியுபகாரம். வி. 31.
 கை | யல்லதன்கண் [கை + அல்லது + அன் + கண். வி. 63. 108. 125.] = உறுதியில்லாதவைகளிடத்தில்.
 கை | வாயாக = நூல்நூற்குங்கை புலவன் வாயாக. கு. 24.

கொ

கொக்கு. கு. 273.
 கொங்கணம் = ஓர் தேசம். கு. 273.
 கொங்கு = ஓர்மரம். வி. 86.
 கொச்சகம். யாப். 78. 83.
 கொடாஇடம் = இடிகாடு, சூழவும் முள்ள இடம் முதலியது. கு. 33.
 கொடி = படர்கொடி. வி. 70. 109. 121. கு. 203. 455.
 கொடிய = கொடுமையானவை. வி. 93.
 கொடியை. வி. 93.
 கொடு. கு. 448.
 கொடுந்தமிழ் = வழக்கமானதமிழ். (புகவுணா.)
 கொடு = கொடும். வி. 121.
 கொடை. வி. 96. கு. 426. 422.
 கொடைப்பொருள் = இகைப்பொருள். கு. 298.
 கொட்டி = ஒர்பூ.

கொட்டை = பஞ்சுக்கொட்டை. கு. 455.
 கொணர்தல் = கொண்டு வரல். வி. 109.
 கொண்டான் = புருடன். வி. 74. [95.]
 கொண்டியல் புறனடை = இவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு இவற்றின் புறத்து அடையாக வருவது. கு. 20.
 கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள். கு. 459.
 கொண்டு, மூன்றன் உருபு. வி. 59. 72.
 கொம்பு = மரக்கொம்பு. வி. 93. கொம்பர். வி. 17.
 கொல் = அசைநிலை. வி. 95. 116. கு. 272. 367. கொல்லன். கு. 232.
 கொல்லம் = ஓர் தேசம். கு. 273.
 கொல்லல் = கொலைசெய்தல். வி. 82.
 கொல் . வி. 96.
 [சேர்ந்தானாக் கொல்வி = நெருப்பு.]
 கொழு = பெரிய. வி. 153.
 கொழுநன் = புருடன். வி. 109.
 கொள்கை = கருத்து. எண்ணம். கு. 26. [வி. 94.]
 கொள்வோன் = மாணக்கன். கு. 3. 36. [வி. 95.]
 கொள்ளல் = தன்னுள்ளே கொள்ளுதல். கு. 34. பிடித்துக்கொளல். வாங்குதல். வி. 124. கு. 419. 426. [31.]
 கொளுவுதல் = கொள்ளச் செய்தல். வி. கொள்ளை = மிகுதி. வி. 137.
 கொள்வகை = கேட்கும் அறிவின் தன்மை. கு. 36.

கோ

கோ = அரசன், தேவன். வி. 65. கு. 276.
 கோடல் = கொள்ளல். வி. 94. கற்றுக் கொள்ளல். பாடங்கேட்கை. கு. 3. 40.
 கோடற்பொருள் = கொடுத்த தொழிலின் செயப்படு பொருளைத் தனக்கு உரியதாகக்கிக் கொள்ளுதலையுடைத்து.
 கோடாய் = செவிவித்தாய். வி. 63. [கோள் + தாய். வி. 37.]
 கோடி. வி. 84.
 கோடு = மரக்கொம்பு. [கோட்டுப்பூ. வி. 26.] வஞ்சனை. கோணல். வி. 38.
 விலங்கின்கொம்பு. வி. 121.
 கோட்டம் = மாறுபாடு. கு. 36.
 கோணல். கு. 25.
 கோதை = சேரன். பெண். பூமாலை. கு. 4. 283. யாப். 83.

கோப்புடைமொழிகள் = கோக்கப்படு
தலையுடைய சொற்கள். கு. 459.
கோமான் = அரசன். வி. 81.
கோமகன் = அரசர் குமாரன். வி. 84.
[வி. 152.]
கோலுதல் = சூழ்ந்நிடல். சிற. பா. 13.
கோல் = தடி. தலாக்கோல். மரக்கொம்
பு. யாப். 68. வி. 153. [390.]
கோவலர் = கோபாலர். இடையர். கு.
கோள் = கொள்ளல். கோட்பாடு. வி.
140. உதாரணம். கு. 9. [வி. 96.]
கோளாளன் = மனத்துள் கொள்ளவல்ல
அறிவாளன். கு. 37.
கோறல் = கொல்லல். வி. 94.
கோறி. வி. 84.

கொ

கொ = கவ்வல். பற்றல். வி. 23.

ங

ங. கு. 106.

ஙனம் = இடம். தன்மை. [கு. 106. தனித்
துவராது.]

ச

சங்கம் = சங்கு. வி. 23.

சடப்பொருள் = சரீரப்பொருள். உயிரல்
லாதபொருள். கு. 382.

சனபகம் = ஓர்மரம். வி. 11.

சதை = தகை. வி. 41.

சநகை = ஓர்ஊர். சிற. பா. 20.

சந்தனம் = ஓர்மரம். 32.

சந்தி = நிலைமொழி வருமொழி சந்தித்
லால் உண்டாகிய தோன்றல் திரிதல்
கெடுதல் சந்தி. கு. 133. வி. 21. 22.

சம். வி. 123. (உ.)

சம்பந்தப்பொருள். வி. 62.

சர்ச்சுரை = எட்டுதேகனில் ஒன்று. கு. 386.

சலம் = நீர். தீடக்கை. வி. 70.

சமூக்கை = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 124.

சனகன் = ஓர் அரசன். வி. 123.

சன்மதி = ஓர்முனி. சிற. பா. 20.

சா

சா. வி. 82. கு. 169.

சாகாடு = வண்டில். வி. 208.

சாண். கு. 211.

சாதல் = இறத்தல். வி. 82. 143. கெடு
தல். கு. 169.

சாதி = அந்தணர் முதலிய நால்வகைச் சா
திகளால் வருபெயர். குலம். கு. 211.
276. 436. [283. 284.]

சாத்தன் = வைரவன். எருதின்பெயர். கு.
சாம். வி. 87.

சாம்பல், சாம்பர் = நீறு. வி. 17.

சாயும் உகரம் = சூற்றியிலுக்கரம். கு. 107.

சாரியை = பகுதி விசுவகளைச் சார்ந்து

இசைந்து நிற்பது சாரியை. கு. 133.

வி. 108. (விசுவமுதலிய புணர்ப்பைச்

சார்ந்து ஆண்டைக்கியைந்து நிற்பதறி

சாரியை.)

சாரியையுருபுகள் = அன் ஆன் முதலிய

சாரியையுருபுகள். கு. 243. 244. வி.

108.

சார் = ஏழன் உருபு. வி. 63.

சார் தல் = சேர்தல். வி. 93. கு. 40. 246.

சார்பு = புடைநூல். கு. 58.

ஆதரவு. வி. 60.

சார்பெழுத்து உயிரையு மெய்யையுஞ்

சார்ந்துவருவது. கு. 58. 61. 150. வி. 11.

சால் பிக. வி. 33. [120.] கு. 272. 388.

சாறுதல் நிறைதல். வி. 74.

சால் பு = அறிவு. மேம்பாடு. வி. 113.

சாவ. கு. 169.

சாவகம் ஓர் தேசம். கு. 273.

சான்றி சிதை. வி. 123. (சா.)

சான் து = சாட்சி. உதாரணம். (முகவு

சான் து) (அறிவால்) நிறைந்தோர்.

வி. 111. 142. [சால். வி. 95.]

சி

சிங்கனம் = ஓர் தேசம், இலங்கையின்
பெயர்ப்பு. கு. 273.

சிதல் = கறையான். கு. 379.

சிதைதல் = கெடல். வி. 90.

சித்திரவணி. வி. 197.

சித்திரம் = எழுதிய சித்திரம். கு. 40. 55.

சித்திரித்தல். வி. 76. சித்திரஞ்செய்தல்.

சித்துப்பொருள் = ஆத்மமப்பொருள்.

உயிராகியபொருள். கு. 376.

சிந்தை = கருத்து. நினைப்பு. வி. 79.

[கு. 147.]

சில. கு. 170.

சிலம்பி = சிலந்திப்பூச்சி. வி. 34.

சிலம்பு = பாதத்தின் அணி. வி. 81.

சிலம்புதல் = சத்தித்தல். கு. 391.

சிலிர்த்தல் = புனகிதமாதல். மயிர் பொடித்தல். வி. 79.

சிலை = வில். வி. 26. 93. கல். வி. 123.

ஒசை. கு. 391. [கு. 147.]

சிலை | த்தல் = சத்தித்தல். வி. 391.

சில்வழி = சிலவிடம். கு. 207.

சிவணல் = பொருத்தல். வி. 28. 109.

சிற | த்தல் = விசேஷித்தல். கு. 36. கீர்த்

திபெறுதல். கு. 18. 338.

சிறப்பு = உயர்வு. மேன்மை. வி. 59. 82.

கு. 73. 129. 276. 355. 357. 434.

இடைப்பொருள் ஒன்று. கு. 353.

சிறப்புப்பாயிரம் = ஆக்கியோன் முத

விய பதினொருவகையும் உடையது.

கு. 2. 47. 48.

சிறப்புப்பெயர் = ஒருபொருளை விசேஷித்துக் காட்டுவது. வி. 48.

சிறப்பெழுத்து = ஆரியத்திற்கே உரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்து. கு. 274.

சிறப்பு | விதி = விசேஷிக்கும் விதி.

சிறு. வி. 121. 124.

சிறு | பான்மை = அருகல்விதி. ஒரோவிடத்து, அரிதாய். வி. 112. [சிறு + பால் (வி. 121.) + மை. வி. 94.]

சிறை = புடை. பக்கம். கு. 8. இறகு.

கு. 391. காவல். வி. 61.

சிறு. கு. 170.

சிறு | நிற்பம். வி. 121. [39.]

சினத்தன் = கோபத்தை யுடையவன். கு.

சின | த்தல் = கோபித்தல். வி. 90. [76.]

சினம் = கோபம். வி. 35. 96.

சினை = உறுப்பு. அவயவம். கு. 282. 315. 316. 388.

சினை | பெயர் = சினையைப் பற்றிவரும் பெயர். கு. 132. 282. [277.]

சினைப்பொருள் = உறுப்புப்பொருள். கு.

சினைமுதற்பெயர் = சினையையும் முதலையும் பற்றிவரும் பெயர். கு. 282.

சினையாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

சினைவினை = அவயவத்தின் ரெழிலாகிய வினை. கு. 345.

சின்னீர = சிறியதன்மையுடையன. வி. 35. [சிறு + நீர் + அ. வி. 93. 121.]

சீ

சீதம் = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

சீர், குணம். சூற்றம். வி. 171. கு. 32.

சீர்மை = நல்லசீர். வி. 59. கணமாயிருப்பது. [எட்டுநிலை ஒன்று. கு. 386.]

சீயகங்கன் = ஓர் அரசன். சிறு. பா. 16.

சீறடி. வி. 121.

சீறுதல் = கோபித்தல். வி. 82. 89.

சீற்றம் = கோபம். வி. 93.

சீனம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

சு

சு = நல். சுய. வி. 123. (2.)

சுடர் = ஒளி. வி. 31. குரியசந்திரர் = இரு சுடர். வி. 82.

சுடுதல். வி. 96.

சுட்டு = சுட்டெழுத்துகளால் வருபெயர்.

கு. 235. 250. 251. 276. 279. 314. 427.

புறச்சுட்டு = மொழிப்புறத்துச் சுட்டுதல். கு. 5.

அண்மைச்சுட்டு = சமீபச்சுட்டு.

சேய்மைச்சுட்டு = தூரச்சுட்டு.

பொதுச்சுட்டு = தூரஞ் சமீபம் இரண்டிற்கும் நடுவான சுட்டு.

சுட்டு | தல் = குறித்தல். குறித்துக்காட்டல். கு. 366.

சுட்டெழுத்து = சுட்டிக்காட்டுகிற எழுத்து. கு. 66. 179. வி. 5. [வி. 153.]

சும்மை. ஒசை. கு. 391.

சுரன் = சுரம், பாலைநிலம். வி. 63. [வி. 17.]

சுரிதகம் = மடக்கியல், வாரம், வைப்பு. யாப். 79.

[குனிதனை நீக்கியு போல நின்ற சரித்திரதலால் சரிதகம்.]

சுரு | ங்க | சொல்லல் = சொற்கருங்கச் சொல்லுதல். கு. 13.

சுரு | ங்கல். கு. 387.

சுவேத | நீர் = சுக்கிலம். கு. 268.

சுவை = உருசி. அறுசுவை. கு. 175. 386. வி. 82. 137.*

(ஆறு: இனிப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்ப.)

சுழில்லல் = சுழறுதல். வி. 82.

சுற்று | தல் = குழுவருதல். வி. 63.

சூ

சூடி = சூடினவன். கு. 389. [19. 20.]

சூத்திரம் = சூத்திரயாப்பு. கு. 4. 18.

சூது. வி. 31. 82.

சூத்திரநிலை = சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலைகள்.

சூ. 19.

சூலம் = சூலாயுதம். வி. 70.

செ

செ, (செம், செந், செஞ், செங்) = செவ்விய, செவந்த. வி. 70.

செ|ங்கோல் = அரசர் செலுத்துஞ் செம்மையானகோல். சிற. பா. 16. [வி. 121.

சூ. 135. 136.] சூ. 21. [121.

செ|ஞ்சொல் = செவ்வியசொல். [வி. செத்து. வி. 109.

செ|ந்தமிழ் = செந்தமிழ் நிலந்துமொழி. சூ. 271.

செ|ந்தமிழ்|நிலம் = பாண்டி நாடு.

"சத்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முளியும்
சலந்தர பாண்டியன் ஊழ்மீழ் நடனும்
சங்கப் புலவருத் தழைத்திணி நிரூத்த
நங்கலப் பாண்டி வளம் டெம்பு."

(சுருவூரின் கிழக்கு மருவூரின்மேற்கே, வையையாற்றின் தெற்கு மருதயாற்றின் வடக்கே உள்ள நிலம்.) சூ. 271. [வி. 121.]

செப்|புதல் = சொல்லல். வி. 89.

செம், (செஞ், செந்,) = செம்மையான. வி. 121.

செய|ப்படு|பொருள் = வினைமுதற் குறியிற் பயனாகுவதாகிய இரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருள். வி. 58. சூ. 320.

செய|ப்பாட்டு|வினை = மூன்றாம் வேற்றுமைக்கர்த்தாவைக்கொண்டு முடிவது. வி. 105. 121.

செயற்கை = செயல். விகாரம். விதி.

செயற்கைப்பொருள் = ஒரு பொருளை மற்றொருபொருளாகச் செய்யப்படு பொருள்.

செயற்கை|அளபெடை = பாட்டின் இசைநிறைப்பது. சூ. 94.

செய்|ர் = சூற்றம். வி. 80. 112.

செயும்|பொருள் = செயப்படு பொருள். சூ. 446.

செய்கை = தொழில். வி. 79.

புணர்தல், முடிதல் முதலிய செய்கைப்பட நிற்கும் செய்கைச் சூத்திரம். சூ. 20.

செய்|கை|அளபெடை = விகாரத்தால் வந்த அளபெடை. சூ. 91.

செய்|தன = வினையாலணையும் பெயர். சூ. 441.

செய்தி = செய்கை. சூ. 32.

செய்து = செய்து என்பது முதலியவைகள் வினைஞ்சவாய்பாடு. சூ. 343.

செய்|பவன் = கர்த்தா. சூ. 320.

இயற்றுகருத்தா.

ஏவற்கருத்தா.

செய்|பொருள் = செய்யப்படுபொருள். சூ. 320.

செய்|யவன் = செய்யான். இலக்குமி. சூ. 317.

செய்|யான் = இலக்குமி. வி. 23. [வி. 93.]

செய்யிய = அகரவீற்றுவினையெச்சவாய்பாடு. சூ. 167.

செய்யுமெனெச்சம் = வருங்காலப் பெயரெச்ச வாய்பாடு. சூ. 341. [259.

செய்யுமிடம் = கவிகளின் வழக்கம். சூ. 120. 155. 288. 374.

செய்யுள்|வழக்கம் = கவிகளின் வழங்கும் வழக்கம்.

செய்யுள்|விகாரம் = கவிகளின் உள்ள விகாரம். வி. 41. சூ. 155. 156.

செய்|வி|யொன்னேவல் = செய்யொன்றும்ஏவலின் மேலோரேவல். வி. 103. சூ. 138.

செரு = போர். வி. 132.

செருக்கு = அகங்காரம். வி. 72. 89.

செருக்குதல் = கனித்தல். வி. 82.

செலு = போனகாலம். சூ. 145. [செல். வி. 91.] [34. 82.

செலுதல் = போகுதல். நடத்தல். வி.

செல் = மேகம். சூ. 232.

செல்வம் = செல்வவியம். வி. 34. 112.

செல்வன் = செல்வத்தையுடையோன். மகன். வி. 93.

செவி = காது. வி. 89. சூ. 40.

செவியறிவு = செவியாற் சத்தத்தை யறிதல். சூ. 381.

செவி = தாதி. சூ. 227. [சூ. 427.

செவ்வனிறை = நேரான பிரதியுத்தரம்.

செவ்வன் = செல்வவாயாக. சூ. 18.

செவ்வாய் = சிவந்தவாய். வி. 121. சூ. 290.

செ|வ்வி=செம்மை. தகுதி. வி. 89. 95.
சூ. 45. [124.]

செ|வ்வியான் = செம்மையானவன். வி.
[செவ்வி + ஆன். வி. 93.] [359.]

செ|வ்வெண் = செவ்விதாகிய எண். சூ.
செழு = செழுமையான. செழித்த. வி.
32. 81. [121.]

செறல் = கோபம். சூ. 420.

செறிதல் = பொருத்தல். சூ. 71. 73.

முடிதல். சூ. 345. [18.]

செறித்தல் = அடக்கல். சேர்த்தல். சூ.

செறுதல் = நெருக்குதல். வி. 82.

செறும்பு = ிராய். சூ. 203.

சென்றுதே ந்திறுதல் = செல்லச் செல்
லச் செ வ்வி பொருள்வலி இரண்
டுந்தேய்ந்து முடியச்சொல்லுதல். சூ.
12.

சென்னி = சிரசு. 153.

சே

சே = இரிடபம். வி. 23.

சுவந்த. வி. 121.

சேண் = தூரம். வி. 17.

சேதாம்பல். வி. 121.

சேயிழை = தூல்தூற்கும் மடந்தை. சூ.
24. [வி. 157.]

சேய் = மகன். வி. 152.

தூரம். நீளம். சூ. 388.

சேய்மை = தூரம். சூ. 313.

சேர்|க்கை = சேர்வு. திரட்சி. வி. 17.
[வி. 94.] [வி. 63.]

சேர்|தல். வி. 96. சம்பந்தப்படுதல்.

சேர்|ப்பன் = கணாஆளும்நாதன். சூ. 391.

சேர்|ப்பு = கணா.

சே|வடி = சுவந்த அடி. வி. 112. [121.]

சேறல் = கெடுதல். சூ. 341. செல்லல்.
வி. 94.

சை

சைலம். வி. 123.

சொ

சொரி|தல் = பொழிதல். வி. 153.

சொல் = மொழி. வி. 43. (p.) சூ. 232.

சொல்லதிகாரம். = சொல்லினது இல
க்கணத்தை யுணர்த்துகிறபங்கு. சூ.
258. 259—274. [ஆகுபெயர். 162.]

“சொல் வெண்ப பவெ பெயரே, வினை பென்
ருய் இன்ன டென்ப ஆற்றிநினை நேரே;
இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற் கிளவியும்
அவற்ற வழி மருக்கிற் நேற்றும் என்ப.”
(தொல்காப்.)

செந்நெற்கதிர். சூ. 453.

சொல்|லணி. வி. 196. 7.

சொல்|லாகு|பெயர். சூ. 290.

சொல்|விசையளபடை = சொல்லி
சையை நிறைக்கவருவது. சூ. 91.

சொற்|பொருள் = சொல்லுக்குப் பொரு
ளெழுதும் உரை; விதனை, சொற்பொ
ருளுரை, பதப்பொருளுரை, பதவுரை
எனவும் வழங்குவர். சூ. 21.

சொற்|பொருள்|விரி|த்தல். சூ. 14.

சொற்றுக் = சொல்லுவாயாக. வி. 85.

சொல்வகை (உரை) = குன்றியக்கால்
எ-து குன்றிக்கால் என் விகாரப்பட்ட
டுகின்றது என்றும்போலச் சொற்களைக்
குறித்தெழுதும் உரை. சூ. 21.

சோ

சோ|ணடு = சோழநாடு. சூ. 239.

சோமன் = சந்திரன். வி. 123. [வி. 27.]

சோம்பு|தல் = சோம்பலாகத்திரிதல்.

சோர்|வு = மயக்கம். வி. 74. [94.]

சோலை = வனம், பூஞ்சோலை. வி. 110.

சோழியன் = சோழதேசத்தான். சூ. 276.

சோனகம் = ஓர் தேசம். சூ. 273.

சொ

சொளமன். வி. 123.

சூ

சூகரம். சூ. 105. 107.

சூகிரன் = சூகரம்.

சூண்டு = நண்டு. வி. 17.

சூமலி = நாய். மயில். சூ. 14. சூ. 158.

சூ

சூலம் = பூமி. வி. 35.

சூலுதல் = தொங்கல். சூ. 158.

சூற்சி = தொங்குதல். சூ. 158.

சூ

சூள்ளன் = ஓர்நாமம். சூ. 158.

டு

டு = ஒன்றன் படர்க்கை விசுதி. சூ. 328.

ஒருமைத்தன்மை விசுதி. சூ. 331.

மும்=தன்மைப்பன்மை விருதி. கு. 332.

த

தக=தகும்படியாய், தகுதிபாணபடி. வி. 82. [40.]

தகவு=தகுதிப்பொருள். 298. தகுதி. கு. தகு=வி. 79. 125.

தகுதி=மூவகைத்தகுதி வழக்குச்சொல். கு. 269.=பொறுமை. வி. 23.

தகை=தகுதி. வி. 74. [வி. 96.]

தகைமை=தன்மை. கு. 190.

தக்கணம்=தென்னாடு. கு. 391.

தங்கு|தல்=தரித்தல். வி. 34.

தங்கை=இளைய சகோதரி. வி. 74.

தசை. வி. 41.

தஞ்சம்=அடைக்கலம். வி. 84.

தடம்=பாதை. வி. 86.

தடி|த்தல்=வீங்கல், கனத்தல். வி. 79.

தடுமாறுதல்=ஆதிதூலின் பரப்பைக் கண்டு தடுக்கப்படுதல் ஒன்றியும் நிலைக்கொள்ளாத மனதை உடையவன்.

கு. 39.

தனி|தல்=ஆறுதல். வி. 91. 96. [121.]

தண் குளிர்த்தொருந்திய. வி. 70. 93.

தண்டம் தண்டனை. வி. 216.

தண்டி=போஜனாசன் காலத்தில் இருந்த ஒப்புலவன், இவன் அலங்காரத்தைப் பற்றியுறையச் செய்தவன்.

தன்மை குளிர்த்தொருந்திய. (எட்டுநிலை ஒன்று.) கு. 386.

ததை|தல்=நெருங்குதல். வி. 157.

தத்தம். வி. 74.

தத்தம்பொருள் தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்ந்திவருபவை. கு. 352. வி. 110.

தத்து|தல்=தாண்டிதல். வி. 137.

தத்தை=கிளி. கு. 172.

தத்தம். வி. 74.

தந்திர|வந்தி=தந்தி. கு. 15.

தந்துதா தாலிந்தொல்லிய பொருளில் லாதவற்றை அதற்குத் தந்துரைத்தல் கு. 1.

தந்தை=தகப்பன். வி. 30. 74. 86.

தமர்=தம்முடையவர். சுற்றத்தார். வி. 14. [74. 93. 74.]

தமிழொழிநிலம்=தமிழ்நிலம் அல்லாத நிலம். கு. 273.

தமிழ். கு. 225.

தமிழ்ப்பாஷை. முகவுரை. 1.

தமிழ்மொழி|ஆக்கம். கு. 128.

தம். வி. 74. கு. 244. 246. 247.

தம்மின். வி. 84.

தம்பால்-தம்மிடம். கு. 447. [வி. 74.]

தம்பி. வி. 74.

தரவு-எழுத்தம். [கந்தமுன் நின்றவில் தரவு.] யாப். 79. [448.]

தருதல்=காட்டல். கு. 343. இதல். கு.

தனை=பூமி. கு. 225.

தலம்=தலம். இடம். வி. 37.

தலை=சிரசு. வி. 61. இடம். தலம். வி.

63. சிற. பா. 1. தலைமை. வி. 81. 143.

தவ=மிக. கு. 273. 388.

தவம்-தவசு. வி. 95.

தவழ்|தல்=பரவுதல். வி. 63.

தவளைப்பாய்த்து இடம் விட்டுக் குதிக் கின்ற தவளையின்பாய்ச்சல். கு. 19.

தவிர்|தல் வாராதொழிதல். கு. 243.

தவ்வணைதல் தகரம்வந்து புணர்தல். கு. 229.

தவ்வை தெனவை. மூதேவி. கு. 317.

தழ்|வுதல் அங்கீகரித்தல். வி. 87.

உணர்ந்தல். கு. 374.

தழை தளிர். வி. 133. இலை. வி. 64.

தளர்நல் தளர்ந்துபோதல். வி. 90.

தளிர் தழை. வி. 30.

தளிர்|த்தல்=தளிர்விடுதல். வி. 137.

தளை பாசம், பந்தம். வி. 26. 98. யாப். 17. 22. வி. 177.

தன்னை. கு. 273.

தறுகணன் அஞ்சத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவன். கு. 39.

தற்|கிழமைப்|பொருள்=தன்னொடொற்றுமையுடையது. வி. 82.

தற்|பவம்=ஆரியசிறப்பெழுத்தானும் பொதுவுக்கு சிறப்புமாகிய இரண்டெழுத்தானும் தமிழ்நிறந்து வருவது. வி. 43. (p.)

தற்பொருட்டுவினை. வி. 124.

தற்|சமம்=ஆரியத்திற்குத் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்தால் வருவது. வி. 43. (p.)

தற்|சுட்டளபு=தன்னைக் குறிக்கும் அனவு. கு. 95.

தற்புகழ்தல்=தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளுதல். கு. 52.

தனம் = ஆன்டி. வி. 32. 86.

தனிக்குறில் = தனித்துவருங் குற்றெழுத்
த. வி. 29. கு. 205.

தனிக்குறில் அனைந்தஒற்று = தனித்துவ
ருங்குறிலைச் சேர்ந்த மெய் (உ-ம்.)
மண் எ-ல் ண் என்னும் மெய் ம என்
னுங் குறிலைச் சேர்ந்தது.

தனிச்சொல் = விட்டிசை. தனிநிலை.
யாப். 59. 65.

தனித்து = தனியே. கு. 128.

தனிநிலை = ஆய்தஎழுத்து. (உயிரின்கண
த்திலுஞ்சேராது, மெய்யின் கணத்தி
லுஞ்சேராது தனியே நிற்பதால்.) (அக
கிய) தனிநிலை. கு. 60. தனிச்சொல்.
யாப். 79.

தனை = அளவு. வகைக்கும். வி. 87.

தன் = தானென்பது திரிந்தது. வி.
கு. 218.

தன் குறி வழக்க மிகவெடுத்துரைத்த --
தான்புதிதாகச்சொல்லி வழங்குவதை
இடமிடந்தோறும் அதிகப்பட எடுத்த
துச் சொல்லுதல். கு. 14.

தன்முகம் = தனக்கெதிர்முகம். தன்னிட
த்தில். கு. 303.

தன்மேம்பாட்டுறா அணி. வி. 211.

தன்மை = யான்முதலிய தன்மைப்பெ
யர். வி. 54. 72. கு. 282. 285. 324. 330.

தத்துவம் = இயல்பு. வி. 25.

தன்மை அணி. வி. 203.

தன்மைச்சொல் = சொல்வோன் றன்னை
க்குறிக்குஞ் சொல். வி. 54.

தன்மைப்பன்மை = தன்மைப்பெயரில்
அநேகம். வி. 54.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று = தன்
னோடுசேர்ந்த பலர்பால் முற்றுவினை.
வி. 77.

தன்மைப் பொருள் = தன்மைஇடப்பொ
ருள். வி. 54. [102.]

தன்வினை = தன்கர்த்தாவின் தொழில். வி.

தன்னின் முடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்
லுமிடத்து அதற்கினமானதையும் அத
னோடு முடித்தல். கு. 14.

தா

தாக்கு = பாய்தல். போர். வி. 121.

தாங்கல் = பொறுத்தல். வி. 17. 84.

தாது = பூந்தாது. வி. 110.

எழுவகைத்தாதுக்கள். கு. 268.

தாப்பிசை. கு. 457. (தாம்பு + இசை.)
(ஊஞ்சல் போல் இடைநிலைச் சொல் இருமருங்
குஞ் சொல்வது.)

தாப்பு = ஊஞ்சல்; தாம்பு என்பதின்வி கா
ரம். கு. 457. (தாம்புக்கயறு.)

தாமரை = கமலம். வி. 23. 162.

தாம். வி. 74. கு. 247.

தாய் = அன்னை. வி. 72. [தாவி?]

தா அஞ்சு | த்தனா | நிறுப்பு = தானொ
ருபொருளையெடுத்துநாட்டி அதனைவ
ருமிடந்தோறும் நிறுத்துதல். கு. 11.

தாரை = துணி. வி. 153.

தார் = மாகை. வி. 23. 32. 93. 157.

தா | வுதல் = தாண்டல். வி. 95.

தான் = பாதம். அபு. சரணம். வி. 38.
41. 95.

தாழிசை = இடைநிலைப்பாட்டு. யாப். 54.
தாழ். கு. 225.

தானம் = ஸ்தானம். நால்வகைப்பிறப்பி
டம். கு. 72. வி. 18. (.) இகை. வி. 113.

தானி = தானத்தையுடைய ஆகுபெயர்.
290.

தானெடுத்து | மொழி | தல் = தான் பழை
யகுத்திரத்தை எடுத்துச் சொல்லுதல்.
கு. 14.

தானை = சேனை. ஷி. 93.

தான். வி. 74. கு. 247.

தி

திகை | த்தல் = நடுநடுங்கல். வி. 79.

திங்கன் = சந்திரன். வி. 37.

திசா = திசை. வி. 82. [கு. 147.]

திசை = திக்கு. திசைச்சொல். கு. 270.
ஏழன்உருபு. வி. 63.

திசை | சொல். கு. 273.

சொடுத்திழ் மொழியாகிய அந்நிய மொழியாகி
யும் வருவது.

திசைப் | பெயர்கள். வி. 160.

திட் | பம் = சொல்வவி பொருள்வலி.
கு. 18.

திணி = பலன். கு. 276.

திணை = குறிகுறி, பாலை, முல்லை, மரு
தம், நெய்தல், என ஐந்துநிலம். கு.
276. 434.

உயர்திணை அஃறிணையாகிய இரண்டு.
கு. 416.

திண்ணியர் = வலிமையுடையர். வி. 137.

திண் | மை = கனமாயிருப்பது. எட்டேறில் ஒன்று. 368. பெரிய பாரஞ்செய்து, தன்மேலே நெருங்கினவைகளாற் கலங்காதவவிலை. கு. 27.

திரன் = கூட்டம். கு. 58. திரட்சியென்னம் பெயர். கு. 203.

திரி | சொல் = இயல்பில்லாமற் திரியுஞ் சொல். கு. 270. 272. வி. 43.

திரி | தல் = மாறுதல். வி. 20. கு. 89. 93. 154. 158. 271.

விகாரப்படுதல். கு. 136.

வேறுபடுதல். வி. 95. (அ.)

திரிபிணக்கம் = ஒன்றுதிரிந் தொன்றாதல். கு. 300. (திரிபிணலாகிய ஆக்கம்.)

திரி | பு = ஒவ்வாமை. கு. 8. வேறுபாடு. கு. 88.

திரிதல், மாறுதல். கு. 303.

திரி | யாது திரிசொறபோலாகாமை. கு. 2.

திரு = செல்வம். வி. 31. 87.

திரிசுதல் முறுக்குதல். வி. 93.

திரு | ந்து | தல் = செம்மையாகுதல். நிற. பா. 16. [வி. 87]

திரு | வள்ளுவன். வி. 162.

திரு | வாசகம். வி. 162.

திரு | அல். வி. 37. 79. 153. திராட்சை. வி. 37. வி. 69. (அ.) [363.]

திரு | தில்லென்றும் இடைச் சொல். கு. 46.

திரு | தன்மை. கு. 46.

திரு | ம்பு | தல் = மாறுபடல். வி. 91. 112.

திரு | தல் = வலி. நிற. பா. 11.

திரு | தன் = கடன். கு. 461. வரலாறு. கு. 3.

தி

தி - திங்கு. திமையான. வி. 38. தித்திப்பு. திங்கு இனிமை. வி. 84. திமை.

தி | ச - தியது = திமையையுடையது. வி. 32. 93.

தி | மை | வளம் - ஆரியமையின் மிகுதி. கு. 25.

தி | ம்பு | தல் = இனிமையான ஆறு. வி. 27. [திமையான. வி. 121. கு. 136.]

தி. ப. வி. 93.

திர்க்க | சந்தி = வடமொழிச்சந்தியில் ஒன்று. வி. 42.

திர் | த்கும் = நீக்கும். கு. 25.

தி | வனி = சுழற் | காற்று. 124. [திமையான. வி. 121.]

தி | தன் = உணவு. வி. 96.

திரு | தல் = நீக்குதல். வி. 93.

து

து = புது அனுபோகி. (ஏவல்.) கு. 158.

விசுதி. கு. 140. 279.

ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி. கு. 328.

ஒருமைத்தன்மை விசுதி. கு. 331.

துகன் - குற்றம். வி. 37.

துதி. வி. 70.

துதிஸ் = வன்நிரம். 34.

துதிஸிதை. கு. 156.

துதிரு | தல் = துஞ்சல். நித்திரைசெய்தல். சமங்கல். நாதல். கு. 167. 335. 385.

துணிதல் - தீர்மானித்தல். வி. 143.

துணிநர் அரிதிந்மொர்ருவார். கு. 206. [வி. 95.]

துணிபுவினா. வி. 125. (அ.)

துணிவு துணிதல். கு. 11. 21.

துமாநம், துணிவு. கு. 381.

துணிவுப்பொருள் நிச்சயப்பொருள். துணிபுவினா. வி. 121.

துணி (அனா) அந்தோரப்பட்ட நின்ற விடத்து இத்தற்கு இதுவே பொருளெனத் துணிந்தொழுகும் உரை. கு. 21.

துணை உதவி. வி. 23. 60. 70. அளவு. வி. 76.

பொல். வி. 109.

துணைமொழி தொடர்ந்துவருவது.

துணைவினா. வி. 121.

துப்பு. வி. 87.

துப்புதல் உண்ணல். அனுபவித்தல். வி. 87.

தும் தன்மைப் பன்மைவிசுதி. கு. 332.

தும் | பி வண்டிப்பெயர். கு. 380.

துபா துன்பம். வி. 35. 80. 155.

துயில்லல் - நித்திரை செய்தல். வி. 155.

துயில்வோன் - மிகத் தூங்குவோன். கு. 39.

துய | ததல், அதுபவித்தல். வி. 79.

உண்டல். கு. 385.

துர | த்தல் = எழுப்புதல். கு. 74. 388.

துர் (துற், துன்) கெட்ட. வி. 123. (உ.)

துவை | த்தல் - வாத்தியம் வாசித்தல். ஒலித்தல். கு. 391.

துவ் | வுதல் = அதுபவித்தல். வி. 86.
 துழாய் = துளசி. வி. 93.
 துளக்கலாகா = நிலை அசைக்கப்படாத நிலை. கு. 28.
 துளங்கல் = அசைதல். வி. 79. 90.
 துளி. வி. 61.
 துறத்தல் = விட்டுநீங்குதல். வி. 83.
 துற | வறம் = நீத்தோர் தர்மம். [துறத்தல் = விட்டு நீங்கல். வி. 94.]
 துறை = வழி. நூல். கு. 52. = நீர்த்துறை, ஆறு. வி. 23. 43.
 துன்னார் = பகைவர். சிறு. பா. 11. வி. 95.
 துன்னுதல் = சேர்தல். வி. 95. 206.

து

துக்கு = செய். வி. 172.
 துக்குதல் = நி. 3.
 போல. வி.
 துண்டில் = து
 துய்மை = பரி. வி. 96.]
 துார் = துர்வை, யோ. வ. 20.
 துார் | த்தல் = நிறைத்தல். வி. 70. 79. 84.

தெ

தெங்கு = தென்னமரம். வி. 161.
 தெங்கங்காய் = தேங்காய். கு. 187.
 தெண், தெள் = தெளிவான. வி. 37.
 தெய்ய = இடைச்சொல். கு. 368. இசை நிறை. வி. 115.
 தெய்வம் = திவ்வியமுள்ளது. வி. 84. வழிபடுகடவுள். கு. 36.
 தெய்வங்கொள்கை = கடவுள்வழிபாடு. கு. 26.
 தெரிநிலை = இடைப்பொருளுள் ஒன்று. கு. 353. 355. 357. (தெரிந்த வழி நிறுதலால் தெரிநிலை.)
 தெரிநிலைவினை = காலந்தெரிய நின்ற வினை. வி. 98. கு. 320.
 தெரிநிலை | வினைமுற்றலுணையும் | பெயர்ப் | பகுபதம் = காலங் காட்டுதலுடனே வேற்றுமை யேற்றுவருவது. வி. 95.
 தெரியல் = மானை. வி. 93. 109.
 தெரிவரும் = காண்கிறதற் கரிதாகிய. கு. 27. [வி. 153. 121.]
 தெருளல் = தெளிதல். வி. 95.
 தெலுங்கம் = தெலுங்குதேசம். அந்நிரம். கு. 273.

தெவ் = பகை. கு. 236.
 தெவ்விர் = பகைவர். வி. 211. [77.]
 தெளிதல் = மெய்யுணர்தல். வி. 40.
 தெளிவெய்தல் = துணிவுண்டாதல். கு. 433.
 தெளிவோர் = நூலோதித் தெளிதற்குரியமாணக்கர். கு. 461.
 தென் | னல் = தெளிவாதல். வி. 89.
 தென், தென் = தெளிவான. வி. 37.
 தென் | பாண்டி = கொடுந்தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.
 தென் = தென்றிசை. வி. 84. 160.

தே

தேசிகம் = திசைச்சொல்.
 தேம் = தேசம். கு. 276.
 ஏழன் உருபு. வி. 63.
 இடம். கு. 303.
 இனிமை, [தேன். கு. 214.] வி. 93. 152.
 தேய்தல் = குறைதல். வி. 32.
 தேரு | தல் = தெளிதல். ஆராய்தல். வி. 70. 95.

தேற்றப் | பொருள் = நிச்சயப்பொருள். வி. 111. [354.]
 தேற்றம் = தெளிவு. நிச்சயம். கு. 353.
 தேற்றவினை. வி. 125.
 தேர் = இரதம். வி. 72.
 தேன் = மது. வி. 154. கு. 214.

தை

தையல் = பெண். கு. 277.

தொ

தொக | நிலை. கு. 415. வி. 151. [வி. 91.]
 தொகுத்தல் = எழுத்தாயினஞ் சாரியையாயினங் குறைத்துச் சுருக்குதல். வி. 41. கு. 155.
 விரிந்துகிடந்ததைத் தொகுத்து முடித்தல். வி. 79. கு. 50.
 தொகுத்துச் சுட்டல் = பலவற்றையுந் தொகையாக்கிச் சொல்லுதல். கு. 14.
 தொகுத் | துறை = வேற்றுமை சாரியை முதலிய உறுப்புகளைத் தொகுத்தெழுதும் உரை, இதைப் பொழிப்புடைய என்றும் வழங்குவர். கு. 21.
 தொகை = உருபு மறைதல், தொகைக் குறிப்புச்சொல். கு. 269.

பலவற்றையுந் தொகுத்துக் கூறுந்தொகைச் சூத்திரம். கு. 20.
மறைந்குநிற்பவை. கு. 403.
தொகை|ககுநிற்பு=தொகுத்துக் குறிக் குங் குறிப்பு. கு. 269.
தொகை|ச் சூத்திரம் = காரியங்களைத் தொகுத்துக்கூறுவது.
தொகை|கூறு. கு. 403. வி. 151.
தொகை|நிலை. கு. 402. வி. 151.
தொகை|ப்பொருள் = தொகைநிலைத் தொடர்பொருள். கு. 411.
தொகை|விளி = தொகுத்துத் விளித்தும் முடித்தல். கு. 50.
தொட|க்கம்=ஆதி. (தொடு.) என்றற் றொடக்கத்து=என்று சொல்வது போ லவரும்.
தொடர். வி. 126. [11. 94.
தொடர்|கை=தொடர்பு, சிநேகம். வி.
தொடர்|ச்சொற்புணர்தல் = ஒன்றற் கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லி னைச் சேர்த்துவைத்தல். கு. 11.
தொடர்தல்=தொடர்தல். வி. 121.
தொடர்|தல்=இற்றெழுத்திற்கு அயலெழுத்தாகத் தொடர்தல். வி. 109. கு. 91. இரண்டுமுதலியவாகத் தொடர் துவருதல். கு. 128.
தொடர்|பு=செய்யுள். கு. 173. அக்க யம். வி. 94.
தொடர்|மொழி. வி. 150. கு. 259. 260.
தொடி = வளை. வி. 96. [பைந்தொடி. வி. 121. 157.]
தொடுத்தல் = கட்டல். அம்புகளைநா ணின்மேல் தொடுத்தல். வி. 19.
தொடை = மோனைமுதலிய தொடை யாப். 32. வி. 181.
தொய்தல்=தொடுத்தல். வி. 37.
தொல்லை=பழமை. கு. 98.
துன்பம். வி. 96.
தொல்லோர்=முன்னோர். வி. 145. [93.]
தொல்=பழமை. வி. 60.
தொழில்=உவமை. வி. 204.
தொழில்=வினை. செயல். வி. 312.
தொழிற்|பெயர்=வினைப்பெயர். கு. 217. 286. வி. 155. [256.
தொழிற்|மொழி = வினைச்சொல். கு.
தொழு|தல் = பணிதல். கு. 385. ஊழி யஞ்செய்தல். வி. 82.
தொறும். வி. 110.

தொன்|முறை = தொல் + முறை = பழ மையானமுறை. கு. 290.
தொன்று|தொட்டு = பூர்வம் முதற் கொண்டு. கு. 290.
தொன்|துல் = பழமையான துல். கு. 39.

தோ

தோகை = மயில். வி. 23. 162.
தோட்ட = [புகுதி தோடு. வி. 82. (எ.) தோண்டின.]
தோய்|தல் = கலத்தல். வி. 37.
தோனா = சரமணிக்கோர்வை. கு. 91.
தோழி = தோழமையுடையவன். கு. 277. [வி. 96.] வி. 96. (௧.)
தோன் = புயம். வி. 60. புயத்தால்வரு பெயர். கு. 276.
தோறும். வி. 110. [95.
தோற்றம் = உருவம், பார்வை. வி. 86.
தெருக்கூறம் தோன்றுகின்ற உயரம். கு. 28.
தோற்றுதல் = வெளிப்படுத்த்தல். கு. 22. 52.
தோற்றல் = விளக்கல். கு. 52. 342. 387. பிறத்தல். வி. 61. ஓர்விகாரம்: மெய்யாயினும் உயிராயினும் சாரியை யாயினும் உயிர்மெய்யாயினும் உண் டாதல். கு. 154. வி. 20. இராசா. கு. 276.
தொன்று|எழுவாய் முதலாம் வேற்று மைத்தொகை. [வி. 91.]

தொ

தொளவை = தவ்வை. மூதேவி. 317.

ந

நகு|தல் = சிரித்தல், நகைத்தல். வி. 76. 79.
நகுந்|நகைத்தல். வி. 76. [72.]
நகை = சிரிப்பு, நகைத்தல். வி. 79. [வி. 96.]
நகை|த்தல் = சிரித்தல்.
நக்கு. [நகு. வி. 82. (சு.)] கு. 317.
நங்கை = பெண்ணிற்குற்றநாள். [வி. 47.] கு. 277.
நஞ்சு = விஷம். வி. 32.
நடி|த்தல் = கூத்தாடல். வி. 120.
நடுந்|தல். கு. 387.
நடு|தல் = பயிர் ஆக்கல். வி. 82.

நடு | நிலை = தராசுமுள்ளு ஒருபுறத்துஞ்
சாயாமல் நடுவாக நிற்பது, அதுபோ
ல, மாணுக்கன் அறிவுசிறிதாகில் பெ
ரிதாகவும் பெரிதாகில் சிறிதாகவும் உ
ணர்த்தப்புகாமையும், ஒருவனிடத்தி
ல் விருப்பாகவும், ஒருவனிடத்தில்
வெறுப்பாகவும், உணர்த்தப்புகாமை
யுமாம். கு. 29.

நடு | வன்மை = நடுவு + அன்மை = நீதியல்
லாதது. வி. 95.

நடுவு = நீதி. வி. 81.

நட்டல் = சிநேகஞ்செய்தல். வி. 33. 188.

[நன். 76.]

நட்பு = சிநேகம் [நன் + பு. வி. 96.] வி.
26. 33.

நடை = வழக்கம்.

நணியது = சம்பமுள்ளது. வி. 40.

நண்டு = ஞண்டு. கற்கடகம். வி. 17.

நண்பு = நட்பு. வி. 212.

நண்ணல் = கிட்டல், உண்டாநல். வி. 89.

கு. 210.

நந்து = சங்கு. 378. [74.]

நம்பி = ஆணிற்சிறந்தவன். கு. 276. [வி.]

நம். வி. 72.

நயத்தல் = விரும்புதல். வி. 33.

நயம் = நியாயம். தருதி. கு. 383.

நரநர் = நரகவாசிகள். கு. 261. 381.

நலம். வி. 96.

நலி | தலோசை = கலந்தவோசை. கு. 88.

நலி | தல் = வருந்திக்கூறுதல். கு. 88.

நல் | கு | தல் = அளித்தல். வி. 73. 152.

நல்கூர்ந்தார் = தாரித்திரர். வி. 213.

நல்லான் = பெண். [வி. 93.]

நல் | வினம் = நல்லோர் உறவு. வி. 76.

நலின் | ரோர்க்கினிமை = படித்தவருக்கு

இன்பந்தருதல். கு. 13.

நவை = சூற்றம். வி. 95. 213.

நளன் = ஓரசன் பெயர். வி. 93.

நறு, நறவம் = நறவு = நல்லவாசனை. வி. 63.

79. 93. 109.

நனி = மிக. வி. 35 கு. 37. 41. 86. 272.

388. பெரும்பால். கு. 207.

நனை = அரும்பு. வி. 114.

நன் = நன்றாக. கு. 26. 96.

நன்காடு. கு. 267. (நல்ல.)

நன்கு. வி. 96.

நன்மை. வி. 96.

நன்மொழிபுணர்த்தல் = நல்ல சொற்களை
ச் சேர்த்துவைத்தல். கு. 13.

நன்றி = உபகாரம். வி. 86. 95. 96.

நன்று = நன்மையானது. வி. 33. 93.

நா

நாகன் = ஓர்நாமம். கு. 158.

நா = நரக்கு. வி. 82. கு. 74. 376.

நாகம் = கிருஷ்ணசர்ப்பம். வி. 32. [317.]

நாகு = இளைமை, இள மரம். வி. 93. 94.

நாடு | தல் = தேடுதல். வி. 70. 72. 212.

நாட் | டம் = கண. கு. 376.

நாட் | டல் = தாயித்தல். கு. 11.

நாணு | தல் = வெட்டுதல். வி. 95.

நாதன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாமம் = படர்க்கைப்பெயர்ச் சொல். கு.

125. 265. பயம். வி. 93. 157.

நாமுடி = நாக்குறுனி. 80.

நாயகம் = சிரேட்டம். வி. 152.

நாயகன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாய் = கு. 231.

நால். கு. 191.

[கு. 380.]

நாலறிவுயிர் = தம்பிவண்டு முதலியவை.

நாழி = ஓர் அளவு. வி. 89. கு. 174.

நான் = நட்சத்திர இராசி. கு. 276. வாழ்

நான். வி. 73. ஓர்வாய்பாடு. வி. 174.

அந்நாளில் மலர்ந்த. வி. 79. 84.

நாற்கணம் = வன்கணம் மென்கணம் இ

டைக்கணம் உயிர்க்கணம், என்னும்

நால்வகைக் கூட்டம்.

நாற்றம் = கந்தம். கு. 386. [291.]

நான் = தன்மையொருமைப்பெயர். கு.

நான்கு. வி. 159. கு. 191.

நான் | முகன் = நான்கு முகங்கனையுடை

ய அருதன். கு. 56.

நான் | மை = நான்கு.

நான் | மொழி = பெயர் வினை இடை உரி

என்னும் நான்கு சொற்கள். வி. 43.

நி

நி. வி. 123. (2.)

நிகர் = நிகர்க்கின்ற, ஓந்த. கு. 26. வி.

109. சிற. பா. 15.

நிகர் (நிகர) = ஒப்பு. வி. 76. 95. 109.

நிகர் | த்தல். வி. 76.

நிகழ்காலம். வி. 80.

நிகழ்பல்ல = நிகழ்காலமல்லாத இரண்

டுகாலம். கு. 245.

நிகழ்வு = நிகழ்தூலம். கு. 423.

நிதி = திரவியம். வி. 79.

நிச்சயப்பொருள் = அழிவில்லாப்பொருள்.

நியித்தப்பொருள். வி. 60. 140. 164.

நியித்து = நியித்தம், காரணம். கு. 49.

நிமிர்ந்தல் = நெருங்குதல். வி. 64.

நியதி = நியமம், நிச்சயம்.

நியதிப்பெயர் = கீயமமுடைய பெயர்.

நிரல் = முறை, வரிசை. வி. 194. கு. 216.

நிரல்பட = வரிசைப்பட. கு. 16.

நிரணிமை. கு. 455.

நிரை = வரிசை. வி. 64. 153.

நிரைத்தல் = வரிசைப்படுத்தல். வி. 153.

நிரைபயசை. வி. 170.

நிர். வி. 123. 166. (2.)

நிலம் = நாடு. வி. 73. கு. 273. பூமி. வி.

63. கு. 26. 27. [வி. 96.]

நிலமலைகூறகோல் மலர்நிகர் மாட்டி

நிலுக்கையும், மலையையும், துலாக்கோ

லையும், பூவையும் ஒத்த மேன்மை. கு.

26.

நிலவுதல் = விளங்குதல். கு. 427. 17.

நிலன் = இடப்பெயர். கு. 276. [நிலம். வி.]

நிலை = இருத்தல். கு. 456. நிலமை. வி.

61. 74. உறுதி. வி. 95. வாயல் நிலை.

வி. 120. [வி. 96.]

நிலைத்தல் = நிலபெறுதல்.

நிலையாமை = நிலபெறுதலுக்குந்தன்மை. வி. 39.

நிலையியற் பொருள் = நிற்பனவாகிய அசரப்பொருள்.

நிலைத்தல் = நிற்கல். வி. 86.

நிலைத்தல் = எழும்புதல். வி. 63.

நிழல் = சாயை. வி. 23.

நிழற்றல் = நிழலிதருதல். கு. 258.

நிறம் = வெண்மை கருமை முதலிய

வண்ணங்களால் வரும்பெயர். கு. 276.

வருணம். வி. 60. 70.

நிறிது = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தக்குறிப்பு = முற்றுச் சொல்லின் அடையாளம். வி. 165.

நிறுப்பு = நிலைநிறுத்தல். கு. 11.

நிறுவுதல், நிறுத்தல் = ஸ்தாபித்தல். சிற. பா. 14. வி. 74.

நிறை = சால்பு. வி. 120.

மன அடக்கம். கு. 384. [26. 29]

நிறைகோல் = துலாக்கோல். தராசு. கு.

நிற்ப = நிற்க. வி. 32. [86.]

நிறுத்தல் = எண்ணல். கருதல், யோசித்தல். வி. 124.

நிறைவு = எண்ணம்.

நின் = நீ என்பது நிரிந்த நின். வி. 79. கு. 218.

நின்றுபயனின்மை = சொல்லின்று, அதுற்குப் பயனிலாதொழியச் சொல்லல்.

கு. 12.

நின்று. வி. 61. 86.

நீ

நீ. வி. 73.

நீங்கல் = விட்டுநீங்குதல், பிரிவையுண்டாக்குந் தொழிலின்று பிரிவையுண்டு ந்தன்னிடத்திலுடைய பொருள். கு. 299. 387.

நீங்கல், நீங்குதல். வி. 61. 86.

நீடல் = கொடல், ஆதல். கு. 136.

நிதி = கொடுங்காலம், என்னைக்கும். 63. [வி. 120.]

நிட்டம் = நீட்டல். வி. 93.

நிட்டல் = நீட்டலாவை. கு. 409. குற்றமுத்த, கொட்டமுத்தாக்கல். கு. 155. வி. 41.

நிதி = நியாயம். வி. 95.

நித்தம் = வெள்ளம். வி. 82.

நித்தல் = துறக்கப்படுபொருள். கு. 296.

நித்து நீங்கி. வி. 37. நீத்துவரும்நிலை. கு. 454.

நித்தல். வி. 205.

விட்டு. (நீ.) வி. 124.

நிப்பினம். வி. 86. [294.]

நியிர் = முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.

நிர் = சலம். வி. 23. 60. 70. குணம். வி. 35. [நீர் - குணத்தையுடையன. வி. 93.]

முன்னிலைப்பன்மை. வி. 73.

நிலை = அரக்கி. கு. 389.

நிலை = சிலம். கு. 156. [வி. 41.] [294.]

நிலிர் = முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.

நின் = நீண்ட. பெரிய. வி. 39. 79.

நு

நுகர்தல் = உண்ணல். வி. 81.

நுகர்வு = அனுபவித்தல். இன்பம். வி. 111.

நுகப்பு = இடை. சூ. 455.

நுட் = நுண். வி. 34.

நுட்பம் = பொருள்நுணுக்கம். சூ. 18.

நுண் | ந்குதல் = நுட்பமாதல். வி. 87.

நுண் = நுட்பமான. வி. 32. 34. 37. [நுண்மை. வி. 121.]

நுதலிப் | புகுதல் = இதனைச் சொல்லுவேன் என்று சொல்லிப் புகுதல். [சபதஞ்செய்தல்.] சூ. 14.

நுதல் = நெற்றி. வி. 154.

நுதல் = சொல்லல். வி. 28. ம. சூ. 47.

நும். வி. 73.

நுவல் = பாடஞ்சொல்லின் வரலாறு. சூ. 3. சொல்லல். சூ. 41. 390.

நுவல் | வேன் = ஆசிரியனது வரலாறு. சூ. 3.

நுவற்சி = சொல். சூ. 390.

நுறை. வி. 60.

நுனி = முனை. வி. 17. 39.

நூ

நூலாசிரியன் = நூல் செய்த கர்த்தா.

நூலுடையாசிரியன் = நூலைச் சற்பிக்கும் ஆசிரியன். சூ. 26.

நூல் = நூல்வரலாறு. சூ. 3.

சாஸ்திரம். சூ. 24. எற்றுநூல். சூ. 25.

நூல்யாப்பு = நூற்கட்டு. சூ. 47. 50.

நூறுதல் = பொடியாக்குதல். சிற. பா. 12.

நூன் முகம் = முகவுரை. நூலுக்கு முகம்போற் சிறந்திருத்தல். சூ. 1.

நெ

நெஞ்சம் = நெஞ்சு. மார்பு. மனம். அந்தக் கரணச்சாட்சி. வி. 40. 81. 86. 124.

கருத்து. சூ. 46.

நெடிய = நெடுமையான். வி. 121.

நெடிலளபெடை = நெட்டெழுத்தளபெடுத்தல்.

நெழிநெடூர். சூ. 94.

நெழில் = நெட்டெழுத்து. சூ. 65. 129.

நெடுமை, தீர்க்கம். வி. 4.

நெடு, நெடும், நெட்டு. வி. 35. 84. 121.

நெட்டுயிர் = உயிர் நெடில். சூ. 126.

[வி. 121.]

நெய். வி. 63.

நெய்தல் = ஐந்தினையிலீ ஒன்று. சூ. 276.

கடல்சார்ந்த இடம். வி. 220.

நெய்யரி = பன்னாடை. சூ. 38.

(செய்யை உருக்கி வடிக்கட்டுப்பொருட்டு இதன் மேல் விடும்போது சாரமான செய்யை ஒழுக்கவிட்டுக் கசட்டைப்பற்றிக்கொள்ளும். ஆதலால் கடைமாணுக்கர்க்கு உவமை.)

நெருநல் = நேற்று. வி. 25.

நெல், நெல்லு. வி. 60. 82. சூ. 232.

நெறி = வழி. வி. 32. 39. 95. முறை. சூ. 194. 199. கடன். சூ. 253.

நே

நேரகை. வி. 169.

நேர் = நேர. வி. 109. உடன்படல். சூ. 427. சமமான. சூ. 16.

நேர்ச்சி = நடப்புப்பொருள். சூ. 298.

நேர்தல் = பொருந்தல். சூ. 361.

நேர்ப் = தழுவிக்கொள்வர் புலவர். சூ. 427.

நை

நைதல் = பலனீனம். தளர்ச்சி. வி. 112. தன்மாத்நிரையிருந்துகுதல். சூ. 95. 120.

நொ

நொடி = ஒருமாத்நிரையினவு. சூ. 100. வி. 16. சொல். சூ. 390.

நொடிதல் = சொல்லல். சூ. 390.

நொய்மை = கனமில்லாதது. இலேசு. [எட்டுநிலை ஒன்று. சூ. 386.]

நொய்ய = நொய்மையானவை. வி. 124. [93.]

நோ

நோதல், நோகுதல் = வருத்தமடைதல். வி. 65. 82.

நோக்கு = கண். வி. 37.

நோக்குதல் = பார்க்குதல். வி. 37.

நோய் = பிணி. வி. 26. 91.

துன்பம். வி. 35.

நோவு = வருத்தம். வி. 89.

நோற்றல் = பொறுத்தல். வி. 27.

ப

ப = பல்லோர்படர்க்கை. விருதி. சூ. 327.

பகருதல் = கற்பித்தல். சூ. 39. சொல்லல். சூ. 390.

பக. சூ. 170.

படு|ரெடை. யாப். 60.

பகா|ச்சி=சொல். கு. 390.

பகழி=கணை. அம்பு. கு. 389.

பகா|பு|பதம்=விரிக்கப்படாத பதம்.

வி. 122. கு. 128. 130. 131.

பகுதி=முதலிலை. வி. 76. கு. 133. ஓயல்பு என்றத்தன்கொள்ளும் பிரகிருதி என்னும் ஆரியமொழிதிரிவு, அது தன்னியல்பினால் நிற்கையால் பகுதியாம். கு. 133. 134.

பகுத்தல்=விரித்தல். கு. 281.

பகுத்தணர்தல்=ஆராய்ந்தறிதல்.

பகு|பத|உறுப்பு=பகுக்கப்படும் பதத்தின் அவயவம். வி. 123.

பகு|பதம்=விரிக்கப்படும் பதம். வி. 123. கு. 128. 130. 132.

பகை-பகைதொடர்பொருள். கு. 298.

பக்கம் விதம். வகை. பட்டம். வி. 32.

பக--பகம். பகமைபாள். வி. 70. [121.

பச்சு, பாசு, பைம்.]

பசை ஆசை. வி. 11. 95.

பச்சரி. வி. 121.

பஞ்சி பஞ்சானது. வி. 61. கு. 24.

படா|க்கை படாக்கையிடம். கு. 266.

324. பேசுவோளையும் அவன் முன்

னிம்போளையும் அல்லாத மற்றப்பொருளைக்குறிக்குஞ் சொல். கு. 285

படா|க்கை|முப்|பெயர் படர்க்கையிடத்தை யுடைய உயர்நிலைப்பெயர், அகநிலைப்பெயர், விரவுப்பெயர் என்ற மூவகைப்பெயர்கள். கு. 135.

படாக்கையோர்-படர்க்கையிடத்தோரை. கு. 303.

படர்க்கை|வினைமுற்று. படா|கை|வினைமுற்றுச் சொல். கு. 295.

படர்ச்சி டை. கு. 46.

படர்ச்சல்=ஏகுதல். 86. கு. 272.

பரவிப்போகுதல். வி. 68.

படலம்=அதிகாரம். கு. 4. பலபொருள் கொண்டது. கு. 17.

படாகை=விருது. கு. 91. [11.

படா|அன்=உடன்படான், கலவான். கு.

படி, படிக்கு, படியாக, படியால். வி. 164.

படிதன்=பொய்சொல்பவன். கு. 39.

படு. வி. 105. 124.

படு|தொகை. வி. 157. (w.)

படு|த்தல்=தாழ்த்திக்கூறுதல். கு. 88.

ஆக்குதல். வி. 124.

படு|த்து|தல்=வி. 124.

படை|க்கலம்=ஆயுதங்கள். வி. 84.

பணி=தொழில். வி. 96.

பணி|தல்=வணக்கம். வி. 94.

பணி|த்தல்=சொல்லுதல், உரைத்தல்.

கு. 431. வி. 95. 133.

பணி|லம்=சங்கு. வி. 81. 137.

பணை பெருமை. வி. 27.

வயல். வி. 81.

பணை|த்தல்=பெருத்தல். வி. 32.

பண்ண மிகவும். வி. 32.

பண்ட|மாற்று - வினாகூறுதல். கு. 101.

பண்டம் -பதார்த்தம். வி. 208.

பண்டு, பண்டை=பழமை. வி. 26. 87.

பண்டு|பகா|நிலை|பதம். கு. 135. 136.

(சொல்மை முதலியவை சொல்நிலையாத பதம்; ஆய்வும் பொருளிலையாத பதம். இவை மிகுதி இன்றி நடக்காத நிலை இவ்விருதியையும் பகுதியாகக் கணக்கும்)

பண்ணு| குணத்தோடு குணக்குண்டாகும் முறைமைபடம், வண்ணம், வடிவு, அளவு, கவை முதலியவைபற்றி வருவது. கு. 406. குணம். வி. 30. 76. 136. 143.

(ஐம்பொற்களால் உணரப்படுவது)

பண்டு|பு|த்தம்|நிழமை=குண சம்பந்தப்பொருள்.

பண்டு|பு|தொகை "ஆகிய" முதலிய பண்புருபு தொக்குநிப்பவை. கு. 152. 406. வி. 154.

பண்டு|பு|ருபு, "ஆகிய." கு. 406.

பண்டு|புவமை. வி. 204.

பதர -பதா. வி. 92. கு. 338.

பத|ப்புணர்|தி - சொல்லொடு சொல்லுதல்.

பதம். கு. 253. 254. எழுத்தாலாகிய

பதத்திலக்கணம். கு. 57.

எழுத்துகள் பிறபொருளைக் காட்டுஞ் சொல். கு. 128. பாடம். வி. 41. 79.

பதிவுரை சொற்பொருள். பதப்பொருள். கு. 21. 22.

பதி. இடம். வி. 41.

பதிகம்-தொகுத்துச் சொல்லுதல். கு. 1.

"பதிகத்தினிப் பல்வகை பெருந்தொகுதியாகச் சொல்லுதலுணர்."

பத்து. கு. 195-197.

பத்தினீற்றுயிர்மெய்=பத்தென்னும்தன்னின்
 னின் நிலைமொழியினது இற்றிலுள்ள
 துகர உயிர்மெய்யெழுத்து. கு. 198.
 பந்தனம்=கட்டுதல். வி. 197, 201.

பந்தி=ஒழுங்கு. வி. 61.

பயத்தல்=வினைதல். வி. 35. 145.

உண்டாக்கல். வி. 95.

பயம், பயன் = பலன். கு. 10. 47. வி.
 27. 1. 91. 92. 113.

பயனிலை=பொருள்நிலை. கு. 295. வி. 129.

பய(னுரை)=இப்படிச் சொன்னதினாலே
 வந்தபயன் இதுவெனக்காட்டி எழுது
 முரை. கு. 21.

பயனுவமை. வி. 204.

பயிறல் = கற்றல். சொல்லுதல். பழகு
 தல். கு. 41. 45.

பரண்=பரணென்னும் பெயர். கு. 211.
 (காவற் பரண்.)

பரதன்=பரதராசன். வி. 89.

பரத்தல்=விரித்தல். வி. 81. கு. 372.

பரத்தை=வேசி. வி. 63.

பரம்=பாரம். வி. 17.[பரவுதல். வி. 96.]

பரவை = கடல். வி. 37.

பரா. வி. 123. (உ.)

பரிசம்=ஊறு. கு. 386.

(வெண்மை, தண்மை, மென்மை, உண்மை, கொய்
 மை, சென்மை, சருக்சை, பருகுகை, ஆக; எட்டு.)
 பரிதல்=விரும்பல். வி. 86.

பரிதி=சூரியன். சிற. பா. 3. [121.]

பரியது = பெரிது. [பரி. வி. 93.] வி.

பருகுதல்=உண்ணுதல். கு. 40.

பருத்திக் குண்டுகை = பருத்தியடைத்த
 கரகம். பஞ்சுபோட்டகுடுக்கை. கு. 34.

பருந்தின் வீழ்வு = தலைகீழாக விழுகின்ற
 பருந்தின் வீழ்ச்சி. கு. 19.

பருபருக்கை = திண்மை. பருத்துக்
 கொள்ளல். [எட்டேறில் ஒன்று. கு. 586.]

பருவமுயற்சி=காலத்தோடு பொருந்தச்
 செய்யுமுயற்சி. கு. 27.

பருவரல்=வருந்தல். கு. 388.

பல=கு. 170. பலவிற்பாற் பெயர். கு.
 240.

பலகை. கு. 231.

பலபொருளென்று சொல் = பலபொரு
 னைத்தருகிற ஒருசொல். கு. 431.

பலர்=பலர்பாற்பெயர். கு. 240.

பலர்பாற்சொல் = பலகைக்குறிக்குஞ்
 சொல்.

பலவகைத்தாது = தோல், இரத்தம், இ
 றைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை,
 சுவேதநீர் என்கிற ஏழுவகைத் தாதுக்
 கள். கு. 268.

பலவிறீட்டம் = பலபொருளின் கூட்
 டம். கு. 300.

பல்லவம். ஓர்தேசம்.

பல்லியம்=கீதவாத்தியம். கு. 391.

விரிந்துந் தொக்குந்தம்முள் விரவிப்ப
 லவடுக்கிவருதல்.

பல்லோர்பெயர் = பலர்பாலின் பெயர்.
 கு. 278.

பவணாந்தி=ஓர்முனி. நன்னுலைச் செய்
 தவன். சிற. பா. 21.

பவம்=பாவம். வி. 87. [41.]

பழகுதல்=பயிலல். கு. 40.

பழஞ்சூத்திரக்கோள்=மேற்கோள். ஆசி
 ரியவசனம். கு. 81.

பழி=நிந்தை. வி. 210. குற்றம். கொலை.
 வி. 82. 95. [210.]

பழித்தல் = நிந்தித்தல். தூஷித்தல். வி.

பளிங்கு, பளிக்கு. வி. 26.

பறவை. வி. 96. (o.)

பறை=சாற்றும் பறை. வி. 109.

பற். கு. 170.

பளாட்டி. கு. 203.

பனுவல் = செய்யுள். தூல். கு. 24. 54.
 பனை. கு. 203.

பன்=பன்னல். கு. 217.

பன்மைப்பொதுப்பெயர் = உயர்திணைப்
 பன்மை, அக்திணைபன்மைப் பொதுப்
 பெயர். [287.]

பன்மையிருதிணை = இருபாற்பன்மை. கு.

பன் மொழித்தொடர் = பலசொற்கள்
 தொடர்ந்து நிற்பவை. பன்மை. பன்
 மைப்பால். கு. 265. 300.

பன்றி=தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பன்னரும்=சொல்லுதற்கரிய. சிற. பா.
 21. [வி. 121. 153.]

பன்னுதல்=சொல்லுதல்.

பன்னிரண்டு. கு. 198.

பா

பா, பாலினம். வி. 184.

பாகதம் = எல்லாநாட்டிலும் வழங்கு
 வது. (பிராக்கிரதம்.)

பாக்கு = முக்காலங்களுக்கும் பொது
 வானவினைச்சலிகுதி. வி. 86. கு. 343.

பாங்கிற்று=பாங்கிணையுடையது. கு. 289.

[பாங்கு. வி. 93.]

பாசம்=கயிறு. வி. 137.

பாசிமை. வி. 121.

பாடம்=உரைசெய்தற்பொருட்டு எடுத தெழுதிய மூலம். “மன்றுபறித்துண்ணேல்,” என்பதை “மண்பறித்துண்ணேல்,” எனப்பாடமோதுவாருளர் என்றும்போல்வன பாடவுரை. கு. 21.

பாடல் = சொல்லல். ஓதல். வி. 80.

கு. 390.

பாடு = ஏழும்உருபு. வி. 63. மேன்பாடு. வி. 79.

வாய்பாடு. கு. 340. வி. 96.

பாணன்=புகழ்ந்துபாடுவோன். கு. 390.

பாணி=கை. வி. 80.

பாண்=பாட்டு. வி. 81.

பாண்டிநாடு=பாண்டியனாடு. கு. 239. 273.

பாண்டில். கு. 273.

பாதம்=அடி. வி. 95.

பாந்தம் பகரவிருதி. கு. 145.

பாயிரம்=வரலாறு. கு. 1. 47.

பாசம். வி. 17.

பாசாட்டல்=காட்டுதல். வி. 92. பார்க்குட்டல்.]

பார்-பூமி. வி. 61. 121.

பாலகன்=குழந்தை. வி. 120.

பாலது [பால (பன்)] பாற்று, பாலை யுடையது, தன்மையுள்ளது. வி. 93. [35.]

பாலை=உந்திணையில் ஒன்று. கு. 276. நீரும் நிழலுமல்லாத இடம். வி. 220.]

பால்=பகுப்பு. கு. 128. 181. ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பல, என்னும் ஐம்பால்கள். வி. 53. கு. 342. 360

416. ஏழ்ந்தருபு. வி. 63.

பாவி=பாவஞ்செய்வோன். கு. 39.

பாவித்தல்=எண்ணல். வி. 124.

பாவை=பிரதிமை. வி. 40.

பாவைமார்=பெண்கள். வி. 120. [69.]

பாழ்=பாழ். வெறுமையான. வி. 121.

பாறு=பருந்து. கு. 183. [93.]

பாற்று=பாண்மையுடையது. கு. 57. வி.

பான் = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான வினை எச்சவிருதி. கு. 343.

சிலவிடத்து பத்து என்றும் (உ-ம்.)

ஒன்பான் = ஒன்பது, முப்பான் =

முப்பது. கு. 61. 194.

பி

பி. வி. 96.

பிங்கலம்=பிங்கலத்தை என்னும் தூல்.

கு. 392.

பிணக்கம் = வேறுபாடு. வி. 89.

பிணக்கன்=மாறுபாடுடையவன். கு. 39.

பிணக்கல் = வேறுபடல். வி. 89.

பிணி = வியாதி. வி. 26.

பிணியன்=நோயாளி. கு. 39.

பிண்டம் = பலதொகைகளையும் உள்ள

டக்கிக்கொண்டு, பொதுப்பட நிற்கும்

பிண்டச் சூத்திரம். கு. 20. பிண்டப்

பொருள். கு. 316.

பிண்டி - அசோகுமரம். வி. 63.

பித்தி=பித்தத்தையுடையவன். வி. 152.

[64. 96]

பிர. வி. 123. (உ.)

பிரதி. வி. 123. (உ.)

பிரிபினை இடைப்பொருளுள் ஒன்று, பி

ரிக்கும்படி நிற்பது. கு. 354.

(உ-ம்) சாத்தனே வெண்டான் எ-ல்.

கொஞ்சுதல் வினையாற் சாத்தனில் நின்றுப் பிற

எல்லாறும் பிரிகப்படலாம்.

பிரிப்பு பிரிபினை. கு. 351. 353. 355.

பிரைப்பாடு தப்பு. கு. 42.

பிரிநிறல் - ஒலித்தல். கு. 391.

பிற சொல்லாதொழிந்தவை. கு. 451.

பிறநூல் ஆசிரியவசனம். கு. 23.

பிறப்பு ஏழுத்துகளின் பிறப்பிலக்கண

ம். கு. 57. 74. வி. 18. (1.) ஓர்வாய்ப்

பாடு. 173.

பிறமுதல் = ஒன்றை மற்றொன்றாகச்

சொல்லப்படுதல். 425.

பிறாதம்|மதம்|மேற்கொண்டு|கனைவு=

பிறம்மதத்தை அங்கிரித்துத் தன்னி

விடுதல். கு. 11.

பிறநூற்|குற்றங்|காட்டல் = பிறருடைய

நூலினைக் குற்றங்களை எடுத்துக்

காட்டுதல். கு. 11.

பிறநூன்|முடிந்தது|தானுடன்படுதல்

=பிறநூலிலே சொல்லப்பட்ட விருதி

களுக்குத்தான் சம்மதப்படுதல். கு. 14.

பிறவி=பிறப்பு. வி. 95. 96.

பிறவிடை|நினை = வேறுஇடைநினை, அ

தாவது விகாரப்படல்.

பிறவினை=பிற கர்த்தாவின்ருழில். வி.

103.

பிறழ்தல்=மயங்குதல். கு. 32. 451.
 பிறன்=மற்றொருவன். அடுத்தவன். கு. 34.
 பிறன்கோட்குறல் = தன்னுளின் பிற
 னது கோட்பாட்டைச் சொல்லுதல்.
 கு. 14.
 பிறிதல்=பிரிதல்.
 பிறிதின்|கிழமை' = தன்னில்வேறாயது.
 கு. 306. வி. 62.
 பிறிது = மற்றையது. வி. 35. பிறர்மதம்.
 கு. 11. [பிற. வி.]
 பிறிது|விதி=எய்தியது விலக்கும்விதி.
 பிறிதொடு|பட. அன்|தன்|மதங்கொ
 ளல் = பிறர்மதத்தோடு கலவாதவனா
 கித் தன் மதத்தைத்தான் ஆண்டுகொள்
 வது. கு. 11.
 பின் = ஏழன்உருபு. வி. 63. கு. 217.
 பின்வருநிலை அணி. வி. 207.
 பின்னது நிறுத்தல் = முறை பிறழாமல்
 முன்வைக்கவேண்டியதைப் பின்வை
 த்தல். கு. 14.
 பின்னவன் = மகன். வி. 93.
 பின்னோன்=வழிநூல்செய்வோன். கு. 7.

பீ

பீ. கு. 177.
 பீலி = மயிற்றோகை. வி. 208.
 பீழை = துன்பம். வி. 35.
 புகறல் = புகலல். கு. 390. [புகல்+தல்.
 வி. 38.]
 புகுதல்=உட்பிரவேசித்தல். வி. 82.
 புடை=சார்பு, எல்கை. சிறை. கு. 8. 72.
 ஏழன் உருபு. வி. 63.
 புடைநூல்=சார்புநூல். கு. 8.
 புடைபெயர்ச்சி=அசைவு.
 புணரி=கடல். வி. 27. 86. [வி. 96.]
 புணரியல் = பதங்கள் ஒன்றோடொன்று
 புணரும் ஆறு உணர்த்துவது. [வி.
 153.]
 புணர்ச்சி = புணர்ப்பு. சந்தி. கு. 151.
 [வி. 96.] விகாரம் இயல்பு என இரு
 வகை. 19. ஷிகுதி பதம் உருபு எனமு
 ன்றுவகையும் ஆம்.
 புணர்தல்=கூடுதல். கு. 90.
 புணை=மரக்கலம். வி. 96.
 புண்=இரணம். காயம். வி. 29.

புண்டரீகம்=தாமரை. வி. 79.
 புதியன|புகுதல் = முற்காலத்தில் இல்
 லான சில பிற்காலத்திலக்கணமாதல்.
 கு. 462.
 புதுமை = கு. 389.
 புரத்தல்=பாதுகாத்தல். வி. 79.
 புரத்தின்=உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற. கு.
 25. (புரம்=சரீரம்.)
 புரவி=குதிரை. வி. 61. 153.
 புரிதல்=செய்தல். வி. 63. 81. 157.
 புரை = புரைய, போல. வி. 109. துவா
 ரம். வி. 37.
 புரைதல்=போலுதல். கு. 156. [210.
 புரப்படுத்தல்=உணர்ச்சிசெய்தல். வி.
 புர கு. 45.
 புலம்பல்=அழுதல். கு. 313.
 புலவன் = அறிவுடையோன். கு. 276.
 [வி. 93.]
 புலவோர்=புலவர் கூட்டம். கு. 53.
 புலன், புல = அறிவு. வி. 156. திசை.
 இடம். 6. 1ல். ஐம்புலன். வி. 34. 103.
 218. 376.
 புலுதம்=அளபெடை. வி. 14.
 புல், புல்லு=திரணம். கோரை. வி. 39.
 புல்லல் = பொருந்தல். கொண்டு முடி
 தல். கு. 246. 319.
 புல்லிதழ்=புறவிதழ். வி. 60. [117.
 வியன்=புன்மையுடையோன். வி. 93.
 = பூமி. வி. 70. [229.
 புழுங்கல்=புழுங்கற்கறிசோறு, பயறு. கு.
 புன்=பறவை. வி. 17. கு. 381.
 புனி = கு. 175.
 புள்ளி = மெய்யழுத்திற்குரிய புள்ளி.
 கு. 89. ஒற்றெழுத்து. கு. 189.
 புறச்சுட்டு. வி. 5.
 புறத்திலக்கணம் = எழுத்தாலாகியப
 தம், பிறப்பொருளைத் தருகின்றமையால்
 புறத்திலக்கணம். கு. 57.
 புறப்பாட்டெல்லை = வேறுமொழியினி
 புறப்பொருள்=கு. 220.
 புற மொழி = புறத்துவருகிறசொல். கு.
 411. புறப்பொருள். கு. 220.
 புறம், புறன் = இடம். பக்கம். புறத்
 தால் வருபெயர். கு. 276. ஏழன் உ
 ருபு. வி. 63.

புறவுரை=தூல்சொல்லியபொருள் அல்
லாதவைகளைச் சொல்லுதல். கு. 1.

புறனடை, புறநடை = [புறன்+நடை.

கு. 210. அல்லது புறன்+அடை. கு.

204. அல்லது, புறம்+நடை. கு. 219.

வேறு விதமான நடக்கை, அல்லது
புறத்து அடையாய் வந்தது. கு. 20.

புறன்|அழிதல் = மற்றவரை நிந்தித்துப்
பேசுதல். வி. 79.

புற்கம் = சிறுமை. வி. 140.

புனல் = கடல். வி. 64.

புனளுடு = புனல் நாடு. தண்ணீருள்ளதே.
சம். தஞ்சாவூர்சீமை. தமிழ்நாடுகளில்
ஒன்று. கு. 273.

புனிதம் = பரிசுத்தம். வி. 87.

புனை = அலங்கரிக்கப்பட்ட. கு. 56.
[வி. 153]

புனைந்துரை = அலங்கரித்துச் சொல்
லல். கு. 1. வி. 96.]

புன்மை = கீழ்மை. வி. 157. [புல்+மை.

புன்னை = ஓர்மரம். கு. 202.

பூ

பூ. வி. 60. கு. 30. 200.

பூகம் = கழுநகரம். வி. 110.

பூங்குழல். வி. 157.

பூசல். வி. 96. (o.)

பூட்டுவில். கு. 456. பூட்டுவிற்பொருள்
கோள்.

பூண் = ஆபரணம். வி. 125.

பூந்தல் = மலர்தல். வி. 82. 213.

பூனை = மொக்குள். (பூ = நனை.) வி. 114.

பூந்தம். வி. 86. கு. 200.

பூப்பெயர் = பூவென்னும் பலபொரு
ளொருசொல். கு. 200.

பூழி = தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பூழ் = காடை. வி. 30.

பெ

பெண். வி. 74.

பெண்|டர் = மனைவி. வி. 62.

பெ_௭ வெழுத்து = நெடில்.

பெ_௭ |பாற்|பெயர் = உயர்நிலை பெண்
பால்பெயர். கு. 277. வி. 52. (s.)

பெண்|மை = பெண் தன்மை. கு. 264.

பெண்மை முதற்பெயர். பெண்மைச்
சிலைப்பெயர். கு. 283.

பெண்|மை|ச்சிலை|முதற்பெயர். கு.
283.

பெண்|மை|முறைப்|பெயர். கு. 283.

பெயரியல் = பெயர்ச் சொற்பொருளை
விளக்குதலால் பெயரியல். [கு. 258-
319.]

பெயரினெச்சம் = அகரவீற்றுப் பெயர்க்
குறையு. கு. 167.

பெயரெச்சம் = பெயரெச்ச வினைச் சொ
ல். கு. 322.

பெயரைக்கொண்டு முடிபவை. கு.
340. வி. 87. 143.

பெயர்எஞ்சு கிளவி.

“காலமும் வினையும் தோன்றப் பாடுவோரும்
பெயர்கொள் கும்மத பெயர் எச் சம்மே” (அகத்.)
பெயர்|ச்செவ்வெண் = பெயர்களிடத்
தேவரும் செவ்விய எண்ணிடைச்சொ
ல். கு. 360.

பெயர் - எழுத்துகளின் பெயரினிலக்க
ணம். கு. 57. முதல்வேற்றுமை. கு. 292.
பெயர்ப்பகாப்பதம். கு. 131.

பெயர்|தொகை = இரண்டு பெயர்கள்
சேர்ந்து நிற்பவை. கு. 152. பெயரின்
கண்ணே தொக்கதொகை.

பெயர்|பபகு|பதம் = எட்டுவேற்றுமை
களிலொன்றை யேற்றுவருவது.

பெய்தல் = ஏற்றுதல். வி. 208. தன்னுள்
ளேபோடுதல். கு. 32. திணித்தல். கு.
34. போடுதல். கு. 55. பொழிதல்.
வி. 70. 95.

பெருமை = மாட்சிமை. வி. 25.

பெரும் = பெரிய. பேர். வி. 79. 121.

பெற்றம் = பசு. கு. 273.

பெற்றி = குணம். தன்மை. கு. 280.

பே

பேபகன் = தவளை. ஆண். கு. 91.

பேடு = அலி. கு. 264.

பேணுதல் = காப்பாற்றுதல். வி. 30. 74.

பேதை = பேதைமை யுடையவன்.
பெண். கு. 388.

பேதைப்படுக்கல் = பேதைமை ஆக்
கல். வி. 124. [96.]

பேதைமை = அறிவின்மை. வி. 34. 94.

பேர் - பெரிய, பெரும். வி. 121. 219.

பேர்தல் = போகல். வி. 82. பேர்ந்து =
போய்.

பேறு=பெறுதல். வி. 89. 96.

பை

பைம் = பசுமையான. வி. 93. 121.

பொ

பொங்கு=பொங்குதல். வி. 82.

பொச்சாப்பு = மறப்பு. கு. 384.

பொதிதல்=மூடுதல். கு. 290.

பொரு = பொருவில். கு. 239.

பொது=பலவற்றினையேற்பது. கு. 275.

பொதுச்சாரியை=விகுதி, பதம், உருபு என்கிறமூன்று புணர்ச்சிகளிலுந் தனி மொழிகளிலும் வருதல். கு. 244.

பொதுச்சீர். வி. 176.

பொதுப்படக் கூறல் = பொதுவாகச் சொல்லல்.

பொதுப்பெயர் = இருதிணைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர். கு. 159. 282. விரவு பெயர்.

ஒர் இனத்துக்கெல்லாம் உரியது. வி. 48.

பொதுமை=பொதுத்தன்மை. கு. 400.

பொதுமொழி = ஒருசால் ஒருபொருளையும் ஒருசால் பலபொருளையுந் தருகிற பொதுச்சொல். கு. 259.

பலபொருள்களை உணர்த்தும் பொதுச் சொல். கு. 17.

பொதும்பர் = சோலை. வி. 63. 81.

பொதுவியல் = பெயர், வினை, இடை, உரிஎன்னும் நால்வகைச் சொற்களின் ஒழிபையும் பொதுமையையும் உணர்த்தி நிறைவு. [கு. 393—460.]

பொதுவெழுத்து = ஆரியத்திற்குந் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்து. கு. 274.

பொதுளல் = நெருங்கல். தழைத்தல். கு. 368.

பொம்மென = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 114.

பொய்கை = குளம். வி. 110.

பொய்த்தல் = பொய்சொல்லல். வி. 40. 79. ஏமாத்தல். வி. 86.

பொரிதல் = பொரிந்திடல். வி. 41.

பொருட்டு=நியித்தம். வி. 60. கு. 298.

பொருட்டுப்பொருள். வி. 60. 140. 164.

பொருட் புணர்ச்சி = பதத்தோடுபதஞ் சேருஞ் சேர்க்கை.

பொருணிலை = வினாவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முதலாகிய பொருணிலைகள். கு. 436.

பொருண்மை = பொருள் கொள்ளுந் தன்மை. கு. 427. [வி. 94.] [93.]

பொருதல்=சண்டை செய்தல். வி. 27.

பொருநர் = கூத்தாடிகள். [வி. 95.]

பொருதுதல் = ஒத்தல். ஒருவர் மற ஒருவர் போல வேடங்கொள்ளும் பொருநர் தொழில். கு. 208.

பொருந்தல் = ஒன்றுதல். அமைதல்.

பொருவ. வி. 109.

பொருவு = உவமை. ஒப்பு. வி. 153.

பொருவுதல் = உறழ்தல். கு. 213.

பொருள = பொருளான = பொருளையுடையன. வி. 34. 93. கு. 272.

பொருளணி = வி. 202.

பொருளாகுபெயர். வி. 162.

பொருளாகிரியர் = தூலுக்கு அர்த்தஞ் செய்பவன்.

பொருள் = காரியம். வி. 25. உண்மை.

வி. 68. பெயர்ப்பொருள். கு. 291.

ஆஸ்தி. வி. 79. 82. 85. கு. 37.

பொருட்பெயர். கு. 276. அர்த்தம்.

கு. 10. 72. 128. வி. 214. 217.

பொருள்ஐந்து = எழுத்து, சொல், பொருள், அணி, யாப்பு, [சிறு. பா. 10.]

பொருள்கோள்=அர்வயம், சொற்கள் பொருளைக்கொள்ளுங்குணம். கு. 452. 460. [வி. 96.]

பொருள் மயக்கம் = பிறிதொன்றன் பொருளொடு தன்பொருள் விடாது தலைமயங்குதல். கு. 317.

(உ. ம.) கோட்டினகண குறைத்தான் = கோட்டைக குறைத்தான்.

பொலி=தூற்றுகெல்லின் குப்பை. கு. 316.

பொழிப்பு. யாப். 41.

பொழிப்புனை=தொகுத்துரை. கு. 21.

பொழில்=சோலை. வி. 23. 64.

பொழுதில் = தப்பாமலே அதன்காலத்தில். கு. 30.

பொழுது=காலம். கு. 416.

தகுங்காலம். கு. 40.

பொறி=ஐம்பொறிகள். வி. 120. கு. 376.

பொறை = பாரம். வி. 96. பொறுமை. கு. 27. 388.

பொற்பு=அழகு. வி. 93.

பொன்றல்=சாதல். வி. 82. 87.

பொன் = தங்கம். இரும்பு. லோஹம்.
வி. 82.

போ

போ. வி. 81.

போந்த=போன. வி. 84.

போக்கல்=போக|விடுதல். வி. 103.

போது = பூ. அவர். வி. 110. சூ. 368.

பொழுது, விளைப்பகுதி. வி. 125.

போம். வி. 37.

போர்=பெற்போர். வி. 23. 73. யுத்தம்.

[பொரு. வி. 96.]

போர்த்தல் = மூடுதல். வி. 79.

போலி. வி. 17. சூ. 57. 122. 123. 239.
267.

முதற்போலி = முதலிலே ஒருமுத்
துக்கு மற்றொருமுத்து வந்துமாறி
ஒத்துநடப்பது. சூ. 123.

இடைப்போலி = நடுவிலேமற்றொரு
முத்துவந்து ஒத்துநடப்பது. சூ.
123. 124.

கடைப்போலி=கடையிலேமற்றொரு
முத்துவந்துஒத்துநடப்பது. சூ. 122.

போலுதல்=ஒத்தல். வி. 76.

போல், போல. வி. 109.

போற்றுதல் = காத்துக்கொள்ளுதல்.
எண்ணுதல். வி. 35. சூ. 9. பலகால்
செந்தித்தல். சூ. 41.

போன|காலம். வி. 79.

ம

மக|கான்=மகரக்குறுக்கம். சூ. 60. 61.
99. வி. 15. (உ.)

மகன் = பெண். வி. 109.

மக = குழந்தை. வி. 23.

மகன்=மனிதன். வி. 92.

மக|மே=பெண். சூ. 277.

ம|கரக்குறுக்கம் = தன்மாத்தினாயிற்கு
றைந்த மகரம். சூ. 96. வி. 15. (உ.)

மகிதலம்=பூமி. வி. 64.

மகிழ் = ஓர்மரம். வி. 152.

மகிழ்தல்=சந்தோஷித்தல். வி. 85.

மக்கன்=மனிதர். பிள்ளைகள். வி. 59. 76.
92. [69.]

மங்கலம்=சுப செய்கைக்குரியது. சூ.
30. சபமாகிய சொற்களைச் சொல்லு
தல். சூ. 267.

(நிலமானது முயற்சி அளவிறப்பின்றதுவது போல
ஆசிரியன் கற்பிக்கும் முயற்சி அளவிறகுத்தகை கல்
விப்பயன வினாவதற்கு இடமாதலால் இடையான
மாணுக்கர்க்கு உவமை)

மச்சை=மூளை. சூ. 268.

மஞ்ஞை=மயில். சூ. 454.

ம|டக்கு=மடக்கணி. வி. 197.

மட|ந்தை=பெண். சூ. 277.

மடம்=அறிவீனம். வி. 22.

மடல்=இலை. வி. 152. பனைவழி. அதின்
மட்டை. சூ. 33.

மடற்பனை=மடற்கொண்டபனை. சூ. 33.

மடி = சோம்பல். வி. 95. சோம்பேறி.
சூ. 39.

மணத்தல் = சேருதல். வாசனைஆதல்.
வி. 153.

மணி. வி. 63. 84.

மண்=மணல். வி. 70. பூமி. வி. 70. சூ. 38.

மண்|ணங்|கட்டி. வி. 124. (8.)

மதம்=மணத்தின்கொள்கை. சூ. 11.

மதி=புத்தி. வி. 125. மாதம். சூ. 276.=
திங்கள். வி. 157.

இடைச்சொல். சூ. 372. 444.

மதி|யம்=சந்திரன். வி. 63.

மது=தேன். வி. 79.

மந்தன் = புத்திபுட்பமில்லாதவன். சூ. 39.

மந்தி-குரங்கு. வி. 389.

மய|க்கம், மயக்கு = இணக்கம். கூடிக்
கூட்டம். சூ. 110. 113.

(உயிருடன் உயிர் மயங்கலும், மெய்யுடன் மெய்
மயங்கலும், இவ்விரண்டும் மாறி மயங்கலும், என
முறை. இவற்றை, முதலாவது னாது.)

மயங்கல் = இணங்குதல். கூடல். ஒன்று
தல். சூ. 115.

வரம்பு கடந்து வருதல். சூ. 444.

மயங்கவைத்தல் = இதுவோ அதுவோ
எனத் துணியப்பட்டாமற் சொல்லல்.
சூ. 12.

மயல்=மயக்கம் (மையல்). வி. 17.

மயில்=தோகை. வி. 81.

மரபு=தன்மை. சூ. 7. பழமை. சூ. 275.
(ஆக்கப்பாடின்றி பழமையாக இருப்
பது.) வழி. சூ. 40. 416. 429. வி. 163.

மர|ப்பெயர்கள். வி. 161.

மரியாதை|பன்மை. வி. 138. சூ. 420.

மருக்கு = இடம். சூ. 450.

மருதம் = கந்திணியில் ஒன்று. சூ. 276.
வயலும் வயல்சார்ந்தஇடமும். வி. 220.

மருத்து. வி. 26.

மருத்துவர்=வயித்தியர். வி. 26.

மருவுதல்=வருதல். சூ. 174. தழுவுதல். வி. 133.

மருளல் = மயங்குதல். வி. 113. சூ. 96.

மருள்=மயக்கம். வி. 39. சூ. 96.

மருஉ=மருஉமொழி. இலக்கணமில்லா மற் சொல்லுக்குறைத்துப் பெரியோரால் வழங்குஞ்சொல். சூ. 239. 267. (மருவுதல்.)

“ஒருவர் செய்யவேண்டாத நானே நிரிதல் சிறத்தம் கிற்பதொரு செய்கை.”

மரை=தாமரை. வி. 42. சூ. 156.

மலங்கு=விலங்கு. வி. 152.

மலர்=அலர். சூ. வி. 84. ஒருவாய்பாடு வி. 173.

மலர்தல்=விரிதல். சிற. பா. 1.

மலர்வு=மலர்ச்சி. சூ. 30.

மலாடு = மலைநாடு. [மலையமாநாடு. சூ. 239.] மலையானம். தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. சூ. வி. 3.

மலி=நிறைந்த. சூ. 56. [வி. 153.]

மழை. வி. 60.

மலைய. வி. 109.

மல்கு|தல்=நிறைதல். சிற. பா. 1. வி. 93.

மல்லல்=செழிப்பு. வி. 119.

மறம்=வறுமை. வி. 60. வீரம். சூ. 384.

மறவன்=பாலுநிலத்தான். படைவீரன். சூ. 276.

மறிவி=மறந்துசெய்யுங்குற்றம். சூ. 384.

மறித்தல்=தடுத்தல். வி. 79.

மறிநிலை. வி. 198. [மறிதல். வி. 153.]

மறுகுதல்=மயங்கல். வி. 133.

மறுதலை=எதிரி. சூ. 53.

மறுத்தல்=நீக்கல். இல்லையெனல். வி. 81. 209.

மறை=எதிர்ப்புத்தல். வி. 89. சூ. 427. இரகசியம். வி. 109.

மறைதல். சூ. 387.

மறைத்தல்=மூடுதல்.

மற்று = இடைச்சொல். வேறு. வி. 32. 82. சூ. 365.

மற்றையது. சூ. 366.

மற்றொன்றுவிரித்தல் = சொல்லத் தொடங்கியது சிறுசு. மற்றொன்றை இடையிலே விரித்துச்சொல்லுதல். சூ. 12.

மனக்கோட்டம்=மனக்கோணல். சூ. 25.

மனை=வீடு. வி. 125.

மனையாட்டி=மனைவி. சூ. 298. [மனை+ஆள்+தி. வி. 93.]

மன்=பெரும்பான்மை. சூ. 165. மிகுதி. சூ. 184. 252. 304.

(சிறுபான்மை ஒவ்வாத.)

இடைச்சொல். சூ. 364. [37.]

மன்மகன்=அரசனுடைய குமாரன். சூ.

மன்றம்=சபை. சூ. 53.

மன்றல்=கவியாணம். சூ. 389.

மன்னன்=அரசன். வி. 79. [53.]

மன்முடை மன்றம்=இராச்சபை. சூ.

மன்னுதல்=நிலைபெறுதல். வி. 86. சூ. 53.

மன்னு=அசைநிலை. வி. 94.

மா

மா = குதிரை. வி. 65. இடைச்சொல். - 71. பெரிய. வி. 70.

மாககள். வி. 25. 69.

மாசு=குற்றம். வி. 39. 93.

மாடக்கு=மாடத்திற்கு. சூ. 55.

மாடம்=மாளிகை. வி. 63. சூ. 55.

மாடா=மாடனே. சூ. 158.

மாடு=மாட்டு. வி. 63.

மாட்சி=அழகு. பெருமை. சூ. 4. 13. 26. [வி. 96.]

மாட்டு=இடத்து. வி. 63. 125.

மாட்டெறிந்தொழுகல்=இது இதற்கும் ஆம் என மாட்டுதல். இதுவும் அது வென எடுத்தெறிந்து போதல். சூ. 14.

மாண்=மிக. வி. 95.

மாண்=மாட்சிமை. வி. 63. 91. 156.

மாண்பு=மாட்சிமை. வி. 96. சூ. 41. 45.

மாதர்=பெண்டிர். வி. 114.

மாதவி=வசந்தகாலமல்லிகை. வி. 110.

மாதா=பெண். வி. 277.

மாதோ=அசைநிலை. வி. 81. 116.

மாத்திரை = அளவு. வி. 16. 70. மிதம். மட்டு. வரை. எழுத்தின் அளவிலக்கணம். சூ. 57. 99. 100.

மாந்தர்=மந்திரர். வி. 5. 61. 93.

மாயம்=மாய்கை. வி. 120.

மாய்தல்=கெடுதல். சூ. 229.

மாய்ததல்=கெடுத்தல்.

மாரி=மழை, மேகம். வி. 70. 95.

மார், உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கை விருதி. வி. 69. சூ. 327.

மார்பு=நெஞ்சத்தால்வருபெயர். வி. 93. சூ. 276.

மாலை=பலவற்றால் தொடுத்ததொடை.
வி. 79. 212.

மான=இடைச்சொல். கு. 375.

மாளுதல்=இறத்தல். வி. 81.

மாறு|கொள்க்கூறல்=முன்சொன்னதற்
குப் பின்சொல்லுவது விரோதப்பட்ச
சொல்லல். கு. 12.

மாறு|கோள் = விரோதமாகக் கொள்
னல். கு. 11.

மாறு|தல்=மயங்குதல். கு. 12L.

மாறு|படு|புகழணி. வி. 210.

மாற்றம்=சொல். கு. 390.

மாற்றான்=சத்துரு. வி. 23.

மான. வி. 109.

மானல்=ஒத்தல். கு. 223.

மானி=அபிமானமுடையவன். கு. 39.

மான = மிருகத்தின் பொதுப் பெயர்.
வி. 157.

மாற்றல், மாற்றுதல்=வேறுக்குதல். பதி
லாகக்கொடுத்தல். நீக்குதல். வி. 60.

மி

மிகல் = அதிகரித்தல். வி. 79. கு. 136.
170. 178 388.

மிகுதி = மிகுதிப்பொருள். கு. 364.=வீ
ண்பெருமை. வி. 23. பெருமை. வி. 109.
கு. 389. [வி. 96.]

மிகை|பட|க்கூறல் = அதிகப்படச் சொ
ல்லல். கு. 12.

மிகை|பொற்றமைஉருவகவணி. வி. 205.

மிக் | கவை = சூற்றங்கள். வி. 23. [82.
சு. 95.]

மிக் | குமுடிதல். கு. 92. 158.

மிக்கோன் = உயர்ந்தவன். கு. 448.

மிசை = மேல். வி. 63. 72. 162. கு.
90. 96. 149. 111.]

[மிசைத்தே=மிசை + த்து + ஏ. வி. 93.

மிடறு = கண்டம். கு. 75.

மிதிலை = ஓர் தேசம். வி. 81. [171.

மியா = முன்னிலை இடைச்சொல். கு.
அசைச்சொல். கு. 93. 372.

மிறற்றல் = பாடுதல். வி. 81.

மிவிர்|தல் = கதிரீசைதல். வி. 31.

மின் = மின்னல். கு. 217.

பன்மை முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்று
விசுதி. கு. 337.

மீ

மீ=மேல். கு. 81. 178.

மீகண்=கண்ணினது மேலிடம். கு. 178.

(இலக்கணப்போலி.)

மீகாமன் = மாலுமி. கு. 96. [178.

மீக்கூற்று = புகழ்மேலாகியசொல். கு.

மீத்தோல்=மேற்றோல். கு. 178. [வி. 154.]

மீளு|தல் = திரும்பிப்போதல். வி. 82.

மீன் = மச்சம். நட்சத்திரம். வி. 82. கு.
213. [மின்னு. வி. 96.]

மு

மு. கு. 190.

முடித்தல் = முடித்தலனைவை. வி. 409.

மொண்டுகொள்ளல். வி. 89.

முடித்தால் = உறுப்புகளால். கு. 54.

முடிக்கம்=வதனம். பக்கம். வி. 82. கு. 30.

முடிவுரை=நாளுக்கு முடிப்போலச் சிறந்
திருப்பது. முன்னுரைக்கப் படுவது.

கு. 1.

முடிவல் = மேகம். வி. 63.

முடிக்காலம்=இறந்தகாலம், எதிர்காலம்,
நிகழ்காலம் என மூன்றுநேரம். வி. 78.

கு. 423.

முடிக்குடை=பொன் மணி முதலு இவை
களாலாகிய குடை. கு. 258. 343.

முடிக்கூற்று = ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று
என்கிற மூன்று பால்கள். கு. 331.

முடிச்சுடம்=மூன்று உலகம். கு. 258.

முடிச்சுட்டு = அ, இ, உ என்னும் மூன்
றுசுட்டிடைச் சொல். கு. 163.

முடி | த்தெங்கு = முடக்கியதெங்கு.
கு. 35.

வழிஅருகே, வேலிக்கப்புறம் வளைந்த
தென்னமரம்.

முடி|தல்=சாதல். வி. 103.

முடி|த்தல் = முடிவாக்கல். உண்டாக்
கல். வி. 82.

முடித்துக்காட்டல் = தான் சொல்லிய
இலக்கணவிதிகள் இருக்கும்படி இல

க்கியங்களை முடித்துக்காட்டல். கு. 14.

முடி|ந்ததுமுடித்தல் = சொல்லி முடிந்
ததைத் தொகுத்துமுடித்தல். கு. 14.

முடி|பு=சொல் பொருள் முடிவு. கு. 7.

முடி|விடங்கூறல்=தான் சொல்லும் இ
லக்கணத்திற்கு இலக்கியந் தோன்றும்

இடத்தைச் சொல்லுதல். கு. 14.

முடை = கந்தம். வாசனை. வி. 93.

முதலெழுத்து = சார்பெழுத்துக்குக்
காரணமான தலைமையானவெழுத்து.
சூ. 71.

முதல், முதற்று. வி. 93.

முதல் = ஆதி. சூ. 58. 91. 95. ஏழன்
உருபு. வி. 63.

அடைமொழிகளைக் கொள்ளும்பெயர்.
வி. 282. 283. 444. [345.

முதல்வினை = கர்த்தாவின்றொழில். சூ.

முதற்கருவி = செயப்படு பொருளோ
டொற்றுமையுடையது.

முதற்காரணம் = ஆதிகாரணம். சூ. 58.

முதற்குறிப்பு = ஒருபாட்டிலே முதல் நி
ற்குஞ் சொல்லுமாத்நிரல் குறித்ததும்,
ஒருசொல்லில் முதல்நிற்கும் எழுத்
தைமாத்நிரல் குறித்ததும். சூ. 269.

முதற்குறை = வி. 41.

முதற்பெயர் = முதலைப்பற்றிவரும் பெ
யர். சூ. 282.

முதற்பொருள் = ஆதிகாரணப்பொருள்.

முதலவினம்பு = அடிநாவின்ஓரம். சூ. 77.

முதலினை = எழுத்துகள் மொழிக்கு மு
ன்னிற்கும்இலக்கணம். சூ. 57. பகுதி.
வி. 71.

முதலுல் = ஆதினல். சூ. 56.

முதபோத்து = ஓர்மீன். சூ. 156.

முத்தகுறி = மூன்றுதகுதிவழக்கு. சூ. 267.

முத்து. வி. 81.

முந்நீர் = கடல். சூ. 391.

முப்பான்எழ் = முப்பத்தேழு. சூ. 61.

மு|ம்மை = மூன்று. சூ. 4.

முயற்சி = நால்வகைத் தொழில். சூ. 72.

முயால் = முசல். வி. 63.

முயிறு = மந்தி.

முரசம் = முரசு = பறை. சூ. 391.

முரணு = மாற. சூ. 324.

முரணுதல் = திரிக்குதல். சூ. 194. மாறு
தல். சூ. 324.

முரண், முரணுதல் = விகாரப்படுதல்.
யாப். 36.

முரண்கொள் சிந்தை = மாறுதலுள்ள ம
னம். மாறுபாட்டு நினைப்பு. சூ. 31.

முரன் = இப்பி. சூ. 378.

முருக்குதல் = கெடுதல். சூ. 25. [109.

முருந்து = இறகின் அடியிற்குருத்து. வி.

முல்லை = ஓர் பூ. வி. 76. ஐந்தினையில் ஒ
ன்று. சூ. 27. காடுங் காடுசார்ந்த இட

முல். இது இடைநிலம். வி. 220.

முழக்கு = ஓசை. சூ. 391.

முழங்கல் = ஒலித்தல். சூ. 391.

முழு = எல்லா. பழுதற்ற. வி. 63.

முழுமதி = பூரணசந்திரன். சூ. 258.

முழை = குகை; மலையினுட்குகை. சூ. 152.

முனை = பயிரின் முனை. வி. 32.

முறுவல் = நகை. சிரிப்பு. முறுவலித்
தல். வி. 76.

முறை = முறைச்செயல். சூ. 32.

வரிசை, ஒழுங்கு. சூ. 71. முறை நிர
லின். சூ. 79.

முறைப்பெயர் முறைமையைப் பற்றிவ
ரும்பெயர். வி. 74. சூ. 282.

முறைமைப் பொருள். சூ. 298. = எழுத்
துக்கள் முன்பின்னிற்கு முறையிலக்க
ணம். சூ. 57.

முறையடைதல் = ஒன்றையொன்று வி
சேடித்து வருதல். 444.

முறையின்வைப்பு = ஆதிகாரமுதலான
வைகளைக் காரணகாரிய முறையாக
வைத்தல். சூ. 13.

முற்றல் = பழுத்தல். வி. 124. 2.

முடித்தல். வி. 81. 103.

முடிதல்.

முற்றிழாய் = பூரணமான ஆபரணங்களை
யுடையவளே. [முற்று. 153. இழை.
வி. 64. 157.]

முற்று = முடிவு. முற்றுகரம் சூ. 164.

முற்றுவினை. சூ. 167. 171. 397. 415.
இடைச்சொல்லின் பொருளில் ஒன்று.
சூ. 353.

(“தமிழ்நாட்டு முவேத்தரும் வந்தார்; எல்லாரும்
வந்தார்.” எ-து முற்றுப் பொருளில்வந்த உம்)

முற்றுத்தொடர் = தெரிநிலைதெரியாநிலை
யாகிய முற்றுத்தொடர். சூ. 152. 322.
323.

முற்றும் = முழுதும். வி. 79.

முற்றும்மை = முழுவும்மை. சூ. 358.

முற்றுவிருதி = முடிந்தசொல்லின் க
டைநிலை.

முற்றுவினை. வி. 77.

முற்றேல் = முற்று ஆகின். [முற்று+
எல்.] சூ. 341.

முனியான் = வெறுப்பில்லாதவன். (ஆகி).
சூ. 40.

முனிவு = வெறுப்பு. வி. 89. சிறு. பா. 37.

முனைவன் கடவுள். சூ. 6.

முன் = ஏழன்உருபு. வி. 63.

முன்மொழிந்து கோடல் = முன் ஓரிடத் தொன்றைச் சொல்லிப் பின்வேண்டுமிடத்து அதனை எடுத்துக்கொள்ளுதல். சூ. 14.

முன்னதினுணர்நல் = குறிப்பினும் பொருளறிதல். சூ. 449.

முன்னம் = எண்ணம். குறிப்பு. சூ. 449. வி. 209. முன்பு. வி. 91.

முன்னிலை = முன்னிலையிடம். 266. 282. 285. 324. 330.

முன்னிலைச்சொல் = முன்னிற்பவனைக் குறிக்குஞ்சொல்.

முன்னிலைப்பொருள் = முன்னிலையிடப்பொருள்.

முன்னிலையசை = முன்னிலையிடத்துவருகிற அசைச்சொல். சூ. 372.

முன்னிலையேவலொருமை = முன்னிற்கின்ற ஒருவனைப்பார்த்து எவுதல். வி. 84.

முன்னிலை யேவல்வினை = முன்னிற்பவனுக்குக் கட்டளையிடுந்தொழில். வி. 84.

முன்னின்றமெய்திரிதல் = முன்னிருந்தமெய்மற்றொரு மெய்யாக விகாரப்படுதல். சூ. 136.

முன்னுருவு = பழையவடிவம். சூ. 89.

மு

மு. சூ. 190.

முக்கறிவு = கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளையன்றி மூக்கார் கந்தத்தையறிதல். சூ. 379.

முக்கு = நாகி. சூ. 74. 75. 376. 379.

முக்கையான் = ஊமையன். வி. 145.

முட்டுதல் = எழுப்புதல். வி. 81.

முதுர் = பழமையானவர். சூ. 391. [வி. 121.]

முரல் = பல். வி. 109.

முரத்தி = உருவம். கடவுள். சிற. பா. 5.

முவுழி = முதல் இடைகடை. சூ. 95. 156.

முவுறிவுயிர் = கறையான் ஏழம்பு முதலியவை. சூ. 379.

முவுறுமொழி = பதினெட்டிப் பாணைகள். சிற. பா. 7. சூ. 273.

முவிடத்தன = மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாகிய, மூன்றிடங்களிலும் வரும். சூ. 339.

முவிடம் = தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை. சூ. 142. 266.

முவினம் = வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம். சூ. 239.

முவுன்பான் = இருபத்தேழு. சூ. 324.

முதிருதல் = முழுருதல். வி. 41.

முறுதல் = எழும்பல். வி. 12. 82.

முன்றும் வேற்றுமைக் கர்த்தா, செயப்பாட்டு வினையையாரும் வினைமுதல்.

முன்ற சூ. 190.

மெ

மெய்நடுநிலை = உண்மை பெறத்தான் இரண்டு தட்டுகளுக்கும் நடுவேநிற்கை. சூ. 29.

மெய் = உண்மை, நிச்சயம். வி. 65. 95. ஒற்றெழுத்து. சூ. 199. 214. மெய்யொழுத்து. சூ. 63. சரிசம். வி. 28. 79. சூ. 3. 6.

மெய்ம் மயங்கு = பிறநிலை மெய்ம்மயங்கம். வேற்றுநிலை மெய்ம்மயங்கம். தம்மோடு பிறமெய்கள் கூடுங்கூட்டம். சூ. 110.

மெய்யீற்றுப்புணரியல் = மெய்யீற்றுப்பதம் புணருகிற இயல்பு. வி. 29. 40. சூ. 201. 237. [158. 178.]

மெலி = மெல்லெழுத்து. வி. 9. சூ. 94.

மெல்லிது = மெல்லியது. வி. 61.

மெலித்தல் = வல்லொற்றை மெல்லொற்றாகுதல். சூ. 155. வி. 41.

மெல்வி = கனஞ்செய்யாநிறுத்து. சூ. 30.

மெல்லிய = மென்மையான. வி. 121.

மெல்லியார், மெல்லியர் = சிறியோர். வி. 85. [93.]

மெல்லெழுத்து = மெலி. மென்மை. மென்கணம். மெல்லினம். வி. 9.

மெல்லினம் = மென்கணம். மெலிவாய்ச்சரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள். சூ. 69. வி. 9.

மென்மை = மெல்லினம். சூ. 124. மெல்லெழுத்து. சூ. 75. வி. 9. மிருது. மெ

துத்தன்மை, எட்டேறில் ஒன்று. சூ. 386.

மென்றொடர் = மெல்லெழுத்தைத் தொடருந்தொடர்ச்சி. வி. 15. சூ. 94.

மென் = மெல்லிய. வி. 79. [மெல். 121.]

மே

மேதினி = பூலோகம். வி. 79.

மேதை=நரம்பு. சூ. 268.

மேதி=எருமை. வி. 23. 61. 137.

மேல்=மிசை, மீ. ஏழுன் உருபு. வி. 63.

மேவலது = பொருந்தாதது. சூ. 153.

[மேவு+அலது.]

மேவல்=பொருந்தல். சூ. 75. பிறத்தல்.

சூ. 85. 101. வருதல். சூ. 110.

வீரும்புதல். வி. 210.

மேவிடல் = உண்டாதல். சூ. 85. [வி. 124. (டு.)]

மேனம் = ஓர்வாத்தியம். வி. 120.

மேற்கோள் = ஆசிரியவசனம். சூ. 9. உதாரணம். சூ. 21.

மை

மை = மசி. கறுப்பு. வி. 31. மாசு. சூ. 45.

ஓர்விருதி. வி. 91. 94.

மைந்தன்=மகன். வி. 84.

மைபல்=காமமயக்கம். வி. 17. சூ. 384.

மொ

மொய்த்தல்=கூடுதல். வி. 91. 114. 153.

மொழி = சொல். சூ. 91. 94. 299.

மொழிதல்=சொல்லல். வி. 91. சூ. 48.

மொழி|குணம் = மேற்சொல்லிய நற்கு சூ. 31. அல்லது, பாட்டு

மொழிநர் = சொல்லுவார். சூ. 48.

மொழி|பெயர்ப்பு = ஒருபாடைமொழியை மற்றொரு பாடைமொழியாகத்திருப்பி முடித்தல். சூ. 50.

மொழி|மாற்று = எட்டுப் பொருள்கோளில் ஒன்று. சூ. 454.

மொழி|முதற்போலி=மொழிக்கு முதலில்வரும்போலியெழுத்துகள். சூ. 123.

மொழி|யிடைப்போலி=மொழிக்குநடுவில்வரும்போலியெழுத்துகள். சூ. 123.

மொழி|யீற்று = மொழியின் கடையில் கின்ற. [வி. 26. 152.]

மோ

மோ=இடைச்சொல். சூ. 372.

மோனை=முதற்றொடை. வி. 188. (முகனை.) யாப்பரு. 32. 33.

மொள

மொளவல் = வனமல்லிகை. சூ. 95.

மொளவி = முடி. வி. 140.

ய

யதரம். சூ. 104.

யகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு யகரம் உடம்படுவது. வி. 23.

யா

யா. வி. 6. (உ.)

யாக்கை = சரீரம். வி. 154. [யாத்தல். வி. 96.]

யாங்கனும்=எவ்விடமும். [யாங்கு+அன்+உம். வி. 108. 113.]

யாண்டு=வருடம். சூ. 276.

எந்தவிடம். சூ. 286. [286.

யாண்டும்=எங்கும். மூவிடத்திலும். சூ.

யாது = எது. வி. 71.

யாதானும் = யாது ஆனும். வி. 116.

யாப்படி = செய்யுளடிகள். சூ. 459. யாப். 23.

யாப்பருங்கலம்=ஓர்நூல். [யாப்பு + அருமை+கலம். வி. 121. 152. 162.]

யாப்பு = கட்டு. வி. 95. [யாத்தல். வி. 94.] (இன்னது முற்றியபின் இது

கேட்கத்தகுமென்னும்.) இயையு. சூ.

47. 50. செய்யுள் யாப். 1. வி. 167.

யாம் = நாம். வி. 72. 81.

யார். வி. 6. 41. சூ. 349.

யாழ = யாழுவென்னும் இடைச்சொல். சூ. 372.

யாற்றுப்புனல் = யாற்று நீர்ப்பொருள் கோள். சூ. 453.

[ஆறு. வி. 119.]

யான. வி. 72.

வ

வ. சூ. 103. 250. வி. 25.

வல்கோன்=வகரவெழுத்து. சூ. 96. 236.

வகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு வகரஒற்றுச் சம்பந்தப்படுவது. வி. 23.

வகுத்தல்=தூற்செய்தல். சி. பா. 19.

வகுத்துக் காட்டல். பிரயோகித்தல். வி. 70.

வகுத்துக் காட்டல்=தொகுத்ததை ஒவ்வொன்றாய் பிரித்துச் சொல்லுதல். சூ. 14.

வகை = வகைச்சூத்திரம்=தொகையினை வேறுவேறுவகைப்படக்கூறும் வகைச்

சூத்திரம். சூ. 20.

வஞ்சம் = வஞ்சனை. மெய்ப்பொருளை
மறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி
வஞ்சித்தல். வி. 84. கு. 31.
வஞ்சனம். வி. 93.
வஞ்சிச்சீர். வி. 175.
வட சொல் = வடமொழி. கு. 239. 290.
வட தூல் = கிரந்தம்.
வட மரபு = பெயர்கள். வி. 123.
வட மொழி ஆக்கம். கு. 146. 150.
வட மொழி எதிர்மறை = எதிர்மறைப்
பகுபதம். வி. 166.
வட மொழிச் சந்தி. வி. 42. அதுதிர்க்க
குண விருத்தி என மூவகை ஆம். வி. 27.
வட வெழுத்து = கிரந்தவெழுத்து. வி.
18. கு. 146. 147.
வடிவு = உருவம். கு. 72. 386. வட்டஞ்
சுதர முதலிய உருவங்களால் வரு
பெயர். கு. 276.
வட்டில் = கூடை. கு. 368.
வணிகம் = வியாபாரம். வி. 25.
வண் = இகை. சிற. பா. 15. [கு. 135.
136. வி. 121.]
வண்டு. வி. 23. 79. 109. கு. 380.
வண்ணம் = வகை. வி. 94. வர்ணம். கு.
386. [28.
வண்ணம் = கொடை. வள்ளன்மை. கு.
வம்மின். வி. 84.
வயின். வி. 63. 81. கு. 89.
வய்யம் = வையம். வி. 17.
வரலாறு. வி. 145.
வரவு = வருங்காலம். 145.
வரிசிலை = வரிந்திலை. வி. 109.
வரிவட வெழுத்து = வட்டஞ்சுதரமுதலி
யனவாகவெழுதிக்கொள்ளப்பட்டது.
கட்டிலனாநிறியப்படுவது.
வரிவடிவு = எழுதியவடிவு. வி. 1. (B).
வருக்கம் = கூட்டம். உயிர்வருக்கம்.
மெய்வருக்கம். உயிர் மெய்வருக்கம்.
கு. 147.
வருடல் = தடவல். கு. 83. 84.
வருணம் = குலம். வி. 74.
வருதல் = பிறத்தல். கு. 86.
வருந்துதல் = பிரயாசப்படல். வி. 86.
வருங்காலம். வி. 81.
வரை = மலை. வி. 63. 64. 93. 153.
வரையாதுகூறல் = குறியாது சொல்லல்.
வரைவு = நீக்கல். பிரிவு. கு. 389.
வலம் = ஏழன் உருபு. வி. 63.

வலாய் = வலனே! வலிமையுடையவனே!
வி. 64. 72. [வலன்.]
வலி = வல்லெழுத்து. கு. 15. 94. 178.
203. 214. வி. 8. 27. 1. = வல்லமை. வி.
23.
வலித்தல் = மெல்லொற்றை வல்லொற்
றுக்கல். கு. 155. வி. 41.
வலிமைவினை. வி. 125.
வலியுறுத்தல் = வல்லமைப்படுத்துதல்.
வல் = சூதாடுகருவிப்பெயர். கு. 231.
வல்லமை. வி. 23.
வல்லாறு = வல்லெழுத்தாறு. கு. 90. வி. 8.
வல்லினம் = வன்கணம், வல்லமையா
யுச்சரிக்கப்படுகிற வெழுத்துகள். கு.
68. 209. வி. 8.
வல்லுற்று = வலிமையானனற்று. வி. 81.
வல்லெழுத்து வலி. வன்மை. வன்க
ணம். பரிசம். வல்லினம். வி. 8.
வல்லோர் = செய்யுள் செய்யாவல்லவர்.
கு. 268.
வழக்கியல் = வழக்குநடை. கு. 267.
444.
வழக்கு = உலகவழக்கு செய்யுள்வ
ழக்கு. கு. 15. 41. 259. 441. விவகா
ரம். வி. 216.
வழங்கல் = இதல். வி. 79. வழக்கமாதல்.
சொல்லல். வி. 119.
வழாநிலை = வருவாதநிலை. இலக்கண வி
தியின்படியே நிற்பது, இலக்கணம்.
வழி - வழிநிலை. கு. 5. 7. உண்டான
வகை. கு. 47. இடம். கு. 156. பின்.
கு. 174. 241.
வழிபடுதல் = வணங்குதல். வழிபாடு
செய்தல். கு. 35. 37. 40.
வழிபாடு. கு. 40.
வழு = குற்றம். கு. 462. இலக்கணக்குற
றம்.
வழுஉச்சொற்புணர்த்தல் - குற்றமுள்ள
சொற்களைச் சேர்த்து வைத்தல். கு. 12.
வழுவமைதி. வி. 137. இலக்கணக்குற
றம் ஆயினும் இருக்கலாம் என ஒத்
துக் கொண்டது.
வழுவு = வழு. குற்றம். கு. 416.
வழுவுதல் = நீக்கப்படுதல். 439.
வழை = சுரப்புகளுக்கமரம். வி. 64.
வளம் = நன்மை. செல்வம். கு. 25. 28.
செழிப்பு. வி. 81.

வளர்|தல் = பெருகுதல். மிகுதல். கு. 387. வி. 26. 70. 90.

வளவன் = இவோன. கு. 96.

வளி = காற்று. வி. 60. கு. 388.

வளை = சங்கு. வி. 81.

வளை|பாய். வி. 93. 157.

வளளல் = அரசன். வி. 93. கண்ணம். வி. 81.

“வள்ளவாய் மலர்” = தாமரை. [வி. 152. 155.]

வறததல் = காய்தல். வி. 86.

வற|ப்பினும் = மழைபெய்யாது உலர்ந்த விடினும். கு. 28. [வி. 86. 142.]

வறியார் = தரித்திரர். வி. 60. [வறுமை. வி. 93.]

வறுமை = தரித்திரம். வி. 32. 34. [வறுமை. வி. 94.] [137.]

வற்றல் = காய்தல். வி. 23. காய்ந்த. வி.

வனம் = காடு. வி. 110.

ல் = குடத்தை வ

டினே. வி. 79.

கணம் - வல்லெழுத்துக்கள் [8.]

|பால் = பாலைநிலம். பாழ்நிலம். வி. 137. (வல்.)

வன்மை = வல்லெழுத்து. கு. 75. 94.

159. வி. 8. கனமாயிருப்பது, எட்டு நிலை ஒன்று. கு. 368. திறமை. வலிமை. கு. 26.

வன்|ரெடர் = வல்லெழுத்தின்|ரெடர்ச் சி. கு. 94. 181. 184.

வா

வாக்கியம். வி. 126.

வாசக|த்தமிழ் = கொடுத்தமிழ்.

வாது = வாக்குவாதம். வி. 135.

வாம் = வாவும். வி. 87.

வாய். வி. 63.

வாயில் = வாசல். வி. 72.

வாய்|பாடு = உதாரணம். வி. 173. [வாய் படுதல். கு. 340.]

வாய்|ப்ப = பொருந்த. கு. 47.

வாரணம் = ஆனை. சிற. பா. 13. சங்கு. கோழி. கு. 272.

வாரம் = அன்பு. வி. 93.

வாராய். வி. 84.

வாரி = வெள்ளம். வி. 25.

வார் = பறையின்வார். கு. 391. கச்சு. நீளம். கு. 338.

வாலிதின் = தூய்தாக. கு. 36.

வால் = பரிசுத்தம். வி. 81.

வாவல் = வவ்வால்.

வா|வுதல் = தாண்டல். வி. 157.

வாழி, வாழிய = இடைச்சொல். 372.

வியங்கோள். கு. 168. 388. வி. 85.

வாழி, வாழ்க. வி. 85. கு. 388.

வாழுதல் = செழித்தல். வி. 34.

வாழை = வாழைப்பழம்.

வரீழ்த்துதல் = புகழ்த்தல். வி. 79. 85.

வானகம் = பரலோகம். விண். வி. 60.

(வான்+அகம்.)

வானம் = ஆகாசம். மேகம். வி. 86.

வானவர், வாநோர் = வானவாசிகள். வி. 72.

கு. 381. [வி. 93.]

வான் = வானம். வி. 86. 153. வானத்

தால் வருபெயர். கு. 276.

முக்கால் வினை எச்சவிகுதி. கு. 343.

வான்|கோழி = ஓர்புன். வி. 124. [453.]

வான்|பொருள் = சிறந்தபொருள். கு.

வான் முனை = சிறியமுனை. (வால்.) வி. 85.

வான்|யாறு = ஆகாயகங்கை. கு. 26.

வி

வி = ஓர்விகுதி. வி. 96. 103.

விகற்பத்தின் முடித்தல் = தலைநடுமாற்ற

மாகச் சொல்லி முடித்தல். கு. 14.

விகற்பநடை = வேறுபாட்டுநடை. கு. 4.

விகற்பப்பொருள். வி. 142.

விகற்பம் = ஒன்றற்கே ஓர்கால் மிகாமை

ஓர்கால் மிகுத்தல். கு. 170. 176. 226.

விகற்பு = வேறுபாடு. கு. 161.

விகாரம் = மூவகை விகாரம். கு. 154.

வலித்தல் முதலிய செய்யுள் விகாரங்

கள். கு. 154. 155. வி. 19. 41.

விகாரப்பணர்ச்சி = வி. 19. கு. 154.

விகுதி = கடைநிலை. வி. 77. கு. 183. 140.

(விகாரம் என்றதன்கொள்ளும், வி கு தி என னும் ஆரியமொழித் திரிவு; பகுதிப் பொருளைத் தன் னகப்படப் பின்வந்த விகாரப்படுத்தலால் விகுதி ஆம்.)

விக்குள் = விக்கல். வி. 82.

விசு|பு = மேகம். வி. 61. 153.

விசேடம் = (உணர்.) குத்திரத்துட்பொ

ருளன்றி அங்கே வேண்டியிருந்தால்

பெய்துரைப்பது விசேடவுரை. கு. 21.

விசேஷத்துநிற்றல் = ஒரு பொருளுக் குரிமையாய் நிற்றுகல்.

விசையன் = செயத்தை யுடையவன்; ஓர் பெயர். வி. 93.

விட்டலை = ஆண்மகன். கு. 276.

விட்டாத ஆகுபெயர் = தத்தம் பொருளை விட்டு நீங்காத நின்று தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருளை யுணர்த்தல்.

விடுதி. வி. 96.

விடுத்தல் = உத்தரஞ்சொல்லுதல். கு. 41.

விடை = உத்தரம். கு. 21. எதிர்மொழி.

விடை (உரை) = எதிர்மொழி எழுதும் உரை. கு. 21.

விட்ட ஆகுபெயர் = பொருத்தமில்லாத மொழியாய் நின்று பிதிது பொருளுணர்த்தல்.

விட்டிசைத்தல் = வெவ்வேறுகவொலித்தல்.

விண், விண்டு = ஆகாசம். வானம். வி. 37. 70. 82. 86.

விண்ணவர் = வாணர். வி. 82. 93.

விதத்தல் = சிறப்புவிதி கூறுதல். கு. 165.

விதப்பு - பின்பு கூறப்படுஞ்சிறப்புவிதி. கு. 165. [விதம். விதித்தல். விதப்பு. வி. 76. 91.]

விதவாதன = எடுத்துச் சொல்லாதன. கு. 165.

விதி = செயற்கை. கு. 165. முறை. கு. 139. 169. 221.

விதித்தல் = வகுத்தல். கு. 257.

விதித்தல் = நடுங்கல். வி. 213.

வித்துனர் = விதைத்தார்கள். வி. 85.

விநோதன் = பெர்முகுகழித்து விளையாடுபவன். சிற. பா. 17. [வி. 93.]

விபத்தி = வேற்றுமை. வி. 27. (I.) 55. (I.)

விமானம் = தேர். வி. 86. [91.]

விம்முதல் = விம்மி அழுதல். வி. 79. 81.

வியங்கோள் = மரியாதையேவல். கு. 338. 371. வி. 27. 85. கு. 168. வி. 140.

வியன் = விந்தாரமான. வி. 157.

விரவாசினி முதல் = சினையுமுதலும் ஒற்றுமை கருதியவங்கச் சொல்லப்பட்டவாம். 428. [17.]

விரவியபொருள் = கலந்தபொருள். கு.

விரவுதல் = கலத்தல். கு. 419.

விரவுத்தினை = பொதுத்தினை.

விரி = விரிவு, தொகையின் விரிவு. கு.

91. [வி. 96.]

விரித்தல் - பரம்புதல். வி. 70.

விரித்தல் - தொகுத்துக் கிடந்தவை விரித்து முடித்தல். கு. 50.

ஒசைகுறைந்தால் எழுந்தாயினஞ்சாரியையாயினும் பெய்து விரிப்பது. வி.

11. கு. 155.

விரிவு (உரை) வேறுமையுருபு முதலான தொக்குநிற்பின் அவற்றை விரித்தெழுதுவது விரியுரை. கு. 21.

விருத்தம். வி. 193.

விருகதன் கிழவன். வி. 120.

விருத்திசத்தி வடமொழிச் சந்தியில் ஒன்று. வி. 42.

விரித்தியுரை விரிவான உரை. பதினாறு உறுப்புகளைக் கொண்டுவருவது. கு. 23. [272.]

விரை வாசனே. மணம். வி. 61. கு.

விரையான் துரிதப்படாதவன். கு. 36.

[வினாதல்]

விரித்தல். வி. 11.

விரி கருணி. வி. 209.

விரி க்கல் - நீக்கல். வி. 70.

விரிவகலோசை நரமடங்கல், என்பா. நகரம் அவ்வோசையுள்ளது.

விரிவ்கு மிருகம். வி. 59. கு. 381.

விரி - தனிக். வி. 70.

விரிமங்கல் பட்டித்தல். வி. 82. [79.]

விரிமுதல் கிழேயித்தல். 124. சாகுதல். வி.

விரிமயிதய பயத்தல் - சிறந்தபயனைத் தருதல். கு. 13.

விரிமயியார் - நல்லோர். வி. 89. [விரிமை + ஆர். வி. 93. 121.]

விரிமை - ஆகை. வி. 111. விருப்பம். கு. 353. 363. [158.]

விரி - வினாமரம். வி. 41 70. (iv) கு.

விரிக்கு = தீபிகை. வி. 111.

விரிக்குதல் வினங்கச்செய்தல். கு. 271.

விரிங்குவைத்தல் யாவருக்கும் பொருள் விளக்கித் தோன்றவைத்தல். கு. 13.

விரிங்கல் = பிரகாசம். கு. 6.

விரிவகுத்தாரணத்தாகுதல். = தெரியாத கருவுதாரணங்களை யுடையதாதல். கு.

13.

விளிம்புதல் = சொல்லுதல். வி. 92.
 விளி = விளித்தொடர், அது எட்டாம்
 வேற்றுமைத் தொடர். கு. 152. 292.
 விளித்தல் = அழைத்தல். கு. 304. 314.
 விளிப்பெயர் = எட்டாம் வேற்றுமைப்
 பெயர். கு. 160.
 விளி | வேற்றுமை = அழைத்தலாகிய
 எட்டாம் வேற்றுமை. கு. 101. 292.
 விளி | னுதல் = வேறுபடல். கு. 82.
 விறல் = வெற்றி. வி. 159.
 விற் | பூண். கு. 452. 456.
 விரு = கேள்வி. கு. 416 = கேள்வியைக்
 கொண்டு முடித்தல். கு. 295.
 வினவெழுத்துகளால் வருபெயர். கு.
 276. 279.
 வினா | தல் = கேள்விகேட்டுதல். விசாரி
 த்தல். கு. 41. வி. 86.
 வினாய். வி. 86.
 வினா | வெழுத்து = முதலிலும்கடையிலும்
 நின்று கேள்விசெய்கிறவெழுத்து. கு.
 67. வி. 6. [21].
 வினா (வுரை) = வினாவினாவுதல் உரை. கு.
 வினா, (வினாச்சொல்) = மூலகைவினைச்
 சொற்கள். வி. 75. கு. 395. 396. = வி
 னாச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131. =
 தொழில். கிரியை. வி. 23. 63. 82. 86.
 வினா | இடைச் சொல். வி. 124. (T.)
 வினா |க்குறிப்பு = வினாக்குறிப்புச் சொல்
 விலக்கணம். கு. 321.
 வினா |க் குறிப்பு |முற்று = குறிப்பாகக் கா
 லங்காட்டுஞ்சொல். கு. 321. வி. 93.
 வினா |க்குறிப்பு |முற்றலுணையும் பெயர்ப்
 பகுபதம் = முக்காலங்களுள் ஒன்றை
 க்குறிப்பாகக்காட்டி எட்டுவேற்றுமை
 யுள் ஒன்றையேற்று வருவது. வி. 93.
 வினா |க்குறை = வினையெச்சம். கு. 346.
 வினா |த்தொனக கு. 152. 179. 405. வி. 153.
 வினா |ப்பெயர் = தொழிற்பெயர். கு. 141.
 286 வி. 94.
 வினா |மாற்று = தொழிலை மாற்றுவது. வினா
 மாற்றுப்பொருள். கு. 365.
 (வினா குறிப்பு தோன்ற மாற்றலும்,
 குறிப்பு தோன்ற மாற்றலும், என இரு
 வகைப்படும்.
 (உ-ம்.) “மற்றிவாம் கல்வினை” எல் வினா
 தறிவாய், எனவும் வினையைநாற்றி, வினா
 யாததேவோம் என்பது வினையைத்தரும்.)
 வினா |முதல் = காத்தா. 321. செய்பவன்.
 344. வி. 128.

வினா |முதல் |பொருள் = தனது புடைபெ
 யர்ச்சியாகிய தொழிலில் சுதந்தரமு
 டையபொருள்.
 வினா |முற்று = தெரிநிலைவினாமுற்றுச்
 சொற்கள். வி. 77. கு. 325. 351.
 வினையாலுணையும் பெயர் = காலம் நின்றவி
 னையால் உண்டாகுபெயர். வி. 95. கு.
 286.
 வினையியல் = வினாச்சொல்லின் பங்கு.
 கு. 320-351. வி. 76-106.
 வினையின்விருதி = வினாப்பகுபதங்களின்
 கடைநிலை. கு. 140.
 வினையுருபு = விருதிமுதலிய வினையுருபு
 கள். 352.
 வினையெச்சம் = வினாக்குறை. கு. 322.
 வினையைக்கொண்டு முடிபவை. கு.
 342. 343. 351. வி. 86. 140.

வீ

வீ |க்குதல் = கட்டல். வி. 137. [84].
 வீ |ங்கு |தல் = வீங்கிப்போகுதல். வி. 79.
 வீசு = வீச்சு. வி. 96.
 வீசு |தல் = எறிதல். வி. 70.
 வீதி = தெரு. வி. 84.
 வீடு = மோட்சம். கு. 10. வி. 219. [வீடு.
 வி. 96.]
 வீரன் = குரன். வி. 70.
 வீழ் |தல் = விழுதல். வி. 34. 61. 80. 90.
 வீழ் |றிரு |த்தல் = எழுந்தருளியிருத்தல்.
 வி. 108.

வெ

வெ (வெம், வெஞ், வெங், வெந், வே,) =
 வெம்மையான. வி. 70. 82.
 வெகுகுதல் = விரும்புதல். வி. 61. 95. 125.
 வெகுளான் = கோபஞ்செய்யாதவன். கு.
 36. [வெகுளுதல்.]
 வெ |குளி = கோபம். வி. 152.
 வெண் = வெண்மை. வி. 121. சிற. பா.
 15. கு. 135. 136.
 வெண்சீர். வி. 175.
 வெண் |பா. வி. 176. 185. 190.
 வெம் = வெம்மையான. வி. 17. [121.]
 வெய்து = விளைவாக. வி. 132.
 வெளிர் = முதகு. 156.
 வெருகு = பூனை. வி. 26.
 வெருக்கு. வி. 26.
 வெருவரல் = அஞ்சல். வி. 132.

வெல்லல் = செய்ததல். வி. 23. 82. கு. 388.

வெல்லுதல் = வெல்லல். செயங்கொள்ளல். கு. 53.

வெவ் = வெம்மைபான. வி. 82. 121.

வெளிப் படவில்லது = மறைந்துநிற்பது. கு. 404.

வெளிப்படை = விரி. விரிவாகியசொல். கு. 259. [வி. 96.]

வெள் = வெண்மையான. வி. 76.

வெள்ளுதல் = அஞ்சல். வி. 81.

வெள்ளம். வி. 93. [153.]

வெள்ளி = பஞ்சலோகங்களில் ஒன்று.

வெள்ளுதல். வி. 76.

வெற்பு = மலை. கு. 276.

வெற்றிலை. வி. 162.

வெற்றெனத்தொடுத்தல் = பொருளொன்றுங் கருதிக்கொள்ளாமல் வெளிறுபடச் சொற்களைச் சோத்துவைத்தல். கு. 12. 96.]

வென்றி = செயம். கு. 338. [வெல். வி.

வே

வேகுதல் = எரிதல். வி. 87.

வேங்கடம் = வடவேங்கடம், திருப்பதி. நன். சிற. பா. 8.

வேங்கை = ஓர்மரம். வி. 63. 79.

வேட்டல் = ஆசைப்படுதல். வி. 33. [95.]

வேட்டை = வேண் = அவா. வி. 96. (o.)

வேண்டுழி = வேண்டியிடம். கு. 155. [வி. 63. 153.]

வேண்டல் = விரும்பல். வி. 26. 82.

வேண்டு. வி. 126.

வேண் = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

வேதனை = உபதநிரவம். வி. 136.

வேதின = கத்தியைப்போன்ற. கு. 156.

வேத்தவை = வேந்தனுடைய சபை. வி. 26.

வேந்தன் = அரசன். வி. 29. 65. 159.

வேந்து = அரசன். வி. 26. 65. [வி. 17.]

வேந்தோன்றி = கார்த்திகைப்பூ. கு. 290.

வேம்பு. வேப்பு. வி. 26.

வேம். வி. 87.

வேய் = மூங்கில். கு. 116.

வேபங்குழல் = வேய்க்குழல். [கு. 116. 224.] மூங்கிலாலான ஊதிக்குழல்.

வேர்த்தல் = வியர்த்தல். வோவைஎடல். வி. 79.

வேல் = கைவேல், ஓர் ஆயுதம். வி. 39. 93.

வேள் = காமன். வி. 93. கு. 276.

வேளவி - யாகம். பவி. வி. 81. 103.

வேறல் = வெல்லல். வி. 94. [125.]

வேறு. வி. 125. கு. 339. விதம். கூறு. வி.

வேற்றவினை. வி. 125.

வேற்றுமை - வேற்றுமைப்பொருட்புணாச்சி. கு. 152.

வேறுப்படுததுவது கு. 291. 202. 203. 204. வி. 55.

வேற்று - வேறு. வி. 112.

வேற்றுநிலைமயக்கம் = பிறமெய்ம்மயக்கம். கு. 110.

வேற்றுமைச்சாந்தி. வி. 21. கு. 152.

வேற்றுமைதொடக்க. கு. 152. 404. வி. 152.

வேற்றுமையுருபு அமுதவிய வேற்றுமையுருபு. கு. 352.

வேனில் வேனிற்காலம், ஆறுபருவத்தில் ஒன்று, கோடைக்காலம். வி. 93.

கு. 276.

வை

வைகலம் = தினந்தோறும். வி. 73.

வைகுதல் = தங்குதல். வி. 63.

வைதல் நிகழ்ததல். வி. 82. [79.]

வைத்தல் = திட்டல். சோககுதல். வி.

வைப்பு இடம். வி. 157. [வி. 60.]

வையகம் பூலோகம். (வை + அகம்.)

வையம் = பூமி. வி. 17. 40. 93. [வை + அம். வி. 96.]

று

று, றும், விருதிகள். வி. 77. கு. 145. 272.

னாகான் எனரம். கு. 212.

முடிந்தது முற்றும்.